MAGYARORSZÁG ORVOSI BIBLIOGRAPHIÁJA
1472–1899

A Magyarországban és hazánkra vonatkozólag a külföldön megjelent orvosi könyveknek kimutatása

Összeállította

GYŐRY TIBOR D^R.

A Magyar Tudományos Akadémia hozzájárulásával
kiadta tagjai számára
A Magyar Orvosi Könyvkiadó Társulat

BIBLIOGRAPHIA MEDICA HUNGARIAE
1472–1899
seu
CATALOGUS LIBRORUM MEDICINALIUM

Qui in Hungaria vel rem medicinalem patriae nostrae attingentes etiam extra Hungariam in lucem prodierunt

In ordinem redegit

D^R. TIBERIUS DE GYŐRY

Subsidis Academiae Scientiarum Hungaricae
in usum sociorum suorum edidit
Societas Hungarica Libris Medicinalibus Publicandis

Előszó. 3
I. Biologia. 6
1. Anatomia. Embryologia. Anthropologia. 6
2. Physiologia. Histologia physiologica. 13
II. Pathologia. 25
1. Anatomia pathologica. Histologia pathologica. Chemia physiologica et pathologica. Uroskopia. Parasitae (animales et vegetabiles). 25
2. Pathologia generalis et experimentalis. Diagnosis generalis. 27
III. Therapia generalis. 38
1. Principia generalia therapiae. Ars medendi non pharmacologica. 38
2. Pharmakologia. Toxikologia. Pharmakokatagraphologia. Collectiones formularum medicarum. – Pharmacia. 68
3. Auxilia repentina. 94
IV. Pathologia et therapia applicata. 96
1. Pathologia et therapia specialis interna. 96
2. Chirurgia. 134
3. Ophtalmologia. 142
4. Obstetricia et gynaekologia. De obstetricibus. 147
5. Dermatologia. Cosmetica. 154
6. Morbi venerei. 158
7. Rhinologia. Otologia. Laryngologia. Stomatologia. 162
8. Psychiatria. 165
9. Paediatria. Vaccinatio. 168
V. Medicina publica. 177
1. Hygiene generalis et specialis. Prophylaxis generalis. Diaetetica (Makrobiotica). – Statistica. 177
2. Medicina forensis. 197
VI. Historia medica. 202
Historia medica. Biographiae. Orationes memoriales. 202
VII. Scripta periodica. 211
1. Scripta periodica regularia. 211
2. Scripta periodica per occasionem. Referata, expositiones, catalogi, statuta, protocolla, almanach, etc. 217
VIII. Medicina veterinaria. 224
IX. Varia. 239
1. Glossaria. Encyclopaediae. 239
2. Miscellanea. 240
3. Curiosa. 258
Supplementum. 264

Előszó.

A szellemi termékek óriási anyaga hagyatékkép száll a huszadik századra. Lehetetlen dolog, hogy az emberi agyvelő csak egy tudományszakot is teljesen felölelhessen. Szükségkép kellett tehát, s az anyag torlódásával együtt, a methodikának is kifejlődnie, hogy a munkamegosztás oekonomiáját lehetővé téve, megbirkózzék a nagy anyaggal. Ez a mindinkább érvényesülő methodikus gondolkozás teremtette meg a külföldnek máris terjedelmes bibliographia-irodalmát. A budapesti tudomány-egyetem orvoskari tanártestülete is, 1898. deczember havi ülésén, *Hőgyes Endre* tanár indítványára elhatározta, hogy a magyar orvosi bibliographiát czédula-katalogus alakjában összeállíttatja, hogy ennek alapján a magyar orvosi hungaricumokat az orvoskari könyvtár egybegyűjthesse és ezen munkával engem bízott és tisztelt meg.

Egy bibliographia medica hungarica kiadásának eszméje a Magyar Orvosi Könyvkiadó Társulatban már korábban felmerült; a társulat tudomást vévén a kar fennebbi intézkedéséről, megkereste az orvos-tanártestületet, hogy az összegyűjtött czédulakatalogust egy ily bibliographia létesítésére átengedje. A tanártestület ebbe készséggel bele egyezett s az Orvosi Könyvkiadó Társulat a bibliographia megírásával szintén engem bízott meg. Örömmel és lelkesedéssel fogtam hozzá, a magyar tudományosságot szolgálni hivatott e munka létrehozásához. Régen érzett hiányt óhajt az pótolni; de létrejöttét csak az fogja méltányolni, a ki tudja, hogy mily fáradságos dolog a forrásmunkák felkutatása, egybegyűjtése az ilyetén támasz nélkül; s ha tekintetbevételük olykor-olykor elhanyagoltatott, első sorban hazai irodalmunk vallotta kárát, holott minden okunk s jogunk van rá, büszkeséggel tekinteni hazánk nemcsak uj, de régi orvosi litteraturájára is. Az első lépés természetesen a könyvalakban megjelent munkák czímének összeszedése volt. A gyüjtéshez fogva, a »hungaricum« fogalmából kiindulólag, összeállítottam: 1. mindazon orvosi könyveket, melyeket magyar születésü vagy illetőségü, avagy hazánk földjén működött szerző írt; 2. mindazokat, melyek hazánk területén nyomattak; 3. azon külföldön megjelent, idegen szerzők műveit, melyeknek tartalma közelebbi vonatkozással bír hazánkra.

Az első csoportot illetőleg sokszor csak egy régi, sajnálatosan ma már elhagyott szokás igazított utba, az t. i., hogy az illető szerző munkájának czimlapján a születése helyét is fel tüntette. Nagyszámu idegen hangzásu családnévvel biró szerzőnek külföldön megjelent s idegen nyelvű könyveinek czímét látva a szives utánalapozó, azt a kérdést tehetné fel magában, miért is hungaricumok ezek? De magamat is sokszor csak a név mellé függesztett születéshely megnevezése volt képes utbaigazítani aziránt, hogy e szerzők munkáit – ha ugyan még más magyar bibliographus előttem oda nem sorozta – a hungaricumok közé felvegyem.

Tekintettel kellett továbbá lennem hazánk mindenkori földrajzi határaira; a mely helyen egyébkor »külföldi« művek láttak napvilágot, ott hazánk szerencsésebb időiben, földrajzi határainak kiszélesbedésével, hungaricumokat nyomtattak.

Nemzeti féltékenykedéssel nem vala szabad számolnom. Hiszen Semmelweist annak idején nemcsak hogy ideadták, de egyenesen reánk hárították az osztrák szülész-professorok; ma pedig – tán bécsi assistenskedése nehány éve révén, vagy német neve miatt? – sajátjuknak követelik.

Az sem lehetett reám nézve irányadó, valjon érzelmileg magyarnak vallotta-e magát az illető vagy sem? Voltak, ha gyér számmal is, kik rövid pár évi távol- és jól-lét után megfeledkeztek szülőhazájukról s többszöri leveleimre, melyekben irodalmi munkásságuk összeállítását e bibliographia részére kértem, egy szóval sem, vagy pedig elutasítólag válaszoltak.... De ezekkel szemben voltak olyanok, mint a minő pl. Loebisch Vilmos volt, az

innsbrucki egyetem ny. r. tanára, a ki 1899 marcius 24-ikén kelt sorait büszkén végzi e szavakkal: »Ime, mennyire vagyok képes 21 évi távollét után anyanyelvemen felelni.«

De ezzel már a gyüjtés módjainak körülírását érintettem. Munkám a meglévő könyvészetek vállain, és pedig a Szabó Károly s Petrik Géza-féle általános s főleg a bibliographia-írás magyar nagymesterének: Szinnyei Józsefnek, 1875-ig elvezetett mathematikai és természettudományi könyvészetének vállain áll. A helyenkinti pótlásokat nemcsak a nyilvános könyvtárak tekintélyes anyagából, de a külföldi nagy antiquariátusok halomszámra menő jegyzékeiből is merítettem. Orvostörténeti kutatásaim közben is akadtam még elkönyveletlen munkákra. Az 1875 után oly életerős formában fellendült orvosi munkásságot sok jóakarattal, de nem bibliographikus terjedelemben és alapossággal írták össze évről-évre megjelent jegyzékek. Ezen negyedszázad termékeinek összeállítását felette nagy gonddal és körültekintéssel kellett végbevinnem. E czélból »kérelmet« intéztem a magyar orvosokhoz és pedig nemcsak hazai szaklapjainkban, de azt a külföldön élő hazánkfiai miatt az ottani tekintélyesebb orvosi lapoknak is megküldöttem, melyek azt csaknem kivétel nélkül közölték is. Bizonyosság kedvéért azon külföldön élő magyar orvosoknak, kiknek hollétéről sikerült tájékozást szereznem, levélben is megírtam e kérelmet. Mind ennek meg is volt a maga eredménye, mert a belföldről úgy, mint a legmesszibb külföldről temérdek számban érkeztek a szives közlések, a melyeknek e munka, feldolgozásakor, nem nélkülözhetett hasznát is látta.

Ezen utak és módok alapján jött végül létre e magyar orvosi bibliographia. Minden erőmből azon voltam, hogy hézagai ne legyenek. Nem a neheztelések elkerülése, de első sorban a munka tökéletessé tétele vezetett benne, midőn az említett »kérelmet« – válasz reménye fejében – mindenfelé publikáltam. S ha mindezek mellett magam jelentem ki, hogy – bár munkámnak a nyomdábaküldés perczében, de sőt most: kész alakjában is *előttem ismert* hézaga nincsen – mégis kell, hogy hézagai legyenek, úgy ennek egyedüli oka az, hogy tökéletes bibliographiát még soha senki sem írt; a bibliographia fogalmához szinte hozzátapad a hiányosság jelzője. De hogy e hiányosság a lehető minimális legyen, azért minden tőlem telőt elkövettem. E helyütt kérem meg t. kartársaimat, hogy ha akár nevükhöz, akár más nevéhez fűződő hiányra mégis akadnának, s e bibliographiában valamely *önálló könyv alakjában* megjelent munkának híjját látnák, sziveskedjenek azt velem közölni. Lesz rá mód, hogy e netáni hiányok pótoltassanak.

Ami a könyv beosztását s használatának technikáját illeti, meg kell jegyeznem a következőket: Az egész irodalmi anyag szakok szerint beosztva soroltatott fel. Szerzők szerinti beosztását teljesen pótolja a könyv végén található névmutató. Oly könyvek czíme, melyek egyaránt vágnak két- vagy többféle tudományszakba, itt is, ott is fel van tüntetve; de csak akkor, ha ez mulhatatlanul szükséges volt. A tudományszakok határai uszó határok s a határkérdések – különösen mostanság – napirenden vannak. Igy a könyvet használni kivánó gyermekgyógyász nem fogja elkerülhetni, hogy az alkalmazott kór- és gyógytan különféle egyéb szakmáinak anyagösszeállítását fel ne üsse.

A czímek mindenütt az illető szerző nevét, könyvének czímét, megjelenése helyét és évszámát tüntetik fel. Elégségesnek tünt több s az eredetivel azonos kiadás megjelenése esetén csakis az első és utolsó kiadást jelezni s az utóbbi mellé csak akkor írni ki ujra a nyomás helyét, ha az nem azonos az első kiadásával.

Használhatósági szempontok kivánták meg, hogy egyes szűkkörü szakmák a tágabb keretből, melybe tartoznak, kikapcsoltassanak és önállósíttassanak; igy pl. hogy a tudomány által egyedül a belorvostan fejezetébe utalható syphilis a nemi betegségekkel együtt más és külön helyen tárgyaltassék.

Önálló fejezetet nyitottam a »Különfélék«-nek; egyrészt a tartalmuknál fogva egyébüvé beoszthatlan művek miatt, másrészt azért, mert a munka tökéletesbítésére helyet óhajtottam adni azon orvostudori értekezéseknek is, melyek nem orvosi tárgyuak. Valamikor talán

tájékoztatóul szolgálhatnak az illető értekező orvos személyére vonatkozólag. Végül ide vettem fel az orvosi tudománnyal csak teljesen laza összefüggésben lévő munkákat, de a melyek esetleg történelmi időjelzőkként szerepelhetnek, mint pl. a hálaimák valamely lefolyt cholera-járvány alkalmatosságából, stb.

A »Curiosum«-okat orvos-történelmi méltatás alá kellett vennem, vagyis tekintettel lennem arra, ha valjon azok megjelenésük idején is olybá veendők voltak-e, vagy csak a tudomány mai álláspontjáról tekintve kell azokat curiosumoknak mondanunk? Csakis az előbbieket vettem ide bele. S hogy e fejezetbe való könyveket még a legutolsó években is írtak sőt egyetemet végzett orvosok, s ezen okból azok e helyen kerültek elkönyvelés alá, magukat, ne mást okoljanak érte!

S most végül meg kell jegyeznünk, hogy e bibliographia nem egyedül a már említett czélból készült, hogy t. i. a kutatás munkájának szolgálatába álljon; de azért is, hogy az orvosi hungaricumok gyüjtését egy erre a fáradságos munkára vállalkozó központba lehetővé tegye. A budapesti tudomány-egyetem orvoskari tanártestületét ez a hazafias czél épp oly mértékben foglalkoztatta, mint a tudomány érdeke. Mert csak akkor, ha ez a gyüjtő-központ meg lesz teremtve s ilyenként respectálva, lesz lehetséges időről-időre s késedelmezés nélkül kiadható folytatásait e bibliographiának nyujtani. Másrészt azonban egy olyan könyvtár, melyben minden hungaricum megleend, a magyar orvosi tudományosság Pantheonját fogná képezni. Azonfelül, hogy az orvoskari tanári könyvtár a beszerezhető régi hungaricumokat anyagi költségek árán össze óhajtja gyüjteni, óhajtandónak tartja, hogy e czélra a szerzők ezután megjelenendő műveik egy-egy példányát a könyvtárnak beküldeni, valamint hogy nyilvános könyvtáraink a birtokukban levő régi könyvduplumaikat ez orvoskari tanári könyvtárnak adományozni szivesek legyenek.

Soraim zárta előtt igaz köszönetemet kell hogy kifejezzem az orvoskari tanártestület könyvtárosának: *Hőgyes Endre* dr. egyetemi tanár, minist. tanácsos úrnak, a miért munkámat minden úton-módon támogatni s a nehézségeken bölcs és jóindulatu tanácsaival keresztülsegíteni mindenkoron kegyes volt.

Vajha munkám szerény mécsese lehetne a magyar tudományosságnak!

Budapest (IV., Zöldfa-utcza 21.), 1900 september 25.

Győry Tibor dr.

I.
Biologia.

1. Anatomia. Embryologia. Anthropologia.

Arányi (előbb **Lóstájner**) **Lajos György.** Orvosgyakorlási tanulmányok a mell-űr zsigereinek táj- és leiró boncztana köréből, némi, az orvosi rajzok czélszerű elkészítésére vonatkozó utmutatással. Buda, 1865.

Augustinović Gjuro. Kurzgefasste topographische Anatomie und Versuch einer illirischen Terminologie der Anatomie. Inaugural-Dissertation. Wien, 1844.

Auner István. Disputatio anatomica de pulmone. Wittenberg, 1710.

Balogh (almási) Pál. Diss. inaug. med. de evolutione et vita encephali. Pestini, 1823.

Bihari Péter. Embertan. Budapest, 1885.

Bock Károly Ernő. Boncztani zsebkönyv. Fordítá Schmidt György. Pest, 1862.

Brünnauer Dávid Lőrincz. Az agy vázlata. Orvostudori értekezés. [Microencephalographia. Dissertatio inaug. anatomica]. Buda, 1843.

Crassé Antal. Utmutató.... ethnologiai és boncztani muzeumára, valamint az ember szerv-életének köréből való művészi készítmények legujabb gyüjteményére nézve. Pest, 1868.

Czike Ferencz. Az olajfestészetről. Kézikönyv műkedvelők számára. Második bővített és anatomiával kiegészített kiadás. Az emberi test idom- és aránytanával. Budapest, 1898.

Darwin Charles. Az ember származása és az ivari kiválás. Fordította Seress László. Budapest, 1897.

Davida Leó. Az ágyéki és gerinczagyi dúczok többszörösségéről. Budapest, 1880.

De la Mettrie. Az ember egy gép. Közérdekű embertani s életbölcselmi értekezés. Átdolgozta Kriegler Mór. Győr, 1875.

Dessort Henry. Kalauz Dessort Henry népismei és boncztani muzeumában az ember testalkata köréből való művészeti mutatványok legnagyobb gyüjteményében. Pest, 1862.

Dimien Pál. Disp. inaug. med. de generatione, augmentatione et decretioni microcosmi. Lugd. Batav. 1689.

Donáth Gyula. Die Entwicklung der Moral. Budapest, 1893.

– Az emberi szellem kezdetéről. Budapest, 1898.

– Die Anfänge des menschlichen Geistes. Fest-Vortrag. Stuttgart, 1898.

Dresser Máté. De partibus humani corporis et animae potentiis libri duo: adjectae morborum et medicamentorum communissimorum appellationes (cum dedicatione Petro Literato Somogino in oppido Ungariae Bathor habitanti). Lipsiae, 1586.

Erdős János. Vezérfonal az izmok, szalagok és izületek bonczolásához. Budapest, 1885.

Fejér György. Anthropologia vagyis az ember esmértetése. Buda, 1807.

Fitzinger L. J. Über die Schädel der Avaren, insbesondere über die seither in Österreich aufgefundenen. Mit 4 color. Taf. Wien, 1853.

Frederik Jenő. A lét birálata. Az első szervezet fejlődéséről és művelődéséről általában, és az élettevékenység lényegéről. A szervezeti alakulástan (fejlődési- és művelődéstan) alapvonalainak rövid kisérleti tárgyalása. Budapest, 1892.
– U. a. teljes átdolgozásban, 1896.
– Álláspontom és a divatos szervezeti leszármazástan, illetve a kiválási elmélet ellen irányzott egyes ellenvetéseimnek alapgondolatai. Budapest, 1893.
Fridelius János. Ex Anthropologia de principiis nobiscum natis disputatio. Vittebergae, 1661.
Gabányi Árpád. Arczisme. Lavater, Mengs, Fieldings, Hircel, Szokoly Viktor, Szentpáli Janka stb. művei nyomán. Budapest, 1893.
Gaitner Menyhért. Beitrage zur totalen Darstellung des menschlichen Organismus im Absoluten. I. Bd. 1. 2. Stück. Leutschau, 1804–1805.
Gall Ferencz József. Doctrina de cerebro, crania et organis animi. Historice exposuit et quaestionibus nonnullis illustrare studuit. Ed. Joan. Szeberinyi. Posonii, 1812.
– Anatomie et physiologie du système nerveux en général et du cerveau en particulier. Pest, 1822.
Góth Henrik József. Femina respectu anatomico, physiologico ac physico considerata. Dissertatio inaug. med. Budae, 1847.
György József. Orvostudori értekezés. A természeti testeknek lépcsőnkénti kifejlődéséről. [De graduata corporum naturae evolutione. Dissertatio inaug. physiographica.] Pest, 1836.
Habermann Bernát. Dissertatio inaug. med. sistens tertium vitae stadium decrementi anatomice, physiologice et pathologice consideratum. Pestini, 1821.
Haeckel Ernő. Az emberi nem eredete és törzsfája. Két előadás. A II. kiadás után ford. György Aladár. Pest, 1871.
Heda Alajos. Dissertatio inaug. med. sistens primum vitae stadium evolutionis anatomice, physiologice et pathologice consideratum. Pestini, 1822.
Heitzmann Károly. Die descriptive und topographische Anatomie des Menschen in 600 Abbildungen. 2 Bde. Wien, 1869–73. VIII. Aufl. 1896.
– Anatomy descriptive and topographical in 625 illustrations. English edition by Louis Heitzmann. Wien, 1887.
– Anatomia umana descrittiva e topografica esposta in 637 figure. I. ediz. italiana. Eseguita sulla V. ediz. tedesca per cura del Gius. Lapponi. Wien, 1890.
– II. kiad. 1897.
Hempel Adolf Frigyes. Az egészséges emberi test boncztudományának alapvonatjai. Németből ford. Bugát Pál által. 2 kötet. Pest, 1828.
– Elementa anatomiae corporis humani sani. Juxta editionem quintam in latinum transtulit idioma Sigismundus Saphir. Tomi 2. Pestini, 1831.
Hrabovszky Ker. János. Psychica significatio cranii. Dissert. inaug. med. Pestini, 1842.
Hyrtl József. Strena anatomica de novis pulmonum vatis in ophidiis nuperrime observatis, rerum gnaris oblata. Pragae, 1837.
– Lepidosiren Paradoxa. Monographie. Prag, 1845.
– Vergleichend-anatomische Untersuchungen über das innere Gehörorgan des Menschen u. der Säugethiere. Prag, 1845.
– Lehrbuch der Anatomie des Menschen, mit Rücksicht auf physiologische Begründung u. praktische Anwendung. Prag, 1846. – XIII. Aufl. 1875.
– Handbuch der topographischen Anatomie u. ihrer praktisch medieinischchirurg. Anwendungen. 2 Bde. Wien, 1847. – VI. umgearb. u. in den prakt. Capiteln verm. Aufl. 1871.

– Beiträge zur vergleichende Angiologie. Wien, 1849.
– Az emberboncztan tankönyve tekintettel az élettani indokolásra s a gyakorlati alkalmazásra. Magyarita Foltényi János és Rhédey Antal tdr.-ok. Boncztani szótárral. Buda, 1849.
– Beweis dass die Ursprünge der Coronar-Arterien, während der Systole der Kammer, von den Semilunarklappen nicht bedeckt werden und dass der Eintritt des Blutes in dieselben nicht während der Diastole stattfindet. Wien, 1854.
– Manuale di anatomia umana avuto riguardo al fondamento fisiologico ed alla applicazione. Prima versione italiana fatta sulla III. ediz. orig. di Pietro de Guarinoni (Dispensa I–IV.). Vienna, 1854–61.
– Chlamydophori truncati cum Dasypode gymnuro comparatum examen anatomicum. Viennae, 1855.
– Über die Plica nervi laryngei. Wien, 1857.
– Über spontane Dehiscenz des tegmen tympani und der cell. mastoideae. Wien, 1858.
– Notiz über das. Cavum praeperitoneale Retzii in der vorderen Bauchwand des Menschen. Wien, 1858.
– Zwei Varianten des musculus sternoclavicularis. Wien, 1858.
– Angeborne Mangel der unteren Nasenmuscheln u. d. Siebbeinlabyrinthes. Wien, 1859.
– Handbuch der praktischen Zergliederungskunst als Anleitung zu den Sectionsübungen u. zur Ausarbeitung anatomische Präparate. Wien, 1860.
– Über die Trochlearfortsätze der menschlichen Knochen. Wien, 1860.
– Über wahre u. falsche Schaltknochen in der Pars orbitaria des Stirnbeines. Wien, 1861.
– Über die accessorrische Strecksehnen der kleinen Zehe, u. ihr Verhalten zum ligamentum interbasicum dorsale der zwei letzten Mittelfussknochen. Wien, 1863.
– Über die Einmündung des Ductus coledochus in eine Appendix pylorica. Wien, 1864.
– Über normale u. abnorme Verhältnisse der Schlagadern des Unterschenkels. Wien, 1864.
– Ein freier Körper im Herzbeutel. Wien, 1865.
– Über endlose Nerven. Wien, 1865.
– Ein Pancreas accessorium u. Pancreas divisum. Wien, 1865.
– Eine quere Schleimhautfalte in der Kehlkopfhöhle. Wien, 1865.
– Über Anomalien des menschlichen Steissbeines. Wien, 1866.
– Vergangenheit u. Gegenwart des Museums für menschliche Anatomie an der Wiener Universität. Wien, 1869.
– Die Bulbi der Placentar-Arterien. Wien, 1869.
– Az ember gyakorlati tájboncztana. Hyrtl nyomán orvosnövendékek használatára, l. füzet. A fej és nyak tájboncztani leirása. Sárospatak, 1869.
– Die Blutgefässe der menschlichen Nachgeburt in normalen u. abnormen Verhältnissen. Wien, 1870.
– Ein präcorneales Gefässnetz am Menschenauge. Wien, 1870.
– Ein insulärer Schaltknochen im Seitenwandbein. Wien, 1870.
– Das Nierenbecken der Säugethiere u. des Menschen. Wien, 1870.
– Die doppelten Schläfelinien der Menschenschädel und ihr Verhältniss zur Form der Hirnschale. Wien, 1871.
– Die Kopfarterien der Haifische. Wien, 1872.
– Die Corrosions-Anatomie und ihre Ergebnisse. Wien, 1873.
– Anatomische Praeparate auf der Wiener Weltausstellung. Wien, 1873.

– Catalog mikroskopischer Injections-Praeparate, welche durch Tausch oder Kauf zu beziehen sind. Wien, 1873.
Jankovich Antal. Pesth u. Ofen mit ihren Einwohnern, besonders in medizinischer und anthropologischer Hinsicht. Ofen, 1838.
Jeszenszky (nagy-jeszeni) János. Universalis corporis humani contemplatio. Wittebergae, 1598.
– Pro anatome sua actio et ad spectandum invitatio. Wittebergae, 1600.
– Invitatio ad anatomiam. Wittebergae, 1601.
– Anatomiae Pragae anno 1600 abs se solenniter administratae Historia. Accessit ejusdem de ossibus tractatus. Wittebergae, 1601.
– De ossibus tractatus. Wittebergae, 1605.
–Anweisung zur Wund-Arznei, nebst Anhang: von der Kunst die todten Körper zu balsamiren; mit einem kurz entworfenen anatomischen Abriss und zweifachen Register. Nürnberg, 1674.
Kardos Károly. Embertan (Anthropologia). M.-Sziget, 1868.
Kieninger Boldizsár. Programm über die Zergliederungskunst. Pest, 1820.
Kilian Hermann Fr. Anatomische Untersuchungen über das neunte Hirnnervenpaar, oder Nervus glossopharyngeus, nebst angehängten Bemerkungen über das anatomische Museum der Universität zu Strassburg. Pest, 1822.
Knogler János Kristóf. Theoremata anatomica de variis humani corporis partibus. Argentorati, 1653.
Korányi Sándor. A szemlencse fejlődésének első mozzanatairól a gerinczeseknél. Budapest, 1885.
Krause Károly. A leíró emberboncztan kézikönyve. Különös tekintettel az orvostanhallgatók, gyakorló orvosok, sebészek és törvényszéki orvosok igényeire. Saját vizsgálatai nyomán. A II-ik kiadást átdolgozta Krause Vilmos. Fordít. Mihálkovics Géza. 1. kötet. Budapest, 1881. – 2. kötet: 1882.
Kriesch János. Boncz- és élettani tanulmányok a nadályokról. Pest, 1866. (Jutalmazott pályamű).
Kun Zoltán. Az ember gyakorlati tájboncztana. 1. füzet. Sárospatak, 1869.
Kundrath János. Magyarázó szöveg Hartinger Antal és fia boncztani fali tábláihoz. Ford. Lendvay Benő. Bécs, é. n.
Lenhossék József. Dissertatio inaug. anat.-physica de iride. Budae, 1841.
– A férfi medencze visszeres torlata. Pest, 1871.
– Das venöse Convolut der Beckenhöhle beim Manne. Wien, 1871.
– Hyrtl J. tanár Corrosio boncztanának birálata és saját tapasztalataim. Pest, 1873.
– Knorpelähnliche u. wahre Knochenbildung im männlichen Gliede eines Erwachsenen. Berlin, 1874.
– Hyrtl Corrosio anatomiája. Budapest, 1874.
– Az emberi vese visszér-rendszere. Budapest, 1875.
– Az emberi koponyaisme. Cranioscopia. Budapest, 1875.
– Deák Ferencz koponyáján tett mérések és ezekből vont következtetések. Budapest, 1876.
– Az emberi vese Malphigi-féle lobrai. Budapest, 1877.
– A mesterségesen eltorzított koponyákról általában, különösen pedig egy Csongrádon és Székely-Udvarhelyen talált ilynemű makrókephal és egy Alcsuthon talált barbár korból származó koponyáról. Budapest, 1878.
– A szeged-öthalmi ásatásokról, különősen az ott felfedezett ős-magyar, ó-római és kelta sírokban talált csontvázakról, továbbá egy ugyanott talált sphenocephál és

katarrhin hyperchamaecephal koponyáról, végre egy Ó-Szőnyön kiásott, mesterségesen eltorzított. makrocephal koponyáról. Budapest, 1882.
– Progén koponyák. Budapest, 1885.
– **Mihály.** Ritkább boncztani rendellenességek. Budapest, 1886.
Mandl Lajos. Anatomie microscopique. Paris, 1838–1858.
– Manuel d'anatomie générale appliqué à la physologie et la pathologie. Páris, 1843. (A franczia akadémia által 1858-ban koszoruzott pályamű.)
– Traité d'Anatomie microscopique. Páris, 1847. (A franczia akadémia által jutalmazott mü.)
Margó Tivadar. Összehasonlító boncztani készítmények a bécsi világkiállítás magyarországi tanügyi osztályában. Budapest, 1873.
– Testimonials a favour of dr. Morrison Watson, candidate for the Chair of Anatomie in the Owen's College. Edinburgh, 1874.
Mergl Ödön. Táblázatos leirása az emberi testnek nép-, polgári és középiskolák, tanító-képező intézetek és felső leányiskolák számára. Négy 90–64. cm. nagy, színnyomatos vastag papírra ragasztva és bármikor használatra alkalmas tábla. Pozsony-Budapest, 1888.
Mihalkovits Géza. Az agy fejlődése magasabb rangú gerinczesek- és emberi ébrényekben tett vizsgálatok nyomán. Budapest, 1877.
– Ugyanaz németül.
– Általanos boncztan. Budapest, 1881.
– A gerinczes állatok kiválasztó és ivarszerveinek fejlődése. Budapest, 1884.
– Ugyanaz németül.
– A leíró emberboncztan és a tájboncztan tankönyve. Budapest, 1888.
– A központi idegrendszer és az érzékszervek morfologiája. Budapest, 1892.
– Az ember anatomiája és szövettana. Az uj anatomiai latin műnyelv használatával. Budapest, 1898.
– Fejlődéstan. I. rész. 1899.
Ónodi Adolf. A csigolyaközötti duczok és ideggyökerek fejlődéséről. Budapest, 1884.
– Az együttérző idegrendszer fejlődése. Budapest, 1885.
– Utmutató topografikus bonczolásokhoz. Orvosnövendékek részére. Budapest, 1887.
– Az orrüreg és melléküregei. Boncztani metszetek után 16 ábrában feltüntetve. II. böv. kiad. Budapest, 1894. Angolra ford. St. ClairThomson. London, 1895.
Paszlavszky József. Az ember. Testi szervezete és élete, őstörténete és fajtái. Thomé 0. W. nyomán. II-ik kiegészített kiadás. Budapest, 1880.
Patay József. Orvostudori értekezés az életműség kifejléséről. Pest, (1844).
Patzek Károly. Orvostudori értekezés. Emberesmértető töredék. [Fragmenta anthropognostica. Dissertatio inaug med.] Pest, 1833.
Paudex Emanuel. Dissertatio inaug. med. de respiratione embryonis humani. Pestini, 1837.
Pauer Sámuel. Dissertatio inaug. med. de ossibus Sesamoideis. S. 1., 1746.
Perényi József. Népszerű előadás a koponyáról. (Embertani s arczismei vázlatok.) Budapest, 1883.
Plenck (Plenk) József Jakab. Erster Umriss der Zergliederungskunst des menschlichen Leibes zum Gebrauche bei Vorlesungen. Aus dem Lateinischen übersetzt. Wien, 1780. – III. verb. Aufl. 1796.
– Compendium anatomes pro tyronibus chirurgiae. Viennae, 1775. (Névtelenül jelent meg.)
– Primae lineae anatomes. In usum praelectionum. Viennae, 1775. Editio IV. multum aucta. 1794.

– Umriss der Zergliederungskunst d. menschl. Leibes; aus d. Latein von F. 1. v. Wasserburg. Wien, s. a.
– Neue Aufl. 1796.
Politzer Ádám. Zehn Wandtafeln zur Anatomie des Gehörorgans. Wien, 1873.
– Die Anatomische und histologische Zergliederung des menschliches Gehörorgaus im normalen und kranken Zustande. Stuttgart, 1889.
Pólya József. Az ember nemi tekintetben. Leirása az ember nemi részeinek egészséges és beteg állapotjokban. Pest, 1848. (Czimlap nélkül.)
Rácz Sámuel. Compendiaria myologiae institutio. Pestini, 1785.
– A borbélyi tanításoknak első darabja. Az anatomiáról, physiolog. patholog. m. medicáról, chirurgiáról és bábaságról. Második darab: A törvényes orvosi tudományról és az orvosi policziáról. Pest, 1794.
Rapos József. Az embertan vázlata. Az alapneveléstanhoz alkalmazott fölosztás szerint. Pest, 1869.
Rayger Károly. Disput. med. de fluidorum catholicorum foetus motu. Altdorf, 1695.
Reisinger János. A nemek különbsége és elsősége természet-, boncz- és élettani tekintetben. Kolozsvár, 1845.
Réthy Pál. Az ősnemzés. (Generatio aequivoca). A növények, állatok és emberek őseredeti keletkezése. Több tudós természetvizsgáló után. Pest, 1869.
Rónay Jáczint. Fajkeletkezés. Az embernek neme a természetben és régisége. Pozsony, 1854.
Rosenmüller János Keresztély. Handbuch der Anatomie nach Lebers Umriss der Zergliederungskunst zum Gebrauch der Vorlesungen ausgearbeitet. II. Aufl. Pesth, 1811.
– Ezen czimmel is: Allgemeine medizinische Handbibliothek oder Auswahl der vorzüglichsten Werke des medicinischen Wissens. 4. Bd. 1812.
Rostagni A. Az emberi test idomainak arányai. (Öt táblán, 22 ábrával). Pest, 1862.
Sabiz (taubenspergi) József. Dissertatio inaug. med. de habitu germanorum autiquo, et structura corporis aevi moderni. Viennae, 1737.
Safári János. Dissertatio inaug. med.phys. de hominis varietatibus. Vindobonae, 1838.
Schenk S. Lipót. Mittheilungen aus dem embryologischen Institute der Universität Wien. 12 Hefte. Wien, 1877–1891.
– Anatomisch-physiologische Untersuchungen. Inhalt: Bauchspeicheldrüse des Embryo. Einiges über das Verhalten des Chlors im Organismus. Über die Vertheilung des Klebers im Weizenkorn. Beiträge zur Lehre vom Stickstoffgehalt des Fleisches. Die modificirte Pettenkofersche Gallenprobe. Wien, 1872.
– Entwicklungsgeschichte. Il. Auflage. Wien, 1896. (Lefordíttatott lengyel nyelvre is.)
Schimert János Péter. Dissertatio inaug. med. de systemate sexuali. Tyrnaviae, 1776.
Schmidt Ágoston. Az emberi test. A szervek és azok szerkezetének magyarázata színes széthajtható és összerakható ábrákon. Budapest, 1894.
Schmidt T. A boncztan alapvonalai. Kórodai gyakornokok és fiatal orvosok számára. Magyarra ford. id. Purjesz Zs. Budapest, 1881.
–Az emberi fej és nyak boncztana, irásban és képben. Budapest, 1895.
Schoepf-Merei Ágost. Belrésztan képekben, kőre metszett 3 füzet. Buda, é. n.
Schöfft. Izomtanítmány képekben. Belrésztan képekben, magyarázatokkal. Pest, 1841.
Schubert Nándor és **Schubert Károly.** Természetrajz, egy függelékkel az embertanról. Különös tekintettel a mindennapi élet szükségleteire. Tanítóképezdék, … számára. Pest, 1868 (67). – IV. jav. és bőv. kiad. Budapest, 1875.

Schwarz Ede. A system of antropological investigations as a means for the differential diagnosis of human race. Some general results of the Measurement. The instruments required invented and established of … Vienna, 1862.
Somogyi Géza. Embertan. Tanítóképezdék, felső nép- és ismétlő iskolák számára. Budapest, 1880.
Stütz Ignácz. Dissertatio inaug. avatom. sistens anatomiae pragmaticae fragmenta. Viennae, 1841.
Sydney Herbert. Az ember származása vagyis a megczáfolt Darwinismus. Angolból fordította Michalek Manó. (Kiadja a Szent István-társulat.) Pest, 1872.
Szabó Mihály. Emberisme. Képezdei s magánhasználatra. III. bővít. kiadás. Szeged, 1881.
Szentpáli Janka. Arczisme. (Physiognomika.) Magyarország sok nevezetes férfia és hölgyének arczképével. Budapest, 1892.
Szokoly Viktor. Lavater és Gall. Arczisme és phrenologia mindenrendű olvasó számára. Közli és jegyzetekkel kiséri .... Pest, 1864.
– Uj olcsó kiad. h. és é. n.
Téglás Gábor. A kőkorszaki ember nyomai Hunyadmegyében. Déva, 1877.
Tellyesniczky Kálmán. Művészeti bonczolástan; az emberi test formáinak ismertetése művészek és művészet iránt érdeklődők számára. Budapest, 1899.
Thanhoffer Lajos. Előadások az anatómia köréből. Budapest, 1896.
Topinard Pál. Az anthropologia kézikönyve. Előszót irt hozzá Broca Pál. Az eredeti III. kiad. után ford. Pethő Gyula és Török Aurél. Budapest, 1881.
Torday Ferencz. Az ember-boncztan, élettan és életrendtan rövid kivonatban, tornatanítók sz. Budapest, 1876.
Török Aurél. Über einen Universal-Kraniometer. Zur Reform der kraniometr. Methodik. Leipzig, 1888.
– Grundzüge einer systematischen Kraniometrie. Methodische Anleitung zur kraniometrischen Analyse der Schädelform für die Zwecke der phys. Anthropologie, der vergleich. Anatomie, sowie für die Zwecke der medizin. Disziplinen (Psychiatrie, Okulistik, Zahnheilkunde, Geburtshilfe, gerichtl. Medizin) u. der bildenden Künste (plast. Anatomie). Ein Handbuch fürs Laboratorium. Stuttgart, 1890.
– Adatok az Árpádok testereklyéinek embertani buvárlatához. Budapest, 1894.
– Jelentés III. Béla magyar király és neje testereklyéiről. Székfoglaló értekezés. Budapest, 1894.
– Adatok az emberszabású lények koponya-átalakulásához. Egy fiatal gorilla-koponyáról. Budapest, 1894.
Turnovszky Frigyes. Die Anatomie und Physiologie der Zähne. Inaug.-Dissertation. Wien, 1841.
Vandrák András. Lelkileges embertan, vagyis psychicai anthropologia. Eperjes, 1841. Magyar és latin szöveggel.
Venos Zsigmond. Az emlőkről boncz-, ép- és kórtani tekintetben. (Orvostudori értekezés.) [Dissertatio inaug. med. de mammis respectu anatomico, physiologico et pathologico.] Buda, 1841.
Verebély József. Az ember rendes mibenlétét ismertető boncz-, élet- és egészségtani vázlatoknak tankönyve kisdedóvók, elemi tanítók számára, Budapest, 1873.
Veszely József. Der Mensch in Beziehung auf sein Werden; Bestehen und auf seinen Tod naturgemäss erforscht. Wien, 1836.
Vette János György. Dissertatio anat. de cerebro. Wittebergae, 1709.
Zlamál Vilmos ifj. A boncztan rövid kézikönyve. Pest, 1854.

– II. bőv. kiad. 1862.
Zuckerkandl Emil. Über eine bisher noch nicht beschriebene Drüse in der Regio suprahyoidea. Stuttgart, 1879.
– Normale und pathologische Anatomie der Nasenhöhle u. ihrer pneumatischen Anhänge. Wien, 1882. II. Band. 1892.
– Anatomie der Mundhöhle mit besonderer Berücksichtigung der Zähne. Wien, 1891.
– Anleitungen f. den Secirsaal. Wien, 1891.
– Über d. epitheliale Rudiment eines vierten Mahlzahnes beim Menschen. Wien, 1891.
– Utmutató a bonczolásban. Fordította Baján dr. Budapest, 1892.
– Zur Craniologie der Nias-Insulaner. Wien, 1894.
– Atlas der topographischen Anatomie des Menschen. Wien, 1899.
1775. Compendium anatomes pro tyronibus chirurgiae. L. Plenck József.
1831. Kurzgefasste Anthropologie, oder Lehre von den Menschen, nebst Anweisung zur Erhaltung der Gesundheit. Ein Leitfaden f. Lehrer u. Schüler etc. Leipzig u. Kaschau.
1867. Von den harten und weichen Geschlechtstheilen. – Der Kopf des Kindes. Pest. (Czimlap nélkül.)

2. Physiologia. Histologia physiologica.

Apáthy István. A sima izomzat gyarapodása és pótlódása. Budapest, 1885.
Babits János. Orvosi értekezés az életművek rokon- és ellenszenveiről. Buda, 1846.
Bach Miklós. Dissertatio inaug. med. de itinere pedestri. Budae, 1820.
Bagellardus Pál. Parastatis de prandio et caenaratione. Lugduni, 1538.
Bakody József. Dissertatio inaug. med. sistens salutare naturae et artis connubium. Budae, 1820.
Bakody Tivadar. A tüdőhólyagcsák hámja feletti vita. Pest, 1865.
– A karyomitosis és a biologikus orvosszeri gyógytan alapelve. Budapest, 1884.
Ballagi János. A gyomor hámsejtjeiről. Budapest, 1881.
Balogh Kálmán. Az ember élettana. 2 kötet. Pest, 1862–64.
– Az agy befolyásáról a szívmozgásokra. Budapest, 1876.
– Az agy féltekéinek és a kis agynak működéséről. Budapest, 1876.
– A vér szétosztásáról az emberi testben. Budapest, 1880.
Balogh-Soós Mihály. Dissertatio inaug. physico-anatomica exhibens osteoganiam humanam. Trajecti ad Rhenum, 1766.
Bartsch Ede Sámuel. Dissertatio inaug. med. sistens ophthalmobioticam. Pestini, 1820.
Bauer József Károly. Dissertatio inaug. pract. med. Vita hominis physiologice disquisita. Viennae, 1837.
Bausner Bertalan. Disputatio de cordis humani actionibus. Lugd. Batav. 1654.
– De consensu partium corporis humani in quibus ea omnia quae ad quamque actionem quoque modo in homine concurrunt, recensentur, actionum modus et consensus ratio explicatur et universa hominis oeconomia traditur. Libri III. Amstelodami, 1656.
Bekella Demeter. Dissertatio inaug. med. sistens ideam generalis hominis physiologice et pathologice considerati. Budae, 1826.
Benedek Károly. Dissertatio inaug. de lusibus naturae praecipuis, in disponendis musculis faciei. Viennae, 1835.

Bierbrauer Nep. János. Dissertatio inaug. med. de alineatione mentis. Budae, 1840.
Bódogh (nemes-bikkesi) Mihály. Historico-critica biosophiae disquisitio. Lipsiae, 1818.
Braun Lajos. Über Herzbewegung und Herzstoss. Jena, 1898.
Breuer János. De vita hominis. (Disputatio VI. anti-Placentiana.) Wittebergae, 1661.
Bruck Pál (Hidasi). Az elhizás és gyógyítása. Bevezetésül: A táplálkozás élettana népszerüen előadva. Budapest, 1886.
Bruszko János. Dissertatio inaug. med. de somno et vigiliis. Pestini, 1836.
Budge Gyula. Említhetők a részletes emberi élettanból. Vezérfonal a tanelőadás- és magány-tanulmányban. Magyarítá Rhédey Antal és Foltényi János. Buda, 1849.
Bugát Pál. Éptan. Tanítványai számára szerzé ..... Pest, 1830.
– phonologiai eszméi. Pest, 1854.
Burg Károly. Dissertatio inaug. phy siol. de hypnologia. Vindobonae, 1834
Chernak László. Dissertatio inaug. med. de respiratione volucrum. Groningae, 1773.
Csapó József. Disquisitio de praesentia liquidi nervei in musculo in actione constituto et de cavitate muscularium. Argentorati, 1756.
Csausz Márton. Dissertatio inaug. med. de intestino sanguinis motu ut praecipuo circulationis adminiculo. Pestini, 1820.
Csehi (Szigeti) Sámuel. Dissertatio inaug. med. de vita naturae conveniente. Vindobonae, 1836.
Csernyei József. Orvosi értekezés a vízről. Pest, 1846.
Csiky Péter. A táplálatok. Orvostudori értekezés. Pest, 1836.
Csókás (Monedulatus) Péter. De homine, magno illo in rerum natura miraculo, et partibus ejus essentialibus libri duo. Wittenbergae, 1585.
Czermak Nep. János. Kleine Mittheilungen aus dem k. k. physiol. Institute in Pest. (1., 2., 3. Reihe). Wien, 1859–60.
– Das physiologische Institut der Universität Pest 1858–60. Pest, 1860.
Dahlmüller József Vilmos. Dissertatio inaug. med. de palpitatione cordis. Viennae, 1774.
Deutsch József. Dissertatio inaug. med. de constitutione individuali. Budae, 1833.
Deutsch József Dávid. Orvostudori értekézés. Az uszás orvosi tekintetben. [Dissertatio inaug. med.] Buda, 1842.
Draskó János. Dissertatio inaug. med. de somno et vigiliis. Pestini, 1836.
Ebhardt György Zsigmond. Dissertatio inaug. med. de statu mesenterii naturali et praeternaturali. Jenae, 1755.
Edl Kálmán. Orvostudori értekezés a kávéról, különösen életrendi tekintetben. Pest, 1842.
Felletár József. Dissertatio inaug. anatomico-physiologica de circuito sanguinis. Budae, 1829.
Ferk Incze. Dissertatio inaug, med. Dentitio physiologice et therapeutice considerata. Buda, 1837.
Fleckles Lipót. Der Schlaf, in seiner Beziehung auf die geistige und physische Gesundheit der Menschen. Für Freunde eines gesunden und erquickenden Schlafes. Nach den besten Quellen bearbeitet. Pest, 1831.
Franzos D. Dissertatio inaug. med. de acclimatisatione hominis. Pestini, 1835.
Fuker András. Dissertatio inaug. medica de influxu lucis chemicophysiologico. Pestini, 1837.
Gaberle Ignácz. Dissertatio inaug. quam de aqua physiologice et pathologice sumta auctoritate inclytae facultatis medicae ..... elucubratus est. Pestini, 1837.

Gall Ferencz József. Anatomie et physiologie du système nerveux général et du cervau en particulier. Pest, 1822.
Gaitner Menyhért. Physiologie des Menschen, oder Darstellung des Absoluten in den Functionen des Geistes und in den, den reellen. Organismus construirenden Organen. Jena, 1812. (1811).
Genersich Antal. Zur Lehre von den Saftkanälchen in der Cornea. Wien, 1871.
Giltay E. Bevezetés a mikroskópiába hét tárgy segítségével. A szerző által átdolgozott és bővített német kiadás után fordította Deér Endre. Budapest, 1896.
Glaser Ferdinánd. Menstruatio respectu physiologico. Dissertatio. Budae, 1843.
Goldberger Móricz. Dissertatio inaug. phil.-med. sistens primas lineas physiologiae et pathologiae psyches. Vindobonae, 1837.
Gosztoni Mihály. Theses ex institutionibus physiologicis decerptae. Viennae, 1777.
Góth Henrik József. Femina respectu anatomico, physiologico ac physico considerata. Dissertatio inaug. med. Budae, 1847.
Graber. Vitus. Az állatok mechanikai műszerei. Fordította Thanhoffer Lajos. Budapest, 1896.
Greiszing János. Disputatio de vita universi corporis naturalis. Wittebergae, 1688.
Gulyás János. Dissertatio inaug. med. physico-med. de circuitu sanguinis. Pestini, 1836.
Guttmann Adolf. Dissertatio inaug. med. sistens conspectum physiologicum organismi humani relate ad differentias quas praecipue sexus et aetas pariunt. Pestini, 1840.
Gyürky Lajos Márton. Synopsis physiologiae infantis ad paediatriam adplicatae. Specimen inaug. med. Pestini, 1837.
Habermann Bernát. Dissertatio inaug. med. sistens tertium vitae stadium decrementi anatomice, physiologice et pathologice consideratum. Pestini, 1821.
Hagymási (Cybeleius) Bálint. Opusculum de laudibus et vituperio vini et aquae. Hagenau, 1517.
Hambacher János. Dissertatio phys.-med. de theoriae physicae tubulorum capillarium ad corpus humanum applicatione. Halae Magd., 1842.
Hamler József. Dissertatio inaug. phys.-med. de temperamentis. Pestini, 1828.
Hammerschmidt Ferdinánd. Orvostudori értekezés a vademberek állatias és testgyakorlati életéről. Buda, 1838.
Hanekker Ferencz. Orvostudori értekezés a csontszövetről és az elhalt csontok visszaszerződéséről. [Thema inaug. med.-physiologicum sistens texturam ossium, eorumque regenerationem post necrosim.] Pest, 1834.
Hartmann Fülöp Károly. Az ember szelleme, viszonyaiban a testi élethez vagy a gondolkodás élettudományának alapvonatai. Orvosoknak, philosophusoknak, és a szó magasb értelmében embereknek .... után Soltész János. A szerzőtől megbőv. II. kiadás szerint. S.-Patak, 1847.
Hausknecht Ferencz. Dissertatio inaug. physiologica de vita. Vindobonae, 1839.
Heda Alajos. Dissertatio inaug. med. sistens primum vitae stadium evolutionis anatomice, physiologice et pathologice consideratum. Pestini, 1822.
Hedwig János. Programma do fibrae vegetabilis et animalis ortu. Sectio I. Lipsiae, 1790.
Hedwig Roman Adolf. Disquisitio ampullularum Liberkühni physicomicroscopica. Sect. I. Lipsiae, 1797.
Heitzmann Károly. Zur Kenntniss der Dünndarmzotten. Wien, 1869.
– Untersuchungen über das Protoplasma. Wien, 1873–74.

– Mikroskopische Morphologie des Thierkörpers im gesunden und kranken Zustande. Wien, 1883.
Henisch György. Oratio de modo nutritionis in corpore humano. Lipsiae, 1572.
Henszlmann Imre. Dissertatio inaug, med.-physiologica. De voce. S. 1., 1837.
Horst Ferencz. Dissertatio inaug. med. de femina respectu physiologico. Budae, 1840.
Hőgyes Endre. A vese szereplése az anyagforgalomban. Pest, 1872.
– A vese vérkeringési viszonyairól. Budapest, 1873. (Németül is.)
– Az associált szemmozgások idegmechanismusáról. Bevezetés. I. A fej- és testmozgásokat kisérő associált szemmozgások tüneményei emlősöknél s az embereknél. Budapest, 1880.
– II. Az idegrendszer egyes részeinek befolyásáról az önkénytelen associált szemmozgásokra. Budapest, 1881.
– III. A szemmozgás associáló idegmechanismusa részletes berendezéséről. Budapest, 1885.
Huszthi (családi nevén **Szabó) István.** Dissertatio physiologica prima quae est de hominis automato seu corpori animali: in quo, praecipue oeconomiae animalis functiones ex artificiosissima ejus structura, nil ad eas conferente mente humana per causas et effecta breviter deducuntur. Lugduni Batavorum, 1693.
– Dissertatio .... secunda quae est de natura mentis ejusque functionis: tum earum, quae nullum plane commercium habent cum corpore resultant, i. e. qua corpus et mentem requirunt. Lugduni Batavorum 1693.
– Pars tertia in qua existentia Dei ex existentia nostri, seu e suspenda mentis corporisque nostri fabrica, functionumque utriusque natura, metaphysice adstructura breviter deducitur. Lugduni Batavorum. 1693.
Hutyra Ferencz. A zsírok átszivárgásáról, nevezetesen az epe befolyása alatt. Budapest, 1881.
Huxley Th. H. Előadások az elemi élettan köréből. Ford. Magyar Sándor. Átvizsgálta Balogh Kálmán. Budapest, 1873.
Hyrtl József. Über die Selbststeuerung des Herzens. Ein Beitrag zur Mechanik der Aortenklappen. Wien, 1855.
Jácz Ferencz. Orvostudori értekezés. Nő és férfi közti különbségek. [Differentiae inter virum et foeminam. Dissertatio inaug. med.] Pest, 1841.
Jellachich József. Orvostudori értekezés. Az emberi életművezet első változásairól. [Dissertatio inaug. physiologico-medica sistens primam metamorphosim organismi humani.] Buda, 1836.
Jendrássik Jenő. Erster Beitrag zur Analyse der Zuckungswelle der quergestreiften Muskelfaser. Wien, 1875.
– Dolgozatok a k. m. tud. egyetem élettani intézetéből. Budapest, 1. füzet 1878., 2. füzet 1881., 3. füzet 1883., 4. és 5. füzet 1885., 6. füzet 1887., 7. füzet 1888.
– A magától sorakoztató eső-myographium és alkalmazásának vázlata. Budapest, 1881.
– Értekezés a myo-mechanika köréből. Budapest, 1882.
– Helyreigazító észrevételek Thanhoffer Lajos urnak e czimű székfoglaló értekezéséhez: »Adatok a harántcsikú izmok szerkezete és idegvégződéséhez. Budapest, 1882.
Jeszenszky (nagy-jeszeni) János. Theses disputationis III. de homine. Wittebergae, 1594.
– De generatione et vitae humanae periodis. Tractatus duo. Wittebergae, 1602., Oppenheimii, 1610., Francofurti, 1619.
– Ἀχρόατις de anima et corpore universi. Pragae, 1605.

Joffe Antal. Dissertatio inaug. med. de sanguine in statu sano et morboso. Pestini, 1846.
Kastler Rudolf Mihály. Dissertatio inaug. med. de alimentis hominum generatim consideratis. Viennae, 1815.
Kempelen Farkas. Mechanismus der menschlichen Sprache nebst der Beschreibung seiner sprechenden Maschine. Wien, 1791.
– Le mecanisme de la parole. Vienne, 1791.
Kétly Károly. Az idegrendszer némely rendes és beteges működéséről. Budapest, 1881.
Kiko Károly. Ein Wort über Metallund Biomagnetismus. Pest, 1845.
Klug Nándor. Vizsgálatok az emlősök fülcsigájáról. Budapest, 1873.
– A szinérzésről indirect látás mellett. Budapest, 1875.
– A látásról. Budapest, 1878.
– Az emberi hang és a beszéd. Budapest, 1886.
– Az emberélettan tankönyve. Előadásai nyomán irta .... I. köt. I. rész. Általános élettan. Különös élettan: I. Az erőforgalom élettana. Il. rész. II. köt. Különös élettan: II. Az anyagforgalom élettana. Az egyénforgalom élettana. Budapest, 1888.
– II. átdolg. kiad. 1892.
– Az enyv mint tápanyag. Budapest, 1890.
– Az érzékszervek élettana. Budapest, 1896.
Koós Gábor. A kávé történelmi, irodalmi, élettani s vegytani szempontból. Pörkölési terményei chemiai szempontból saját kutatásai nyomán. Budapest, 1891.
Korbuly Adeodat. Dissertatio inaug. chem.-physiol. de analysi chemica sanguinis. Budae, 1840.
Kövesy Pál. Dissertatio inaug. med. de fluxu coeliaco. Budae, 1833.
Kriesch János. Boncz- és élettani tanulmányok a nadályokról. Pest, 1866. (Jutalmazott pályamű.)
Krüger János Gottlieb. De theoriae physicae tubulorum capillarium ad corpus humanum applicatione. Halae, 1742.
Kyr Pál. Sanitatis studium, ad imitationem aphorismorum compositum; item: alimentorum vires breviter et ordine alphabetico positae. Corona, 1551.
Landesmann G. Dissertatio inaug. med. de alimentis, Pestini, 1837.
Laufenauer Károly. Agyszöveti vizsgálatok. Budapest, 1879.
– Vizsgálatok az agy corticalis látómezőjéről: Budapest, 1880.
– Az emlékező tehetségről. Budapest, 1884.
Lencsés József Antal. A helyes emésztésnek mestersége. Ford. ..... Pest, 1832.
Lendvay Benő. Az ember, vagy milyen testünk belseje és hogy müködnek szerveink. Könnyen érthető test- és élettan, közép-, polgári- és felsőnépiskolák számára és önoktatásra Ebenhoech P. után. Pozsony-Budapest, 1892.
Lenhossék József. Über den feineren Bau der gesammten Medulla Spinalis. Resultate neueren in dem physiologischen Institute der k. k. Wiener Hochschule gemachten Untersuchungen. Wien, 1854.
– Beiträge zur Erörterung der histologischen Verhältnisse des centralen Nervensystems. Wien, 1858.
– Étude du Système Nerveux Central. Páris, 1858.
– Neue Untersuchungen über den feineren Bau des centralen Nervensystems des Menschen: I. Medulla Spinalis und deren bulbus rachiticus. Wien, 1855.
– II. vermehrte Auflage. 1858.

– A közép idegrendszer szürke állományának és az egyes ideggyökök eredeteinek tájviszonyai. (Székfoglaló értekezés.) Pest, 1867.
– Az emberi gerinczagy, nyúltagy és Varolhid szervezetének górcsői tájviszonyai. Pest, 1869.
– Polymikroskop. Szerkesztette és leirta .... Budapest, 1877.
Lenhossék Mihály. A gerinczvelői idegek hátulsó gyökereiről. Budapest, 1889.
– Adatok a gerinczagyi duczok ismeretéhez a békán tett vizsgálatok alapján. Budapest, 1885. (Németül is.)
– Der feinere Bau des Nervensystems im Lichte neuester Forschung. Berlin, 1892.
– II. gänzlich umgearbeitete Aufl. 1895.
– Die Geschmacksknospen in den blattförmigen Papillen des Kaninchenzunge. Eine histologische Studie. Würzburg, 1893.
– Beiträge zur Histologie des Nervensystems und der Sinnesorgane. (9 dolgozat.) Wiesbaden, 1893.
Lenhossék Mihály Ignácz. Introductio in methodologiam physiologiae corporis humani. Pestini, 1808., Viennae, 1810.
– Physiologia medicinalis. Vol. I–V. Pestini, 1816–18.
– Institutiones physiologiae organismi humani usui academico accomodatae. 2 Vol. Viennae, 1822.
– Darstellung des menschlichen Gemüths in seinen Beziehungen zum geistigen und leiblichen Leben. Für Aerzte und Nichtärzte höherer Bildung. 2 Bde. Wien, 1814–25.
– II. unveränd. Aufl. 1834.
Lészai (fogarasi) Dániel. Dissertatio inaug. anatomico phys.-pathol. de dentitione prima et secunda investigationibus novis illustrata. Vindobonae, 1829.
Lippay (zombori) Gáspár. De influxu electricitatis in organismum humanum, specimen inaug. Viennae, (1835.)
Lovász Imre. Dissertatio inaug. physiol.-med. de perspiratione cutanea. Pestini, 1831.
Magyar Victor György. Physiologia et pathologia ventriculi. Dissertatio med. Cassoviae, 1837.
Mahler Gyula (pozsonyi illetőségű). Repetitorium der Physiologie. II. vollst. neu bearb. und vermehrte Aufl. Leipzig und Wien, 1896/7.
Mandl Lajos. Sanguis respectu physiologico. Dissertatio inaug. med.-physiologica. Pestini, 1836.
Margó Tivadar. Az izomidegek végződéseiről. (Akadémiai székfoglaló beszéd.) Pest, 1862.
– Über die Endigung der Nerven in der quergestreiften Muskelsubstanz. Pest, 1862.
Markbreiter Fülöp. Dissertatio inaug. phys.-physiologica de electricitate. Viennae, 1833.
Martinovics Ignácz. Physiologische Bemerkungen über den Menschen. St. Petersburg, 1789.
Marussi (kóbori) István. Orvostudori értekezés. A nőnem élet- és kórtani tekintetben. [Sexus sequior intuitu physiologico et pathologico. Dissertatio inaug. med.] Buda, 1837.
Mátrai Gábor. Adatok a zsírfelszivódáshoz a gyomorban. Budapest. 1881.
Mátyus István. Positiones med. inaug. de irritabilitate et aliis quibusdam medicinae capitibus. Traj. ad. Rhen. 1756.
Méhes Sámuel. De respiratione animalium commentatio. Heidelbergae, 1810.
Meinert Hermann Ágost. Dissertatio inaug. med. de enormitate virium vitalium in organismo humano. Budae, 1835.

Mekossinyi Mihály. Dissert. inaug. med. de nutrice. Pesthini, 1822.
Mezger Kristóf Dániel. Dissertatio physiol.-pathol. de cuticula et cute. Altdorfii, 1685.
Mihalkovics Géza. Az ember anatomiája és szövettana. Az új anatomiai latin műnyelv használatával. Budapest, 1898.
Mirsvinszky Ignácz. Orvostudori értekezés az emberről. [Homo physiographice consideratus. Dissertatio inaug. medico-physiologica.] Buda, 1837.
Müller Kálmán. A tüdőről és lélekzésről. Budapest, 1882.
Nagy (Regéczy) Imre. Adatok a szürődés tanához. Budapest, 1881.
– Kisérleti adatok a Porret-féle izomtünemény jelentőségeinek kérdéséhez. Budapest, 1888.
– Vizsgálatok az izomrángás lefolyásának különbözö behatásokra beálló módosulatairól, a Jendrassik összehuzódási elméletének alapján. Budapest, 1891.
Nedelko Demeter. Dissortatio inaug. physiol.-pathol. de senectute. Pest, 1839.
Ónodi Adolf. Adatok a gége beidegzésének bonctanához, élettanához és kórtanához. Budapest, 1894.
– Die Innervation des Kehlkopfes. Wien, 1895.
Ossikovszky József. Adalék a tyrosin és a skatol vegyi szerkezetéhez. Budapest, 1880.
Palumbini Mátyás. Disputatio acad. de illo, quod est primum in actionibus humanis. Jenae, 1679.
Paszlavszky József. Az ember. Testi szervezete és élete, őstörténete és fajtái. Thomé 0. W. nyomán. II. kiegészített kiad. Budapest, 1880.
Pásztvy Antal. Dissertatio inaug. med. de vita ac modo eam prolongandi. Pesthini, 1832.
Pataky (sárospataki) Dániel. Dissertatio inaug. phys. med. de aëre atmosphaerico. Vindobonae, 1830.
Paulini János. Dissertatio inaug. physiol.-pathol. de autocratia naturae in conservanda et restituenda sanitate. Pestini, 1834.
Pechanetz József. Dissortatio inaug. med.-diaetetica de nutrimentis et potulentis. Budae, 1843.
Péczely Ignácz. A szivárvány hártyáról. (Iris.) Budapest, 1873.
– A fertőzés szomorú következményeinek kikerülhetése tekintetéből felvilágosítás: az ivarszervek élettani állapotáról. Budapest 1885.
Pernits-Pericht Nep. János. Dissertatio inaug. med. sistens historiam vitae et mortis. Pestini, 1838.
Pertik Ottó. Myelin és idegvelő. (Szövettani tanulmány.) Budapest, 1880.
Petrovich Máté. Physiologia. Vacii, 1807.
Pfeffer Mihály. Dissortatio inaug. med. de nexu inter vitam physicam et psychicam. Budae, 1838.
Pfentner János György. Dissertatio inaug. med. de causa caloris animalis. Tyrnaviae, 1776.
Piderit Tivadar. Az agyvelő és a szellem. Az élettani lélektannak vázlata, gondolkodó közönség számára. Ford. Horváth József. Arad, 1879.
Pisanelli Boldizsár. Tractatus de natura ciborum, et potus … In quo non solum virtutes, vitia illorum minute deteguntur, verum etiam remedia ad corrigendos deffectus eorum copiose proponuntur. Distinctus in pulcherrimam partitionem, repletus doctrinis celebratissimorum medicorum et philosophorum, cum multis eruditis ac proficuis historiis naturalibus. Ex italico idiomate in latinum genuine versus per A. R. D. Michaelem Kalmár. Zagrabia, 1796.
Plenck (Plenk) József Jakab. Bromatologia s. doctrina de esculentis et potulentis. Viennae, 1785.

– Ugyanez németül. 1785.
Poulios György. Πραγματεία φυσιολογιχή. Έυ Πεστά, 1823. (Lenhossék M. I. latin munkájának kivonatos fordítása.)
Prodan Lajos. Vina. Dissert. inaug. med. Pestini, 1837.
Rácz Sámuel. Az emberi élet általános ismeretét tanító könyve. Buda, 1772.
– II. kiad. 1802.
– Dissertatio inaug. med. de encomio lactis. Budae, 1778.
– A physiologiának rövid sommája, melyet a magyar olvasóknak hasznokra kiadott … Pest, 1789.
– A borbélyi tanításoknak első darabja. Az anatomiáról, physiolog. patholog. m. medicáról, chirurgiáról és bábaságról. Második darab: A törvényes orvosi tudományról és az orvosi policziáról. Pest, 1794.
– Notio generalis vitae corporis humani, quam in usum domesticae exercitationis edidit. Budae, 1801.
– Editio altera aucta. 1802.
– Notio potentiarum incitantium quam qua supplementum ad suam vitae notionem editit … Pesthini, 1805.
– Physiologia. Ex Hungarico in Latinum per Jos. Sebast. Peterka versa. Pestini. 1810.
Ranke János. Az ember-élettan alapvonalai, tekintettel az egészségügyre. Orvosok és orvostanhallgatók gyakorlati igényeihez alkalmazva magántanulásra kidolgozta .... A harmadik átdolg. kiad. után magyarra ford. id. Purjesz Zsigmond. Két kötet. Budapest, 1875.
Rayger Károly. Dissertatio med. de salivae natura et vitiis. Argent., 1667.
Réczey Imre. Hogyan mozgunk? Budapest, 1883.
Reisinger János. A nemek különbsége és elsősége természet-, boncz- és élettani tekintetben. Kolozsvár, 1845.
Réthi Leopold. Der Schlingact und seine Beziehungen zum Kehlkopfe. Wien, 1891.
– Die Nervenwurzeln d. Rachen- und Gaumenmuskeln. Wien, 1892.
– Der periphere Verlauf der motorischen Rachen- und Gaumennerven. Wien, 1893.
– Das Rindenfeld, die subcorticalen Bahnen und das Coordinationscentrum des Kauens und Schluckens. Wien, 1893.
Rhédey Antal. A csokoládé életrendi és orvosi tekintetben. (Orvostudori értekezés). Pest, 1844.
Rigler András. Dissertatio inaug. phys.-med. de aëre atmosphaerico ejusque salubritate. Vindobonae, 1825.
Roboz József. Az álom. A siketnémák és vakok álmai. Lélektani tanulmáuy. Budapest, 1892.
Roth Daniel. Dissertatio de mutuo animae et corporis commercio. Cibinii, 1834.
Roth János Péter. Dissertatio inaug. med. de vino. Viennae, 1828.
Rothmann Ármin. Az izommagvakról. Budapest, 1885.
Rózsay (Rosenfeld) József. Észleletek az aggkor élettani és kórtani váltakozatai köréből. Pest, 1865.
Rutta Rudolf. Das Pferdefleisch als Nahrungsmittel aller Stände. Pesth, 1854.
Saly Imre. Orvostudori értekezés az élet fentartásáról. Pest, 1840.
Salzer József. Dissertatio inaug. med. de nutrice. Pestini, 1840.
Sass Albert. Experimentelle Untersuchungen über die Beziehung der motorischen Ganglienzellen der Medulla spinalis zu den peripheren Nerven. Inaug.-Dissertation. Dorpat-1888.
Say Mór. Az állati munka és annak forrása. Pest, 1870.

Schaffer Károly. A hypnotismus élettani, gyógytani és törvényszéki szempontból. Budapest, 1895.
Schemberger András. Dissertatio med. de lactice. Jenae, 1677.
– Dissertatio med. de archeo. Jenae, 1678.
Schenk S. Lipót. Anatomisch-physiologische Untersuchungen. Inhalt: Bauchspeicheldrüse des Embryo. Einiges uber das Verhalten des Chlors im Organismus. Über die Vertheilung des Klebers im Weizenkorn. Beiträge zur Lehre vom Stickstoffgehalt des Fleisches. Die modificirte Pettenkofersche Gallenprobe. Wien, 1872.
– Grundriss der normalen Histologie des Menschen. II. Auflage. Wien, 1891. (Lefordíttatott olasz és orosz nyelvre.)
Schimert János Péter. Dissertatio inaug. med. de systemate sexuali. Tyrnaviae, 1776.
Schmid János Keresztély. Dissertatio inaug. med. de mixtione corporis humani. Jenae, 1765.
Schwartzer (babarczi) Ottó. Az álomról. Budapest, 1888.
Schwarz János Jenő. Tentamen physiologiae globulorum sanguinis dissertatio inaug. Pestini, 1834.
Segner János András. Disputatio de actione intestini coli qua contenta propellit. S. 1. 1732.
– Programma de pressionibus, quas fila corporibus certis circumducta et utrimque viribus aequalibus tracta in ea corpora exercent, et lineis in eorum corporum superficiebus describendis, quibus imposita eo modo fila quiescunt. Göttingae, 1735.
– Disputatio de sensibus in genere. Göttingae, 1741.
Seidner Ignácz. Dissertatio inaug. med. Homo respectu physiologico. Budae, 1844.
Shoterius Mihály. Dissertatio inaug. med. de sensibus externis, eorumque inter se commercio, Vindobonae, 1765.
Siess Károly József. Dissert. inaug. med.-physiol. de somno. Viennae, 1836.
Silvestri Hyacint András. Dissertatio inaug. med. de larido. Pestini, 1843.
Simkó Endre. Összefoglaló deductiv áttekintés a lélek mibenléte, egyéni élete és sarkalatos müködései felett. Eperjes, 1895.
Simon József Sándor. A szép, mint agyideg-tevékenység. Budapest, 1884.
Soltész János. Az ember szelleme, viszonyaiban a testi élethez, vagy a gondolkodás élettudományának alapvonatai. Orvosoknak, philosophusoknak, és a szó magasb értelmében embereknek. Hartmann Fülöp után. S.-Patakon, 1847.
Spech Ede. Dissertatio inaug. med. de aëre, commotione et aqua. Vindobonae, 1846.
Staub Móricz. A biologiai tudományok és módszerük történeti fejlődése. Budapest, 1894.
Stech József. Dissertatio inaug. med. Functionum cerebri collustratio physiologica. Pestini, 1836.
Sterne Ferencz. Dissertatio inaug. physiol. de vita. Vindobonae, 1839.
Streim György. Dissertatio inaug. med. de pilo hominis. Pestini, 1829.
Stricker Salamon. Ueber Muskelarbeit. Vortrag im Vereine zur Verbreitung naturwissenschaftlicher Kenntnisse in Wien. Wien, 1867.
– Mikroskopische Untersuchung des Säugethierkreislaufes. Wien, 1871.
– Handbuch der Lehre von den Geweben des Menschen und der Thiere. Unter Mitwirkung herausgegeben. 2 Bde. Leipzig, 1871–73.
– A manuel of histology. In cooperation with Th. Meynert (and others) trausl. by Henry Power of London, James J. Putnam and J. Orne Green of Boston, American transl. edited by Albert H. Buck. New-York, 1872.

– Studien über das Bewusstsein. Wien, 1879.
– Studien über die Sprachvorstellungen. Wien, 1880.
– Studien über die Bewegungsvorstel.-lungen. Wien, 1882.
– Neuroelektrische Studien. Wien, 1883.
– Studien über die Association der Vorstellungen. Wien, 1883.
– Physiologie des Rechts. Wien, 1884.
– Offener Brief an den Herausgeber des Archivs für Physiologie. Prof. Dr. E. du Bois-Reymund in Berlin. Wien, 1885.
– Offener Brief an den Herrn Hofrath Prof. Dr. Ernst von Brücke. Wien, 1885.
– Du langage et de la musique. Traduit par Frédéric Schwiedland. Bibliothèque de Philosophie contemporaine. Paris, 1885.

Stur Károly. Dissertatio inaug. med. sistens gangliosi nervorum systematis in temperamentorum differentias influxum. Viennae, 1818.

Suchanek Sándor. Dissert. inaug. anat. phys. de dentitione. Pestini, 1838.

Szabó András. Dissertatio inaug. med. sistens momenta praecipua, quibus mulier a viro differt respectu physico et psychico. Budae, 1835.

Szabó Ignácz. A látás szerve. Psychologiai tanulmány. Eger, 1886.

Szántay (tasnádi) József. A tejről. Orvostudori értekezés. [Dissertatio inaug. med. de lacte.] Pest, 1834.

Szathmári (paksi) Pál. De morte naturali. Franequerae, 1758.
– Editio altera. Claudiopoli. 1760.

Szegedi (pesti) Sámuel. Dissertatio inaug. med. sistens physiologiam et pathologiam muci. Trajecti ad Rhenum, 1772.

Székely György. A qualitativ érzelmek psychologiája. Sárospatak, 1896.

Szent-Péteri Jónás. Dissert. inaug. phys.-med. de conditione corporum. Halae Magd., 1741.

Szirmai Jakab. Az ember testi munkája. Budapest, 1887.

Szkalla Ferencz. Dissertatio inaug. med.-phys. de thermogenesi. Budae, 1832.

Szontagh Ábrahám. Über die Bedingungen der Grösse der Arbeitskraft mit Berücksichtigung einiger Hausthiere. Ein populärer Vortrag. Pressburg, 1859.

Szotyory (szotyori) József. Katekheta: az az: diététikai rövid kátékhézis magyarázója a szülék és tanítók számára készítette. Két értekezéssel együtt az életről és savanyú vizekről. Maros-Vásárhely, 1832.

Szőke Zsigmond. Az ember mint kis-világ a nagy-világban. (Orvostudori értekezés). [Homo ut microcosmus in macrocosmo. Dissertatio inaug. physiologica.] Pest, 1837.

Sztupkay János Godofréd. Dissertatio de aëre corpora mundana totalia ambiente. Jenae, 1763.

Tarczy Lajos. Természettan. II. kötet. A tulajdonképpeni természettant, azaz hévtant, fénytant, magnes és villanytant és az élettant magában foglaló. Veszprémben, 1838.

Teschler György. Adatok a dentin fogak finomabb szerkezetének ismertetéséhez. Budapest, 1879.

Thanhoffer Lajos. Adatok a zsírfelszívódáshoz s a vékonybél bolyhok szöveti szerkezetéhez. Pest, 1873.
– A szív koszorús ütereinek megtelődéséről. H. n. 1874.
– Adatok a szem porczhártyája szövet- és élettanához. Budapest, 1875.
– A táplálkozásról. Budapest, 1878.
– Az érverésről. Budapest, 1879.

– A mikroskop és alkalmazása. Az általános szövettani technika vezérfonala. Orvosok és egyetemi hallgatók használatára. Budapest, 1880.
– Adatok a harántcsíkú izmok szerkezete és idegvégződéséhez. (Akad. székfogl. értek.) Budapest, 1881.
– A nagyítókról és a mikroszkópokról. Budapest, 1882.
– Helyreigazító észrevételek Jendrássik Jenő ur »Helyreigazító« czimű észrevételeire. Budapest, 1882.
– Az összehasonlító élet- és szövettan alapvonalai. Budapest, 1883.
– Adatok a központi idegrendszer szerkezetéhez. Budapest, 1887.
– Ujabb adatok a harántcsíkos izomrostok idegvégződéséhez. Budapest, 1892.
– Ujabb vizsgálatok az izmok szerkezetéről. Budapest, 1892.
– A mikroskop és alkalmazása az általános szövettani technika vezérfonala. Orvosok, orvostanhallgatók és természettudományokkal foglalkozók használatára kútfők és önálló vizsgálatai alapján. Budapest, 1894.
– A szövetek és szervek szerkezete és azok vizsgáló módszerei. Orvosok, orvostanhallgatók és a természettudományokkal foglalkozók használatára kútfők és önálló vizsgálatai alapján. Budapest, 1894.

Thomé O. W. Az ember testének szerkezete és élete. Dr. Thomé után Paszlavszky József tanár. Budapest, 1874.
– II. kiegészített kiadás 1880.

Tissié H. Az elfáradás és a testgyakorlás. Francziából fordította Csapodi István. Az eredetivel összehasonlította Klaug Nándor. Budapest, 1899.

Toldy (Schedel) Ferencz. Physiologia pulsus. Pestini, 1828.

Torday Ferencz. Az ember-boncztan, élettan és élet-rendtan kivonatban tornatanítók számára. Budapest, 1876.

Török Aurél. Dolgozatok a kolozsvári m. k. tud. egyetem életszövettani intézetéből. – Az állati szervezetek élő alakegységei. Tanulmány az állati sejtelmélet fölött. Kolozsvár, 1876.

Török József. Népszerű ember-élettan. Tanodák és a mívelt közönség használatára. Debreczen, 1881.

Tóth Mike. A mikroskop. Kalocsa, 1881.

Trautmann Lajos. Az összvehasonlító élőtermészettudományok alapvonatjai. Magyarul kiadta Lánghy István. Pesten, 1829.

Turnovszky Frigyes. Die Anatomie und Physiologie der Zähne. Inaug.-Dissertation. Wien, 1841.

Ungerhoffer Xav. Ferencz. Compendia materiae medicae Pars I. Continens alimenta, et quatuor cardiacorum simplicium classes. Dissertatio inaug. med. Viennae, 1759.

Venos Zsigmond. Az emlőkről boncz-, ép- és, kórtani tekintetből. (Orvostudori értekezés.) [Dissertatio inaug. med. de mammis respectu anatomico, physiologico et pathologico.] Buda. 1841.

Verebély József. Az ember rendes mibenlétét ismertető boncz-, élet- és egészségtani vázlatoknak tankönyve kisdedóvók, elemi tanítók számára. Budapest, 1873.

Vinckler Imre József. Dissertatio inaug. med. de Gangliis. Budae, 1783.

Vogel Károly. Dissertatio inaug. med. de itinere pedestri. Pestini, 1841.

Vojtitz Móricz. Dissertatio inaug. med. de vi. venarum absorbente. Pestini, 1830.

Wachtel Dávid. Mors physiologice disquisita. Specimen inaug. Budae, 1833.

Wagner Márton. Dissertatio inaug. physiol.-med. de sanguine. Vindobonae, 1778.

Wailand F. A helyes emésztés és a máj bajaitól való megmenekedésnek mestersége. Pest, 1853.

Walther Mátyás. De visu. Wittebergae, 1677.
Wernischek János Jakab. Dissertatio inaug. med. de homine interno. Viennae, 1759.
– Systema medendi naturae. Tractatus primus complectens naturam et ceteras potentias in corpore sano. Vindobonae, 1776.
Wittelshöfer Lipót. Homo et ejus praerogativa jure naturae. Dissertatio inaug. med.-phys. Vindobonae, 1841.
Wundt Vilmos. Az emberélettan alapvonalai. Wundt nyomán irta Gebhardt Lajos. Buda, 1869.
– Az ember élettanának kézi könyve. II. teljesen átdolg. kiad. Fordította Török Aurél. Pest, 1871.
Zechmeister Ferencz. Dissertatio inaug. de auditu. Vindobonae, 1840.
Ziegler András (lelkész). De corpore humano exercitatio X. quae agit de sensuum externorum et vocis atque sermonis instrumentis propriis. Wittebergae, 1606.
Ziegler János. De nervis corporis humani, eorum fluido et actionibus. Erfordiae, 1764.
Ziegler Károly. Dissertatio inaug. med.-physiol. de digestione. Vindobonae, 1841.
Zsivkovics Jakab. Dissertatio inaug. med. de systemate absorbente. Vindobonae, 1818.

II.
Pathologia.

1. Anatomia pathologica. Histologia pathologica. Chemia physiologica et pathologica. Uroskopia. Parasitae (animales et vegetabiles).

Alexy Lajos. Animalia medicinalia. Dissertatio inaug. med. Budae, 1838.

Ancell Henrik. Liebig's Thierchemie und ihre Gegner, ein vorzüglich für praktische Aerzte berechneter ausführlicher Commentar zu dessen physiolog., pathol. und pharmakologischen Ansichten. Nach dem Engl. bearb. und mit Armerkungen vermehrt von A W. Krug. Pest, 1844.

Arányi (előbb **Lóstájner) Lajos Gyögy.** Memoranda der pathologischen Anatomie für Praktiker und Legalärzte, mit Berücksichtigung der Rigorosanten, enthaltend nebst specieller und allgemeiner pathologischer Anatomie die pathologisch-anatomische Technik, Terminologie, Beschreibungslehre und die Diagnostik zum Determiniren der pathischen Zustände an der Leiche. Pest, 1855.

– A kórboncztan elemei. Gyakorló és törvényszéki orvosok számára. Sokratesi modorban tárgyalva. Buda, 1864.

Azary András. Életvegytani értekezés a tápszerek átalakulásáról az állati testben. Buda, 1845.

Babes Viktor. A bakteriologia rövid tankönyve, főtekintettel a fertőző betegségek kóroktanára és kórboncztanára, orvosok használatára. Budapest, 1886.

Balogh Tihamér. A parányi gombák jelentősége a fertőző betegségeknél. Budapest, 1880.

Bayer János. De gnomone sciatherico, respondente Isaco Zabanio. Brodsano-Ungaro, 1658.

Beddeus Sámuel Siegfrid. Dissertatio inaug. med. de verme, taenia dicto. Viennae, 1776.

Bollinger O. A kórboncztan alapvonalai atlasszal. Shmitson A. festőművész természet után készített rajzaival. Fordították Minich Károly és Kelen Béla I. kötet. A vér keringései, a légző és az emésztő szervek, valamint a máj, az epeutak és a hasnyálmirigy. (Orvosi kézi atlaszok. III. kötet.) Budapest, 1897.

– II. kötet. Fordították Krompecher Ödön és Minich Károly. A húgyszervek, az ivarszervek, az idegrendszer, a csontok. (Orvosi kézi atlaszok. IV. kötet.) Budapest, 1897.

Borsos (nagy-enyedi) Márton. Dissertatio inaug. med. de contagiis in genere. Pestini, 1832.

Constantin Mihály. Értekezés a holttestek balzsamozásáról. Pest, 1834.

– Dissertatio de methodis balsamendi cadavera humana juxta antiquos et recentiores. Pestini 1834.

Csencs Ferencz. Orvostudori értekezés a bélférgekről. Buda, 1842.

Czakó Kálmán. Bonczolati eljárás törvényszéki és kórtani esetekben, jegyzőkönyvi példákkal Genersich Antal utasításai nyomán. Budapest, 1874.

Ebhardt György Zsigmond. Dissertatio inaug. med. de statu mesenterii naturali et praeternaturali. Jenae, 1755.

Erber Márk Móricz. Orvosi értekezés a gelesztáról. [Dissertatio inaug. med. super taenia.] Buda, 1842.
Ettmüller. De monstro Hungarico adjecta icone. Lipsiae, 1674.
Fodor József. Bacteriumok az élő állat vérében. (Székfoglaló értekezés.) Budapest, 1885.
Förster Ágoston. A kórboncztan tankönyve. Ford. Lendvay Benő. Pest, 1869.
Frenreisz Ferencz. Dissert. inaug. sistens seriem reagentium chemicorum maxime usitatorum. Budae, 1832.
Fresenius Károly Remig. Bevezetés a minőleges vegyelemzésbe, vagyis a műtételek, a kémszerek és az ismertebb testeknek a kémszerek iránt való viseletének tana, valamint rendszeres eljárás a gyógyászatban, stb. előforduló testeknek fölismerésére .... A XII. ujra átdolgozott és javított kiadás után fordította Say Móricz tr. Buda, 1868.
Frommhold Károly. Dissert. inaug. med. Anatomia pathologica genitalium feminae. Budae, 1837.
Ganzler Lázár. Dissertatio inaug. med. de uroscopia. Pestini, 1846.
Genersich Antal. Tetemvizsgálati jegyzőkönyv. Ürlap. Kolozsvár, 1890.
Gnaedinger Ferdinánd. Dissertatio inaug. med. de urina ut signo in morbis. Vindobonae, 1834.
Groeber Ferencz Gyula. Dissertatio inaug. med. de Entozois hominis. Budae, 1842.
Gruby Dávid. Observationes microscopicae, ad morphologiam pathologicam spectantes. Viennae, 1839.
– Morphologia fluidorum pathologicorum T. I. Acced. tabellae V–VII. Viennae, 1840.
Győry (nádudvari) Albert. Über Oxyuris Spirotheca (nov. spec.). Wien, 1856.
Hoppe-Seyler Felix. Az élet- és kórvegytani elemzés kézikönyve. A IV. kiadás után fordította Plósz Pál. Budapest, 1876.
Hunyady János. Semiotica urinae. Dissertatio inaug. Pestini, 1836.
Jacquin József Ferencz báró. Lehrbuch der allgemeinen und medicinischen Chemie. 2 Thle. Wien, 1793.
– Elementa Chemiae univers. et medic. ex lingua germ. versa. Tomi 2. Viennae, 1793.
Kaiser Károly. A bakteriologia rövid tankönyve, különös tekintettel a vizsgálati módszerekre. Budapest, 1899.
Kollarovich István. Dissert. inaug. med. de analysi urinae. Pestini, 1840.
Kontur Béla. Mindennapi bakteriologia. Orvosok, gyógyszerészek és orvostanhallgatók részére. Budapest, 1893.
Loebisch Vilmos. Anleitung zur Analyse des Harns. Wien, 1876.
– III. Aufl. 1893.
Mandl Lajos. Traité pratique de Microscope et de son emploi dans l'étude des corps organisés, suivi de recherches sur l'organisation des animaux infusoires par D. C. G. Ehrenberg. Paris, 1839. Német fordítása Ehrenbergtől.
– Mémoires d'anatomie pathologique. Deuxième mémoire sur les rapports qui existent entre le sang, le pus, le mucus et l'épiderme. Paris, 1840.
Mannaberg Gyula. Die Malaria-Parasiten. Wien, 1893.
Meczner Ágost. Orvostudori értekezés. A kórboncztan haszna. [Utilitas anatomiae pathologicae. Dissertatio inaug. med.] Buda, 1841.
Mlinarich József. De vermibus in corpore homano obviis. Thema inaug. Budae, 1832.
Nékám Lajos. Dolgozatok a fővárosi bakteriologiai intézetből. Budapest, 1897.
Orth János. Kórboncztani jelzéstan vezérfonala s utmutatás a bonczolás végzésére. Fordította Azary Ákos. Budapest, 1877.
Patzek Mór. Anatomia pathologica hepatis. Dissertatio inaug. med. Budae, 1837.

Plósz Pál. A fehérnye jelentősége a vizeletben és annak kimutatása. Budapest, 1891.
Pólya József. Értekezés az ember belférgeiről. (Orvostudori értekezés). [Dissertatio inaug. zoologico-physiologico-medica sistens entozoa hominis.] Pest, 1830.
Pósonyi János. Dissertatio inaug. med. de helminthis intestinalibus hominis. Pestini, 1820.
Rózsahegyi Aladár. A bakteriumokról. Budapest, 1887.
Scheiber S. H. A kettős torzszülés boncztana. Pest, 1870. (Németül és románul is.)
Schenk S. Lipót. Grundriss des Bakteriologie für Aerzte und Studierende. Wien, 1893. (Lefordíttatott angol és orosz nyelvre.)
Schiff Ernő. Adatok az első életnapok folyamán elválasztott vizelet quantitativ-chemiai összetételéhez. Budapest, 1892.
Schlesinger Ede. Dissertatio inaug. med. sistens cerebrum et pulmones respectu anat.-pathol. Budae, 1845.
Schönbauer Mihály Lajos. Dissertatio inaug. med. sistens generalem et brevem tractatum de anomaliis monstruorum Vindobonae, 1831.
Schreibers Károly. Nachricht von einer beträchtlichen Sammlung thierischer Eingeweidewürmer. In deutscher und lateinischer Sprache. Wien, 1811.
Szabó Ferencz. Tájékoztató eszmék a kórboncztan küszöbén. Orvostudori értekezés. Pest, 1848.
Tangl Ferencz. Utmutató a bakteriológiában. Vademecum bakteriologiai s ezekkel kapcsolatos szövettani vizsgálatokhoz. Budapest, 1894.
Torday Ferencz. Az ember-boncztan, élettan és életrendtan rövid kivonatbau tornatanítók szám. Budapest, 1876.
Ultzmann Róbert. Utmutatás a húgyvizsgálatra, különös tekintettel a húgykészülék bántalmaira. Irta .... Dr. Hoffmann Károly bécsi egyetemi magántanár közreműködésével. Magyarra fordította Széll Lajos. Budapest, 1875.
Vaghi György. Dissertatio inaug. med. de insectorum in corpore humano genitorum varia forma et indole. Wittembergae, 1741.
Verestói (cséri) Sámuel. Specimen annotationum helmintologicarum. Franequerae, 1772.
Vezérhalmi Z. V. A fonalóczok (Trichinae). Népszerű értekezés a fonalóczok természetrajza, az általuk előidézett kór s az az elleni védszerek fölött orvosok, gazdák és iparosok számára. Pest, 1866.
Wekerle György. Thema inaug. de monstris. Pestini, 1827.
Werther György Kristóf. Dissertatio inaug. med. de monstro Hungarico. Lipsiae, 1707.
Winkler József. Theses med. de urina rubra cum sedimine lateritio. Viennae, 1758.
Ziegler Adolf. Húgykémlés a betegágynál. Orvosok számára. A második kiad. után magyarra áttették Kövér Gábor és Széles Antal. Kiadta Poor Imre. Buda, 1868.
– A húgyvizsgálat alapvonalai. A legujabb kiadás után magyarra fordította Purjesz Ignácz. Budapest, 1881.
Zuckerkandl Emil. Normale und pathologische Anatomie der Nasenhöhle und ihrer pneumatischen Anhänge. Wien, 1882.
– II. Band 1892.

2. Pathologia generalis et experimentalis. Diagnosis generalis.

Abelles József. Dissertatio inaug. path. de morbis aetatum vitae humanae. Pestini, 1835.
Adler Hermann. A gyógytani rendszerek Paracelsustól korunkig. (1. füzet). Pest, 1846.
Albrich János. Dissertatio inaug. med. de haemorrhagiis in genere. Traj. ad. Rhen., 1709.
Arnold Ábrahám. Dissertatio inaug. med. de febri in genere. Budae, 1835.
Attomyr S. Primordien einer Naturgeschichte der Krankheiten. 2 Bde. II. (Titel-) Ausgabe. Pressburg, (1851) 1856.
Auer Károly Gábor. Dissert. inaug med. de athmosphaera et eius influxu morbifico. Pestini, 1819.
Auerbach József. Dissertatio inaug. med. de investigandis hominum morbis. Pestini, 1834.
Auner István. Dissertatio inaug. med. de vulneribus eorundemque symptomatis. Wittebergae, 1712.
Babes Victor. Annales de l'Institut de Pathologie et de Bactériologie de Bucarest. Bucarest, 1892–.
Bachmaier János. Dissertatio inaug. med. Aetiologiam morborum cachecticorum pertractans. Vindobonae, 1841.
Balogh Kálmán. Általános kór- és kórjelzéstan. Pest, 1865.
– Lázas bántalmak egyik okbeli tényezőjéről. Budapest, 1878.
Bara (zágoni) István. Dissertatio inavgvralis de theoria inflammationis, vulgari venaesectionem in curatione acutarum inflammationum male dirigente. Gottingae, 1756.
Bekella Demeter. Dissertatio inaug. med. sistens ideam generalis hominis physiologice et pathologice considerati. Budae, 1826.
Bendiner Antal Miksa. Dissertatio inaug. med. de morbi ortu et natura. Vindobonae, 1833.
Benkő Sámuel. Ephemerides metereologico-medicae annorum 1780–1793. Volumina 5. Vindobonae, 1794.
– Novae ephemerides astronomico-medicae annorum 1794–1801. In inclyto comitatu Borsodiensi signanter in regio camerali oppido Miskolcz factae. Vindobonae, 1802.
– Ratio medendi arcanis mixta juxta synopsin nosologiae methodicae. Classis I. de febribus. Classis II. de inflammationibus. Classis III. de cachexiis. Classis IV. de effluviis serosis et cruentis. Classis V. de retentis. Classis VI. de doloribus. Classis VII. de nevrosibus. Miskolczini, 1818.
Bettelheim Lipót József. Dissertatio inaug. med. de asphyxia. Vindobonae, 1830.
Boër (szkoréi) László. Dissertatio inaug. med. de atrophiis. Vindobonae, 1840.
Bókay Árpád. Dolgozatok a kolozsvári Ferencz-József tud. egyetem gyógyszertani és általános kórtani intézetéből. Budapest, 1888.
Borsos (nagy-enyedi) József. Dissertatio inaug. med. de examine functionem infantum pathologico. Vindobonae, 1835.
Brakovitzer Nándor. De pervigilio specimen inaugurale. Budae, 1832.
Brecht (brechtenbergi) József Kelemen. Disp. inaug. med. de febribus. Argentorati, 1684.
Buckisch (lővenfelsi) Károly. Theses sympathico-medicae, a me .... medico sympathico concinnatae, ae dominis Galenicis medicis ad discutiendum expositae, gratia experiendi eorundem contra artem sympatheticam difficultates mihi fors

hactenus ignotas, ut si quae tales emerserint, possim easdem dilucidare, ac diluere secundum sympathica principia. Posonii, 1737.
Bugát Pál. Közönséges kórtudomány. Tanítványai számára. Pest, 1830.
Bunzel Gábor. Dissertatio phys.-med. inaug. de animo sanitatis et morborum. Pestini, 1838.
Cajus Gábor. Dissertatio inaug. med. De lingua ut signo. Pest, 1832.
Closius István. Dissertatio inaug. med. de juvenum dispositione ad morbos pulmonum. Halae Magd., 1740.
Conrad András. Dissertatio inaug. med. de depositionibus criticis. Göttingae, 1748.
Csiky János József. Dissert. inaug. med. sistens functionem organico animalium repentinam suspensionem. Vindobonae, 1826.
Csorba Lajos. Gondolattöredékek a mellnyavalyák vizsgálódó módszere körül, kórismei és gyógymódi szempontból. [Dissertatio inaug. med. sistens fragmenta idearum circa methodum exploratoram morborum pectoris, tam diagnostico, quam therapeutico respectu.] Buda, 1845.
Deccard János Vilmos. De morborum acutorum prae chronicis malignitate et lethalitate. Jenae, 1747.
Demiány P. Dissertatio inaug. med. de orrhymenitide psyctica. Pestini, 1835.
Diószegi István. Dissertatio inaug. med. de causo. Trajecti ad Rhen., 1727.
Drauth Sámuel Frigyes. Dissertatio inaug. med. de ortu effectuum imprimis febrium ex irritationi. Jenae, 1763.
Duchon Emanuel. Dissertatio inaug. men. sistens influxus athmosphaerae in corpora terrestria. Pestini, 1832.
Elhard János Kristóf. De suspecta valetudine. Dissertatio inaug. med. Lipsiae, 1757.
Erlenmeyer Albert. Az agyüterek értömülése. Fordította a második kiadás nyomán Koller Gyula Buda, 1867.
Feja (nagy-rákói) Alajos. De haemorrhagiis in genere, dissertatio inaug. med. Budae, 1825.
Finály Zsigmond. De (salubritate febrium in morbis, castis omnis aevi observationibus confirmata. Specimen inaug. med. Budae, 1837.
Fischer Antal Frigyes. Gründliche Darstellung der Schleimkrankheiten hitziger und chronischer Art. Mit besonderer Berücksichtigung der Brustund Unterleibs-Verschleimung. Ein Hilfsbuch für Alle, die daran leiden. Pesth, 1833.
Fischer Ferencz Gottfried. Dissertatio inaug. med. de Plethora in sensu medico semper spuria. Jenae, (1757).
Fodor József. Ujabb kisérletek erekbe fecskendezett bacteriumokkal. Budapest, 1886.
Foges Farkas. Dissertatio inaug. medica de auscultatione. Pestini, (1841).
Fortmayer Nándor. Dissertatio inaug. med. de inflammationibus in genere. Budae, 1840.
Frankel S. Dissertatio inaug. med. de gangraena. Vindobona, 1839.
Fronius András. Dissertatio inaug. med. de febrium malignarum indole et curatione. Halae Magd., 1740.
Fronius Márton Gottlieb. Dissertatio inaug. med. de differencia graduali morborum malignorum. Erfordiae, 1765.
Fuchs Mátyás. Dissertatio inaug. med. de sudore ut signo. Budae, 1778.
Fuchs Miksa Viktor. Die Dermo-Pneumo-Tetanus. Eine Auffassung der von wuthkranken Thieren ausgehenden Hydrophobie des Menschen, die ein in der Durchführung bewährtes Princip ihrer Begegnung und Heilung in sich trägt, wie auch die Vorurtheile berichtigt, die bis nun die Heil- und Rathlosigkeit in dieser

Krankheit verschuldet haben. Einem langjährigen Verkehr mit den Drangsalen dieser Krankheit entnommen. Hermannstadt, 1867.
– Die Wuthkrankheit der Thiere in ihrer Beziehung zum Menschen. Hermannstadt, 1868.
Furiakovics János Ernő. Dispositio in morbos ex diversitate sexus. Dissertatio inaug. medica. Pestini, 1838.
Gaal Gusztáv. Das Nöthigste über Auscultation und Percussion und ihre Anwendung in der Medizin, Chirurgie und Geburtshilfe, mit Besonderer Berücksichtigung der physikalischen Behelfe der Erkentniss der Brustund Herzkrankheiten, nach den neuesten und besten Quellen zusammengestellt. Wien, 1842.
– Physikalische Diagnostik und deren Anwendung in der Medizin, Chirurgie, Oculistik, Otiatrik und Geburtshilfe, enthaltend: Inspection, Mensuration, Palpation, Percussion und Auscultation, nebst einer kurzen Diagnose der Krankheiten der Athmungs-Kreislaufs-organe. Anhang: die mikroscopisch-chemisch-pathologische Untersuchung von Dr. Joh. Fr. Heller. 1846.
– II. Aufl. 1849.
Gábor József. Dissertatio inaug. med. de aetate diversa. Budae, 1836.
Gara Géza és **Vas Bernát.** Utmutató klinikai laboratoriumi munkálkodáshoz, orvosnövendékek és gyakorló orvosok számára. Budapest, 1894.
Gensel János Ádám. Constitutio epidemica inferioris Hungariae 1711, 12 et 13. cum historicis, et meteorologicis observationibus. S. 1. et a.
Gere János. Orvostudori értekezés a bőr-vízkórról. [Dissertatio inaug. med. de anasarca.] Buda, 1844.
Gerhardt Károly. A hallgatódzás és kopogtatás tankönyve, különös tekintettel a mell és a has szemlélésére, tapintására és mérésére a kór meghatározása czéljából. II. bőv. és jav. kiadás után ford. Lendvay Benő. Budapest, 1873.
Gernya József László. Dissertatio inaug. med. de hydrope in genere et in specie. De apasarca. Viennae, 1820.
Gerzsó János. Dissertatio inaug. de oculis ut morborum signis. Vindobonae, 1827.
Glatter Ignácz Ede. Dissert. inaug. med. de influxu astrorum in organica, praecipue in hominem. Pestini, 1836.
Glosius Sámuel. Dissertatio inaug. med. sistens diagnosim morborum systematis biliferi et uropoetici. Vindobonae, 1764.
Goldschmid Ignácz. Dissertatio inaug. med.-practica de colica in genere ejusque praecipuis speciebus. Vindobonae, 1822.
Gömöry Dávid. Dissertatio inaug. phys.-med. sistens tentamen de indole aeris Hungarici. Vindobonae, 1765.
Grosse András Károly. Dissertatio philos.-med. inaug. methodo scientifica conscripta, qua sistitur verum universae medicinae principium in structura corporis humani mechanica reperiendum. Halae, 1732.
Grundel György. Disputatio med. de Syncope. Jenae, 1682.
– Dissertatio med. inaug de oedemate. Jenae, 1683.
Győry (nádudvari) Albert. Beiträge zur Lehre der Bronchophonie. Wien, 1865.
Habermann Bernát. Dissert. inaug. med. sistens tertium vitae stadium decrementi anatomice, physiologice et pathologice consideratum. Pestini, 1821.
Hager Mihály. Entzündungen, beschrieben und durch Beispiele erläutert. Wien, 1835.
– Die Wunden, Risse, Quetschungen und Ersehütterungen, beschrieben und durch Beispiele erläutert. 2 Theile. Wien, 1837.
– Die Geschwülste. Beschrieben und durch Beispiele erläutert. 2 Bde. Wien, 1842.

– Die allgemeine Pathologie und Therapie, in Uebereinstimmung abgehandelt. und durch Beispiele erläutert. Wien, 1843.
– Die fremden Körper im Menschen. Beschrieben und durch Beispiele erläutert. Wien, 1844.
– Die Entzündungen im menschlichen Körper, beschrieben und durch Beispiele erläutert. 2 Bde. Wien, 1846.
– Die Anzeigen zu Amputationen, Exartikulationen, Resektionen und Trepanationen, die Nervenkrankheiten und die Auswüchse am menschlichen Körper, beschrieben und durch Beispiele erläutert, nebst einer Uebersicht der Entzündungen im Allgemeinen. Wien, 1848.

Hahnemann Sámuel. Organon-a (Életműve) a gyógyművészségnek vagy homoeopathiája (Hasonszenve). A IV. jobbított kiadás után magyarítva. (Bugát Pál.) Pest, 1830.

Haiszler György. Rövid értekezés, mi jobb, a természetes-e vagy a mesterséges himlőzés? Pozsony, 1791.

Halász (dabasi) Gejza. Orvostudori értekezés a kopogtatásról és hallgatódzásról. [Dissertatio inaug. de percussione et auscultatione.] Pest, 1841.

Hanekker Ferencz. Orvostudori értekezés a csontszövetről és az elhalt csontok visszaszerződéséről. [Thema inaug. med.-physiologicum sistens texturam ossium, eorumque regenerationem post necrosim.] Pest, 1834.

Hathvani István. De aestimatione morborum ex facie. Basiliae, 1748.

Heda Alajos. Dissertatio inaug. med. sistens primum vitae stadium evolutionis anatomice, physiologice et pathologice consideratum. Pestini, 1822.

Hedwig János. Epistola de praecipitantiae in addiscenda medicina noxis. Lipsiae, 1755.

Heitzmann Károly. Mikroskopische Morphologie des Thierkörpers im gesunden und kranken Zustande Wien, 1883.

Hermann András. Dissertatio inaug. med. de fluxus haemorrhoidalis provocatione. Halae Magd. 1719.

Herritz Alajos Benedek. Dissertatio inaug. med. sistens notiones quasdam de summis morborum generibus. Viennae, 1815.

Hertzka L. Lähmung und Krampf. Pesth, 1870.

Herz Márk. Über die Brutalimpfung und deren Vergleichung mit der Humanen. Pest, 1802.

Hirschel Mihály Náthán. Theses patkol.-therapeuticae inaug. de causis intermittentium febrium, earumque pertinaciae ratione. Halae Magd., 1733.

Hlatky Márton. Dissertatio inaug. med. de haemorrhagiis in genere. Vindobonae, 1820.

Hoffer József. Orvostudori értekezés a lázakról. [Generalia de febribus. Dissertatio inaug. med.] Buda, 1844.

Horváth Antal. [Dissertatio inaug. med. sist. generalia icteri. Pestini, 1831.

Horváth János. (I.) Dissertatio inaug. med. de genesi morborum eruditos adfligentium. Budae, 1836.
– **(II.)** Orvostudori értekezés az öröklött kórokról. [Dissertatio inaug. med. de morbis hereditariis.] Pest, 1844.

Horváth (hosszufalvai) Sámuel. Dissertatio phys.-med. inaug. diversa aeris in corpora diversa agendi ratione. Trajecti ad Rhen., 1776.

Höffer Henrik Adolf. Disputatio de dolore. Argentorati, 1652.

Hőgyes Endre. Die experimentelle Basis der antirabischen Schutzimpfungen Pasteur's. Stuttgart, 1889.

Hutter Jakab. Dissertatio inaug. med. Senectus ipsa morbus. Halae, 1732.
Illés (Edvi-) László. Dissert. inaug. med. sistens miasmata. Vindobonae, 1839.
Iványos Ferencz. Dissertatio inaug. med. de asphyxia. Viennae, 1815.
Jacob Christfried. A klinikai vizsgálati módszerek atlasza a belgyógyászati diagnostika és a különös kór- és gyógytan alapvonalaival. Fordította Ritoók Zsigmond. Budapest, 1898.
Jeszenszky (nagy-jeszeni) János. De morbo quem humores in corpore geniti tota substantia naturae nostrae adversi efficiunt. Disput. I. Wittebergae, 1596.
– De morbis partium simillarium. Wittebergae, 1596.
– De morbi, quem aer tota substantia noxius peragit, cognitione disp. III. et IV. Wittebergae, 1566.
– De morbis, quos venena intra corpus sumta cognita et occulta qualitate efficiunt. Disp. V. Wittebergae, 1596.
– De morbis, quos venena extrinsecus morsu ictuve illata committunt. Disp. Vl. Wittebergae, 1596.
– De morbis tota substantia naturae nostrae contrariis. Wittebergae, 1596.
– Methodus semiotica de cognoscendis morbis. Wittebergae, 1601.
– De sangvine vena secta dimissio judicium. Pragae, 1608.
– Ibid. 1618. – Francofurti 1618. – Notis et castigationibus ad hodierna et vera artis medicae principia accomodatum a Jac. Pancratio Brunone med. Altorfino. Norimbergae, 1668.
Jikeli Frigyes. Dissertatio inaug. med. de inflammatione. Vindobonae, 1838.
Judenhoffer Mihály. Dissert. inaug. med. de miasmatibus contagiosis organismo humano quam maxime infestis. Viennae, 1814.
Katona Mihály. Beitrag zur Erkenntniss der Brustkrankheiten mittelst des Stethoscops und des Plessimeters und mehrerer physikalischen Kennzeichen. Nach den neuesten Quellen bearbeitet. Wien, 1837.
Kátser Simon. Dissertatio inaug. med. de pathologia sanguinis. Pestini, 1845.
Khien Nándor. Dissertatio inaug. med. sistens *ΣΥΓΚΟΠΗΝ*. Wittebergae, 1667.
Kielberger György. Dissertatio inaug. med.-pathol. Contagium. Budae, 1838.
Kiss Antal. Nocivus influxus aëris atmosphaerici in sanitatem humanam. Dissertatio. Vindobonae, 1838.
Kis József. Az érvágásnak pathologiája, melyet a magyar borbélyoknak hasznokra írt … Bécs, 1791.
Kis-Witzay József. Dissertatio inaug. med. de lingua ut signo in morbis. Tyrnaviae, 1773.
Klein Mihály. Dissertatio inaug. med. de autocratia naturae in conservanda et restituenda sanitate. Pestini, 1831.
Klesky Ferencz. Dissertatio inaug. med. de Atmosphera morborum genitrice. Viennae, 1820.
Klug Nándor. Physikalische Untersuchungen über den tympanitischen und nichttympanitischen Percussionsschall. Berlin, 1874.
Kohn Sámuel. De hydrope et ejus speciebus principalibus. Dissertatio inaug. med. Budae, 1842.
Kopetsni József. Dissertatio inaug. med. de gangraena Pestini, 1836.
Korányi Frigyes. Az ujabbkori kór- és gyógytan módszereiről. Budapest, 1880.
Korányi Sándor. Az állati folyadékok osmosis-nyomásának élettani viszonyaira és kóros eltéréseire vonatkozó vizsgálatok. A betegvizsgálat egy új módszerének alapvonalai. Budapest, 1896.
Korompay József. Orvosi értekezés az álhalálról. Buda, 1836.

Kováts Mihály. Antiorganon, azaz orgonarosta. Similia simalibus. Broussaiság, vagy nadálydühösség. Pest, 1830.

Kölsch Márton. Disputatio med. de hydrope. Wittenbergae, 1668.

Köpeczi János. Disput. med. inauguralis continens positiones varias per universam medicinam. Lugduni Bat., 1668.

Kresztits János. Dissertatio inaug. med. sistens disquisitionem spasmi pathologicam. Viennae, 1825.

Krieger Keresztély Ernő. Dissertatio inaug. de morborum temporibus. Posonii, 1773.

Küttel György Sámuel. Dissertatio inaug. med. rationalem symptomatum, quae febres comitantur, theoriam exhibens. Argentorati, 1742.

Lamm Frigyes. Dissertatio inaug. pathol. de dispositione in morbos. Budae, 1840.

Landshut Sámuel. Dissertatio inaug. med. de stethoscopio et eius pro diagnosi applicatione. Vindobonae, 1831.

Lányi Pál. (I.) Dissertatio inaug. med. sistens ulcerum pathologiam. Jenae, 1753.

Lászlavik Jenő András. Dissertatio inaug. med. sistens fermentationem. Pestini, 1822.

Lenhossék Mihály Ignácz. Untersuchungen über Leidenschaften und Gemüthsaffecten, als Ursachen und Heilmittel der Krankheiten. Pest, 1804.

Lippich Ferencz Vilmos. Nosographologia sive methodus empiricorationalis historias morborum concinnandi. Patavii, 1836.

Lissoviny János. Dissertatio inaug. med. de arte sanandi per morbum. Halae Magd., 1739.

Ludwig Christ. Gottlieb. Einleitung in die Pathologie. Aus dem Latein. übersetzt von Joh. Hedwig. Erlangen, 1777.

Madács Péter. De modo regenerationis vasorum. Pars I. generalis. Wittembergae, 1770.

Máday Dániel. Dissertatio inaug. medica de ascite hydrope. Hafniae, 1699.

Mádai Dávid Sámuel. Dissertatio inaug. med. de morbis occultis. Halae Magdeburgicae, 1732.

Mandl Immanuel Koppelmann. Dissertatio inaug. med. sistens noxium influxum vitae urbanae in organismum humanum. Vindobonae, 1827.

Mandl Lajos. Memories d'anatomie pathologique. Deuxiéme memoire sur les rapports qui existent entre le sang, le pus, le mucus et l'épiderme. Paris, 1840.

Méhes Sámuel. De disquisitione generali morborum hydropicorum. Dissertatio inaug. Vindobonae, 1848.

Molitor Boldizsár. Dissertatio inaug. med. de crusta lactea. Budae, 1783.

Moller Dániel Vilmos. Dissertatio de diebus criticis. Altdorfi, 1688.

Molnár Ádám. Dissertatio inaug. med. sistens disquisitionem causarum sterilitatis hominum utriusque sexus. Halae, 1747.

Mutschenbacher Béla. Az általános táplálkozási zavarok lényegéről. Élet- és kórtani tanulmány. Budapest, 1893.

Mylius János Frigyes. Dissertatio inaug. med. morbos eorumquae affinitatem ex incompletis motibus haemorrhagicis octos sistens. Lugduni Bat., 1724.

Nagel J. Dissertatio inaug. med.-pract. sistens phragmenta physiognomices pathologicae. Vindabonae, 1841.

Nagy (nyiri) Lajos. Dissertatio inaug. med. de nosogenia et differentia inflammationum. Viennae, 1817.

Nedelko Demeter. Dissertatio inaug. physiol.-pathol. de senectute. Pest, 1839.

Nékám Lajos. Neurofibroma multiplex. Budapest, 1893.

Niemeyer Pál. A kopogtatás és hallgatódzás alapvonalai. A II-ik német kiadás után fordította: Kerékgyártó Loránt. Budapest, 1879.

Nowák József. A fertőző betegségek kóroktani szempontból. Rendszeres összeállítása a fertőzési betegségeket illető legfontosabb buvárlati eredményeknek. Fordította: Ballagi János. Budapest, 1883.
Onódi Adolf. Kisérleti adatok a gége hüdéseinek tanához. Budapest, 1890.
Pachner Miklós. Bemerkungen über die Entstehung, Verbreitung, Ansteckungsart und des Ansteckungsstoffes in der orientalischen Cholera; letztern auf reine Erfahrung gegründet. Tyrnau, 1832.
Paecken. Keresztély. Dissertatio inaug. med. de causis et effectis plethorae. Wittembergae, 1751.
Pál Jakab. Fragmente aus dem Gebiete der experimentellen Pathologie. Wien u. Leipzig, 1894.
Pallehner Henrik. Dissertatio inaug. med. de cyanosi. Viennae, 1832.
Pándi Kálmán. A reflex jelenségek diagnostikai értékesítése. Budapest, 1896.
Patrubány Gergely. Virchow sejtkórtanának ismertetése. Pest, 1863.
Patzkó György. Thema inaug. sistens divisionem febrium ex symptomatibus praevalentibus. Pestini, 1828.
Paulini János. Dissertatio inaug. physiol.-pathol. de autocratia naturae in conservanda et restituenda sanitate. Pestini, 1834.
Pávai Vajna Gábor. A divatról orvosi tekintetben. Pozsony, 1891.
Peetsi Péter. Dissertatio inaug. med. sistens praenotionem haemorrhagiarum. Trajecti ad Rhen. 1758.
Perényi József. A divat mint az emberi test eltorzítója. Budapest, 1885.
Pfeiffer Mihály. Dissertatio inaug. med. de similitudine signorum judicationis et mortis in febribus acutis proxime instantis. Jenae, 1745.
Pinel Ph. Gesammte Fieberlehre, oder die Erkenntniss u. die Kur der Herren … Fournier und Valdy. Deutsch bearbeitet von J. K. Renard u. F. J. Wittmann. Nebst e. Abhandl. über ärztliche Gelehrsamkeit … 2 Thle. Pest, 1820.
– Von den Blutflüssen in allgemeinen, dem Blutbrechcn u. Blutspeien. Aus d. Französischen u. mit Zusätzen versehen von J. K. Renard u. F. J. Wittmann. Pest u. Leipzig, 1821.
Plecker János Gottlieb. De sensibus internis morborum causis. Dissertatio inaug. med. Lipsiae, 1772.
Plenck (Plenk) József Jakab. Novum systema tumorum quo hi morb. in sua genera et species redigunturi Pars prior. Viennae, 1767.
– Neues Lehrgebäude von Geschwülsten, worinnen dieselben in ihre Geschlechter u. Gattungen gebracht worden. Aus d. Lateinischen übers. Dresden u. Leipzig, 1769. – II. Aufl. 1776.
– Pathologia Chirurgica, seu doctrina generalis de morbis chirurgicis. Viennae, 1778.
– Hygrologia corporis humani sive doctrina chem.-physiol. de humoribus, in corpore humano contentis. Viennae, 1794.
– Hygrologie d. menschl. Körpers; aus d. Latein. Wien, 1795. Dasselbe in e. and. Uebersetzung mit Anmerkung v. W. Davidson. Mit e. Vorrede v. F. S. Hermbstädt. Berlin, 1796.
Pósta István. Dissertatio inaug. med. de hydrope. Pestini, 1838.
Pöck Ignácz. Dissertatio inaug. med. de diebus criticis. Budae, 1781.
Procopius János. Dissertatio inaug. med. de morbis hereditariis in genere. Erlangae, 1758.
Purjesz Zsigmond ifj. A kórisme megállapítására szükséges vizsgálati módszerek. Budapest, 1874.

Rácz Sámuel. A borbélyi tanításoknak első darabja. Az anatomiáról, physiolog. patholog. m. medicáról, chirurgiáról és bábaságról. Második darab. A törvényes orvosi tudományról és az orvosi policziáról. Pest, 1794.
Raenner Theophil. Disputatio medica, qua febris in genere historiam proponit 1701. Halae Magd., 1707.
Raymann János Ádám. (I.) De praecipuis diversitatis morborum fundamentis et curatione diversa. Dissertatio inaug. med. Lugd. Bat., 1712.
Raymann Sámuel. Dissertatio inaug. med. qua praeiudicatae quaedam de venae sectione opiniones expendentur. Halae Magd., 1738.
Raymund József. Dissertatio inaug. med. de exanthematibus febrilibus. Viennae, 1768.
Reindl János. Febrium et inflammationum characteres pathognomici. Dissertatio inaug. Vindobonae, 1838.
Reiner Móricz. Dissertatio inaug. med. Norma historias morborum rite concinnandi. Pestini, 1842.
Renard J. K. és **Wittmann F. G.** Die gesammte Fieberlehre, oder die Erkenntniss u. die Cur der Fieber. Aus dem Französischen der Herren Pinnel, Fournier u. Vandy deutsch bearbeitet von … 2 Theile. Pest, 1820.
Rossbach M. J. A természettani gyógyrendszerek tankönyve orvosok és orvostanulók számára. Ford. Rákosi Béla. Budapest, 1883.
Rózsay (Rosenfeld) József. Észleletek az aggkor élettani és kórtani váltakozatai köréből. Pest, 1865.
– Adatok a járványok oki viszonyaihoz. Pest, 1870.
Röschel János. Thermometri natura. Wittebergae, 1709.
Sailler János. Dissertatio inaug. med. de suffocatione. Jenae, 1753.
Sauer Ignácz. Doctrina de percussione et auscultatione, quam juxta principia cel. D. Skoda concinnavit. Vindabonae, 1842.
Schaffer Károly. Az idegrendszer szöveti elváltozásai a veszettségnél. Budapest, 1890.
– Az intrahypnotikus reflexcontrakturák morphologiája és a suggestionak behatása ezekre. Budapest, 1894.
Schanckebank János. Dissertatio inaug. med. Generalia monita circa prognosin rite instituendam tradens. Halae Salicae, 1733.
Schedius Lajos. De notione atque indole organismi, tamquam principii monarchici per universam naturam vivam vigentis, commentatio. Budae, 1830.
Schoepf-Merei Ágost. Orvosi rendszerek-, gyógymódok- s némely rokon tárgyakról. Pest, 1835.
– A mellbetegségek biztosabb megismerése és gyógyítása a hangtömesz, kopogtató és bonczvizsgálat használatával. Pest, 1842.
Schraud Ferencz. Tentamen theoriae generalis febrium, edidit dum medicam apud Szegedienses provinciam capesseret. Pestini, s. a.
– De febribus tentamina duo. Viennae, 1997.
– De febribus periodum habentibus observationes novae. Vindobonae, 1797.
Schuller (sonnenbergi) János Gottlieb. Dissertatio inaug. med. sistens febrium continuarum theoriam ac therapiam. Halae Magdeburgicae, 1748.
Schwannenfeld Ignácz. Dissertatio inaug. med. sistens divisionem febrium. Viennae, 1768.
Schwarzenberg Ignácz. Dissertatio inaug. med. de debilitate erethistica. Vindobonae, 1837.
Segner János András. Disputatio de vomica pulmonis … S. 1. et a.
– Disputatio de mutationibus morborum. Göttingae, 1747.

Seifert Ottó és **Müller Frigyes.** A kórodai diagnostika zsebkönyve. A Müller F. által jav. és bőv. legujabb kiadás után fordította: id. Purjesz Zsigmond. Budapest, 1887.
Seuler Lukács. Disputatio med. inaug. de febribus. Hadervici, 1689.
Simonyi (magyar-igari) Imre. Orvostudori értekezés a rokon- és ellenszenvről s ezeknek betegségekre s orvoslásra lehető befolyásukról. Pest, 1846.
Sontag Sámuel. De metastasi, sive sede morborum mutata; oder: wie sich öfters eine Krankheit in die andere verwandele. Halae Magd., 1731.
Spilenberger Dávid. Disputatio medica inaug. de morbis periodicis. Lugduni Bat., 1685.
Sprengel Kurt. Handbuch d. Pathologie. 3 Thle. Pest, 1801.
Steinhart Antal. Dissertatio inaug. de congestionibus sanguinis. Budae, 1837.
Stern Samu. A physikalis vizsgálati módszerek tankönyve. Budapest, é. n. (1887). II. jav. és bőv. kiad. 1892.
Stricker Salamon. Studien aus dem Institute für experimentelle Pathologie in Wien, aus dem Jahre 1869. Wien, 1870.
– Ueber die Entdeckung des Eitergiftes. Wien, 1871.
– Beiträge zur Pathologie des Blutes. Wien, 1872.
– Vorlesungen über allgemeine und experimentelle Pathologie. Wien, 1877–1883.
– Entgegnung auf die Mittheilungen des Herrn Vulpian: »Ueber die Gefässnerven in den sensiblen Rückenmarkswurzeln.« Wien, 1878.
– Allgemeine Pathologie der Infectionskrankheiten. Wien, 1886.
– Mittheilungen aus dem Institute für allgemeine und experimentelle Pathologie der Wiener Universität. Wien, 1886.
– Arbeiten aus dem Institute für allgemeine und experimentelle Pathologie der Wiener Universität. Wien, 1890.
– Skizzen aus der Lehranstalt für experimentelle Pathologie in Wien. Wien, 1892.
– Studien zur Cholerafrage. Leipzig und Wien, 1893.
Szabadföldy Mihály. A kopogtatás és hallgatódzás alapvonalai. Német minta szerint kidolgozta .... Pest, 1864.
Szabadfy János. Orvostudori értekezés a ragályokról. [Dissertatio inaug. med. de contagiis.] Buda, 1844.
Szebényi János. Dissertatio inaug. med. de contagio. Pestini, 1831.
Széky János Károly. Dissertatio inaug. med. in propulsandis morbis quid naturae virtus artis praesidia quid valeant sive celebris illa sententia: natura morborum medicatrix, quartum in se veri complectatur. Viennae, 1813.
Szlavik Jenő András. Dissertatio inaug. sistens fermentationem. Pestini, 1822.
Sztankovits Ádám. Dissertatio inaug. med.-semiotica sistens physiognomiam ut signum in morbis. Budae, 1839.
Textoris Dániel. Dissertatio inaug. med. de incubo. Jenae, 1740.
Thanhoffer Lajos. A gyuladásról. Önálló kisérletek alapján. Budapest, 1879.
Torner Mihály. Theses inaug. med. de crisibus. Viennae, 1762.
Tóth Lajos. A heveny fertőző betegségek tanának átalakulása. (A Balassa-díjjal jutalmazott pályamunka.) Budapest, 1884.
Tóth (felső-szopori) Sándor. Dissertatio inaug. med. de cyanosi. Budae, 1833:
Töltényi Szaniszló. De principiis pathologiae generalis libri VI. Vindobonae, 1831.
Vámosy Mihály. A betegségek okairól. (Orvostudori értekezés.) [Dissertatio inaug. de momentis pathogenicis.] Pest, 1836.
Vette János András. De noxis ex cohibita suppuratione. Lipsiae, 1740.

Vörös György. Exercitationum physicarum disputatio quinta de affectionibus corporis naturalis in genere et in specie de quantitate, qualitate, loco et tempore. S. 1., 1654.
Wajnárovich József. Dissertatio inaug. med. sistens generalia hydropis. Pestini, 1825.
Wedekind György. Über die Kachexie im Allgemeinen. Ofen, s. a.
Weiser Maxim. Dissertatio inaug. med. de neurosibus in genere. Vindobonae, 1818.
Weiskircher Pál Keresztély. Dissertatio inaug. med. de similitudine, quae plurimas inter haemorrhagias naturales, verasque inflammationes intercedit, harumque natura et sede. Halae Magd., 1771.
Weitzenbreyer Frigyes. Dissertatio inaug. med. de metamorphosi. Budae, 1842.
Wernischek János Jakab. Medendi norma ad dignoscendas evellendasque ipsas morborum causas. Pars I. de causis actionum omnium et motuum effectricibus. Editio altera in breves paragraphos redacta et multis practicis animadversionibus locupletata. Pars II. de causis morborum effectricibus. Viennae, 1780–1786.
– Frage: Woher entstehen die vielen Faulfieber? Warum sind die Frieselfieber so selten? Ist jenen nicht vorzukommen, und wie könnte dieses geschehen? sammt der aus Erfahrung gezogenen und durch praktische Fälle bekräftigen Antwort. Wien, 1786.
Wieland Károly. De mutationibus morborum. Göttingae, 1747.
Winterl Jakab József. Dissertatio inaug. med. proponens inflammationis theoriam novam. Viennae, 1767.
Wipacher Dávid ifj. Diss. inaug. med. de phlogisto animali, ut variorum morborum causa. Lipsiae, 1753.
– Disput. de phlogisto animali, ut variorum morborum medela. Lipsiae, 1764.
Woodhead Sims G. Gyakorlati kórtan. Kézikönyv orvostanhallgatók és gyakorló orvosok számára. A II. jav. és bőv. kiadásból fordította Lőte József. Budapest, 1885.
Wunderlich A. C. A test hőmérsékének viszonya a betegségekben. A második bőv. kiad. után magyarra fordította idősebb Purjesz Zsigmond. Pest, 1871.
Zlatarovich József. Dissertatio inaug. med. de genio morborum stationario. Viennae, 1830.
Zoltán József. Disquisitio phys.-pathol. in typos febrium intermittentium. Trajecti ad Rhenum, 1745.
Zöllner Fülöp. Dissertatio inaug. med. de haemorrhagiis in genere. Budae, 1838.

III.
Therapia generalis.

1. Principia generalia therapiae. Ars medendi non pharmacologica.

a) Cura diaetetica et curae speciales. Electro- et mechanotherapia. – Adiumenta curationis.

Barna Ignácz. A szőllőkura használatának rövid foglalatja. Dr. Kaufmann szerint. Pest, 1865.

Basso-Arnaux. A masszázs és a stockholmi mechanikai gyógyintézetek. Kossuth Lajosnak, a kilenczven éves tiszteletreméltó aggnak, kinek erejét három évi alkalmazás után a mechanikai gyógymód adta vissza, ajánlja a szerző ujabb tanulmányai e gyümölcsét, melyeket Stockholmban szerzett. Olasz eredetiből: Jutassy József. Budapest, 1894.

Batizfalvy Sámuel. Házi gyógytestgyakorlat a magyar kir. természettudományi társulat 1856-iki gyülésein dr. Schreiber elvei nyomán fejtegetve. Pest, 1857.

Beniczky K. Irma. Életrendtani szakácskönyv. Dr. Wiel munkája után, tekintettel a hazai viszonyokra. Budapest, 1885.

Billroth Tivadar. A betegápolás otthon és a kórházban. Kézikönyv családok és betegápolónők számára. Ford. Rákosi Béla. Budapest, 1882.

Böck János (modori szárm.)**.** Dissertatio inaug. med. de nonnullis circa morborum curam in genere. Viennae, 1813.

Diószegi István. Succincta morbos curandi methodus, suis auditoribus in domesticis scholis dictata. Traj. ad Rhen., 1727.

Dollinger Gyula. A massage. Gyakorló orvosok számára. Budapest, 1884.

– II. kiad. … és orvostanhallgatók számára. Átdolgozott és magyarázó kórtörténetekkel bővített kiadás. 1886.

Domin (petruseviczi) József Ferencz. Commentatio in electricitatem medicam regii musaei physici Quinque-Ecclesiensis. Zagrabiae, 1789.

– Reflexiones, quibus auctor commentationis de electricitate medica in museo physico Quinque-Ecclesiensi experimentis comprobata Julii Tranquilli animadversioni in eandem Zagrabiae anno 1789 editae respondet. Budae, 1790. (Névtelenül jelent meg.)

– Commentatio altera de electricitate medica, in museo physico Quinque-Ecclesiensi experimentis comprobata. Pestini, 1793.

– Ars electricitatem aegris tuto adhibendi, cum propriis, tum aliorum virorum celeberrimorum experimentis innixa. Pestini, 1795. Editio secunda. 1796.

Dömök Gergely. Theses med. de praesidiis quibus mechanismus utitur in morbis curandis. Basiliae, 1758.

Dubay Miklós. Az idegbetegségek uj gyógymódja. Metallotherapia. Budapest, 1882.

– Ujabb jelentés a metallotherapia jelen állásáról. Budapest, 1884.

– Az idegbetegségek ujabb gyógymódja. Metallotherapia. Népszerü ismertetés. Budapest, 1889.

– Ujabb megfigyelések és tapasztalatok a metalloskopia és metallotherapia terén. 1891. augusztustól 1895. augusztusig. Budapest, 1896.
Eder Ferencz. Orvostudori értekezés a vérkiürítésekről. [Dissertatio inaug. chir.-med. de evacuationibus sanguinis.] Pest, 1835.
Erős László. Értekezés az orvosi villanyról. [Dissertatio de electricitate medica.] Buda, 1831.
Esmarch Frigyes. Mi módon tehetnek a nők hasznos szolgálatot háború esetén. Ford. Gutmann Lipót. Győr, 1888.
Fabek József. Dissertatio inaug. medica de methodo endermica. Vindobonae, 1838.
Frommhold Károly. A villamégetés (Galvanocaustik) és a saját módosítható villamkészülékem. (Galvanocaustischer Apparat.) Pest, 1863.
– Electrotherapie mit besonderer Rücksicht auf Nervenkrankheiten. Vom praktischen Standpunkte skizzirt. Pesth, 1865.
– Der constante galvanische Strom, modificirbar in seinem lntensitätsund Quantitätswerth. Nachtrag zur Electrotherapie. Pesth, 1866–67.
– Electrolysis und Electrokatalysis vom physicalischen und medicinischen Gesichtspunkt. Budapest, 1874.
Gellei Mihály. Abriss einer Molkenu. Landkuranstalt für verschiedene hartnäckige Krankheiten. Wien, s. a. (Ofen, 1794.)
Gernya József László. Dissert. de dystherapeusi sive quibusdam curationum impedimentis. Viennae, 1821.
Gruby Dávid. Appareils et instruments de l'art médical; historique de Société de vecours aux blessés, 2 parties. Paris, 1867.
Gwoth (gwothfalvi) Jonás Teophil. Dissertatio inaug. med. sistens principia generalia therapiae. Pestini, 1836.
Huszty (raszinyai) Zachariás Teophil. Dissertatio inaug. med. de phlebotome in acutis. Tyrnaviae, 1777.
Ivanovics András P. M. Autoiatria. Selbstheilarzt. (Lebens-Magnetismus) Theoretisch und praktisch dargestellt. Gratz, 1858.
Jeszenszky (nagy jeszeni) János. De methodo medendi. Theses generales. Wittebergae, 1600.
Kelen István. A svéd-gyógygymnastika. Budapest, 1897.
Kelen József. A testgyakorlat kézikönyve. Tartalmazva: A tanodai, tornaegyleti, házi, hadászi és női testgyakorlást, valamint az úszás, vívás és egyéb a tornászat körébe vágó gyakorlások elemeit is. A legjobb külföldi művek nyomán. Pest, 1871.
Kisfy Zsigmond. Dissertatio inaug. med. de methodo endermica. Pestini, 1847.
Koppel Zsigmond. Dissertatio inaug. med. de morborum cura diaetetica. Pestini, 1833.
Kracsovszky Adalbert. Dissertatio inaug. med. de sangvinis missione. Viennae, 1770.
Kreith Ede Károly. Dissertatio inaug. med. Momenta quaedam curationis difficilis. Pestini, 1842.
Kun Zoltán. Értekezés a villamosság alkalmazásáról s gyógyhatásáról a gyógyászat terén. Sárospatak, 1893.
Kuthy Dezső. Tüdővészes szanatoriumokról. Budapest, 1897.
– Über Lungenheilanstalten. Wien u. Leipzig, 1898.
Lederer Ábrahám. Az ápolás módszere. Átnézte és bevezető szóval ellátta Fodor József. Budapest, 1884.
Lissoviny János. Dissertatio inaug. med. de arte sanandi per morbum. Halae Magd. 1739.
Mágocsy Vincze. Orvostudori értekezés a betegek életrendéről. [De regimine aegrorum diaetetico disserit.] Buda, 1839.

Magvassy Mihály és **Somló Lipót.** A massage és alkalmazása a gyógyászatban. Budapest, 1887.
Manikati Saphrani János. De clysteribus eorumque effectibus, pro gradu doctoris 1781. publice disput. Halae Sax., s. a.
Meissner Pál. Die Ventilation und Erwärmung der Kinderstube und des Krankenzimmers mit Berücksichtigung der Feuerwirthschaft kleiner Wohnungen und des Sparheerdes. Der mütterlichen Liebe gewidmet. Wien, 1852.
Meyer Mór. A villamosság alkalmazása az orvosi gyakorlatban. A harmadik teljesen átdolgozott és bővített kiadás után fordította Lendvay Benő. Hozzá van csatolva: **Ziemssen:** A villamáramok helybelisítése. Ford. Kétli Károly. Pest, 1870.
Mutschenbacher Béla. A diaetetika alapvonalai. Utmutatóul egészségesek és betegek ápolására. Budapest, 1897.
Ney József. A massage és svéd gymnasztika, különös tekintettel a siófoki svéd-gymnasztikai intézetre. Budapest, 1896.
Novák Pál Ferdinánd. Dissertatio inaug. med. diaetam aegrorum alimentariam sistens. Budae, 1819.
Paecken Keresztély. Ars medendi, captui eorum qui non sunt medici, sermone ruthenico accomodata. Petropoli, 1765.
– Ed. II. 1776.
Paray János. Evacuationes sanguinis topicae. Specimen inaug. Budae, 1839.
Páriz (Pápai) Ferencz. Dissertatio med.-pract. de therapia morborum morali. Halae Magd., 1714.
Radulovics Demeter. Dissertatio inaug. med. de gymnastica medico, physiologico et diaetetico respectu. Pestini, 1842.
Raics (nagy-megyeri) Sámuel. Dissertatio inaug. med. de electricitate ejusque usu therapeutico. Viennae, 1819.
Rembold L. Dissertatio inaug. med. de therapiae methodis in genere spectatis. Budae, 1836.
Rina (sarenbachi) Ernő lovag. Repertorium der vorzüglichsten Kurarten, Heilmittel, Operationsmethoden etc., welche während der letzten vier Jahrzehende angewendet u. empfohlen worden sind. Für Arzte u. Wundärzte als klinische Memorabilien etc. I–IV. Bde. Wien u. Güns, 1833–36.
– I. és II. Abth. ezen czímmel is: »Klinisches Jahrbuch des laufenden Jahrzehends oder Kurarten, Heilmittel, Operations-Methoden etc., welche in der neuesten Zeit angewendet oder empfohlen worden sind, mit Rückblicken auf die ältere und älteste Zeit.« Güns, 1835.
Roth Miksa. Mittheilungen der Wiener mechano-therapeutischen Anstalt. Wien, 1892.
Rothe Zsigmond Theoph. Dissertatio inaug. med. de diaeta convalescentium. Altdorfii, (1750.)
Rössler Antal. Dissertatio inaug. Therapia generalis. Pestini, 1843.
Scheiber S. H. A villamos áram hatásáról és az elektrotherapiával elérhető eredményekről. Budapest, 1897.
Schimko J. Gottlieb István. Handbuch der Diätetik, nebst Beiträgen zur praktischen Heilkunde. Mit einer Biographie des Verfassers.Wien, 1866.
Schoppel András. Disputatio inaug. med.-pract. de varietate practica diversionis veterum per revellentia et derivantia, eorumque operandi ratione mechanica. Halae, 1712.
Schuler Móricz. Dissertatio inaug. med. de evacuatione sanguinis. Budae, 1840.

Schuster Jakab. Dissertatio inaug. med. de praecipuis adjumentis et impedimentis felicis morborum curationis. Halae, 1748.

Segner János András. De derivatione et revulsione per venae sectionem. Göttingae, 1750.

Siklósy Károly. Gyógytestgyakorlati és vizgyógy-intézete Budán. Pest, 1856.

Sommer Ignácz. Dissertatio inaug. chirurg. med. de evacuationibus sanguinis. Pestini, 1830.

Spitzer Károly. Néhány szó a gyógykezelésről. Debreczen, 1868.

Surányi Miklós. A diaetetikus gyógymódok physiologiai alapelveiről. Budapest, 1899.

Széky János Károly. Dissertatio inaug. med. in propulsandis morbis quid naturae virtus artis praesidia, quid valeant sive cerebris illa sententia: natura morborum medicatrix, quartum in se veri complectatur. Viennae, 1813.

Tannenberg Fr. Modus assistendi aegrotis et moribundis cum speciali reflexione ad reos ultimo supplicio afficiendos. (Latin, magyar, német és tót nyelven.) Posonii, 1846.

Tege (konkolyi) Mihály. Dissertatio med. physiol.-therapeut. inaug. de recto usu et abusu phlebotomiae. Trajecti ad. Rh. 1777.

Traiber József. Dissertatio inaug. med.-psycholog. sistens quaedam de cura psychica. Vindobonae, 1841.

Wernischek János Jakab. Regulae venaesectionis secundum ipsas morborum causas effectrices, sive suam medendi normam dispositae. Vindobonae, 1783.

Wipacher Dávid ifj. Disputatio de phlogisto animali, ut variorum morborum medela. Lipsiae, 1864.

Zomborcsevics Vincze. Medendi methodus derivans. Dissertatio inaug. Pestini, 1832.

b) Balneologia et balneotherapia. Hydrologia et hydrotherapia. Klimatologia et klimatotherapia. Aquae minerales.

Adami Pál. Dissertatio inaug. med. Hydrographia comitatus Trencsini ensis. Viennae, 1766. (Ugyanezen mű gróf Illésházy Józsefnek ajánlva é. n.)

– Specimen hydrographiae Hungaricae, sistens aquas communes, thermas, et acidulas comitatus Trencsiniensis, physice, chemice et medice examinatas. Viennae, 1780.

Adler Alajos. Die Herkulesbäder nächst Mehadia. Zum Gebrauche für Aerzte und Kurgäste. Pest, 1865.

Aloys Károly. Die Schwefelquelle zu Töplitz nächst Trentschin. Pressburg, 1826.

Alter Herman. Der Kurort Pystjan in Ungarn. Die k. k. Militär-Badeheil-Anstalt inbegriffen. Aerzten und Laien gewidmet. Mit einer Krankheits-Tabelle, Eisenbahnkarte und Instruction. Pressburg, 1875.

Altstädter Móricz. Szegedin als Winteraufenthalt für Brustleidende, im Vergleiche mit Venedig, dargestellt f. Aerzte und gebildete Laien. Szegedin, 1859.

Arany Zsigmond. Karlsbad gyógyfürdő és az oda javalt betegségek népies-szakszerű leirása. Budapest, 1899.

Babocsai József. Boldog Zala vármegye! Keszthelyi hévvizedről méltán neveztetel így attól, a ki ezen rendeket irta dicséretedre. D. B. J. Sopron, 1795.

Bakó János. Stubnya gyógyfürdő és hévforrásai Turócz vármegyében. Budapest, 1896.

Balló Mátyás. Budapest főváros ivóvizei egészségi szempontból és néhány ásványviz elemzése. Budapest, 1881.

Barbenius József Benjamin. Chemische Untersuchuugen einiger merkwürdigen Gesund- und Sauerbrunnen des Székler-Stuhles Háromszék in Siebenbürgen. Hermannstadt, 1792.
Barlay Vilmos. Dissertatio inaug. med. de aëre respectu diaetetico considerato. Pest, 1836.
Bartsch Gusztáv. Feketehegy-fürdő Szepesmegyében. Vizgyógyintézet és klimatikus gyógyhely. Budapest, 1895.
Batthyány (németujvári) Fereucz gróf. Tarcsa. Fürdő és környéke. Tatzmannsdorf. Bad und Umgebung. Wien, 1864.
Bauer Sándor. Untersuchung der Mineralquelle des Erzherzog Stefan-Schwefelbades St.-Georgen in Ungarn. Wien, 1859.
Beck János Nep. Baden in Niederösterreich, in topographisch-statistischer, geschichtlicher, naturhistorischer, medicinischer und pittoresker Beziehung. Wien, 1822.
– Chronik der Heilquellen von Baden in Österreich. I. Jahrgang: 1827. II. Jahrgang: 1828.
Beer Lipót. Les bains sulfureux de Trenehin proprement dits de Teplitz près de Trenchin en Hongrie. Günz, 1836.
– Die Trentschiner Bäder, oder die Schwefelquellen zu Teplitz nächst Trentschin im Königreiche Ungarn. Pressburg, 1839.
Behrens L. A. H. De aquis Sancti Huberti medicatis in Budae convalli. Halle, 1845.
Békésy Géza. A gyermekek fürdőzésének közegészségi és gyógyászati jelentősége. Budapest, 1895.
Bélteki Zsigmond. Conspectus systematico-practicus aquarum mineralium Magni Principatus Transylvaniae indigenarum. Vindobonae, 1818.
Benkő Sámuel. Tentamen aquae acidulis Rankensis in inclyto comitatu Abaujvariensi sitae, theoret. pract. Cassoviae, 1778.
– Topographia oppidi Miskolcz historicomedica. Cassoviae, 1782. – Denuo edita cura Josephi Szathmáry med. doctor. Miskolcz, 1818.
Berkó József. Orvosi értekezés a hideg fürdőkről. Pest, 1837.
Bernáth József (vegytudor)**.** A budai keserűvíz-források rövid természettudományi leirása. Budapest, 1874.
– A budai keserűsó-források 1874-ben. Buda, 1874.
– Adatok Magyarországi ásványvizi ismétjéhez. Budapest, 1876.
– Közlemények a budai keserű forrásokról. Budapest, 1876.
– A budai Kinizsi-forrásvíznek vegyelemzése. Budapest, 1876.
– A magyarországi ásványvizek lelhelyei. Budapest, 1877.
Beszedits Ede. Tarcsa és ásványvizei, természet-, vegy- és gyógytani tekintetben. Szombathely, 1865.
Blum Ödön. A paralyticus neurasthenia s a hydrotherapia. Budapest, 1895.
Boissarie. Lourdes története orvosi szempontból. Magyar nyelven közzéteszi Haiczl Kálmán. Esztergom, 1896.
Bókay Árpád. Hazai és külföldi ásványvizek és fürdők összehasonlítása. Budapest, 1895.
Boleman István. Vihnye vastartalmú hévviz Barsmegyében. Selmecz, 1878.
– A fürdő-tan kézikönyve. I. kötet. Új-Tátrafüred, 1884.
– Magyar gyógyfürdők és ásványvizek. A magyar szent korona országai balneologiai egyesületének megbizásából összeállítva. Budapest, 1892.
– Vihnye vastartalmú hévviz Barsmegyében. Budapest, 1895.

– Magyar fürdők és ásványos vizek. Az ezredéves országos kiállítás alkalmából. Budapest, 1896.
Boros Antal. Harkányi fürdő. (Baranyában.) Pest, 1858.
Bosányi Béla. Merán. Klimatikus gyógyhely Dél-Tirolban. Különös tekintettel az Oertel-féle gyógyrendszerre. Betegek és orvosok számára. Merán, 1886.
Brassoványi Péter. Orvostudori értekezés: néhány átalánosság az ásványvizekről mint gyógyszerről. Pest, 1846.
Braun Gyula. A gyógyviztudomány rendszeres tankönyve. II. átdolgozott kiadás, bővítve Rohden tr. lippspringeni fürdőorvos értekezésével, a tüdővész gyógyviztani és égalji kezeléséről. Fordította Lendvay Benő Pest, 1871.
Brehm János. Vorläufiger aus der Erfahrung geschöpfter Unterricht den innerlichen und äusserlichen Gebrauch des Tazmannsdorfer Mineralwassers betreffend, zum Nutzen derjenigen, die Hülfe und Heil an diesem Kurort suchen wollen. Steinamanger, 1813.
Brém János. Parád gyógyfürdő ismertetése. Budapest, 1895.
Bruck Jakab. Erzsébet-sósfürdő Budapesten és keserűvíz forrásai természettudományi és orvosi szempontból. Budapest, 1894.
Bunsen Róbert. Utmutatás az ásványvizek elemzéséhez. Ford. K. Karlovszky Gejza. Budapest, 1888.
Carl Alajos. Die Schwefelquellen zu Teplitz im Königreiche Ungarn. Pressburg, 1826.
Cartellieri. A szétküldözött franzensbadi (ferenczfürdői) ásványvizek használatáról, mint gyógyterv a szétküldözött carlsbadi vizek használata után. H. és é. n.
Caryophilus Paschal. De usu et praestantia thermarum Herculanarum dissertatio epistolaris altera quae 1737. confecta, nunc primum prodit. Adjunguntur in fine accessiones et emendationes. Mantuae, 1739.
– De thermis Herculanis, super in Dacia detectis. Dissertatio epistolaris. Vindobonae, 1737.
– Editio II. post Vindobonensem an. 1737. secundis curis aucta et emendata. Mantuae, 1739.
– Editio III. post Vindobonensem an. 1737. secundis curis aucta et emendata. Trajecti ad Rh. 1743.
Chalupka Rezső. Bártfa-fürdő történetének vázlata. Eperjes, 1897.
Chorin Zsigmond. Emlékirata a magas magyar miniszterelnökséghez a Hercules-fürdőben létező viszonyok és az ott létesítendő reformok tárgyában. Pest, 1872.
Chyzer Kornél. Az erdő-bényei fürdő ismertetése. Utmutatás orvosok és betegek számára. Sárospatak, 1877.
– A Rank-Horlányi fürdő s Európában legnagyobb artézi időszaki szökőkútjának ismertetése. Útmutatás betegek, orvosok és touristák számára. Budapest, 1881.
– Zemplénmegye ásványvizei. Budapest, 1882.
– A czigelkai Lajos-forrás jódtartalmú sós-savanyú víz ismertetése legujabb, dr. Rik Gusztáv által, 1881. évben véghezvitt vegyelemzés alapján. Sátor-Alja-Ujhely, 1882.
– A szobránczi fürdő ismertetése. Útmutatás orvosok és betegek számára. Budapest, 1882.
– Magyarország gyógyvizeiről, azok értékéről s értékesítéséről. Debreczen, 1882.
– Magyarország gyógyhelyei és ásványvizei. S.-A.-Ujhely, 1885.
– Magyarország gyógyhelyei és ásványvizeinek térképe. Terv. … Rajzolta Homolka J. Arány 1 : 1.440,000. Budapest, 1886.
– A magyar fürdőkről. Egy előadás. Budapest, 1886.
– Balneologiai munkái. Budapest, 1896.

– A Torjai büdösön levő bálványos fürdőről. Budapest, 1897.
Conrad András. Kurzer Unterricht von den Wirkungen und nützlichen Gebrauche des Wolfser Bades bei Oedenburg. Oedonburg, 1772.
Cornet Raimund. Dissertatio inaug. de aquis salinis ferratis imperii Austriae. Viennae, 1836.
Cranz Henrik Nep. János. Analyses thermarum Herculanarum Daciae Traiani celebrorumque Hungariae (nempe Budensis a Cranz, Pösthenensis a Torkos et Cranz, Stubensis a Cranz, Trenchiniensis ab Adami). Accedit aquarum Hungariae, Croatiae nomenclator. Viennae, 1773.
– De aquis medicatis Transsylvaniae. Wien, 1773.
– Gesundbrunnen der österreichischen Monarchie. Wien, 1777.
– Synopsis fontium Austriae provinciarumque subditarum. Viennae, 1778.
Creutzer. Tapasztalatok a távol vidékekre szétküldözött Ferentz-fürdői gyógyvíz hatása fölött. H. és é. n.
Csaplovics János. Das Bartfelder Bad. Wien, 1817.
Cseh Károly. Borszék gyógyászati és nemzetgazdasági szempontból. Budapest, 1873.
– Borszék vom therapeutischen und national-ökonomischen Gesichtspunkte. Pest, 1873.
– Les Thermes de Borszék au, point de vue de la Therapie et de l'Èconomie Nationale. Traduit sur le manuscrit Hongrois. (Analyses de 10 sources, dont 7 par le professeur Than) Budapest, 1873.
– The Borszék Baths from a medicinal and national-economist point of Wien. Translated from the Hungarian Ms. With a Sketh of the »Principal spring« and a special map. Budapest, 1873. (Ezenkivül román nyelven.)
– Borszék gyógy- és fürdőhely. II. kiadás. Budapest, 1885.
Cselkó Ignácz. Dissertatio inaug. med. Rudimenta physiographiae comitatus Trenchiniensis. Budae, 1839.
Csiba István. Dissertatio hist.-phys. de admirandis Hungariae aquis. Tyrnaviae, 1713.
Czilchert Róbert. Szliács. Irta orvosok és betegek számára. Pest, 1838.
Czirfusz Dezső. San Remo. Téli klimatikus gyógyhely az olasz Rivierán. Budapest, 1895.
Demian János András. Darstellung der Oesterr. Monarchie; nach den neuesten statistischen Beziehungen. 4 Bde. Wien, 1804–7. Gyógyvizeinket és hazánk természeti viszonyait mellesleg (a 3. kötetben) tárgyazó munka.
Denhoffer Vincze József. Succincta notitia virtutum et usus medici aquae soteriae Budae ad thermas caesareas recens inventae. Budae, 1804.
Deutsch Ferencz József. Buziás. A magyar orvosok és természetvizsgálók negyedik nagy gyülésének emlékeül. Temesvár, 1843.
– Heilquellenkarte von Ungarn mit einer übersichtlichen Zusammenstellung der bisher bekannten chemischen Analysen ungarischer Mineralwässer. Temesvár, 1847.
Dietl Ferencz Xaver. Dissertatio. inaug. med.-chemica de imperii austriaci aquis medicatis. Viennae, 1772.
Dietl József. Die Heilquellen von Bartfeld in Ungarn. Krakau, 1850.
– Kurort Korytnica in d. gallizischen Karpathen in hist. topogr. unt. therapeut. Bedeutung Krakau, 1857.
Dietrich Gusztáv Henrik. Chemische Analyse der Mineralquellen von Tusnád in Siebenbürgen von G. H. Dietrich, controllirt und als vollkommen zuverlässig befunden von Dr. S. Wislicenus Professor der Chemie an der Universität Zürich etc. Wien, 1866.

Domby (gálfalvi) Sámuel. Relatio de mineralibus inclyti Comit. Borsodiensis aquis facta ad excelsum consilium regium locumtenentiale 1763. Vindobonae, 1766.
Dorner József. Das Banat in topographisch-naturhistorischer Beziehung, mit besonderer Berücksichtigung der Herculesbäder nächst Mehadia und ihrer Umgebungen. Pressburg, 1839.
Dražič Frigyes. Dissertatio inaug. med. tractatum de balneis sistens. Vindobonae, 1838.
Eckert József. Héviz und Balaton. Balneologische Skizze. Pest, 1864.
Édeskuty Lajos. Európai gyógyfürdők és ásványvizforrások hirdetési összeállítása. Budapest, 1875.
Eleméry Ferencz. Értekezés keserű vizekről általánosan, különösen pedig az alsó-alapiról és első évi jelentés ezen víz használatáról. Pest, 1855.
– Abhandlung über Bitterwasser im Allgemeinen und des Alsó-Alaper insbesondere. Sammt ersten Jahresbericht der Trink- ud Badekur zu Alsó-Alap. Pest, 1855.
Elhard János Kristóf. Aetiologica dissertatio sexta de contraria medicina ad leges chimicas praecipue salium. Lipsiae, 1756.
Éltes Károly. A jegenyei fürdő vegyalkatrészeinek és gyógyhatásának, fekvésének és jelen berendezésének, az építési viszonyoknak rövid és alapos ismertetése. Kolozsvár, 1881.
Emresz Károly. Dissertatio inaug.-chemica exhibens analyses praecipuorum fontium medicatorum Hungariae. Viennae, 1838.
Entz Ferencz. A Sió mellékének vázlata természetrajzi és orvosi szempontból. (A pesti orvoskar által koszorúzott pályamunka.) Pest, 1847.
Erdey Pál. Parádi gyógyvizek. Pest, 1853.
Ettinger Móricz. De thermis Pöstyéniensibus. Dissertatio inaug. med. Viennae, 1836.
Fabricius. Das Ganze der Heilkunst mit kaltem Wasser, oder deutliche Anweisung, die meisten und gefährlichsten Krankheiten der Menschen auf die sicherste Weise durch den Gebrauch des kalten Wassers schnell und gründlich zu heilen; nebst einem Anhange, eine Auswahl von Krankengeschichten enthaltend. III. umgearb. Aufl. Pesth, 1836.
Fabritius József. Die Mineral-Quellen zu Zajzon in Siebenbürgen. Naturhistorisch u. medizinisch dargestellt. Wien, 1845.
Fajth Péter. A tudományos vizgyógymód elméleti és gyakorlati tankönyve az orvosi közönség számára. Budapest, 1890.
Falconer Vilmos. Észrevételek az éghajlatnak s más természeti okoknak befolyásáról az emberre, erkölcsi és polgári tekintetben. Kiadta Csorba József. Pest, 1833.
Fejér Antal. A füredi savanyuvíznek hasznárul kiadott versek. H. n., 1777.
– A Balaton-tihanyi echonak eleven zengése a füredi savanyu viz forrásánál versekben.Buda, 1779.
Fejes Mihály. Az egri fürdők orvosi és helyleirási tekintetben. Eger, 1839.
– Die Erlauer Bäder in medizinischer u. topographischer Beziehung. Aus dem ungerischen übersetzt von Lukas Liebhardt. Erlau, 1839.
Felletár Emil. A parádi kén- és gyógyvizek vegybontása. Pest, 1861.
Festorazy Alajos. Kurze Abhandlung über das Zsélyer Stahlwasser. Pressburg, 1838.
Fischer Dániel. De terra medicinali Tokayensi a chimicis quibusdam pro solari habita, tractatus medico-physicus. Wratislaviae, 1732.
Fischof J. W. Szliács das Pyrmont Ungarns; wie es wirkt und wie es angewendet werden soll. Pest, 1847.
– Bericht über das hydriatische Verfahren in der Kaltwasserheilanstalt zu Lunkány und der hydropatischen Winterheilanstalt in Pest. Pest, 1855.

Fleckles Lipót. Der ärztliche Wegweiser nach der vorzüglichsten Heilquellen und Gesundbrunnen des oestreichischen Kaiserstaates. Wien, 1834.
Floyer John. A hideg víz derék munkálatjairól az emberi test erősítésére és számos nyavalyák elhárítására, de főképpen a köszvény, csúz, gyomorbajok, fejfájás, aranyér, bénultság ellen sat. Egy toldalékkal; az eczet és tej gyógyerejéről. A II-ik javított német kiadás szerint magyarítá H (orváth) J (ózsef) orvostudor. Pest, 1834.
Fodor András. Mehádia, vagy a Herkules fürdők. És utazás Hunyadmegyén keresztül a mehadiai fürdőkre, onnan Drenkovára; a mehadiai fürdők tulajdonságaik s hasznok, némely nevezetességeinek leirásával Schwarzott szerint. Kolozsvárt, 1844.
Fratta, Marco della, marchese. Relazione dell' aque minerali dell Regno d' Ungheria. Venetia, 1687. Dr. Tognio 1837-ben kerestette és jutalmat tűzött ki feltalálójának (Szinnyei).
Frenreisz. Rákóczy Mineral-Bitterwasser bei Ofen. Budapest, 1873.
Freund Henrik. Harkány fürdőhely Siklós mellett. Pest, 1871.
Fröhlich Adolf. Dissertatio inaug. medica de balneis aquosis simplicibus. Viennae, 1839.
– **Ernő.** Die Sauerbrunnen von Rohitsch. Wien, 1851.
Frühbeck Ferencz. Behlerung über den Gebrauch und Wirkung der Dampf und Douche-Bäder. Nach Doctor Wilhelm Dollmann's Werkchen »Die Dampf- u. Douche-Bäder« zur Anleitung für P. T. Badende in dessen zu diesem Behufe neu errichteter Badeanstalt. Hermannstadt, 1853.
Furlani (felsenbergi) János András. Collocutiones de Novis Rákosiensium thermis. Examen physicomedicum. Sopronii, 1738.
Gaberle Ignácz. Dissertatio inaug. quam de aqua physiologice et pathologice sumta auctoritate inclytae facultatis medicae … elucubratus est. Pestini, 1837.
Gallia Rezső. Trencsén-Teplicz gyógyfürdő és kénforrásai. Budapest, 1895.
Gámán Béla. Rohitsch-Sauerbrunn országos gyógyfürdő Stájerországban. Budapest, 1896.
Gastl W. A Mattoni-féle giesshübli természetes lúgos savanyuvíz és a hasonnevű gyógyítóhely. Budapest, 1895.
Gergelyffy András. De aquis et thermis mineralibus terrae Siculorum Transylvaniae. Cibinii, 1811.
– Analysis quarumdam aquarum mineralium Magni Principatus Transylvaniae. Claudiopoli, 1814.
Gerlóczy Zsigmond és **Hankó Vilmos.** Budapest fürdői és ásványvizei. Budapest, 1891.
– Melyik fürdőre menjünk, milyen vízzel éljünk? Budapest, 1893.
Glatter Ignácz Ede. Das Dampfbad u. seine Wirkungen. Ung.-Altenburg, 1856.
Gömöry Dávid. Nachricht an das Publicum von dem St. Georger Schwefelbade. Pressburg, 1793.
– Commentatio de quibusdam Hungariae thermis. Viennae, s. a.
– **István.** Dissertatio inaug. med. de aqua soteria Sancto Ladislaiensi quae in inclyto comitatu Vespremiensi sita est. Posoni, 1777.
Granichstaedten Zsigmond Mihály. Handbuch der Wasserheillehre (Hydriasologie) oder des naturgemässen geregelten Heilverfahrens mit kaltem Wasser. Wien, 1837.
Greiszing József, Miller József és **Schnell Péter.** Analyse der Ferdinands- und Franzens-Quelle in Zaison. Vorgenommen im Jahre 1842. Kronstadt, (1843.)

Greiszing József. Was ist Jod u. welches sind seine Heilwirkungen? Mit Kurbildern aus dem Badeorte Zaizon. Kronstadt, (1868.).
– Welches sind Heilwirkungen des Eisens? Als Fortsetzung der Kurbilder aus den Trink- u. Bade-Kur-Anstalten Zaizon. Kronstadt, 1868.
– **Károly.** Die Mineralquellen zu Zajzon in Siebenbürgen, sowie die berühmten Kurorte Siebenbürgens Borszék, Árvapatak u. Baaszen. Naturhistorisch u. medizinisch dargestellt. Wien, 1855.
Grósz Albert. A nagy-váradi fürdők. Útmutatás a vidéki nép használatára. Nagy-Várad, 1855.
– **Lipót.** Az erdőbényei fürdő, hely-, történetrajzi és orvosi szempontból, a vele kapcsolatban levő savó- és szőllő-gyógymódok leirásával orvosok és betegek számára. Pest, 1858.
– Das Bad von Erdő-Bénye vom topogr.-historischen und medicinischen Standpunkte. Pest, 1858.
Grünwald Adolf. Orvostudori értekezés, az ásványvizekről egyáltaljában és azoknak használata. Pest, 1847.
– **Mór.** Szliács, szénsavdús vasas fürdő Zólyom mellett. Legujabb ismertetése helyi intézményeinek, gyógyforrásainak és gyógyjavallatainak. Budapest, 1887.
– II. bőv. és teljesen átdolg. kiadás, 1898.
– A vasas hévvizekről. Különös tekintettel Szliácsra. Budapest, 1897.
Gvadányi József gróf. A pösténvi förödés, a melyet az ottan történt mulatságos dolgokkal élő magyar nyelven versekben foglalt. H. és é. n.
Habermann B. Der Kurort Szliács insbesondere in sanitärer Beziehung geschildert. Ödenburg, 1856.
Härdtl Ágost báró. Die Heilquellen u. Kurorte des österreichischen Kaiserstaates u. Ober-Italien's. Mit einem Vorworte von Hofrath Johann Oppolzer und Karl Sigmund. Nach ämtlichen Mittheilungen bearbeitet von .... Wien, 1862.
Halaváts Gyula. A szegedi két ártézi kút. Budapest, 1891.
Hammerschmid József. Monographie des Soolbades Polhora im Arvaer Comitate Ober-Ungarns. Pest, 1872.
Hanák Mihály. Dissertatio inaug. med. sistens analysim trium fontium de Béel in Apátfalva comitatus Borsodiensis prorumpentium. Pestini, 1826.
Hankó Vilmos. A bábolnai meleg »Mátyás-forrás« és a szóvátai »Fekete-tó« hideg sósforrás chemiai elemzése. Budapest, 1880.
– A solymosi hideg savanyú ásványvíz chemiai elemzése. Budapest, 1881.
– Hunyadmegye ásványvizei. Budapest, 1883.
– Csíkmegye fürdői és ásványvizei szóban és képekben. Budapest, 1890.
– Az erdélyrészi fürdők és ásványvizek leirása. Kolozsvár, 1891. és 92.
– Az ásványvizek kezelése. Budapest, 1895.
– Külföldi fürdők, gyógyítóhelyek és ásványvizek. Budapest, 1895.
– Hazai kénesfürdők. Al-Vácza, Balf, Borosznó, Bréb, városligeti Artézifürdő, Császárfürdő, Lukácsfürdő, Margitsziget, Büdöskő, Harkány, Herkulesfürdő, Kőhalom, Kolop, Leibic, Parád, Pöstyén, Szejke, Szobráncz, Trencsén-Teplicz. Budapest, 1895.
– A hazai szénsavas fürdők és ásványvizek. Budapest, 1896.
Hasenfeld Manó. Orvosi szemle az 1860-ik évi fürdői idény fölött Szliácson, egybekötve a fürdőintézetnek leirásával rövid vázlatban. Pest, 1861.
– Szliács. Bericht über die Saison 1860. Wien, 1860.
– Eaux ferrugineuses thermales de Szliács (en Hongrie). Paris, 1862.
– Der Kurort Füred am Plattensee. Wien, 1866.

– Szliács fürdő gyógyhely Zólyom mellett, ... élet- és gyógytani hatásairól .... Orvosok és fürdővendégek szárnára. Pest, 1871.
– Der Curort Szliács, nächst Neusohl in Ungarn .... und seine pathologischen und therapeutischen Wirkungen. Für Aerzte und Laien. Wien, 1867.
– Szliács fürdőgyógyhely Zólyom mellett. Tájképi, történeti, földtani, természettani és vegyi tekintetben, élet- és gyógytani hatásairól és a gyógyhely egyéb ügyeiről. Orvosok és fürdővendégek számára. Budapest, 1878.
– Külföldi és hazai ásványvizek s gyógyhelyek. Budapest, 1892.
Hasper Ferencz. Cirkvenica. Tengeri fürdő és klimatikus gyógyhely. Budapest, 1895.
Hassenberger E. L. Die Curorte und Heilquellen Oesterreich-Ungarns. Innsbruck, s. a.
Hathvani István. Thermae Varadienses, examini physico et medico subjectae item de illarum usu salutari, simul cum observationibus medicis, nec non de sale medio in iis contento. Cuius occasione dissertatio inseritur, de natura salium nominatim vero de salibus, qui circa Debrecinum. collegiuntur nitro nostri temporis et veterum, seu nitro idest, alcalino fossili vel saponario Debrecinensi. Viennae, 1777.
Hayd István. Dissertatio inaug. med. de psychrolusia. Viennae, 1839.
Heksch Sándor. F.-Tátra-Füred éghajlati gyógyhely és vizgyógyintézet. Bécs, 1881.
– A trencsén-tepliczi fürdő leirása. (Magyar, német és franczia nyelven.) Pozsony, 1884.
Heller Florián. Chemische Analyse des Wassers und der Gase der neuen Bohrquelle zu Lippik in Slavonien. Wien, 1871.
Helm Tivadar. Észrevételek a Franzensbadi gyógyforrásokról Csehországban Eger mellett. H. és é. n.
Hermann András. De thermis Trentsinensibus commentariolus historicophys.-med. Lipsiae, 1726.
Hertzka Imre. Karlsbad gyógyhatányainak és egyéb helyi viszonyainak ismertetése. Egy étel- és ital-jegyzékkel mézes hugyárban szenvedők számára. Budapest, 1879.
– II. kiadás 1898.
Herz Vilmos. Die Heilquellen des Kaiserbades zu Ofen. Pest, 1859.
Hintz Henrik. Bártfa gyógyfürdő Sáros vármegyében és égvényes-sós-savas savanyuviz forrásai történeti, balneologiai és gyógyászati szempontból. Budapest, 1895.
Hirschfeld J. és **Pichler V.** Die Bäder, Quellen und Kurorte Europa's. Stuttgart, 1875.
Hirschfeld J. Les Eaux minerales les plus frequentées de l'Hongrie. Vienne, 1875.
Hirschfeld Miksa. Der Kurort Buziás und seine Stahlquellen. Temesvár, 1871.
Hlavács Samu. Lucski gyógyfürdőnek rövid vázlata. Budapest, 1886.
Hofbauer Incze. »Magyar Baedecker.« Az összes honi fürdők és ásványvizek egyedüli ingyenes utmutatója. II. évf. Budapest, 1899.
Hoffer Ferencz. Verhandlungsregeln bei dem Trink- und Badegebrauche des Tazmannsdorfer Mineralwassers. Güns, 1834.
Hoffmann Frigyes. Gründlicher Bericht von dem Selterbrunnen, dessen Gehalt, Wirkung und Kraft, auch wie derselbe sowohl allein, als mit Milch vermischt, bei verschiedenen Krankheiten zu gebrauchen ist. Ofen, 1772.
Hohlfeld Lajos. Fürdő-utmutató. Budapest, 1895.
Hollán Adolf. Dissert. inaug. med. Clima respectu medico consideratum. Pestini, 1837.
Horner István. Az első magyar karlsbadi tanácsadó. Különös tekintettel vagyontalanabb hazánkfiaira. Pest, 1863.
Horváth Bálint. A füredi savanyuviz s a Balaton környéke. Kézikönyvül a savanyuvizi s a balatongőzősi minden kari s rendi tisztes vendégeknek. Magyar-Óvár, 1848.

Hufeland Kristóf Vilmos. Über lauwarme Bäder nebst Anweisung zu ihrem nützlichen Gebrauche. Ofen, 1817.
– Az egeri ujabb időben Ferencz forrásnak nevezett ásványviz gyógyhatása ülő életmód következtében fejlett alhasi bántalmakban. Pest, 1822.
Huszty (raszinyai) Zachariás Teophil. Prüfung der Nachricht an das Publikum von dem St. Georger Schwefelbade. Pressburg, 1793.
Illés (Edvi-) László. A budai hévvizek, különösen a császárfürdő s gyógyintézetei. Legujabb átalakulásokban. Pest, 1843.
– Versuch einer physikalisch-medicinischen Darstellung der Heilquellen des Kaiserbades zu Ofen. Pest, 1847.
Ilosvai Hugó. Hol nyaraljunk? Fürdőutmutató egészségesek és betegek számára. Budapest, 1895.
Ilosvay Lajos. A luhii Margit-forrás vegyi elemzése. Budapest, 1878.
Imhof György. Orvostudori értekezés a hidegviz orvosi használatáról. Pest, 1840.
Jacquin József Ferencz báró. Die artesischen Brunnen in und um Wien. Wien, 1831.
Jalsovics Aladár. A balatonfüredi gyógyhely és kirándulási helyei. Budapest, 1878.
Janota Jenő. Historisch-topogr. Skizze des Bades Bartfeld. Wien, 1861.
Jármay László. Tátrafüred climatikus gyógyhely Szepesmegyében és környéke. Budapest, 1885.
– Ó-Tátrafüred (1797–1897) és környéke. Ó-Tátrafüred fennállásának 100-ik éve alkalmából. Budapest, 1897.
Jemelka József. Dissertatio inaug. med. sistens thermas Gasteinienses, respectu geogr.-geognost.-phys.-chemico et therapeutico. Budae, 1845.
Joachim Vilmos. Die Bitterwässer Pannoniens in chemischer, physiologischer und vorzüglich in therapeutischer Bezichung. Oedenburg, 1865.
Jordan Tamás. De aquis medicatis Moraviae commentariolus. Francofurti, 1575.
– II. kiadás 1586. – Tübingae 1606. Ugyanez cseh nyelven: »Knyha o wodach hogitedlných neb Teplicech Morowských. Slawnym Cztýrem Stavuom Markhrabstwij Morawstého připsaná.« czimmel. Brünn, 1580.
– Succincta narratio de origine et usu thermarum Teplicensium prope regiam civitatem Trenchinium in inclyto Regno Hungariae mira providentia Divina in salutem plurimorum aegrotantium a pluribus saeculis scaturientium. Ex vetusto codice praestantissimi quondam medici … anno 1580 idiomate moravico impressio desumpta et latinitate donata a quodam Thermophilo moravo M. J. S. Olomucii, 1572.
– Kurzer Bericht vom Ursprung und Gebrauch des weltberühmten Teplitzer, oder sogennanten Trentschiner Bades in Königreich Hungarn .... Vormahlens in dem Jahren 1580 von den berühmtesten Aerzten .... in Mährischer Sprach beschrieben. Alsdann in dem Jahre 1752 von einem anderen mit Beifügung selbst eigenem jährlichen Erfahrnuss in das Latein verfasset Jetzt lauffenden Jahr aber 1755 auch in die teutsche Sprach übertragen. Cum licentia ordinarii. Olmütz, 1755.
– De usu et origine thermarum Trenchiniensium. H. n. (1580.) Übersetzt und gedruckt in Olmütz 1782.
Jósa István. Scrutinium aquarum mineralium in Possessionibus Sindlér et Lipótz I. Comitatui Sarosiensi ingremiatis existentium. Cassoviae, 1799.
Kamenszky István. Orvosi értekezés a magyarországi levegŐ egészséges létéről általánosan és felelet azon három kérdésre: melyek a köznép közönségesebb nyavalyái Magyarországban? Milyen okokból erednek azok? S micsoda diaetetikai életmóddal lehet elkerülni s megelőzni azokat? Pest, 1825.

Karlovszky Lajos. A gyógyfürdők és égvényes savanyúvizek alkatrészeinek hatása különösen Hársfalvára alkalmazva. Eperjes, 1871.
Katona Mihály. Bemerkenswerthe ärztliche Nachricht über die in Wien zu errichtende Anstalt für die stärkenden, aromatischen, kampferhaltigen, weingeistigen, ätherisch-öhligten, harzigten, schwefligten, dann für die erweichenden schmerzstillenden Damfbäder, sammt der Anweisung zum Gebrauche. Wien, 1834.
Kátser Simon. Hall fürdőgyógyhelye felső Ausztriában. Iblany és büzeny forrásai gyógyhatásának és a gyógyhely viszonyainak rövid vázlata. Budapest, 1877.
Kelen István. Borosznó gyógyfürdő. Budapest, 1897.
– A hidegvízgyógymód fürdőinkben massage és gyógygimnasztikával kombinálva. Budapest, 1898.
Keler István Ede. Dissertatio inaug. chem.-pharm. de aqua minerali liberae et regiae civitatis Bártfa. Vindobonae, 1839.
Kelin Amadé. Analysis aquae thermarum novarum Reieczensium praemissa brevi earundem descriptione topographica. Viennae, 1793.
– Ueber die neuentdeckten warmen Bäder zu Rajecz etc. Aus dem Latein. Wien, 1793.
Kentzler József. Gleichenberg (Steierországban) fürdőhelyének rövid váztata különös tekintettel tájviszonyai, belberendezése és gyógyhatására. Ungvár, 1885.
Kern Henrik. A lipiki jódfürdő és hőforrása. Budapest, 1878,
Kéry (Bittner) Imre. A mennyházai ásvány-forrás vegy- és gyógytani tekintetben, némi tájékozásul azok számára, kik ezen gyógyfürdőt használni óhajtják. Pest, 1866.
– Die Heilquellen zu Menyháza in chemischer u. medizinisch-praktischer Beziehung zur Richtschnur für Jene, die deren Heilwirkungen zu benützen wünschen. Ins Deutsche übertragen von Moritz Oppenheimer.Pest, 1866.
Kienast Mátyás. Der Vor- Pommerische Heyl-Brunn. Greifswald, 1690.
– Descriptio medicati fontis Kentzeriens. Stralsundi, 1701.
Kiesewetter Alajos Ferdinánd. Das hochgräflich-Illésházysche nächst Trenschin im Königreich Hungarn gelegene Töplitzerbad. Brünn, 1774.
– Etwas von dem Markgrafthume Mähren im Hradischer Kreise gelegenen Hofgräflich Vincenz Serényischen sogennanten Luhatschowitzer Mineral-Gesundbrunnen in einer Reihe von Briefen an einen seiner Freunde von .... Hangarisch-Skalitz, 1810.
Kis József. A Fertő tava vizének és orvosi tulajdonságinak fürdő gyanánt leirása. Pest, 1816.
Kitaibel Pál. Előtudósítása a Bártfai ásványos vízről, a szerzőnek engedelmével magyar nyelven kibocsájtotta Kéler Dániel bártfai kereskedő. Kassa, 1801.
– Vorläufige Nachrichtüber das Bartfelder Mineral-wasser. Mit Bewilligung des Verfassers in Druck gegeben von Daniel Kéler Handelsmann in Bartfeld. Kaschau, 1801.
– Uwiadomienie tyczace sie Bardyjowskiej wody mineralnej, za pozwoleniem autora w polskim tumaczeniu wydane przez D. Kelera. Krakowie, 1802.
– De aqua soteria thermarum Budensium. Budae, 1804.
– Examen thermarum Budensium. Neosolii, 1804.
– Vorläufige Nachricht über das Szalatnyaer Mineralwasser (in der Gross-Honther Gespannschaft). (Pest, 1802.)
– Rövid tudósítás a szalatnyai bor-(sós, savanyu) vizről (Hont vármegyében). (Pest, 1872.)
– Thermarum Stubnensium examen. Neosolii, 1808.
Klein F. Die Herkulesbäder nächst Mehadia. Wien, 1858.

Knöpfler (zarándi) Vilmos. Geognostisch-balneologische Skizzen aus Siebenbürgen. S. 1. et a.

Koch E. F. Die Mineralquellen des gesammten Kaiserstaates, in topogr. hist. phys. chem. u. therapeutischer Beziehung. Wien, 1845.

Kofrányi Adolf. A gräfenbergi (hideg) vízgyógymód. Népszerü irálytan tájékozásul a vízi kezelésnél. Pozsony, 1885.

Kolb Bertalan. Orvostudori értekezés a vízről életrendbéli s gyógytudományi tekintetben. (Dissertatio inaug. de aqua respectu diaetetico et therapeutico considerata.) Pest, 1838.

Kolbány Pál. Bemerkungen über den ansteckenden Typhus der im Jahre 1809–1810 in Pressburg herrschte; über die Wirkungen des kalten und warmen Wassers, als eines Heilmittels im Fieber und anderen Krankheiten, nach seiner innern u. äussern Anwendung; und über den innerlichen Gebrauch des kalten Wassers als Getränk im Fieber durch praktische Fälle erläutert und näher ins Licht gesetzt, nach Gesetzten der razionellen Heilkunde. Pressburg, 1811.

Komáromy János Péter. Tractatus chem.-medicus de fonte salubri in pago Tatzmansdorf, Tarcsa Hungaris dicto, prope Sclaning, Pinkafeldae vicino in Comitatu Castriferrei scaturiente. S. 1. et a.

Korányi Frigyes. Emlékirat a fürdők emeléséről. Budapest, 1886.

– Szinyelipóczi Salvatorforrásról. (Kivonat a budapesti orvosegylet fürdőbizottmányában 1885. évi deczember 14. felolvasott jelentéséből). Budapest, 1886.

Kósa (közép-ajtai) Mózes. Értekezés a vizaknai sós fürdőkről. Nagy-Szeben, 1847.

– A vizaknai kamarai iblanyos sósforrások vegy- és gyógytani tekintetben összehasonlítva a külhon e nemü jeles sósforrásaival. N.-Szeben, 1847.

– Die jodhaltigen Soolbäder bei Salzburg (Vizakna) im Hermannstädter Bezirk des Grossfürstenthums Siebenbürgen. Chemisch und therapeutisch dargestellt. Hermannstadt, 1848.

König József. Die Mineralquellen von Borszék in Siebenbürgen und ihre Heilwirkung. Kronstadt, 1843.

Kratochwilla Tamás. Kurze Abhandlung über das Baden und dessen Nutzen, besonders über die Heilquellen in Töplitz bei Trenschin, im Königreiche Ungarn. Pressburg, 1838.

Kratzmann Emil. Legfontosb szétküldözött marienbadi gyógyvizekről. Pest, 1847.

Kramer János György. Cogitationes et observationes de climate Hungarico. Viennae, 1739.

Kreuziger. Der Kurort Deutsch-Altenburg in Nieder-Österreich. Pressburg, 1852. 1856.

– II. Aufl.

Kreysel János Zsigmond. Tractatus de acidulis sive thermis Scepusiensibus, instituta ubique exploratione chymica, superiorum jussu conscriptus, et anno 1768. inclyto comitatu exhibitus. S. 1. et a.

Kroczkievicz. Physische Beschreibung des neulublauer salinisch eisenhaltigen Mineral-Sauerbrunnens. S. 1., 1802.

Kun Zoltán. Értekezés a pneumaticus gyógykezelésről a légző szervek bántalmainál. Sárospatak, 1877.

– Erdőbénye klimatikai gyógyértékéről. Orvosok és fürdővendégek tájékoztatására. Függelékül: Erdőbénye sebészeti szempontból. Irta Matolay Károly Sárospatak, 1897.

Kunitsch Mihály. Historisch-topographische Beschreibung des Mineralbades Topusko im Königreiche Croatien, seiner Eigenschaften, Heilkräfte und Wirkungen nebst einem kurzen Anhange von dem Sauerbrunnen Lassina in eben diesem Königreiche. Mit Situationsplan. Karlstadt, 1827.
– Historisch-topographische Beschreibung der Varasdin Töplitzer Schwefelbades im Königreiche Croatien. Ein nicht unwichtiger Beytrag zur Balneographie überhaupt; und insbesondere für die Königreiche Ungarn, Croatien, Slavonien und Dalmatien, wie auch für die angränzenden Provinzen, und entfernten Länder. Varasdin, 1828.
– Die Sauerbrunnen Jamnicza im Königreiche Croatien. Agram, 1831.
Kurz Antal. Borszék, Siebenbürgens berühmtester Kurort, nebst einem kurzen Anhange über Belbor. Kronstadt, 1844.
Lalangue Ker. János. Tractatus de aquis medicatis regnorum Croatiae et Slavoniae etc. etc. Zagrabiae, 1779.
– Illiti izpiszavanye vrachtvenih vod horvatzkoga y slavonzkoga orszaga i od nachina nye usivati za potrebochu lyudih. Zágráb, 1779. (Horvátország és Slavonia gyógyvizei és azok használata horvát nyelven.)
– De aquis Hungariae medicatis. Nagy-Károly, 1783.
– A magyarországi orvosvizekről és a betegségekben azokkal való élésnek szabott módjairól a szegényeknek kedvekért. Nagy-Károly, 1783.
Lehotzky Nándor. Das Dampfbad und die condensirten Wasserdämpfe als Naturheilmittel in den wichtigsten Krankheiten chronischer Form, die auf arzneilichem Wege keine Heilung finden, Hautkrankheiten, Skropheln, die Gicht von auffalenden Resultaten in Erkältungskrankheiten, Krämpfe, Wechselfiebern, Sexualkrankheiten, in der acuten Gicht u. a., als diätetisches Mittel zur Abhärtung und Hautkultur, zur Sicherung gegen klimatische und athmosphärische Einflüsse, Endemien und Epidemien, zur Erhaltung der Gesundheit und Verlängerung des Lebens. Aus eigenen Erfahrungen. Leipzig, 1860.
Lengyel Béla. A szulinyi ásványvíz vegyelemzése. Pest, 1869.
– Chemische Analyse des Szuliner Mineralwassers. Klein-Lipik, 1874.
– A rank-herleini és szejkei ásványvizek chemiai elemzése. Budapest, 1880.
– A mohai Ágnes-forrás vegyelmezése. Budapest, 1881.
– A parádi timsós, Ilonavölgyi timsós és a Clarisse-forrás vizének vegyelemzése. Budapest, 1883.
– **(przemysli) Dániel.** Orvostudori értekezés a fürdők gyógyerejéről s használatáról. Buda, 1842.
– Fürdői-Zsebkönyv. Magyar-, Erdély-, Horvát-Tótország, a Szerbvajdaság s Temesi-Bánság, nemkülönben a Határőrvidék ásványvizei s fürdő-intézetei ismertetését tárgyalva. Pest, 1853.
– Die Heilquellen u. Bäder Ungarns, Siebenbürgens, Croatiens sammt Slavonien, der serbischen Wojwodschaft, des Temeser Banats und der Militärgränzländer in medizinisch-statistischer Hinsicht. Pest, 1854.
Lenk Adolf. Dissertatio inaug. med.-practica de balneis frigidis. Pestini, 1832.
Liebig Justus. Rövid utasítás a Rákóczy és a kissingeni, bockleti és brückenaui egyéb gyógyforrásainak alkatrészei, gyógyhatásai és használatáról, mint bebizonyult legjobb szerek a leggyakoribb altesti s más idült betegségek ellen. Bécs, 1873.
Lindenmayr Imre P. Die Mineralquellen zu Buziás. S. 1. et a.
Linzbauer Ferencz Xaver. Conspectus thermarum Budensium. Thema inaug. Budae, 1832.

– Die warmen Heilquellen der Hauptstadt Ofen im Königreiche Ungarn. Geschichtlich und naturhistorisch beschrieben nebst Angabe ihrer Einrichtung, Anwendungsweise und Heilkraft. Pesth, 1837.
Lippich Ferencz Vilmos. Medicinische Topographie Laibachs. Laibach, 1834.
Lissoviny János. Scrutinium physico-medicum, quo aquarum Stubnensium medicatarum in inclyto comitatu Thurotziensi scaturientium ad dominium liberae regiae montanarumque primariae civitatis Cremnitziensis pertinentium; sufficiens varii caloris ratio; elementa, utilitas et modus utendi genuine expeduntur. Tyrnaviae, 1748.
Loew András. Duorum Hungariae medicatorum fontium, quarum alter penes lacum Pisonium in Semproniensi comitatu ad pagum Wolffs, alter in Castriferrei comitatu penes Pinkafeld enascitur, succincta descriptio; ex auctoris schediis posthumis cura et studio filii Car. Frid. Loew edita. S. 1. et a.
Lomnitzy Vilmos. Átnézet a feketehegyi vizgyógyintézetről (Schwarzenberg) Szepesmegyében. Rozsnyó, 1883.
Losteiner Gyula. Parád gyógyhely Hevesmegyében kénsavas vasas-timsós fürdőkkel, égvényes-kénes-savanyuvizü forrásokkal. Orvosok és fürdővendégek számára. Budapest, 1885.
Macher Mátyás. Die den Gränzen der Steiermark nahen Heilwässer in Ungarn, Kroatien und Illyrien. Physik.-medizinische Beschreibung von Tatzmannsdorf und Sulz, der Schwefelhältigen Bäder zu Varasdin u. Krapina und der Thermen zu Stubitza, Tschatesch und Neustadt. Gratz, 1834.
Mandel F. Ungarns Bäder und Heilquellen. Nach den besten Quellen bearbeitet. Pest, 1862. – Anhang: Ueber die körperl. Erziehung der Kinder.
– **Joachim.** Dissertatio de aquis medicatis Hungariae. Paviae, 1842.
Mangold Henrik. Der Kurort Füred am Plattensee. Weszprim, 1863.
– Der Kurort am Plattensee (Balatonfüred) in histor., etc. Beziehung. Wien, 1866.
– Balaton-Füred, gyógyhatányainak és helyi viszonyainak rövid rajza. Pest, 1872. – III. bőv. kiad. 1884.
– Balaton-Füred zsebben. Vagyis a nevezett fürdő gyógyhatányainak rövid rajza. Budapest, 1875.
– Balatonfüred gyógyhatásai és gyógyhelyi viszonyai. Orvosok és gyógykeresők számára. Budapest, 1889.
– Balatonfüredi (Millenium) emlék a fürdővendégek tájékoztatására. IV. bőv kiad. Budapest, 1896.
Marikovszky (n.-tornyai) György. Physische und analytische Beschreibung aller Mineralquellen des löbl. Gömörer und Klein Honther Komitats. Leutschau, 1814.
– A nagy-rőczei orvos-vizeknek elbontásáról, orvosi erejéről és hasznairól. Rozsnyó, 1829.
Marschalkó Tamás. Lipik gyógyfürdő Szlavoniában. Égvényes jódos hévvíz 64º C. állandó hőmérsékkel. Budapest, 1895.
Marschall Márton Ferdinánd. Dissertatio inaug. med. Die Heilquellen,von Pöstyén im Königreiche Ungarn. Ofen, 1838.
Martin Alajos. Die Hunyady János Bittersalzquelle zu Ofen. München, 1872.
Mauthner Lajos Vilmos. Die Heilkräfte des kalten Wasserstrahls. Mit einem Rückblicke auf die Geschichte und mit besonderer Rücksicht auf das Staubregenbad und kalte Bäder. Wien, 1837.
Mayer Antal. A nagyváradi hévvizek történeti, természetrajzi, természet-, vegy- és gyógytani tekintetben. Nagyvárad, 1861.
Mayer Imre Lipót. Dissert. inaug. med. de aquis mineralibus arte factis. Budae, 1841.

Mazúr Ernő. Orvostudori értekezés a fördői életrendről. [Dissertatio. inaug. med. de diaetetica thermarum.] Pest, 1842.

Menich János. Dissertatio inaug. med. de aqua ejusque usu modico in statu frigido. Vindobonae, 1840.

Meskó (felső-kubini) Pál. Orvostudori értekezés a hidegvízről, életrendbeli s orvosi tekintetben. [Dissertatio inaug. diáetetico-med. de aqua frigida.] Buda, 1840.

Meyer Henrik. Examen thermographicum mineralis balnei aurei vulgo Goldbad, situati in territorio ill. dni Andreae Sauberer etc. Cassoviae, 1762.

Meyr Ignácz. Rövid utasítás a gőzfürdők hasznossága és használatára nézve, és leirása a brassai ujonnan fölállított gőzfürdőintézetnek. Brassó, 1857.

– Traité des eaux minérales d'Előpatak. Vienne, 1862.

– Abhandlung über die Mineralwässer zu Előpatak in Siebenbürgen. Kronstadt, 1863.

– Die Heilquellen von Borszék in Siebenbürgen. In naturhistorischer und therapeutischer Beziehung dargestellt. Kronstadt, 1863.

– Borszék gyógyvizei. Természettudományi szempontból, leirta ..... Németből fordította Otrobán Nándor. Brassó, 1863.

– Inviatiune spre a intribuintia cu folosu ápele minerále de Borszék in Transilvania de .... Brassoviu, 1863.

Milhaud János Jakab. Der freundliche Arzt an der Toilette junger Damen und Herren oder: Neuester erprobter Rathgeber zur Erhaltung und Erhebung der Schönheit, enthaltend die bewährtesten und zugleich auch natürlichsten Schönheitsmittel. Ferner: Eine gründliche Anleitung zum zweckmässigen Gebrauche der warmen, besonders aber der kalten Bäder, und der wunderbaren Heilkräfte des Kalten Wassers überhaupt, als das unschuldigste und einfachste Mittel, die Reinheit, Festigkeit und frische Lebensfarbe der Haut zu befördern; Vertreibung der Warzen und Sommerflecken: Behandlung der Haare, Mittel zur Beförderung des Haarwuchses, Färben der Haare, Anleitung zur Bereitung guter und unschädlicher Pomaden etc. Mit einem Anhange über das Auswachsen junger Leute, insbesondere aber der Mädchen. Worin die zweckmässigsten Mittel angegeben werden, um dieses schrekliche und den menschlichen Körper so sehr entstellende Uebel zu verhüten, nebst neuer Methode, ausgewachsene Knaben und Mädchen zu behandeln. Kaschau 1835.

Mihálovits S. Ueber die Anwendung und Wirkung der russischen Dampfbäder. Pest, 1841.

Miller Jakab Ferdinand. Hercules Mehadiensis animadversionibus criticis illustratus. Pestini, 1806.

Miskolczy Károly. Balaton-Füred mint savanyu viz. Ugy a mint van, minden oldalról regényesen előadva .... által. Veszprém, 1837.

Mittermayer Ferencz. Beschreibung des im Eisenburger Comitat zu Sulz (Sós-Kút) befindlichen und chemisch untersuchten Mineral-Wassers. Steinamanger, 1824.

Mojsisovics (moisvári) György. Dissertatio inaug. med.-pharm. sistens actionem et usum therapeuticum balneorum simplicium tepidorum. Vindobonae, 1826.

Molnár János (vegyész)**.** Das Lukasbad in naturhistorischer Beziehung. Vorgetragen von … in der Sitzung des Naturforscher-Vereines am 17. Juli 1858. Ofen, 1858.

– Monographische Skizze über das Ofner Raizenbad. Pest, 1863.

– A bikszádi ásványviznek (Szathmárban) vegybontása. Szathmár, 1864.

– A hévvizek Buda környékén. Pest, 1869.

– Naturhistorische Beschreibung von Szinye-Lipócz und seinen Mineralquellen im Sároser Comitate Ungarns. Pesth, 1869.

– A borhegyi ásványforrás Erdélyben. Pest, 1871.

– Magyarhoni keserű források. Pest, 1872.
– III. A »Budai Rákóczy« keserűviznek vegyelemzése. Budapest, 1876.
– II. »Aesculap« budai uj keserűviz vegytani elemzése. Budapest, 1877.
Munde Károly. A graefenbergi vizgyógyintézet és priesznitzi gyógymód körülményes leirása, mindazon betegek számára, kik Graefenbergbe menni vagy a gyógyítást otthon végbevinni szándékoznak. Toldalékkal a lovak különféle betegségei gyógyításáról. Priesznitz Vincze arczképével. II. kiadás. Kolozsvár, 1838.
– Die Gräfenberger Wasserheilanstalt und die Priessnitz'sche Curmethode. Nebst einer Anweisung, die am häufigsten vorkommenden Krankheiten, als: Gicht, Rheumatismus, Scropheln, Syphilis, Hämorrhoiden, Fieber, Entzündungen, Influenza, einer Menge acuter und chronischer Übel, durch Anwendung des kalten Wassers mit Schwitzen nach der Gräfenberger Curmethode gründlich zu heilen. Ein Handbuch für diejenigen, welche nach Gräfenberg, oder irgend andern Kaltwasserheilanstalt zu gehen, oder die Cur zu Hause zu gebrauchen gesonnen sind. Pest, 1837.
– II. verm. Aufl. 1838. – VI. Aufl. 1845.
Munk Manó. A Herkules fürdő és környéke. Természettudományi, orvosi, füvészeti és statisztikai tekintetben. Pest, 1872.
Müller Károly. A pülnai keserűviz rövid ismertetése. Bécs, 1844.
Nagel Ede. Der Curort Trenchin-Teplitz in Ungarn und seine Schwefelthermen. Bécs, 1874.
Nagy Gusztáv és **Otrobán Nándor.** Előpatak és vidéke. Brassó, 1875.
Nagy József. Dissertatio inaug. med. sistens descriptionem thermarum Büdöskőensium. Vindobona, s. a.
Nendtvich Károly. Az ó-bébai ásványviz vegybontása és hazánk ásványvizeiről általánosan. Pest, 1860.
– A stubnyai hévvizek. Budapest, 1878.
– A Beregmegyében lévő bilásovicsi Irma-forrás ásványvizének vegyelmezése. Budapest, 1885.
– A vámfalusi és turvékonyi ásványvizek vegyelmezése. Budapest, 1885.
Nyugotfalvi Géza. Az egyedüli alapos okszerü gyógymód mellőzve a gyógyszeres gyógymódot, vizgyógytan. A szülők és népnevelők nélkülözhetlen kézikönyve. Számtalan szakértők és vizgyógyintézetek adatai és fényes sikerei után. Debreczen, 1881.
Nyulas Ferencz. Az erdélyországi orvosvizeknek bontásáról közönségesen. 3 darab. Kolozsvár, 1800.
Oesterreicher Illés. Fragmente aus dem Reiche des kalten Wassers, entworfen zu Gräfenberg im Jahre 1839. Pest, 1841.
Oesterreicher József. Analysis aquarum Budensium item aquae Sárisapiensis et acidulae Füredіensis, praemissa methodo professoris Winterl, cum tabellis. Viennae, 1781.
– Nachricht von den Bestandtheilen und Kräften des Füreder Sauerbrunnes. Wien, 1792.
Orzovenszky Károly. Balaton-Füred és gyógyhatása. A helyi viszonyok, a fürdő története, gyógyhatása és a gyógyeljárás ismertetése. Pest, 1863.
– II. kiadás 1871.
– Bad Füred am Blattensee. Seine Heilmittel und Heilwirkung. Pest, 1863.
– II. Aufl. 1866.
Osann E. Physik.-medizin. Darstellung der bekannten Heilquellen der vorzüglichsten Länder Europa's. 2 Theile. Berlin, 1829–32.

– II. Aufl. 1839–41.
Ossikovszky József. A bártfai fürdő ásványvizének chemiai elemzése. Budapest, 1885.
Otto C. T. Physiologische und therapeutische Einwirkung der Seeluft auf unseren Organismus mit besonderer Rücksicht auf unsere Küste. Fiume, 1894.
Ötvös Ágoston. Orvostudori értekezés Erdélyország gyógyvizeiről. [Aquae medicatae Transylvaniae. Dissertatio inaug. chem.-med.] Buda, 1836.
Palócz Ignácz. A villámos fényfürdők. 1899.
Pántotsek. L. V. Aquae minerales Alsó-Sebesienses. Dissertatio inaug. med. Pestini, 1843.
Papp Samu. Alsó-Tátrafüred climaticus gyógyhely vasas lápfürdői és vizgyógyintézete. Budapest, 1895.
Pataky Sámuel. Descriptio phys.-chem. aquarum mineralium Transsylvaniae. Jussu exc. r. gubernii in conpendium redacta. Pestini, 1820.
Patkovics József. Die Heilquellen von Harkány kurz dargestellt. Fünfkirchen, 1830.
– A harkányi hévviz és gyógyereje. Pécs, 1846.
Patrubány Gergely. Az 1864. évi fürdőidény a budai császárfürdőben. Gyógytani szempontból irta … Pest, 1865.
Patzelt József. Dissert. inaug. med.-pract. sistens observationes circa hydropathias. Pragae, 1838.
Pawelka Ernő. Csik-Tusnád és gyógyforrásai. Brassó, 1885.
Payer János Lipót. Modicum medicum, sive regni Sclavoniae thermarum in inclyto Varasdiensi comitatu ad venerabile ac antiquissimum capitulum almae ecclesiae Zagrabiensis jure dominii spectantium succincta et dilucida descriptio. Annexis cautelis in acidularum usu observandis. Graecii, 1709.
– Reimpressum Zagrabiae, 1784. – S. 1. 1786.
Peitsits Constantin. Rukovoditel k'izgubljenom zdravlju. (Hidegvizzeli meggyógyítás.) S. 1. 1840.
Pete Zsigmond. Értekezés a fürdésről. Budae, 1862.
– Fürdői életrend, vagyis minő szabályokat kövessen a fürdővendég, hogy az ásványvizeket, savót, a fürdőket sikerrel használhassa. Pest, 1866.
Petrovich Máté. Eigenschaften des Füreder Mineralwassers in Ungarn, und Krankheiten, in welchen dieses heilsam ist. Ofen, 1814.
Petrycy J. De Rusbachiensibus et Leukoviensibus thermis in Scepusio. S. 1. 1636.
Pillmann István Lőrincz. Dissertatio inaug. med. de aquarum martialium efficacia. Tyrnaviae, 1774.
Plichta Soma. Nógrádmegye felvidéke, éghajlati és közegészségi tekintetben. Budapest, 1875.
Pohl J. J. Chemische Analyse der Heilquelle u. der Amazonquelle des Kaiserbades zu Ofen in Ungarn. Wien, 1860.
Polónyi Károly. A feketehegyi vizgyógyintézet. Rozsnyó, 1882.
Pólya József. De hydriatria nonnulla. Occasione festi semisecularis laureae doctoralis modicae … Francisci Ant. Christen … 1838. 9. die mensis Maii. Budae, 1838.
Polyák Lajos. A klimatologia és a klimatotherapia kézikönyve, különös tekintettel a tüdővész klimatikus gyógykezelésére. Függelék: Balaton-Füred klimája. Budapest, 1892.
Pósa Gábor. Tudósítás a daruvári és lippiki ferdőkről. Bécs, 1818.
Preysz Kornél. Idegbetegségek balneotherapeutikus kezelése, különös tekintettel a hydrotherapiára. Budapest, 1893.
– A tengeri fürdők physiologiai hatása, különös tekintettel az északi és keleti tenger fürdőire. 1892 nyáron tett tanulmányutja alapján. Budapest, 1893.

– A Balaton fürdői és azok hatása. Budapest, 1893.
– Siófok, Balaton-fürdő és klimatikus gyógyhely. Budapest, 1893.
– II. kiadás 1896.
– Klimatikus gyógyhelyek. Abbazia, Cirkvenica, Lussin, Piccolo, Corfu, Rovigno, Görz, Meran, Bozen, Gries, Arco, Velence. A Riviera, Ajaccio, Algier, Cairo, Davos, Görbersdorf. Budapest, 1894.
– Klimatikus gyógyhelyek. Barlangliget, Csorbaitó, Feketehegy, Iglófüred, Koronahegy, Lucsivna, Matlárháza, Stoósz, Szepes-Remete, Három-Tátrafüred, Tátraháza, Tátra-Lomnicz, Thurzófüred, Biharfüred, Marilavölgy, Tusnád. Budapest, 1894.
– A klima hatása. Budapest, 1894.
– Hazai sósfürdők. Akna-Szlatina, Görgény-Sóakna, Kolozs, Korond, Maros-Ujvár, Pávelfürdő, Székely-Udvarhely, Szováta, Torda, Vizakna, Herkulesfürdő, Erzsébet-Sósfürdő, Magyar-Isla, Csíz, Felső-Bajom, Nádpatak, Polhora, Gyopáros-tó, Halasi, Konyári sóstó, Melenczei, Ruszanda-tó, Nyiregyházi sóstó, Palics, Telegdi sósfürdő. Budapest, 1894.
– Balaton-Füred gyógyeszközei s azok hatása. Budapest, 1894.
– A Balaton fürdői: Kenese, Almádi, B.-Füred, Szepezd, Keszthely (Héviz), Boglár, Siófok, tekintettel a meteorologiai viszonyokra. Budapest, 1894.
– A fürdőismertetések kellékei. Budapest, 1895.
– A tuberculosis a közegészségügy szempontjából s annak gyógyítása, tekintettel a hazai fürdőinkre. Budapest, 1897.
– A fürdőhelyek kellékei a hygienia szempontjából. Budapest, 1897.
– A Szobránczi fürdő ismertetése. Budapest, 1897.
– A Ránk-Herlányi fürdő és Európábau legnagyobb artézi időszaki szökőkutjának ismertetése. Budapest, 1897.
– A czigelkai Lajos-forrás jódtartalmu sós-savanyuvíz ismertetése. Budapest, 1897.
– Tudósítás a Bártfai fürdőről és különösen annak 1861-iki idényéről. Budapest, 1897.
– Fürdőink multjáról, jelenéről és fejlődésük eszközeiről. Budapest, 1897.
– Fürdőink vendégforgalma 1876–1895-ig. Budapest, 1897.
– Magyarország gyógyvizeiről, azok értékéről s értékesítéséről. Budapest, 1897.

Preysz Móricz. Mölczer György szegedi ásványvizének vegyelemzése. Pest, 1868.

Priessnitz. A hideg víz-gyógytan elméletileg és gyakorlatilag egész kiterjedésében. Az eredeti V. kiadás után s tulajdon nézeteivel közli Virágh József. Pest, 1843.

Prochaska. Einige Nachrichten und Bemerkungen über die warmen Bäder in Piestan im Neutraer Comitat des Königreichs Ungarn vom Professor P., im Jahre 1809. Wien, 1818.

Prúny Imre Mihály. Medizin.-topographische Abhandlung des Curortes Parád sammt seinem Schwefel-, Eisenund Alaunwässern. Pesth, 1833.

Puskás Ferencz. Borszék története. Budapest, 1882.

Rácz Sámuel. Anmerkungen über den Füreder Sauerbrunn. Pest, 1788.

Ragszky Fr. Ivánda. Kurze Abhandlung über dessen Lage, Geschichte, Gebrauchsweise und Wirkung. Zusammengestellt von D. L. P. Nebst der chemischen Analyse von … Wien, 1855.

Rakovecz Elek. Die Schwefeltherme Toplicze bei Warasdin in Croatien (Warasdiner Töplitz). Wien, 1863.

Reckert E. Károly. Chemische Untersuchung der Heilquellen nächst Mehádia. Hermannstadt, 1863.

Riedel. Tapasztalatok a karlsbadi (Károly-fürdői) szétküldözött ásványvizek hatásáról. H. és é. n.

Rik Gusztáv. Az »erdőbényei vastimsós ásványvíz« vegyi elemzése. Budapest, 1877.
Ritter Keresztély. Die Wunder des kalten Wassers, als Heilmittels in vielen Krankheiten. Eine Schrift für Nichtärzte. Kaschau, 1835.
– II. verm. und verb. Aufl. Pesth, 1836.
– A hideg víznek mint sok nyavalyákban gyógyító szernek csudái. Nemorvosok számára .... német munkája után. Kassa, 1836.
– Die Wasserkur für geschwächte Männer und Jünglinge, oder das Brunnenwasser und kaltes Flussbad als Heil- und Stärkungsmittel geschwächter Manneskraft und daraus entstehender Krankheiten und Uebel. Als Anhang die gründliche Heilung der goldenen Ader (Hämorrhoiden) mit kaltem Wasser. Pest, 1836.
Rosenberg Zsigmond. Aquae soteriae Daruvariensis. Dissertatio inaug. med. Pestini, 1837.
Róth Albert. A lippai gyógyforrás ismertetése. Arad, 1871.
Rózsay (Rosenfeld) József. Muraköz helybeli természettani és orvosi szempontból. Irta Rosenfeld József. Németből ford. Edvi Illés László. H. n. 1840.
– A marlenbadi iszapról. Pest, 1860.
– A gróf Széchenyi István-keserűforrás Budán. Helyviszonyai, vegyi-, élettani- és gyógytulajdonságai és alkalmazásának módja. Budapest, 1874.
– Die Graf Stefan Széchenyi Bittersalzquelle zu Ofen. Ihre Entstehungsverhältnisse, chemischen Bestandtheile, physiol., wie therapeut. Wirkungen und Anwendungsweise. Budapest, 1874.
Saarosy József. Czigelka ásványos vize, természettani és orvosi tekintetben. Eperjes, 1846.
– Das Mineralwasser von Czigelka in naturwissenschaftlicher und med. Beziehung. Eperjes, 1846.
Sadler Mihály. Specimen inaug. sistens synopsin salycum Hungariae. Pestini, 1831.
Sassy János. Czíz. Jód- és brómfürdő. Budapest, 1898.
Saxlehner András. Hunyady János keserűvízforrása. Budapest, 1885.
Say Mór. Analyse des Mineralwassers zu Lippa in Ungarn. Wien, 1854.
– Analyse der Bitterwasserquelle des Herrn Franz Neuwerth in Ofen. Ofen, 1855.
Scheint Dániel Theophil. Die Heilquelle von Borszék, nach eigenen Erfahrungen in Kürze beschrieben von einem praktischen Arzt. Mit dem lithographirten Situationsplan des Borszéker Sauerbrunnens. Wien, 1824.
– II. Aufl. Pest, 1825.
– Anzeige, das kohlensäure Borszéker Gesundheitswasser betreffend in Beziehung auf die Cholera morbus (Brechruhr). (Kronstadt, 1831.)
Scherer F. E. Die heissen Quellen und Bäder zu Pöstyén (Piestján) in Ungarn. Leipzig, 1837.
Scherfel W. Aurél. A tátra-füredi Castor és Pollux ásványforrások vegytani elemzése. Budapest, 1874.
– A Lejbicz-kénfürdő kénesvizének vegyelemzése. Budapest, 1875.
– A szepesmegyei leibiczi kénfürdő kénes vizének vegyelemzése. Budapest, 1876.
– A felső-ruszbachi ásványviz vegyelemzése. Budapest, 1880.
–A czemétei ásványviz vegytani elemzée. Budapest, 1883.
–A Sibrai (Sivabradai) fürdő ásványvizének vegyelemzése. Budapest, 1883.
– A tátrafüredi Hygiea-forrás vegyelemzése. Budapest, 1885.
–A koronahegyi fürdő(Smerdzonka) kénes vizének vegyelemzése. Budapest, 1885.
Schlesinger Miksa. Die wirksamsten hydriatischen Proceduren, ihre Anwendung, mit besonderer Berücksichtigung der hydriatischen Behandlung von Infectionskrankheiten. Pozsony, 1899.

Schlosser József. Die Heilquelle zu Teplitz nächst Warasdin in therapeutischer Beziehung. Agram, 1839.
Schneider F. C. Untersuchung der Thermen von Trentschin-Teplitz und des Säuerlings von Kubra. Wien, 1874.
Schoepf-Merei Ágost. Die Heilquellen von Szliács in Ungarn; in ihren eigenthümlich ausgezeichneten Wirkungen für Aerzte und Nichtärzte. Herausgegeben von einem Badegaste. Pest, 1841.
Scholtz Jeremiás. A sopronyi birodalomban lévő Balffi Feredő mértékletes állapotu természetinek, munkálódó erejének és használatosságának magyarázó megírása. Csepreg, 1631.
– Descriptio thermarum Wolffsensium ad Sempronium quae ignis beneficio caleflunt. Csepregini, 1631.
Schönvizner István. Ode in laudem balnei Sacrisapiensis Quadriburgium dicti. Budae, 1783.
Schraud Ferencz. De aqua soteria thermarum Budensium, quae Caesareae dicuntur. Budae, 1804.
Schulek Sándor. Analysis aquarum mineralium. Dissertatio inaug. med.-chem. Budae, 1842.
Schümmel. Der nützliche Rathgeber des Kaiserbades. Pest, 1835.
Schwartzer Viktor. A hortobágyi keserűvíz elemzése. Budapest, 1877.
Schwarzott J. G. Die Hercules-Bäder bei Mehadia. Ein monographischer Versuch. Wien, 1831.
– Mehádia vagy a Herkules-fürdők és utazás Hunyad megyén keresztül a mehádiai fürdőkre, onnan Drenkovára. A mehádiai fürdők tulajdonságai s hasznok, némely nevezetességeinek leirásával s hozzáadásokkal kivonatban Schwarzott szerint írta lugosi Fodor András. Kolozsvár, 1844.
Schweiczer Antal. A gyöngyösi gőzfürdő rövid leirása. Gyöngyös, 1871.
Schweiger Zsigmond. Franzensbad gyógyhatányainak ismertetése. Budapest, (1874).
Schweigert József. Bericht über die neu errichtete Kaltwasserheilanstalt in St. Xaver bei Agram im Jahre 1844. S. 1. et a.
Schwimmer Dávid. Der nützliche Rathgeber für Curgäste im Kaiserbade. Pest, 1835.
Seidler Károly. Kurze Beschreibung des Trentschiner warmen und Gesundbades auf der gräflich Illésházyschen Herrschaft zu Tepliz in Ungarn. Wien, 1797.
Shitisch József. Physik und Beschreibung des Stubiczer Bades. Agram, 1814.
Sieger József FerdináND. Die Heilquellen von Topusko in Croatien. Für Aerzte u. Leidende beschrieben. Carlstadt, 1845.
Sigmund (ilanori) Károly Lajos. Füred's Mineralquellen und der Plattensee, für Aerzte und Badegäste nach den vorhandenen Hilfsmitteln und eigenen Untersuchungen dargestellt. (Dissertatio inaug. med.) Pest, 1837.
– Gleichenberg, seine Mineralquellen und der Curort. Aerztliche Mittheilungen. Wien, 1840.
– II. Aufl. Mit Bemerkungen über den Gebrauch des versendeten Wassers. 1846.
– Südliche klimatische Curorte, mit besonderer Rücksicht auf Venedig, Nizza, Pisa, Meran und Triest. Beobachtungen und Rathschläge von … Wien, 1857.
– II. verni Aufl. 1859
– Übersicht der bekanntesten zu Badeund Trinkcur-Anstalten benützten Mineralwässer Siebenbürgens. Nach den neuesten geologischen Aufnamen, chemischen Analysen und ämtlichen Erhebungen in den Jahren 1858. u. 1859. Herausgegeben und eingeleitet von … Wien, 1860.
– II. durchgehends umgearb. Aufl. 1868.

Sihulszky Alajos. Dissertatio inaug. med. de balneis. Cassoviae, 1837.
Siklósy Károly. A vízgyógymód. Utasítás a leggyakrabban előforduló betegségeknek gyógyítására. A szenvedők használatára írta … a budai vízgyógyintézet tulajdonosa. Pest, 1859.
– Beschreibung der von … gegründeten Wasser-Heilanstalt in Ofen am Fusse des kleinen Schwabenberges. Pest, 1859.
– Harmincz évi tapasztalat a vizgyógyászat terén dióhéjban. Orvosok és művelt olvasók számára. Budapest, 1876.
Simon J. Ferencz. Die Heilquellen Europas, mit vorzüglicher Berücksichtigung ihrer chemischen Zusammensetzung. Nach ihrem physikalischen u. medizinischen Verhalten dargestellt. Berlin, 1839.
Singer Bernát. A keszthely-hévvizi fürdő vegy- és gyógytani tekintetben. Nagy-Kanizsa, 1874.
Smith John. Von der heilsamen Kraft u. Wirkung des gemeinen Wassers, oder die Vortheile desselben in Vorbaung und Heilung vieler Krankheiten. Aus den Schriften verschiedenen Aerzte und einer länger als vierjährigen Erfahrung gesammelt. Aus dem englischen übertragen von Christian Ritter. Pesth, 1838.
Soltész János. Orvosi értekezés a hideg vízről. Buda, 1834.
Solymosi Lajos. A felső-rákosi savanyúvíz, valamint a székely-udvarhelyi hideg sósfürdő chemiai elemzése. Budapest, 1880.
– A homoródi vasas savanyúvíz-források chemiai elemzése. Budapest, 1881.
Sólyom Jenő. Buda déli környéke és keserűvíz-forrásai történeti, régészeti, helyirati és természettudományi szempontból. Budapest, 1877.
Spányik (halasi és köröskényi) József. A csik-zsögödi égvényes-földes, jód és vastartalmú ásványfürdő. Csik-Szereda, 1874.
Stadler János Mihály. Versuch über die uralten römischen Herkulesbäder auf allerhöchste Verordnung. Wien, 1776.
Staehling József Ferencz. Dissertatio inaug. chem.-med. sistens methodum generalem explorandi aquas medicatas. Posonii, 1772.
Staindl József. Thermae Constantinianae. Das Kaiser Constantinische Bad im Königreiche Croatien. Agram, 1822.
Steinbach József. A természetes és mesterséges lápfürdőkről. Budapest, 1895. (Németül is).
Steiner Albert. Szliács természetes meleg vasfürdőiről s egyéb gyógyforrásairól és azok élettani s gyógyászati jelentőségéről. Budapest, 1881.
Stekker Pál. Légtan, melyről orvostudorrá létekor értekezett … Buda, 1836.
Stenner Péter József. Die Heilquellen von Baaszen. Kronstadt, 1843.
Sterk Gy. Marienbad. Kézikönyv gyógyvendégek számára. Bécs, 1875.
Sterz János. Tapasztalatok a franzensbadi egeri rétforrás hatásáról, tüdővérzésekben és idült gyomorbajokban. H. és é. n.
Stocker Lőrincz. Thermographia Budensis, seu scrutinium phys.-med. aquarum mineralium Budae scaturientium, de earum origine, situ, antiquitate, numero, mineralibus, virtutibus et usu medico, tam interno, quam externo, per frequentia Mechanico-Spagyrica experimenta et multiplices easque proprias per novemdecim nunc annorum decursum observationes med.-theoret.-pract. elaboratum et bono publico in lucem daca per … Augustae Vindelicorum et Graecii, 1721.
– Editio II. Budae, 1729.
Stollár Gyula. Az alsó-kékedi gyógyforrás chemiai elemzése. Budapest, 1880.
Stoltz Sámuel Ágost. Dissertatio inaug. med. Aquae Minerales-Sulphureae Hungariae. Pesthini, 1833.

Störk Sámuel. Beschreibung der Ofner Mineral-Bäder zum Gebrauch und Anleitung für Kurgäste. Pest, 1866.
Strasser Alajos. Das Verhalten des Stoffwechsels bei hydriatischer Therapie. Wien, 1895.
– Umschläge, ihre Wirkungs- und Anwendungsweise. Wien, 1896.
– Hydrotherapie. Wien, 1898.
Szabó (vári) János. A budai Sárosfürdő (Blocksbad). Pest, 1871. (Címlap nélkül; borítékán a fürdő rajza.)
– II. bőv. kiad. Budapest, 1878.
Szabó Vazul. Előpatak gyógyforrásainak ismertetése. N.-Szeben 1875.
Szalay J. Wegweiser für die Reisenden nach dem Kurort zu Szczawnicza. Krakau, 1857.
– Przewodnik dla podrózujacych do wód Szczawnickich. Krakow, 1859.
Szatmári Imre. A császárfürdő Budapesten. Történeti, természettudományi s orvosi szempontból. Budapest, 1881.
Szemere Albert. Szliács természetes meleg vasfürdőiről s egyéb gyógyforrásairól és azok élettani jelentőségeiről. Budapest, 1881.
Szenger Ede. Mexikó felvidéke élet- és kórtani tekintetben. Budapest, 1878.
Szentkereszti Dániel. Dissertatio inaug. med. de aquis mineralibus salutaribus. Hafniae, 1694.
Szepesházy Károly. Directorium itinerantium juxta stationes, ex praecipuis locis inclytorum ad districtum Cassoviensem spectantium comitatuum Abaujvariensis, Borsodiensis, Gömöriensis, Sarosiensis, Scepusiensis, Tornensis, Unghvarensis, et Zemplinensis; ad omnes regni Hungariae, Croatiae, Slavoniae, comitatus et districtus; nec non vicinas provincias Austriacas, ordine alphabetico expositas, cum deductione topographico synoptica. Cassoviae, (1817.).
– és **Thiele I. C.** Merkwürdigkeiten des Königreichs Ungern oder: historisch-statistisch-topographische Beschreibung aller in diesem Reiche befindlichen zwei und vierzig königlichen Freistädte, sechszehn Zipser Kronstädte, Jazygiens, Gross- und Klein-Kumaniens, der privilegirten Hayduken Städte, der Berge, Höhlen, Seen, Flüsse, vorzüglichen Gesundbrunnen, und … Uebersicht des ganzen Königreichs. Nach officiellen, von den Behörden eingesendeten Daten, und andern authentischen Quellen, in alphabetischer Ordnung bearbeitet von .... 2. Bde. Kaschau, 1825.
– – Wegweiser durch das Königreich Ungarn u. nach allen angrenzenden Ländern mit statistischen Angaben der Zahl der königl. Freistädte, Marktflecken, Dörfer u. Prädien … verbunden mit einer ausführlichen Beschreibung aller Mineralbäder, Gesundbrunnen und Heilquellen der Königreichs Ungarn, Croatien, Slavonien u. Siebenbürgen, hinsichtlich ihrer chemischen Bestandtheile, medicinischen Wirkung, Unterkunft, Lage, Umgebungen, Lebensart, Zerstreuungen, Theuerung oder Wohlfeilheit etc. Kaschau, 1827.
Szigeti Márton. Gleichenberg (Stájerország) klimatikus gyógyhely. Budapest, 1893.
Sziklay János. Balatonvidéki Kalauz. Kézikönyv turisták és fürdőzők részére. Budapest, 1889.
Szilágyi (székely-földvári) Miklós. A hideg fürdőkről általánosan és Borszékről különösen. Pest, 1856.
Szontagh Miklós. Korytnicza gyógy- és fürdőhely egyedirati vázlata orvosok, természettudósok és fürdővendégek számára. Egy tájképpel, vasuti s helyrajzi térképpel. Budapest, 1873.

– Monographische Skizze des Cur- u. Bade-Ortes Korytnicza für Aerzte, Naturforscher u. Curgäste, verfasst von … Mit einer Landschaft, einer topographischen u. Eisenbahn-Karte. Aus dem Ungarischen übersetzt. Budapest, 1873.
– Új-Tátrafüred. Climatologiai és gyógyismei tanulmány. Budapest, 1877.
– Képes kalauz a tátraalji fürdőkbe és a magas Tátra hegyvidékére. Igló, 1885.
– A Magas Tátra és hegy vidéke, különös tekintettel a tátravidéki fürdőkre és nyaraló helyekre. Új-Tátrafüred, 1895.
– Tátrakalauz. Utmutató a Magas Tátrába s a Tátravidéki fürdőkbe. A Magyarországi Kárpátegyesület közremüködésével szerzette … Budapest, 1896.
Szotyory (szotyori) József. Katekheta: azaz: diététikai rövid katékhézis magyarázója a szülék és tanitók számára készítette. Két értekezéssel együtt az életről és savanyú vizekről. Maros-Vásárhely, 1832.
Szuchy Sámuel. De aquis Szliacsensibus. Dissertatio inaug. med. Pestini, 1842.
Szüsz Dávid. Aquae minerales comitatus Trenchiniensis. Dissertatio inaug. med. Pestini, 1842.
Tarczy Zoltán. A budai Sárosfürdő. Budapest, 1883.
Taude Vincze. Synopsis fontium Austriae. Dissortatio inaug. Viennae, 1779.
Temple R. Das Mineralbad Krynica. Wien, 1864.
Testorazy Alajos. Kurze Abhandlung über das Zyeler Stahlwasser. Pressburg, 1838.
Than Károly. Az ozon képződésről gyorségéseknél. A polhorai sósforrás vegyelemzése. Pest, 1867.
– A harkányi kénes hévvíz vegyelemzése. Pest, 1869.
– A margitszigeti hévforrás vegyi elemzése. Budapest, 1875.
– A városligeti artézi-kút hévforrásának vegyi elemzése. Budapest, 1880.
– A szliácsi források chemiai elemzése. Budapest, 1885.
– Az ásványvizeknek chemiai constitutiójáról és összehasonlításáról. Budapest, 1890.
Thomas Lajos. Der Curort Tatzmannsdorf. (Tarcsa.) Balneologische Skizze vom geologischen, physikal.-chemisehen- und therapeut. Standpunkte dargestellt. Wien, 1870.
– Tarcsa és ásványvizei, természet-, vegy- és gyógytani tekintetben. Beszedits Ede leirása alapján. Felső-Eőr, 1885.
Tognio Lajos. Néhány szó Magyarhon ásványvizeiről. Pest, 1843.
– Az egeri sóforrás szétküldözött vizének hatásáról együttérzésből keletkezett mellbajjal szövődött idült természetű lobos májdugulásban. (Pest, 1843.)
– Wirkung der versendeten Eger-Salzquelle bei chronisch-entzündlichen Leberinfarct. (Pest, 1843.)
Tollius Jakab. Epistolae intinerariae, cura et studio Henrici Ch. Henini. Amstelodami, 1703. (Gyógyvizeinket mellesleg tárgyazó munka.)
Tonházy János. Abhandlung über das berühmte Pistyaner-Bad und seine Anwendung in verschiedenen hartnäckigen Krankheiten; als Handbuch für Bade-Gäste und Liebhaber dieses Bade-Orts. Pressburg, 1821.
Torkos Justus János. Schediasma de thermis Pöstheniensibus. Posonii, 1745.
– Thermae Almasienses, quoad earum situm, aspectum contenta, virtutes et proprietates jussu camerae regiae Hungar. destriptae. Posonii, 1746.
– Bericht von der königl. des Königreichs Hungarn Freistadt Pressburg Lage, Wässern und Luft. Nebst beigefügten diaetetischen Unterricht, wie man sich derselben zur Erhaltung der Gesundheit und Bewahrung von Krankheiten bedienen solle. Pressburg, 1764.

– Balneum aquae dulcis, oder Bericht vom Nutzen und Gebrauch des Donaubades als ein Nachtrag zu dem Bericht von der Lage, Wässern u. Luft der königl. Freistadt Pressburg. Pressburg, 1765.
– Bericht von dem natürlichen alcalischen hungarischen Mineralsalz und von denen aus demselben bereiteten liquor alcalicus Polychrest-Tinctur, wie auch sal alcalicum polychrestum, oder alcalischen Polychrest-Salz, ertheilet und auf Erfordern zum Druck gegeben. Pressburg, 1766.
Török József. A két magyar haza elsőrangú gyógyvizei s fürdő intézetei. Természet-, vegy- s gyógytani sajátságaikban előterjesztve. (A m. tudóstársaság által koszorúzott pályamunka.) Pest, 1848.
– II. ujra átdolg. s tetemesen bőv. kiad. Debreczen, 1859.
Trajan Ádám. Saluberrimae Pestinenses (Pöstény) thermae. Trentsini, 1642.
Trall. Vizgyógyászat, a valódi gyógymód, ellentétben a gyógyszeres gyógymóddal. Fordította Velis Simon. Budapest, 1875.
Trombitás (visolyi) Sámuel. Értekezés az ásványos vizek használások módjáról. [Dissertatio inaug. med. de usu aquarum soteriarum.] Pest, 1830.
Turner Ferencz. A szobránczi fürdő gyógy- és természettani tekintetben. Sárospatak, 1860.
– Kurze Darstellung der Bestandtheile der Sobranzer Mineralwassers u. bündige Unterweisung bei dem Gebrauche derselben. S. 1. et a. (Függelék az előbbenihez).
Vajay Imre. A bikszádi gyógyfürdő Szatmármegyében. Szatmár, 1886.
Vályi K. András. Magyar országnak leirása. Mellyben minden hazánkbéli vármegyék, városok, faluk, puszták; uradalmak, fábrikák, huták, hámorok, savanyu és orvosló vizek, fördőházak, nevezetesebb hegyek, barlangok, folyóvizek, tavak, szigetek, erdők, azoknak hollételek, földes urok, fekvések, történettyek, külömbféle termésbéli tulajdonságaik, a betüknek rendgyek szerént feltaláltatnak. 3 kötet. Budán, 1796–99.
Vaskovits János. A budai vízgyógyintézet. Annak leirása, klimatikus viszonyai, társadalmi jellege, alapszabályai és házirendje, továbbá a vízgyógymód javallatai száz kóreset által megvilágítva. Budapest, 1880.
Ventum Sebestyén. Die Trenchin-Teplitzer Schwefelthermen in Ungarn. Wien, 1857.
Vering H. J. Eigenthümliche Heilkraft verschiedener Mineralquellen. Wien, 1836.
Vernav Konstantin. Rudimehtum physiographiae Moldaviae. Dissertatio inaug. med. Budae, 1836.
Vetter Arnold. (pénzügyőri főbiztos). Theoretisch-praktisches Handbuch der allgemeinen und speciellen Heilquellenlehre. Berlin, 1845.
Virágh József. A hideg vízgyógytan elméletileg s gyakorlatilag egész kiterjedésében. Prieszniczi elvek szerint a legujabb eredeti V. kiadás után s tulajdon nézeteivel közli … Pest, 1843.
Vogel Gusztáv. Korytnica. Budapest, 1876.
Wachtel Dávid. Ungarns Kurorte u. Mineralquellen. Ödenburg, 1859.
Wächter József. Abhandlung über den Gebrauch der vorzüglichsten Bäder u. Trinkwässer. Die merkwürdigen Schwefelräucherungen des Herrn Dr. Galés in Paris. Wien, 1817.
– II. Aufl. Abhandlung … Nebst einem Berichte über den medicinischen Werth der Schwefelräucherungen in verschiedenen Krankheitsformen des menschlichen Organismus. Wien, 1818.
Wagner A. Heilquellen von Pystyán in Ungarn. Wien, 1859.
– **Dániel.** Die Heilquellen von Szliács in Ungarn in physik.-chem. Beziehung untersucht von … Pesth, 1834.

– **Lukács.** Dissertatio inaug. med.-chem. de aquis medicatis M. Princ. Transylvaniae. Viennae, 1773.
Wallich Manó Farkas. Über die Bäder in Klein-Pöstyén oder Pöstyén, auch Pistján, in Neutraer-Comitate des Königreichs Ungarn. Wien, 1821.
Weinberger S. Der Curort Pistyán in Ungarn und seine Heilquelle mit besonderer Rücksicht auf die Electricität. Wien, 1875.
Weissenbach. Andenken an Trenchin, oder Abhandlung über das Trenchiner Bad. Brünn, 1817.
Weisz Ede. Schwefelschlammbad Pöstyén. Budapest, 1899.
Weninger László. Magyarország hőmérséki és csapadék viszonyai. Budapest, 1880.
Wernher György (sárosi kormányzó)**.** De admirandis Hungariae aquis Hypomnemation. Basiliae 1549. Viennae 1551. Basiliae 1556.
– Hypomnemation de aquis in Scepusio admirandis. (Viennae, 1551.)
– Von den wunderbarlichen Wasser zu Hungern Bericht. Wien, 1558.
Wetsch Ignácz. Dissertatio inaug. med. sistens examen chem.-med. aquae acidulae Tarcsensis, vulgo Pinkenfeldensis dictae (in Comit. Castriferrei). Editio altera. Viennae, 1763.
Winterl Jakab József. De aqua soteria thermarum Budensium. Budae, 1804.
Wipacher Dávid ifj. De thermis Ribarensibus in Hungaria. Liber singularis. Lipsiae, 1768.
Woita Antal Károly. Examen phys.-med. thermarum Sclenensium, Schemnicium inter et Cremnicium etc. Untersuchung nach der Natur- und Arzney-Kunst des Sclenitzisch- oder Glas-Hütten-Baades, so zwischen denen kais. könig. Nieder-Hungarischen Berg-Städten Schemnitz und Cremnitz gelegen. Wodurch desselben Wesenheit, nebst denen Zufälligkeiten naturlich und nach der Scheid-Kunst erforschet; und dessen Medicinischer Brauch und Missbrauch vorgestellet wird. Ein erst nach dem Tode des Verfassers herausgekommenes Werck. Wien, 1753.
Wolff András. Ueber den bei Lebelang neuentdeckten Wasserbrunnen, nebst einer chemischen Analyse desselben. Untersucht von … Hermannstadt, 1798.
Wrablanszky János Keresztély. Directorium thermale, seu informatio de recto usu thermarum, ubi clare exhibetur, quid ante usum, in et post faciendum sit, documentis utilissimis, ex probatis scriptoribus adornata lucique publicae, ad usum praesertim pauperum exhibita per … Tyrnaviae, 1725.
– Edit. secunda, multo lecupletior ad usum eorum, qui thermis Trenchiniensibus sanitatis recuperandae gratia utuntur ab ipso authore aucta. Ibid. 1737.
Wurm János. Anleitung zum Gebrauche der Mineralwässer und Bäder mit besonderer Hinsicht auf das Füreder Mineralwasser. Pressburg, 1807.
Závori Sándor. Gleichenberg klimája, gyógyvizei és gyógyczélra szolgáló berendezése. Budapest, 1882.
Zebraki A. Die Brunnenkur von Buziás. Wien, 1859.
Zedlitz L. Balneographisches, statistisch-historisches Hand- und Wörterbuch. Leipzig, 1834.
Zerkowitz Emil. Bálványos-fürdő és a torjai kénes- (büdös-) barlang gyógyfürdő és klimatikus gyógyhely. Budapest, 1897.
Zieleniewski M. Die Heilquellen von Szczawnica. Wien, 1853.
– Wody lekarskie Szczawnickie. Krakow, 1853.
Zipser Keresztély A. Der Badegast in Szliács in Nieder-Ungarn. Ein topogr.-medicin. Weigweiser f. Fremde. Neusohl und Schemnitz, 1827.
Zoczek C. Antihydriasis, oder Wiederlegung des unumstösslich sein wollenden Beweises: dass das kalte Wasser für die Krankheiten unserer Zeit durchaus kein

Heilmittel sei, sondern im höchsten Grade nachteilig einwirke. Von an Dr. Carl Nasse. Allen Freunden der Wasserkuren dringend empfohlen und dem Hrn. Dr. Nasse insbesonders gewidmet. Pesth, 1834.

– Triumph der Heilkunst mit kaltem Wasser, oder Ruf an alle Menschen zum zweckmässigen Gebrauch des kalten Wassers. Mit einer Erklärung der Krankheitsursachen und Aufführung der sichersten Gegenmittel, nebst einem Anhange, enthaltend viele Beispiele vollkommen gelungener Wasserkuren. Pesth, 1836.

Zsigmondy Adolf. Dissertatio inaug. med. Synopsis fontium medicatorum Hungariae praecipuorum respectu phys.-chemico. Vindobonae, 1840.

Zsigmondy Vilmos. Mittheilungen über die Bohrthermen zu Harkány, auf der Margaretheninsel nächst Ofen, zu Lippik und den Bohrbrunnen zu Alcsuth. Pest, 1873.

1631. Descriptio thermarum Wolffsensium. L. Scholtz Jeremias.

1752. Succincta narratio de origine et usu thermarum Theplicensium, prope regiam civitatem Trentsinium in I. Regno Hungariae … Olomucii.

1755. Kurtzer Bericht vom Ursprung und Gebrauch des weltberühmten Teplitzer oder sogenannten Trentschiner Bades im Königreich Hungarn. Olmütz.

1772. Kurzer Unterricht von den Wirkungen .... des Wolfser Bades. L. Conrad András.

1780. Kurzer Unterricht von dem Füreder Säuerling, welcher in dem Veszprimer Comitat im Königreich Ungarn sich befindet. Wien.

1793. Nachricht an das Publicum von dem St.-Georger Schwefelbade. L. Gömöri Dávid.

1795. Boldog Zala vármegye! keszthelyi hévvizedről. Méltán neveztetel így attól, a ki ezen rendeket írta dicséretedre. D. B. J. Sopronban.

1804. De aqua soteria thermarum Budensium quae caesareae dicuntur. L. Schraud Ferencz.

1817. Andenken an Trentschin, oder Abhandlung über das Trentschiner Bad. Brünn.

1820. Physisch-chemische Untersuchung der Mineralquelle von Stubitza in Croatien. Agram.

1821. Die besuchtesten Badeörter und Gesundbrunnen des oesterreichischen Kaiserthums. Ein Buch für Heilbedürftige, Freunde der Natur und der Vaterlandskunde in topographischer, geschichtlicher, naturhistorischer und medicinischer Hinsicht. 2 Thle. Brünn.

1822. Thermae Constantianae. Das Kaiser Constantinische Bad im Königreiche Croatien. Agram.

1825. Die Heilquellen von Borszék nach eigenen Erfahrungen in Kürze beschrieben von einem praktischen Arzte. Pesth.

1826. Darstellung des ungarisch-Töplitzer-Baades bei Trentschin mit Rücksicht auf die Verschönerungs-Anstalt desselben. Pressburg.

1827. Die berühmtesten und besuchtesten Bäder und Gesundbrunnen von Ungarn, ihre Eigenschaften, Heilkräfte und Gebrauchswesen. Wien.

– Beschreibung der neu errichteten Eisenbad-Anstalt zu Pesth in der Sommergasse. Pesth.

1828. Ueber die Wirksamkeit und den richtigen Gebrauch des eisenhältigen Mineralwassers in dem Eisenbad zu Pesth in der Sommergasse sub N$^{r.}$215. Pesth.

1830. Kurze Beschreibung der Eisenbacher Mineral-Quelle und deren romantischen Gegenden. Schemnitz.

1834. Die Mineralbäder, Gesundbrunnen und Heilquellen des Königreichs Ungarn, Croatien, Slavonien und Siebenbürgen. Kaschau.

1835. A hideg víznek csudái. Pest.

– Der nützliche Rathgeber für Kurgäste im Kaiserbade. Von Dr. Sch …r. Pesth.

1836. Geographische Tabellen der Mineralwässer und Bäder in den deutschen Staaten, in Unagrn, Frankreich, Schweiz, Italien und Grossbritannien, mit einer Hydracologie begleitet, vorzüglich für Aerzte. Von J. L. Zürich.

1837. Die berühmtesten und besuchtesten Bäder und Gesundbrunnen in Ungarn, ihre Eigenschaften, Heilkräfte und Gebrauchsweise. Nach den besten Quellen und eigenen Untersuchungen für Aerzte und Heilbedürftigen dargestellt. 1. Mehadia. 2. Trenchin. 3. Pöstyén. 4. Toplika. 5. Ofen. 6. Parád. 7. Bartfeld. B. Füred. 9. Szliács. – Wien.

– Die warmen Heilquellen von Ofen. Pest.

1838. A graefenbergi vízgyógyintézet és Priesznitzi gyógymód körülményes leirása mindazon betegek számára, kik Graefenbergbe menni vagy a gyógyítást otthon végbevinni szándékoznak. Toldalékkal a lovak külömbféle betegségei gyógyításáról. II. kiad. Kolozsvár.

1839. Vizgyógy-rendszer, vagy: útmutatás miként kell használni a fris vizet mint gyógyszert embernek, és baromnak nyavalyáiban és sérelmeiben A-tul Z-ig. Segédkönyv orvosok, sebészek, bábák, lelkészek, tanítók, előljárók, birtokosoknak s általjában mindeneknek ajánlható. A vízgyógyegyesület három alapítója Oertel, Kolb és Kirchmayr után magyarázta egy hazafi.

– Das Banat in topogr.-naturhistorischer Beziehung, mit besonderer Berücksichtigung der Herculbäder nächst Mehadia. Pressburg.

– Kurzer Bericht über die Bestandtheile des einfachen eisenhaltigen Mineralwassers in der Bade-Anstalt zu Pesth, in der Theresienstadt. Pesth.

1842. Vízgyógy rendszer. L. 1839.

– Analyse der Ferdinands und Franzens-quelle in Zaizon. Kronstadt.

1843. Die Mineralquellen von Borszék in Siebenbürgen und ihre Heilwirkung. Kronstadt.

1846. A püllnai keserű víz hatása s alkalmazása módjáról azon betegek számára, kik véle élni kivánnak. Vázolá egy berlini gyakorló orvos. Pest.

1847. A vizaknai kamarai iblanyos jódforrások. L. Kósa Mózses.

1850. Kurze Beschreibung der Eisenbacher Mineralquelle. Schemnitz.

– Die Heilquellen von Bartfeld. L. Dietl József.

– Nach Ungarn! Ein Aufruf an Auswanderungslustige, welche die weite, kostspielige und gefährliche Reise über das Meer zu vermeiden wünschen; insbesondere an Landwirthe und Gewerbtreibende. Eine gedrängte Skizze des Wissenswerthesten über die staatlichen und confessionellen Einrichtungen, agrarischen und commerziellen Zustände, sowie des Schul- und Medizinalwesens, und der klimatischen Beschaffenheit dieses fruchtbarsten und dennoch schwach bevölkerten Landes. Leipzig.

1851. Gesammelte Notizen über die Wasserkur zu Gräfenberg. Neusohl.

1853. Gleichenberg, a stajerhoni gyógyfürdő. Pest.

1854. Értekezés az Erzsébet császárné budai keserűvízforrásról, hatása s alkalmazása módjáról. Ofen.

– Abhandlung über die Kaiserin Elisabeth-Bittersalz-Quellen zu Ofen. S. 1.

– Chemische Analyse der drei Mineralquellen in Korytnicza auf der k. k. Kameral-Herrschaft Lykava im Liptauer Comitat. Neusohl.
– Ausführliche Beschreibung sämmtl. Mineral-Bäder ..... des Königreichs Ungarn. Kaschau.
1857. Kurort Korytnica in die gallizischen Karpathen in hist. topogr. und therapeut. Bedeutung. L. Dietl József.
1859. Statistik des Medicinal-Standes der Kranken- und Humanitäts-Anstalten, der Mineralwässer; Bäder etc. von Ungarn. Wien.
– Beschreibung der von Dr. C. Siklósy gegründeten und dirigirten Wasserheilanstalt in Ofen. Pest.
1861. Das Ivandaer Bitterwasser und dessen chemische Analyse, Wirkung und Gebrauchweise. Pest.
1862. Az olcsó orvos vagy a fris levegő haszna, több magyar úrhölgy kivánatára angolból fordította W. K. tr. Pest. (Czimlap nélkül).
– Der wohlfeile Arzt oder der Werth der frischen Luft. Auf Wunsch mehrerer Ungarischen Damen aus dem Englischen übersetzt von Dr. W. C. Pest. (Ohne Titelblatt.)
1864. Tarcsa. Fürdő és környéke. L. Batthyány Ferencz gr.
1868. A gleichenbergi gyógyhely Stiriában és ivóforrásai: Constantin-forrás, Emma-forrás és sz. János-kút és a remete-aczél-forrás ásványfürdők és savó-gyógy-intézet. Pest.
– Korytnicza felső-magyarországi gyógyfürdő rövid ismertetése. Pest.
1869. A budai császárfürdő legujabb leirása, egy régi fürdővendégtől. Pest.
1873. Margitszigeti fürdő. Pest.
– Das Margarethenbad. Pest.
1878. Tátra-Füred. Éghajlati gyógyhely és vízgyógyintézet. Budapest.
1880. Kács-fürdő (Kács-Tapolca). Gyógyfürdő tej- és savó gyógymóddal. Budapest.
1883. A magyar kir. kincstár fürdőhelyei és ásványvizeinek ismertetése. Budapest.
1884. Buziás. Gyógyfürdőhely. Temesmegyei nagyköveresi vallásalapítványi uradalom. Budapest.
1886. A Margitsziget fürdő-gyógyászati és helyrajzi szempontból. Budapest.
1887. Tátrafüred éghajlati gyógyhely vasas és szénsavas forrástelep, hidegvíz és törpefenyő fürdőhely, valamint kies fekvésü vadregényes környékékének rövid leirása. Kassa.
1899. Führer durch die Bade-Brunnen und Luftkurorte von Mitteleuropa. Wien.
1900. Die Bäder und Mineralwässer der erdélyer Ländertheile Ungarns. Herausgegeben vom Erdélyer Karpathen Verein. Kolozsvár.
Év nélkűl. (Sine anno.) Füred és a Balaton vidéke. Füred und der Plattensee. H. n.
– Karlsbad, annak forrásai, sói, szappanai és ezek szállítása. Bécs.
– Marienbad gyógyvizei és használati módja. H. n.
– Abhandlung über den rechten und heilsamen Gebrauch der Mineral-Wässer. Kaschau.
– Beschreibung sämmtlicher Mineral-Bäder, Gesundbrunnen und Heilquellen des Grossfürstenthums Siebenbürgen, hinsichtlich ihrer chemischen Bestandtheile und medizinischen Wirkung. Hermannstadt.
– Die Heilquelle von Borszék, nach eigenen Erfahrungen in Kürtze beschrieben von einem praktischen Arzte. S. 1.
– Universal-Wasser-Doktor, oder die herrliche Wirkungen des kalten Badens und Trinkens des kalten Wassers zur Stärkung des menschl. Körpers, Verhütung und Heilung vieler Krankheiten, namentlich des Fiebers und verschiedener Leibesgebrechen. Pest.

– Descriptio thermarum Varasdiensium, S. 1. (Czimlap nélkül).
– Tentamen aquae acidularis Rankensis in inclyto comitatu Aba-Ujvariensi sitae theoret.-practicum. Cassoviae.

2. Pharmakologia. Toxikologia. Pharmakokatagraphologia. Collectiones formularum medicarum. – Pharmacia.

Ábel Jenő és **Vári Rudolf.** Scholia vetera in Nicandri Alexipharmaca. Adiecta sunt Scholia recentia. Budapest, 1891.

Abelsberg Emanuel. Dissertatio inaug. sistens chlorium antiphthisicum. Pestini, 1831.

Abonyi József. Az altatószerekről, különös tekintettel a bromaethylre. Budapest, 1891.

Ackerl József. Dissertatio inaug. medica. Castoreum. Pestini, 1840.

Adami András. Dissertatio inaug. medica exhibens partem tertiam formularum. (Continentur ea: 1. Antidota generalia. 2. Olea cocta. 3. Venena vegetabilia acria et nervea. 4. Venena fossilia acida. 5. Alcalina. 6. Drastica. 7. Siccantia frigida. 8. Glutinosa. 9. Heteroalita animalia. – Formulae chirurgiae: 1. Classis repercutientium. 2. Relaxantium. 3. Resolventium. 4. Suppurantium. 5. Detergentium. 6. Exsiccantium. 7. Causticorum). Vindobonae, 1762.

Agnethler Mihály Theophil. Dissertatio inaug. med. solennis de lauro. Halle, 1751.

Angyal Antal. Gyógyszeres értekezés a higany-ibolatról (hydrargyrum jodatum) és a fojtósavas hamagról (nitras lixivae). Pest, 1830.

Angyalffy Márk Aurél. Gyógyszeres értekezés a sóskasavról (acidum oxalium) és jegesített fojtósavas ezüstagról (nitras argentici chrystallisatus). Pest, 1836.

Angyalosy György. Gyógyszeres értekezés a tiszta faeczetről (de acido pyrolignoso depurato) és a fojtósavas sulyagról (de nitrate barylae). Pest, 1835.

Antal László. Dissertatio inaug. med.-pharmacologica de digitali purpurea. Vindobona, 1836.

Arz Ágoston. Dissertatio inaug. med.-pharm. de quibusdam recentiorum medicaminum. Viennae, 1840.

Attomyr J. Beyträge zur (homöopathischen) Arzneimittellehre. Das Fettgift. II. (Titel-) Ausgabe. Pressburg, (1851) 1856.

Bacsó Bálint. Historisch-chemische Betrachtung über die Wurzel des männlichen Farnkrauts. Wien, 1826.

– Dissertatio chemico-pharmacologico-medica sistens praeparata quaedam aevo recentiori in usum medicum vocata simul cum dosi et applicationis forma. Pestini, 1830.

Baintner Ferencz. Dissertatio inaug. med. de praecipuis basibus vegetabilium salinis. Pestini, 1830.

Bajnok Antal. Nomenclator pharmaceutico-chemicus continens nomina praeparatorum chemicorum officinalium tam nova, pure chemica, quam synonyma antiqua et trivialia. Medicorum et pharmacopolarum usui. Pestini, 1850.

Balassa Kornél. Ujabb és legujabb gyógyszerek. Gyakorlati utmutató. Budapest, 1898.

Balogh (szent-imrei) József. Specimen inaugurale botanico-medicum sistens praecipuas plantas in m. principatu Transsylvaniae sponte et sine cultura provenientes ac ibidem usu receptas. Lugduni Bat., 1773.

Balogh Kálmán. Gyógyszertan. Pest, 1866.

– A magyar gyógyszerkönyv kommentárja. Gyógyszertani kézikönyv. 2 köt. Budapest, 1879.

Balogh (almási) Pál. A kávé, théa és csokoládé történeti, természethistóriai, diaeteticai és orvosi tekintetben. Pest, 1831.
Baumgarten János Keresztély. Dissertatio inaug. de corticis ulmi campestris natura, viribus usuque medico. Lipsiae, 1791.
Bayer János András. De viribus medicamentosis hydrargyri et inde artefactorum pharmacorum dissertatio altera. Lipsiae, 1783.
Béldi Károly. Dissertatio inaug. de moscho. Ticini Regii, 1841.
Berault Th. A hemoneurol. Paris, 1897.
Bernáth József. A zászpadékról (veratrina) és hamanyvasány kékletről (cyanuratum kalii ferratum). Pest, 1829.
Berzon József. Dissertatio inaug. Moschus. Budae, 1838.
Beythe András. Fives könüv, füveknek és fáknac nevökről, termezetekről, es hasznokrul irattatott es szöröztetöt magyar nyelvön az fő Doctoroknak és termeszet tudo orvosoknak, Dioscoridesnek es Matthiolusnak bölcs irásokbul. Német-Ujváratt, 1595.
Biel György. Dissertatio inaug. med. acidum hydrocyanicum sistens. Vindobonae, 1839.
Bikfai János. De viribus et usu auri et argenti debita praeparati, d. i. vom Nutz und Gebrauch der wahren Gold- und Silberarzneien, als die aus einer metallischen Form in eine würkliche Medicin gebührend und rechtmässig gebracht. Auss etlichen Autoribus, wie auch eigner Erfahrung, zusammengetragen. Sammt Bericht an diejenige, so dergleichen Medicamenta begehren. Dann vom Gebrauch des Silberwassers in Epilopsia. Nürnberg, 1686.
Bill János. Az ehető és mérges gombákról. 1864.
– A feltünő ehető és mérges gombák alakjairól. Magyarázó jegyzetek a Hartinger A. és Becker M. A. 12 fali táblájához. Irta ...., magyar kivonatban közli Gönczy Pál. Bécs, 1872.
Binz C. A recept-bünök s azok következményei. Ford. Hell Aladár. Budapest, 1898.
Blauhorn Ignácz Lajos. Disquisitiones nonnullae pharmacologico-medicae circa opium. Budae, 1834.
Bock József (lelkész)**.** Plantarum secundum pharmacopoeam Austriacam anni 1820. officinalium, quot-quot in Magno Transilvaniae Principatu sponte proveniunt descriptio, Linnaeo et praesertim Thumbergio duce in systema sexuali-artificiosum concinnata. Quam publice defendendam conscripsit .... Cibinii, 1832.
Bókay Árpád. Dolgozatok a kolozsvári Ferencz-József tud. egyetem gyógyszertani és általános kórtani intézetéből. Budapest, 1888.
– Vénygyűjtemény a magyar gyógyszerkönyv II. kiadása és pótfüzete alapján. A legujabb gyógyszerekre s a gyermekgyakorlatra tekintettel. Budapest, 1889.
– V. jav. és tetemesen bőv. kiadás. 1897.
– Jubiláris dolgozatok az orvostan köréből. Korányi Frigyes negyedszázados tanári müködésének megünneplésére. Irták: Kétli Károly, Elischer Gyula, Takács Endre, Irsai Arthur, Schwarcz Arthur, Déri Zsigmond, Stern Samu, Gyurmán Emil, Hirschler Ágoston, Udránszky László, Terray Pál, Polyák Lajos, Mann Mór, Pollák Siegfried, Friedrich Vilmos, Tauszk Ferencz, Vas Bernát, Korányi Sándor, Weiszmann Frigyes, Fodor Géza. Budapest, 1890.
– Ujabb gyógyszerek. Gyakorló orvosok és gyógyszerészek igényeire tekintettel. Budapest, 1891.
– Gyakorlatilag fontosabb mérgezések. Budapest, 1896.
Bókay János. Gyermekkórházi vénygyüjtemény. Budapest, 1882.

– III. bőv. kiadás 1900.
Bokotnitz M. Dissertatio de sulphure. Pestini, 1835.
Bolaffio Jakab. Dissertatio inaug. mineralogico-chemico-medica de ferro. Pestini, 1829.
Bondam Péter. De analysi et natura terrae aluminaris. Traiecti ad Rhenum, 1776.
Boschek József. Gyógyszeres értekezés a jegesített fojtósavas ezüstagról. Pest, 1837.
Bőhm János. Az eczet égényről (Aether aceticus) és maró szikagról (Natrum causticum). Pest, 1840.
Böhm János Ephraim. Examen sulphuris. Wittebergae, 1683.
Braun Károly Ágost. Specimen inaug. med. de Nicotiana. Pestini, 1817.
Brigelius János Ádám. Dissertatio inaug. med. hist.-chem.-med. sistens tentamen de veterum alosanthos, Chaldeorum borith, Hebraeorum neter, Arabum bevrek, Graecorum nitro, Hispanorum soda, tamquam analogis Hungarorum sziksó, seu natro Pannonici. Viennae, 1777.
Brown János. Grundsätze der Arzneilehre. Aus d. lateinischer übersetzt von M. A. Weikard. Ofen, 1798.
Bruck Lipót. Házi gyógytár. Közhasználatra összeállította .... Budapest, 1883.
Bruckmann Ferencz Ernő. Specimen I. botanico-med. exhibens furticem Koszodrewina, eiusque Balsamum Koszodrewinowy Oley dictum. Brunsvig, 1727.
– Specimen II. otanico-med. sistens arborem Limbowe Drewo, eiusque oleum Limbowy Oley dictum. Brunsvig, 1727.
Bruz László. Dissertatio inaug. de gramine mannae sive festuca fluitante. Viennae, 1775.
– Házi Patika. Kolozsvár, 1781.
Brüll Ferencz Mihály. Dissertatio inaug. phar.-med. de cortice Peruviano. Vindobonae, 1837.
Bugát Pál. Gyógyszerek árszabása Magyarország és a hozzá kapcsolt tartományaihoz alkalmazva. Pest, 1843. (A gyógytestek megmagyarosításában volt munkatárs.)
Bun János. Gyógyszerész értekezés a fojtósavas hamagról (nitras lixivae) és a rhabarbaradékról (rhabarbarina). Pest, 1841.
Burián Aladár. Kalium et Natrium maró készítményei. Budapest, 1889.
Buzinkai György. Dissertatio hist.med. de venenis eorumque antidotis. Franequera, 1733.
Candidus Candor. Alexipharmacum nectareo-phrophylacticum. Az az vipera mérgéből, vipera marás ellen elegyített terjék, vagyis: halál ellen való próbált recipe. H. és é. n.
Christen Kristóf András. Dissertatio inaug. med. sistens opium historice, chemice et pharmacologice consideratum. Pestini, 1819.
Cloetta-Filehne. Gyógyszertani tankönyve. A VIII. jav. és bőv. kiadás után fordította Vámossy Zoltán Átnézte Bókay Árpád. Budapest, 1894.
Connert György. Dissertatio inaug. med. de cantharidum usu externo. Vindobonae, 1827.
Csatáry Lajos. Orvosi kalauz, különös tekintettel az első magyar gyógyszerkönyvre és a grammsúlyrendszerre. 576 vénymintával. Pest, 1872.
Csécsi (Nagy) Imre. Dissert. inaug. med. de fontium medicatorum principio efficaci. Vindobonae, 1837.
Csendits József. Dissertatio inaug. med. de sale ammoniaco. Pestini, 1834.
Cseresnyés (felső-őri) Sándor. Rövid oktatás Lalich József veszettséget és mérges kigyók harapását gyógyító módjáról. Pápa, 1840.

– Az ugodi sós, vasas, gyantáros, ibolyos, hideg forrásokról. Pápa, 1841.
Csesznok Pál. Dissertatio inaug. med. pharmacolog. de opio ejusque praeparatis. Pestini, 1845.
Csiky Ferencz. Rövid vegytan-gyógyszerészi értekezés az ibolóról (Jodium) és a büzanyról (Bromium). Pest, 1841.
Csiky (homoród-oklándi) S. Dissertatio inaug. med. de spilanthe oleracea. Pestini, 1836.
Csillagh Károly. Rövid értekezés a tisztatömény kénsavról (acidum sulphuricum concentratum purum) és a viznélküli langról (alcohol Richteri). Pest, 1834.
Csurgay Kálmán. Gyógyszerészeti tankönyv gyakornokok számára. Elméleti és gyakorlati útmutató gyógyszerész gyakornokok képzésére, a gyógyszerész segédi vizsgálatra stb. Budapest, 1883.
Cullerier. Ueber das Quecksilber und seine Anwendung gegen syphilitische Krankheiten. Aus dem Französischen, mit Zusätzen von Dr. Renard. Pest, 1822.
Czillinger Adalbert. Dissertatio inaug. med. de acido acetico. Pestini, 1823.
Czirbusz István. De chlorido zinci et pasta canquoin. Dissertatio inaug. med.-pharmacologica. Budae, 1839.
Cziser János. Dissertatio inaug. med.-pharm. de chloro. Vindobonae, 1832.
Czompo János. Dissertatio inaug. med.-bot. de euphorbiaceis Hungariae, Croatiae, Transsylvaniae, Dalmatiae et Litoralis Hungarici. Pestini, 1837.
Czvaina József. Dissertatio inaug. med.-pharmac. de morphio. Pestini, 1835.
Degré Ignácz. Gyógyszeres értekezés a poró-savról (acidum boracicum) és borkő-savról (acidum tartaricum). Pest, 1829.
Dehaut. Kis orvosi tanácsadó mindazok számára, kik az ugynevezett Dehaut-féle labdacsokat használják. Páris é. n. Pest, 1863. Kolozsvár, 1874.
Denk Ferencz Xav. József. Dissertatio inaug. med.-pharm. de terebinthina. Vindobonae, 1839.
Detsényi Frigyes és **Vomacka Adolf.** A recepturának kézikönyve. Bécs, 1884.
Dillnberger Emil. Gyógyászati vényzsebkönyv a bel- és külbetegségekre, valamint a szem-, fül- és bőrbajokra nézve a bécsi iskola szerint. A harmadik javított kiadás után magyarra fordította idősb Purjesz Zsigm. Pest, 1867.
– II. a gramm sulyrendszer szerint átdolgozott kiadás. Budapest, 1877.
– Gyógyászati vény-zsebkönyv a nő- és gyermekbetegségekre nézve a bécsi iskola szerint. Magyarra ford. idősb Purjesz Zsigmond. Pest, 1868.
– II. a gramm sulyrendszer szerint átdolgozott kiadás. Budapest, 1878.
Diószegi Sámuel. Orvosi füvészkönyv, minta magyar füvész-könyv praktika része. A füvészet és nem füvészek számokra készült, és közhasznavehetővé tétetett. Debreczen, 1813.
Ditrich Lajos. Dissertatio inaug. med. exhibens: plantas officinales indigenas, lingvis in Hungarica vernaculis deductus. Budae, 1835.
Dobay (kis-dobai) Gyula. Dissertatio inaug. chemica de sapone. Vindobona, 1831.
Domby (gálfalvi) Sámuel. Dissertatio inaug. phys.-chem.-med. de vino Tokajensi. Trajecti ad Rhenum, 1758.
Doslern Károly. Dissertatio inaug. chemico-med. exhibens divisionem oleorum in genere ex tribus regnis petitam. Viennae, 1777.
Drabek Károly. Gyógyszeres értekezés a borkősavas szikhamagról (Tartras Lixivae et sodae) és a szénsavas vasacsról (ferrum carbonicum). Pest, 1836.
Dworzak János. Dissertatio inaug. med.-pharm. de vino. Viennae, 1834.
Egger Ede Illés. Dissertatio inaug. med. de cantharidibus anatomice, physiologice et chemice consideratis. Pesthini, 1833.

Eggerth József. Dissertatio inaug. pharm.-med. de coffea. Budae, 1833.
Eibel János. Gyógyszeres értekezés a borkősavról (Acidum tartaricum) és mészany kénetről. (Sulfuretum calcii.) Pest, 1830.
Eismann József. Gyógyszeres értekezés a zöldlő-gyulatsavas sulyagról (Murias barytae) és szunnyasztdékról. (Morphina.) Pest, 1830.
Eitel Frigyes. Gyógyszeres értekezés a jalappadékról (Jalappina) és hamany zöldletről. (Chloridumkalii.) Pest, 1829.
Ellmáyer Antal. Gyógyszeres értekezés a nehézany zöldletről (chloridum platini) és a villósavas szikagról (phosphas sodae). Pest, 1834.
Endlicher István László. Die Medicinal-Pflanzen des österreichischen Pharmakopöe. Ein Handbuch für Aerzte und Apotheker. Wien, 1842.
Engel János Jakab. Dissert. inaug. med. sistens animadversiones circa praecipua in morbis acutis usitata remedia. Posonii, 1773.
Engel József. Gyógyszeres értekezés a langról (Alcohol) és az égető hamagról (Lixiva pura). Pest, 1829.
Enyedi János. Falusi emberek patikája, a falun lakó minden keresztyén valláson lévő tiszt. papokhoz. Mellyben a falusi embereknek legnevezetesebb nyavalyáinak orvoslások irattak meg. Kolozsvár, 1801.
Erkel Rudolf. Orvostudori értekezés. A leggyakoribb. mérgezések s ezeknek orvoslata. [Dissertatio inaug. med. sistens frequentiores intoxicationes et harum medelas.] Pest, 1844.
Erlenmeyer Albert. A gyógyszerek bőr alá fecskendése. Ford. a III. kiadás nyomán: Lendvay Benő. Buda, 1867.
Exelbirth Ede. Dissertatio inaug. medico-practica. Venenorum effectus et medela. Pestini, 1842.
Fábri János. Dissertatio inaug. medica de adamante. Halae Magdeb. 1737.
Faby Móricz. Systemata artis pharmaceuticae in universitatis Tyrnaviensis laboratorio quotannis experimentis demonstrandi pars I. et II. Tyrnaviae, 1772.
Fáklya András. Gyógyszeres értekezés az alszénsavas húgyagról (subcarmonas ammoniae) és a higanykettedkékletről (bicyanidum hydrargyri). Pest, 1843.
Fehrenbach Ferencz, Gauglitz Ferencz és **Hartmann Károly.** Chemisch-pharmaceutische Abhandlung über die Präparate des Opiums, welche … in dem Laboratorio der k. ung. Universität dargestellt worden sind von …, Candidaten der Pharmacie im Jahre 1841–42. Pesth, s. a.
Feichtinger Sándor. Animalia vertebrata Hungariae obtutu pharmacologico considerata. Dissertatio inaug. medica. Budae, 1840.
Feigel Zsigmond. Gyógyszeres értekezés a fojtó savas ezüstagról (Nitras argentici) és a szénsavas rézagos hamagról (Sulfas cuprici ammoniacalis). Pest, 1829.
Fekete Ignácz. Gyógyszeres értekezés a csucsordékról (solamina) és a halvsavas hamélegről (chloras kali). Pest, 1842.
– **Károly.** Értekezés a szoralról. Orvostudori értekezés. Pest, 1840.
Felletár Emil és **Kátay Gábor.** A gyógyszerészeti tudományok alapvonalai. Tankönyv pályakezdő gyógyszerészek használatára. Egyszersmind hasznos segédkönyv az orvosi, gyógyszerészi szigorlatok és sebészi vizsgákhozi előkészületekre. Pest, 1865–67.
Feueregger Károly. Dissertatio inaug. medico-botanica de valerianeis Hungariae, Croatiae, Transsylvaniae, Dalmatiae et Litoralis Hungarici. Pestini, 1837.
Fischer Justus Vilmos Keresztély. Handbuch der pharmaceutischen Praxis, oder Erklärung der in den Apotheken aufgenommenen chemischen Zubereitungen. Mit

ganz vorzüglicher Rücksicht auf die neue Preussische Pharmacopoe … herausgegeben von Sigismund Friedr. Hermbstedt. Pest, 1811.
Fleischer Frigyes. Dissertatio inaug. pharm. de virtute narcoticorum. Budae, 1839.
– **Tamás A.** Dissertatio inaug. medico-pharm. de ipekakuanha. Vindobonae, 1823.
Flückiger. Fontosabb szerves gyógyszerek vegyi kimutatása. A német eredeti után fordította és a magyar gyógyszerészkönyv II. kiadásához alkalmazta Rottenbiller Ödön. Előszóval ellátta Bókay Árpád. Budapest, 1894.
Fluk (raggambi) János. Dissertatio inaug. med. de vipera bero. Pestini, 1827.
Fodor (nánási) László. Dissertatio inaug. de gvajaco. Pestini, 1834.
Fortmayer József. Dissertatio inaug. chem.-med. de jodio. Budae, 1827.
Francisci András. Positiones de medicamentis causticis. Regiomonti, 1697.
Franka Károly. Dissertatio inaug. med. de sulfure. Pestini, 1840.
Frankovith Gergely. Hasznos És Fölötte szikseges könyv, az Isten fiainak és vetet felő hiueknek lelki vigaztalásokra és testi epöletökre szereztetött … által. Mellyben sok rendbéli betegsegök ellen valo orvossagok is be vannak irua, mellyeket Isten az ő nagy io voltabul es ajandekaból, Emberök egessegökre rendölt. Ecclesiast. 38. Tiszteld az orvost az sziksegert. Monyorókerék, 1588.
Frantz György. Rövid chemiai értekezés a hamany ibolatról és fojtó savnak tisztáltatásáról. Veszprém, 1827.
Friedrich Vilmos. Vény-gyüjtemény és orvosi utasítások, betegsegélyző pénztári orvosok, hatósági-, gyári-, egyleti stb. orvosok számára. Mellékelve az általános szabályzat azok számára, kik állami vagy nyilvános alap költségére gyógyszereket rendelnek vagy készítenek. Budapest, 1893.
Frivaldszky (frivaldi) Imre. Dissertatio inaug. med. sistens monographiam serpentum Hungariae. Pestini, 1823.
Gaal Gusztáv. Taschenencyclopädie der praktischen Medizin, enthaltend die Symptome, Diagnose u. Therapie aller inneren Krankheiten, sowie die Anwendungweise und Dosen aller Medicamente in alphabetischer Ordnung nebst einer grossen Anzahl berühmter Heilformen. Mit besonderer Berücksichtigung der Wiener Schule für Aerzte u. Studierende zusammengestellt. Wien, 1861.
Gáll István. Dissertatio inaug. de praeparatis kalinis respectu pharmacognistico. Viennae, 1840.
Gallik Sámuel. A hamany ibolatról (Joduretum kalii) és a tömény sósavról (Acidum muriaticum concentratum). Pest, 1829.
Gallus Vilmos. De chloro. Dissertatio inaug. med.-pharm. Budae, 1838.
Garay János. Értekezés a homoeopathikus gyógy- és gyógyszertanról és adagokról. Pest, 1863.
Gaudi Vilmos Károly. Pharmaceutisch-chemische Abhandlung über das Morphium und die Weinsteinsäure, Acidum tartaricum. Pesth, 1836.
Gebb (geroltzhofeni) János. Medium praeservans et curans corporis humani metuendo contagionis tempore periclitantis clara et succincta methodo expressum ac approbatum. Claudiopoli, 1746.
Gergelyi József. Gyógyszeres értekezés a tiszta tömény eczetsavról (acidum aceticum purum) és a tiszta kénsavas keseragról (sulphas magnesiae purus). Pest, 1835.
Glatz Sámuel. Dissertatio inaug. med.-pharm. de vitiosa medicamentorum combinatione. Viennae, 1837.
Goldberger Adolf. Dissertatio inaug. med.-pharm. de auro ejusque praeparatis. Vindobona, 1830.
Goldschmidt Adalbert. Dissertatio inaug. med. de arsenico. Pestini, 1832.

Gorgiás János. Pharm.-chem. Abhandlungen über die Bernsteinsäure (acidum succinicum) und das Schwefelblaustoff-Kalium (sulfo-cyanidum kalii). Pest, 1834.

Gótzy Károly. Az arany szikany zöldeletről (chloridum auri natronatum) és a ketted-férjagsavas hamagról (biarsenias kali). Pest, 1830.

Göldner Károly. Gyógyszeres értekezés a horgagról (flores zinci) és a jegesedett eczetsavas rézagról (acetas cupricus crystallisatus). Pest, 1836.

Gömöri Dávid. Praxis medica usui apothecae manualis pharmaceuticae accomodata. S. 1. et a.

Götz Károly. Gyógyszeres értekezés a szín aranyról (aurum regulinum) és a szabad langról (alcohol absolutus). Buda, 1841.

Greiszing József. Was ist Jod u. welches sind seine Heilwirkungen? Mit Kurbildern aus dem Badeorte Zaizon. Kronstadt, (1868.)

– Welches sind Heilwirkungen des Eisens? Als Fortsetzung der Kurbilder aus den Trink- u. Bade-Kur-Anstalten Zaizon. Kronstadt, 1868.

Grész János. Dissertatio inaug. med.-botanica de potentillis Hungariae, Croatiae, Transylvaniae, Dalmatiae et Litoralis Hungarici. Pestini, 1837.

Grosse András Károly. Observatio de coctura Mercurii vulgaris in aqua simplici, eaque postea virtuta anthelminthica praedicta. Cibinii, 1734.

Grosz (Nagy) Ferencz. Gyógyszerismei jegyzetek. Hajdu-Szoboszló, 1895.

Grósz Frigyes. Dissertatio inaug. chem.-pharm.-med. de chinina et cinchonina earum e corticibus chinae educendi methodo, atque usu medico, observationibus comprobato. Vindobonae, 1826.

Grüner Frigyes Zsigmond. Kurze Abhandlung über Uran und dessen Verbindungen. Verfasst bei Gelegenheit über öffentliche Darstellung im chemischen Laboratorio der kön. ung. Universität zur Erlangung der pharmaceutischen Magistraten-Würde. Ofen, 1842.

Grünfeld Vilmos. Dissertatio inaug. med. sistens chlorum, chemice, pharmaceutice et pharmacodynamice consideratum. Pestini, 1830.

Guillé. Értekezlet az elnyálkásodások okairól, hatásáról és azon betegségekről, melyeket a szervezetben okoznak és a követendő gyógykezelésről gyökeres gyógyítására az Elixir Tonique Anti-Glaireux önhasználata által. Függelékkel egyéb gyógyszerek alkalmazásáról más betegségek ellen. XXXI. kiad. Pest, 1869.

Gyöngyösy (petényi) Pál. Dissertatio inaug. med. de remediis empiricis. Harderov, 1753. Ujra nyomt. Lausanne-ban 1760. és a »Disputationes Hallerianae ad Historiam morborum. VII. No. 233. p. 141.« műben.

Gyulaváry. Biztos sikerrel használt házi gyógyszerek. Kézikönyv minden falusi és orvosi háztartás, minden családatya és gazdasszony számára, a kik az embereknél, valamint a házi és egyéb hasznot hajtó állatoknál leggyakrabban előforduló betegségeket gyorsan, biztosan s olcsón akarják önmaguk gyógyítani. Pest, 1870.

Haas Rudolf. Dissertatio de Rheo. Budae, 1843.

Hackenberger C. M. Chemisch-pharmaceutische Abhandlung über die vorzüglichsten Pflanzen-Säuren u. Pflanzen-Alkaloide. Ofen, 1841.

Hahnemann Sámuel. A kávé munkálatjai. Budán, 1829.

Haidenreich János Lajos. Dissertatio inaug. med. sistens Principia Musti. Tyrnaviae, 1775.

– Von dem Apotheken. Pesth, 1786.

Hanke János László. Zincum et eius praeparata. Dissertatio inaug. chem.-pharmacolog. Pestini, 1840.

Hankó Vilmos. Házi kincstár. Sok száz titkos szer, hasznos tudnivalók a háztartás, gazdaság, egészségtan s a mindennapi élet stb. köréből. II. tetemesen bőv. kiadás. Budapest, 1896.

Heinzely Márton. Dissertatio inaug. de modo agendi remediorum diaphoreticorum et sudoriferorum. Gryphiswaldiae, 1762.

Henisch György. Artzbüchlein des Arnold Mizaldus. Basel, 1574.

– II. kiadás 1577.

– Neunhündert Gedächtnusswürdige Geheimnuss von Kreütern. Basel, 1574.

– Artzneybuch Sexti Platonici. Basel, 1574.

– II. kiadás 1615.

– Artztgarten von Kreutern. Basel, 1575.

– II. kiadás 1577.

Hermann András. Epistola gratulatoria ..... de usu et abusu nitri. Halae Magd., 1721.

– De nativo sale cathartico in fodinis Hungariae recens invento dissertatio epistolica. Posonii, 1721.

Hernád orvostudor Patikája. Pest, 1870.

Herold Imre. Gyógyszeres értekezés az eczetsavas ezüstagról (acetas argentici) és a higanykettedibolatról (perioduretum hydrargyri). Pest, 1836.

Herri Antal. Dissertatio inaug. bot.-med. de plantis narcoticis. Hung. officinalibus. Pestini, 1832.

Hlatky Antal. Gesundheitsregeln zum Gebrauche für Schulen und zur Beherzigung für Jedermann. Mit illuminirten Abbildungen der vorzüglichsten Giftpflanzen, Giftschwämme und eines tollen Hundes. Pressburg, 1826.

Hlavacsek E. Ágost. Coffea. Specimen inaug. med. Budae, 1839.

Hoffbauer Ignácz. Gyógyszeres értekezés az érczkermesről (Kermes minerale) és az ibológyúlatsavacsos hamagról (Hydriodis Kali). Pest, 1829.

Hoffer István Mihály. Dissertatio inaug. bot.-med. systens lycopodineas Hungariae. Budae, 1839.

Hoffinger János György. Sendschreiben an Herrn Wollstein über Gebrauch des Tobacks. Schemnitz, 1780.

Hoffmann Frigyes. Dissert. inaug. phys.-med. de vini Hungarici excellente natura, virtute et usu. Halae Magd. 1721.

– Gründlicher Unterricht wie ein Mensch etc. sein Leben und Gesundheit lang conserviren könne. Dem noch beigefügt ist ein ausführlicher Bericht (pag. 252–309.) von der Natur, Eigenschaft und herrlichen Kraft des ungarischen Weins. etc. 3. Aufl. Ulm, 1745.

Hoffner József. Dissertatio inaug. med.-pharm. de assa foetida. Viennae, 1822.

Hoffory János. Dissertatio inaug. med. de venenis inflammantibus et eorum ad organismum humanum relationibus. Budae, 1835.

Hofsteter János Ádám. Kurze Erörterung der Frage: ob der natürliche und reingewachsene Zinober als eine Arznei in dem menschlichen Leib ohne Gefahr gebraucht werden könne. Leipzig, 1708.

– Die vortreffliche Güte des natürlichen jedoch rein gewachsenen Zinobers zur Bewahrung und Wieder-Erlangung menschlicher Gesundheit entgegengesetzt dem umlängst von Joh. Gottfried Beckern etc. herausgegeben Unfug des Zinobers etc. Schleswig, 1711.

Honigberger János Márton. Früchte aus dem Morgenlande oder Reise-Erlebnisse, nebst naturhistorisch-medizinischen Erfahrungen, einiger hundert erprobten Arzneimitteln und einer neuen Heilart dem Medial-Systeme von .... Wien, 1851.

– Verm. Aufl. 1853. (Angol kiadásban: »Thirty five Years in the East. Two volumes. London, 1852.«)
Horetzky Ferencz. Dissert. inaug. med. de creosoto. Pestini, 1834.
Horony Mihály. Orvostudori értekezés. A mérgezésről általában és némely közönségesen orvosgyógytani tekintetben. [Dissertatio inaug. med.-therapeutica. De intoxicatione in genere et de veneficiis maxime obviis in specie.] Pest, 1844.
Horváth Alajos. Dissertatio inaug. med. de jodio. Pestini, 1838.
Huber János Kristóf. Dissert. inaug. phys.-chem.-med. de auro vegetabili Pannoniae. Halae Magdeb., 1733.
Hueber János Sámuel. Dissertatio inaug. med. de ipecacuanha Americana. Halae Magd., 1744.
Hufeland Kristóf Vilmos. Szegények patikája, egyszersmind tapasztalt hasznu gyógyszerek és orvosságok választott gyüjteménye. A VI. kiadás szerint fordította s a gyógyszerek magyar szótárával az Orvosi-Tár kedveért megtoldva kiadá Schedel Ferencz. Buda, 1831.
– Háziorvos, vagyis 500 legjobb házi szer, 145 betegség ellen. Nátha, köhögés, főfájás stb. Ezenkivül útmutatás, miként kell élni, hogy 100 éves kort érjen el az ember, továbbá a hidegvíz csodagyógy erejéről, Hufeland úti gyógyszertára, a XI. kiadás után magyarította dr. L. Pest, 1862.
Hunyady László. Dissertatio inaug. med. sistens plumbum respectu oryctognostico. Pestini, 1823.
Húnyor Imre. Orvostudori értekezés a húnyorról. [Dissertatio inaug. med. de helleboro.] Pest, 1834.
Huszthi (családi nevén **Szabó**) **István.** Dissertatio inaug. med. de prudenti medicamentorum applicatione in tempore. Halae, 1695.
Huszty (raszinyai) Zachariás Teophil. Kritischer Kommentar über die österreichische Provincial Pharmakopoee, mit einem Entwurfe zu einem gemeinnützigen verbesserten Dispensatorium. Pessburg und Leipzig, 1785.
– Gekrönte Preisschrift über die Verbesserung der k. k. Feldapotheken und des Studienwesens an der Josephs-Academie zu Wien, Pressburg, 1795.
– Ideen zur Verbesserung der österreichischen Provinzialpharmakopoee. Pressburg, 1797.
Institoris (Mossóczi) Mátyás. Dissertatio inaug. med. de panacea., Halae Magd., 1730.
Issekutz Hugó, Jakabházy Zsigmond és **Nyiredy Géza.** Gyógyszerisme, magyarázó szöveggel a magyar gyógyszerkönyv II. kiadásához. Orvos- és gyógyszerésznövendékek használatára, a tiszti orvosi vizsgálatra készülők igényeire és a gyógyszertárok vizsgálatára való tekintettel. Stiláris szempontból átnézte és előszót írt hozzá Lőte József. Kolozsvár, 1895.
Istvánffi Gyula. A magyar ehető és mérges gombák könyve. Kolozsvár, 1899.
Jacobovics Antal. Elenchus Plantarum officinalium Hungariae indigenarum phaneromagarum. Dissertatio botan.-pharmacol.-med. Pestini, 1835.
Jakovcsich Antal Pál. Dissertatio inaug. med.-botan. sistens literaturam doctrinae de fungis venenatis, suspectis et edulibus accedente synopsi specierum Hungaricorum amanitae. Pestini, 1838.
Jandó Antal. Gyógyszeres értekezés. Az eczetsavas szunyasztdékról (acetas morphinae) és az eczetsavas szikagról (acetas sodae). Pest, 1833.
Jánossi György. Dissertatio inaug. medicamentorum simplicium praecellentia. Trajecti ad Rhen., 1764.
Jelenffy Károly. Orvosi értekezés a dohányról. [De nicotiana. Dissertatio inaug. med.] Buda, 1838.

Jeszenszky (nagy-jeszeni) János. De mithridatio et theriaca. Wittebergae, 1598.
– Adversus pestem consilium, cum ejusdem de Mithridatio et Theriaca disputatione. Accedunt: Jani Matthaei Durastantis da Acida Scillino atque Aloe medicantis. Tractatus II. nec non Nicolai Curtii de medicamentis lenientibus, praeparantibus et purgantibus Libellus. Giessae, 1614.
Juhász Máté. Házi különös orvosságok, melyek az orvosok nélkül szükölködő betegeskedőknek vigasztalására következő-képpen a betűk rende szerént külön-külön nyomtatásokból és irásokból szedettek egyben. Kolozsvár, 1761., 1785. (Névtelenűl jelent meg.)
Jüttner Victor. Pharm.-chem. Abhandlung über das schwefelsaure Silber und das Jod. Pest, 1836.
Kaffka Károly. Gyógyszeres értekezés a faeczetről (de acido pyrolignoso), és a sósavas aranyszikagról (demuriate auri natroniti). Pest, 1833.
Kaiser József. Dissertatio inaug. med. sistens experimenta ad comparandam vim antisepticam aceti, nitri, salis communis et chloreti calcis instituta. Budae, 1831.
Kajdacsy István. Orvostudori értekezés a kőszénmagról. [Dissertatio inaug. de anthrakokali.] Buda, 1840.
Kalitowski Miklós. Disquisitiones nonnullae pharmacologico-med. circa remedia novissima. Budae, 1845.
Kálmán Károly. Gyógyszeres értekezés az eczetsavas higacsról (acetas hydrargyrosi) és a kéngyúlatsavas hugyagról (hydrothionas ammoniae). Pest, 1836.
Karczag-Ujszállási Márton. Disput. chymico-med. de acido. Lugduni Bat., 1670.
Karlovszky Károly Lajos. Dissert. inaug. med.-pharmacol. de Creosoto. Budae, 1835.
Karlovszky K. Geyza. A gyógyszerek magyar tudományos-, népies- és táj-elnevezései, latin jelentésökkel együtt. Gyakorlati kézikönyv gyógyszerészek használatára. Budapest, 1887.
Kátai Gábor. Növénytan, különös tekintettel a gyógyszerismére. Pest, 1865.
Kertész A. Die Anilinfarbstoffe. Eigenschaften, Anwendung und Reactionen. Auf prakt. Grundlage bearbeitet für Chemiker, Coloristen, Färber des Woll- und Seidenfaches, sowie für
sonst. Interessenten der Anilinfarbstoffe. Braunschweig, 1888.
Kertész József (I.) Gyógyszeres értekezés a jalapadékról (Jalapina) és hamany vasany kékletről (Cyanuretum Cali ferratum). Pest, 1833.
Keszler Ferencz Antal. Dissertatio inaug. botan.-med. de viola. Vindobonae, 1763.
Kilian C. J. Die Hausarzneikunde oder vollständige und deutliche Amweisung, wie mann in allen gefährlichen und schnell tödtlichen Krankheiten bei Abwesenheit eines Arztes sich selbst die nöthige Hilfe verschaffen kann, und zwar einzig und allein durch Diät und Hausmittel. Ein Handbuch für Jedermann, zunächst aber für Gutsbesitzer und Reisende. Pest, 1819.
Kiss Béla. Gyógyszeres értekezés az eczet égényről (aether aceticus) és levált kénről (sulphur praecipitatum) Pest, 1834.
Koch Gottfried Antal. Dissertatio inaug. med. de moscho. Pestini, 1829.
Koharits János. Orvostudori értekezés az ebvészmagról. Pest, 1844.
Kolbány Pál. Ungarische Giftpflanzen, zur Verhütung tragischer Vorfälle in den Haushaltungen, nach ihren botanischen Kennzeichen, nebst den Heilungsmitteln. Pressburg, 1791.
– Abhandlung über die herrschenden Gifte in den Küchen, nebst den Gegengiften. Pressburg, 1792. – Wien, 1793.

– Giftgeschichte des Thier-, Pflanzenu. Mineralreichs, nebst den Gegengiften u. der medicinischen Anwendung der Gifte (Cum nomenclatura lat. germ. slavon. et hungarica). Wien, 1798.
– II. verm. u. verb. Auflage 1807.
Komáromy János Péter. Dissertatio phys.-med. inaug. de Vino Hungarico Soproniensi. Basiliae, 1715.
Koós Gábor. A salicylsav tudományos tekintetben, s alkalmazása a háztartásban, műiparban, testünk épentartása körül és a gyógyászatban. A salicylsavirodalom alapján, saját tapasztalataival bővítve. Budapest, 1877.
Korbuly Sándor. Orvostudori értekezés a gyógyszerek összetételéről vegytani szempontból. [Dissertatio inaug. med.-pharmaceutica de synthesi pharmacorum respectu medico.] Pest, 1844.
Koricsánszky Vilmos. Gyógyszeres értekezések a kénsavas rézagról (sulfas cuprici) és a tiszta timagról (alumina pura). Pest, 1835.
Kóssa Gyula. Mérgezések. Budapest, 1898.
Kosutány (nyirlugosi) Tamás. Analytische Bestimmung u. pflanzenphysiologische Bedeutung einiger Bestandtheile der Tabakpflanze. (Inaug. dissert.) Ung.-Altenburg, 1873.
Kovách Aladár. Első segély heveny mérgezések esetében. Budapest, 1889.
Kovács Lajos. Gyógyszeres értekezés a kénsavas rézhugyagról és lepárolt Dippelolajról. Pest, 1833.
– **Pál.** Dissertatio inaug. chem.-pharm.-med. sistens alcaloidea et acida plantarum roborantium. Pestini, 1837.
Kováts István. Praeparata chimica officinalia. Dissertatio inaug. med. Budae, 1837.
– **Mihály.** Magyar patika, azaz Magyar- és Erdélyországban termő patikai állatok, növények és ásványok, orvosi hasznaikkal egyetemben. A falusi külorvosoknak, földesuraknak és lelkitanítóknak számokra. Hogy a falusi ügyefogyott, beteg adozó népen kevés költséggel és azoknak bizodalmas kivánságok szerént segíthessenek. I. és II. rész. Pest, 1835. III. rész. U. o. 1836. (A harmadik rész ezen külön czímmel is: Magyar patika kalauza. Ó és új chemiai szótár. Orvosi terhek és mértékek. Patika vizsgálat.)
Kozma József. Dissertatio inaug. pharm.-med. de cortice cascarillae. Pestini, 1831.
Kölbel Ágost. Dissertatio inaug. pharm.-med. de cortice Peruviano. Pestini, 1833.
Kőműves Pál Ádám. Dissertatio de oleo minerali secretissimo vero auro potabili, cujus conficiendi modum apposuit. Viennae, 1752.
Kralovanszky László. Chemische Abhandlung über das Lithium. Wien, 1827.
Kramer János György. Medicina castrensis: das ist bewährte Arznei, wider die im Feld und Guarnisons unter Soldaten grassirende Krankheiten. Diesem ist angehängt I. Consilium medicum de dysenteria. II. De morbo castrensi epidemico anni 1734. et 1735. – Auf das Neue von dem Authore übersehen, und mit einem Consilio de climate Ungariae und darinnen zu conservirender Gesundheit vermehrt. Wien, 1739.
– Ugyanaz: Wien und Nürnberg, 1755.
Kremzir Mózes. Orvostudori értekezés. Némely magyar népgyógyszerek biráló vizsgálata. [Disquisitio critica quorumdam remediorum popularium hungaricorum. Dissertatio inaug. med.] Pest, 1837.
Kriegler Mór. Önmentő. Számos mellékelt vénymintákkal. Orvosok s mindkét nembeli betegek számára. N.-Kanizsa, 1876.
Kriszhaber Simon. A grammféle súlyrendszer és az orvosi vényirás. Budapest, 1876.
Krompecher Sándor. Dissertatio inaug. med.-pharmacol. de arsenico. Pestini, 1840.

Kröczer Agoston. Figyelmeztetnek a szülék, lelkészek stb. a »gilisztacsokoládéra.« Debreczen, 1862. – U. o., 1863.
– Eltern, Seelsorger etc. werden auf die »Würmer-Chokolade« aufmerksam gemacht. Debreczen, 1863. – U. o., 1863.
Kubányi András. Dissertatio inaug. med. de hyosciamo nigro. Pestini, 1818.
Kuk András. A borkősavas szik hamagról (tartras lixivae et sodae) és az alfojtósavas bátragról (subnitras bismuthici). Pest, 1830.
Lackner Károly. Dissertatio inaug. med. sistens intoxicationem per arsenici praeparata. Vindobonae, 1826.
Lajos Ferencz. Gyógyszeres értekezés a borsadékról (Piperina) és a narancsszinü kéngyulatsavas dárdacsról (sulfur auratum antimonii). Pest, 1829.
Lamer Ignácz. Gyógyszeres értekezés az olmany ibolatról (joduretum plumbi) és az eczetsavas ezüstagról (acetas argentici). Pest, 1838.
Lange Márton. Recensio remediorum praecipuorum Transsylvanicis domesticorum. Offenbach, 1788.
Lani György. Dissertatio de unguente Armario. Lipsiae, 1640.
Lántz József. Gyógyszeres értekezés az eczetsavas szunyaszdékról (acetas morphinae) és szénsavas vasagról (carbonas ferrici). Pest, 1830.
Lányi Pál (II.) Gyakorlati méregtan orvosok, orvostanhallgatók használatára. Werber A. »Gyakorlati méregtan« alapján mint második kiadást időszerüen átdolgozta Kobert Rudolf. Németből fordítva. Átnézte és előszóval ellátta Bókay Árpád. Budapest, 1892.
Lebenwald Ádám. Land-, Stadt und Haus- und Arzneybuch, in welchem angezeiget u. erwiesen wird, wie man denjenigen Krankheiten, welche ein ganzes Land oder mehr Oerter anstecken, so dann durch Koutagion und Anklebung ander weitig fortgepflanzet u. ausgebreitet werden, als da seyn: Die Pest, Pestilenzial- und petechialische Fieber, ungarische Krankheit, rothe Ruhr, Kindsblattern etc. mit Gottes Gnade und Hilfe, sowohl durch geringe als kostbare Mittel Widerstand thun könne. Etc. etc. Nürnberg, 1695.
Lee Vilmos. Franczia pálinka és só, vagy biztos és gyors önsegély és önorvos a szenvedő emberiség számára. mindenféle külső sérülés, seb, küteg és sok belső betegség és nyavalya ellen az angol L. W.-tól feltalált franczia pálinka és só mint általános gyógyszer által, mellynek e füzetben leirt helyes használata által már sok ezernyi szenvedő ember meggyógyult, s fájdalmaitól megszabadult. Fordit. Komáromi Lajos. Pesten, 1853.
– Készített sós-borszesz, mint háziszer. Pest, 1866.
– Franzbrandtwein als Heilmittel. Pest, 1866.
Lemberger Herman. Dissert. inaug. med. de pharmacocatagraphologia. Vindobonae, 1841.
Lenhardt József. Arzneyen ohne Maske. 2 Bde. Leipzig, 1781 és 1787.
– Neumodige Purgirpillen für die beiden medicinischen Quäcker, den Herrn Hofrath Ziegler zu Quedlinburg u. den Herrn Hofrath Ziegler zu Quedlinburg u. den Herrn Hofrath Fritz zu Halberstadt. Erste Dosis. Dessau, 1782.
Lenhossék Mihály Ignácz. Taxa medicamentorum pro regno Hungariae etc. Budae, 1829.
Leo Bernát. Tractatus de virtute remediorum specifica. Dissertatio inaug. med. Pestini, 1844.
Le Roy. A gyógyszernek csudatévő ereje, gyógyász segéd nélkül, vagy tettlegesen bebizonyított kiürítő gyógymód. A XIV-ik kiadás után a szenvedő emberiség hasznára magyar nyelvre tette H. F. Kolozsvár, 1836.

– II. kiadás. 1845.
Libay Gusztáv Teophil. Dissertatio inaug. med.-pharmacologica de jodo, ejusque praeparatis. Vindobonae, 1837.
Lippe Salamon. Jodum ejusque praeparata respectu chem.-pharmacologico. Dissertatio inaug. med. Pestini, 1845.
Lippich Ferencz Vilmos. Grundzüge der Dipsobiostatik oder politischarithmetische, auf ärztliche Beobachtung gegründete Darstellung der Nachtheile, welche durch den Missbrauch der geistigen Getränke in Hinsicht auf Bevölkerung und Lebensdauer sich ergeben. l. und 2. Hundert der Beobachtungsfälle. Laibach, 1834.
Litschauer Károly. Dissertatio inaug. med. sistens corticem chinae historice chemice et pharmacologice consideratum. Budae, 1824.
Loebisch Vilmos. Die neueren Arzneimittel. Wien, 1879.
– IV. Aufl. 1892.
Loew (Loevius) Károly Frigyes. Dissertatio inaug. med. de polypodio. Jenae, 1721.
Loimann F. W. Chemisch-pharmaceutische Abhandlung über das chemisch reine Silber, und essigsaure Silberoxyd. Pest, 1842.
Lorsinger Frigyes Vilmos. A legnevezetesebb ehető, gyanus és mérges gombák természethű képekkel 12 színnyomatu táblán. A cs. kir. alsó-ausztriai orsz. közegészségügyi tanácsnak megbizásából összeállította … Ford. Renner Adolf. Bécs, é. n. (1877.)
Löw Henrik. Dissertatio inaug. med. complectens botanicam chem.-physiographicam principalium pharmacorum. Vindobonae, 1840.
Löwy Ignácz. Dissertatio inaug. chem. med. de metallis officinalibus. Viennae, 1841.
Lukáchy József. Gyógyszeres értekezés a tiszta szénsavas keseragról (carbonas magnesiae purus) és a sósavas kinadékról (murias chininae). Pest, 1836.
Lukács Márton. Orvosi értekezés a kénsavról. [Dissertatio inaug. med. de acido sulfurico.] Pest, 1835.
Lukáts Constantin. Gyógyszeres értekezések a sósavas földagról (murias tellurici) és a száraz szénsavas húgyagról (carbonas ammoniae siccus). Pest, 1836.
Lutheritz Károly Frigyes. Házi-Patika vagy szükségben segítő orvosi könyvecske a nemorvosok számára. A külső és belső nyavalyák legnyomósabb és a valóságos tapasztalás által bebizonyosodott házi orvosi szereknek esmeretére, kiválasztására és alkalmaztatására, vagy használására; az abban előforduló nyavalyáknak betűk szerént kidolgozott tökélletes laistromával, és az azok ellen alkalmaztatandó orvosi szerekkel együtt. Dr .... után fordította és a mind a városokon, mind a falukon való használhatásához alkalmaztatta Szabó József Szabolcs vármegye orvosa és physikusa. Kassa, 1830.
– II. olcsóbb kiadás. 1835.
Mádai Dávid Sámuel. Kurze Nachricht von dem Nutzen und Gebrauch einiger bewährten Medicamenten, welche in Halle im Magdeburgischen in dem Waisenhause dispensiret werden etc. II. Aufl. Halle, s. a. – VII. Aufl. 1779.
– Kurze Beschreibung der Wirkung u. Anwendungsart der bekannten hallischen Waisenhausarzneien. Umgearb. v. J. F. G. Düffer. Halle, 1808.
Mahler Gyula (pozsonyi illetőségü). Recepttaschenbuch. Wien, 1892.
– III. Aufl. 1894.
Maizner János. A magyar gyógyszerkönyv (Pharmacopoea Hungarica) második kiadásának (1888.) ismertetése. Kolozsvár, 1889.
Majovszky János. Chemich-pharmaceutische Abhandlung über die Salpetersäure und Quecksilberbromür. Pest, 1842.

Mannó Alajos. Vegytani gyógyszerisme (Pharmacognosis), melyet a t. orvosi kar helybenhagyásával az orvosok és gyógyszerészek használatukra készített és kiadott .... Pest, 1841.

– Orvos-gyógyszerészi vegytan. A m. kir. t. egyetem orvosi karának helybenhagyatával. Pest, 1842.

Marceglia József. Dissertatio inaug. med. de mercurio dulci. Vindobonae, 1836.

Marikovszky (nagy-toronyai) Márton. De discussione et medicamentis discutientibus in genere. Dissertatio inaug. meg. Erlangae, 1755.

Martini Dániel. Dissertatio inaug. med. de corrosivorum natura usu et abusu. Jenae, 1698.

– **János.** Dissertatio med. practica de arnica, cum icone. Viennae, 1779.

Martinovits József. Dissertatio de acido tartarico (Weinsteinsäure) et de Naphtha vitrioli (Schwefel-aether). Pestini, 1835.

Marzloff Lőrincz. Dissertatio inaug. med.-pharm. de bromio. Vindobonae, 1833.

Massa Alajos. Gyógyszeres értekezés a kénsavas keseragról és az élegedett sóskasavas hamagról (Kali oxalicum neutrum). Pest, 1829.

Massiczay Róbert. Dissertatio inaug. med.-pharm. de carbonate ferri sacharato. Budae, 1841.

Mayer Adalbert. Dissertatio inaug. med. de opio. Pestini, 1829.

– **Antal.** Dissertatio pharm.-med. Digitalis purpurea. Budae, 1833.

– **Gusztáv Adolf.** Chemisch.-pharmac. Abhandlung über das Kreosot (creosotum) und über das reine Aetzkali (Lixiva pura, Tiszta hamag) vorgetragen. Pest, 1836.

Mayr József. Chem.-pharm. Abh. über die reine concentrirte Salpetersäure acid. nitricum conc. pur. und das Sandelroth, Santalin. Ofen, 1842.

Meissner Pál. Vorschläge zu einigen neuen Verbesserungen pharmaceutischer Operationen und dazugehöriger Apparate, auf dem Wege der Erfahrung bearbeitet und als Beiträge zur Begründung einer zweckmässige und vortheilhaften Apothekerpraxis. Wien, 1814.

– Chemische Aequivalenten- oder Atomenlehre zum Gebrauche für Chemiker, Pharmaceuten und Techniker gemeinfasslich dargestellt. 2 Bände. Wien, 1834.

– Neue unveränderte Ausgabe. 2 Bde. 1838.

Melczer János. Dissertatio inaug. med. de pyrola umbellata. Pestini, 1829.

Melius (Horhi Juhász) Péter. Herbarivm az Faknac, Fvveknec, nevekről, természetekről és hasznairól; Magyar nyelwre és ez rendre hoszta az Doctoroc Könyveiből az Horhi Melius Péter. Kolozsvár, 1578.

Menesdorfer. A kénsavas rézagos húgyagról (cuprum ammoniatum) és a borkősavas dárdacsos hamagról (tartarus emeticus). Pest, 1830.

Merényi Dezső. Magyar gyógyszerészeti törvények, kiegészítve az érdeklő miniszteri rendeletekkel, magyarázat és betűrendes tárgymutatóval ellátva. Budapest, 1884.

Meskó János. Dissert. inaug. pharm.-med. de camphora. Budae, 1830.

Mészáros Ferencz. Gyógyszeres értekezés a sósavas kinadékról (murias chininae) és az alfojtó-savas bátragról (subnitras bismutici). Pest, 1835.

Metelka Ferencz. Gyógyszeres értekezés az eczetsavas horgagról (zincum aceticum) és a dárdagról (stibium). Pest, 1837.

Meyer Ferencz Seraphius. Dissertatio inaug. med. de Marte. Vindobonae, 1823.

Meyer Károly József. Handbuch der Pharmacologie, als Erläuterung aller in der österr. Pharmacopöe v. J. 1834. enth. Arzneymittel. Mit besond. Rücksicht auf andere Dispensatorien, vorzugsweise auf die k. k. oest. Militairu. kön. preussische Landes-Pharmacopöe. Zum Gebrauch für Aerzte, Wundärzte und Apotheker. Güns, 1835.

– II. verbesserte u. vermehrte Aufl. 1838.
– Vollständiges Recept-Taschenbuch zur neuesten österr. Pharmacopöe. Für Aerzte und Wundärzte. Supplement zu dessen Handbuche der Pharmacopöe vom J. 1834. 2 Abthlgn. Güns, 1836.
– II. vermehrte u. verbesserte Aufl. 1844.
– Pharmacologische Blätter zur Mittheilung und Besprechung des Neuesten und Wissenswerthesten aus dem Gebiete der Arzneimittellehre. Für praktische Aerzte und Wundärzte. Güns, 1840.

Mihályik Gejza Sándor. Dissertatio inaug. pharmacol. de exploranda virtute medicamentorum. Budae, 1838.

Mike (csomortáni) József. Gyógyszeres értekezés a hamany vasany kékletről (cyanuretum kalii ferratum) és a kénsavas rézagos húgyagról (sulfas cupri ammoniacalis). Pest, 1835.

Miskovicsew Miksa Miklós. Dissertatio de conio maculato. Budae, 1834.

Mizald Antal. Kerti dolgoknak leirása. Négy könyvekben rendesen bé-foglaltatott: Mellyek közzűl ..:. az harmadik kerti holmiknek orvos hasznait rendre irja ki .... Mindezek gyönyörűséggel és ki-mondhatatlan haszonnal rakvak .... magyarrá penig fordíttattak és sok helyeken továbra-is értelmessebben magyaráztattak Nadanyi János által. Kolozsvár, 1669.

Molnár István. Az alföldi sziksótermelésről, vegyi és orvosi tekintetben. Pest, 1869.

Moscovitz Mór. Dissertatio inaug. med. de cubebis. Pestini, 1832.

Möes Móricz. Gyógyszeres értekezések a sóska savról (Acidum oxalicum) és a higany-előibolatról (protoiodidum hydrargyri). Pest, 1833.

Murmann Károly. Pharm.-chem. Abhandlung über Vauquelin's Blausäure und das Chinaeextraxt. Pest, 1834.

Mühlhoffer József. Dissert. inaug. pharm.-med. sistens alcaloidea recentiori aevo in usum medicum tracta. Pestini, 1843.

Nadenitsek Domonkos. Dissertatio inaug. med.- pharmacologica. Vindobonae, 1838.

Nagel Mór. Dissertatio inaug. med. de opio. Budae, 1847.

Nagy (nyiri) Ferencz. Darstellung der neueren Ansichten über die Natur der Salzsäure. Wien, 1819.

Narcis Ferdinand György. Dissertatio botan.-medica de chaerephyllo. Gryphiswaldiae, 1711.

Nemes György. A Carbanilid és kénvegyületének viselkedése légenysav iránt. Tudori értekezés. Kolozsvár, 1877.

Némethy Miklós. Dissertatio inaug. chem.-pharmac. complectens conspectum remediorum medicatorum et illa decomponentium. Viennae, 1837.

Nendtvich Károly. Grundriss der Stöchiometrie, nebst einem geschichtlichen Ueberblick derselben für angehende Chemiker und Pharmaceuten. Ofen, 1839.

Oesterreicher Illés. Dissert. inaug. med. exhibens generalia de fungis venenatis. Pestini, 1832.

Oesterreicher József. Az általam ujonnan találtatott természeti magyar csudálatos sóval (sal mirabilis nativus hungaricus) való hasznos élésről orvosi tapasztalások. H. n. 1801.
– Természeti csudálatos magyar sóval való hasznos orvosi tapasztalások. H. n. 1801.

Orfila M. P. Rettungsverfahren bei Vergiftungen und dem Scheintode; nebst Mitteln zur Erkennung der Gifte, der verfälschten Weine und zur Unterscheidung des Wirklichen vom Scheintode. Aus dem Französischen übersetzt und mit einer Rettungsapotheke vermehrt von Joh. Schuster, Prof. der Chemie in Pest. Pest, 1819.

– A méreggel megétettettek és látszatos halálban lévők megmentése; a mérgek és hamisított borok ismeretére s a valóságos halálnak a látszatos haláltól való megkülönböztetésére szolgáló eszközökkel együtt. Francziából németre fordította és egy mentő patikáról szóló toldalékkal megbővítette Schuster János, a pesti kir. universitásnál chemiát tanitó rendes professor. Németből magyarra fordította Szabó József orvostdr., Abaujmegye tiszti physikusa. Kassa, 1821.
– Segédkönyv a mérgezések és tetszhalál körül és azon szerekről, melyek a mérgek és meghamisított borok felfedezésére szolgálnak; nem különben azon jelekről is, melyek által a tetszhalált a valódi haláltól meg lehet különböztetni. Ehhez kapcsolva mentő gyógyszertár Schuster János után. És végre a halottkémekről, szerkeszté Rosenzweig József, hites orvos és szülész. Buda, 1846.
Orzovenszky Károly. Emetica respectu therapeutico. Dissertatio inaug. med. Pestini, 1840.
Paecken Keresztély. Dissert. inaug. med. de venenis. Regensburg, 1717.
– Pharmacopoea Rossica pro iis, qui in exercitu imperali medicinam faciunt. Petropoli, 1765.
– Ed. II. 1776.
– Pharmacopoea Castrensis. Petropolii. 1778.
– Ed. II. 1782.
Pancera Gáspár. Dissertatio inaug. med. sistens corticis peruviani usum in intermittentibus. Tyrnaviae, 1775.
Pančič József. Toxiocologia botanica. Dissertatio inaug. Pestini, 1842.
Pap József. Dissertatio inaug. pharm.-med. de ipecacuanha. Pestini, 1834.
Patzek Vilmos. Vegy- és gyógyszertani értekezés az ömlesztett fojtósavas ezüstagról és az al-eczetsavas olmacsról. Pest, é. n.
Pávai Vajna Gábor. Az antifebrinről. Pozsony, 1887.
Pavich Sándor Antal. Dissertatio inaug. med. sistens quaedam de nicotiana tabaco. Vindobonae, 1827.
Pázmándy Gábor. Dissertatio inaug. phys.-chem. sistens natri Hungaricae veterum nitro analogi. Vindobonae, 1770.
Pekarik András. Examen medicamentorum. Budae, 1834.
Pekarovits Gábor. Dissertatio inaug. med. de salicina. Pestini, 1836.
Peller József. Magyarországi orvosi növények. (Orvostudori értekézés.) [Plantae officinales Hungariae indigenae. Dissertatio inaug. bot.-pharm.-medica.] Pest, 1843.
Pentz Ferencz. Gyógyszeres értekezés az arany szikany zöldletről (Chloridum auri et natrii) és az eczetsavas horgagról (Zincum aceticum.) Pest, 1836.
Perliczy János Dániel. Medicina pauperum, azaz szegények számára való házi orvosságoknak az köztök leginkább és leggyakrabban uralkodni szokott nyavalyák ellen való alkalmaztatás az mindennapi könnyen feltalálható és megszerezhető eszközökből kinyújtatott. Buda, 1740.
– Testi békességre vezérlő utitárs. Azaz a sokféle nyavalyákkal küszködő testnek szükségére alkalmaztatott házi és uti patikácskának rövid és sommás leirása. Buda, 1740.
Pick József. Dissertatio inaug. med.-pharm. de radicae Artemisiae vulgaris remedio antiepileptico. Vindobonae, 1831.
Piller Károly. Gyógyszeres értekezés a kénsavas kinadékról (sulfas chininae) és a kéklőgyulatsavról (acidum hydrocyanicum). Pest, 1829.

Pillmann Ferencz. Gyógyszeres értekezés az eczetégényről (aether aceticus) és az olvadhatatlan zöldlő gyulatsavas hugyagos higagról (mercurius praecipitatus albus). Pest, 1836.
Pintér József. A vasany kékletről (cyanuretum ferri) és a fojtósavas higacsról (nitras hydrargyrosi). Pest, 1829.
Plenck (Plenk) József Jakab. Schreiben an Herrn Rumpelt von der Wirksamkeit des Queksilbers und Schierlings. Wien, 1766.
– Materia chirurgica, oder Lehre von den Wirkungen der in der Wunderarzney gebräuchlichen Heilmitteln. Wien, 1771.
– III. verb. Aufl. 1780.
– Pharmacia chirurgica seu Doctrina de medicamentis praeparatis ac compositis, quae ad curandos morbos externos adhiberi solent. Viennae, 1775.
– Editio nova 1791. – Editio secunda, emendata. Viennae, 1780.
– Auswahl d. chirurg. Arzneimittel, nebst e. Verzeichniss d. Werkzeuge u. Bandagen; aus d. Latein. Wien, 1775.
– Chirurgische Pharmacie, oder Lehre von d. zubereiteten oder zusammengesetzten Arzneimitteln; aus d. Latein von J. P. G. Pflug. Koppenhagen, 1776.
– II. Aufl. 1786.
– Chirurgische Pharmacie, oder Lehre von den zubereiteten und zusammengesetzten Arzneymitteln, welche zur Heilung äusserlicher Krankheiten pflegen angewendet zu werden. Aus der lateinischen zweiten Ausgabe übersetzt. Wien, 1780.
– II. verm. Aufl. 1786. – Ibid. 1790.
– Pharmacologia chirurgica sive doctrina de medicamentis, quae ad curationem morborum externorum adhiberi solent. Viennae, 1782.
– Toxicologia seu doctrina de venenis et antidotis. Viennae, 1785.
– Editio II. 1801.
– Lehre von dem Giften u. Gegengiften. Wien, 1785.
– Chirurgische Pharmakologie oder Lehre von den Azneimitteln, welche zur Heilung äusserer Krankheiten pflegen angewendet zu werden. Aus d. Latein übersetzt. Wien, 1786.
– II. verb. Aufl. 1787.
– Icones plantarum medicinalium secundum syst. Linnaei digest. cum enumer. virium etc.Viennae, 1788–91.
– Ibid. 1807–18.
– Elementa pharmaco-catagraphologia seu doctrinae de praescriptione formularum medicinalium. Viennae, 1799.
– Anfangsgründe der Pharmako-Katagraphologia, oder Lehre, Arzneimittel zu verschreiben. Wien, 1799.
– Elementa chymiae pharmaceuticae etc. Viennae, 1802.
– Anfangsgründe d. pharmaceutischen Chymie oder Lehre von der Bereitung u. Zusammensetzung der Arzneimittel. Wien, 1803.
– Pharmacologia med.-chirurg. specialis. Partes III. Viennae, 1804.
– Specielle med.-chirurg, Pharmacologie, oder Lehre von den Kräften der Arzneimittel. 3 Thle. Wien, 1804–5.
– II. Aufl. 1816.
Plohn Lázár. Dissertatio inaug. med. sistens artem formulas concinnandi. Pesthini, 1833.
Pollák József. Dissertatio chem.-pharm. de chlorido auri et natrii (Gold- und Natrium chlorid) et iodureto plumbi (Jodbley). Pestini, 1836.
Povolni József. Dissertatio inaug. med.-pharmacol. de secali cornuto. Budae, 1834.

Prandt Armin. Dissertatio inaug. med. de vesicantibus. Viennae, 1768.
Purcher János. Vera relatio et efficacia pulveris Hermetici et aquae luparis; aquae quidem quotidiano usu ultra XX. annos, pulveris vero plus quam decennali experientia in pluribus Germaniae et Hungariae locis comprobatorum. Trentsinii, 1646.
Purjesz Ignácz. Gyógyászati vényzsebkönyv bujakóros betegségekre nézve. Budapest, 1884.
Quitswasser Jenő. Gyógyszeres értekezés a tiszta feleresztett fojtósavról (acidum nitricum dilutum purum) és a borkősavas dárdacsos hamagról (tartarus emeticus). Pest, 1836.
Raab Ferencz Mihály. Dissertatio inaug. med. de abusu emetici. Viennae, 1756.
K. Rácz Károly. Gyógyszerészeti-reálencyclopaedia. Gyógyszerészeti tudományos magyarázó szótár. Összeállította .... Függelék a legujabb gyógyszerekről. Budapest, 1885–1891.
Radány Bertalan. Gyógyszeres értekezések a kéklő gyulatsavról (acidum hydrocyanicum) és a férjany ibolatról (joduretum arsenici). Pest, 1833.
Radubszky András. A tiszta tömény eczetsavról (acidum aceticum purum) és égetett keseragról (magnesia usta). Pest, 1830.
Randics Fortunatus. Dissertatio inaug. med. de astromontano antidoto veneni animalis KAT'EΞOXHN viperini. Vindobona, 1840.
Raudnitz L. A stájer növénynedv orvosi gyógyereje és hatása részlete, utasításokkal együtt. A harmadik kiadás után magyarítva. Pest, 1857. – U. o. 1867.
Reithammer I. A. Chem.-pharm. Abhandlung über das anderthalb Cyaneisenkalium (Sesquicyanuretum kalii et ferri) und über die reine concentrirte Salpetersäure (Acid. nitr. conc. pur.). S. 1. et a.
Remetei József. Gyógyszeres értekezések. A hamany vasany kéklétről (cyanuretum kalii ferratum) és a festagsavas ólmacsról (chromas plumbosi). Pest, 1836.
Richter Dániel Antal. Analysis chemica venenorum anorganicorum. Dissertatio chem.-med. Pestini, 1839.
Risdörffer (izdenczi) Ferencz. Tabellarische Uebersicht der Arzneimittel, nebst Angabe der gebräuchlichsten Synonyma, der Anwendungsweise, Dosis und Taxe derselben, bearbeitet nach der Arzneilehre des Hrn. Prof. Dr. Med. Carl. D. Schroff und dem pharmacologischen System des Herrn Prof. Carl Hartmann. Mit einem Anhange, enthaltend die Ordinations-Norm der Kranken-, Armen-, und Versorgungsanstalten, sovie über die 500 Vorschriften der bekanntern und gebräuchlichern zusammengesetzten Arzneimittel. Ein Hilfsbuch für angehende Aerzte und Wunderärzte bei der Vorbereitung zu den Prüfungen, bei dem Besuche der Kliniken u. im Anfange der praktischen Laufbahn. Wien, 1839.
– II. verm. Aufl. durchgehends umgearb. u. bereichert mit übersichtlicher Darstellung der neueren Heilmittel, der besonderen Heilmethoden, der Toxicologie, der vorzüglichsten in- u. ausländischen Mineralquellen u. herausgegeben von Anton Dingelmann. Wien, 1847.
Rochlitz János Sámuel. Dissertatio inaug. med. arsenico. Pesthini, 1817.
Rohrbach Antal. Taxa medicamentorum. Gyógyszer árszabvány. A gyógyszer árszabvány hivatalos kadásába fel nem vett gyógyszerek árszabványával bővített, a méterrendszer szerint átdolg. kiadás. (Magyar, latin és német nyelven.) Kidolgozta .... Budapest, 1876.
– III. kiad. 1884.
Rokotnitz M. Dissertatio inaug. med.-pharm. de sulphure. Pestini, 1835.

Rokszer Ágoston. Gyógyszeres értekezések a hamany vasany kékletről (cyanuretum kalii ferratum) és a kénsavas rézagos hugyagról (sulfas cupri ammoniacalis), Pestini, 1837.
Ronkovits Pál. A dárdanyról (stibium) és dárdanykészítményekről (praeparata stibii). Pest, 1830.
Rósa György Konstantin. Dissertatio inaug. med. de luxu in medicamentis, ejus fontibus et damno. Viennae, 1812.
Rosenthal Ágost. Dissertatio inaug. med. de emeticis. Budae, 1842.
Rózsay (Rosenfeld) József. A kénégenygőz hatása, különösen seborvosi tekintetből; tapasztalati adatokra építve s tudományosan felvilágosítva. Pest, 1847.
– Die Schwefeläther-Dämpfe und ihre Wirksamkeit, vorzüglich in Bezug auf operative Chirurgie. Auf Thatsachen gegründet von .... Pest, 1847.
Röck János. Dissertatio inaug. med. de venenis in genera et curandis intoxicationibus. Pestini, 1830.
Rőhmann F. Vezérfonal a khémiai gyakorlatokban orvostanhallgatók számára. Fordította Huber Alfréd. Budapest, 1891.
Röszler Alajos. Dissertatio inaug. med. de cantharide. Budae, 1840.
Ruland János Dávid. Pharmacopea nova in qua reposita sunt stercora etc. Leutschoviae, 1644.
Saphir Zsigmond. De auro ejusque praeparatis. Specimen inaug. pharmacol.-med. Pestini, 1826.
Say József. Dissertatio inaug. med. de coniino. Budae, 1839.
Schédy Sándor. A magyar gyógyszerészetre vonatkozó törvények és szabályok gyüjteménye. Tekintettel a hazai gyógyszerészek reformtörekvéseire. A »Magyarországi gyógyszerészegylet« megbizásából összeállította és magyarázattal, valamint betűrendes tárgymutatóval ellátta .... Budapest, 1887.
– II. olcsó kiad. 1893.
Scheidenberg Antal. Gyógyszeres értekezések a jegesített fojtósavas ezüstagról (Nitras argentici crystallisatus) és a hamany vasany kékletről (cyanuretum kalii ferratum). Pest, 1834.
Scherz János. Pharmac.-chem. Abhandlung über die medicinische Seife u. die reine kohlensaure Magnesie. Pest, 1834.
Schiel Heinrich. Grundzüge der Pflanzenkunde nach ihrem gegenwärtigen Zustande mit Rücksicht auf Medicin und Pharmacie. Güns, 1838.
Schimbeck András. Gyógyszeres értekezés a levált kénről és a higanyketted ibolatról. Pest, 1833.
Schlesinger Bernát. Dissertatio inaug. med. de remediorum domesticorum abusu. Viennae, 1832.
– **Szigfried.** Venena eorumque antidota. Dissertatio. Budae, 1837.
Schmidt János. Dissertatio inaug. medico-pharmacol. de acido hydrodyanico. Pestini, 1825.
Schnell Péter. Pharmazeut.-chem. Abhandlung über den Schwefelalkohol und das basisch-mangansaure Kali, öffentlich vorgetragen an der k. ung. Universität bei Bereitung dieser Präparate im Monat Juli 1834. Pest, s. a.
Schosulán János Mihály. Dissertatio inaug. med. de vinis. (De vino Hungarico p. 18–23. De Tokayensi in specie p. 47–50.) Viennae, 1769.
Schraud Ferencz. Beobachtungen aus der Arzneikunde. Wien, 1792.
Schreiber E. A hasonszenvi házi-orvos. Minden kóros jelenetek előadása, betűrendü sorozatban a megfelelő homöopathiai gyógyszerek kitételével. Kivonatban. Pest, 1859.

Schröder József. A tiszta tömény kénsavról (acidum sulphuricum concentratum purum) és a borkősavas hamagról (tartras kali). Pest, 1830.

Schulek Sándor. Vegytani készítmények. Magyarra fordította némely készítményekkel és vegytani szótárral bővítette Donogány Jakab Pest, 1851.

Schulhof Jakab (I.) Dissert. inaug. med.-pharmacol. de camphora. Pesthini, 1834.

Schuster János Szilárd. De opio. Pestini, 1819.

– De iodo. Pestini, 1827.

– De ferro. Pestini, 1829.

– Gyógyszerek árszabása. Buda, 1829. (Névtelenül jelent meg).

Sebeök (szent-miklósi) Sándor. Dissertatio inaug. med. de tataria Hungarica. Viennae, 1779.

Sebestyén (acsádi és **f.-gerzseni) Károly.** Dissertatio inaug. med. sistens pharmacocatagraphologiam. Viennae, 1838.

Seeburger János br. Dissert. inaug. med.-pharm. de champhora. Vindobonae, 1822.

Segner János András. Disputatio de penetratione salis alkali in interstitia salis acidi. Jenae, 1722.

– Programma, quo aliqua de effervescentia salium expenduntur. Göttingae, 1737.

Seivert Mihály. Dissertatio inaug. med. de medicamentis resolventibus praecipue topicis. Halae, 1743.

Seiz János Keresztély. Der ärztliche Begleiter für gebildete Familien auf dem Lande. Ein Handbuch der populären Heilkunde und Dietätik, zur richtigen Erkenntniss der Krankheiten und deren einfacher Cur, nebst Angabe der unentbehrlichsten Arzneimittel und deren Gebrauch. Pest, 1855.

– II. Aufl. 1859.

Sigmund (ilanori) Károly Lajos. Vényminták … tanár bécsi egyetemi kórodájából. A kórodán leggyakrabban rendelt, az előadásokon különösen jelzett vényminták, s a venericus és bujakóri betegek ápolása és kezelésénél követett rendszabályok gyüjteménye. A III. átdolgozott, bővített és javított kiadás után magyarra ford. Kövér Gábor. Pest, 1871.

Simon Imre. Magyar gyógyszerészek évkönyve 1862. Temesvár, 1862.

Simonides Antal. Gyógyszeres értekezés a tiszta kénsavas keseragról. (Sulfas magnesiae purus) és a langról (Alcohol). Pest, 1834.

Sinay Dániel. Gyógyszeres értekezés az arany szikanyzöldletről (chloridium auri et natrii) és a ketted kénsavas hamagról (Bisulfas kali). Pest, 1834.

Sipőcz Ferencz. A gyantársavról (acidum succinum) és a kénsavas vasacsról (sulfas ferrosi). Pest, 1830.

Soltész József. Gyógyszeres értekezés a jalapadékról (Jalapina) és a hamany vasany kékletről (Cyanuretum Kalii ferratum). Pest, 1833.

Soltész Miksa. Memoranda der allgemeinen Botanik und die Medizinalpflanzen der österreichischen Pharmacopöe für Mediciner und Pharmaceuten. Wien, 1854.

Somp János. Dissertatio inaug. phys.-med. Sanguisuga. Budae, 1834.

Soós (Bádoky) Károly. A higany előzöldletről (Protochloridum Hidrargyri) és a fojtósavról (Acidum nitricum). Pest, 1829.

Sperlágh Gyula András. Dissertatio inaug. med. sistens descriptionem oleorum synopticam. Pestini, 1823.

Staurótzky László. Gyógyszeres értekezés a borsadékról (Piperina) és a borkősavas dárdacsos hamagról (Tartarus emeticus). Pest, 1835.

Steinensis Kristóf. Oleum juniperi, qua ratione omnibus fere humani corporis aegritudinibus medeatur. Cracoviae, 1545.

Stetter József. Orvosi vénytan. Irta latinul ..... Magyarítá és bővíté Hamari Dániel. Pest, 1852.

– II. kiadás 1862.

Stockinger Mihály Gottfried. Dissertatio inaug. med. de medicamentorum purgantium natura et usu. Erfordiae, 1728.

Stollmann Károly. A szoritdékról (Stychina) és a felkénsavas hamagról (Supersulfas kali). Pest, 1830.

Störck Antal báró. Pharmacopoea austriaco-provincialis. Posonii, 1779.

Svirbély József. Gyógyszeres értekezések a kéklő gyulatsavról (acidum hydrocyanicum) és az ibolyógyulatsavas szikagról (hydriodas natri). Pest, 1833.

Szabó (negyedi) Alajos. Orvostudori értekezés. Mentő szerek rögtöni életveszélyben. Pest, 1842.

Szabó Dávid. A mádi bor természet- és orvostudományi tekintetben. Orvostudori értekezés. Pest, 1838.

Szarka János Nep. Gyógyszeres értekezés a jegesített fojtósavas ezüstagról (nitras argenti chrystallisatus) és Moscat fekete higacsról (mercurius moscati). Pest, 1835.

Szathmári (paksi) Pál. Dissertatio de simplicium remediorum prae operose concinnatis praestantia. Franequerae, 1757.

– Editio altera. Claudiopoli 1760.

Szennert Ker. János. Elemi vegytan kezdő orvosok és gyógyszerészek használatára segéd kézi könyvül. Buda, 1847.

Szenthe Károly. Gyógyszeres értekézések a tömény eczetsavról (acidum aceticum concentratum) és a hamany vasany kékletről (cyanuretum kali ferratum). Pest, 1837.

Szent-Mihályi Mihály. Házi orvosságok, mellyek különös munkával egybe szedetvén, három részre osztattak. Ezekhez némely közjóknak és a rozs virág hasznainak feljegyzése is adatott. Vácz, 1791.

Szentpétery János. Az anyarozsról. (Orvostudori értekezés). [Secale cornutum. Dissertatio inaug.] Pest, 1841.

Szép József. Vegytani értekezések a kénvasacsról (sulfuretum ferrosum) és az ötkéneshamélegről (pentasulfuretum kali). Buda, 1844.

Szeremley Mihály. Vényminta-Tár a magyar gyógyszerkönyvhöz. Pharmacologiai alapon összeállította .... Budapest, 1876(75.)

Szilágyi József. Értekezés a mérges gombákról általánosan. (Orvostudori értekezés.) Pest, 1830.

Szkalla László. A strophantus hispidus gyógyszertani ismertetése. (Gyógyszerésztudori értekezés). Budapest, 1895.

Szopkó Dezső. Cortex erythrophloei gyógyszerisméje. (Gyógyszerésztudori értekezés). Budapest, 1895.

Sztupa György. Rövid értekezések a mészanyzöldletről és a kénsavas horgagról. Pest, 1834.

Takács János. Dissertatio inaug. med. de plantis venenatis phanerogamis Hungariae. Vindobonae, 1839.

Tamassik István. A nadragulyadékról (atropina) és a higany kettődzöldletről (deutochloridum hydrargyri). Pest, 1829.

Tarr Sándor. A kávéról értekezik. [Dissertatio inaug. pharmacologico-medica de coffea.] Pest, 1836.

Tegze Imre. Értekezés a dárdany készítményeiről vegytani s orvosi tekintetben. [Dissertatio inaug. med.-pharmacologica pertractans praeparata antimonii.] Pest, 1840.

Ternajgo József. Gyógyszeres értekezés a villó savról (Acidum phosphoricum) és a tiszta timagról (Alumina pura.) Pest, 1830.

Teutsch András. Dissertatio chymico-med. de tincturis martialibus. Trajecti ad Rhenum. 1693.

Than Károly. A magas hőmérsék és karbolsavgőz hatása szerves testekre. Budapest, 1880.

Theodorovits Máté. Gyógyszeres értekezés a sósavas dárdacsról (murias stibii) és a folyó aleczetsavas ólmacsról vagy ólomeczetről (subacetas plumbi liquidus). Pest, 1836.

Thoma János Ferdinand. Dissertado inaug. pharm.-med. de ferri ejusque praecipuis praeparatis, usu et virtute medica. Viennae, 1834.

Tomanek Ferencz. Chemisch-pharm. Abhandlung über das krystallisirte salpetersaure und chromsaure Sylberoxyd. Pesth, 1840.

Tomssik Lajos. Gyógyszeres értekezés a kénégenyről (Aether sulphuricus) és az égető hamagról (Kali causticum). Pest, 1830.

Tonházy János. Versuche mit der Blausäure, an mehreren leidenden Thieren nebst einigen auf dieselbe sich beziehenden Ansichten und Beobachtungen. Pressburg, 1824.

Torkos Justus János. Taxa pharmaceutica Posoniensis, cum instructionibus pharmacopoeorum chirurgicorum et obstetricum speciali mandato excelsi consilli regii locumtenentialis Hungarici assumpta per regiam sanitatis comissione revisa, relata ac per titulatum exc. cons. reg. locumtenent. superrevisa, approbata. Posonii, 1745.

– Polychrestus liquorjáról való tudósítás. Pozsony, 1754.

– Wynavčenj, de liquore polychresto. Presspurku, 1756.

– Bericht von doctoris .... liquore polychresto, oder Gall- und Schleimtinctur. Pressburg, 1757.

– Sal minerale alcalicum nativum Pannonicum et ex eodem parata remedia liquor polychrestus alcalicus et sal polychrestum alcalicum nuncupata desiderio et voluntati multorum satisfacturus candido calamo explicat. Posonii, s. a.

Tóth István. A higany kettedibolyatról (perioduretum hydrargyri) és a tiszta kénsavas vasacsról (sulphas ferrosus cum aqua). Pest, 1835.

Tóth József (I.) Dissertatio inaug. med. de mercurio. Viennae, 1821.

Trajánkovits Ágoston. Gyógyszerészeti könyvvitel. Különösen a gyógyszerészeti rend elméleti és gyakorlati utmutatásaul – egy-két havi gyógyszertári üzletterv gyakorlati keresztülvitelével s mérleggel – tanulók és önoktatást nyerni kivánók számára. Sarkad, 1868.

Trandaphill Cosmas. Bases et acida plantarum acrium. Dissertatio inaug. pharm.-med. Budae, 1837.

Trstyánszky Károly és **Kövér Gábor.** Útmutatás a mérgek kikeresése és a vérfoltok felismerésére orvostörvényszéki vegyvizsgálatoknál. Dr. Otto Gyula és Robert vegytanárok nyomán vegyészek, orvosok, gyógyszerészek, birák s jogászok számára közlik: ..... Pest, 1871.

Tumler Ignácz. Gyógyszeres értekezés a póris savról (acidum boricum) és a higanyelő-ibolatról (joduretum hydrargyri). Pest, 1836.

Ungerhoffer Xav. Ferencz. Compendii materiae medicae Pars I. Continens alimenta, et quatuor cardiacorum simplicium classes. Dissertatio inaug. med. Viennae, 1759.
Vajda Péter. Növénytudomány. Magyar-latin füvésznyelv és rendszerisme. Orvosok, gyógyszeresek, kertészek stb. számára. Pest, 1836.
Veszelszki Antal. A növény-plánták országából való erdei és mezei gyüjtemény, vagyis fa és füszeres könyv, melyben azoknak deák, magyar, német, franc, cseh és olák neveik, külső, belső és közhasznaikkal egyetemben Mathiolusból s más több fa- és füvésziókból a közrendü hazafiak kedvekért szálanként egybeszedettek … által. Pest, 1798.
Wachter Bódog. Der durch Erfahrung bewährte, heilsame Gebrauch des Wachholderöls bei Behandlung der Cholera-Kranken, nebst andern naturgemössen auf Erfahrung gegründeten Hilfsmitteln und beachtungswerthen Andeutungen. Tyrnau, 1831.
Wagner Dániel. Pharmaceutischmedicinische Botanik oder Beschreibung und Abbildung aller in der k. k. österreichischen Pharmacopoee vom Jahre 1820. vorkommenden Arzneipflanzen, in botanischer, pharmaceutischer, medicinischer, historischer u. chemischer Beziehung mit besonderer Rücksicht auf die botanischen Arzneistoffe; mit getreuen, genau nach der Natur gezeichneten und ausgemalten Abbildungen. 2 Bde. Wien, 1828–29.
– Selectus medicaminum recentiori tempore detectorum et nonnullorum antiquiorum et novo adhibitorum. Fasciculus I. Budae, 1839.
– **ifj.** Preisverzeichniss pharmaceutischer Praeparate, Droguen … Pest, 1860.
– Gyógyszerisme (Pharmacognosia) orvosok, gyógyszerészek, iparosok és kereskedők számára. (4 füzet.) Pest, 1862–65.
– Ujabb kitünőbb gyógyszerek jegyzéke. Verzeichniss vorzüglichster neuerer Arzneimittel. Buda, 1866.
– **Ferencz.** Gyógyszeres értekezés a hamany ibolatról (joduretum kalii) és a tiszta folyó hugyagról (ammonia pura liquida). Pest, 1836.
– **János Antal.** Chemisch.-pharm. Abhandlung über das Magnesium und Quecksilbercyanid. Ofen, 1843.
Wallaszky Lajos. Modus medicamenta adplicandi. Dissertatio inaug. med. Pestini, 1838.
Wartha Vince. Vegytani és gyógyszerészeti anyagok és készülékek. (Hivatalos jelentés a Párisban 1878-ban tartott egyetemes kiállításról.) Budapest, 1879.
Wawrik Miklós. Dissertatio inaug. de virtute medica vegetabilium esculentorum. Vindobonae, 1839.
Weber János. Bases et acida. Dissertatio pharm. med. Budae, 1837.
Wedel G. V. De opio. Budae, 1667.
Welsch Gyula. Dissertatio inaug. pharm.-med. sistens brevem conspectum remediorum novorum virtutis eorundem medicae ac morborum in quibus adhibentur. Budae, 1844.
– **János Menyhért.** De vini hungarici excellenti natura, virtute et usu. Halae, 1721.
Werner Xav. Ferencz. Dissertatio inaug. med. sistens quaedam de diureticis. Vindobonae, 1825.
Werther (numvári) Frigyes. Készített sós-borszesz háziszer sat. Pest, 1866.
– Cs. k. kiz. szab. életital. Pest, 1866.
– K. k. ausschl. priv. Életital (Lebenstrank). Pest, 1866.
Werzár Emanuel János Nep. Dissertatio inaug. pharmacol.-med. de auro. Vindobonae, 1826.

Winterl Jakab József. Systematis artis pharmaceut. in novo Tyrnaviensi laboratorio quotannis experimentis demonstrandi. Tyrnaviae, 1772.

Wohl Mór. A higany felszivódása s kiválasztása kérdésének jelen állása, tekintettel a syphilis gyógyitására. Budapest, 1894.

Wolff András. Was ist von der Oeleinreibung, als einem neu endeckten Heilmittel gegen die Pest zu halten, und wie muss dieses gebraucht werden? Untersucht von .... Hermannstadt, 1798.

– **Gábor.** Gyógyszeres értekezés az eczetsavas ezüstagról (Acetas argentici) és a kéngyulatsavas hugyagról (Hydrothionas ammoniae). Pest, 1834.

– **József.** Dissertatio inaug. med.-pharmacologica de moscho. Vindobonae, 1833.

Wolfstein József. Dissertatio inaug. med. de plantis venenatis phanorogamis I. Comitatus Pesthiensis. Budae, 1826.

Wolny István. Dissertatio inaug. pharm.-med. de oleo gadi morrhae. PestIni, 1833.

Zelizy Dániel. Gramm és gran. A gránrendszerről a gramm rendszerre történő pontos átszámítás pontos megkönnyítése végett orvosok és gyógyszerészek használatára. Debreczen, 1875.

Zey András. Olajoknak több másféle nagy hasznu orvosságokkal egyben, melyek az ember egészségére mind kivül, mind belől igen hasznosan szolgálhatnak, declaratioja, melyeknek is különös hasznok mind itt Váralján, mind a magyar korona alatt lévő minden tartományokban tapasztalhatóképpen observáltatott és compróbáltatott. (Colophonja: Matheaus Badracharzán Apoth. et Magister oleorum. Andreas Zey Doct. Medic. Varaliensis). H. n. é. n. (Pozsony, XVII. század.)

– Ujra lenyomatott szerzők és nyomtatási hely megnevezése nélkül 1744-ben.

Zsigray Károly Lajos. Dissertatio inaug. med.-botan. sistens enumerationem centaurearum Hungariae. Pestini, 1838.

Zsoldos János. Historia croticis Rhus Cotini cum observationibus clinicis praemio coronatis. Jaurini, 1815.

Zwick Zsigmond. Chemische Abhandlung über das salzsauere Eisenoxyd Ammoniak u. die reine kohlensaure Bittererde. Pest, 1836.

1730. Magyarázatja az Franz orvos élet-essentiájának, mely eránt Prágában az n. orvosi facultásnak rendeléséből Gelhausen s Erbény doctor uraimék által Franz János 1730-dik esztendőben megexaminálttatott. H. n.

1732. Antidotarium sive pharmacopoea nova … civitatis Cassoviensis in usum publicum, rejectis antiquitatis, viribusque; evanidis, secundum Augustanam, et dispensatorium Viennense novissimum, selectissimisque; celebriorum medicorum compositionibus, prout etiam endemiorum morborum convenientibus Alexypharmacis, et medicamentis restaurata, revisa, atque per medicos infra denominatos approbata et publicata. Cassoviae.

1743. Haus Apotheken, d. i. gute, leichte u. heilsame Mittel zur Zeit der Pest. Kaschau.

1744. Az olajoknak több másféle nagy hasznu orvosságokkal egyben … L. Zey András.

– Taxa pharmaceutica Posiensis. L. Torkos Justus János.

1761. Házi különös orvosság. L. Juhász Máté.

– Abhandlung von der vortrefflichen Natur-Eigenschaft u. Würckung des Ungarischen Weins. Dresden u. Warschau.

1767. Erdélyben a szebeni zöld erdőben szedett gomba, ugyan Szebenben megkészíttetvén, és egy uri asztalra fel vitetvén, kinek minémü nyavolyát okozott,

másoknak tanuságokra, hogy magokat minden esméretlen gombának ételétől megtartóztassák, minekutánna könnyebbülését ér ette, rövid magyar versekkel játszadozva ki irta Mercurius. Szebenben.

1773. Házi különös orvosságok, egy toldalékkal, Kolozsváratt. – Házi különös orvosságok, mellyek az orvosok nélkül szűkölködő betegeskedőknek vigasztalására következőképpen a betűk rende szerént külön-külön nyomtatásokból és irásokból szedettek egyben. U. o., 1785.

1779. Taxa medicamentorum in pharmacopoea austriaco-provinciali contentorum. – Taxe der in den österreichischen Provincialpharmacopoee enthaltenen Arzneyen. Pressburg.

1785. Házi különös orvosságok. L. 1773.

– Kritischer Kommentar über die Oesterreichische Provinzialpharmakopoee, mit einem Entwurfe zu einem gemeinnützigen verbesserten Dispensatorium. Pressburg. u. Leipzig.

1791. Házi orvosságok. L. Szent-Mihályi Mihály.

1798. Geschichte der Entstehung u. des Fortganges der Török'schen Spiessglanz-Tinktur, nebst theoretisch-praktischen Anleitung zu ihrem zweckmässigen Gebrauche. Kaschau.

1801. Házi orvosságok, melyek az emberi testnek külömb-külömbféle nyavalyáinak meg-orvoslására nem csak némely esméretesb füvek belső s külső, hanem köz-hasznai is rövideden egybe szerkesztetve találtatnak. Most pedig hogy annyival-is inkább édes nemzetünknek természeti hajlandósága felindittassék; a méhtartás tudománya is helyesen és röviden hozzá adatott. Vácz.

1804. Taxa medicamentorum emendata pro regno Hungariae et adnexis partibus edita. Budae. – Taxe der Arzneyen, welche umgearbeitet für das Königreich Ungarn u. einverleibte Provizen herausgegeben wurde. Ofen. – Ibid. 1807. – »Pro anno 1808« Ibid. 1809. – Ibid. 1810. – »Taxa novior medicamentorum emendata …« (Latin és német czimmel és szöveggel). –Más kiadás. Ibid. – Ibid. 1812. – »Taxa medicamentorum in pharmacopoea austriaco provinciali contentorum …« Ibid. 1815. – Ibid. 1816. (Latin és német czimmel és szöveggel). – »Taxa medicamentorum in pharmacopoeae Austriacae editione tertia contentorum …« Ibid. 1822.

– Gyógyszerek árszabása Magyarországra és hozzá kapcsolt tartományokra alkalmaztatva. – Arzneyen Taxe .... Ibid. 1829. (Latin, magyar és német szöveggel.) – Ibid. 1830. – Ibid. 1844. – Ibid. 1845. – Supplementum taxae medicamentorum … anni 1843. – Ibid. 1850.

1807. Taxa medicamentorum emendata. L. 1804.

1809. Taxa medicamentorum. L. 1804.

1810. Taxa medicamentorum. L. 1804.

1811. Taxa medicamentorum. L. 1804.

1812. Taxa medicamentorum. L. 1804.

1815. Taxa medicamentorum. L. 1804.

1816. Taxa medicamentorum. L. 1804.

1819. De opio.L. Schuster János.

1821. Házi orvosságok, melyek az emberi testnek külömb-külömbféle nyavalyáinak megorvoslására nem csak némely esmeretesb füvek belső s külső, hanem köz hasznai és röviden egybe szerkesztve találtatnak. Vácz.

1822. Taxa medicamentorum. L. 1804.

1825. Der erprobte Rathgeber für Hausväter und Hausmütter in der Stadt und beim einsamen Landleben. Nebst einem medicinischen Hausbuch, das die bewährtesten

Mittel der berühmtesten Ärzte, bei den Krankheitsfällen der Menschen, in alphabetischer Ordnung enthält. 2 Bde. Leipzig und Kaschau.
1827. De iodo. L. Schuster János.
1829. De ferro. L. Schuster János.
1829. Taxa medicamentorum. L. 1804.
1830. Házi patika vagy szükségben segítő orvosi könyvecske a nem orvosok számára. Kassa.
1830. Taxa medicamentorum. L. 1804.
1831. Elenchus medicamentorum praeter taxam pharmacorum anni 1829 pretio inde a 1. Nov. 1831. usque ulterioris ordinationes auctorum et diminutorum. Budae.
1831. Taca medicamentorum. Supplementum. L. 1804.
1843. Taxa medicamentorum. L. 1804.
1844. Taxa medicamentorum. L. 1804.
1845. Taxa medicamentorum. L. 1804.
1850. Taxa medicamentorum … Supplementum anni 1843. L. 1804.
1852. Franzbranntwein und Salz, oder sicherer und schneller Selbsthülfer und Selbstarzt für die leidende Menscheit bei allen äusseren Ferletzungen .... und vielen inneren Krankheiten und Uebeln durch das vom Engländer William Lee entdeckte Universalmittel Franzbranntwein und Salz. Pesth, 1852.
– IV. Aufl. 1860.
1870. Hernád doctor patikája. Pest.
1871. Magyar gyógyszerkönyv. Pharmacopoea Hungarica. Pest.
1872. Gyógyszer-árszabvány az 1872. évben kiadott magyar gyógyszerkönyvhez. Hivatalos kiadás. Pest.
– Függelék a (gyógyszerészi) árszabvány II. kiadásához. Pest.
– Taxa medicamentorum. Az 1872. gyógyszer-árszabványnak a hivatalos kiadásba fel nem vett gyógyszerek árszabványozásával és jegyzetekkel bővített kiadása. (Magyar, latin és német nyelven.) – Arznei-Taxe. Neue, mit dem amtlich nicht taxirten Arznei Mitteln vermehrte, ungarisch-, lateinisch-, deutsche authorisirte Ausgabe. Kidolgozta az orsz. gyógyszerészek központi bizottmánya. Pest.
1876. Gyógyszer-árszabvány az 1872-ik évben kiadott »Magyar Gyógyszerkönyv«-höz, részben átnézve és grammsulyra átszámítva. Hivatalos kiadás. Budapest.
1883. Függelék a magyar gyógyszerkönyvhöz. Additamentum ad pharmacopoeam hungaricam. Budapest.
1884. Magyar Gyógyszerkönyv. Pharmacopoea hungarica. Budapest.
– Gyógyszer-árszabvány az 1872. évben kiadott »Magyar gyógyszerkönyv«-hez s annak 1883-iki függelékéhez. Hivatalos kiadás. Budapest.
1888. Magyar Gyógyszerkönyv. Pharmacopoea Hungarica. II. kiadás. Editio secunda. Budapest, 1888.
1892. Formulae nosocomiales. Kiadja a m. kir. honvédelmi miniszterium. Budapest, 1892.
1893. Utasítás a gyógyszerek elszámolására. Kiadja a m. kir. honvédelmi miniszterium. Budapest, 1893.
1895. Katonai gyógyszer-árszabás. Kiadja a m. kir. honvédelmi miniszterium. Budapest, 1895. és 1899.
1898. Adatok az 1891. évi katonai gyógyszerkönyvben előírt gyógytestek készítésénél megközelítő számítás szerint előálló származékokról. Kiadja a m. kir. honvédelmi miniszteriun. Budapest, 1898.
– Katonai gyógyszerkönyv. Kiadja a m. kir. honvédelmi miniszterium. Budapest, 1898.

Év nélkül. (Sine anno.) Észrevételek dr. Kiesow életessentiájának használata iránt és a gyógyászat elmélete és gyakorlatára némely megjegyzések, továbbá néhány különnemű eset megemlítése, mikben e megbecsülhetetlen gyógyszer sikeresen használtatott. Augsburgban.

3. Auxilia repentina.

Balogh Tihamér. Első segedelem hirtelen előforduló betegségek és baleseteknél a homöopathák eljárása szerint. Budapest, 1889.

Bene Ferencz ifj. Tetszhalál, megégetés és egyéb rögtöni életveszélyekről mentőszereikkel együtt. Pest, 1843.

Bertholdi. Wegweiser zur homöopathischen Selbsthilfe in den gewöhnlich vorkommenden Unpässlichkeiten, und bei gefährlichen, schneller Hilfe bedürfenden Krankheitsfällen; oder kurzgefasste Anweisung, so wie man sich nach den Grundsätzen der Homöopathie selbst behandeln soll. Pest, 1834.

Burián Aladár. Az Orvosi Mentés Kézikönyve. Irták: Nékám Lajos S., Jendrássik Ernő, Navratil Imre, Tanárky Árpád, Prochnov József, Csapodi István, Szabó Dénes, Bakó Sándor, Bókay János, Moravcsik E. Emil, Ónodi Adolf, Bőke Gyula, Rothman Ármin, Tóth Lajos, Burián Aladár, Basch Imre, Tauszk Ferencz, Chyzer Béla, Kenyeres Balázs. Kiadta a »Mentők Lapja« szerkesztője … Budapest, 1891.

Cservinka Ferencz Xaver. Dissertatio inaug. med. de auxiliis repentinis in vitae periculis. Vindobonae, 1837.

Esmarch Frigyes. Rögtöni segély balesetekben. Vezérfonal öt előadásban szamaritánus-iskolák számára. Ford. Kreisler Károly. Budapest, 1883.

Fabini Frigyes. Das Heilverfahren in Krankheiten, wo schnelle Hilfe nöthig ist. Hermannstadt, 1846.

Kovách Aladár. Első segély heveny mérgezések esetében. Budapest, 1889.

– Az első segély-nyujtás kézikönyve I. és II. kiadás. Budapest, 1892.

– Mentés dióhéjban. Budapest, 1896.

– Gyakorlati utmutató mentők használatára. Budapest, 1897.

– Az »első segítség-nyujtás« rövid vázlata mindenki számára. Budapest, 1899.

Kováts Mihály. Szükségben való és segedelem tábla a veszett kutya harapásról, a mérgekről, a falatnak gégében való megakadásáról, gőz miatt való megfulásról sat. egy veszett kutya rézre metszett képével. Pest, 1798.

– A hirtelen halál veszedelmeiben való segedelem. I. II. tábla. Rozsnyó, 1820–21.

– Rettungsmittel in plötzlichen Todesgefahren. Herausg. v … I. II. Tafel. Pesth, 1820.

Kresz Géza. Első segély rögtöni baleseteknél az orvos megérkezéseig. Utasítás a vörös-kereszt egyletek, rendőrség, hatósági és községi közegek, vasuti-, tüzoltó- és gyári személyzet, valamint a népiskolák és mindazok számára, kik baleseteknél az első segélyt nyujtják. Budapest, 1885.

Kriegler Mór. Önmentő. Számos mellékelt vénymintákkal. Orvosok s mindkét nembeli betegek számára. Nagy-Kanizsa, 1876.

Lóstainer Antal. Orvosi tanítás a hirtelen veszedelmet okozható betegségekben való serény segedelemhozásról, mely a munkás falusi népért a sebész ifjak fölszabadulásokkori próbatételökre alkalmaztatva kiadott. Pest, 1835.

Plichta Soma. Segélynyujtás életveszélyeknél. Losoncz, é. n. (1889.)

Rajner Dániel. Első segély szerencsétlenségek és baleseteknél. Különös tekintettel a háború esélyeire. Kolozsvár, 1890.

Riedl József. De auxiliis in repentinis vitae periculis. Dissertatio inaug.-med. Budae, 1842.

Schillinger Ferencz. Mentő eljárás tetszhalálnál és az életet rögtön fenyegető betegségeknél. Selmecz, 1876.

Schosulán János Mihály. A falusi embereknek írt oktatás, melyből kiki megtanulhatja, miképpen kellessék a vízben holt, felakasztott, megfulladt, megfagyott, a hőségben elájult és a menykőtől üttetett szerencsétlen felebarátján segíteni és mitől őrizkedjék leginkább a szabadító, hogy maga életének ne ártson, melyet … német nyelven kiadott, most pedig Tolnay Sándor magyarra fordított. Bécs, 1786.

Stadler Károly. Az életmentésről. Győr, 1874.

Szabó (negyedi) Alajos. Orvostudori értekezés. Mentőszerek rögtöni életveszélyben. Pest, 1842.

Tersánczky József. Népszerű oktatás a balesetek alkalmával szükségessé válandott segélynyujtásban az 1876. évi XIV. közegészségi t.-cz. első része V. fejezete kifolyásából. A nép, népiskolák, hajósok, halászok, mozdony- és vonatvezetők, bányászok, rendőrök, halottkémek, halottakra felügyelők, betegápolók használatára. N.-Kanizsa, 1881.

Tomcsányi Imre. A tetszhalottak fölélesztésére vezérfonal. Függelékül: Pár szó a hullák elégetése ellen. Szatmár, 1875.

Tóth Imre. Mentő eljárás vérzések és sérüléseknél. II. kiadás. Selmecz, 1876.

1779. Bewährte Hilfsmitteln, wie denen ertrunkenen und erstickten, auch anders verunglückten Menschen zu helfen seye, auf allerh. k. k. an die königl. ung. Statthalterey erlassenen Befehl bekannt gemacht worden. Pressburg.

1780. Bizonyos oktatások, minemű gonddal kellessék a vízbe esett, s abban elfúladott, vagy másféle szerencsétlenségekbe esett embereken hathatósan segéteni; melyek ő felségének a magyar kir. consiliumhoz 1779. eszt. böjtelő-haván bocsátott nyilván való parancsolatjábul közönséges haszonra és értelemre nyomtatásban kiadattak. Pozsony.

– Approbata medica aquis submersos et suffocatos ac alia ratione infortunatos homines aptissime juvandi quae in obsequium sub 5. febr. 1779. ad excelsum regium locumtenentiale consilium hungaricum emanatae altissimae regiae resolutionis pro communi utilitate et notitia publicantur. Posonii.

1812. Szükségben segítő tábla a vízben fuladtakra, megfagyottakra, akasztottakra nézve. Győr.

1832. Der Arzt u. Rathgeber bei allen Unglücksfällen, wo die schleunigste Hülfe nöthig ist. Leipzig u. Kaschan.

1847. Egészség és rögtönesetek gyógytana. A tanítóképző intézetek használatára. Buda.

IV. Pathologia et therapia applicata.

1. Pathologia et therapia specialis interna.

Abeles Simon. Chorea sancti Viti, specimen inaug. med. Budae, 1837.

Ábrahám Adeodat. Dissertatio inaug. med. sistens nevroses oculorum. Viennae, 1841.

Adolphus Keresztély Mihály. Dissertatio med. inaug. de porcello Cassoviensi. Lipsiae, 1728.

– Trias dissertationum physico-medicarum de quibusdem affectibus singularibus. 1. De affectu Mirachiali. 2. De porcello Cassoviensi 3. De eructatione flammante. Lipsiae, 1746.

Agats Gusztáv. De morbo Hungarico. Dissert. inaug. med. Berolini, 1840.

Aizinger András. Emphysema. Specimen inaug. Budae, 1832.

Alapi Henrik. A húgyszervek némely betegségétől függő emésztési zavarok. Budapest, 1892.

Alberti Mihály. A Haller-féle gyüjteményben ezen név alatt szerepel Schüller János György »De morbo endemio hagymáz …« cz. munkája.

Albrich János. Observationes de peste Barcensi, praesertim Coronae, saeviter an. 1718 et 1719 grassante. (Kézirat. Kivonatot közölt belőle Köleséri Sámuel, szerző nevének elhallgatásával az »Annal. physico-med. Vratislav. Tentamen VI.« cz. műben. Szinnyei.)

Áldor Adolf. A choleráról. H. n. 1873.

Áldor Lajos. Vizsgálatok a vastagbél emésztő- és felszivóképességéről. Budapest, 1898.

Altschul Illés. Dissertatio inaug. med. de scorbuto. Pestini, 1832.

Amer Miklós. Dissertatio inaug. med. de asthmate millari. Budae, 1832.

Ángyán Béla. A cholera indica kór- és gyógytana. Budapest, 1891.

Arejula János Manó. A malagai járvány hideglelésről s orvosolhatásáról, irta Truxillo Péternek a malagai katona és polgári dolgok igazgatójának parancsolatjából … Magyarázta Bérczi János. Pest, 1805.

Argenti Döme. Dissertatio medicopractica de cephalalgia. Pestini, 1836.

– Különféle betegségek hasonszenvi (homoeopathiai) gyógyítása. Nem orvosok és kezdő hasonszenvi orvosok használatára. Pest, 1847.

– II. bővített kiadás 1855. – III. bőv. kiadás Hahnemann életrajzával 1858. – IV. bőv. kiadás 1862. – V. bőv. kiadás 2 kötetben »Hasonszenvi gyógymód és gyógyszertan« czímmel 1864. – VI. bőv. kiadás 2. kötet. 1868. (69.)

– Homoepathische Behandlung verschiedener Krankheiten für angehende Aerzte und gebildete Nichtärzte, mit Lebensbeschreibung Hahnemanns. Aus d. Ungarischen von Dr. Schleicher. (Nebst Portrait des Verfassers). Pest, 1860.

– Hasonszenvi utitárs rögtön támadt betegségek elhárítására. Nemorvosoknak irta … Pest, 1863.

– Hasonszenvi gyógymód és Hahnemann életrajza. Bpest, 1877.

– Hasonszenvi gyógymód kezdő h. orvosok, értelmes nem orvosok használatára, és Hahnemann életrajza. VIII.- újra átdolg. kiadás. Budapest, 1895.

Aspécz Rudolf. Dissertatio medica de febre intermittente. Vindobonae, 1823.

Athanasievits Vazul. Dissertatio inaug. med. de glossitide. Pestini, 1826.

Attomyr I. Briefe über Homöopathie. Jan. bis Dec. 1833 u. Jan. his Juni 1834. Leipzig, 1833–34.
Ausfeld Kristóf. Relatio med. de peste urbis Szegedinae in Hungaria an. 1708. saeviente, ad incl. caesareum consilium bellicum anno eodem Szegedino transmissa. (Német nyelven.)
Austerlitzer Simon. Dissertatio inaug. med. de calculo urinali. Pestini, 1831.
Ayrer János Kristóf. Disputatio de morbo Hungarico. Basiliae, 1631.
Bácsmegyei István Pál. Observationes de morbo csömör Hungariae endemio intertextae. Lugd. Bat. 1717.
Bácsmegyei János. Dissertatio inaug. med. sistens podogram, juxta genuinam optimamque artis methodum curandam. Erfordiae, 1726.
Bagellardus Pál. De universalis morbi articularis praecautio et curatio. Lugduni, 1538.
Bajamonti Gyula. Storia della peste che regno in Dalmazia negli anni 1773–1774. Venezia, 1786.
Baján Miksa. Ne féljetek a kolerától: Kimerítő útmutatás miként óvjuk meg magunkat az ázsiai kolera ellenében. Budapest, 1892.
Bakody József. Homoeopathische Heilung der Cholera zu Raab in Ungarn im J. 1831. Stein am Anger, 1832.
Bakody Tivadar. A hasonszenvi iskola természettudományi módszere. Bpest, 1877.
– A karyomitosis és a biologikus orvosszeri gyógytan alapelve. Budapest, 1884.
Bálint Rezső. A tabes dorsalis complicatióiról. Budapest, 1898.
Balla Manó. Orvosi értekezés a szélhüdésről. Pest, 1847.
Ballus Károly Lajos. Dissertatio inaug. med. sistens diagnosim morborum systematis uropoëtici. Pestini, 1834.
Balogh Endre. Orvosi értekezés az iszákosak reszketeg félrebeszédéről. Pest, 1841.
Balogh (almási) Pál. Rövid orvosi értekezés a cholera morbusról. Temesvár, 1831.
Balta Manó. Orvosi értekezés a szélhüdésről. Pest, 1847.
Bankó Antal. Dissertatio inaug. med. sistens hypochondriam. Vindobonae, 1825.
Barbenius József Benjámin. De haemorrhoidibus vesicae in genere et in specie. Dissertatio inaug. med. Tyrnaviae, 1777.
Baross Károly. Az éhség őrültjei. A pellagra Magyarországon. A pellagra Olaszországban. A pellagra betegség. Mi a teendő? Budapest, 1899.
Barra (homoród-almási) Imre. Dissertatio inaug. med. de hydrope ventriculorum cerebri acuto. Viennae, 1822.
Barra (homoród-almási) István. Értekezés az epekórságról. (Cholera morbus.) Pest, 1831.
Baruch Manó. Dissertatio inaug. med. Semiotica cardiopathiarum synoptice exhibita. Pestini, 1847.
Bastler Antal. Utasítás miként óvakodjunk és meneküljünk orvosi segély érkezéseig a cholerától … choleraóvcseppei által. Pest, 1855.
Baty János. Specimen inaug. med. sistens discriptionem quorundam morborum hungaris endemiorum et remediorum iisdem familiarium et quasi domesticorum. Trajecti ad Rh. 1775.
– Theses inaug., pro priv. doct. subm. Tyrnaviae, 1776.
Baumgarten Samu. A hólyag daganatainak kór- és gyógytana. Budapest, 1896.
Baumgartner Walfrid Antal. Dissertatio inaug. med.-chirurg. de hydrothorace. Vindobonae, 1840.
Bausner Sebestyén. Tractatus de peste ejusque curatione. Cibinii, 1550.
– De remediis adversum luem pestiferam. Cibinii, 1550.
Beck János Nep. Dissertatio inaug. med. de patechiis. Viennae, 1816.

Bednárik János. Dissertatio inaug. med. de aneurysmate. Pestini, 1823.
Beer Lipót. Dissertatio inaug. m.-practica de febribus nervosis secundariis. Viennae, 1826.
Behrens György. Dissertatio inaug. med. de lue Pannonica vulgo dicta die Haupt- oder ungarische Krankheit. Erfurti, 1687.
Bél János Theofil. Dissertatio inaug. med. de cholera humida. Göttingae, 1747.
Bellony József. Dissertatio inaug. med. de struma. Budae, 1836.
Bellony Károly. Dissertatio inaug. med. de nostalgia. Pestini, 1835.
Bencsik Mátyás. Genuina pestis descriptio, quae ann. 1739. Debreczini grassata est ....
Bene Ferencz. Kurzer Inbegriff der nöthigsten Grundsätze zur Kenntniss und Heilung der gewöhnlichsten inneren Krankheiten der Menschen, für angehende Wundärzte im Königreich Ungern. Pest, 1801.
– Elementa medicinae practicae e praelectionibus illius publicis edita per Franc. Bene jun. Tomi V. Pestini, 1833–34.
– **ifj.** Dissertatio inaug. med. sistens quaedam memorabilia clinica. Anno scholastico 1824/5 in nosocomio academico regiae scientiarum universitatio Hungaricae collecta. Pestini, 1825.
– Tetszhalál, megégetés és egyéb rögtöni életveszélyekről mentőszereikkel együtt. Pest, 1843.
– **Rudolf.** Dissertatio inaug. med.-practica sistens casuum memorabilium LXXXVI. in schola clinica annis 1837/8 et 1838/9 observatorum succinctam enarrationem. Pestini, 1840.
Benedict Henrik. Az appendicitisről. Budapest, 1899.
Benkótzi István. Dissertatio inaug. med. de febre Hungarica seu castrensi. Erlangae, 1759.
Benkő Sámuel. Dissertatio inaug. med. de insomniis. Budae, 1778.
– A hólyagos himlőről való tanácsadás. Miképen kelljen a még meg nem himlőzötteket, mikor e nyavalyába esnek, orvosolni, hogy mind testeknek szépségekben és épségekben megmaradjanak, mind pedig igen kevés számmal haljanak meg. Kassa, 1781.
– Novum febris scarlatinae genus, quod in 300 innocuis infantibus observatum. (A kir. helytartótanácscsal közölte.) Magyarra fordítva: »A skárlatos hidegnek leirása és orvoslása.« Kiadta Rácz Sámuel. Pest, 1784.
– A fekete epés mértékletnek, és az alatt elrejtezett számtalan és tündéres betegségeknek, nevezetesen pedig a köszvénynek, úgy az ót-varnak és aranyérnek, az uj tapasztalásokból, különösen pedig Grant Wilhelm … képzeményeiből leirása, elkerülése és meggyógyítása; részben angolból magyarra fordítva, részint pedig kidolgozva. Két eredeti értekezéssel toldván azt meg a tejvarról és aranyérről. Pest, 1791.
– Medizinische Ephemeriden von den Jahren 1780–1793. Aus dem Latein übersetzt und mit der Topographie Miskolcz vermehrt von Josef Eyerel. 5 Bde. Wien, 1794.
Bensa Ferencz Xaver. Historica relatio pestis anni hujus saeculi XII. XIII. XIV. Austriam et conterminas partes infestantis, cum adjunctis specialibus observationibus in lazaretho tam Posoniensi, quam Viennensi factis. Viennae, 1717.
Bentzig Mátyás. Dissertatio inaug. med. de dolore cephalico. Halae. Magd., 1731.
Berdach Gyula. Bericht über die Meningitis-Epidemie in Trifail im Jahre 1898. München, 1899.

Bereczk v. Briccius (vizaknai) György. Disputatio med. de peripneumonia. Franequerae, 1695.
– Dissertatio inaug. med. de colica passione. Franequerae, 1695.
Bereczky (torboszlói) Károly. Dissertatio inaug. med. de diabete. Viennae, 1839.
Berger József. Dissertatio inaug. de vertigine. Pestini, 1835.
Beszterczey József. Dissert. inaug. med.-practica de arthritide. Budae, 1837.
Bethke Károly. Über Schlagflüsse und Lähmungen, oder Geschichte der Apoplexie, Paraplegie und Hemiplegie aus ältern und neuern Wahrnehmungen. 2 Theile. Ofen, 1799.
Betlehem Fülöp. Dissertatio inaug. med. de delirio tremente potatorum. Budae, 1835.
Biatzovszky János. Utasítványa az epemirigy elkerülése és orvoslása módjairól. Nagy-Szombat, 1831.
– Instructio quoad media praepediendi et curandi morbi cholerae. Tyrnaviae, 1831.
– Krátki Maučeni abi choleru nedostal. Trnawe, 1831.
Bibó Gedeon. Dissertatio inaug. med. de scorbuto. Vindobonae, 1831.
Billitzer Fülöp. Dissertatio inaug. med. de paralysi. Budae, 1835.
Bing Herman. Dissert. inaug. med. de epilepsia. Pest, 1831.
Binnenfeld Izsák. Orvosi értekezés a hasmenésről. [Dissertatio de diarrhoea.] Buda, 1845.
Birly Ede Flórián. Dissert. inaug. med. de epilepsia. Viennae, 1814.
Blau Vilmos. Dissertatio inaug. med. de dysphagia. Viennae, 1838.
Bleuer Miklós. Orvosi értekezés a tüdőlobról. [Dissertatio med. de peripneumonia.] Pest, 1844.
Blosius Sebestyén. Disputatio medica de febri Ungarica Tubingae, 1626.
Blum Ödön. A paralyticus neurasthenia s a hydrotherapia. Budapest, 1895.
Blumenfeld Abraham. Dissertatio inaug. med. sistens gastro- et enteromalachiam. Pestini, 1837.
Bodnár Sándor. Az emésztési zavar és annak gyógykezelése. Milner Fothergill és Krakauer J. után. Budapest, 1886.
– II. kiadás 1894.
Bókay Árpád, Kétly Károly, Korányi Frigyes. A belgyógyászati kézikönyve. 6 kötet. Munkatársak: Ángyán Béla, Baumgarten Egmont, Bókay János, Csatáry Ágost, Dollinger Gyula, Havas Adolf, Hirschler Agost, Hochhalt Károly, Hőgyes Endre, Hutyra Ferencz, Irsai Arthur, Janny Gyula, Jendrássik Ernő, Kétly László, Korányi Sándor, Laufenauer Károly, Lőri Ede, Müller Kálmán, Navratil Imre, Nékám Lajos, Ónodi Adolf, Pertik Ottó, Plósz Pál, Puky Ákos, Réczey Imre, Róna Sámuel, Schwimmer Ernő, Stiller Bertalan, Székács Béla, Szontágh Félix, Tauffer Emil, Tauffer Vilmos, Tauszk Ferencz, Terray Pál, Török Lajos, Udránszky László. Budapest, 1893–1899.
Boldini Róbert. Schutz, Verhalten und Heilmittel gegen die Cholera. Pest, 1866.
Boros Sámuel. Dissertatio inaug. med. de chorea sancti Viti. Pestini, 1815.
Bosányi Béla. A köszvény. Különös tekintettel a gyógykezelésre és életmódra. Budapest, 1894.
Botka Imre. Értekezés a mocsárokról kóroktani és orvos-rendőrségi tekintetben. [Dissertatio inaug. sistens paludes, respectu aetiologico et pol.-medico.] Buda, 1842.
Böck János (pozsonyi szárm.)**.** De cura cholerae Indicae in Europa. Posonii, 1831.
Braidsvér Benjamin. Orvosi értekezés a szines halálról. [Dissertatio med. de asphyxi.] Pest, 1832.

Braun Sándor. Dissert. inaug. med. de diaphragmatitide. Pestini, 1834.
Bräuer József. Dissert. inaug. med. sistens observata in clinico medico pro medicis reg. scient. Universit. Hungar. semestri altero anni 1829. collecta. Pestini, 1830.
Breslauer Jakab. Dissertatio inaug. med. sistens hydrocephalum internum acutum. Budae, 1833.
Brewer János. Disputatio inaug. de arthritide. Wittebergae, 1663.
– Disputatio de ictero flavo. Wittebergae, 1664.
Breznai István. Dissertatio inaug. med. de chlorosi. Pestini, 1820.
Broussais. Relacion de las epidemias de la coleramorbus observadas en Hungria, Moldavia, Gallicia … en los años de 1831 y 1832. Paris, 1832.
Bruck (hidasi) Pál. Az elhízás és gyógyítása. Bevezetésül: A táplálkozás élettana népszerűen előadva. Budapest, 1886.
Brundel György. Dissertatio med. sistens aegrium laborantem syncope. Jenae, 1682.
– Dissertatio inaug. med. de oedemate. Jenae, 1683.
Bruszt Lajos. Dissertatio inaug. de morbo Brightii. Budae, 1842.
Buchfelder János. Dissertatio inaug. med. de typho abdominali. Vindobonae, 1839.
Buchwald Gyula. Dissertatio inaug. med.-practica de cura pauperum. Viennae, 1837.
Buday József. A fekete asszony vagy az oroszországi pestis, annak keletkezése, óvszerei és orvoslása. Budapest, 1879.
Bugát Pál. Dissertatio inaug. med. sistens encephalitidem. Pestini, 1818.
Bulbuk Antal. Dissertatio inaug. med. sistens observata in clinico med. pro medicis regiae scient. univ. Hungaricae mense octobri anni 1837–38. collecta. Budae, 1839.
Bulla Károly. Dissertatio inaug. med. de hepatitide. Pestini, 1819.
Burggraven János Ernő. Tractat von der ungarischen Hauptkrankheit, auch anderen epidemischen Fiebern, sammt deren Praeservation u. Curen. Frankfurt, 1627.
– Tractat von der ungarischen Haupt-Schwachheit, auch anderen epidemischen giftigen Fiebern, deroselben vielfältigen Zufällen, sammt ihren Praeservatifs- und Curatifs-Mitteln. Frankfurt a. M., 1640.
Calovino József Ferencz. Dissertatio inaug. med. de tussi convulsiva. Vindobonae, 1825.
Canestrini Antal. Dissertatio historica de peste quae ab autumno anni 1770. usque ad mensem februarii 1771 in comitatu Zempliniensi grassabatur. Cassoviae, 1777.
Carceus Márton. Dissertatio inaug. med. de haemoptysi. Lugd. Batav. 1671.
Cardilucius János. Kurz verfasseter Bericht von der jetzigen grassirenden, und tödtlichen Lager Seuche, oder Ungerischen Flecken- und Pedecken-Sucht. … Nebst einem umständlichen Tractat von der rothen Ruhr. Nürnberg, 1684.
– Kurtzer Bericht von der neulichst grassirenden und tödtlich anstekenden Lager Seuche oder Ungarischen Flecken- und Pedecken-Sucht .... Nebst einem umständlichen Tractat von der rothen Ruhr. Saltzbach, 1684. (Tartalma ugyanaz, mint az előbbi műé.)
Cartheuser. De morbis endemiis. Francofurti ad Viadrum, 1771. (A gyarországi betegségeket részletesen említi.)
Centner János. Dissertatio inaug. med. de sudoris ambulatorii salubritate et insalubritate. Magdeburg, 1740.
Charcot J. M. Előadások az idegrendszer betegségeiről, tartotta a Salpétrière kórházban. Összegyüjté és közlé Bourneville. A II. kiadás után ford. Azary Ákos Budapest, 1876.
– Előadások az idegrendszer betegségeiről. Összegyüjté és közlé: Bourneville. Fordította Koller Gyula. Budapest, 1879.

– Előadások az idegrendszer betegségeiről. III. köt. Ford. Moravcsik E. Emil. Budapest, 1889.
Chenot Ádám. Tractatus de peste, sive de origine, progressu, fatis, fine pestis in Daciae Transylvaniae, quibusdam locis ab initio oct. 1755. ad finem januarii 1757. Vidobonae, 1765.
– Abhandlung von der Pest. Aus dem Latein übersetzt von Jos. Wilh. Schweigart. Dresden, 1776.
– Hinterlassene Schriften über die ärztlichen und politischen Anstalten bei der Pestseuche (vom Jahre 1769, 70, 71.). Wien, 1798.
– Historia pestis Transylvaniae annorum 1770, 1771. Opus posthumum jussu regio edidit et praefatus est Franciscus Schraud. Budae, 1799.
Chernyei János. Dissertatio inaug. med. de simulatione morborum. Tyrnaviae, 1776.
Christ János Nep. Dissert. inaug. med. tussi convulsiva. Pestini, 1817.
Chyzer Kornél. Népszerű oktatás a choleráról. Budapest, 1874.
Cleophas Mihály. Disputatio de febre maligna Hungarica. Wittebergae, 1662.
Coberus Tóbiás. Observationum castrensium et Ungaricarum decades II. scilicet: Austriaca et Silesiaca. Francof., 1606.
– Observationum medicarum castrensium Hungaricarum decades tres. Helmstadii, 1685.
Colerus János Jeremiás. Disputatio inaug. med. de dyssenteria castrensi (Hungarica). Erfordiae, 1704.
Conradinus Boldizsár. Febris hungarica. Kurtzer Unterricht, wie ein jeder sein Hauss in diesen gefehrlichen Leuffen des malignae Epidemialischen Fiebers, die Ungerisch Sucht genant .... leger halten vnd regiren soll. S. 1., 1571.
– De febris Ungaricae ejusque symptomatum curatione liber unus, a Jacobo Sutero in Latinum conversus. Adjectum Cratonis consilium de febribus malignis. Passaviae, 1594.
Copeland Tamás. Beobachtungen über die Symptomen-Behandlung des krankhaften Rückgrates. Aus dem Englischen von Fr. Kilian. Pesth, 1819.
Corvisart Lucián. Pepsin ein natürlicher Verdauungsstoff zur Heilung der Dyspepsie u. Consumption. Aus dem Französischen herausgegeben von Josef v. Török. Pest, 1857.
Cosmini Jakab. Theses inaug. med.-practicae. Viennae, 1780.
Cramer Pál. Dissertatio inaug. med. de dolore colico et illius contractura. Basiliae, 1614.
Csáktornyay József. Értekezés a tüdősorvadás csirájáról. [Dissertatio inaug. med. de germine phtiseos pulmonalis.] Buda, 1846.
Csaplovics János. Guter Rath an Alle, die von rheumatischen Leiden befreit zu werden wünschen. Wien, 1815.
Csapó József. Dissertatio inaug. med. de febre Hungarica. Basiliae, 1759.
– Problema theoreticum et practicum de pleuritide enodatum. Basiliae, 1759.
Csatáry Ágost. Klinikai tapasztalatok a nephritisekről. Budapest, 1891.
Cseh (Csuzi) János. Dissertatio inaug. med. de rhachitide. Franequerae, 1702.
Cseh-Szombati József. Dissertatio inaug. med. de morbis glandularum secundum aetates. Viennae, 1782.
Csencs Ferencz. Helminthiasis. Specimen inaugurale. (Magyar szöveggel.) Buda, 1842.
Cserey Zsigmond. A cholera gyógykezelése Koch elmélete alapján. Szeged, 1885.
Cseresnyés (felső-őri) Sándor. Orvosi értekezés a köszvényről. Buda, 1826.
– Dissertatio inaug. med. de arthritide. Buda, 1826.

Cséri János. Az egészséges és beteg gyomor. Népszerü utmutató gyomor- és bélbetegek számára. Budapest, 1891.
– II. kiad. 1895.
– Az ujabb vizsgálati módszerek gyomorbántalmaknál. Különös tekintettel a mindennapi gyakorlatra. Budapest, 1891.
Csorba (szakácsi) József. Dissertatio inaug. med. de phlebeorysmate in specie de haemorrhoidibus. Pestini, 1817.
Csorba Lajos. Gondolattöredékek a mellnyavalyák vizsgálódó módszere körül, kórismei és gyógymódi szempontból. [Dissertatio inaug. med. sistens fragmenta idearum circa methodum exploratoram morborum pectoris, tam diagnistico, quam therapeutico respectu.] Buda, 1845.
Czanaki Máté. Döghalálról való rövid elmélkedés, melyben a döghalálnak mivolta, eredeti okai, eszközei, tulajdonsági, végei orvossági a szentirásból, természetnek folyásából, históriákból világosan megmagyaráztatnak … által. Kolozsvár, 1634.
Czappert Lipót. Dissertatio inaug. med.-practica de ptyalismo. Vindobonae, 1836.
Czerndits Pál. Dissertatio inaug. med. de delirio tremente potatorum. Budae, 1830.
Czicker Sámuel. Dissertatio inaug. med. sistens choleram orientalem. Pestini, 1832.
Cziegler Ferencz. Dissertatio med. de animi deliquio et asphyxia. Pestini, 1841.
Czilchert Róbert. Dissertatio inaug. med. sistens potentias nocivas morbos metallurgorum generantes. Vindobonae, 1832.
Czuker Sámuel. Dissertatio inaug. med. sistens choleram orientalem in possessione Péteri I. Comitatu Pestiensi ingremiata observatam et curatam. Pestini, 1852.
Daubrova Ignácz. Orvostudori értekezés. A görvélykórról. [Dissertatio inaug. med. de scrophulosi.] Buda, 1839.
Demeter Vincze József. Dissertatio de morbis simulatis. Pestini, 1838.
Dentulinus Tamás. Luem epidemicam seu pestem sub eo schemate quo nunc incedit … proponit. Wittebergae, 1682.
Dercsényi (dercséni) János. Pyretologiae practicae tentamen. Viennae, 1780.
– Ed. II. 1783.
Déri I. Henrik. A typhusrecidiváról általában, különös tekintettel a kórodán előfordult esetekkel szemben. (Jutalmazott pályamű). Kolozsvár, 1891.
Déván Károly. Dissertatio inaug. med. sistens historiam cholerae morbi in processu extraneo incl. comitatus Posoniensis grassantis. Budae, 1832.
Diablanovszky Péter. Sed libera nos a malo. (Értekezés a pestisről.) S. 1., 1601.
Dieballa Géza. Az eosinophil-sejteknek jelentőségéről sulyos anaemiáknál. Budapest, 1897.
– Haematologiai tapasztalatok a chlorosisról. Budapest, 1898.
Dietrichstein Dávid. Dissertatio inaug. med. de dyscrasia biliosa cum atrophia flava hepatis acuta. Pestini, 1845.
Dimits Sándor. Dissortatio inaug. med. de erysipelate. Pestini, 1824.
Diószegi István. Dissertationis med. de hydrope, et ejus curatione pars prior et posterior. Traj. ad Rhen., 1727.
Domin (petruseviczi) Ignácz. Dissertatio inaug. med. de haemorrhoidibus. Vindobonae, 1836.
Donáth Gyula. A neurastheniának elkülönítése a hysteria és dementia paralyticától, különös tekintettel a hydrotherapeutikus kezelésre. Budapest, 1895.
– Az idegkórtan köréből. I. Hemiatrophia facialis progressiva egy esete. II. Bernhardt-Roth-féle paraesthesia egy esete. Budapest, 1897.
– Az epilepsiás vándorösztön. (Poriomania.) Budapest, 1899.
– Adatok a Basedow-kór pathologia és therapiájához. Budapest, 1899.

Donogány Zakariás. Az urobilinuria klinikai jelentősége. Budapest, 1897.

Doussein–Doubreuil. Die Selbstbefleckung und ihre Folgen. Aus dem Franz. von Köffinger. Pesth, 1808.

– II. Aufl. 1816.

Dubravetz Sándor Gergely. Dissertatio inaug. med. de diarrhoea. Vindobonae, 1835.

Ebner János Lipót. Dissertatio inaug. med. de parotide tumente. Budae, 1780.

Ecker Alajos. Dissertatio inaug. med.-practica de chlorosi. Vindobonae, 1841.

Eckert Antal. Dissertatio inaug. med. de hypochondria. Budae, 1841.

Eckstein Frigyes. Dissertatio inaug. med. sistens memorabilia clinica anno scholastico 1825 in nosocomio academico r. s. universitatis Hungaricae collecta habito imprimis respectu typhi contagiosi. Pestini, 1825.

– Die epidemische Cholera beobachtet in Pest in den Monaten Juli, August, September 1831. Nebst einem Anhange über Nicht-Contagiosität dieser Krankheit und die Anzeigen zur kalten und warmen Behandlung derselben. Pest, u. Leipzig, 1832.

Ehrenreich Lajos. A malaria betegségek kórtani, oktani, gyógytani szempontból. Különös tekintettel Magyarországra. (100 aranynyal jutalmazott pályamű). Budapest, 1890.

Eibenschitz Móricz. Dissert. inaug. med. de febri biliosa. Budae, 1835.

Eich. Di Heilung des Stotter-Uebels und sonstiger Sprachfehler. Pest, 1857.

Eisel Fülöp. De febre castrensi seu Polonica et Hungarica. Erfordiae, 1716.

Elsaszer Ferencz. Orvostudori értekezés. A görvélykór esmertetése, okai és megóvása. [Notio Causae et prophylaxis morbi scrophulosi. Dissertatio inaug. med.] Buda, 1839.

Eltér József. Dissertatio inauguralis. De morbillis. Budae, 1838.

Engel József. De morbillis. Dissertatio inaug. med. Pestini, 1836.

Entresz Ferencz. Mors qua phaenomenon mechanice, chemice, dynamice et biotice consideratum. Dissertatio inaug. med. Pestini, 1821.

Entz Ferencz. Dissertatio inaug. med. de febri hectica. Vindobonae, 1831.

Enyedi (benedeki) Sámuel. Dissertatio med. Medicatio duorum aegrorum aneurismate et gangraena laborantium. Ultraj, 1651.

– Dissertatio inaug. med. de ictero. Traj. ad Rhen. 1653.

Erber József. Dissertatio inaug. med. de angina catarrhali. S. 1. et a.

Ercsey (téglási) Imre. Orvosi értekezés az aranyérről. [Do haemorrhoidis. Dissertatio inaug. med.] Buda, 1839.

Erdélyi Ferencz. Dissertatio inaug. med. variolis. Viennae, 1765.

– **József.** Dissertatio inauguralis med. de cholera Indica et febre intermittente perniciosissima. Budae, 1833.

Esze Gábor. Dissertatio inang. med.-practica de typho abdominali. Vindobonae, 1841.

Eysenmenger János Kristóf. Kurtzer Bericht wie man die anjetzo regierende hitzige Hauptseuche verhüten und sammt ihren zufällen kuriren solle. Frankfurt a/M., 1621.

Fabern János. Von den ungarischen Krankheiten. Ingolstadt. S. a.

Facetius Illés. Dissertatio medica a febre Hungarica. Lipsiae, 1668.

Farkas István. Dissertatio inaug. de statu et resuscitatione semimotuorum. Trajecti ad Rh. 1762.

Fazakas Sámuel. Summás értekezés a pestisről, annak tulajdonságairól, eredetéről, magános és köz ellenzőiről, egybeszedve sok régibb és ujabb pestis orvosok tudósításaikból és kormányszékek rendeléseiből. Kolozsvár, 1824.

Federer János Jakab. Brevis et compendiosa febris Ungaricae curandae, cognoscendae, et ab aliis febribus discernendae methodus. Friburgi, 1624.

– De secunda febre Ungarica. Friburgi, 1624.
Fehér Vince. A tüdővész hasonszenvi gyógyítása. Czegléd, 1892.
Fejér György. Az álombeli látások és eleveérzések (Ahndungen) fejtegetése. Pest, 1817.
Fejérvári István. Dissertatio inaug. med. de scorbuto. Lugd. Batav, 1684.
Fejes Mihály. A kholera mint járvány Indiában s most Európában. H. n. 1831.
Feldmann János Ede. Dissertatio inaug. med.-practica sistens brevem morborum cordis synopsim. Vindobonae, 1831.
Feleki Hugó. A cystitis kórisméje és orvoslása. Budapest, 1892.
Fellner Antal. Dissertatio inaug. medico-practica de fluxu haemorrhoidali. Vindobonae, 1830.
Felsmann Kristóf Theophil. Dissertatio de dyssenteria castrensi seu Pannonica. Erfordiae, 1732.
Felvinczy Sándor. Pestisről való rövid beszélgetés. Debreczen, 1679.
Ferber János Jakab. Ist es vortheilhafter die silberhältigen Erze und Schmelzhüttenprodukte anzuquiken, als sie zu schmelzen? sammt Hoffingers Beantwortung der Frage: Ob und wie weit das Anquicken der Erze der Gesundheit der Arbeiter schädlich sei? Leipzig, 1787.
Ferentzy (vizkeleti) Miksa. Specimen inaug. med. sistens phthisim pituitosam. Budae, 1836.
Ficzek Ferencz Máté. Dissertatio inaug. medica sistens observata in clinico medico pro medicis reg-scient. univorsitate Hung. semestri altero anni 1826. collecta. Pestini, 1828.
Finály Zsigmond. Studien über Wechselfleber-Recidiven. Budapest, 1864.
Fischer Adolf. Az idült Bright-kór. Kórodai tanulmány. Budapest, 1880.
– Egy uj orrcsap az orrüreg kimosására, s egy uj pös-csap a hólyag kiöblítésére. Budapest, 1880.
– **Antal Frigyes.** Die Kunst, eine von der Geburt aus schwächliche Körperbeschaffenheit zu verbessern und hiedurch die Anlage zu forterbenden Krankheiten zu tilgen. Zur Belehrung für Gebildete aus allen Ständen. Pest, 1833.
– Das Alter, dessen Gebrechen und Krankheiten. Oder gründliche Darstellung derjenigen Krankheiten, welche Männer und Frauen im Alter zu befallen pflegen, nebst dem dagegen einzuschlagenden Heilverfahren zur Belehrung für Gebildete aus allen Ständen. Pest, 1834.
– **Dániel.** De remedio rusticano variolas per balneum primo aquae dulcis post vero seri lactis feliciter curandi, in comitatu Arvensi superioris cum optimo successu commentatio. Accedunt relatio de variolis durante grassatione pestilentiae verae in Hungaria annis 1740, 41, 42; item observationes de usu lactis dulcis inferno in variolis. Erfordiae, s. a.
– **Jakab.** A neurasthenia. (Az idegrenyheség.) Budapest, 1892.
– **József.** Dissertatio inaug. med. de tremore. Budae, 1782.
Fitz József. De erysipelate spurio. Dissertatio inaug. Pestini, 1836.
Fleischer Gábor. Dissertatio inaug. med. de ischiade nervosa cotunni. Pestini, 1834.
– **József János.** Dissertatio inaug. med. de arthritide podagrica. Pestini, 1817.
Flesch Amadé. Dissertatio inaug. de arthritide. Budae, 1843.
Flór Ferencz. A tetszhalottak felélesztésökről szóló tanítás. Pest, 1835.
– Hivatalos tudósítás a hagymázjárványról, mely szab. kir. Pest város polgári kórházában 1846–47-ik évben uralkodott. Pest, 1848.
Fodor (lugosi) András. Leírása azon járvány cholera nyavalyának, a mely Hunyadvármegyében 1831. julius 27. ütött ki. Pest, 1832.

Fogarasi Sámuel. Dissertatio inaug. med. de scorbuto. Franequerae, 1703.
Fogel Ferencz. Felelet Hanák Mihály Eger érseki város főorvosának kérdésére: miért a hideg vízzel (Currie szerint) orvosolt vörheny többnyire halálos? Pest, 1835.
Forty Károly. Dissertatio inaug. med. de dolore faciale Fothergillii. Budae, 1833.
Föggler János. Dissertatio inaug. de phthisi. Wittebergae, 1661.
Förster R. Az általános betegségeknek és az egyes szervek bajainak viszonya a látószerv változásaihoz és betegségeihez. Ford. Imre József. Budapest, 1878.
Fraenkel Albert. A tüdőbetegségek diagnostikája és általános tünettana előadásokban. Orvosok és orvostanhallgatók számára. Ford. Szentgyörgyi Jordán Ferencz. Budapest, 1898.
Francisci Pál. Disputatio medica de vertigine. Aregntorati, 1668.
– Disputatio inaug. de paralysi ex colica. Altdorfii 1678.
Francz Alajos. Dissertatio inaug. med. de catalepsi. Budae, 1839.
Frankel E. Dissertatio inaug. med. de ictero. Pestini, 1836.
Freisinger Ignácz. Dissert. inaug. med. de pleuritide biliosa. Budae, 1783.
Fridelius M. János. Disputatio inaug. med. de angina. Vittebergae, 1666.
Friesel József János. Dissertatio inaug. med. apoplexia. Vindobonae, 1769.
Frommhold Károly. A féloldali ideges főfájás (Migraine). Pest, 1868.
– Die Migraine und ihre Heilung durch Electricität. Pest, 1868.
Fronius András. Dissert. inaug. med. de febrium malignarum indole et curatione. Halae Magd., 1740.
Fruschics Demeter. Dissertatio inaug. med. de ictero. Viennae, 1815.
Fuker Mihály. Disquisitiones nonullae circa hypochondriam. Pestini, 1833.
Füzy Rudolf Vilmos. Gastrobrosis. Dissertatio inaug. Budae, 1845.
Gaal Gusztáv. Taschenencyclopädie der praktischen Medizin, enthaltend die Symptome, Diagnose u. Therapie aller inneren Krankheiten, sowie die Anwendungweise und Dosen aller Medicamente in alphabetischer Ordnung nebst einer grossen Anzahl berühmter Heilformen. Mit besonderer Berücksichtigung der Wiener Schule für Aerzte u. Studirende zusammengestellt. Wien, 1861.
Gaál János. Dissertatio inaug. de aneurysmate. Pestini, 1847.
Gajzágó Lukács Marczel. Dissertatio inaug. med. de nephritide. Pestini, 1824.
Gebhardt Xavér Ferencz. A különös orvosi nyavalya és gyógyítás tudomány alapvonaljai. (A különös orvosi pathologia és therápia). Két kötet. Pest, 1828–38.
Gelcich Ferencz. Dissertatio inaug. med. Tractatus de podagra. Viennae, 1837.
Gemmingen Eberhard báró. Erfindung einer leichten und sicheren Heilart der Wechselfieber, allen das Königreich Ungarn bewohnenden Nationen als ein in diesem Clima eben so nöthig als nützliches Geschenk dargebracht von Ihrem Freund und Verehrer. Pest, 1805.
Gensel János Adám. Dissertatio med. aegrum ischuria laborantem exhibens. Jenae, 1699.
– Historia pestis Hungaricae et Viennensis anni 1711. (Miscellanea naturae curiosorum). S. 1. et a.
Georgi András Gáspár. De febre Hungarica. Disquisitio inaug. med. Erfurti, 1687.
Gerber Lipót. Dissertatio inaug. med.-therapeutica de typho contagioso. Pestini, 1831.
Gernya József László. Dissertatio inaug. med. de hydrope in genere et in specie. De anasarca. Viennae, 1820.
Gerschics István. Specimen inaug. de catalepsi. Budae, 1834.
Geyer Sámuel. Dissertatio inaug. med. de tussi convulsiva. Budae, 1837.
Gillenius Arnold. De Febre Hungarica. (Adami Bibliotheka loimicaja emliti mint XVI. vagy XVII. századbeli nyomtatványt).

Girald (másképp **Gothard) Mihály.** Dissertatio inaug. med. de singulari sensibilitate, hypochondriacorum ejusque causis. Halae, 1749.

Glatzinger János Mihály. Dissertatio inaug. med. de febre catarrhali. Jenae, 1738.

Gogolák Imre. Dissertatio inaug. med. de ictero periodico. Budae, 1778.

Goldschmid Ignácz. Dissertatio inaug. med.-practica de colica in genere ejusque praecipuis speciebus. Vindobonae, 1822.

Gopcevich György. Specimen historiae Febris Hungaricae. Dissertatio inaug. Ticini Regii, 1840.

Gömöri Dávid. Dissertatio inaug. med. de peripneumonia. Jenae, 1733.

– A pestisről való orvosi tanácslás, a melyben miképpen kiki okos értelmének, és az orvosi tudomány fundamentomának útmutatása szerint, magának, mind az egészséges testnek megoltalmazásában, mind pedig az dögleletes nyavalyában önnön maga orvosa lehet. Győr, 1739.

Graben János András. Gar kurtz jedoch nothwendige Erinner und Anweisung wie man sich bei der jetzigen hin-und wider hefftig grassirenden Seuche der Ungarischen Haupt-Kranckheit verhalten, dieselbe wol erkennen und auff begebenden Fall mit Goettl. Verleihung in der Zeit curiren moege … S. 1. 1663.

– Vom Fleckfieber. Von der ungarischen Krankheit. Von Blattern u. Masern. Giessen, 1665.

Graefe János Mihály. Dissertatio inaug. med. de hepatitide. Jenae, 1737.

Grailich Ágoston. Dissertatio inaug. med. de morbo scrophuloso. Vindobonae, 1832.

Grandjean János Ker. Dissertatio inaug. med. de variolis. Tyrnaviae, 1776.

Grant Vilmos. A fekete epés mértékletnek és az alatt elrejtezett számtalan és tündéres betegségeknek nevezetesen pedig köszvénynek és lábköszvénynek, ugy az ótvarnak az uj tapasztalásokból, különösen pedig … képzeményiből vett leirása, elkerülése és meggyógyítása; részszerint angliából magyarra fordította, részszerint pedig kidolgozta Benkő Sámuel. Pest, 1791.

Gratz Mihály. Dissertatio inaug. med.-practica de apoplexia. Vindobonae 1834.

Gregorius Jakab. Theses de tabe seu phthisi. Basileae, 1586.

Groder Antal. Angina membranacea. Dissertatio inaug. med. Budae, 1837.

Gross Ferencz. Xav. Dissertatio inaug med.-practica de tussi convulsiva. Vindobonae, 1830.

Grósz Lipót. Az 1872–73. évben uralgott cholera-járvány keletkezése, terjedése és lefolyása, valamint ez alkalommal tett tapasztalatok. Budapest 1874.

Grundel György. Disputatio med. de Syncope. Jenae, 1682.

Grünfeld Dávid. Dissertatio inaug. med. Phlebitis. Budae, 1845.

– **Jakab.** Dissertatio inaug. med. de hydrothorace. Pestini, 1834.

Grünhut Jakab. De morbo scrophuloso. Specimen inaug. Pestini, 1830.

– **J. Károly** és **Pólya József.** Summa observationum quas de cholera orientali anni 1831. in lib. regiaeque civitatis Pest collectas sistunt. Cum iconibus morbi ac relationibus numericis tabellaribus. Pestini, 1831.

Gunesch János. Meditatio viri arthritide vaga de Varen Belgice dicta laborantis. Trajecti ad Rhen., 1658.

Gyöngyösy (petényi) Pál. Chorea castrorum sub tessera Gedonis militari. Francofurti, 1730.

Győry Ferencz. Dissertatio inaug. med. de erysipelate. Viennae, 1818.

Gyuricsics Sándor. Dissertatio inaug. med. de tussi convulsiva. Pestini, 1847.

Hackell András. Dissertatio inaug. med. de haemoptysi. Viennae, 1829.

Haen Antal. Oktatás miképpen lehessen a hólyagos fejér himlőket legkönnyebben és szerencsésebben meggyógyítani. Melyet a n. Magyar Hazáknak hasznokért magyar nyelvvel megajándékozott Szeli Károly. Bécs, 1775.

Hager Mihály. Die Anzeigen zu Amputationen, Exartikulationen, Resektionen und Trepanationen, die Nervenkrankheiten u. die Auswüchse am menschlichen Körper, beschrieben und durch Beispiele erläutert, nebst einer Uebersicht der Entzündungen im Allgemeinen. Wien, 1848.

Hahn Tivadar. A cholera és annak gyógyítása hideg vízzel. Rausse elvei szerint és saját tapasztalata után írva. II. kiadás. Németből Velis Simon. Kolozsvár, 1867.

Haidenreich János Lajos. De astralgo ex scapo epistola informatoria. Pestini, 1786.

– Historia astheniae scorbuticae in multis gremialibus locis inclyti comitatus Aradiensis anno 1803 graviter saevientis, jussu ejusdem i. comit. conscripta et congesta. Temesvarini, 1803.

Haiszler György. Orvosi munkája. I. darab. A főbb hideglelésekről, a pestisről és a hideglelős kiütésekről. Veszprém, 1801. II. darab. A hosszas nyavalyákról. U. o. 1802. III. darab. A gyermekkor és nőnem nyavalyáiról. U. o. 1837.

– Rövid oktatás a choleráról. Veszprém, 1831.

– Kurzer Unterricht über die Cholera. Aus dem Ungarischen ins Deutsche übersetz, und durch Grossmuth des hochwürdigsten Herrn Joh. v. Niklesz Probst von Felső-Örs im Druck erschienen. Veszprém, 1831.

– **Károly.** Dissertatio inaug. med. de ictero. Viennae, 1833.

Hajós Lajos. Az idegesség férfiaknál és nőknél. Budapest, 1899.

Halász (dabasi) Géjza. A kholera járvány Pesten az 1872. évben. Pest, 1873.

Hamary Dániel. A szívbetegségek különös kór- és gyógytana. Komárom, 1865.

Hambacher János. Dissertatio medica de pingvedine. Wittebergae, 1710.

Hammer Antal. Geschichte der Pest, die von 1738 bis 1740 im Temesvarer Banate herrschte. Ein aus glaubwürdigen Quellen geschöpfter Beitrag zur Geschichte dieses Landes. Mit einer Planskizze und topogr.-hist. Beigabe. Temesvár, 1839.

Hamrák József. Dissertatio inaug. med. de dysenteria ejusque speciebus. Pestini, 1820.

Haraszty Mihály. Dissertatio inaug. med. de apoplexia. Pesthini, 1819.

Harmath Márton. Typhus contagiosus exanthematicus observatus in clinico medico pro medicis regiae scient. universitatis Hungariae. Specimen inaug. med. Budae, 1839.

Hasenfeld Herman. Diphtheritis. Specimen inaug. med. Pestini, 1837.

Hauser József. Systema observationum circa epidemiam in bonis cameralibus Batsiensibus anno 1831 captarum. Dissertatio inaug med. Pestini, 1832.

Havas Ignácz. Dissertatio inaug. med. de prosopalgia nervosa. Pestini, 1828.

Hazucha Mihály. Sermo de variolis humanis et utilitate vaccinae occasione inchoatae insitionis generalis habitus. Magno-Varadini, 1815.

Hedwig János. De emesi in febribus acutis. Lipsiae, 1759.

Hegyi János K. Dissertatio inaug. sistens morborum epidemicorum et contagiosorum quorundam diagnosin et prophylaxin politico-medicam. Pestini, 1830.

Heim Károly Ede. Dissertatio de morbis simulatis. Pestini, 1836.

Heinisch Antal. Dissertatio inaug. med. de asthmate acuto periodico millari. Pestini, 1834.

Held Máté. Dissertatio inaug. med. de arthritide. Stettin, 1645.

Heller Jakab. Dissertatio inaug. med. de colica saturnina. Pest, 1830.

Henisch György. Aetiologia, semojetica, et therapeutica morborum acutorum et diuturnorum Aretaei Cappadocis, Graece et Latine edita etc. Augustae Vindelicorum, 1603.

Herczl Fülöp. Orvostudori értekezés a hagymázról. Pest, 1847.
Herczog Zsigmond. Orvostudori értekezés az aranyeres életrendről. Buda, 1847.
Hermann Adolf. Klinische Beiträge zur Erkenntniss und Behandlung schwerer Krankheitsfälle. Wien, 1868.
– **János.** Dissertatio inaug. med. sistens artem apparenter mortuos resuscitandi. Pestini, 1830.
Herz Lipót. Dissertatio inaug. med. de carditide. Pestini, 1835.
Herzl Péter. Dissertatio inaug. med. de catarrho epidemico. Vindobonae, 1841.
Hirsch József. Über Cholera mit besonderer Berücksichtigung des Cholera-typhoids. Beobachtungen aus der jüngsten Epidemie Siebenbürgens vom Jahre 1873. Inaug. Dissertation. Berlin, 1875.
Hirtling Mihály. Dissertatio de angina membranacea. Budae, 1832.
Hoffelder József. Dissertatio inaug. med. sistens therapiam febrium intermittentium. Vindobonae, 1828.
Hoffinger János György. Dissertatio inaug. med.-practica de volatica seu erysipelate erratico. Viennae, 1780.
– Sendschreiben über den Einfluss der Anquickung der gold- und silberhältigen Erze auf die Gesundheit der Arbeiter. (Lásd: Ferber János Jakab.) Schemnitz, 1790.
– Vermischte medizinische Schriften. I. Band mit des Verfass. Bild. u. 3 Kupfer Tafeln. Wien, 1791.
– Tartalma: 1. Selmecz város orvosi helyirata. 2. A selmeczi bányászok közt előforduló gyakori betegség leirása. 3. A selmeczi bánya számára felállítandó kórház tervrajza.
Hoffmann Károly. (I.) Dissertatio inaug. med. sistens rationem medendi in clinico medico pro chirurgis regiae scient. univ. Hungaricae anno scholastico 1827–28. Budae, 1828.
– Dissertatio inaug. med. sistens observata clinici pro chirurgis anno scholastico 1832–33 in. r. scient. universitate Hungarica collecta, subito imprimis respectu catarrhi epidemici (Influencae) anno eodem in urbe et clinico dominantis. Pestini, 1834.
– **(II.)** Dissertatio inaug. med. de haemorrhoidali. Budae, 1838.
Hoffstaedter G. Márton. Dissertatio inaug. med. de tussi convulsiva. Pestini, 1831.
Hofsteter János Ádám. Dissertatio inaug. de anorrhexia seu fame abolita. Jenae, 1687.
Hollaender Leo. Dissertatio inaug. med. de bronchitide. Pestini, 1832.
Holling Edmund. De fomite Luis Hungaricae. Ingolstadti, 1592.
Honigberger János Márton. Cholera, its cause and infallible cure and on epidemics in general. Calcutta, 1857–58.
– Második czíme: Quassin-Inoculation destroys the Cholera-Flies in the Bloodvessels.
– Heilung der indischen Brechruhr durch Einimpfung des Quassins. Aus dem Engl. übersetzt. Wien, 1859.
– La Cholera. Traitement et Guérison. Notices accompagnées de figures explicatives. Paris, 1859.
– Die Cholera, deren Ursache, unfehlbare Heilung und die Epidemien im Allgemeinen. 3 Brochuren. Eine Uebersetzung aus dem Englischen mit einem Zusatze von neueren Erfahrungen. Wien, 1865.
Horner István. Dissertatio inaug. med. de scarlatina. Pesthini, 1832.
– A szórványos és görcsös cholerának egyszerű és biztos orvoslása. Pest, 1848.
Horstius Gergely. Bericht von der Hitzigen Kranckheit, sonsten auch die Ungarische fiebersucht, fleckenfieber oder Haupt-Schwachheit genand. Vor 30 Jahren in Ulm von dem Authore, nunmehr aber allhier in Franckfurt an den Tag gegeben von Joh. Daniele Horstio. Franckfurt, 1663.

Horváth Sámuel. Rövid oktatás, miképpen kellessen magunkut a pestis ellen védelmezni és a pestisben levő betegeket orvosolni. Győr, 1806.
Horwitz Nathan. Dissertatio inaug. med. de phthisi hepatica. Pestini, 1832.
Höffer Henrik Adolf. Dissertatio inaug. de pleuritide. Argentorati, 1654.
Hőgyes Endre. A veszettség gyógyításáról. Kisérleti és statisztikai tanulmány, tekintettel különösen a Pasteur-féle prophylacticus gyógyításra. Budapest, 1888.
– Die experimentelle Basis der antirabischen Schutzimpfungen Pasteur's. Stuttgart, 1889.
– Lyssa. (Spec. Pathologie u. Therapie, herausgeg. von H. Nothnagel). Wien, 1897.
Hönig Ignácz. Orvostudori értekezés. Rövid vázlata a kövérségnek. [Dissertatio inaug. med. de obesitate.] Pest, 1835.
Hrebenda János. Dissertatio inaug. med. de febri flava Americana. Budae, 1819.
– **József.** Dissertatio inaug. med. de morbo haemorrhoidario. Pestini, 1829.
– **Mihály.** Dissertatio inaug. de arthritide. Budae, 1842.
Hudelist Ignácz János. Nep. De cephalalgia. S. 1., 1772.
Hummel Antal J. Dissertatio. Morbi simulati et dissimulati. Budae, 1843.
Huszár Mózes. Dissertatio inaug. med. de colica saturnina. Budae, 1824.
Hutta János. Dissertatio inaug med. de paralysi. Pest, 1831.
Irnsinger Simon. Bericht, wie auch ausführliche Beschreibung, warzu nemlichen dieses Pflaster erstlich nutzlich seye. Zum andern, wie es recht applicirt und gebraucht werden soll. Von neuem inventirt und componirt durch ..... Burger u. Handelsmann in Nürnberg. Nach dessen Absterben aber einig und allein bey seinem Testaments-Executorn Johann Georg Gruber, welchem ers vor seinem tödtlichen Hintritt anvertrauet, mit nebenstehendem Wappen alle Schachteln bezeichnet. In der neuen Gassen, am Spital-Kirchhoff zu finden. S. 1. Zum vierzehendenmal aufgelegt und gedruckt im Jahr 1672. (Kenőcs többek közt, 1. pont alatt, a magyar betegség ellen.)
Iváncsevics Miklós. Dissert. inaug. med.-pract. de haematuria. Vindobonae, 1838.
Jacob Christfried. A klinikai vizsgálati módszerek atlasza a belgyógyászati diagnostika és a különös kór- és gyógytan alapvonalaival. Fordította Ritoók Zsigmond. Budapest, 1898.
Jacobi János Ernő. De lue Pannonica vulgo dicta die Haupt- oder ungarische Krankheit. Erfurti, 1687.
– **Rudolf Keresztély.** Disput. inaug. proponens casum de febre castrensi oder polnischen und ungarischen Krankheit. Erfordiae, 1716.
Jacobovics Miksa Móricz. Morbus csömör, critice illustratus. Specimen inaug. Pestini, 1837.
Jácz Alajos. Dissertatio inaug. med. de cholera orientali. Budae, 1831.
Jakubovits Ferencz. A roncsoló toroklob és óvmódja népszerűen fejtegetve. N.-Károly, 1878.
Jankovich Antal. Dissert. inaug. med.-practica sistens … memorabilia clinica in nosocomio civili Pesthiensi anno 1826. collecta. Budae, 1826.
– Die epidemische Cholera in den Jahren 1817–1832. ihr Wesen, Ursache und rationelle Behandlung. Ofen, (1832.)
Janson Nep. János. Hydrophobia. Dissertatio inaug. med. Pestini, 1848.
Jendrássik Ernő. A szervi szivbajok orvoslása. Budapest, 1891.
Jeszenszky (nagy-jeszeni) János. De morbi Gallici investigatione. Disp. VII. Wittebergae, 1597.
– De peste Asertio. Wittebergae, 1597.
– De cavenda peste. Pragae, 1606.

Joffe Antal. Dissertatio inaug. med. de sanguine in statu sano et morboso. Pestini, 1846.

Jordan Tamás. Pestis phaenomena, seu de iis quae circa febrem pestilentem apparent, exercitatio. Accedit Bezoar lapidis descriptio, et ejusdem auctoris ad Laur. Jouberti paradoxon VII. decadis II. responsio. Francofurti, 1576, 1616. (A Paradoxonra való válasz megjelent Joubert munkájának II. kötetében is. Frankfurt, 1599. Szinnyei.)

– Bruno-gallicus, seu luis novae in Moraviae exortae descriptio. Francofurti, 1577, 1583. (a szerző arczképével).

Junius Florilegus. A részegségnek gyülölséges állapotja. Angolból fordította Diószegi Bonis Mátyás. Leyden, 1649.

Kain Dávid. Orvostudori értekezés a hagymázról. [Dissertatio. inaug. med. de typho.] Pest, 1845.

Kapu Lajos. Dissertatio med. de cholera. Pestini, 1832.

Karczag-Ujszállási Márton. Dissertatio inaug. de haemoptysi. Lugduni Bat., 1671.

– Consideratio medica inaug. fluxus hepatici. Ludduni Bat., 1672.

Karpf Antal. Dissertatio inaug. med. de enteritide occulta. Viennae, 1830.

– Descriptio morborum anno 1831. Jaurini epidemicorum cum adversariis pathologico-therapeuticis. Vindobonae, 1833.

Kastenholcz Honorius Vilmos. Dissertatio inaug. med. sistens consectaria quaedam theoretico-practica ex historiis quatuor febrium tertianarum intermittentium deprompta. Altorfii, 1745.

Kátai Gábor. Orvosi tapasztalatok az 1873-ik év nyarán hazánkban dühöngött cholera-járvány idejéről. Nézetek és javaslatok. Debreczen, 1874.

Katona József. Jelentés. A tüdővész műszerlegi gyógyításáról. Pest, 1848.

– **Mihály.** Dissertatio inaug. med.-practica de arthritide. Viennae, 1832.

– Abhandlung über die Grippe (Influenza) in Wien in dem Jahre 1833. Wien, 1833.

– Beitrag zur Erkenntniss der Brustkrankheiten mittelst des Stethoscops und des Plessimeters und mehrerer physikalischen Kennzeichen. Nach den neuesten Quellen bearbeitet. Wien, 1837.

Kaufmann Károly. Dissertatio inaug. med. de carditide. Pestini, 1830.

Kelemen Miksa. A sziv helyzetváltoztatásáról. Budapest, 1879.

– Über die Lageveränderung des Herzens. Budapest, 1879.

Kempner József. Orvosi értekezés a fövény és köszvényről. Pest, 1848.

Kende Mór. A tabes aetiologiája. Budapest, 1898.

Kercselics Mátyás. Assertiones inaugurales med.-practicae de phthisi. Viennae, 1780.

Keresztszeghy Gyula. Belklinikai diagnostika, különös tekintettel a vizsgálati módszerekre. Budapest, 1895.

Kéry (Bitther) Imre. Dissert. inaug. med. de cholelithis humanis. Budae, 1825.

– A Bánság poslázairól. (A magyar orvosok és természetvizsgálók pécsi nagygyülése által koszoruzott értekezés.) Pest, 1847.

Kestenband Bernát. Dissert. inaug. de arthritide. Pestini, 1836.

Kétly Károly. Az idegrendszer némely rendes és beteges működéséről. Budapest, 1881.

– Kórodai tanulmányok az arczideg bántalmairól. Budapest, 1886.

– A mellhártyalobokról, különös tekintettel az aetiologiára és therapiára. Budapest, 1891.

Khien Nándor. Dissertatio inaug. med. sistens synkopen. Wittebergae, 1667.

Király István. Dissertatio inaug. med. de simplicissimo doloris podagrici remedio. Halae Magd., 1697.

Kiriny Kornél. Biztos sajátlagos gyógyszer a keleti cholera ellen. Pest. 1855.
– Ein sicheres specifisches Heilmittel gegen die orientalische Cholera. Pest. 1855.
Klein Ignácz Mór. Dissert. inaug. med. de cyananche membranacea. Budae, 1839.
– **Lázár.** Dissertatio inaug. med. de haemoptysi. Pestini, 1835.
Klobusitzky Pál. Der moralische Arzt für die Cholera. Pest, 1831.
Kmethy György. Hysteria. Specimen inaug. Budae, 1832.
Knie Márton József. Dissert. inaug. med. de febre putrida. Budae, 1781.
Knogler Márton. Dissertatio inaug. med. de hydrocephalo. Halae Magd., 1725.
Knoth C. L. A. Dissertatio de paedopneumotetano. Viennae, 1838.
Koch Albin. Az idegek erősítése, mint a szellem erősbítése és az ember sok bajainak orvoslása. Egy tanácsadó idegbetegeknek és mindazoknak, kik szellemileg frissek és testileg egészségesek akarnak maradni. Németből ford. Bárány Zsiga. Naumburg, 1882.
– **Imre.** Dissertatio inauguralis med. sistens observata in clinico medico pro medicis reg. scient. univers. Hungaricae. Mense Martio anni 1834 collecta. Pestini, 1835.
– Genius morborum epidemicus in clinico pro medicis regiae scientiarum universitatis Hungaricae anno scholastico 1835–36. observatus et historiis morborum ibidem tractatorum illustratus. Pestini, 1835.
Kochlatsch István Antal. Dissertatio inaug. med. de metallicolarum nonnullis morbis. Accedit epistola gratulatoria, qua Stephanum Ant. Kochlatsch, cum Halam gradus doct. capessendi causa peteret, comitari, et quaedam de usu et abusu nitri praeferre voluit Andr. Herrmann med. doctor Neosoliensis Hungar. Halae Magd., 1721.
Kochmeister Sámuel. Dissert med. de apoplexia. Wittebergae, 1668.
Kocsis István. Dissertatio inaug. med. sistens observata in clinico medico pro medicis regiae scient. univ. Hungaricae a 24-a Aprilis usque ultimam Maji 1838. collecta. Budae, 1837.
Kolbány Pál. Versuche und Beobachtungen über die Wirksamkeit der thierischen Gelatina zur Heilung intermittirender Fieber. Der allgemeinen Beherzigung übergeben von … Pressburg, 1805.
– Beobachtungen über den Nutzen des lauen und kalten Waschens im Scharlachfieber. Pressburg, 1808.
– Fernere Nachrichten von der glücklichen Anwendung des kalten und warmen Wassers im Scharlachfieber. Pressburg, 1808.
– Bemerkungen über den ansteckenden Typhus der im Jahre 1809–1810 in Pressburg herrschte; über die Wirkungen des kalten und warmen Wassers, als eines Heilmittels im Fieber und anderen Krankheiten, nach seiner innern u. äussern Anwendung; und über den innerlichen Gebrauch des kalten Wassers als Getränk im Fieber durch praktische Fälle erläutert, und näher ins Licht gesetzt, nach Gesetzen der rationellen Heilkunde. Pressburg, 1811.
Kolosvári Sámuel (II). Dissertatio inaug. med. de angina membranacea. Viennae, 1821.
Kontur Béla. A koleráról. Budapest, 1893.
Kopff Arpold Fülöp. Dissertatio de febre castrensi quam vulgo cephalalgiam epidemiam vocant. Rinthelii, 1691.
Korányi Frigyes. Az ázsiai hányszékelésről (Cholera Asiatica.). Budapest, 1873.
– A fertőzeti betegségek meggátlásáról. Budapest, 1886.
– Kórodai adatok a vegyes fertőzeti betegségek ismeretéhez. (Akadémiai székfoglaló.) Budapest, 1888.
– Die Zoonosen. Wien, 1896. (Oroszúl is).

– **Sándor.** Az ideggyógyászat alapvonalai. Orvostanhallgatók és gyakorló orvosok számára. Budapest, 1895.

Korompay József. Orvosi értekezés az álhalálról. Buda, 1836.

Kósa (nemesnépi) Károly. Dissertatio inaug. med. de epidemia anno 1824–25. Pestini regnante. Pestini, 1826.

– **(közép-ajtai) Mózses.** A mérges marások azok bajelőző gyógymódjával, és a valódi halálnak a tetszhólt állapottóli megkülönböztetése felnőtt emberek és ujdonszülötteknél, jelesb kútfőkből szerkesztve, magyar orvosok, falusi lelkészek, gazdák és gazdatisztek használatául. N.-Szeben, 1848.

Kossel H. A diphtheria gyógykezelése Behring-féle gyógysavóval. A szerző által jogosítva fordította Bräuer Ármin. Budapest, 1895.

Kovách Aladár. A kolera. 1. Mi a kolera, mi okozza a kolerát és mi a teendőnk vele szemben? 2. Mikor vagyunk egészségesek és hogyan óvjuk meg egészségünket? 3. Mit együnk és igyunk? 4. Mit ne együnk és ne igyunk? 5. Hogyan pusztítsuk el a fertőző anyagot? 6. Mit kell fertőzteleníteni? 7. Hogyan fertőztelenítünk ágyat, lakást, ruhákat stb.? 8. Mit csináljunk a kolerás beteggel? 9. Mit csináljunk a kolerában meghaltakkal? 10. Táblázatos szabályzat. Mire ügyeljünk a lakásban, hogy a fertőzést elkerüljük? Budapest, 1892.

– Die Cholera. Budapest, 1892.

– **Imre.** Az asztracháni pestis. Népszerű tájékoztatás a pestis lényege, terjedése, megelőzése és orvoslásáról, e járvány rövid történetével, 2 rajzzal. Budapest, 1879.

Kovács (tatai) György. Disput. medica inaug. de podagra. Lugduni Bat., 1670.

– **József L.** Dissertatio inaug. med. de arthritide. Vindobonae, 1838.

– **Sebestyén Endre.** Orvostudori értekezés a hebegésről. Pest, 1841.

Kováts György. Hercules vere cognitus, sertus exul, idest epilepsiae vera dignotio et eiusdem certa curatio. Lugd. Batav., 1670.

– **Mihály.** Értekezés a himlő kiirtásról. Szerzé a lelkitanitók számokra. Pest, 1822.

Kozarics György. Orvostudori értekezés a veszettségről. [Dissertatio inaug. med. hydrophobia.] Pest, 1823.

Köleséri (keres-eeri) Sámuel. Dissertatio de scorbuto Mediterraneo. Cibinii, 1707.

– Pestis Daciae anni 1709. scrutinium et cura. Cibinii, 1709.

– Tanáts adása. Melyet az 1719. esztendőben Kolozsváratt meg-újúlt, és az erdélyi fejedelemségben széllyel uralkodó pestisnek alkalmatosságával, a közönséges jóhoz kész indulattal viseltetvén, deákul közönségessé tött. Azután pedig magyarul-is kinyomtatott. Kolozsvár, 1719.

– Monita anti-loimica occasione pestis an. 1719. Claudiopoli recrudescentis, et passim per Transylvaniam grassantis. Claudiopoli, 1719.

– Proteus febrilis novissima Virmondtiana affligens. Cibinii, 1722.

Kölsch Márton. Disput. med. de pleuritide. Wittenbergae, s. a.

Kőszeghy Mihály. Orvostudori értekezés a köszvényről. [Dissertatio inaug. med. de arthritide.] Pest, 1833.

Kövesi Géza. A gyomorpathologia néhány napikérdéséről. Budapest, 1899.

Kövesy Ferencz. Orvostudori értekezés a szívgyuladásról. [Dissertatio inaug med. de carditide.] Buda, 1836.

Kraeger János Mihály. Dissertatio inaug. med.-therap. de epilepsia in universitate Pestiensi disquisitioni submissa. Budae, 1843.

Krafft-Ebing Rudolf báró. Egészséges és beteg idegek. Fordította Osváth Albert. Budapest, 1885.

Krakovitzer Ferdinand. De pervigilio specimen inaug. Budae, 1832.

Kramer Alajos József. Dissertatio inaug. med. de emphysemate. Budae, 1784.
– **János György.** Dissertatio epistolica de scorbuto militari apud Hungaros militi Caesareo maxime periculoso et quotannis sporadico. Norimbergae, 1737.
– Medicina castrensis: das ist bewährte Arznei, wider die im Feld und Guarnison unter Soldaten grassirende Krankheiten. Diesem ist angehängt I. Consilium medicum de dysenteria. II. De morbo castrensi epidemico anni 1734. et 1735. – Auf das Neue von dem Authore übersehen, und mit einem Consilio de climate Ungariae und darinnen zu conservirender Gesundheit vermehrt. Wien, 1739.
– Idem: Wien u. Nürnberg, 1755.
Krammer Károly. Dissertatio inaug. med. de chlorosi. Pestini, 1832.
Krasser Frigyes. Dissertatio inaug. de coxalgia. Vindobonae, 1844.
Kresz Géza. A cholera és az ellene való védekezés. Budapest, 1892.
Kreysel János Zsigmond. Dissertado inaug. med. de morbo Hungarico sive febre castrensi. Jenae, 1741.
Kriegler Mór. Az elveszett idegerőnek visszapótlása. Vénymintákkal. Orvosok s betegek számára. N.-Kanizsa, 1876.
– Lázbetegségek, azoknak veszélyei s a gyógymódja különös tekintettel a vízgyógyászatra. Németből közérthető nyelven átdolgozta. Szeged, 1878.
Kriek Rudolf. Deseriptio typhi contagiosi, qui a mense octobri anni 1835. usque mensem junium anni 1836. in Pestanos saeviit incolas. Dissertatio inaug. Pestini, 1836.
Krisch Károly Henrik. De necessario usu vesicatorium in febre castrensi. Halae Magd., 1761.
Kroyher Ignácz. Behandlung des Scharlachfiebers, welche den Folgekrankheiten dieses Ausschlages sicher verbeugt, oder die bereits eingetretenen heilt, und die Dauer der Krankheit um die Hälfte abkürzt. Leipzig, 1834.
Kuczynski Salamon. Dissert. inaug. med. de dysphagia. Budae, 1837.
Kultsár Demeter. Dissertatio inaug. med. de peste orientali. Pestini, 1839.
Kundmann János Kristóf. Rariora naturae et artis, item in re medica; oder Seltenheiten der Natur und Kunst des Kundmannischen Naturalien-Cabinets. Breslau u. Leipzig, 1737. (Magyarországra orvosi vonatkozású része [pag. 1085–1312]: Historia von der erschrecklichen Menschen Pestilenz, wie sie vom Anfang dieses Saeculi bis auf das Jahr 1715 von Orient aus durch die Polnische, Ungarische etc. Reichen von Jahren zu Jahren, von Ort zu Ort auffs hefftigste gewüthet).
Kunewalder Zsigmond. Dissertatio inaug. med.-practica sistens observata in clinico-medico pro medicis regiae scient. univ. Hungaricae mense Januario 1841 collecta. Pestini, 1842.
Kunze C. F. A gyakorlati orvostan kézikönyve. Kunze hasontartalmu munkája nyomán és a magyar országos egyetem irányának tekintetbe vételével kidolgozta Szabadföldi Mihály. Pest, 1865.
– Gyakorlati orvostan. Különös tekintettel a kórboncztanra és szövettanra. I. kötet. Fordította Rákosi Béla. II. kötet. Ford. Schulhof Jakab. Budapest, 1880.
Kuthy Dezső. Tapasztalatok a mellhártyalobokról. Budapest, 1895.
–Tüdővészes szanatoriumokról. Budapest, 1897.
– Ueber Lungenheilanstalten. Wien u. Leipzig, 1898.
– **Lajos.** Dissertatio inaug. med. de febre intermittente. Pestini, 1834.
Leitner Hermann. Dissertatio inaug. med. de masturbatione. Pestini, 1844.

Lampe F. A. Gileádbeli balsamom a döghalál ellen, melyet a felsőbb 1713. esztendőben a Pestisnek alkalmatosságával közönséges használatra ford. Hunyadi Sz. F. Debreczen, 1741.
– Gileádbeli balsamom. A Döghalál ellen. Mellyet német nyelven írt volt … Mostan pedig nemzete romlásának okait s az Isten igaz utait tudakozni kivánó kegyes Lelkeknek hasznára született nyelvén ki-botsátott F. Bányai István. Hozzá adattak a Dög halálnak idejére alkalmaztatott két Buzgó Könyörgések, mellyeket írt Tiszt. T. Szathmári Mihály uram. Franekerában, 1741.
Landbeck János György. Dissertatio inaug. med. de morbo Hungarico sive Castrensi. Swobaco Franus, 1677.
Lang Gusztáv. Dissertatio inaug. med. de scirrho ventriculi. Vindobonae, 1830.
Lange Márton. Rudimenta doctrinae de peste. Viennae, 1784.
– Rudimenta doctrinae de peste, quibus additae sunt observationes pestis Transsylvanicae 1786. Editio altera, priori auctior et emendatior. Offenbach, 1791.
Langen Keresztély. De morbo Hungarico, castrense. Lipsiae, 1649.
Larisch Tamás. Dissertatio inaug. med. pract. de phthisi pulmonali. Vindobonae, 1784.
La Rose Ferencz. Dissertatio inaug. med. de tenesmo. Budae, 1779.
Lasky János Gyula. Dissertatio inaug. med. de delirio cum tremore. Pestini, 1837.
Laufenauer Károly. Az idegességről. Budapest, 1886.
– Előadások az idegélet világából. Budapest, 1899.
Laurent Ph. Az anaemiák beható kezelése. Páris, 1898.
Lazánszky Tamás. Orvostudori értekezés a veszettségről. [Dissertatio inaug. politico-med. sistens curam prophylacticam hydrophobiae.] Pest, 1836.
Lehmann Tófor János. Kórboncztani értekezés a gyomor és bélfekélyekről. [Dissertatio inaug. anatomico-pathologica sistens ulcera tractus intestinalis.] Pest, 1845.
Leichner D. Eccardus. Kurtzer und heilsamer Unterricht, wie der jetziger Zeit hiesiger Orten einreissenden Seuche insgemein die Haupt- oder Ungarische Krankheit genant, nechst Göttlicher Vorleihung durch bequeme u. leichte in gantz geringem Preiss erkäufliche Mittel vor u. abzukommen … Erfurt, 1665.
Lengyel Lóránt. A köszvény kór- és gyógytanának jelen állásáról. Budapest, 1899.
Lenhossék Mihály Ignácz. Observanda circa febrim scarlatinam. Budae, 1826.
– Animadversiones circa curandam choleram orientalem et alios epidemicos morbos in regno Hungariae nunc vigintes, secundum captas hactenus observationes exaratae. Budae, 1831.
– Considerazioni sulla maniera di curare il cholera morbus orientale e le varie malattie epidemiche. Padova, 1831.
– Rövid észrevételek a keletindiai choleráról. Pest, 1831.
– Kurze Andeutungen über die Brechruhr (Cholera morbus). Pest, 1831.
– Bemerkungen über die Behandlung der orientalischen Brechruhr (Cholera orientalis) u. einiger anderer gegenwärtig im Königsreiche Ungarn herschenden epidemischen Krankheiten, nach den bisher gesammelten Beobachtungen entworfen … Innsbruck, s. a.
– Osservazione intorno al modo di curare la cholera oriantale etc. Traduzione dal latino. Innsbruck, 1831.
– Die Wuthkrankheit, nach bisherigen Beobachtungen und neueren Erfahrungen pathologisch und therapeutisch dargestellt. Pest und Leipzig, 1837.
Liebezeit György Zsigmond. Dissertatio inaug. med. de tumore oedematoso podagrico. Halae Magd., 1713.

Liefmann Frigyes. Dissertatio inaug. med. de febri ephemera. Jenae, 1696.
Lipszky Pál. Dissertatio inaug. med. de febre asode. Erlangae, 1764.
– Dissertatio inaug. de phthisi. Tyrnaviae, 1776.
Loebisch Vilmos. Über die neueren Behandlungsweisen der Fettleibigkeit. Wien, 1893.
Loew András. Dissertatio inaug. de morbo Hungarico. Jenae, 1682.
– Historia epidemica Hungariae (et quidem Posoniensis an. 1688. Soproniensis vero annorum 1697–1709.) in qua plane singularia cum de aliis tum de morbis acutis inprimis vero de febre petechiali, morbillis, variolis etc. recensentur, communicata nunc a filio Car. Frid. Loew regiae legationis Svevicae medico ordinario. S. 1. et a.
– **(Loevius) Károly Frigyes.** Kurze, doch gründliche Untersuchung vom Anfang, Fortgang und Ende des durch gantz Europa Anno 1729. im Monath November und December grassirenden contagieusen Catarrh-Fiebers, vornehmlich aber wie solches in Wien eingerissen, was sich darbey vor verschiedene Umstände zugetragen, woher es gerühret, und wie dieses sicher und vollkommen curiret worden. Wien, 1730.
– De morbo petechiali, qui an. 1683. epidemice Posonii grassatus est. S. 1., 1730.
– De morbo complicatissimo paucissimis medicamentis sublato. Bononiae, 1730.
– Epistola ad Pium Nicolaum de Garelli protomedicum, Bibl. caes. praefectum, de morbo complicatissimo paucissimis medicamentis sublato. S. 1., 1730.
Lomnitzer Sámuel. Dissertatio inaug. med. de asthmate acuto periodico millari. Pestini, 1820.
Lonovics Miklós. Dissertatio inaug. med. de dysenteria. Budae, 1835.
Lóstainer Antal. Az onánbűn gyakorlásának szomorú következései, meg azon mód, mely által attól megszabadulni lehet. Pest, 1837.
Lőrinczi Ferencz. Orvosi tanácsok, mellbetegek számára. Budapest, 1878.
– Kormányrendeletek és gyógykezelési módozatok a roncsoló toroklob (Diphtheritis) iránt. Budapest, 1890.
Lőrinczy József. Orvostudori értekezés a vörhenyről. [Dissertatio inaug. med. de scarlatina.] Pest, 1847.
– **Rudolf.** Orvostudori értekezés a tüdőlobról. [Dissertatio inaug. med. de pneumonia.] Pest, 1845.
Lövy Márk. Delirium tremens potatorum. Dissertatio inaug. med. Pestini, 1842.
Löwy Adolf. Dissertatio inaug. pract. med. diphtheritide. Budae, 1835.
– **M.** A toroklobról. Baja, 1887.
Lumnitzer Károly. Dissertatio inaug. med. de angina membranacea. Budae, 1839.
Lutheritz Károly Frigyes. A háziorvos az idegek nyavalyáinak és a fő szenvedéseinél. Egy vezérlő oktatás… Egy toldalékkal, a vér-mértékletekről (Temperamenta) és a kedély (Gemüth) s lelki nyavalyákra való hajlandóságról … után magyarul kiadta és a maga észrevételeivel s tapasztalataival megbővítette Szabó József, Szabolcs vármegye rendes főorvosa. Kassa, 1831.
– **Péter.** Dissertatio inaug. meg. de noxa et utilitate ebrietatis. Francofurti cis Viadrum, 1740.
Mackenzie. Gyorshizlalásban tett legujabb tapasztalások. Kassa, 1836.
Mádai Dávid Sámuel. Szükséges oktatás, miképen kiki e mostani behatott döghalálban és elragadó betegségekben Isten kegyelme által magát őrizheti és orvosolhatja, némely hihető relatiókkal egyetemben, mely jeles hathatóssági voltának légyen e traktácskában dicsért orvosságoknak. Prussiában sat. Halla városában, 1739. (Ezen mű Richter C. S. a pestisről írt német művének fordítása. Szinnyei.)

– Abhandlung von den sogennanten kalten oder Wechselfiebern. Halle, 1747.
– Kurzer Unterricht das dreitägige Fieber nach Anweisung der herausgegebenen Abhandlung von kalten Fiebern, sicher und balde zu curiren. (Halle), 1748.
Máday György. Dissertatio inaug. med.-practica de haemoptysi. Vindobonae, 1823.
Maehlr Jeremiás. Dissertatio inaug. med. de praeservandis literatorum morbis. Halae, 1733.
Magda (chani) Károly. Dissertatio inaug. med. de hepatitide. Vindobonae, 1826.
Magyar Victor György. Physiologia et pathologia ventriculi. Dissertatio med. Cassoviae, 1837.
Malatides (kis-babóti) Dániel. Az önszeplőzés és faraszály, az érzékeny szülék, lelkes nevelők és a bizonyos veszélynek vaktában rohanó ifjuság intelmére. Pest, 1847.
– Aranyér, vagyis az altest bántalmai, azok megismertetése és okszerű gyógyítása. Pest, 1862.
Maleter (Milleter) János. Dissertatio inaug. med. de morbo Tsömör Hungaris endemio. Lugduni Batav., 1717.
Maltás Károly. Dissertatio inaug. med. sistens endocarditidem. Pestini, 1846.
Mandl Lajos. Memoires concernant la pathologia et la thérapeutique des organes de la respiration. I. partie: Anatomie pathologique et la phthisie tuberculeuse. 1. livraison. Paris, 1855. (Több része nem jelent meg.)
Mangold Salamon. Podagra. Specimen inaug. med. Budae, 1839.
Mannaberg Gyula. Die Malaria-Krankheiten. Wien, 1899.
Manovill Miksa. Dissertatio inaug. med. de haemorrhoidis. Pestini, 1847.
Manovitz Lipót Imre. Dissertatio inaug. med. sistens enteritidem. Pestini, 1820.
Mányik János. Scorbutus. Dissertatio med.-practica. Budae, 1838.
Margó Tivadar. Morbi lethales in clinico medico Pestiensi. Annis scholasticis 1838. et 1839. Pestini, 1840.
Margonyai (Fleischer) Gábor. Dissertatio inaug. med. de ischiade nervosa cotunni. Pestini, 1834.
Marikovszky (nagy-toronyai) Márton. Ephemerides Syrmienses, seu observationes physico-medicae in constitutionem anniversarium I. comitatus Syrmiensis, vicinarumque partium etc. ab ineunte vere an. 1763. methodo Hippocratico-Sydenhamiana practica, huicque superstructa theoretica demonstrativa concinnatae. Part. duae. Vindobonae, 1767.
Marinkovits Farkas. Dissert. inaug. med. de epilepsia. Pestini, 1830.
Markstein J. Móritz. Orvostudori értekezés a dermengésről. [De catalepsi. Dissertatio inaug. pathologica.] Pestini, 1844.
Marsovszky (marsovai) József. Dissertatio inaug. med.-practica de scorbuto. Viennae, 1785.
Martini Dániel. Dissertatio inaug. med. de Enterocele. Lipsiae, 1696.
– Dissertatio med. de calculo renum. Jenae, 1702.
Maszák (Szegedy-) Elemér. A tuberculosis gyógyítása és a sanatoriumok. Budapest, (1897.)
Másznyi József Miklós. Dissertatio inaug. med.-practica. De apoplexia. Budae, 1833.
Mathias A. Über die Merkurialkrankheit, oder genaue Darstellung der Geschichte und wesentliche Beschaffenheit aller sich durch Quecksilbermissbrauch im menschlichen Körper erzeugenden Übelseinsformen, nebst einigen Bemerkungen über die gegenwärtige Behandlungsart der Lustseuche. Nach der 3. englisch Orig.-Ausgabe übersetzt und mit praktischen Anmerkungen versehen von H. Robbi. Pesth, 1822.
Matussek István. Dissertatio inaug. med.-practica sistens dysenteriam. Budae, 1842.

Mátyus György. Dissertatio inaug. med. de haemorrhoide. Viennae, 1815.
Maurer Nep. János. Dissert. inaug. med. de hydrothorace. Pestini, 1819.
Mauthner Lajos Vilmos. Dissertado inaug. med.-chirurgica de peripneumonia notha Sydenhami. Viennae, s. a.
– Bemerkungen über das typhöse Fieber mit Nasenbrand (Vulgo Blaunase), welches im Winter 1831–32 unter dem Militär in Galizien epidemisch geherrscht hat. Berlin, 1834.
Maximovics Vazul. Dissert. inaug. med. de scorbuto. Budae, 1835.
Mayer Lajos. Dissertatio inaug. med. de prosopalgia. Vindobonae, 1822.
Meissner Pál. Beiträge zur Kenntniss der Cholera, und zwar Nachweis der Ursache ihres Entstehens, sowie ihr Verlauf, Bedingung ihrer Heilung und Mittel gegen ihre Ausbreitung auf der Basis primitiver Naturgesetze. Aus den Geobachtungen und Erfahrungen der im Jahre 1850 ausgebrochenen verheerenden Seuche gefolgert. Wien, 1864.
Meszarovits Nesztor. Dissertatio inaug. de apoplexia. Vidobonae, 1828.
Milesz József. Dissertatio inaug. med. de epilepsia. Franequerae, 1775.
Milko Lipót. Dissertatio inaug. med. de croup laryngeo. Pest, 1846.
Milloradovics Péter. Dissertatio inaug. med. de saburra primarum viarum. Budae, 1778.
Milunovits Sándor. Dissertatio inaug. med. de rachitide. Viennae, 1816.
Minas Ferencz Xav. Dissertatio inaug. med. sistens sciagraphiam morborum cordis. Viennae, 1817.
Minderer Raymund. De pestilentia liber unus veterum et neotericorum observationibus constans, cum appendice febrium pestilentium Hungaricarum etc. Aug. Vindel., 1619.
Minnich Ede. Dissertatio inaug. med. Tussis convulsiva. Budae, 1845.
Moller Károly Ottó. Positiones de Arnaldia, peculiari morbi specie. Altdorfii, 1694.
– Consilium modicum de curanda peste cum praeservationibus. S. 1., 1709. (1738 és 1763-ban is kinyomatott. Szinnyei.)
– Moller's Observationes, sonderbarer, durch die essentiam dulcem zu Neusohl in Ungarn geschehener Curen. Halae Magd., 1706.
– Consilium medicum, wie man sich vor der Pest und ansteckenden Krankheiten und Seuchen praeserviren soll. etc. Herausgegeben von J. J. Torkos. Pressburg, 1739.
– Consilium modicum, azaz: Orvosi oktatás, miképpen kellessék e mostani pestises és egyéb mérges nyavalyáknak bérohanásokban stb. magáról gondot viselni. Fordította és megbővítette Perlici Dániel. Buda, 1740.
Montègre. Ueber die Erkenntniss und Behandlung der Hämorrhoiden. Nach dem Französischen für praktische Ärzte und Hämorrhoidal-Patienten deutsch bearbeitet und mit Anmerkungen versehen von Fr. J. Wittmann. 2 Thle. Leipzig und Pesth, 1833.
– Neue Ausgabe. 1843.
Morhardt György. Dissertatio inaug. med. sistens hydrocephalum internum acutum. Pestini, 1823.
Morvay János (plébános)**.** Hodnowerni Wípis-ku. zhogeňi wčil panugicég Mornég Uplawici aneb tak rečenég nemoci; skrez .... vidani, a zuherrkého preloženi. W Tirnawe, 1831. (Cholera és más ragályos betegségek leirása).
Mossóczy C. Frigyes. Dissert. inaug. med.-pract. de chlorosi. Vindobonae, 1836.
Möbius Pál. Az idegesség és az idegbetegségek gyógyítása. A nagy közönség számára átdolgozta Baján M. Budapest, 1894.

Mraovich Sándor. Dissertatio inaug. med.-pract. sistens quaedam de hydrargyrosi. Viennae, 1825.
Mudrányi János Jakab. Dissertatio inaug. med. de raucitate. Budae, 1778.
Mutschenbacher Béla. A görvélykór viszonya a gümőkórhoz. Budapest, 1878.
Müller Jakab. Natura cholerae indicae. Dissertatio inaug. med. Pestini, 1832.
Myss Márton. Dissertatio inaug. med. sistens viduam 30 annorum chlorosi laborantem. Jenae, 1752.
Nagy György. Dissertatio inaug. med. de peste, cum praesidis Sim. Pauli Hilscheri prolusione exhibente explicationem effati medici: Pulsus bonus, urina bona, et aeger moritur. Jenae, 1740.
– **(pathi) Károly.** Orvosi értekezés azon nyavalyákról, melyek a seborvosok orvosi klinikumában az 1828–29. év lefolyása alatt gyógyíttattak. [Dissertatio inaug. med. continens observata clinica in clinico medico pro chirurgis reg. scient. universitatis hung. anno schol. 1828–29.] Pest, 1830.
– **Károly.** Morbi salutares. Specimen inaug. med.-pract. Pestini, 1839.
– **Miklós.** Dissertatio inaug. med. de febri nervosa. Vindobonae, 1833.
– **(borosnyai) Pál.** Tentamen pract. inaug. de dysenteria. Trajecti ad. Rh., 1780.
– **Sándor (I.)** A gerinczagy bántalmai. Orvos doctorrá avatási ünnepélyén írta … Pest, 1847.
Nagyfejeő Mihály. A cholera mint járvány Indiában s most Európában. Kassa, 1831.
Némethi István. Medicatio duorum aegrorum, palpitatione cordis, et febri ephemera laborantium. Ultrajecti, 1652.
– Disputatio med. de dolore colico. Fanequerae, 1653.
Neskula Ferencz. Dissertatio inaug. med. de morbis potatorum. Pest, 1845.
Neuhauser Fr. Dissertatio inaug. de debilitate spuria. Vindobonae, 1830.
Neuhold János Jakab. Dissertatio inaug. med. de lienis genuino usu. Lipsiae, 1722.
Neustädter Mihály. Die Pest im Burzenlande 1786. Nebst einigen vorangeschickten allgemeinen Bemerkungen. Hermannstadt, 1793.
Niciphor János. Dissertatio inaug. med. sistens gastralgiam. Viennae, 1739.
Niemeyer Felix. A részletes kór- és gyógytudomány tankönyve. Különös tekintettel az élettanra és kórboncztanra. Két részben. A VI. javított és bővített kiadás után. I. rész. Fordította Lendvay Benő II. rész. Fordította Kátai Gábor. Buda, 1865.
– Kórodai előadásai a tüdősorvadásról. Közli dr. Ott, a tübingeni orvosi kórodának segédorvosa. Magyarra fordítá Gabriely Kálmán tanár. Buda, 1869.
– A tüdőbetegségek gyógyítása. Budapest, 1894.
Nieszner István. Dissertatio inaug. med. de pneumonorrhagia. Pestini, 1837.
Novák Imre. Dissertatio inaug. med. de dysenteria. Budae, 1829.
– **József.** Dissertatio inaug. med. de febre intermittente exanthematica. Budae, 1783.
– Dissertatio inaug. med. sistens quaedam de convalescentia. Pestini, 1832.
Nowinsky Sever. Dissertatio inaug. med. de prognosi. Pestini, 1839.
Oberndorffer János. Kurzer Bericht von der Natur und Ursachen der Ungerischen Krankheit, wie dieselbige recht erkennet und curirt werden möge. Frankfurt am Main, 1606.
Oberster József. Dissertatio inaug. med.-practica de febri intermittente. Vindobonae, 1840.
Oehl Károly. Dissertatio inaug. med. de dysenteria epidemica. Vindobonae, 1832.
Oláh Gyula. Tanulmány a keleti hányszékelés kór- és gyógytanára vonatkozólag. Jászberény, 1868.
– A kolera és a kolera elleni védekezés. A nagy közönség és a nép használatára. Budapest, 1892.

– **(ujfalvi) Sándor.** Az alhasi hagymáz. Orvostudori értekezés. Buda, 1841.
Opra József. De paludibus et morbis ab exhalationibus earum provocatis. Pestini, 1834.
Oroszi Mihály. Observationes phys.-med. inaug. circa genuinas febris malignae tam epidemice grassantis sic quae pestilentialis, quam sporadice serpentis Hungaricae ita dictae caussas, solidamque ejus therapiam, nec non errores circa eam comissos. Basileae, 1771.
Ostoich Jeromos. Dissertatio inaug. med. de duabus constitutionibus epidemicis Dalmaticis (annor. 1766–67). Vindobonae, 1778.
Óváry (csedreki) Pál. Értekezés a léles-italokról, kór-oktani és orvosrendészeti tekintetben. [Dissertatio inaug. sistens potus spirituosos respestu aetiologico et pol.–medico.] Pest, 1841.
Pajer Ferencz Xav. Dissert. inaug. med. de morbis epidemicis. Viennae, 1773.
Pál Jakab. Ueber multiple Neuritis. Monographie. Wien, 1891.
– Bleilähmung. Wien, 1893.
– Colitis und Pericolitis stercoralis. Klinische Skizze dieser Erkrankung auf Grund eigener Beobachtung. Wien, 1893.
– Enterostenose. Wien, 1894.
– Polyneuritis. Monographische Bearbeitung des Gegenstandes, gestüzt auf eigene Untersuchungen. Bd. I–II. Wien, 1896.
– Über amyotrophische praktische Formen der combinirten Erkrankungen von Nervenbahnen (sog. prim. comb. Systemerkrankung). Wien, 1898.
Palkovits András. Dissertatio inaug. med. de calculis pulmonum. Budae, 1778.
Palumbini Mátyás. Dissert. inaug. med. de phthisi. Jenae, 1679.
Pap Dániel. A sárgakórról. (Orvostudori értekezés). [Dissertatio inaug, med. ictero.] Buda, 1842.
– **Ferencz.** Dissertatio inaug. med. de paludibus et morbis ab exhalationibus earum provocatis. Pestini, 1834.
– **Ignácz.** A cholera és specificiumai. Népiesen írta .... Pest, 1855.
– Villanykór. (Cholera). Biztos segítő módok a cholera ellen. Pápa, 1866.
Parschitius István. Dissertatio med. de morbo Hungarico. Francof. ad Viadrum, 1693.
Parschitzius Miklós. Disput. inaug. med. de colica. Gryphiswaldiae, 1656.
Pataky (sárospataki) Dániel. A cholera Kolosvárt. Kolozsvár, 1832.
Pataki Sámuel. A mostan uralkodó skárlát forró hideglelés és torokfájásra nézve szükséges jegyzések a falusiak számokra. Kolozsvár, 1801.
Patay János István. Dissertatio inaug. med. de phthisi pulmonali. Viennae, 1822.
Patkovich Boldizsár. Theses inaug. med.-pract. de haemorrhagiis. Viennae, 1779.
Patzek Károly. Cholera nyavalyáról a leginkább tudnivaló. Pesten, 1831.
Pauer Ágost Ignácz. Dissertatio de morbis simulatis. Pestini, 1827.
– **Kristóf Vilmos.** Dissertatio inaug. med. de essera. Pestini, 1782.
Pauschner Sebestyén. Libellus de remediis adversus luem pestiferam. Cibinii, 1550.
Pávay Vajna Gábor. A tüdővészről és annak ragály-anyagáról: a Koch-féle »bacillus tuberculosis«-ról. Pozsony, 1884.
– Az idegességről. Pozsony, 1891.
– A tüdővész gyógyító módjának mai állásáról. Önálló tapasztalatok nyomán. Pozsony, 1891.
– A tuberkulózis gyógyításáról Koch rendszere szerint. Berlini tapasztalatai alapján. Pozsony, 1891.
– A difteriáról és a Behring-féle vérsavó gyógyítómódról. (Népszerű előadás.) Pozsony, 1895.

Pázmány Zoltán. A hypnotismus. Győr, 1892.
Pazurik József. Dissert. inaug. med. de scarlatina. Pestini, 1827.
Peck János Kristóf. Dissert. inaug. med. de phrenitide Pannoniae idiopathica. Halae Magdeb., 1739.
Péczely Ignácz. A tüdővészről s ennek kikerülhetése végett utasítás a heveny és idült tüdőhurutok gyökeres gyógyítására. Budapest, 1884.
Peer Nep. János. Dissertatio inaug. med. de rachitide. Pestini, 1833.
Pekáry Nep. János. Dissert. inaug. med. de cholera. Pestini, 1816.
Pessel Ábrahám. Dissertatio inaug. med. de natura phthisis pulmonalis tuberculosae. Budae, 1835.
Péterfi (kibédi) Pál. Dissert. inaug. med. de diabete. Vindobonae, 1824.
Petőcz Mihály. Über die Schädlichkeit des Kaffetrinkens. Wien, 1817.
– Neue Methode die Wechselfieber ohne China-Rinde sicher und leicht zu heilen. Pressburg, 1819.
Petraeus Henrik. Assertiones et quaestiones de genuina Febris Hungaricae natura et cura. Marpurgii, 1618.
Petri G. Keresztély. De febri militari seu morbo Hungarico. Erffurti, 1665.
Petrushevecz Ignácz Domin. Dissertatio inaug. med. de haemorrhoidibus. Vindobonae, 1836.
Petz Lajos. A győri kolera járvány. Budapest, 1887.
Pfendner Imre. Amuletum, seu sacrae et antiquae preces contra pestem, olim per R. P. E. P. collectae et auctae. Nunc demum: dum grassente in locis vicinis peste, eadem lues in civitate Tyrnaviensi timeretur, sumptibus devoti cujusdam civis reimpressae. Tyrnaviae, 1739.
Pillich János Ferdinand. Dissertatio inaug. med. de morbis virorum. Halae Magd., 1748.
Pinel Ph. Von den Blutflüssen im Allgemeinen, dem Blutbrechen und Blutspeien. Aus dem Französischen und mit Zusätzen versehen von J. K. Renard und F. J. Wittmann. Pest u. Leipzig, 1821.
Pinkus Lipót. Dissertatio inaug. med. de asphyxia ejusque modis resuscitandi. Budae, 1842.
Pipan Ferencz. Dissertatio inaug. med.-pract. de febribus malignis. Ingolstadii, 1788.
Pirkler Antal. Dissertatio inaug. med. de pneumonorrhagia. Pestini, 1833.
Pletnics Imre. Dissertatio inaug. med. de onania vitio latissime disseminato. Pestini, 1821.
Plósz Lajos. Beavató orvosi értekezés az elmerevedésről (catalepsis). Pest, 1832.
– A choleráról. Pest, 1867.
Polgári Mihály. Dissertatio inaug. med. de rabie canina et hydrophobia. Trajecti ad. Rhen., 1768.
Pollák Hermann. Dissertatio inaug. med. sistens varias auctorum methodos taeniam solium et latam e corpore humano vivo expellendi. Pestini, 1832.
– **László.** A járványos agygerinczagyburoklobról. – Meningitis cerebrospinalis epidemica. Nagyvárad, 1880.
Pollio Lukács. Bericht von der jetzigen geferlichen Ungerischen Haubtkranckheit, wie man sich für denselben bewahren und sie curiren soll. Liegnitz, 1596.
– Von den gefehrlichen Heuptkranckheit, so in Ungern gewoenlich, die Kriegssleute vnd ander mehr anstossen thut kurtzer vnd Nuetzlicher bericht: Wie sich ein jeder, so sich desselben Orts begeben will, oder dieselbe zu Hause bringet, oder sonsten damit vberfallen wird, Curiren und verwahren soll, Sambt beygesetzten zeichen, wobey man sie erkennen konne. Allen Rittermessigen vnd Reissenden Personen,

zu sonderm Nutz vnd frommen. Gestellet durch Lucam Pollionem, der Artzney Doctorem. Franckfurd an der Oder, 1599.
Pólya József. Beobachtungen über die asiatische Cholera, angestellt und gesammelt in Spitälern der Stadt Pesth in Ungarn, vom 23. Juli bis zum 20. Septbr. 1831. Mit Abbildungen der Krankheit und die nummerischen Verhältnisse darstellenden Tabellen. Meissen, 1832.
Polyák Lajos. Ueber den Werth den Fluorhydrogensäure-Inhalationen bei Lungenschwindsucht. Wiesbaden, 1889.
– A tüdővész orvoslása. Budapest, 1892.
Pósa Gábor. Dissertatio inaug. med. de apoplexia. Viennae, 1815.
Posewitz Sámuel. Dissertatio inaug. med. de scorbuto. Vindobonae, 1826.
Pracher Lajos. Dissertatio inaug. med. sistens colicam metallicam ac vegetabilem in specie vero saturninam. Budae, 1835.
Praunsperger Elek. Dissertatio inaug. med. de empyemate. Vindobonae, 1819.
Preiss Jakab. De cura medici circa reconvalescentes. Budae, 1843.
Preisz Hugó. Adatok a veleszületett szívbajok tanához. 17 eset kapcsán. Budapest, 1890.
Prelog Vilmos. Dissertatio inaug. med. de helminthiasi. Budae, 1842.
Preradow István. Dissertatio inaug. med. de struma. Pestini, 1825.
Preysz Kornél. Idegbetegségek balneotherapeutikus kezelése különös tekintettel a hydrotherapiára. Budapest, 1893.
Propper János. Dissertatio inaug. med. de ischiade in genere. Vindobonae, 1829.
Pserhofer Sámuel. Dissertatio inaug. med. de morbo cereali. Vindobonae, 1831.
Pucz Antal. Értekezés a ragadó nyavalyákról, azoktól való őrizkedésről. Pest, 1816.
Purjesz Zsigmond. A belgyógyászat tankönyve orvosnövendékek és gyakorló orvosok számára. Budapest, 1885.
– III. átnézett és javitott kiadás. 1894.
– **ifj.** A különös kór és gyógytan kézikönyve. Orvostanhallgatók és gyakorló orvosok igényeihez mérve. Budapest, 1874.
Quapil Ker. János. Dissertatio inaug. med. de dysenteria. Budae, 1839.
Rácz Ignácz. Casus octodecim feliciter curatorum febrium asthenicarum, a debilitate systematis organici pedentium collecti et editi. Pesthini, 1806.
– **Sámuel.** Orvosi oktatás, melyben a leggyakrabb és legközönségesebb belső nyavalyáknak jelei és orvosságai röviden leiratnak. (Névtelenül jelent meg.) Buda, 1776.
– II. kiad., melyet az autor magáénak esmert, szaporított és megjobbított. Az orvosságoknak magyar és deák lajstromával. Pozsony és Kassa, 1778.
– A skárlátos hidegnek leírása és orvoslása. Pest. 1784. (Benkő Sámuel műve magyarra fordítva.)
– A borbélyi tanításoknak első darabja. Az anatomiáról, phisiolog. patholog. m. medicáról, chirurgiáról és bábaságról. Második darab. A törvényes orvosi tudományról és az orvosi policziáról. Pest, 1794.
Radojčič Milosin. Dissertatio inaug. med. de typho abdominali. Pestini, 1847.
Rauschburg Pál. A fejfájásról. A fejfájás ok- és gyógytana, tekintettel a gyakorló orvosok szükségleteire. Budapest, 1897.
Rappaport Marcus. Dissortatio inaug. med. de scorbuto. Pestini, 1833.
Rausch János. Dissertatio inaug. med. sistens scorbutum. Budae, 1824.
Rayger Károly. Dissertatio med. de inedia. Argentor., 1664.
– Dissortatio med. de salivae natura et vitiis. Argentor., 1667.

Raymann János Ádám. (II.) De origine dysenteriarum cautoque in his passi hungarici usu. Halae Magdeb., 1750.

Regéczy Miklós. Orvosi elmélkedés a hirtelen meghűlésről. Orvostudori értekezés. [Dissertatio inaug. med. de refrigerio.] Buda, 1837.

Regnaud A. A légutak betegségeinek észszerű kezelése. Páris, 1898.

Reich Pál. A gyomor-betegek étrendje. … után Lőrinczi Ferencz. Budapest, 1876.

Reichard J. De diabete mellito. (Specimen inaug.). Pestini, 1834.

Reichart Ignácz. Dissertatio inaug. med. de erysipelate. S. 1., 1769.

Reisinger Ignácz. Dissertatio inaug. med. sistens conspectum febris nervosae. Budae, 1829.

– Das Wechselfieber, und dessen Heilung Mittelst Haus- u. Volksmittel. Pest, 1833.

Répászky Endre. Cholera, epemirigy vagy nyálmirigy és avval összekötött, s-azt megelőző s után követő bajok, ugymint elfojtott havi tisztulás, aranyér, megrögzött köszvény, rendetlen váltóláz és szélütés közelebbről megismertetése és orvos távollétében azok orvoslása. Pest, 1855.

Retteg D. Abhandlung von der Hundswuth. Pesth, 1814.

– **Ferencz Lőrincz.** De typho nosocomiali contagioso prima seculi hujus annorum decade in inclytis articulariter unitis Hungariae comitatibus Pest, Pilis et Solt iterata vice grassato, cum adjunctis quibusdam reflexionibus de statu nervoso, seu neurosi disseruit … Pestini, 1812.

– Az szines halál, vagyis az szörnyű elevenen való temettetés elkerülésére példák által oktató könyvecske, melyet közhaszon végett gyüjtött s írt … Buda, 1809.

– Az ál-halottak, vagyis: az elevenen eltemettetésének borzasztó példái … után ujra szerkeszté Sz(ekrényesy) E. Pest, 1835.

Richter F. Tanácsadó mindazokra nézve, a kik az aranyérben kisebb vagy nagyobb mértékben szenvednek. Itt előadatnak azon védrendszabások is, miként óhajtja magát kiki a közönségesen elterjedt nyavalyától megőrizni, és különös tekintetbe vétetnek a vele rokon bajok is, ugymint a rosz emésztés, hasbelrészeinek dugulásai s hypochondria. Németből fordítva Horváth József által. Pest, 1830.

– U. o. 1836.

Ridárcsik Gábor. Dissertatio inaug. med. de haemorrhoidibus. Vindobonae, 1841.

Riebe Adolf. Dissortatio inaug. med. de erysipelate. Pestini, 1833.

Riedl János Vilmos. Dissertatio inaug. med. de febre nervosa. Budae, 1783.

Riegler Miklós János. Dissertatio inaug. med. de cibis noxiis. Tyrnaviae, 1774.

Ritoók Zsigmond. A szívzörejek diagnosticus értékéről. Budapest, 1899.

Roboz József. A dadogás gyógyítása. Orvosok, paedagogusok és műveltebb olvasó közönség számára. Budapest, 1894.

Rodlsperger Pál József. Dissertatio inaug. med. sistens dysenteriam, quae Tyrnaviae anno 1775. epidemice grassata est. Tyrnaviae, 1775.

Romich János. Dissert. inaug. med.-pract. sistens morborum cordis brevem synopsim. Vindobonae, 1841.

Rosen (rosensteini)Miklós. Az hójagos és veres himlőnek gyógyítására és beoltására való útmutatása. Melyet svéciai nyelvből németre fordított és jegyzésekkel szaporított Murai János András, mostan pedig … a gyermekek nyavalyájáról írt könyvéből kiszakasztván, magyar nyelvre fordított Báti János. Hozzá adván a skárlát hideglelés historiáját ugyan azon auctorból. Kolosvár, 1785.

Rosenberg Károly Henrik. Die Krankheiten der Respirations- und Circulations-Organe und deren Behandlung nach homöopathischen Grundsätzen. Ein Versuch zur Lösung der von der Société de méd. homéop. zu Paris aufgestelten Preisfrage. Wien, 1850.

Rosenmann Pál. Dissertatio inaug. med. de hectica febri. Pestini, 1826.
Rosenthal Mózes. Dissortatio inaug. med. de abusu alcoholicorum. Vindobonae, 1837.
Roth Ferencz Frigyes. Allgemeine Betrachtungen über das Tabakrauchen in Bezug auf die Gesundheit. Wien, 1830. (Orvostudori értekezés.)
– **(telegdi) Gáspár.** Dissertatio inaug. med. de hypochondriasi. Budae, 1833.
– **Lajos.** Disputatio med. de febri Ungarica. Tubingae, 1626.
Rott (eperjesi szárm. párisi orvos)**.** Jeles iratot bocsátott ki a keleti epelázról. (Szinnyei.)
Rovenszky Pál. Dissertatio inaug. med. de morbis retropulsis. Pestini, 1824.
Rózsay (Rosenfeld) József. Töredék a Vid-tánczról. Pest, 1846.
– Szab. kir. Pest városi szegény gyámolda (Elisabethineum) és az aggkorban gyakran előforduló sajátságos kórok. Pest, 1861.
– Az 1864/5. és 1867-iki hagymáz és 1867-iki himlőjárvány a pestvárosi kórkórház és első fiókkórházában. Pest, 1868.
– Az 1866-ki kholerajárvány a Sz. Róchusi fiókkórházban Pesten. Pest, 1868.
– Adatok a hagymáz oktanához. Pest, 1868.
Röderth Ferencz Alajos. Dissertatio inaug. med.-pract. Morbus Brightii. Budae, 1843.
Ruland Márton. De perniciosae luis ungaricae tecmarsi et curatione tractatus, historicis curis, nec non quaestionibus aliquot homogeneis locupletatus. Francofurti, 1600., – Ibidem, 1660.
– De morbo Ungarico recte cognoscendo et feliciter curando. Tractatus recognitus et auctus. Lipsiae, 1610.
– Tractatus de morbo ungarico recte cognoscendo et feliciter curando; tum curationibus historicis, tum quaestionibus hactenus inter medicos controversis. Ajecto rerum ac verborum indice. Editio II. aucta. Stettini, 1651.
Rupp Nep. János. A cholerának nem ragadós voltáról. (Orvostudori értekezés). [Dissertatio inaug. med. de non-contagiositate cholerae.] Pest, 1831.
Rusznyák Alajos. Dissertatio inaug. med. Hypochondria. Budae, 1846.
Sailer Károly Vilmos. Az halálos dögleletnek a természeti és orvostudomány szerint való megvizsgálása, annak tulajdonságira, okaira és orvoslásának módjára. H. és é. n. (1739.)
Sailler János. Dissortatio inaug. med. de suffocatione. Jenae, 1753.
Sándor Athanáz. Dissortatio inaug. med. de scrophulosi. Pestini, 1836.
Sántha Ferencz. Diagnosis nevrosium acutarum. Dissertatio inaug. med. Budae, 1839.
Sarbó Arthur. Ideggyógyászati megfigyelések. Budapest, 1897.
Sartorius János György. Hungarorum magyar betegség, hoc est: de morbo literari, hungarico dicto. Bamberg, 1684.
Sass István. Orvostudori értekezés. A szélütés. [Dissertatio inaug. med. de apoplexia.] Pest, 1847.
Sauer Ignácz. Der Typhus in vier Cardinalformen. Wien, 1841.
– Praelectiones e pathologia et therapia speciali medica. Editae ab ejusdem auditoribus. 6 tomi. Pest, 1855.
– Kórodai előadásai a keletindiai hányszékelésről. (Cholera ostindica). Közli Poor Imre. Pest, 1855.
Schaffer Károly. A hypnotismus élettani, gyógytani és törvényszéki szempontból. Budapest, 1895.
– Az agykimerülésről (cerebrasthenia) és ennek a terjedő hűdéses elmezavarhoz való viszonyáról. Budapest, 1896.
Scheiber S. H. A pellagra. Budapest, 1898.
Schelle János. Dissertatio inaug. med. de chlorosi. Vindobonae, 1838.

Schemiz Károly. Dissertatio inaug. med. de angina membranacea. Vindobonae, 1835.
Schimko J. Gottlieb István. Tabula exigens diagnosin et therapiam praecipuorum statuum morbosorum generalium. Posonii, 1820.
– Pathogenetische Beschreibung und zweckmässige Behandlung der asiatischen Cholera. Olmütz, 1837.
–Die asiatische Cholera. Pressburg, 1866.
Schlesinger Ignácz. Dissert. inaug. med. de hemicrania solari. Viennae, 1832.
– **Jakab.** Dissertatio inauguralis med. Prosopalgia. Pestini, 1842.
Schluga János Ker. Anzeige und Erklärung der Entstehungsart der Ursachen, Kennzeichen, Vorbeugungsund Heilungsmittel jetzt herrschender Saburral und Faulungsfieber etc. Pressburg, 1789.
Schmidt Frigyes. Dissertatio inaug. med. de rheumatismo. Pestini, 1834.
– **József Kristóf.** Dissertatio inaug. med. de lienteria. Budae, 1783.
Schneider Gáspár. Dissertatio inaug. med. de gastralgia. Pestini, 1830.
Schoepf-Merei Ágost. Dissertatio inaug. de ischuria. Pavia, 1832.
– Népszerű intések a mirigykór, csontsenyv, testi kinövések, elgörbülések stb. iránt; magokban foglalván az ezen bajok orvoslására szolgáló orthopaedigyógyintézet szellemének, gyógymódjának s belső elrendeltetésének rövid ábrázolását s a gymnastikának épekre, gyöngélkedőkre s betegekre jótékony hatását. Buda, 1836.
– Populäre Andeutungen über Scrofeln, englische Krankheit, Schiefwüchse, Verkrümmungen u. d. g. nebst einer kurzen Darstellung des Geistes der Heilart, und der Einrichtungen der für die Behandlung jener krankhaften Zustände bestimmten orthopädischen Heil-Anstalt und der Gymnastik in ihrer wohlthätigen Wirkung auf Gesunde, Kränkliche und Kranke. Ofen, 1836.
– A mellbetegségek biztosabb megismerése és gyógyítása a hangtömesz, kopogtató és bonczvizsgálat használatával. Pest, 1842.
Schönbauer József.(I.) Dissert. inaug. sistens euthanasiam. Pestini, 1820.
– **(II.)** Orvostudori értekezés az ebdühről. Buda, 1838.
Schönfeld Lipót. Dissertatio inaug. med. de angina membranacea. Vindobonae, 1836.
Schönherr Károly. Dissert. inaug. med. de haemoptysi. Vindobonae, 1836.
Schönvizner Nep. János. Orvostudori értekezés a forró idegnyavalyák kórhatározatáról. [Dissertatio inaug. med. de diagnosi nevrosium acutarum.] Pest. 1842.
– Az önfertőzés (onania) ismertető jeleire, okaira, következéseire és utóbajainak orvoslására figyelmezteti a szülőket, nevelőket és tanítókat. Pápa, 1843.
Schraud Ferencz. Abhandlung von der Verbindung der Lustseuche mit dem Scharbocke und derselben Heilungart. Wien, 1791.
– De eo quod est in morbis epidemium. Dum protomedici Hungari munus capesseret disserit. Pesthini, 1802.
– Nachrichten vom Scharbock, welcher im Jahre 1803 in mehreren Gespannschaften von Ungarn beobachtet wurde nebst Beiträgen zur Geschichte des brandigen Ausschlages, welcher in Ungarn Pokolvar genannt wird. Pesth, 1804.
– Nachrichten vom Scharbock in Ungarn im Jahre 1803. nebst Vorschriften der Medizinischen Polizey für nicht ansteckende Volkskrankheiten und Beiträgen zur Geschichte des brandigen Ausschlages, welcher in Ungarn Pokolvar genannt wird. Wien, 1805.
Schreiner Theophil. Dissertatio inaug. med. de pneumonorrhagia. Vindobonae, 1836.
Schubert János. Dissertatio inaug. med. de tussi convulsiva. Budae, 1832.
Schuller (sonnenbergi) János Gottlieb. Dissertatio inaug. med. sistens febrium continuarum theoriam de therapiam. Halae Magdeburgicae, 1748.

Schunn Jakab. Dissertatio de morborum per morbos curatione. Jenae, 1746.
Schuschny Henrik. Középiskolai tanulók idegessége. H. és é. n.
Schuster. A gerinczvelő bántalmak kórisméje. A II. bőv. kiadás után ford. Krick Árpád. Budapest, 1885.
– **János.** Dissertatio inaug. med. de vomitu. Vindobonae, 1823.
Schüller János György. Dissertatio inaug. med. de morbo endemio hagymáz, oder Hitzigen Hauptkrankheit addito in fine novo et specifico remedio in hoc morbo patriae usuali. Halae Magdeburg, 1716. (Schüller ezen műve Alberti Mihály neve alatt is szerepel.)
Schwab Keresztély Joachim. Remedia tam praeservativa, quam curativa contra luem pestiferam in Hungaria grassantem. Leutschoviae, 1710.
– Kurzer u. höchst-nöthiger Unterricht, wie sowohl die Bewahrung als auch die Cur selbst bei jetziger Contagionszeit recht anzustellen. Leutschau, 1710.
Schwartz János Mihály. Dissertatio inaug. med. de haemorrhoidium praeservatione. Halae-Magd., 1727.
– **Sámuel.** Nonnulla ad malum hypochondriacum spectantia. Dissertatio inaug. med. Erlangae, 1757.
Schwarz Lajos. Psammismus. Dissertatio inaug. med. Budae, 1845.
Schwarzenberg Lajos. Dissertatio inaug. pract.-med. de dolore capitis Pestini, 1830.
Schwarzenfeld Ferencz. Dissertatio inaug. med.-pract. de febribus intermittentibus. Vindobonae, 1837.
Schwarzmeyer István. Dissertatio inaug. med. de dysenteria. Budae, 1835.
Schweger Ignácz János. Dissertatio inaug. med. sistens anamnesim et examen aegri. Tyrnaviae, 1777.
Schweitzer József. Dissertatio inaug. med. de lepra. Pestini, 1835.
Scultety György. Dissertatio inaug. med.-pract. de cephalalgia. Pestini, 1839.
Segner János András. Disputatio de morbis ex intercepti haemorrhoidibus potissimum varioribus. Göttingae, 1741.
– Disputatio de saraphrenitide. Göttingae, 1747.
Seiz János Keresztély. Geschichte einer seltsamen und unbegreiflichen Krankheit, an welcher ein Mädchen in Waizen gelitten. Pest, s. a.
Selle Keresztély Gottlieb. Medicina clinica oder Handbuch der Medizinischen Praxis. Ofen, (1802).
Senff (Sinapi) Mihály Alajos. Tractatus de remedio doloris etc. Amstelodami, 1699.
Sennert Dániel. De morbo Hungarico. Frankfurt, 1619.
– Ed. V. Frankf. et Witteberg., 1653.
– **Mihály.** Disputatio med. inaug. de morbo Hungarico sive castrensi. S. 1. 1677.
Sennor Frigyes. A cholera s eredményteljes gyógyítás-módja. Saját tapasztalatai nyomán összeállítva … Vácz, 1867.
Seredi Bálint. Dissertatio inaug. med. de peste. Viennae, 1763.
Seyffert János Kristóf. Dissertatio inaug. med. theoret.-pract. de dysenteria Pannonica. Halae Magd., 1732.
Siemon. A sérvek gyökeres gyógyítása, vagy a sérvek és kidüledő részek orvoslási módja oly csalhatatlan szer hozzáadásával, mely által az gyökeresen kigyógyittatik, és így minden sérvkötőt nélkülözhetővé tesz. Függelékül a szélbántalmakról, hasszorulásról és az aranyérről. A VIII. jav. kiad. után. Pest, 1864.
– Új olcsó kiadás. Budapest, é. n. (1878.)
Sietnicky Sándor. Dissertatio inaug. med. sistens arthritidem. Budae, 1847.

Simonis Lajos Vilmos Gottfr. Dissertatio inaug. med. de delirio cum tremore. Patavii, 1834.
Singer József. Dissertatio inaug. med. sistens morbum nigrum Hippocratis. S. 1., 1775.
Skauer Leopold. Dissertatio inaug. med. de morbo scrophuloso. Viennae, 1820.
Skreta (schötnaui és zavorzizi) János. Bericht von der allgemeinen ansteckenden (Hungarischen) Lagersucht. Schaffhausen, 1685.
Skultety György. Dissertatio inaug. med.-pract. de cephalalgia. Pestini, 1839.
Slaby Ferencz. Dissertatio inaug. med. de haemorrhoidibus. Viennae, 1767.
Smith Amand Vilmos. Entwurf eines methodisch-systematischen Krankenexamens zum Gebrauch für angehende Aerzte und Wundärzte. Wien, 1796.
Somogyi (somogyvári) József. Dissertatio inaug. med. de scorbuto. Erfordiae, 1729.
Sonntag Mihály. Dissertatio inaug. med. de caussis impotentiae in sexu potiori ex doctrina Hippocratis, veterumque medicorum. Cum programmate Neubaueri. Jenae, 1774.
Soós Ferencz. Positiones de peste, divinae revelationi, sanae rationi, experientiae longorum seculorum conformes. Claudiopoli, 1720.
– A döghalál isten harcza az ernberekkel, melyben megmutatódik, mint győzedelmeskedik isten a testen stb. Kolozsvárt, 1720.
Sophianopoulo. Relation des épidemies du choléra-morbus observées en Hongrie, Moldavie, Gallicie, et à Vienne en Autriche pendant les années 1831 et 1832; avec une histoire générale, de cette maladie et son traitement préservatif et curatif … avec de notes du professeur Broussais. Paris, 1832.
Soterius András. Dissertatio inaug. med. de dysenteria. Von der rothen Ruhr. Halae, 1734.
Southey H. Herb. Über die Lungen schwindsucht, ihre Vermeidung, Entstehung und Heilung. Aus d. Englischen. (Pest), 1820.
Späth Pál. Generalia de morbis cordis. Pestini, 1844.
Spécz Rudolf. Dissertatio inaug. med.-pract. de febre intermittente. Vindobonae, 1823.
Sperlich Antal. Dissertatio inaug. med. de igne sacro. Budae, 1780.
Spilenberger Sámuel. Dissertatio inaug. med. de morbo Hungarico, thesibus LXXV. comprehensa. Basiliae, 1597.
– Zur Zeit der Infection soll mann vor allen Dingen nachfolgende Mittel brauchen. Leutschaw, 1622.
– Pestis alexiacus renovatus et in usum communem comitatus Scepusiensis publicatus. Leutschoviae, 1634.
– Dissertatio med. de άυτιπράει viscerum. Jenae, 1683.
Spiró Antal. Dissertatio inaug. med. de cachexia e vaporibus hydrargyri. Vindobonae, 1832.
Stáhly György. Dissertatio inaug. med. de epilepsia. Budae, 1832.
Stainer Sándor István. Dissertatio inaug. med. de haematemesi. Pestini, 1834.
Stanzel Antal. Dissertatio inaug. med. de ruminatione in homine. Pestini, 1835.
Stark Ede. Dissertatio inaug. med. de tetano. Vindobonae, 1839.
Steiner Antal. Dissertatio inaug. med. de pneumonorrhagia. Pesthini, 1834.
Steits János. Dissertatio inaug. med. de dysenteria. Vindobonae, 1829.
Stessel Lajos. Dissertatio inaug. med. de scorbuto. Vindobonae, 1819.
Stiller Bertalan. Az ideges gyomorbántalmak. Budapest, 1884.
Stipsics Károly Ferdinand. Dissertatio inaug. med. de natura et remediis calculi. Posonii, 1774.
Strauss Ferencz. Dissertatio inaug. med. de cardialgia. Vindobonae, 1819.
Strázsnitzky János. Dissertatio inaug. med. de tetano. Vindobonae, 1819.

Streibig Lajos. Dissertatio inaug. med. de morbosis cordis adfectionibus. Vindobonae, 1835.

Streitt Vilmos. Dissertatio inaug. med. Haematuria. Pestini, 1841.

Strobel Pell. Studi sulla Malacologia ungherese. Pavia, 1850.

Ströbl Ferdinand. Dissertatio inaug. med. de apoplexia. Pestini, 1832.

Szabó (negyedi) Alajos. Veszettség vagy ebdüh. Utmutatásul miként lehet e betegséget az állatokon és az embereken megismerni; kitörését és terjedését gátolni; mint kelljen a megmart emberek és állatokkal bánni; magyarázván egyszersmind e kór befolyását, okait, természetét, s róla elterjedt káros balitéleteket. Hatóságok és községek előljárói, orvosok, állatorvosok, falusi lelkészek, tanítók s mezei gazdák számára. Pest, 1850.

– **János. (II.)** (tályai szárm.) Dissertatio inaug. med. de dysenteria ejusque speciebus. Viennae, 1815.

– **József. (I.)** Dissertatio inaug. med. de scarlatina. Pestini, 1818.

– **Lajos.** Besnost, alebo psi bes … V. Prešporku, 1852.

Szápáry Ferencz gróf. Flugschrift eines Oekonomen, über einige höchst bedeutende Ursachen der seit mehreren Jahren, unter unsern Augen so sichtbar zunehmenden Krankheiten, vorzüglich der Fieber u. der so gefürchteten Cholera, sament Angebung der gewiss wohlthätig dagegen wirkenden Mittel. Pest, 1831.

Szász István. Dissertatio inaug. med. de asthmate millari. Viennae, 1822.

Szegedi (pesti) Sámuel. Dissertatio inaug. med. sistens physiologiam et pathologiam muci. Trajecti ad Rhenum, 1772.

Székely Agoston. A tüdővész gyógytana. Gyakorló orvosok használatára: Budapest, 1894.

– Behandlung der tuberkulösen Lungenschwindsucht. Berlin, 1894.

Szidor Dániel. Dissertatio inaug. med. de erysipelate. Pestini, 1826.

Szigethy Antal. Dissertatio inaug. med. de febribus intermittentibus larvatis. Vindobonae, 1841.

Szinek Ferencz. Dissertatio inaug. de scrophulosi. Budae, 1843.

Szmolay Vilmos. Orvosi értekezés a légmellről. [Pneumothorax. Dissertatio inaug. med.] Pest, 1845.

Szoboszlai N. Sámuel. Discursus inaug. de paralysi. Franekerae, 1671.

Szohner József. A geliszta-kórról. (Orvostudori értekezés). Pest, 1847.

– Die pneumatische Heilmethode oder die Heilwirkung der comprimirten Luft in verschiedenen Brustkrankheiten. Budapest, 1874.

–A légző-szervek és szív betegségeinek pneumatikus gyógymódja s annak története. A pneumatometria, spirometria és thoracometria függelékével gyakorló orvosok és jelöltek számára. Budapest, 1877.

Szontágh Miklós. A Basedow-betegség és sikeres orvoslása Uj-Tátrán 82 eset kapcsán. Budapest, 1899.

Szööts András. Dissertatio inaug. med.-pract. de arthritide. Vindobonae, 1784.

Szöts József. Dissertatio inaug. med.-pract. de morbo regio. Viennae, 1821.

Strazsik János Nep. Dissertatio inaug. med. de angina membranacea. Pestini, 1834.

Strázsnitzky János. Dissert. inaug. med. de tetano. Vindobonae, 1819.

Szuhány Márton. Skizze der Indischen Cholera morbus zur Beurtheilung der Natur der Krankheit und Würdigung der anempfohlenen Heilmethoden. Für Aerzte u. Sanitäts-Beamte. Pest, 1831.

– Aus Erfahrung geschöpfte Überlieferungen die im Monath Juli u. August 1831. in der königl. Freystadt Pesth herrschende, epidemisch-contagiose cholera morbus betreffend. Pesth, 1831.

Tabak Pál. A tüdővész leirása s annak egyszerü s leghelyesebb elvek szerinti gyógyítása. (A m. kir. belügyminiszter ő nagyméltóságához benyujtott emlékirat.) Kaposvár, 1896.

Takács Endre. A gerinczagy bántalmaitól függő mozgás-összrendezési zavarok. (Tabes dorsualis.) Budapest; 1892.

– A neurastheniáról. Budapest, 1895.

Tangl Ferencz. A diphteria aetiologiája. Budapest, 1891.

Tarczali Pál. Disputatio medica inaug. de arthritide. Lugduni Bat., 1677.

Tary Alajos. A millár fuladozásról. (Orvostudori értekezés.) [Dissertatio inaug. med. de asthmate millari.] Pest, 1837.

Tattay (sárospataki) József. Dissertatio inaug. med. de gurgulionis prolapsu. Budae, 1783.

Tátray György. Dissertatio inaug. med.-pract. de alvi obstructione ac ileo. Vindobonae, 1826.

Taubert Vilmos. Die wichtigsten chronischen Krankheiten, nämlich Gicht und Hämorrhoiden, in allen ihren Formen und Symptomen, die als Popagra, Chiragra, Ischagra, Sand, Gries, Stein u. s. w. erscheinen, oder neuverfasstes System zur zweckmäszigen Behandlung und gründlichen Heilung derselben. Auf die Entdeckung neuer u. geprüft-bewährter Heilmittel begründet von … Temesvár, 1837.

Tauszk Ferencz. A gyógyászat kézikönyve gyakorló orvosok számára. Irták: Basch Imre, Brück Miksa, Kertész József, Kóssa Gyula, Neupauer Gusztáv, Purjesz Ignácz, Schaffer Károly, Schultz Henrik és Tauszk Ferencz. Szerkesztette: … Budapest, 1892.

– Klinikai diagnostika. 2 kötet. Irták: Basch Imre, Fodor Géza, Gerlóczy Zsigmond, Grósz Emil, Hirschler Ágoston, Imrédy Béla, Korányi Sándor, Kossa Gyula, Makara Lajos, Purjesz Ignácz, Schaffer Károly, Schultz Henrik, Tangl Ferencz, Tauszk Ferencz, Terray Pál, Vas Bernát. Szerkesztette: … Budapest, 1893.

– A vérkeringési szervek klinikai vizsgáló módszerei. Budapest, 1893.

– A belvizsgálatokról általában. Budapest, 1893.

– A belgyógyászat alapvonalai. Orvostan-hallgatók és gyakorló orvosok számára. Budapest, 1895.

– A tüdővész és a magyar társadalom. Budapest, 1898.

– A szívbetegek balneotherapiája. Budapest, 1898.

Templin Mátyás. De catarrhis asylo ignorantiae. Vittembergae, 1735.

Terray Pál. A légmellről. Budapest, 1895.

– A levegő oxygén-tartalmának befolyása az anyagcserébe. Budapest, 1879.

Theisz Mihály Gottlieb. Dissertatio inaug. med. exhibens specimen pathol.-therapeut., in casu quodam terrificis motibus complicato. Halae Magd., 1740.

Thewrewk Árpád. A dohányzás veszélyei. Tekintettel a tanuló ifjuságra. 1. füzet. Budapest, 1888.

– A dohány méreg! »A dohányzás veszélyei«. 2. füzet. A tanároknak, tanítóknak, nevelőknek, szülőknek, a tanuló ifjuságnak és általában minden – a magyar tanuló ifjuság üdvét szivén viselő embereknek kalauzul ajánlja … Budapest, 1888.

– A dohány méreg! A dohányzás ártalmas. »A dohányzás veszélyei.« 3. füzet. Budapest, 1888.

Thomas Ernő Ferdinánd. Disserinaug. med. de lienteria. Viennae, 1772.

– Epistola phys.-med. ad clarissimos J. R. Hungariae medicos de solutione difficultatum in quaestione: Unde morbi periodici stata sua observent tempora, praecipuae febres intermittentes, tertianae, quartanae. Pesthini, 1804.
Tissot M. P. Von der Onanie oder Abhandlung über die Krankheiten die von der Selbstbefileckunk herrühren. Nach der V. verm. Ausgabe. Aus dem französichen übersetzt. Agram, 1794.
Tognio Lajos. Dissert. inaug. med. de nevralgia faciali. Vindobonae, 1820.
Tolhonni Károly. Gyógymódszere az elavult mellbetegségeknek, avagyis a. tüdő sebjeinek és genyedséges részeinek orvoslása. Orvosok és nemorvosok számára tapasztalt elő- és kiadása egy nem orvosnak, ki a hasznosat terjeszteni czélul tűzé ki. Buda, 1861.
– Kur der chronischen Brustkrankheiten oder Heilung der Wunden und eiternen Theile in der Lunge. Für Arzte und Nichtärzte. Ofen, 1861.
– II. und verm. Aufl. Pest, 1862.
– Az elavult köszvény gyógyítása megtisztítván a testet a Mercurtól. Alaposan összeállítva kiadja egy nem orvos, ki czélul tűzé ki hasznosat terjeszteni … Pest, 1862.
– Kur der chronischen Gicht-Krankheiten durch Reinigung des Körpers von Merkur. Praktisch zusammengestellt und herausg. von einem Nichtarzte, der sich zur Aufgabe gemacht Nützliches zu verbreiten. Pest, 1862.
– Kur der chron. Gichtkrankheiten … dann der Rheumatismen … 1862.
Toperczer Jakab. Kernsammlung des allgemein nützlichen practischen Arztes, einiger innerlich oft vorkommenden Fieber-Krankheiten. Leutschau, 1803.
Toppertzer Tamás. Dissertatio inaug. med. sistens diagnosim morborum cum tremoribus. Pestini, 1826.
Torkos Justus János. Dissertatio inaug. med. de febre petechiali. Halae, 1724.
Tormay (Krenmüller) Károly. Dissertatio inaug. med. sistens quaedam de febre nervosa. Pestini, 1829.
Tóthfalusi Károly. Dissert. inaug. med.-pract. sistens observationes medicas, ex annalibus nosocomii medici reg. scient. univ. Hungaricae selectas, praemissis historiae, ac rationis instituti eiusdem lineamentis. Pestini, 1824.
Töltényi Szaniszló. Dissert. inaug. med. sistens diagnosin erysipelatis. Pestini, 1825.
Trangus Mihály. Dissertatio inaug. med. de catarrho suffocativo. Jenae, 1763.
Traupmann Lajos. Dissertatio inaug. med. de carditide. Pestini, 1823.
Treisch Ferencz. A csömörről. (Orvostudori értekezés.) Buda, 1843.
Trnka (krzowitzi) Venczel lovag. De diabete commentarius. Vindobonae, 1778.
– Abhandlung über das Magenweh. Leipzig, 1788.
Trogmayr János Theophil. Dissertatio inaug. med. de inflammationum therapia. Jenae, 1754.
Trost János Márton. Dissert. inaug. med. de febre, per se nunquam lethifera. Halae Magd., 1714.
Tumler Lajos Kornél. Dissertatio inaug. med.-pract. De febre biliosa. Vindobonae, 1823.
Turkovics Károly. Dissert. inaug. med. de febribus intermittentibus in regnis Hungariae et Slavoniae endemiis. Vindobonae, 1840.
Tutius Márton. Dissertatio med. de arthritide. Wittenbergae, 1683.
Türk Vilmos. De catarrho epidemico. Dissertatio inaug. med. Budae, 1847.
Uffer G. J. Versuch einer Darstellung der Cholera-Morbus im Allgemeinen, mit besonderer Rücksicht auf ihre im Jahre 1817 aus Bengalen hervorgegangene epidemische Form, und die Enstehung, Verbreitung, Erkenntniss und Stellung

derselben, wobei auch die ihrem weiteren Vordringen entgegenzustellenden sanitätspolizeilichen Sicherungsmittel berücksichtiget sind. Pest, 1831.
Ugróczy Mihály. Dissertatio inaug. med. da cardialgia. Tyrnaviae, 1773.
Ujhely Ferencz. A veszettségről, annak származásárál, rettentő ragadósságáról, mind emberen, mind más állaton el-kezdő, folytató s végző rendszerént való jeleiről; végtére az ujabb s régiebb rendes orvoslása módjáról szólló könyvecske, melyet hazája iránt vonzó szeretetéről ösztönöztetvén, a község javára s használlására honni nyelven kiadott … Lőcse, 1818.
Ujváry Aladár (»Naturarzt«)**.** Die Nervosität und Hysterie, ihre Entstehung und naturgemässe Heilung. Leipzig, 1899.
Untzer (Vntzer) Mátyás. De curanda peste Hungarica. Halae, 1615.
Urnenits Mihály. Dissertatio inaug. med.-pract. sistens observata in clinico med. pro medicis reg. sc. univ. Hung. mense aprili anni 1835 collecta. Budae, 1837.
Uxarevich Jakab. Dissertatio inaug. med.-pract. de ictero. Vindobonae, 1840.
Vadovich György. Dissertatio inaug. med. de morbis artificum ac opificum. Budae, 1828.
Vaillant F. A helyes emésztésnek és has bajaitól való megmenekedésnek mestersége. Szükségben segítő közhasznu gyakorlati könyv. Saját észrevételeivel toldva németből magyarázta Lencsés J. Antal. Pest, 1833.
Valich József. Dissert. inaug. med.-pract. de hysteria. Vindobonae, 1823.
Vanczass Elek. Dissertatio med. de rabie. Budae, 1832.
Váradi Mátyás. Disput. medica de variolis. Ultrajecti. 1667.
– Disputatio inaug. med. de phthisi. Franequerae, 1669:
Varga János (I.) A szél-kórság. (Orvostudori értekezés.) Pest, 1832.
Vas Frigyes. Tanulmány arteriosclerosisról. Budapest, 1893.
– Tanulmányok az idült nikotin- és alkoholmérgezésről. Budapest, 1894.
Vaszits Pál, (máskép **Ungurian**)**.** Dissertatio inaug. med. de peste oriantali. Budae, 1832.
Vecker Károly Borrom. Dissertatio inaug. med. de hepatitide. Viennae, 1822.
Veisz János. Pyretologiae practicae tentamen inaug. Viennae, 1780.
Velisavljevies Sándor. Dissertatio inaug. med. de morbo Brigthii in clinico observato. Budae, 1846.
Veninger J. N. Dissertatio inaug. med. sistens specialia de morbis cordis. Pestini, 1845.
Verebély József. Dissertatio inaug. med. de cholera indica ut febre intermittente perniciosissima. Budae, 1833.
Vesti Justin. De febre Hungarica. Erfurt, 1687.
Vietoris Sándor. Dissertatio inaug. med. de struma. Budae, 1839.
Virág Ferdinand. Dissertatio inaug. med. de anevrysmate cordis vero. Pestini, 1830.
Visy István. A víziszonyról. (Orvostudori értekezés.) [Dissertatio inaug. med. de hydrophobia.] Pest, 1834.
– **Pál.** Orvostudori értekezés, a máj kór- és éptanjáról, meg az epekövecsedésről. [Dissertatio inaug. med. sistens physiologiam et generalem pathologiam hepatis brevemque tractatum de cholelithiasi.] Pest, 1838.
Vittner Adolf. Aneurysma. Dissertatio inaug. med.-chirurg. Budae, 1837.
Viszánik Mihály. Dissertatio inaug. med. de febri gastrica biliosa. Vindobonae, 1821.
– Die asiatische Cholera. Nach eigener Erfahrung an mehr als zweitausend Cholerakranken und mit Berücksichtigung aller darüber erschienenen vorzüglichsten Schriften für Aerzte und gebildete Laien dargestellt. Wien, 1856.
– Disput. medica inaug. de colica passione. Franekerae, 1695.

Vizaknai Briccius György. Disputatio medica de peripneumonia. Franekerae, 1695.
Vogel Gyula. Kövérség, okai, megelőzése és gyógyítása egyszerű étrendi szerek által a Banting rendszer alapján irta … A III. bőv. kiadás után magyarra fordítva … Pest, 1865.
– **János György.** Dissertatio inaug. med. de angina nervosa. Budae, 1779.
Vurtzenberger József. Dissertatio inaug. med. de scorbuto. Pestini, 1831.
Wagner E. A Bright kór. Ford. ifj. Horvát Árpád. Budapest, 1885.
– **János.** Dissertatio inaug. med. de gastromalacia. Vindobonae, 1835.
Walla Ferencz. A tetszhalálról. (Orvostudori értekezés.) Pest, 1840.
Wallaszkay János. Dissertatio inaug. med. de morbis peregrinantium. Halae Magdeburg, 1734.
Wallis György. Die Kunst Krankheiten vorzubeugen und die Gesundheit wieder herzustellen. Ein Buch für Jedermann. 2 Bde. Ofen, 1799.
Waxmann Zsigmond. Dissertatio inaug. med. de suffocatione hysterica. Jenae, 1687.
Weber János. Amuletum, azaz: Rövid és szükséges oktatás a Dög-halálról. Bártfa, 1645.
– Mellyet gróff Kalnoki Borbala edes nemzetemhez-való buzgóságomból, tulajdon költségemmel újjabban ki-nyomtattatván világ-elejébe terjesztettem. A Csiki sarlós bóldog asszony Kalastromában, 1739.
– Amuletum, das ist: Ein kurzer und nothwendiger Bericht zur Zeit der Pestilenz. Bartphae, 1644.
Weckher (rosenecki) Antal. Kurzgefasster Unterricht über die einfachste und nach der bisherigen Erfahrung zweckmässigste Heilmethode, der auch in unserer Gegend herrschenden Cholera. Zum Behelfe für Landwundärzte, Seelsorger, Beamte und Honoratioren. Steinamanger, 1831.
Weinsperger Dániel. Decadis II. disp. medicarum selectissimarum medii ventris X. et ultima. De syncope. Wittebergae, 1622.
Weiser Sámuel Károly. Dissertatio inaug. med. de haemoptysi. Vindobonae, (1833).
Weisz Ede. Észleletek az idült izületi csúz köréből. Budapest, 1894.
– A tarkó s hátnak idült csúza, a medenczebeli részeket bezárólag. Budapest, 1895.
– **Herman.** Iszákos rezgkór. (Orvostudori értekezés.) [Dissertatio inaug. med. de delirio tremente potatorum.] Pest, 1844.
– **Jakab.** Az elgyengült férfierő (tehetetlenség), annak soknemű okai és alapos gyógyítása. Budapest, 1876.
– IV. kiad. 1881. (Németül is: Die geschwächte Manneskraft.)
– Kivonata »az elgyengült férfierő, annak soknemű okai és gyógyítása« cz. műnek. Budapest, 1878.
– **Sándor.** Dissertatio inaug. med. de encephalitide. Pestini, 1832.
Weiszbach Miksa. Értekezés a tüdőlégdagról. Orvostudori értekezés. [Dissertatio inaug. med. de emphysemate.] Pest, 1845.
Welthern János Mihály. Dissertátio inaug. med. de prognosi in morbis acutis. Viennae, 1785.
Weninger György. Dissertatio inaug. med.-pract. de pleuroperipneumonia chronica. Viennae, 1825.
Weszelovszky Károly. Dissertatio inaug. med. de encephalitide. Budae, 1844.
Weszprémi (Csanády) István. Tentamen de inoculanda peste. Londini, 1755.
– Disputatio inaug. med. sistens observationes medicas. Trajecti ad Rh., 1756.
Wilhelm H. Bericht über der in der Poliklinik vorgekommenen Nervenkrankheiten. Pest, 1873.
Wimmer András. Dissertatio inaug. med. de colica. Budae, 1784.

Windisch János Teophil. Dissertatio inaug. med. de languore Pannonico. Erfordiae, 1714.

– Disput. med. de morbo patechiali epidemico. Jenae, 1716.

Wipacher Dávid ifj. Genuina ratio, cur pleuritide vera saeviente venae sectio affecti lateris alias derivatoria dicta praeoptanda sit. Lugduni Bat., 1756.

Wohland Tamás. Dissertatio inaug. med. de arthritide. Budae, 1830.

Wolff András. Was ist von der Oeleinreibung, als einem neu entdeckten Heilmittel gegen die Pest zu halten und wie muss dieses gebraucht werden? Untersucht von … Hermannstadt, 1798.

Wolkmuth István. Értekezés az ebdühről. (Orvostudori értekezés.) [Dissertatio inaug. med. de rabie.] Pest, 1847.

Wullis G. Die Kunst Krankheiten vorzubeugen, wie sie zu heilen. Ofen, 1799.

Wurda Leopold Sándor. Dissertatio inaug. med. sistens quaedam de momentis prognoseos in morbis. Vindobonae, 1830.

Zacharides György. Dissertatio inaug. med. de diaeta et regimine hypochondriacorum Halae Magd., 1750.

Zaják István. Dissertatio inaug. med. de febri nervosa. Budae, 1838.

Zapff János. Disputatio med. inaug. de morbo castrensi seu Hugarico. Jenae, 1666.

Zavisics Severin. Dissertatio inaug. med. de morbis eruditorum. Vindobonae, 1841.

Zeviani, Giovanni Verardo. Über die Hypochondrie, hypochondrische Flatulenz, Windsucht und die übrigen Blähungs-Beschwerden. Aerzten, besonders aber Hypochondristen gewidmet. Aus dem Italienischen übersetzt. Mit Anmerkungen des Übersetzers. Ofen, 1799.

Ziegler András (lelkész)**.** Disputationum medicarum XV. de signis prognosticis. Wittebergae, 1607.

– Theses medicae de cordis ventriculi mordente dolore, et colica passione. Wittebergae, 1610.

Ziemssen. A villamáramok helybelisitése. Fordította Kétli Károly. Pest, 1869.

Zoller Márton. Dissertatio inaug. med. de hysteria. Vindobonae, 1838.

Zsebők József. Dissertatio continens observata clinica anno schol. 1825/6. in nosocomio acad. reg. scient. univers. Hungar. Budae, 1827.

Zsiray Zsigmond. A falusi gazda, mint cholera-orvos vagy a cholera mivoltának felfedezése és annak háziszerekkeli gyógyítása. Irta és saját költségén kiadta .... Szombathely, 1866.

Zsogovics István. Dissertatio inaug. med.-pract. de typho contagioso. Pestini, 1833.

Zsoldos János. Choleráról. Gyár, 1831.

Zsolnay Sámuel. Dissertatio inaug. med. de scarlatina. Viennae, 1816.

Zuckerkandel Márk. De fumatione herbae nicotianae respectu diaeteticomedico. Pestini, 1843.

1572. Artzney u. Ordnung wider die Ungerische neuve Krankheit. Augsburg.

1575. Kurtzer Bericht von der Hungerischen Krankheit und Kindsblattern, auch roten Ruhr … Wien.

1634. Pestis alexiacus … L. Spilenberger S.

1661. Pestis kesz Orvossaga, Az az, A Mirigy halálrol valo rovid Tracta, mellyben egy Megszomorodott ember magavigasztalására, a mennyire lehetett felvisgálta a Pestisnek ábrázolását, szerző és érdemlő okait, végeit, ereit, orvosságait és másokkal is szeretetből együgyüven közlötte. H. n.

1684. Unterricht der bayerischen Medicorum gegen die hitzigen ungerischen pedeckischen Krankheiten. S. 1.

1710. Döghalál ellen való orvosság. N.-Szombat.

1801. A mostani uralkodó scárlát forró hideglelés. L. Pataki Sámuel.

1805. Erfindung einer leichten und sicheren Heilung der Wechselfieber. L. Gemmingen.

1806. Unterricht für die Wundärzte, über die Erkenntniss u. Behandlung der gegenwärtig in mehreren Gegenden Ungarns herrschenden ansteckenden Krankheit. Ofen.

1816. Értekezés a ragadó nyavalyákról, azoktól való őrizkedésről és mindjárt az elragadás után való bánás módjáról. A lelki pásztorok számára kiadta P. A. Pest.

1817. Kritische Würdigung der von Doctor Michael Petőcz erschienenen Broschüre über die Schädlichkeit des Kaffeetrinkens zur Beruhigung für alle Kaffee-Freundinen und Freunde. Dr. K * * *. Pressburg.

1826. Observanda circa febrim Scarlatinam. Budae.

1830. Cholera morbus utasítás. Buda.

1831. A cholera mint járvány Indiában és most Európában. Azaz: mikép eredett e mostani járvány? hogyan terjedett? mi jelekből ismerhető a betegség, mi módon távoztatható és gyógyítható? Pest.

– Észrevételek arról, miképpen kelljen, nem cholerában, hanem más a nép között most uralkodó nyavalyákban fekvő betegekkel examinált orvos megjelenéséig bánni. H. és é. n.

– A nemorvoshoz rövid tanítás, hogy a keleti cholera ellen miként óvja magát és ezen betegség első megtámadásánál az orvos érkeztéig mit tegyen, egy a practicus orvoslást illető fontos toldalékkal együtt, mely magában egy ezen nyavalya uj gyógymódját foglalja. Pest.

– Kurzer Unterricht über die Cholera. L. Haiszler György.

1832. Beobachtungen über die orientalische Cholera, angestellt und gesammelt in den Spitälern der Stadt Pesth. Meissen, 1832.

– Der Arzt für alle Uebel und Fehler des Magens des Magenkrampfes der Magenschwäche und der krankhaften Verdauung. Leipzig u. Kaschau.

1838. Pálinkakórság. Németből szabadon fordította G. T. M. Kolozsvár.

1842. Az önfertőzés (onania) ismerhető jeleire, okaira, következésére és utóbajainak orvoslására való figyelmeztetés a szülőknek, nevelőknek és tanítóknak. Pápa.

1848. A mérges marások. L. Kósa Mózses.

1865. A cholera eredete, lénye, nemei, gyógyításmódja és a megelőzésére szükséges rendszabályok. Irta egy gyakorló orvos. Pest, 1865.

1873. A cholera óvszere és gyógyítása. Egy szakembertől. (A bécsi »Medizinische Wochenschrift« után). Kolozsvár.

– Populäre Behlerung bezüglich des Heilverfahrens bei Cholerakranken. Für Bewohner des Repser Stuhles als Manuscript gedruckt. Kronstadt.

Év nélkül. (Sine anno.) Eszrevételek arról, miképen kelljen a cholerában fekvő betegekkel bánni. H. n.

– Észrevételek arról, miképpen kelljen, nem cholerában, hanem már a nép között most uralkodó nyavalyákban fekvő betegekkel, examinált orvos megjelenéséig bánni. H. n.

– Hatalmas orvos, az az az: d. sz. Sebestény mártyr a veszedelmes döghalál ellen hatalmas patronus. De mivel a meg-vesztegetetett világ dögleletes gőzöket ereszt-fel az egekbe, mellyekkel gyakorta pártfogásának hathatosságát meggátollya, e végre a rosznak gyükerei ki kerestetnek és ellenek nyujtatik hathatos orvosság.

Készitette ezt, és ezen métely ellen a Székes-Fehér Vári számossan öszvegyült lakosainak, midőn azon sz. pátronussához fogadott ájtatosságát, s bútsújárását végezné, eleikbe adta 1801. esztendőben … P. S. K. Pesthen.

2. Chirurgia.

Alföldi Uzor. Vezérfonal a sebesültvivők és gyógyszolgák kiképzésére. A magyar kir. honvédség számára. Pancsova, 1875.

Antal Géza. Az elvérzésről, Budapest, 1883.

– A húgyszervi bántalmaknak sebészi kór- és gyógytana. Budapest, 1888.

– Specielle chirurgische Pathologie u. Therapie der Harnröhre u. Harnblase. Stuttgart, 1888.

– **és Réczey Imre**. Kovács J. tanár sebészi kórodája. Budapest, 1876.

Arányi (előbb Lóstájner) Lajos György. Orvostudori értekezés a pokolvarról, melyet az Ung vize mentében honilag uralkodó nyavalya (képében) észrevett, néhány jelesebb eseteivel világosítva, ... Buda, 1837.

Auner István. Dissertatio inaug. med. de vulneribus eorundemque symptomatis. Wittebergae, 1712.

Austerlitzer Simon. Dissertatio inaug. med. de calculo urinali. Pestini, 1831.

Balassa János. Gyakorlati sebészet. B. kórodai előadásai szerint kiadja Kovács Sebestyén Endre. I. (egyetlen) füzet. Pest, 1844.

– A hassérvekről. Pest, 1853.

– Unterleibs-Hernien. Vom klinischen Standpunkte mit topographisch- und pathologisch-anatomischen Daten beleuchtet. Wien, 1856.

– Új műtét modorok az orr-képlés körül, két kóresettel és tizenegy kőre rajzolt táblával. Közli a magyar orvosok és természetvizsgálók IX. naggyülése alkalmára. Pest, 1863.

– A képző műtétek (Operationes plasticae). Pest, 1867.

– Összegyüjött kisebb művei. Szerkesztette Janny Gyula. Budapest, 1875.

Balsarati Vitus János. Magyar chirurgia, a sebgyógyulásnak mesterségéről irt 4 könyv. (Toldy szerint nem lett nyomtatva.)

Báron Jónás. A sebészi kór- és gyógytan alapvonalai. Heitzmann K. nyomán. Pest, 1871.

– A gyökeres sérvműtétekről. Budapest, 1891.

Batizfalvy Sámuel. Gyakorlati testegyenészet. (Orthopaedia.) Pest, 1896.

– A testegyenészet (Orthopaedia) ujabb haladása s tudományos állása napjainkban, három kiválóbb kóresettel fölvilágosítva. (Székfoglaló értekezés.) Pest, 1869.

Baumgarten Egmont. A rostacsont sejtjeinek genyedéséről. Budapest, 1896.

– **János Keresztély.** Epist. gratul. brevis trepani coronati historia. Lipsiae, 1789.

– **Samu.** A hólyag daganatainak kór- és gyógytana. Budapest, 1896.

Baunscheidt Károly. A baunscheidismus. A IX. német eredeti kiadás után magyarítá Szabó P. M. Szeged, 1865.

– Ugyanaz. – Debreczen, 1866.

– A baunscheidtismus gyógymódja. Fordította Feszely József fősebész. Pest, 1866.

Beaumont. Értekezése a sérvekről. Egy új gyógymóddal együtt, mely szerént a sérveket gyökeresen meg lehet gyógyítani. A magyar seborvosok kedvökért fordította Pólya József. Pest, 1830.

Bell Benjámin. Lehrbegriff der Wundarzneikunst, aus dem Engl. mit einigen Zusätzen und Anmerkungen. III. Ausgabe. 6 Bde. Pest, 1801–2.
Benkő Sámuel. Problema chirurgicum qualisnam potest esse animi pathematum in morbos chirurgicos influxus, et quae remedia sunt contra effectus, qui ex ejusmodi influxu oriri possunt? Ab illustribus academiae regiae chirurgicae Parisiensis proceribus expediri desideratum, solvitur per … Cassoviae, 1783.
Billroth Tódor. Az általános sebészi kór- és gyógytan ötven előadásban. Kézikönyv tanulók és orvosok számára. A második átdolgozott és fametszetekkel bőv. kiadás után fordította Gabriely Kálmán. Buda, 1866.
Blaskovich Ede. Dissertatio inauguralis de orthopoedia operativa. Pestini, 1848.
Blum Ferencz. Dissert. inaug. med. Phlebotomia. Budae, 1837.
Bock János. Orvosi értekezés a ferde lábról. Pest, 1847.
Borbély Samu. Jelentés, melyet a sebészet tanulmányozása végett államköltségen tett külföldi utjáról nm. Wlassics Gyula Magyarország vallás- és közoktatásügyi miniszterének stb. stb. felterjesztett ..... Torda, 1899.
Brasavola Antonius Musa. Examen omnium simplicium quorum in officinis usus est, ad illustriss. et sereniss. Principis Herculem Estensem Ferrarie Ducem et Renatam Galliam. 1535.
Camper Péter. Observationes circa mutationes quas subeunt calculi in vesica ex Belgico sermone in Latinum translatae a Josepho Cseh Szombathy. Pestini, 1784.
Chelius M. J. Sebészség, mellyet előadási kézikönyvűl kiadott. A IV. öregbített és javított eredeti kiadás után a pesti m. kir. egyetembeli orvosi kar iskolai használatára fordította Bugát Pál, Smalkovics Mihály és Kún Tamás. Buda, 1836–1844.
Chopart Ferencz és **Desault.** Anleitung zur Kenntniss aller chirurgischen Krankheiten. Aus dem Französischen. 2 Bde. Pest, 1797.
Chudovszky Móricz. Vázlatok a sebészet tanításáról és műveléséről Német- és Francziaországban. Budapest, 1897.
– Csonttörések és ficzamodások kézikönyve. Orvostanhallgatók és orvosok számára. Budapest, 1899.
Csiszár Sámuel. Orvosi értekezés a pokolvarról. Buda, 1839.
– De carbunculo. Dissertatio inaug. med. Buda, 1839.
Csorba (szakácsi) József. A magyarországi pokolvar, annak természete, okai, óvó és gyógymódjai. (Másodrangú pályamunka.) Buda, 1837.
Cziegler József. Dissertatio inaug. med.-chirurgica, sistens maxime scitu digna de hydrocele. Budae, 1829.
Demian Boldizsár. Dissert. inaug. med.-chir. de asphyxiis. Pestini, 1830.
Dollinger Gyula. Testegyenészeti közlemények. Budapest, 1885.
– Az emberi test elferdüléséről. Egy előadás. Budapest, 1886.
Donner János Zsigmond. Commentationis med.-chirurgicae de gibbositate. Pars I. Göttingae, 1784.
Druitt Surgeon. A sebészet kézikönyve. XII. kiadás. Szerkesztette Stanley Boyd. Fordította Bakó Sándor. Az eredetivel összehasonlította Réczey Imre. Budapest, 1890.
Eckstein Ferencz. Casus chirurgici tres, in publicum artis suae specimen descripti. Pest, 1803.
– Tabellarische Darstellung der gebräuchlichsten chirurgischen Instrumente, Binden und Maschinen älterer und neuerer Zeit zum Behuf der Wundarzneibeflissenen

verfasst und systematisch geordnet von … Ofen, 1822. (Ezen czim alatt is: »Akologie«.)
Emmert Károly. A különös sebészet tankönyve. A III. teljesen átdolgozott s rövidített kiadás után fordította Navratil Imre. 2 kötet. Pest, 1872–74.
Ercsey Ernő. A Budapest fővárosi sz. Rókushoz címzett polgári közkórház Kovács Sebestyén Endre főorvos vezetése alatt álló I. sebészi osztályának működése 1874., 1875. és 1876-ik évben. Budapest, 1877.
Fejes Mihály. Dissertatio inaug. de cautero. Pesthini, 1833.
Feldmann Antal. Dissertatio inaug. med. de moxa. Pestini, 1831.
Fergusson Vilmos. Sebész-boncztani kalauz. Magyarítá Plihál Ferencz. Pest, 1862.
Fischer Győző. Gyakorlati kisérlet a sörvkötők kérdésének megoldására. Budapest, 1890.
– A Hessing készülékek szerkezete és alkalmazása. Budapest, 1893.
– **Károly Dániel.** Dissertatio inaug. med. de calculo vesicae urinariae, a nimio vini Hungarici potu in urethram propulso, ac singulari encheiresi absque sectione exempto. Erfordiae, 1744.
– **Péter.** A poroplastikus nemez füzönyök alkalmazása a gerinczoszlop elferdüléseinél. Budapest, 1882.
Fogel Ferencz. Dissertatio inaug. medico-chirurgica de orchionco hydropico eiusque historiarum calci operis adnexarum cumprimis una, proprio in organismo omni opera nuperrime observata. Pestini, 1826.
Fritze E. Kisded sebészi eszköztár (armamentorium chirurgicum), avagy a legnevezetesebb sebészi eszközök rajzai … után magyarra fordítva Bugát Pál és Flór Ferencz által. Buda, 1837.
– A nevezetesebb sebészi véres műtételek, bevezetve Diefenbach által. Magyar és latin nyelven kiadva Bugát Pál által. Pest, 1839.
Gerster Árpád G. K. The Rules of Aseptic and Antiseptic Surgery. New-York, 1888.
– III. kiadás 1890.
– Deformities of Bone, Osteoclasis and Osteotomy. – Cyclopedia of the Diseases of Children. Philadelphia, 1889.
– The Technique of Antiseptic and Aseptic Surgery. – System of Surgery. Philadelphia, 1895.
– Plastic Surgery. A treatise on Surgery by american authors. Philadelphia and New-York, 1896.
Gruber Sándor. A prostata bántalmai. Budapest, 1892.
Grünfeld Dávid. Dissertatio inaug. med. Phlebitis. Budae, 1845.
– **József.** Die Endoskopie der Harnröhre und Blase. Stuttgart, 1881.
Gurlt. Útmutatás sebészi műtétek gyakorlására és alkalmazására. A legujabb kiadás nyomán magyarra ford. Varró Indár. Budapest, 1880.
Gutmann József. Orvostudori értekezés a hugykő-szenvről. [Dissertatio inaug. med. de urolithiasi.] Pest, 1836.
Hager Mihály. Die chirurgischen Operationen. Wien, 1831.
– Die Brüche und Vorfälle, beschrieben und durch Beispiele erläutert. Wien, 1834. 2. Theil. 1850.
– Die Knochenbrüche, beschrieben und durch Beispiele erläutert. 2 Bände. Wien, 1836.
– Die Wunden, Risse, Quetschungen und Erschütterungen, beschrieben u. durch Beispiele erläutert. 2. Theile. Wien, 1837.
– Die Geschwülste. Beschrieben und durch Beispiele erläutert. 2 Bände. Wien, 1842.
– Die Anzeigen zu Amputationen, Exartikulationen, Resektionen und Trepanationen, die Nervenkrankheiten und die Auswüchse am menschlichen Körper, beschrieben

und durch Beispiele erläutert, nebst einer Uebersicht der Entzündungen im Allgemeinen. Wien, 1848.

Haidenreich János Lajos. Instructio med.-chirurgica in usum gremialium ruralium chirurgicorum conscripta; cui accedunt recusae Altissimae, normales Dispositiones, de revocandis suffocatis, submersis etc. Pestini, 1785.

Hartmann József A. Dissertatio inaug. chir.-med. de intro-retroversione. Vindobonae, 1840.

Heitzmann Károly. Compendium der Chirurgie (2 Bände) … 1. Band. Compendium der chirurgischen Pathologie und Therapie. II. vollständig umgearb. Aufl. von Wilh. Carl Fischers Compendium. Wien, 1869. – III. verb. und verm. Aufl. 1871. – IV. verb. Aufl. von C. und J. Heitzmann. 1875. – 2. Band. Compendium der chirurg. Instrumenten-Verband- u. Operationslehre von C. und J. Heitzmann. Wien, 1874.

– Neue Ausgabe. 1881.

– A sebészi kór- és gyógytan alapvonalai. A III. javított és bőv. kiad. után magyarra fordította idősb Purjesz Zsigmond. 1. füzet. Budapest, 1874. 2. füzet 1877.

Helferich H. A traumaticus törések és ficzamodások alapvonalai és atlasza. Fordította Kuzmik Pál. Budapest, 1898.

Hennel Ádám Teophil. Dissertatio inaug. med. de vulneribus lethalibus in genere per se et per accidens contingentibus. Erfordiae, 1726.

Hézsay János. Orvostudori értekezés a húgykőszenvről. Pest, 1846.

Hooper Rob. Chirurgisches Hülfsbuch, oder fassliche Uebersicht der Symptome und Ursachen, des Ganges und der Behandlung für chirurgische Krankheiten. Aus dem Englischen von W. G. Becker. Pesth, 1822.

Horvát József Antal. Orvostudori értekezés az alajk-rákról. [Carcinoma labii inferioris. Dissertatio inaug. med.] Pest, 1846.

Howship J. Praktische Bemerkungen über die Krankheiten der Harnwerkzeuge, vorzüglich über die der Blase, Vorsteherdrüse, und Harnröhre. Aus dem Englischen von H. F. Kilian. Pesth, 1819.

Hölbling Miksa. Dissertatio inaug. med.-chirurg. de ulceribus. Pestini, 1835.

Hültl Hümér. A hosszu csöves csontok sarcomáiról. Budapest, 1898.

Ihrig Lajos. Vese- és ureter-sebészetről. Budapest, 1896.

Ivánchich Viktor. Kritische Beleuchtung der Blasensteinzertrümmerung, wie sie heute dasteht, gestüzt auf eine Erfahrung von 23 gelungenen Fällen. Wien, 1842.

– Einundzwanzig neue Fälle von Blasensteinzertrümmerung. Aus der Praxis. Wien, 1846.

– Über die organische Verengerung der Harnröhre und ihre auf pathologische Anatomie und zahlreiche Erfahrungen gegründete vollkommenste Behandlung. Wien, 1846.

– Neuer Bericht über 19 Fälle ausgeführter Blasenstein-Zertrümmerung. Nebst einem Anhange: Ueber den Fortschritt in der Lithotripsie durch Beziehung der Aether-Narkose. Wien, 1851.

– 26 neue Fälle vollführter Blasensteinzertrümmerung; zuweilen mit Beihilfe der Choloroform-Narkose. Wien, 1854.

Janny Gyula. Az ujabbkori sebkezelésről. Budapest, 1880.

Jeszenszky (nagy-jeszeni) János. In Aureli Celsi caput 26. lib. 7. Calculi vesicae manu demendi rationem tractans commentarius. Wittebergae, 1600.

– Institutiones chirargicae. Wittebergae, 1601.

– Anweisung zur Chirurgie. Nürnberg, 1614.

– Anweisung zur Wund-Arznei, nebst Anhang: von der Kunst die todten Körper zu balsamiren; mit einem kurz entworfenen anatomischen Abriss, und zweifachen Register. Nürnberg, 1674.
Joachim Vilmos. Zur Diagnostik und Therapie der Abscesse. Wetzlar, 1856.
Kamauf György Ernő. Dissertatio inaug. med. de prolapsu ani. Pestini, 1785.
Katona Gerzson (Géza). Kóresetek rajza a pesti sebész orvosi intézetből. Orvostudori értekezés. [Casus clin. memorabiliores in nosocomio chirurgico-practico reg. scient. universitatis hung. anno 1835–6 observati.] Buda, 1839.
Keleti J. Leó. A sérvek keletkezése, kezelése és gyógyítása. Népszerü tudományos ismertetés. Budapest, 1895.
Kéri (Bittner) Imre. Dissertatio inaug. med. de cholelithis humanis. Budae, 1825.
Kézmárszky Tamás. Dissertatio inaug. med. de noma. Budae, 1833.
Kovács (tatai) György. Disput. medica de renum et vesicae calculo. Ultrajecti, 1670.
– **József.** A húgykövekről. Gyorsirói feljegyzések az 1883. szünidei cursusban tartott előadások után. Budapest, 1883.
– Gyakorlati sebészet. Első (egyetlen) füzet. Budapest, 1890.
Kraitsir Károly. Dissertatio de anthrace et pustula maligna. Budae, 1829.
Kramer János György. Medicina Chirurgica castrensis oder pars secunda von allen äusserlichen Leibesgebrechen die den Soldaten sowohl in Feld, als in der Guarnison zu befallen pflegen, sammt einer Praefation de officio medici oder chirurgi castrensis etc. Item einer Introduction von der Natur und Chirurgie etc. Nürnberg, 1740.
Kuzmik Pál. A bélvarratok birálata. Budapest, 1897.
Laner Antal. Dissertatio inaug. med.-chirurg. de acupunctura. Pestini, 1830.
Lang E. A húgycső szükületek és egyes bőrbántalmak electrolytikus kezelésén. Budapest, 1891.
– **Gusztáv.** Dissertatio inaug. med. de scirrho ventriculi. Vindobonae, 1830.
– **János Gottfried.** Dissertatio solennis de filo medicinali. Wittebergae, 1702.
Lévai János. Segélynyujtás sebesüléseknél. Budapest, 1895.
Lévai József. A malum perforans pedisről. Budapest, 1898.
Loeblin Ignácz. Dissertatio med. inaug. med.-chirurgica de hydrocole. Vindobonae, 1829.
Lumniczer Sándor. Orvos-sebészi értekezés a képlő sebészetről általános szempontból orvostudorrá létekor írta … [De chirurgia plastica dissertatio inauguralis.] Pest, 1844.
– Jelentés a Pest város szt. Rókus kórház II. sebészeti osztályának 1868. évi müködéséről. Pest, 1870.
– Sebészeti tapasztalatok a budapesti szt. Rókus kórház II. sebészi osztályán 1875–1876-ban. Budapest, 1878.
Makara Lajos. Az emlő-rák sebészeti kezelésének mai állása. Budapest, 1897.
Martini Dániel. Dissertatio med. de calculo renum. Janae, 1702.
Maternia Cilano György Keresztély. De chirurgia cum medicina necessario conjugenda. Helmstadii, 1732.
Mauthner Lajos Vilmos. Dissertatio inaug. med.-chirurg. de peripneumonia notha Sydenhami. Viennae, s. a.
Mihálkovics Géza. Sebészi köttan. Pest, 1868. (Nyertes pályamű.)
Miskoltzy Ferencz. Manuale chirurgicum, avagy chirtugiai utitárs, melybon az egész anatomia, égi jegyeknek ereje, a testi tagokon külsőképpen történhető nyavalyák és eseteknek a seb-kötés, ér-vágás, vagy akárminémű chirurgiai foglalatosság által teendő orvoslása; ezenfelül a flastrom és ungventumoknak készítése rövid

kérdések által magyaráztatott és most elsőben magyar nyelven kibocsáttatott. (Hozzá járul: Vocabularium latino-ungaricum). A deák-nyelven megnevezett minden magán-magán való orvosságok az ő természetek és tulajdonságaikkal együtt az alphabetum szerint magyarul. Győr, 1742.

Miszlay Mátyus. Körömkór, vagy az emberi köröm minden nyavaláinak alapos gyógymódja. Buda, 1842.

Mojsisovics (moisvári) György. Darstellung der Aequilibrial-Methode zur sicheren Heilung der Oberschenkelbrüche ohne Verkürzung. Wien, 1842.

Monau (Monavius) Frigyes. Bronchotome i. e. gutturis artificiose aperiendi *ἐγχείρησις* Regiom., 1644. – Ed. II. Gryphiswald. 1652. – Ed. III. Jenae, 1711.

Nagel Emil. A csonttörések kórboncztani, kórtörténelmi és gyógyeljárási tekintetben. Pest, 1862.

Navratil (szalóki) Imre. Sebészi műtéttan. Pest, 1867.

– Sebészeti adatok. Budapest, 1882.

– Ujabb haladások az agysebészet terén. Budapest, 1891.

– **Hültl Hümér** és **Rosenberger Alajos.** Sebészeti adatok. Közlemény a Szt.-Rókus-kórház II. sebészeti s vele kapcsolatos orr-, gégebeteg osztályáról. (1895.–1897.) Budapest, 1898.

Neustädter Mihály. Triga casuum med.-chirurgicorum. Erlangae, 1762. Tartalma: 1. Sphacelus penis egregiusque in eo corticis Peruavini usus. 2. Haemorrhagia enormis in tibiae vulnere sanata. 3. Fistula ani completa cum lenta febra curata.

Novák Antal Róbert. A topláb nemeiről és az álizmeredésről. (Orvostudori értekezés). Pest, 1844.

Novotny Lajos. A húgyszervek betegségeinek felismerése. Utmutató gyakorló orvosok és orvostanhallgatók számára. I. rész. A betegségek felismerése a tünetekből. II. rész. A betegségek felismerése a vizsgáló eszközök segítségével. III. rész. A húgyszervek gyakrabban mutatkozó bajai. – Tükörképek a húgyszervek különböző bajaiban. – Betegfelvétel. Budapest, 1895.

Olert Frigyes. Die vorzüglichen Methoden, den Stein aus der Blase zu entfernen. Inaugural-Dissertation. Wien, 1844.

Ostermayer Miklós. A sérvmetszésnél előforduló hólyagsérülésekről. Budapest, 1896.

Ottava Ignácz. Tanulmány a szemkötőhártya trachomás betegségének sebészi orvoslásáról. Budapest, 1893.

Petrovich Simon. Értekezés a húgykövekről. (Orvostudori értekezés). [Specimen inaug. de calculis vesicalibus respectu diagnoseos, geneseos, et aetiologiae.] Pest, 1840.

– **Vazul.** Dissertatio inaug. med. de gangraena nosocomiali. Pestini, 1831.

Piskovics Nep. János. Dissertatio inaug. med.-chirurg. sistens herniam inguinalem et cruralem incarceratam. Budae, 1832.

Plenck (Plenk) József Jakab. Sammlung von Beobachtungen über einige Gegensände der Wundarzneiwissenschaften. 2 Thle. Wien, 1769–1770.

– Verb. u. verm. Aufl. 1775.

– Lehrsätze der praktischen Wundarzneiwissenschaft. Zum Gebrauche seiner Zuhörer. 2 Thle. Wien, 1774–76.

– III. verb. Aufl. 1799.

– Selectus Materiae chirurgicae. Cui additur elenchus instrumentorum et fasciarum chirurgicarum. Viennae, 1775.

– Compendium institutionum chirurgicarum pro tyronibus chirurgiae. Partes 3. Pars I. Viennae, 1775.

– Editio III. emendata 1797.

– Auswahl der chirurgischen Arzneimittel, nebst e. Verzeichniss der Werkzeuge u. Bandagen; aus d. Latein, Wien, 1775.
– Anfangsgründe der chirurgischen Vorbereitungswissenschaft für angehende Wundärzte. 3 Thle. Wien, 1777.
– III. verb. Auflage: »Zum Gebrauch der Anfänger in der K. K. medicinischchirurgischen Militärakademie.« 1790. VII. Aufl. 1822.
– Elementa chirurgiae pro tyronibus chirurgiae in Regno Hungariae. Viennae, 1778. – Pestini, 1783.
– A borbélyságnak eleji, melyeket németül és deákul kiadott … Magyarra fordította, két képpel és némely hasznos czikkel szaporította Rácz Sámuel. Buda és Pest, 1782.
– Anfangsgründe der Chirurgie für die angehenden Wundärzte im Königreich Hungarn. Pest, 1783.
– Neue Anfangsgründe der chirurgischen Vorbereitungswissenschaften f. angehende Wundärzte. Zum Gebrauch der Anfänger in der k. k. medizinisch-chirurgischen Militärakademie. Wien, 1785.

Pongrácz (felső-őri) Mihály. Értekezés a csonttörésekről általánosan és különösen. (Orvostudori értekezés). Buda, 1835.

Praunsperger Elek. Dissertatio inaug. med. de empyemate. Vindobonae. 1819.

Preisach Lipót. A húgycsöszorokról. (Orvostudori értekezés). Buda, 1847.

Prietto Lipót János. Dissertatio inaug. med. de contracturis. Budae, 1783.

Privigyei Miklós. De paronychia. Francof. ad Viadrum, s. a.

Prochnow József. Utmutató a hadsebészetben. Budapest, 1898.

Puky Ákos. A sebkezelésről, különös tekintettel Lister antiseptikus módszerére s az asepsis utján módosult és alakúlt sebészi fogásokra néhány kórtörténet kiséretében. Budapest, 1879.
– II. kiad. 1885.

Rácz Sámuel. Prolusio academica de utili et necessaria chirurgiae cum medicina conjunctione. Budae, 1779.
– A borbélyi tanításoknak első darabja. Az anatomiáról, physiolog. patholog. m. medicáról, chirurgiáról és bábaságról. Második darab. A törvényes orvosi tudományról és az orvosi policziáról. Pest, 1794.

Rayger Károly. Dissertatio inaug. med. de labrisulcio seu cheilocace. Altdorfii, 1698.

Réczey Imre (idősb). A hudhólyagkő-morzsolás. (Orvostudori értekezés). [De lithotripsia. Dissertatio inaug. med.-chirurgica.] Pest, 1837.
– A sebészi műtan alapvonatjai. Pest, 1838.
– Grundzüge zur Lehre der operativen Chirurgie. Pest, 1839.
– **Imre.** A sebészeti gümős betegségek. Budapest, 1891.
– Kovács József negyedszázados tanárkodásának (1869–94.) emlékére. Ünnepi dolgozatok. Bakó Sándor és Buday Kálmán közreműködésével szerkesztette … Budapest, 1894.
– Dolgozatok a budapesti k. m. tud. egyetem II. sz. sebészeti klinikumáról. I. rész: 1892–96. II. rész: 1896–98.

Rettig Ferencz Xavér. Dissertatio inaug. med. sistens caput obstipum. Budae, 1783.

Riso Sándor. Dissertatio inaug. med. de urolithis. Vindobonae, 1833.

Rósa János Ferencz. Dissertatio inaug. Praeceptionibus chirurgicis de hysteritide adjunctis observationibus chirurgicis et thesibus. Budae, 1782.

Róth Adolf. Miért nem lehetett eddig és miért lehet most a test összes elgörbüléseit és az izületgyuladásokat meggyógyítani? Budapest, 1892.
– **Miksa.** Beitrag zur Prophylaxis und Therapie der Scoliose. Wien, 1895.

Rózsay (Rosenfeld) József. A kénégenygőz hatása, különösen seborvosi tekintetből, tapasztalati adatokra építve s tudományosan felvilágosítva. Pest, 1847.
– Die Schwefeläther-Dämpfe und ihre Wirksamkeit, Vorzüglich in Bezug auf operative Chirurgie. Auf Thatsachen gegründet und wissenschaftlich erörtert von … Pest, 1847.
Ruyter G. és **Kirchhoff E.** Az általános és részletes sebészet alapvonalai. Orvostanulók és gyakorló orvosok számára. A szerzők engedélyével ford. ifj. Kovács József. Átnézte Kovács József I. rész. Általános sebészet. II. rész. Részletes sebészet. Budapest, 1895.
Sabatier. Lehrbuch für praktische Wundärzte, in welchem diejenigen chirurgischen Operationen welche am häufigsten vorkommen, abgehandelt sind. Aus dem Französischen übersetzt und mit Anmerkungen und Zusätzen begleitet von Wilhelm Heinrich Ludwig Borges. Neueste und verb. Aufl. 3 Thle. Ofen, 1799–1802.
Schächter Miksa. A sebek gyógyulása s a sebkezelés különös tekintettel a fertőtlenítő szerek értékére a sebkezelésben. Budapest, 1886.
Schmalkovits Mihály. Orvostudori értekezés. A hűgycső szükülései. [Dissertatio inaug. med. de stricturis urethrae.] Buda, 1833.
Schmid Hugó. Vezérfonal sebészi műtétekhez. Budapest, 1883.
– Sebészi műtéttan. Orvostanhallgatók és gyakorló orvosok számára. A szöveg közt számos ábrával. I. és II. rész. Budapest, 1889. III. rész. 1891.
Schoepf-Merei Ágost. Őszinte nyilatkozat a kancsal szem s taggörbüléseknek gyökeres gyógyműtések valódi becse körül, különös tekintettel a régtől megrögzött térd- és könyökzsugorodásra s útmutatás e műtétek tökéletesb kivitelére; nagyszámu öntapasztalatai után írta … Pest, 1844.
Schwab Keresztély Joachim. Dissertatto inaug. med. de contractura. Lugd. Bat., 1701.
Segner János András. Disputatio de calculo corporis humani. Göttingae, 1737.
Seltmann Xav. Ferencz. Dissertatio inaug. med.-pract. sistens animadversionis de febri nosocomiali. Viennae, 1783.
Siemon. A sérvek gyökeres gyógyítása, vagy a sérvek és kidüledő részek orvoslási módja oly csalhatatlan szer hozzáadásával, mely által az gyökeresen kigyógyíttatik, és így minden sérvkötőt nélkülözhetővé tesz. Függelékül a szélbántalmakról, hasszorulásról és az aranyérről. A VIII. jav. kiad. után. Pest, 1864.
– Uj olcsó kiadás Budapest é. n. (1878.)
Sigmund (ilanori) Károly Lajos. Das k. k. chirurgische Operations-Institut in Wien. Darstellung der Geschichte, sowie der innern Einrichtung des Institutes, und Übersicht aller darin bisher gebildeten Operateurs, der hinsichtlich derselben erflossenen Verordnungen und der Vorfälle in der chirurgischen Klinik der Wiener Hochschule während des Operations-Lehrcurses 1839–41. Wien, 1841.
Sikó János. Medicatio duorum aegrorum, paronychia et combustione pedis laborantium. Ultrajecti, 1651.
Spitzer Bernát. A pokolvar kórtana és gyógytana, mellékelt kórrajzokkal. Pest, 1863.
Stockinger Tamás. Útmutatás a sebészi műszerek elemzésére s birálatára. Pest, 1867.
– Adalék a sérvkötők tanához. Budapest, 1873.
– Beitrag zur Lehre von den Bruchbänden. Budapest, 1873.
– Supplement à la Doctrine des Bandages Herniaires. S. 1. et a.
– A Supplement to the Doctrine of Herniary Bandages. S. 1. et a.
Stojkovics Péter. Orvostudori értekezés a sérvekről általában. [Dissertatio inaug. de herniis in genere.] Pest, 1844.

Sümegi József. A gerinczoszlop oldalgörbüléseinek gyógykezelése. Budapast, 1892.

Szabó János (I.) Kórodai tapasztalatok a mütői sebészet köréből a magyar királyi egyetem sebészi kórodájában 1844/45. évben. Orvostudori értekezés. [Dissertatio inaug. med. de momentosioribus operationibus chirurgicis anni 1844/45 in clinico chirurgico peractis.] Pest, 1845.

Szénásy Sándor. Az álképletek kórismézése. Budapest, 1885.

– II. átnézett kiadás 1893.

Tatár János. A mellüri szervek sebészi bántalmai. Budapest, 1896.

Tellmann Gottfried. Dissert. inaug. med.-pract. de epistaxi. Vindobonae, 1838.

Tessényi Zsigmond. Dissert. inaug. med.-chirurg. sistens brevem clinici chirurg.-pract. reg. scient. univers. Hungaricae descriptionem aegrorum per decursum annorum 1826/27–29/30. in eosdem clinico tractatorum numerum et operationes in iis factas, memorabiliores tandem quosdam practicos aegrorum ejusdem clinici Casus. Pestini, 1831.

Thill György Erib. Dissert. inaug. med. consultatoria aegrum passione ex hernia laborantem exhibens. Jenae, 1681.

Toppertzer Tamás. A magyarországi pokolvar, annak természete, óvó és gyógymódjai. (Első rangu pályamunka.) Buda, 1837.

Torkos János. Dissert. inaug. med.-forensis de renunciatione lethalitatis vulnerum ad certum tempus haud adstringenda. Gottingae, 1756.

Töltényi Szaniszló. Pathologia et therapia generalis med.-chirurg. in usum praelectionum publicarum. Vindobonae, 1843.

Török Guido. Die neueren Wundbehandlungs-Methoden mit keimfreien Verbandstoffen. Wien, 1893.

Trnka (krzowitzi) Venczel lovag. De prolapsu ani. Pestini, 1785.

– Dissertatio inaug. med. de morbo coxario. Viennae, 1770.

Vásárhelyi Imre. Essae sur l'Anesthésie locale artificielle. Paris, 1865.

Vittner Adolf. Aneurysma. Dissertatio inaug. med.-chirurg. Budae, 1837.

Wein Manó. A mindennapi sebészet. 1. kötet. Budapest, 1889. 2. kötet. 1890.

– II. egy betürendes tárgymutatóval bőv. kiadás 1892.

Zaborsky Ferencz. Des Hospitalbrand. Eine Preisschrift. Agram, 1850.

Zuckerkandl Ottó. Atlas und Grundriss der chirurgischen Operationslehre. München, 1897.

Zsigmondy Adolf. Die galvanokaustische Operationsmethode. Wien, 1860.

Zsivkovics János. Dissertatio inaug. med. de furunculo. Budae, 1784.

1872. Utasítás a honvéd sebesültvivők és gyógyszolgák számára, különösen a háromszögü kendőnek sebzéseknél alkalmazását illetőleg. Kiadja a m. kir. honvédelmi miniszterium. Budapest.

3. Ophtalmologia.

Ábrahám Adeodat. Dissertatio inaug. med. sistens nevroses oculorum. Viennae, 1841.

Algöver János. Orvosi értekezés a mórról. Buda, 1840.

– Dissertatio inaug. med. de amaurosi. Budae, 1840.

Avedig István. Dissertatio inaug. med. de ophthalmia neonatorum. Vindobonae, 1831.

Beer György József. Gondviselés az egészséges és gyenge szemekre és arra való oktatás, miképen lehet az embernek önnön magán segíteni, a szemnek olyan hirtelen való betegségeiben, melyek tulajdon orvosi vagy seborvosi esmeretet nem kívánnak. Magyarra fordította Váradi Sámuel. Bécs, 1805.

Bernolák József. A szemészet kézikönyve. Gyakorló orvosok és orvostanhallgatók igényeihez alkalmazva. Schauenburg C. H. munkája után. Pest, 1868.

Billnitzer Móricz. Dissertatio inaug. med. de cataracta congenita. Pestini, 1844.

Blaskovics Fridolin. Szemészeti műtéttan orvostanhallgatók számára. Budapest, 1897.

Boscowitz A. (opticus). A szemüvegek választásáról rövidlátó, messzelátó, gyengelátó, fénykerülő, valamint hályogtól gyógyított szemek számára. Utasítás a láttehetséget szemüvegek által czélszerűen támogatni. Kolozsvár, 1869.

Burger Péter. A szem egészségtana. Debreczen, 1899.

Capesius Vilmos. Dissertatio inaug. med.-ophthalmologica de eo: an operatio cataractae longaevitati obsit? Viennae, 1834.

Comnenovich Gergely. Facies ophthalmocatarrhi epidemico-contagiosi seu ophthalmoblennorrhoe Aegypti. Budae, 1829.

Csapodi István. Látáspróbák. Budapest, 1886.

– II. bőv. kiad. 1897.

– Utmutató a szemészetben. Budapest, 1890. 2. kötet 1891.

– Utmutató a szemészetben. Budapest, 1891.

– A szivárványhártya gyulladása. Budapest, 1895.

– Bujás szembajok. Budapest, 1898.

Cseresnyés Sándor. A pesti és budai méltóságos Aszszony-egyesület vakokat tárgyazó ispotályában tett két esztendei nevezetesebb szemorvoslásokról; a szemalkatnak leirásával együtt. Béts, 1819.

Csiky Nep. János. Értekezés a holyagról. [Dissertatio inaug. med. de cataracta.] Buda, 1840.

Demeter György. Diätetik der Augen. (Orvostudori értekezés.) Bécs, 1841.

Dimmer F. A szemtükör és diagnostikai használata. Ford. Imre József. Budapest, 1889.

Dominigg (Kőszeghy) Gáspár. De amaurosi, dissertatio inaug. ophthalmologico-med. Pestini, 1844.

Fabini Frigyes. Dissertatio inaug. med.-chirurgica de hypopy o. Tubingae, 1818.

– **János Tófor.** Dissertatio inaug. medica de amaurosi. Viennae, 1816.

– Doctrina de morbis oculorum. In usum auditorum suorum edidit … Pestini, 1823.

– Editio altera denuo elaborata: 1831.

– De praecipuis corneae morbis. Prolusio academica qua diem 27. Junii 1830. cum regia universitas Hungarica Pesthiensis quinquagesimum instaurationis annum solenni ritu celebraret. Budae, 1830.

– Pflege gesunder und kranker Augen für Nicht-Aerzte. Leipzig und Pesth, 1831.

– II. Aufl. Leipzig, 1835.

– Dottrina delle malattie degli occhi. Treviso, 1831.

– Tanitmánya a szembetegségekről. A második javított kiadás után fordítá Vajnócz János. Buda, 1837.

Feuer Nathaniel. Jelentés a kolozsvári tudomány egyetem szem kórodájának működéséről, 1873. ápr. 28-tól – 1874. szept. 30-ig. Kolozsvár, 1874.

– Trachoma utmutató. A Trachoma elleni hatósági eljárás és az erre vonatkozó körrendeletek és a trachoma kór- és gyógytana kapcsán. Hatóságok és orvosok számára. Budapest, 1890.

– III. átnézett kiad. 1898.

Finck József. Dissertatio inasig. medico-oculistica de depressione cataractae. Vindobonae, 1822.
Förster R. Az általános betegségeknek és az egyes szervek bajainak viszonya a látószerv változásaihoz és betegségeihez. Ford. Imre József. Budapest, 1878.
Gárdos János. Orvostudori értekezés. A hályog műtéteiről. [Dissertatio inaug. med. de operationibus cataractae.] Buda, 1840.
Goldzieher Vilmos. A szaruhártya szalagszerű elhomályosodásáról. Budapest, 1880.
– Therapie der Augenkrankheiten für praktische Arzte u. Studirende. Stuttgart, 1881.
– II. Aufl. Leipzig, 1899.
– Az idült ragályos szemgyuladások. – A trachoma. Klinikai tanulmány. Budapest, 1889.
– A szemészet kézikönyve. Budapest, 1891.
– Hydrophtalmus. Budapest, 1896.
Gözsy Ferencz Xav. Dissertatio inaug. med. de keratonyxide cum discissione cataractae. Vindobonae, 1822.
Graefe Albert. A nyomkötésről. A bőr alá fecskendésről a szemészeti gyakorlatban. A roncsoló köthártyalobról (Conjunctivitis diphteritica) és az edzőszerek alkalmazásáról heveny loboknál. Ford. Koller Gyula. Előszóval ellátta Hirschler Ignácz. Buda, 1869.
Grossmann Lipót. A szem ápolása egészséges és kóros állapotban. Népszerü vezérfonal, kik láterejüket épségben akarják fenntartani. Pest, 1872.
– Die Augenpflege im gesunden und kranken Zustande. PopulärerLeitfaden für alle die ihre Sehkraft erhalten wollen. Pest, 1872.
– II. Aufl. 1874.
– A szem bujakóros bántalmai. Budapest, 1891.
Grósz Albert. Einige Beobachtungen über die egyptische Augenkrankheit der Soldaten und Massregeln um die Verbreitung zu hindern. Grosswardein, 1863.
– Az ujdonszülöttek szemlobjáról. Népszerü oktatás szülésznők számára. Budapest, 1883.
– **Emil.** A nagyváradi szemgyógyintézet 50 éves története. Budapest, 1886.
– Szemészeti diagnostika. Budapest, 1892.
– A budapesti k. m. tud. egyetemi szemklinika működése az 1893/4. iskolai évben. Budapest, 1894.
– A vasuti alkalmazottak látásáról. Budapest, 1895.
– Előadások a szemtükrözésről a budapesti kir. magyar tudományegyetemen. Budapest, 1897.
– **Frigyes.** Statistikai adatok a Nagyváradon 1830. óta létező szegény vakok gyógyintézetének müködéséről s néhány szó ezen intézet jövendőjéről földmivelőink közt gyakran előforduló vakság enyhítésére Magyar- és Erdélyország több helyein felállítandó szegény vakok gyógyintézetei tekintetéből. Nagyvárad, 1846.
– Die Augenkrankheiten der grossen Ebenen Ungarns. Statische Uebersicht der Leistungen der Privat-Augenkrankheilanstalt für Arme in Gross-Wardein durch fünf und zwanzig Jahre von 1830–1856. Gross-Wardein, 1857.
Groszinger Károly. Orvostudori értekezés a látásról. Buda, 1843.
Hager Mihály. Dissertatio inaug. med.-oculistica de conservatione oculorum et debito conspicillorum usu. Vindobonae, 1822.
– Ueber die Erhaltung der Augen und den zweckmässigen Gebrauch der Brillen und Augengläser. Wien, 1822.

Hammer Ferencz. Dissertatio inaug. med. de adiaphanosibus oculi. Vindobonae, 1843.
Hardlicska János. Dissertatio inaug. ophthalmologica agens de diagnosi morborum oculi analogorum, facileque invicem permutandorum. Pestini, 1841.
Hayd Ferencz. Dissertatio inaug. med. chirurgica de hydrope sacci lacrymalis. Budae, 1836.
Heinrich György. Allgemeine nützliche Bemerkung über den Gebrauch der Augengläser und von deren Auswahl bei Anschaffung derselben. Kronstadt, 1841.
– **(ómoraviczai) Nep. János.** Dissertatio inaug. med.-ophthalmiatrica sistens quaedam de diagnosi cataractae. Vindobonae, 1841.
Henry. Henry doctornak és szemorvosnak a szemeink épségben való megtartását és megerősítését illető regulái. Bécs, 1816.
– II. kiad. 1825.
Hirschler Ignácz. Tapasztalati adatok a szeszes italokkal, valamint a dohánynyal való visszaélésekről, mint a láttompulat okairól. Pest, 1870.
– Adat a szaruhártya gyurmájába lerakodott festanyag ismeretéhez. Pest, 1872.
– Adatok a látahártya-maradvány kórodai ismertetéséhez. Budapest, 1875.
Hoor Károly. A skiaskopia (Árnyékpróba). Budapest, 1891.
– A szem fénytörései és alkalmazkodásai, rendellenségei. (A fénytörés és alkalmazkodás meghatározása.) Budapest, 1892.
– Szemészeti műtéttan. Budapest, 1892.
– A szemvizsgálás módjai. Budapest, 1892.
Hulimann Pál. Dissert. inaug. med. sistens obscurationes corneae. Pestini, 1823.
Huszár András. Orvostudori értekezés a kancsalságról. [Dissertatio inaug. med. sistens strabismum et ejus operationem.] Buda, 1843.
Illésy Henrik László Adolf. Dissertatio. inaug. med. de examine oculorum, Pestini, 1830.
Imre József. A trachomások meggyógyítása. Budapest, 1893.
Jendrássik Jenő. Két új szemmérészeti mód. Pest, 1867.
Kain Adalbert. Dissertatio inaug. med. de amaurosi. Pestini, 1836.
Kanka Károly. Beschreibung der für sämmtliche Augenoperationen nothwendigen Instrumente mit besonderer Rücksicht auf die an der k. Wiener Augenklinik gebräuchlichen. Wien, 1842.
Kasper G. C. A. Vezérfonal a vasuti személyzetnél előforduló szinvakság megvizsgálására. Budapest, 1879.
Kenszky Nep. János. Dissert. inaug. med. de iritide in genere ejusque speciebus. Pestini, 1820.
Kerner János. Orvostudori értekezés a szemkiméletről. [Custodia oculorum. Dissertatio inaug. med] Buda, 1845.
Kocsis Elemér. Útmutató a szemoperálásokban. Budapest, 1892.
Köffinger Rudolf. Orvostudori értekezés a hályogról. Pest, 1845.
Kroszinger Károly. A látásról. Buda, 1843.
Láncz Ferdinand. Szemműtétek. Bécs, 1844.
Lang Ferencz Ede. Ophthalmodiaetetica. Dissertatio inaug. med.-oculistica. Vindobonae, 1840.
Lange Márton. De ophthalmia in genere et in specie. Dissert. inaug. med.-chirurg. Tyrnaviae, 1777.
Mályusz Károly. De praecipuis corneae morbis organicis. Dissertatio inaug. med. Pestini, 1837.

Maxilian Frigyes Antal. Dissertatio inaug. med. de hordeolo phlegmonoso et scrophuloso. Pestini, 1821.
Mihályik Szidor. A vakokról. Buda, 1870.
Miskolczy Mihály. Orvostudori értekezés a szemizommetszésről, különös tekintettel a kancsalság-műtétre. Pest, 1847.
Mohr Mihály. Az árnyékpróba. Budapest, 1894.
Nagel Emil. Népszerű értekezés a szem gondviseletéről. Az elcsonkult harczosok számára alapított b. Haynau gyógyintézet javára. Buda, 1850.
Novák József István. Dissert. inaug. med. de amaurosi ejusque speciebus et varietatibus. Pestini, 1816.
Oesterreicher Ede. Dissert. inaug. med. de cataractis in clinico ophthalmiatrico anno scholastico 1834/5. tractatis. Pestini, 1836.
Olexik Pál. Dissertatio inaug. med. de atrophia oculi. Vindobonae, 1826.
Ottava Ignácz. Tanulmány a szemkötőhártya trachomás betegségének sebészi orvoslásáról. Budapest, 1893.
– Szembetegségek balneotherapeutikus kezelése. Budapest, 1896.
Peterka József Sebestyén. Dissertatio anat.-physiol. med.-chirurgica de morbis oculorum. Vacii, 1804.
Petrovich János Gergely. Dissertatio inaug.-med. sistens prolegomena medicinae ocularis. Viennae, 1818.
Plenck (Plenk) József Jakab. Doctrina morbis oculorum. Viennae, 1777.
– Editio II. 1783.
– Lehre von den Augenkrankheiten. Aus dem Lateinischen übersetzt … II. verb. Aufl. Aus dem Latein v. F. X. v. Wasserberg. Wien, 1788.
Reisinger Ferencz József. Dissertatio inaug. ophthalmologica de myopia. Vindobonae, 1837.
Réz József Imre. Dissertatio anat.-physiol.-chirurgica de cataracta oculi. Pestini, 1791.
Rezsnyi Károly. Dissertatio inaug. med. de amaurosi. Pestini, 1839.
Rosas Antal. Dissertatio inaug. med.-chirurgica, quae, rejecta fistulae lacrymalis idea, veram fistulae sacci lacrymalis notionem, et sanandi methodum, excepta occluri ductus nasalis operatione, proponit. Viennae, 1814.
– Breve saggio sull' ottalmia, che negli anni 1822 e 1823 regno nel J. R. regimento italiano nr. 13. d'Infanteria barone di Wimpffen. Venezia, 1824. (Németre is lefordíttatott).
– Handbuch der theoretischen und praktischen Augenheilkunde. 3 Bde. Wien, 1830.
– Lehre von den Augenkrankheiten zum Gebrauche für praktische Aerzte, Wundärzte, wi auch zur Benützung als Leitfaden beim klinischen Unterrichte. Wien, 1834.
Rosenthal Bernát. Dissert. inaug. med. sistens diagnosim morborum organorum lacrymalium. Pestini, 1832.
Santner Ferencz. Semiologia oculi humani. Specimen inaug. med. Pestini, 1834.
Sauer Ignácz. Dissert. inaug. med. de amaurosi. Vindobonae, 1826.
Schaller Siegrid Traugott. Dissertatio inaug. med.-ophthalm. in tabulis sistens: Prospectum synopticum omnium oculi morborum. Ticini, 1837.
Schoepf-Merei Ágost. Őszinte nyilatkozat a kancsal szem s taggörbüléseknek gyökeres gyógyműtések valódi becse körül, különös tekintettel a régtől megrögzött térd- és könyökzsugorodásra s útmutatás e műtétek tökéletesb kivitelére, nagyszáma öntapasztalatai után írta … Pest, 1844.
Schulek Vilmos. A nézésről munkálkodás közben. Budapest, 1881.
– A szembogár-szükitőnek kiszabadítása. (Sphincterolysis anterior). Budapest, 1892.

– Ungarise Beiträge zur Augenheilkunde. Unter Mitwirkung von Fachgenossen [B. Abel, F. v. Blaskovics, St. Csapodi, N. Feuer, E. v. Grósz, F. Hauer, J. Imre, L. Issekutz, L. Juhász, W. Leitner, A. Lippay, A. Kovács, J. Márk, G. Neupauer, I. Ottava, E. Pólya, C. Scholtz, H. Schwitzer, B. Waldmann]. Herausgegeben von Prof. … 1. Bd. Leipzig und Wien, 1895. 2. Bd. 1899.

Siklóssy Gyula ifj. A conjunctivitis gonorrhoicáról, különös tekintettel annak gyógyítására. Budapest, 1897.

Stellwag (carioni) Károly. A gyakorlati szemészet tankönyve. A III. javított kiadás után fordította Vidor Zsigmond Pest, 1868.

Szén Károly. Specimen inaug. med. de cataracta ab effluviis aquae fortis orta. Jenae, 1774.

Szilágyi Ede. Micrometer-Ophthalmoscop. (A szemtükör által adott kép méréséről). Kolozsvár, 1893.

Szili Adolf. A szemüveg. Budapest, 1882.

– Egy érzéki megtévedés magyarázata. Budapest, 1892.

Vajnócz János. Szemápolás. (Orvostudori értekezés.) [Ophtalmo-diaetetica. (Dissertatio inaug. med.)] Pest, 1832.

Vidor Zsigmond. Rückblick auf die im Pester Kinderspitale vom 1. Jänner 1869 bis 31. Deczember 1871. behandelten Augenkrankheiten. S. 1. et a.

4. Obstetricia et gynaekologia. De obstetricibus.

Allbutt H. Arthur. Asszonyok kézikönyve (The wife's handbook) Oktatás arról, hogyan viselkedjék a nő a terhesség, gyermekágy alatt és a szülés után. Észrevételek a csecsemőápolásról és még több más férjezett asszonyoknak fontos és tudnivaló dologról. A CCXX. kiadás után fordította Kelen József. Budapest, 1897.

Ambró János. Kniha o porodnictve pre baby. V Skalici, 1873. (Szülészeti tankönyv tót nyelven.)

– Szülészeti tankönyv szülésznők számára. Pozsony, 1874.

– Irányeszmék a magyar állam területén felállítandó bába-intézetek szervezésénél. Pest, 1871.

– A pozsonyi közkórház és a bábaképezde hiányai. Pozsony, 1880.

Ambrózy (sedéni) János. Dissertatio inaug. med. de hydrometra. Viennae, 1819.

Arnstein Hermann. Orvostudori értekezés a gyermekágyi kórokról. [Dissertatio inaug. med. sistens morbos puerperales.] Buda, 1845.

Bäcker József. A női genitaliák lobos bántalmai. Budapest, 1893.

Bakos Mihály. Specimen inaug. med. sistens amenorrhoeam. Buda, 1834.

Bauer I. Dissertatio inaug. pract.-med. de febri puerperali. Pestini, 1834.

Berczeller Imre. A bábák oktatásának és az orvosok szülészeti kiképeztetésének reformja. Budapest, 1890.

Berger Ignácz. A csecsemő tápláltatásáról és azon káros hatásokról, melyek a nőre háromolhatnak, ha az nem szoptat, habár egészsége azt megengedhetné. Népszerű dolgozat gondos anyák számára. Budapest, 1889.

Biatzovszky János. Dissertatio inaug. med. de metrorrhagia. Vindobonae, 1830.

Bobor (hajniki) Károly. Dissertatio inaug. med. de febre puerperali. Pestini, 1816.

Boér Lukács János. Naturalis medicinae obstetriciae libri septem. Viennae, 1812.

– Supplementum in L. G. Boëri Naturalis Medicinae Obstetriciae libros septem. Viennae, 1826.
Bogdanovics Auxentius. Dissertatio inaug. med. sistens amenorrhoeam. Pestini, 1847.
Breuer Sámuel. Dissertatio inaug. med. de imminutione et suppressione lochiorum. Halae, 1747.
Brunner Ferencz. Femina respectu pathologico considerata. Budae, 1838.
Bugsch Gusztáv. Szülészeti jegyzetek Kézmárszky tanár előadásai nyomán. Budapest, 1895.
Canestrini Antal. Historia de utero duplici alterutro quarto graviditatis mense rupto in Hungaria a. 1781. in cadavere ab auctore invento. Augustae Vind., 1788.
Chernel Keresztély. Dissertatio inaug. med. de necessaria foetus in omni partu praeternaturali, qui a situ foetus vitiato dependet, versione, cum suis cautelis. Jenae, 1756.
Coda Sándor. Dissertatio inaug. de graviditate ejusque diaetetica. Vindobonae, 1841.
Cranz Henrik Nep. János. Bábamesterségre tanító könyv. Fordította Weszprémi István. Debreczen, 1766.
Csausz Lajos Tódor. Dissertatio inaug. med. sistens febrem puerperalem. Budae, 1830.
Csirke Lajos. Orvostudori értekezés. A szülészi műtétemények. [Operationes obstetriciae. Dissertatio inaug. modicoobstetricia.] Buda, 1837.
Decani Ernő. Dissertatio inaug. med. de graviditate extrauterina, accedit descriptio memorandae cuiusdam graviditatis tubae dextrae. Pro summis in medicina arteque obstetricia honoribus capessendis in universitate Patavina submissa. Patavii, 1827.
Déri I. Henrik. Az eclampsia gravidarum, parturientum és puerperarumról. (Jutalmazott pályamű.) Kolozsvár, 1891.
Deutsch Adalbert. A nők betegségei. Orvostudori értekezés. [Dissertatio inaug. med. de morbis feminarum diversis.] Pest, 1845.
Dirner Gusztáv. A nő vérzéseiről. Budapest, 1892.
Domby (gálfalvi) Sámuel. Bába mesterség, mely irattatott kérdésekben és feleletekben foglaltatott a tekintetes nemes Borsód vármegyei bábáknak hasznokra. Pozsony, 1772.
Draskovich János Nep. Dissertatio inaug. med. de puerperio. Budae, 1841.
Dubay Miklós. Miért szoptassa az anya önmaga gyermekét? (A »budapesti orvosi kör« által jutalmazott pályamű.) Budapest, 1887.
Dubovszky Károly. Dissertatio inaug. med. de morbis lactantium. Budae, 1847.
Duka Tivadar. Semmelweiss on childbed fever, its frevention and treatment. Hertford, 1892.
Epstein László. A menstrualis elmezavarról. Budapest, 1896.
Farkas Ignácz. Bemerkungen zur Kronologie der Hebammenkunst im Grossfürstenthum Siebenbürgen. S. 1., 1803.
– **Sándor.** Értekezés a szülfogó műszerről. Pest, 1847.
Fest J. Károly. Dissertatio inaug. med.-practica de metritide. Pestini, 1831.
Fleischer József. Szülészet. Kézikönyvül a bábák számára. Pest, 1857.
– Az alsóbb szülészet tankönyve bábák számára. Buda, 1869.
Fleischl Lajos. A retrodeviatiok s azok gyógyítása. Budapest, 1895.
Fleischer Venczel. Dissertatio inaug. med. de graviditate extrauterina. Pestini, 1833.
Fodor (lugosi) András. Szülést segítő tudomány és mesterség. Két kötet. Pest, 1817.
Fritsch Henrik. A nőgyógyászat tankönyve. Orvosok és orvostanhallgatók számára. (»Die Krankheiten der Frauen« czimű művének legujabb kiadása nyomán.) Fordította Berceller Imre. Budapest, 1894.

Frommhold Károly. Dissertatio inaug. medica. Anatomia pathologica genitalium feminae. Budae, 1837.
Fux József. Dissertatio inaug. medica de conservatione matrum et neonatorum eorundem. Budae, 1844.
Glaser Ferdinand. Menstruatio respectu physiologico. Dissertatio. Budae, 1843.
Granichstaedten Zsigmond Mihály. Dissertatio inaug. med.-practica sistens icterum gravidarum et neo-natorum. Viennae, 1825.
Grosse János. Die offenen Briefe an Professoren der Geburtshilfe von Dr. Ignaz Philipp Semmelweiss. Dresden, 1899.
Haake J. H. A szülészet alapvonalai. Kórodai gyakornokok és fiatal orvosok számára. Magyarra fordította id. Purjesz Zsigmond. Budapest. 1879.
Haiszler György. Orvosi munkája. I. darab. A főbb hideglelésekről, a pestisről és a hideglelős kiütésekről. Veszprém, 1801.
– II. drb. A hosszas nyavalyákról. 1802.
– III. drb. A gyermekkór és nőnem nyavalyáiról. 1837.
Hajnik (Bobor) Károly. Dissertatio inaug. med. de febre puerperali. Pestini, 1816.
Hanko József. Dissertatio inaug. med. de metrorrhagiis puerperarum. Vindobonae, 1830.
Harisch János. Dissertatio inaug. med. de officiis circa gravidas. Vindobonae, 1830.
Haulik Gáspár. Dissertatio inaug. med.-pathologica de nexu inter foetum et matrem. Vindobonae, 1830.
– Bábaság. Pest, 1833.
Herdegen Ede. Dissertatio inaug. med.-practica de infoecunditate corporis feminei ob foecunditatem. Vindobonae, 1737.
Hertel János. Dissertatio inaug. med. de doloribus post partum, et agendi modo remediorum eos aut lenientium, aut excitantium. Jenae, 1770.
Héya Mihály. Oktatás szülésznők számára. Balassa-Gyarmat, 1887.
Hirsch Lázár. Die Indicationen für das Anlegen der Zange bei engem Becken. Inaug. Dissertation. Berlin, 1875.
Holbrock. Fájdalom nélküli szülés. Utmutatás szülési fájdalmak enyhítésére. Budapest, 1895.
Horn Ferencz. Dissertatio inaug. med. de catameniorum anomaliis. Vindobonae, 1826.
Horváth Elek. Orvostudori értekezés a szoptatás kötelességéről. [Dissertatio inaug. med. de officioe lactationis.] Pest, 1833.
Hrebenda Péter. Dissertatio inaug. med. de morbis mammarum. Budae, 1828.
Huberth Ferencz Xav. Dissertatio inaug. med. de scirrho, et cancro uteri. Budae, 1833.
Jósa István. A helység bábáinak oktatása, melyet készitett … és ugyancsak Szabolcs vármegye közhatározatából kinyomtattatott. Debreczen, 1823.
Józsa (bodosi) Dániel. Dissertatio inaug. med. sistens Mastonosologim seu morbos mammarum muliebrium nunc primum in systematicum ordinem digestos. Vindobonae, 1828.
Kadisch Lajos. Regula prophylacticae de gravidis. Dissertatio med.-politica. Patavii, 1837.
Kallivoda József. Dissertatio inaug. med. de abortu. Budae, 1843.
Kassai Mihály. Dissertatio inaug. med. de dieta nutricum. Viennae, 1783.
Kempf József. Dissertatio inaug. med.-philos. de sterilitate corporis feminei ob literarum et artium culturam. Pestini, 1844.
Kézmárszky Tivadar. Jelentés a m. k. t. egyetem szülészeti kórodájának 1869/70. tanévi működéséről. Pest, 1871.

– A szülészet tankönyve bábák számára. Budapest, 1876.
– VI. kiad. 1896.
– Lehrbuch der Geburtshilfe für Hebammen. Budapest, 1882.
– II. Aufl. 1892.
Kiessling Károly. Dissertatio inaug. med. sistens quaedam de convulsionibus gravidarum parturientium et puerperarum. Vindobonae, 1826.
Kmeti Pál. Dissertatio inaug. med. de haemorrhagia uteri non gravidi. Pestini, 1829.
Korneli Mátyás. Dissertatio inaug. med. de leucorrhoea. Pest, s. a.
Kovács Pál. Orvostudori értekezés. A növendék nőnem. [Dissertatio inaug. psychico-physiologica de educatione sexus foeminei physica et morali.] Pest, (1833.).
Kováts Antal. Dissertatio inaug. med. de amenorrhoea. Budae, 1828.
– **Mihály.** Rövid oktatás. Mit kell és mit nem kell cselekedni a falusi bábának a természeti szüléskor. Pest, 1822.
Kövesdy János. Dissertatio de sterilitate mulierum. Jenae, 1743.
Kron Frigyes. Dissertatio inaug. med. de metritide. Vindobonae, 1826.
Lábán Károly. Dissertatio inaug. De metrorrhagia. Vindobonae, 1847.
Lalangue Ker. János. Kratek navuk od meztrie pupkorezne. Zagrab, 1777. (Rövid oktatás a szülészethez).
– Brevis institutio de re obstetritia illiti kratek navuk od meztrie pupkorezne za potrebochu muskeh y szirómeskeh ladanszkeh sen Horvatczkoga orszaga, y okolo nyega blisnessek sztrankih. Vu Zagrebu, 1777.
Lang Ágost. Dissertatio inaug. med. circa quasdam gravidarum molestias. Vindobonae, 1834.
Lange Márton. A leányoknak, anyáknak és gyermekeknek orvos asszonyjok. A köz, a falu-helyt lakó népnek számára iratott könyv, mely főképpen a falu helyt lévő bábaasszonyoknak kedvekért készíttetett, de minden jó anyáknak is az olvasásra hasznos és nékiek mint-egy ajándék az ő leányjaiknak férjhez menetelekkor ajánltatik. Kolozsvár és Szeben, 1791.
Langer István. Tractatus de haemorrhagiis partium genitalium muliebrium sub graviditate, partu et puerperio. Dissertatio inaug. Vindobonae, 1846.
Lantos Emil. A női nemiszervek hurutjáról, különös tekintettel az endometritis gyógykezelésére. Budapest, 1893.
Laszlávik Imre. Bábaság, melyet a m. kir. pesti egyetem szülészi kórodáján tartott előadások után szerkesztett … Pest, 1848.
Liebezeit György Zsigmond. Dissertatio med.-legalis de abortus noxia et nefanda promotione. Halae Magd., 1711.
Lippich Ferenz Vilmos. Dissertatio inaug. med.-practica de metritide septica in puerperas grassante. Vindobonae, 1823.
Losonczy József. Dissertatio inaug. med. de abortu. Pestini, 1836.
Löwy Ignácz. Dissertatio inaug. chem.-med. de febri puerperali. Vindobonae, 1828.
Lukács (borosnyai) János. Dissertatio inaug. med. de febri puerperali. Vindobonae, 1828.
Mahler Gyula. Thrombosis és tüdőembolia a gyermekágyban és nőgyógyászati műtétek után. Budapest, 1895.
Mann Jakab. Szülészeti műtéttan, orvosok és orvostanhallgatók számára. Budapest, 1884.
– II. jav. kiad. 1895.
Marschal Henrik György. A nőtelen és nehézkeseknek, azaz anyáknak és gyermekeknek az ő különös nyavalyájokban és változásaikban való gyógyításokról és gondviselésekről szóló oktatás. A leányoknak, anyáknak és

gyermekeknek orvos-asszonyjok.Vagy a köz és faluhelyt lakó népnek számára iratott könyv, mely főképpen a falu helyt levő bába asszonyoknak kedvekért készíttetett, de minden jó anyáknak is az olvasásra hasznos és nékiek mintegy ajándék az ő leányjaiknak férjhez menetelekkor ajánltatik..... által. Németből magyarra fordította Geodri János. Kiadta Lange Márton. Kolozsvár és Szeben, 1791.

Marussi (kóbori) István. Orvostudori értekezés. A nőnem élet- és kórtani tekintetben. [Sexus sequior intuitu physiologico et pathologico. Dissertatio inaug. med.] Buda, 1837.

Mátray Fr. Lehre der Hebammenkunst. Pest, s. a.

Maurer György János. Dissertatio inaug. med.-practica sistens fluxum catameniorum. Budae, 1835.

Mezger Kristóf Dániel. Dissertatio inaug. de lactatione. Altdorfii, 1685.

Mocsi Károly. A bába mesterségnek eleji, melyeket a magyar bábáknak számára fordított és kiadott. Pest, 1784.

– II. kiadás 1785.

Molnárfy József. Dissertatio inaug. med. de febri puerperali. Budae, 1839.

Munkátsy Mihály. Dissertatio inaug. med. de morbis mulierum. Pestini, 1839.

Mylius Bertalan Farkas. Dissertatio inaug. med. sistens lochia praeternaturalia. Erlangiae, 1763.

Naegele K. H. Szülészeti tankönyve. Hetetedik kiadás, melyet a tudomány haladásának megfelelőleg átdolgozott és bővített Grenser Woldemár Lajos; magyarra fordította Plihál Ferencz. Pest, 1870.

Neumann Sámuel. Dissertatio inaug. med. de fluxu mensium immodico. Adnexum propemticum inaug. Geor. Erh. Hambergeri, quo dissertationem Neumanni incidit et simul ad dubia contra mechanismum pectoris mota respondet. Jenae, 1746.

Páriz-Pápai Ferencz. Dissertatio inaug. tribus consiliis medicis absoluta. Basiliae, 1674.

Pataky (sárospataki) Dániel. A terhesség, szülés, gyermekágy s gyermeki első kor rajza, életrendi szabályokkal. Kolozsvár, 1840.

Patuna Bertalan. Epistola phys.-med. continens historiam foetus extra uterum inventi, placenta intra uterum haerente. (Dissertatio inaug.) Viennae, 1765.

Peterka József Sebestyén. A bábamesterséget tárgyazó katechismus, azaz: kérdésekbe és feleletekbe foglalt oktatás, az együgyübb és falusi bábaasszonyoknak, nem különben minden renden levő asszonyságoknak és falusi bábáskodó seborvosoknak a számára, közhaszonra kidolgozott és elkészített … Pest, 1814.

Pfisterer András. Dissertatio inaug. med. de mammarum inflammatione. Budae, 1784.

Plenck (Plenk) József Jakab. Anfangsgründe der Geburtshilfe. Wien, 1768.

– VI. (VII.) verb. Aufl. 1803.

– Elementa artis obstetriciae. Editio praelectionibus adcommodata. Viennae, 1781.

– Doctrina de morbis sexus feminei. Viennae, 1808.

– Anfangsgründe der Hebammenkunst. Pest, 1808.

Pomutz Szilárd. Dissertatio inaug. med. de morbis gravidarum. Vindobonae, 1841.

Pruny Mihály. Dissertatio ipaug. med. exhibens lactationis in matrum valetudinem influxum. Vindobonae, s. a.

Rácz István (I). A szép nem, mind egészséges, mind beteg állapotjában az orvosoknak számokra mellesleges órái közt írta és szerzette … Pest, 1825.

– **Sámuel.** A borbélyi tanítások első darabja: Az anatomiáról, physiolog, patholog. m. medicáról, chirurgiáról és bábaságról. Második darab: A törvényes orvosi tudományról és az orvosi policziáról. Pest, 1794.
Reviczky Antal. Dissertatio inaug. med. sistens generalia gynaecologiae. Pestini, 1841.
Richter Károly Gottfried. Dissertatio inaug. med. de infoecunditate corporis ob foecunditatem animi in foeminis. Von der Unfruchtbarkeit Gelehrter Weibes-Personen. Halae Magd., 1743.
– **Péter.** Dissertatio inaug. med. de febri puerperali. Viennae, 1822.
Ringenbach M. József. Orvostudori értekezés. A nő élet-, kórtani s orvosrendőri tekintetben. Pest, 1846.
Ross Ferencz. A gyermekágyi láz. (Orvostudori értekezés). [Dissertatio inaug. de febri puerperali.] Buda, 1833.
Rupprecht Urban. Auszug der Geburtshilfe. Pest, 1872.
Scháf Miksa. Dissertatio inaug. med. de febri puerperali. Pestini, 1834.
Schaffer Oszkár. A szülés tanának és a műtevő szülészetnek alapvonalai atlasszal. A IV. kiadást magyarra fordította Bäcker József. Budapest, 1897.
– Szülészet. II. rész. A szülészeti diagnosztikának és therapiának boncztani atlasza. Magyarra fordította Bäcker József. Budapest, 1897.
Schehovics Lajos. Dissertatio inaug. med.-pract. de cancro uteri. Vindobonae, 1841.
Schmidt János György. Dissertatio inaug. med. de haemorrhagia uteri post partum nimia seu fluxu lochiorum inmodico. Jenae, 1759.
Schosulán János Mihály. Az halhéjas német vállaknak ártalmas voltukról való munka. Melyet német nyelven kiadott … mostan pedig magyar nyelvre fordíttatván kibocsáttatott. Pozsony, 1784.
– Abhandlung über die Schädlichkeit der Schnurbrüste. (Mieder). Pressburg, 1784.
– Dylo o sskodilwém Scnorowacich. W Presspurku, 1784.
– Dello illiti razlog zverhu. Skodlivoszti Senzkih Moderczev. Vu Posonu, 1784.
Schroeder Károly. A női ivarszervek betegségeinek kézikönyve. A II. kiad. után magyarra fordította Lendvay Benő, Budapest, 1876.
Schulhof Jakab. (II.) Fiatal nők utmutatója a terhesség és gyermekágyban. A kisdedek ápolása. Budapest, 1877.
– II. egészen átdolg. és bőv. kiadás. Budapest, 1890.
Schultz Henrik. Szülészet a gyakorlatban, a szülészeti poliklinikum három évi anyagának kapcsán. Budapest, 1894.
– A retroflexio uteri aetiologiájáról, pathologiájáról és theopiájáról. Budapest, 1897.
Schwarz Frigyes. Szülésznők zsebnaptára. I–III. évfolyam, Pécs, 1889–1891.
– Szülésznők kézikönyve. Pécs, 1891.
– Leitfaden der Geburtshilfe für Hebammen. Pécs, 1892.
– Szülészeti és nőgyógyászati közlemények. Budapest, 1895.
– A bábaügy hazánkban. Budapest, 1899.
– Bába-Káté. Pécs, 1899.
Segner János András. Disputatio de abortu. Göttingae, 1738.
– Disputatio de partu difficili. Götthigae, 1743.
Semmelweiss Ignácz Fülöp. Zwei offene Briefe an Hofrath Dr. Eduard Casp. Jac. v. Siebold in Göttingen. Pest, 1861.
– Zwei offene Briefe an Dr. J. Spaeth u. an Hofrath Fr. Wilhelm Scanzoni, Pest, 1861.
– Die Aetiologie, der Begriff, und die Prophylaxis des Kindbettfiebers. Pest, Wien u. Leipzig, 1861.
– Offener Brief an sämmtliche Professoren der Geburtshilfe. Ofen, 1862.

Seyfried János. Dissertatio inaug. med. de fluxu menstruo ejusque a norma aberrationibus. Vindobonae, 1837.
Sigmann Albert. Dissertatio inaug. med. de cura et privilegiis gravidarum. Pestini, s. a.
Sigmund József. Dissertatio inaug. med. exponens tractamen partus et puerperii sub decursu naturali normalique, prout in instituto obstreticio reg. scient. univers. Hungaricae Pestiensis locum habet. Budae, 1839.
Sims J. Marion. Kórodai jegyzetek a méhbántalmak, sebészetek felett, különös tekintettel a meddőség kezelésére. Ford. Báthory István Pest, 1868.
Siró István. Orvostudori értekezés az emlőkről. [Dissertatio inaug. med. de mammis.] Buda, 1839.
Skoták Adolf. Dissertatio inaug. med.-polit. de officiis circa gravidas. Pestini, 1836.
Smetatschek Antal. Dissertatio inaug. med. de morbis mammarum. Viennae, 1781.
Sporer György Mátyás. Dissertatio inaug. med. de catharrho genitalium. Viennae, 1819.
Steidele János Rafael. Magyar bábamesterség, irattatott német nyelven … által, melyet a felső hatalmasságnak parancsolatjára 26 tábla rajzzal megmagyarázva magyar nyelven kiadott Szeli Károly. Bécs, 1777.
– Magaviselésére rendmutató regulák, melyeket a terhes, szülő és gyermekágyas asszonyoknak hasznára német nyelven kiadott … és magyarra fordíttatott Gellei Mihály … gondviselése alatt. Buda, 1789.
– Zpráwa o kannstu babskěm, s připogenyme Figurani, od … německého gazyka přetlumočena od Jana Cherneyho W Pressporku, 1778.
Steinbach József. Die Sterilität der Ehe. Wien, 1888.
Szabó Dénes. A szülés vezetésének elvei. Budapest, 1892.
– **Sándor.** Az abortus kezeléséről. Budapest, 1899.
Szász (komolói) Lőrincz. Regulae prophylacticae pro gravidis. Specimen inaug. Vindobonae, 1835.
Szkolák Adolf. De officiis circa gravidis. Pestini, 1836.
Szohner József. Női egészségtan, vagy alapvonalai egy általános egészségi ápolásnak, különös tekintettel a női egészségre. Baja, 1859.
Tarnay Elemér. Női bajok. A női betegségek, azok lényegének, okainak, megelőzésének és kezelésének népszerű ismertetése. A leghiresebb kutforrások és saját tapasztalatai nyomán. III. olcsó kiadás. Budapest, 1893.
– A női betegségek megelőzése és gyógyítása. Népszerű orvosi magyarázatok a női test szerkezetéről, a nemi szervek müködéséről, a női nemi részek egyes betegségei alakjairól, a női betegségek kezelőséről, az általános gyógyászatról, valamint a különleges gyógyászatról. Budapest. 1884.
Tauffer Vilmos. A szülészet ügyének (bába-ügy) állása hazánkban, mint a gyermekágyasok nagy halálozásának egyik tényezője. Budapest, 1891.
– A bábaügy állása hazánkban az 1897. évben. Budapest, 1899.
Temesváry Rezső. Über die Anvendung der Elektricität bei Frauenkrankheiten. Wien, 1890.
– Dell' elettroterapia nelle mallati delle donne, Trad. dol Dott. M. Fermi. Parma, 1891.
– A női betegségek balneotherapiája. Budapest, 1895.
– Előitéletek, népszokások és babonák a szülészet körében Magyarországon. Budapest, 1899.
Tersánczky József. A falu bábája. A falusi bábák kiképzésére szolgáló segédkönyv. N.-Kanizsa, 1878.
Thill György Erib. Dissertatio inaug. med. de fluore albo. Jenae, 1682.

Tormay (Krenmüller) Károly. Bábászati kalauz. Kézikönyv falusi bábák számára. Szegszárd, 1846. – II. bőv. kiad. Pest, 1852. – III. jav. kiad. Pest, 1856.

– Wegweiser in der Geburtskunde. Ein Handbuch für Landhebammen. II. verm. Ausg. Pest, 1852.

– Terhességi naptár. A terhesség és szülés idejét biztosan kiszámoló, terterhes nők, bábák, orvosok, ügyvédek s törvényszéki birák számára. Pest, 1852.

– Schwangerschafts-Kalender. Zur richtigen Berechnung der Zeiträume der Schwangerschaft u. des Tages der Entbindung. Für Schwangere, Hebammen, Aerzte, Rechtsanwalte u. Richter. Pest, 1852.

Tuszkai Ödön. Klinikai szülészi műtétek. Budapest, 1892.

– A vízkezelés a nőgyógyászatban és szülészetben. Budapest, 1893.

Velits Dezső. A pozsonyi m. kir. bábaképezde. 1873–95. H. n., é. n.

Venos Zsigmond. Az emlőkről boncz-, ép- és kórtani tekintetben. (Orvostudori értekezés). [Dissertatio inaug. med. de mammis respectu anatomico, physiologico et pathologico.] Buda, 1841.

Vette János György. Disputatio inaug. de catameniis. Harderovici, 1711.

Vierey und Fournier. Das Weib im gesunden und kranken Zustande. Nach … mit Anmerkungen begleitet. von Renard u. Wittmann. Pesth, 1818.

– II. Aufl. 1845.

Weszprémi (Csanády) István. Bábamesterségre tanító könyv. Debreczen, 1760. (Cranz Henrik műve után).

Wolff András. De vecte Roonhuysiano emendato. Dissertatio inaug. obstreticia. Tyrnaviae, 1777.

Zatrog Dániel. Dissertatio inaug. med. sistens quaedam de muliere anatomice, physiologice et pathologice considerata. Pestini, 1822.

Zazula József. Értekezés a dajkáról. [Dissertatio inaug. med. de nutrice.] Pest, 1836.

Zohar Ferencz János. Dissertatio inaug. med. pract. de leucorrhoea. Vindobonae, 1827.

Zsoldos János. Asszonyorvos, melyben a szüzeknek, a házas, terhes, szülő, szült és koros asszonyoknak nyavalyáik adattatnak elő. Győr, 1802.

Zucker Leo. De metastasi lactea. Dissertatio inaug med. Pestini, 1836.

1851. Némberek titkai, anyák és hajadonok oktató könyve. Kolozsvár.

1882. Dajkakönyv. Utasítás a kisdedóvóknak (gyermek-kertészek) a falusi menedékhelyek vezetésére szánt dajkák kiképezésére. »Az orsz. kisdedóvó-egyesület« megbizásából összeállítá: az orsz. kisdedóvóképző intézet tanári kara. Budapest.

Év nélkül. (Sine anno.) Igen hasznos es draga nemes receptum avagy orvossag, mikoron az asszonyi allaton avagy szolgalo leanyon tunya, rest, avagy czáczogó szin vagyon: Errœl a betegségrœl talaltatot Bodalrius kœnyvébœl, es Aesculapiusbol, Galenusbol, Hypocrates kœnyvebœl, Es egyęb bánatos Doctoroknac könyvekbœl: Az Tudos es Bœlcz Doctor által (kinec neve) Nem gondoloc vele: œsszeszedœttetet. Kolozsvár, XVI. századból.

– A szülészet képekben. H. n.

5. Dermatologia. Cosmetica.

Antal Dávid. Orvostudori értekezés a bőrszenvekről, különösen a bubornyák, pikkelyek, hólyagcsák s bugyókról. Pest, 1845.
– Dissertatio inaug. med. de morbis cutaneis, sistens papulas, squammas, vesicas et bullas. Pestini, 1845.
Brankovics Gyula. A női szépség ápolása és fentartása. Ujabb adatok nyomán kibővítve. Budapest, 1894.
Csóréj Demeter. Dissertatio inaug. med. sistens monographiam adfectionum cancrosarum dermatis. Vindobonae, 1838.
Czanaki Máté. Scabiei encomium. S. 1., 1627.
– Nobile Scabiei Encomium. S. 1., 1627.
Godenich (godenbergi) Venantius. Dissertatio inaug. med de tinea. Pestini, 1819.
Grünschnek János. Dissertatio inaug. med. de pernionibus. Budae, 1784.
Hirschberger Ferencz Xav. Der Fussarzt. Neue erprobte Mittel und Recepte zur gründlichen Vertreibung der Hühneraugen, Frostbeulen, Fusschwielen, und des übermässigen Fusschweisses, nebst einer Abhandlung u. vielen nützlichen Behlerungen über die Pflege, Erhaltung und Stärkung der Füsse, das gefährliche Einwachsen der Nägel, Übereinanderliegen der Zehen u. dgl. m. Ferner mit einem Anhange, worin mehrere grössentheils ganz unbekannte und einfache Mittel angegeben werden, die Warzen im Gesichte u. an den Händen, so wie die Sommersprossen und Leberflecken gänzlich zu vertreiben, und das regelmässige Wachstum der Nägel an den Füssen und Händen bestens zu befördern. Nach vielseitigen praktischen Erfahrungen zusammengestellt. Kaschau, 1835.
Huszár Imre. Dissertatio inaug. med.-practica de herpete. Pestini, 1836.
Jacobovics Miksa Móricz. Note sur l'anthrakokali et sur l'emploi de ce nouveau médicament du docteur Pólya dans les affections herpétiques. Paris, 1840.
– Du molluscum. Recherches critiques sur les formes, la nature et le traitement des affections cutanées de ce nom, suivies de la description detaillée d'une nouvelle variété présentée á l'Academie royale des Sciences de Paris. Paris, 1840.
Jahn. A hajak ápolgatásáról, sok tapasztalatok után bebizonyosodott hasznos tudomány; mely által kihullások és őszülésök megakadályoztathatik; növésök, hosszuságok és sürűségekre nézve előmozdittathatik, ártatlan s bizonyos eszközök előadásával együtt; mint lehessen a kellemetlen szinűeknek tetszőt adni s a már megőszülteket ujra s tartósan megfesteni. Hazánk szépeinek kedvökért doctor ..... utmutatása szerint honi nyelven szabadon kiadta St(aut) J(ózsef) cs. k. fh. Kassa, 1829.
Jene C. A. Dissertatio inaug. de morbis cutaneis. Vindobonae, 1841.
Jeszenszky (nagy jeszeni) János. De cute et cutaneis affectibus. Wittebergae, 1601.
Jetteur János Joakim. Dissertatio inang. med. de calvitie. Budae, 1784.
Jezsó István. Dissertatio inaug. med. de psora. Pestini, 1834.
Joffe Hermann. Dissertatio inaug. med.-practica de aphthis. Vindobonae, 1836.
Jutassy József. Orvosi Cosmetica. Budapest, 1898.
– Kozmetika. Budapest, 1898.
– II. kiadás 1899.
Kaposi Móricz. Pathologie u. Therapie der Hautkrankheiten in Vorlesungen. Wien, 1880. (Franczia, angol és orosz nyelvre lefordíttatott.)
– V. Aufl. 1899.
– Über die Behandlung v. Lupus, Lepra u. anderen Hautkrankheiten mittels Kochscher Lymphe (»Tuberculin«). Wien, 1891.
– Atlas der Hautkrankheiten. Wien, 1898–99.
– **und Ferd. Hebra.** Lehrbuch der Hautkrankheiten. Erlangen, 1870–76.

Kern Benő. Dissertatio inaug. med. de tylosi. Budae, 1825.
Kirchmayr István. Dissertatio inaug. med.-therapeutica de zostere. Vindobonae, 1840.
Kiss (zilahi) Mihály. Dissertatio inaug. med. de Psora. Viennae, 1819.
Klenke Ármin. Gyakorlati szépítészet. Az egészség és szépség természetszerű ápolása. … után K.-Beniczky Irma. Budapest, 1878.
Kövér (rétháti) Márton. Dissertatio inaug. med. de herpete. Viennae, 1819.
Kriechenbaum János. Dissertatio inaug. med. de scabie. Vindobonae, 1836.
Lang E. A húgycső szűkületek és egyes bőrbántalmak electrolytikus kezelései. Budapest, 1891.
Lange Márton. Etwas über den Gebrauch der Schminke. Wien, 1785.
Lemberger Lipót. Dissertatio inaug. med. de cura scabiei. Pestini, 1847.
Lupini Dániel Márton. Dissertatio inaug. med. de lichene. Budae, 1778.
Lübeck János Károly. Die Toilette der Grazien, oder die Kunst die Schönheit der Damen zu erhalten, zu erhöhen, die mangelhafte zu ersetzen u. die verlorene herzustellen. Pest, 1815. II. Ausg. »Der Schönheitsfreund oder ärztlicher Rathgeber, die Schönheit zu erhalten u. s. w.« czímmel. Pest, 1818.
Maxai Mihály. Cosmeticae in artis formam redactae specimen primum. Francof. ad Viadr. 1754.
Merkel J. F. Der erfahrene Haararzt, oder die Haare des Menschen in ihrem gesunden und kranken Zustande. Eine vollständige Anweisung, die Krankheiten der Haare zu heilen, nebst einem Anhange über die physiognomische Bedeutung, diagnostische Würde, den Nutzen und Schaden des Abschneidens der Kopf- und Barthaare; über die regelwiedrige Haarbildung, das Ausfallen der Haare auch von Seiten der Homöopathie betrachtet, endlich die Haarwachsbefördernden und die Mittel zur Färbung der Haare. Für Ärzte und Nichtärzte. Pesth, 1834. – Ibid. 1840.
Mezger Kristóf Dániel. Dissertatio physiol.-pathol. de cuticula et cute. Altdorfii, 1685.
Michaud János Jakab. Der freundliche Arzt an der Toilette junger Damen und Herren, oder: Neuester erprobter Rathgeber zur Erhaltung u. Erhebung der Schönheit, enthaltend die bewährtesten und zugleich auch natürlichsten Schönheitsmittel. Ferner: Eine gründliche Anleitung zum zweckmässigen Gebrauche der warmen, besonders aber der kalten Bäder, und der wunderbaren Heilkräfte des Kalten Wassers überhaupt, als das unschuldigste und einfachste Mittel, die Reinheit, Festigkeit und frische Lebensfarbe der Haut zu befördern; Vertreibung der Warzen u. Sommerflecken: Behandlung der Haare, Mittel zur Beförderung des Haarwuchses, Färben der Haare, Anleitung zur Bereitung guter und unschädlicher Pomaden etc. Mit einem Anhange über das Auswachsen junger Leute, insbesondere aber der Mädchen. Worin die zweckmässigsten Mittel angegeben werden, um dieses schreckliche und den menschlichen Körper so sehr entstellende Uebel zu verhüten, nebst neuer Methode, ausgewachsene Knaben und Mädchen zu behandeln. Kaschau, 1835.
Morauchik András. Dissertatio inaug. med. de pemphigo. Viennae, 1815.
Müehr Ferdinánd József. Dissertatio inaug. med. de achoribus. Budae, 1783.
Müller József Antal. Dissertatio inaug. med. de frictione. Tyrnaviae. 1777.
Nékám Lajos. Über die leukaemischen Erkrankungen der Haut. Hamburg, 1899.
Obonyay János. Orvostudori értekezés a közhasznalatu szépítő szerek ártalmáról. Pest, 1846.
– Pipereasztal. Ártalmatlan és szépítő illatszerek a művelt hölgyek számára. Pest, 1846.
Opra József. Dissertatio inaug. med. de myrmeciasi. Pestini, 1834.
Pajor Sándor. Bőrgyógyászati zsebkönyv. Gyakorló orvosok és orvostanhallgatók részére. Budapest, 1891.

Pataki J. Die Kunst schön zu bleiben. Mit einem Lexikon der Schönheitspflege. III. Aufl. Wien, 1895.
– IV. neue rev. u. verm. Aufl. 1887.
Pfeiffer Gyula. Dissertatio inaug. med. de morbis cutaneis sistens classem primam, exanthemata. Pestini, 1845.
– **Lajos.** Dissertatio de Calvitie. Budae, s. a.
Pitner Gábor. Dissertatio inaug. med. de herpete. (Budae), 1780.
Plenck (Plenk) József Jakab. Doctrina de morbis cutaneis, qua hi morbi in suas classes, genera et species rediguntur. Viennae, 1776.
– Editio II. aucta. 1783.
– Lehre von der Hautkrankheiten. Aus dem Lateinischen übersetzt von F. August v. Wasserberg. Wien, 1777.
– II. verb. Aufl. 1789.
Pollák László. A bőrbetegségekről. Hebra tanár nyomán értekezésül. Nagyvárad, 1869.
Pólya József. Observationes de herpete eius complicationibus et remedio novo »Anthracokali.« Pestini, 1837.
– Beobachtungen über die Flechte und ihre Verbindungen nebst einem neuen specifischen Mittel zu deren Heilung, nämlich dem Anthracokali. Nach der lateinischen Handschrift des Verfassers übersetzt von Karl Ludwig Sigmund. Pest, 1837.
Poor Imre. A görvegek (Scrofulides), vagyis a görvélyokozta bőrbántalmak megalapítása és beigtatása a bőrbetegségek természeti rendszerébe. I. füzet. Pest, 1860.
– II. jav. kiadás. 1864.
Puchly Constantin. Specimen inaug. med. sistens systema cutaneum pathologice disquisitum. Vindobonae, 1839.
Rósa Ferencz. A hajápolásról. (Orvostudori értekezés). Buda, 1839.
Roth Alfréd és **Szigeti Gusztáv.** A bőrbetegségek gyógykezelésének rövid repertoriuma. (Az általános poliklinika, bőrkórtani osztályán divó gyógyeljárások). Átnézte Török Lajos. Budapest, 1899.
Schwimmer Ernő. Bőrkórtan. Budapest, 1874.
– A szájür önszenvi nyáktelepei. (Leucoplakia buccalis.) Budapest, 1878.
– Tudományos dolgozatok. Schwimmer Ernő betöltött 25-éves tanársága alkalmából. Irták: De Amicis T., Barthélemy, Campana R., Crocker H. Radcliffe, Hallopeau H., Jullien L., Kaposi M., Morris M., Neisser A., Thibierge G., Alapi H., Basch J, Beck C. S., Deutsch A., Havas A., Justus J., Marschalko T., Popper M., Róna S., Feleki H., Sellei J., Török L. Budapest, 1897.
Sellei József. A bőr és bujakórtan alapvonalai. Függelék: Az idegrendhez syphilise. Irta Hajós Lajos. Budapest, 1899.
Sennovitz Mátyás. Schönheitswasser oder einige Haupt-Recepte zur Erhaltung und Erhöhung der Schönheit für gute Mädchen. Den 19. Feber 1816. in der Eperiesser weiblichen Erziehungsanstalt ausgetheilt. S. 1., 1816.
Stainz Ferencz Imre. Dissertatio inaug. med. de peticulis. Pestini, 1817.
Steger Joachim Pál. Dissertatio inaug. med. de Tinea. Budae, 1782.
Szabó Ferencz. Diagnoses morborum cutaneorum illorum qui manifestantur per alienationem formae cutis. Dissertatio inaug. Pestini, 1838.
Szalay Imre (I). (aradi szárm.) Dissertatio inaug. med. de gutta rosacea. Budae, 1784.

– **(II.)** (szombathelyi szárm.) Dissertatio inaug. med. sistens synopsin morborum cutis secundum formas externas dispositorum. Viennae, 1818.

Szegedy (mező-szegedi) András. A zsebrék. Orvostudori értekezés. [De aphtis. Thema inaugurale.] Pest, 1838.

Thodorovits Lajos. Orvosi értekezés a bőr szenvekről különösen a gumócsok, pörsegek, foltok s toldalékul a bujasenyves kütegekről. Pest, 1845.

Török József. Egészséget nem rontó szépítő-szerek. (Orvostudori értekezés). Buda, 1842.

– **Lajos.** Az ekzema kór- és gyógytana. Budapest, 1892.

– A bőrkórtan kézikönyve. I. Általános rész. Budapest, 1898.

Urbán László. Dissertatio inaug. med. de pemphigo. Viennae, 1822.

Vajda Péter. A szépítés mestersége. Utmutatás a kellemetességek megszerzésére s kifejtésére, a bőr (az arcz, kezek, nyak, mell stb.), a hajak, bajusz, szemek, fogak stb. épentartására, szépítésére s hibáiknak elhárítására. Egy toldalékkal különbféle ékességszerek készítésmódjáról. Kassa, 1835.

Virányi Kálmán. Nincs többé kopasz fej! Vagy alapos utmutatás a haj-bajok gyógyítása s ép és szépen tartására egész késő korig. Az eredeti IV. kiad. után magyarra fordította … Pest, 1842.

Weiszmayer Márk. Cosmetica innocua. Dissertatio inaug. med. Budae, 1844.

Yang A. A szépség titkai. VI. bőv. kiad. Szeged, 1890.

1816. Recepte, 24 untrügliche, die jugendliche Schönheit der Damen und Herren zu erhöhen, zu verlängern und herzustellen. Pest.

1832. A hajak ápolgatásáról, sok tapasztalások után bebizonyosodott hasznos tudomány, mely által kihullások és őszülésök megakadályoztathatik, növésök, hosszaságok és sűrűségekre nézve előmozdíttatik, ártatlan s bizonyos eszközök előadásával együtt, mint lehessen a kellemetlen szinüeknek tetszőt adni s a már megőszülteket újra s tartósan megfesteni … H. n.

1837. A beretva, annak megélesítése és használata. Mind azok számára, kik önmagokat vagy másokat beretválnak. Egy toldalékkal a szakálszőrök betegsegeiről. Z. Dr. által. Kassa.

– Observationes de herpete, ejusque complicationibus et remedio novo »Anthrakokali.« Pestini.

1884. A női szépség, fentartásának, ápolásának és növelésének titka. Irta egy nagyvilági hölgy. Budapest.

1897. Az asszonyszépség titkai. A szépségápolás művészete. Irta Miklós mester. Budapest.

6. Morbi venerei.

Alapi Henrik. A húgyszervek némely betegségétől függő emésztési zavarok. Budapest, 1892.

Antal Géza. A húgyszervi bántalmaknak sebészi kór- és gyógytana. Budapest, 1888.

– Specielle chirurgische Pathologie und Theraphie der Harnröhre u. Harnblase. Stuttgart, 1888.

Attomyr J. Die venerischen Krankheiten. Ein Beitrag zur Pathologie u. homöopathische Therapie derselben. Leipzig, 1836.

Bell Benjamin. Abhandlungen über den bösartigen Tripper und die venerische Krankheit. Aus dem Engl. übersetzt. 2 Bde. Ofen, 1798.
Cullerier. Ueber das Quecksilber und seine Anwendung gegen syphilitische Krankheiten. Aus dem Französischen, mit Zusätzen von Dr. Renard. Pest, 1822.
Diescher János. Syphilis. Dissertatio inaug. med.-pract. Budae, 1838.
Dominkowski (junovczai) Fülöp Jakab. Dissertatio inaug. med. continens tractatus de syphilide theoreticam partem. Pestini, 1829.
Eiber Antal. Die venerischen Krankheitsformen und ihre Behandlung. Nebst einem Anhange über Vorbauungsmittel gegen syphilitische Ansteckung für angehende Aerzte u. Laien. Pest, 1861.
– IV. Aufl. 1875.
– Die Fortpflanzung des Menschen. Mit einem Anhange über die syphilitische Ansteckung, Dr. Rodet's zu Lyon. Für angehende Aerzte, Eltern, Erzieher u. Erwachsene beiderlei Geschlechts. Mit anatomischen Abbildungen. Pest, 1862.
– IV. Aufl. 1871.
Feleki Hugó. Az ivar- és húgyszervek blennorrhoeás megbetegedéseinek és az ezekhez csatlakozó bántalmak kór- és gyógytana. A húgycső és hólyagtükrözés (Endoskopia), valamint az operativ eljárások különös méltatásával. 2 kötet. Budapest, 1890/94.
– A férfi idült hugycsőblennorrhoeájának kórisméje s orvoslása. Budapest, 1893.
Gabriel János Sámuel. Dissertatio inaug. medica de plica polonica. Pestini, 1780.
Garai Antal. Népszerü útmutató a nemi betegségek és ezek észszerü gyógykezeléséhez. Budapest, é. n.
– II. kiadás. É. n. (1886.)
Genersich Jenő. Cura inunctoria. Dissertatio inaug. Vindobonae, 1841.
Goriupp Ferdinand. Syphilismus. Specimen inaug. polit.-med. Pestini, 1831.
Grossmann Lipót. A szem bujakóros bántalmai. Budapest, 1891.
Guth János. Dissertatio inaug. med. demedorrhoea urethrali. Viennae, 1819.
Huber Kristóf. Dissertatio inaug. med. de lue venerea. Viennae, 1768.
Kaposi Móricz. Die Syphilis der Schleimhaut der Mund-, Rachen-, Nasen- und Kehlkopfhöhle. (Habilitations-Monographie). Erlangen, 1866.
– Die Syphilis der Haut und der angrenzenden Schleimhäute, in drei Lieferungen, mit 76 Tafeln in Chromolitographie ausgeführt von Carl Heitzmann. Wien, 1873–75.
– Pathologie u. Therapie der Syphilis. I. Heft. Stuttgart, 1881.
– II. Heft. 1891.
Küttel János. Kurze Anleitung, die Lustseuche zu verhüten; und den venerischen Tripper bei Männern, auf eine neue Art zu heilen. Pest, 1807.
Lahner Ferencz. Das Wesen der Lustseuche, die Natur und Eigenschaften derselben, der Ursprung, die durch dieselbe entstehenden Uebel, die beste und einfachste Behandlungsart, die möglich oder unmögliche Ausmerzung aus dem menschlichen Geschlecht; nebst einem Arkanum gegen den Tripper oder weissen Fluss männlich und weiblichen Geschlechts. Pressburg, 1818.
La Mert Lima és Sámuel. Az önfentartás. Orvosi tanácsadó a nemi részek minden betegségeiben, melyek fiatalkori vétkek, nemi szerelem túlságos élvezete és ragály által származnak, gyakorlati megjegyzésekkel az idő előtti tehetetlenségről, női magtalanságról és azoknak gyógyításáról. A X. kiadás után átdolgozta és saját megjegyzéseivel bővítette Siklósy Károly. Pest, 1865.
Lang E. Hogyan óvjuk magunkat a venericus betegségektől? Budapest, 1895.

Laurentius. Személyvéd. Orvosi tanácsadó a nemi részek minden betegségeiben, melyek titkos ifjonczi bűnök, a nemi szerelemben túlzott élvezetek és ragály következtében származnak; gyakorlati észrevételekkel a koráni nősztehetetlenségről s női meddőségről és azoknak gyógyításáról. Elsőben közrebocsátotta S. La Mert Londonban. Bővítve sokképen megjavítva s több gyakorló orvosok közremunkálatával kiadta .... Lipcsében. Magyarra fordította E. Gedő János, állatorvos. Kolozsvár, é. n.
– Pest, 1850.
– Az önmegóvás, vagyis ne csüggedj. Magyarra fordítva a XXXV. kiadás után 60 magyarázó boncztani ábrákkal aczélmetszetekben. Lipcse, 1875.
Loew András. De lue venerea. Jenae, 1680.
Lukács János. Syphilis in genere. Dissertatio inaug. med. Pestini, 1836.
Miklositza Lőrincz. Dissertatio inaug. med. sistens brevem conspectum historiae et naturae verus syphilitici et emolumenta ex insitione ejusdem. Budae, 1844.
Mojsisovics (moisvári) György. Darstellung einer sicheren u. schnellen Heilmethode der Syphilis durch Jod-Praeparate. Wien, 1845.
Monau (Monavius) Frigyes. Crystallina, puta luis venerae novae species. Brunsvigae, 1665.
Mraček Ferencz. A syphilis és a venereás betegségek atlasza, pathologiájuk és therapiájuk alapvonalaival. Atdolgozta és bővítette Justus J. Budapest, 1899.
Nehr Loránt. Dissertatio inaug. med. de syphilide. Budae, 1829.
Novotny Lajos. A húgyszervek betegségeinek felismerése. Útmutató gyakorló orvosok és orvostanhallgatók számára. I. rész. A betegségek felismerése a tünetekből. II. rész. A betegségek felismerése a vizsgáló eszközök segítségével. III. rész. A húgyszervek gyakrabban mutatkozó bajai. – Tükörképek a húgyszervek különböző bajaiban. – Betegfelvétel. Budapest, 1895.
Oettinger József. Dissertatio inaug. med. de plica Polonica. Pesthini, 1834.
Pázsitzky Ede. Specimen inaug. de lue aphrodisiaca. Pestini, 1838.
Péczely Ignácz. Utasítás a bujakór gyökeres gyógyítására és gyógyszereim mikénti használatára. Budapest, 1883.
Plenck (Plenk) József Jakab. Methodus nova et facilis argentum vivum aegris venerea labe infectis exhibendi. Accedit hypothesis nova de actione metalli huius in vias salivales. Vindobonae, 1766.
– Neue u. leichte Art den mit der Lustseuche angestekten Kranken das Quecksilber zu geben. Nebst einem Versuche die Wirkung dieses Metalles in die Speichelwege zu erklären. Aus dem Lateinischen übersetzt von J. H. D. G. Wien, 1767.
– IV. Aufl. …
– Doctrina de morbis venereis. Viennae, 1779.
– Editio II. emendata. 1787.
– Lehre v. d. venerischen Krankheiten; aus d. Latein. v. F. X. v. Wasserberg. II. Aufl. Wien, 1786.
– III. Aufl. 1793.
Pólya József. Az ember nemi tekintetben. Leirása az ember nemi részeinek egészséges és beteg állapotjokban. Pest, 1848.
Popper Mór. Az ondófolyás és egyes prostata bántalmak villamárammal való gyógyításáról. Budapest, 1898.
Purjesz Ignácz. Gyógyászati vényzsebkönyv bujakóros betegségekre nézve. Budapest, 1884.
Rábolt József János. Dissertatio inaug. med. de medorrhoea urethrali. Pestini, 1817.
Rechnitz János. Dissertatio inaug. med. de cancro in genere. Budae, 1835.

Róna Sámuel. A férfiak heveny húgycsőkankója. Budapest, 1891.
– A buja vagy nemi betegségek. Egyetemi előadásai fonalán orvosoknak és orvostanhallgatóknak. Budapest, 1894.
Rosenberg Károly Heinrich. Die Lustseuche in allen ihren Formen u. Stadien u. ihre gründliche u. schnelle Heilung. Ein theoret.-praktisches Handbuch für Aerzte u. Laien, treu nach Grundsätzen der rationell-spezifischen (homöopath.) Heilmethode u. den Ergebnissen vieljähriger zahlreicher Beobachtungen u. Erfahrungen bearbeitet 1. Abth. Wien, 1850.
Róthberger Dávid. De ulceribus syphiliticis. Dissertatio inaug. Budae, 1845.
Saint-Marie St. Über die Heilung veralteter venerischen Krankheiten ohne Quecksilber, mit Zusätzen u. einem Nachtrag. Herausgegeben von J. C. Renard. Pest u. Leipzig, 1822.
Schein Mór. A syphilis gyógykezelése. Budapest, 1898.
Schneider. Hogy óvjuk meg magunkat a syphilitikus ragályozástól? Függelékül: szabad-e házasságot kötniök a syphilitikusoknak? Ford. és Függelékkel ellátta Baján Miksa. Budapest, 1884.
Sellei József. A bőr és bujakórtan alapvonalai. Függelék: Az idegrendszer syphilise. Irta Hajós Lajos. Budapest, 1899.
Sigmund (ilanori) Károly Lajos. Ueber die Aufgabe der Heilanstalt und Klinik für syphilitische Kranke in grossen Städten. Einleitender Vortrag für das Studienjahr 1849–1850. Wien, 1849.
– Das von mir geübte Verfahren der Einreibungskur mit grauer Salbe bei der Syphilis. Wien, 1856.
– II. verm. u. verb. Aufl. »Anweisung zur Einreibungskur mit grauer Salbe bei Syphilisformen. Nach eigenen Beobachtungen.« Wien, 1859.
– III. umgearb. Aufl.: »Die Einreibungscur mit grauer Quecksilbersalbe bei Syphilisformen. Anleitung nach eigenen Beobachtungen« Wien, 1866.
– A bedörzsölési gyógymód bujakóralakoknál. A harmadik átdolgozot kiadás után magyarra fordítá Gabriely Kálmán. Buda, 1868.
– Vényminták … tanár bécsi egyetem kórodájából. A kórodán leggyakrabban rendelt, az előadásokon különösen jelzett vényminták, s a venericus és bujakóri betegek ápolása és kezelésénél követett rendszabályok gyüjteménye. A III. átdolg., bővített és jav. kiadás után magyarra ford. Kövér Gábor. Pest, 1871.
Spányik (halasi és köröskényi) József ifj. A bujakóralakok kór- és gyógytana. Orvosok és művelt nem orvosok számára. (Pataky-díjjal koszorúzott pályamű.) Buda, 1866.
Steinbacher J. A legényélet betegségei. Budapest, 1894.
Szabados János Nep. Orvostudori értekezés a bujasenyvről. [Dissertatio inaug. med. de syphilide.] Buda, 1841.
Szilézy Sámuel. Népszerü tanácsadó a titkos betegségekben; vagy útmutatás, hogy kell ilyen (bujasenyves, franczia) betegségekben orvos jelen nem létében bánni, hogy nagyobb baj és veszedelem nélkül elmuljanak. Pest, 1848.
Szöts András. A vénusi szerelem nyavajának rövid leirása és bizonyos orvoslása a legujabb tapasztalások szerint. (Irták Szöts és Ekstein.) Kolozsvár, 1803.
Tóth János Nep. Az elsődleges bujafekélyek kór és gyógytana. Pest, 1862.
Török Lajos. A syphilis gyógykezelése. Budapest, 1893.
Vajda L. Über den Einfluss des Quecksilbers auf den Syphilisprocess mit Berücksichtigung des sogennanten Mercurialismus. Klinische und chemische Untersuchungen. Zuzammengestellt von L. v. Vajda. Mit einem einleitenden Vorworte von Carl L. Sigmund Ritter v. Ilanor, und E. Ludwig. Wien, 1880.

Varga Mátyás. Dissertatio inaug. med. de syphilide. Vindobonae, 1827.

Weber Károly J. A bujasenyv orvos nélkül. Népszerű tanácsadó a két nem számára, minden ragályfertőzés ellen magukat lehetőleg biztosítani, vagy ha az megtörtént, egészségüket gyors és ártalmatlan uton ismét visszanyerni. Magyarítá Tompa Lajos. Kolozsvár, 1852.

Wendt János. A bujakórság, vagyis venusi nyavalya a maga egész kiterjedésében és formájában. Németből ford. Horvát József. Pest, 1830.

Winkler József. A bujakór és gyógyítása. Simon hamburgi orvostudor nyomán kivonatos vázlatban. Pest, 1864.

Wohl Mór. A higany felszívódása s kiválasztása kérdésének jelen állása, tekintettel a syphilis gyógyítására. Budapest, 1894.

Zanko József. Dissertatio inaug. med. de plica polonica. Pestini, 1834.

Zeissl Armin. Az alkati bujasenyv tankönyve orvosok és orvostanhallgatók számára. Magyarra ford. id. Purjesz Zsigmond. Pest, 1869.

Zlamál Vilmos ifj. A bujakóros bántalmak kór és gyógytana. Pest, 1871. (Nyomatott Pozsonyban.)

1803. A venusi vagy szerelem nyavalyának rövid leirása és bizonyos orvoslása az legujabb tapasztalások szerint. Kolozsvár.

Év nélkül. (Sine anno.) Személyvéd, orvosi tanácsadó a nemi részek minden betegségeiben, melyek titkos ifjonczi bűnök, a nemi szerelemben túlzott élvezetek és ragály következtében származnak; gyakorlati észrevételekkel a koráni nősztehetetlenségről s női meddősgéről és azoknak gyógyításáról. Kolozsvár.

7. Rhinologia. Otologia. Laryngologia. Stomatologia.

Abonyi József. A fogászat és műtéteinek rövid kézikönyve. Orvostanhallgatók és gyakorló orvosok számára. Budapest, 1888.

– A műfogászat rövid kézikönyve. Orvostanhallgatók és gyakorló orvosok számára. Budapest, 1892.

Aczél Sándor. A nők és a fogak. Budapest, 1895.

Adler Ignácz. Dissertatio inaug. med. de morbis tubae Eustachianae. Pestini, 1832.

Árkövy József. A fogak gondozása a gyermekek és felnőtteknél. Budapest, 1881.

Barna Ignácz. Fogászat. (Történelem. Élettan. Életrendi ügylet.) Pest, 1871.

Baumgarten Egmont. Az orrgaratür ideg- és reflex idegbántalmai. Tanulmány. Budapest, 1892.

– **Simon.** A gégehüdések tanának mai állása, azok okairól és tüneteiről. Klinikai tanulmány. Budapest, 1898.

Beer János. Dissertatio inaug. med. de angina suppuratoria. Pestini, 1785.

Beüky (felső-pulyai) József István. Dissertatio inaug. med. de vermibus nasalibus. Budae, 1782.

– Új lonyomat 1783.

Bőke Gyula. A külhangvezeték (meatus audit. ext.) általában és mellső és alsó falának megcsontosodása különösen. Pest, 1863.

– A fülgyógyászat tankönyve tanulók és orvosok számára. Buda, 1868.

Cohn L. F. Fogorvosi vezérfonal. Pest, 1870.

Cseresnyés (felső-őri) Sándor. A hallás előműszereiről, hallásról, ezeknek bajairól s orvoslásáról. Veszprém, 1832.
Deákné H. Zsuzsa. A fog egészségtana. Budapest, 1897.
Faber Mária Károly. Utasítások a fogak és száj észszerű épentartására. Bécs, 1862.
Ferk Incze. Dissertatio inaug. medica. Dentitio physiologice et therapeutice considerata. Buda, 1837.
Fischer Adolf. Egy uj orrcsap az orrüreg kimosására, és agy uj pöscsap a hólyag kiöblítésére. Bpest, 1880.
Gaal Gusztáv. Die Krankheiten des Ohres und deren Behandlung nach den neuesten u. bewährtesten Erfahrungen der berühmtesten deutschen, engl. u. französ. Aerzte, mit Benützung eines englischen Aufsatzes von T. Wharton Jones, systematisch dargastellt. Wien, 1844.
Glos Sámuel. Conservirung der Zähne. Für Familienväter als Rathgeber u. praktische Aerzte, nebst Beschreibung von 6 neuen dentistischen Instrumenten. Neusohl, 1852.
Herczegh János. Dissertatio phil.-med. inaug. de lapide Herculeo, ejusque virtutibus in haemorrhagia narium. Franequerae, 1703.
Hermann Adolf. A gégetükrészet, különös tekintettel az orvosi gyakorlatra. Pest, 1866.
– **József.** Orvostudori értekezés. Idült gög és gőgsiplob. Pest, 1846.
Hirschler C. M. Die Fehler und Krankheiten der menschlichen Stimmund Sprachorgane. Pest, 1862.
Horváth József. Dissertatio inaug. med. de otitide, et nonnullis ejusdem sequelis. Pestini, 1822.
Irsai Arthur. Az I-ső belklinika gégeambulatoriumának tíz évi fennállása alkalmából készült dolgozatok. Irták Fodor Géza, Gámán Béla, Gara Géza, Grosz Gyula, Preisach Izidor, Schrank Simon, Stipanics Elek, Tauszk Ferencz, Terray Pál, Vas Bernát, Weisz Ede dr.-ok. Budapest, 1893.
– Útmutató a gége és orrtükrözésben különös tekintettel a gyakorló orvosok és orvostanhallgatók igényeire. Budapest, 1894.
Janell Gyula. Gyógyítása minden száj- és fogbetegségeknek a valódi anatherin szájvíz által, használati utasítás és a rakhelyek hol a valódi szájvíz található. Bécs, é. n.
Kaposi Móricz. Die Syphilis der Schleimhaut der Mund-, Rachen-, Nasenund Kehlkopfhöhle. (Habilitations-Monographie.) Erlangen, 1866.
Kun Zoltán. Értekezés a fülbetegeknél alkalmazható vizsgálati módszerekről s azoknak kórjelzési és gyógyértékéről. Sárospatak, 1879.
– Az orrtükrészetről s annak gyakorlati értékéről az orr- és fülgyógyászat terén. Budapest, 1880.
– A gégetükrészetről s annak ellenőrzése mellett a heveny és idült hurutos gégelob és szövődményeinek, gyógykezeléséről. Sárospatak, 1887.
Lészai (fogarasi) Dániel. Dissertatio inaug. anatomico phys.-pathol. de dentitione prima et secunda investigationibus novis illustrata. Vindobonae, 1829.
Löffler Károly Ágost. Tägliche Vorsichtsregeln, die Zähne und das Zahnfleisch von der Jugend an stets rein und gesund zu erhalten. Zum Gebrauche für Eltern und Erzieher der Kinder. Pressburg, 1842.
Lőri Ede. A garat, gége és légcső elváltozásai az emberi test különféle betegségeinél. Budapest, 1885.
– Die durch anderwärtigen Erkrankungen bedingten Erkrankungen des Rachens, des Kehlkopfs u. der Luftröhre. Stuttgart, 1885.
Makara György. Orvostudori értekezés a fül és hallás bajairól. Pest, 1846.

Malatides (kis-babóti) Dániel. De Otalgia ejusque speciebus frequentius occurrentibus. Viennae, 1820.
Mandl Lajos. Traité pratique de maladies du larynx et du pharynx. Paris, 1872.
Máthé (bikafalvi) Domokos. A népszerű fogorvos. Utasítás a fogak és száj ápolásáról. Budapest, 1875.
– A legszükségesebb tudnivalók a fogak és a száj ápolásáról. Budapest, 1876.
– IV. kiad. 1885.
Maurice. Nincs fogfájás többé! Csalhatatlan útmutatás, mikép kelljen mindenféle fogfájást gyorsan és gyökeresen gyógyítni, a fogakat késő vénségig épségben megtartani, a romlottakat ismét helyre állítni, a hiányzókat ujakkal kipótolni … franczia munkája után Nagy János. Pest, 1842.
Navratil Imre. A gégebajok helybeli gyógykezelése gégetükör mellett. Pest, 1865.
– A gégebajok. Pest, 1866.
– Orrtükrészet. Pest, 1867.
– Gégesebészeti adatok, Pest, 1869.
– Laryngologische Beiträge. Bericht über die Abtheilung für Kehlkopfkranke im St. Rochusspitale zu Pest, umfassend die Krankenbewegung vom 12. Mai 1868. bis 31. Deczember 1870. Leipzig, 1871.
Neumann József. Lehet-e a chronicus gégehurutot gyógyítani? Budapest, 1893.
Onódi Adolf. Kisérleti adatok a gége hüdéseinek tanához. Budapest, 1890.
Pete Zsigmond. A fogfájás és fogromlás gyökeres gyógyszere. Pest, 1867.
Plenck (Plenk) József Jakab. Doctrina de morbis dentium ac gingivarum. Viennae, 1778.
– Von der Krankheiten der Zähne und des Zahnfleisches. Aus den Latein. von F. X. v. Wasserberg. Wien, 1778.
Politzer Ádám. Die Beleuchtungsbilder des Trommelfells. Wien, 1865.
– Lehrbuch der Ohrenheilkunde. Stuttgart, 1878.
– IV. Aufl. 1899.
– Die anatomische und histologische Zergliederung des menschlichen Gehörorgans im normalen und kranken Zustande. Stuttgart, 1889.
– Atlas der Beleuchtungsbilder des Trommelfells. Wien, 1896.
Purjesz Ignácz. A gyakorlati fülgyógyászat kézikönyve. Orvosok és orvostanhallgatók igényeihez mérve Kirchner V. egyet. mtr. műve nyomán. Budapest, 1889.
Rauth Ede. Dissertatio inaug. med. de otitide. S. 1., 1841.
Réthi Leopold. Die Krankheiten der Nase, ihrer Nebenhöhlen und des Rachens, mit Einschliessung der Rhinoskopie und der localtherapeutischen Technik. Wien, 1892.
– Motilitäts-Neurosen des weichen Gaumens. Wien, 1893.
– Die polypoide Rhinitis und ihre Behandlung, nebst einem Berichte über 200 Amputationen des hinteren Muschelenden. Wien, 1884.
Rinaldi Péter C. Antal. Dissertatio inauguralis med.-pract. de phthisi laryngea et tracheali. Vindobonae, 1829.
Stenczel Sándor. Dissertatio inaug. med. de phthisi epiglottidis. Budae, 1838.
Störk Károly. Zur Laryngoskopie. Ueber Erkrankung des Kehlkopfes und das operative Heilverfahren bei demselben. Wien, 1859.
Stur Lipót. Dissertatio inaug. med. de otitide. Vindobonae, 1834.
Szuhány Márton. Dissertatio inaug. med. de odontalgia. Viennae, 1821.
Takács Pál. A szorgalmatos fogorvos, avagy megmutatott okai a fogfájásnak, egyszersmind a fogak tisztításának módja; és a fájdalom enyhítésére szolgáló

orvossága az odvas s a nedvességtől megromlott fogaknak. Németből. Buda, 1831.
Tomka Samu. A fül egészségtana. Budapest, 1894.
– A caisson-munkások fülbántalmáról. A heveny dobüreg és csecscsontlob conservativ gyógykezeléséhez. Budapest, 1896.
Trnka (krzowitzi) Venczel lovag. Historia cophoseos et baryecoiae. Vindobonae, 1778.
Turnovszky Frigyes. Handbuch der Zahn-Heilkunde und Zahnoperationslehre nach dem gegenwärtigen Standpunkte der Kunst und Wissenschaft. Mit einem Anhange über praktische Anwendung der Schwefeläther-Narkose, sowie der besten und neuesten Instrumente, nebst deren Abbildung in natürlicher Grösse auf 7 Tafeln. Pest, 1856.
Vajna Vilmos. A foghuzásról. Budapest, 1893.
Váll Ernő. A csecsnyujtvány felvésése és javallatai. Budapest, 1892.
– A külső hangvezeték elzáródása. Budapest, 1897.
Vidéki Ferencz. Népszerű értekezés a természetes és műfogakról. Budapest, 1881.
Wellner Lajos. A fogakról. A fogbajban szenvedők figyelmébe ajánlva. Veszprém, 1886.
Zsigmondy Adolf. Die Schweissbarkeit des kalten Goldes und das Plombiren mit Krystallgold. Wien, 1860.
– Über eine neue galvanische Batterie für Zahnärzte. Wien, 1860.
Zurbrucken Mihály. Dissert. inaug. med. de *ὀδουταλγία*. Vindobonae, 1763.

1831. A szorgalmas fogorvos. L. Takáts Pál.
1867. A fogfájás és fogromlás gyógyszere. Pest.
1894. Fogászati kalauz. Árkövy József, Hattyasy Lajos és Tigermann Mór czikkei a Pallas Nagy Lexikonából. Orvosok és orvostanhallgatók számára. Függelék: Vénygyüjtemény. Budapest.

8. Psychiatria.

Antalkovich (kalinyei) Imre. Dissertatio inaug. med. de psychopathiis. Viennae, 1840.
Benedek János. Dissertatio inaug. med. de mania et statu maniacorum in paroxysmo constitutorum. Trajecti ad Rhenum, 1762.
Donáth Gyula. A psychikaiszerállapotokról (anancasmus). Budapest, 1896.
– Az epilepsiás vándorösztön. (Poriomania). Budapest, 1899.
Epstein László. A menstrualis elmezavarról. Budapest, 1896.
Erlenmeyer Albert. Hogyan kell az elmezavarokat kezdetükben orvosolni? (A német »elmegyógyászati s törvényszék-lélektani« társulat által teljes pályadíjjal koszorúzott értekezés.) Negyedik bővített és javított kiadás után fordította Déry József. Pest, 1864.
– Uj olcsó kiadás. Budapest, 1878.
Fischer Dániel. Dissertatio inaug. med. de deliriis. Wittembergae, 1716.
Fogarasi Sámuel. Disputatio medica de mania. Franekerae, 1700.
Frederik Jenő. Az agyrémek (viziók) és az álomlátó elragadtatásoknak (eksztázék) eredetéről és természetéről. Egy titkos természeti tüneményre vonatkozó független tanulmány. Budapest, 1892.

Frimm Jakab. A hülyeség és a hülyeintézetek, különös tekintettel Magyarország hülyéire. Segélyszózat a magyar nemzethez a nyomorultak legelhagyatottabbjai érdekében. Budapest, 1884.
Gerschics István. Specimen inaug. de catalepsi. Budae, 1834.
Goldberger Móricz. Dissertatio inaug. phil.-meg. sistens primas lineas physiologiae et pathologiae psyches. Vindobonae, 1837.
Hajos Lajos. Kettős lelkek. A terheltek circularis elmezavaráról. Birálati tanulmány. Budapest, 1899.
Haliczky Antal. Imago melancholiae. Specimen inaug. Budae, 1833.
Hanák Mihály. Öszves dermengés s önképen kifejlett álomjárás története. Eger, 1832.
– Historia catalepseos compositae somnambulismique per se evoluti observata Agriae 1831–32. Aus dem Latein. übersetzt von … Leipzig u. Kaschau, 1833.
Hetényi Lipót. Az elmebetegek étiszonya és műetetése az orrüregen keresztül. Debreczen, 1883.
Hofsteter János Kristóf. Disputatio solennis medica de somnambulatione. Halae, 1695.
– II. kiad. 1704.
Keresztesi Pál. Disput. med. inaug. de somnambulis seu noctambulis. Franequerae, 1725.
Khien Nándor. Dissertatio inaug. med. Athenaeo Lucoreo de phrenitide. Wittembergae, 1666.
Konrád Jenő. A terjedő hüdéses elmezavar kezdeti szakai. Budapest, 1893.
– Az elmekórtan gyakorlatilag fontos tételei, tekintettel a közigazgatásra. Gyakorló és tiszti orvosok számára. Budapest, 1895.
– Elmebántalmakról a gyermekkorban. Budapest, 1895.
– A tébolyodottság (paranoia) klinikai formáiról. Budapest, 1896.
Krafft-Ebing R. báró. Az elmebetegségek tankönyve. Kórodai vizsgálatok alapján orvosok és orvostanhallgatók számara. Fordította Laufenauer Károly. II. kiad. Budapest, 1883.
– Az elmebetegségek általános kór- és gyógytana. Fordították: Moravcsik E. és Zofáhl Rezső. Átnézte: Laufenauer Károly. Budapest, 1886.
– Psychopathia sexualis. A visszás nemi érzések különös figyelembe vételével. Orvos-törvényszéki tanulmány. A VIII. kiadásból fordította Fischer Jakab. Budapest, 1894.
Laufenauer Károly. Az elmegyógyintézetek túltömöttségének okai és elhárításáról. Budapest, 1875.
Lendvay Benő. A hülyeség (cretinismus) a Csallóközben. Pozsony, 1887.
Martini Márton. Dissertatio inaug. med.-practica de daemonomania et ejus variis speciebus. Viennae, 1782.
Mátyus István. Dissertatio med. theoret.-practica de melancholia universali et hypochondriaca. Traj. ad Rhen., 1756.
Max József. Dissertatio inaug. med. de methomania. Pestini, 1835.
Moravcsik Ernő Emil. A gyakorlati elmekórtan vázlata. Különös tekintettel az elmebetegekre vonatkozó hazai törvényeinkre s ministeri rendeletekre. Budapest, 1888.
– Az elmebeli állapotok megfigyelésénél szem előtt tartandó főbb iránypontok. Budapest, 1891.
– A perlekedő tébolyodottságról. Budapest, 1893.
– Gyakorlati elmekórtan. Budapest, 1897.
Nagy Béla. Az urningokról. Budapest, 1895.

Oláh Gusztáv. A lángész és az elmekór. Két előadás. Budapest, 1885.
– Az elmebetegápolás, különös tekintettel Magyarország elmebetegségügyére. Budapest, 1889.
– **Gyula.** Defect elméjű kalandorok. Budapest, 1894.
Pinel Ph. Philosophisch-medizinische Abhandlung über Geisterverwirrungen oder Manie; aus dem Französischen übersetzt von Michael Wagner. Wien, 1801.
Politzer Lipót. Dissertatio inauguralis psychiatrica sistens disquisitionem psychopathiae memorabilis. Vindobonae, 1839.
Ribot Th. A lelki átöröklés. Az V. jav. és bőv. franczia kiadás után fordította Holló István. Budapest, 1896.
Richet Károly. Az ördöngösök hajdan és napjainkban. Tanulmány. Francziából ford. Erdélyi Béla. Nagy-Várad, 1880.
Rigger Pál József. Értekezés az ördöngösségről. Irta deák nyelven … Magyarázta Pucz Antal. Pest, 1820.
Rill József. A hülyék neveléséről és ápolásáról. Budapest, 1882.
Salgó Jakab. A hypnotismus tudományos- és gyógyértéke. Budapest, 1896.
– Az elmekórtan tankönyve. Budapest, 1899.
Schaffer Károly. Az agykimerülésről (cerebrasthenia) és ennek a terjedő hűdéses elmezavarhoz való viszonyáról. Budapest, 1896.
Schönaug József L. Dissert. inaug. phys.-med. de idiosomnambulismo. Vindobonae, 1838.
Schönböck J. József. Dissert. med. inaug. de melancholia. Vindobonae, 1826.
Schwartzer Ferencz. A lelkibetegek általános kór- és gyógytana, törvényszéki lélektannal. Orvosok, egészségügyi hivatalnokok és törvényszéki birák számára. Pest, 1858.
– **(babarczi) Ottó.** Die transitorische Tobsucht. Eine klinisch-forensische Studie. Wien, 1880.
– Előszó báró Krafft-Ebing Rikhard »A törvényszéki elmekórtan« czimű tankönyvéhez. Budapest, 1884.
– Valami az idegességről. Budapest, é. n. (1886.)
– »Csák« Vörösmarty Mihály tébolyalakja. Budapest, 1890.
– Psychiatriai jegyzetek. I. kötet. A szem psychiatriai tekintetből. A gyermekkor psychosisainak legfontosabb physikai és psychikai okai. A terhesség, szülés, szoptatás befolyása a psychikai életre. Typhus és psychosis. Influenza és psychosis. Pneumonia és psychosis. Budapest, 1894.
– II. kötet. Az elmebetegek jogvédelme a magyar törvények, miniszteri rendeletek és a joggyakorlat alapján. I. Magánjogi rész. II. Igazságügyi orvosi közigazgatás. Budapest, 1895.
– Közigazgatási elmekórtan. Budapest, 1896.
Senff (Sinapi) Mihály Alajos. Dissertatio inauguralis med. de mania. Harderovici, s. a.
Simon Tódor. Az elmebetegek agylágyulása. Fordította Niedermann Gyula. Budapest, 1875.
Stáhly György. Beschreibung einer Nachtwandlerin. Pest, 1835.
Szekulits Gergely. Dissertatio inaug. med. de mania. Budae, 1828.
Thomas Ernő Ferdinand. Dissertatio inaug. philos.-physiol.-med. de passionibus animi. Viennae, 1782.
Viszánik Mihály. Die Irrenheil- und Pflegeanstalten Deutschlands, Frankreichs, sammt der Cretinen-Anstalt auf dem Abendberge in der Schweiz, mit einigen Bemerkungen. Wien, 1845.
– Unterrichtsgrundzüge zur Bildung brauchbarer, verlässlicher Irrenwärter. Wien, 1850.

Vizi (nagy-enyedi) József. Dissertatio inaug. med. sistens Diagnostikon generale morborum psychicorum. Viennae, 1837.

Wipacher Dávid id. Disputatio inauguralis med. qua Casus aegri, somnambulationis morbo laborantis, resolutus sistitur. Lipsiae, 1717.

9. Paediatria. Vaccinatio.

Aikin C. R. Kurze Uebersicht der wichtigsten Erfahrungen über die Kuhpocken. Pest, 1802.

Avedig István. Dissertatio inaug. med. de opthalmia neonatorum. Vindobonae, 1831.

Bagellardus Pál. Libellus de infantium aegritudinibus ac remediis. Patavii, 1742.

– Tractatus de aegritudinibus infantum. Patavii, 1487.

– De aerumnis infantium. Venetiis, 1487.

– De aegritudinibus infantium, et morbis puerorum, cum appendice Petri Tolleti. Lugdini, 1537.

– De morbis puerorum. Lukdini, 1538.

Ballexserd. Fontos kérdés, miképen kelljen a gyermekeket természet szerint úgy nevelni, hogy egészségesek, nagyok, erősek és hosszú életűek lehessenek? Melyre leghelyesebben megfelelt az időben franczia nyelven …; melyért a harlemi Akadémiától egy arany pénzzel megajándékoztatott, most pedig a magyar nemzet hasznára németből fordította Domby Sámuel. Pozsony és Pest, 1807.

Balogh István (lelkész). Az oltalmazó himlő dicséretéről. Székesfehérvár, 1802.

– **(almási) Tihamér.** A sajátlagos roncsoló toroklob (Diphtheritis) ellen alkalmazott gyógykezelő módszerek birálata. Budapest, 1876(75.)

– A roncsoló, toroklob. Néhány felvilágosító szó a szülékhez. Budapest, 1877.

Bánóczy Gyula. A gyermek-ápolásról. Budapest, 1889.

Bastaschich Pál. Dissertatio do diarrhoea infantum. Pestini, 1819.

Bauer Lajos és **Kármán Samu.** Gyermekhygiene. Útmutató anyák számára a gyermekápolásban. – Átnézte és előszóval ellátta Bókay János. Budapest, 1899.

Békésy Géza. A gyermekek fürdőzésének közegészségi és gyógyászati jelentősége. Budapest, 1895.

Bene Ferencz. Rövid oktatás a mentő himlőnek eredetéről, természetéről és beoltásáról. Pest, 1802. (Megjelent latin, német, tót és horvát nyelven is.)

– III. megbőv. kiadás. A budai kiadás szerint. 1817.

– Kurzer Unterricht von den Schutzpocken. Nach der zweiten ungarischen Auflage in das Deutsche übersetzt. Ofen, 1817.

Bérczy János. Tanítása az oltalmazó himlő hasznáról. Pesten, 1805.

Berend Miklós. A csecsemők gastroenteritise. Cholera infantum. Budapest, 1897.

– **és Preisich Kornél.** A gyermekgyógyászat compendiuma. Budapest, 1899.

Bókai János (idősb). A garatmögötti tályogokról és a garatmögötti nyirkmirigylobról gyermekeknél. Budapest, 1876.

Bókay János. Gyermekkórházi vénygyüjtemény. Budapest, 1882.

– III. bőv. kiad. 1900.

– A pesti szegénygyermek-kórház története 1839–1883-ig. Budapest, 1884.

– Gyermekgyógyászati korrajz. Közreműködtek: Brück Miksa, Ékey Antal, Grosz Gyula, Szegő Kálmán, Hainiss Géza, Pataky Jenő, Szontagh Felix és Vámos Gyula. Budapest, 1891.

– Közlemények a heveny fertőző kórokról. Közreműködtek: Szegő Kálmán, Hőgyes Ferencz, és Szontagh Felix. Budapest, 1892.
– A csecsemők mesterséges táplálásáról. Két előadás. Budapest, 1898.
Borhek Ágoston és **Schréter Dávid.** Aufforderung an die Bewohner Zipsens zur willigen Aufnahme der Schutzpocken. Leutschau, 1804.
– Prohlássenj obywatelum widjku spiského k rozmonoženj pok ochranugjcych vějnené. W Lewoči, 1804.
Boros Sámuel. Dissertatio inaug. med. de chorea sancti Viti. Pestini, 1815.
Bors Lajos. Hogyan védjük gyermekeinket difteritis ellen? Budapest, 1892.
Borsos (nagy-enyedi) József. Dissertatio inaug. med. de examine functionum infantum pathologico. Vindobonae, 1835.
– **Márton.** A csecsemő- és első gyermekkor, házi nevelés tekintetében. Kolozsvár, 1838.
– II. kiadás, 1845.
Bossányi (nagy-bossányi) András. Közönséges népoktatás a természetes emberhimlőnek tulajdonságairól és a mentő- vagy tehén-himlőnek jeles hasznáról. Pest, 1808.
– Uj lenyomat 1813. – Ugyanez németül 1808. – Ugyanez tótul 1809.
Böjthy János. Orvosi értekezés a tehénhimlőről. [Dissertatio med. de variola vaccina.] Buda, 1836.
Braidwood Murray P. Anyák tanácsadója és útmutatója gyermekeik ápolásánál. Az angol eredeti II. kiadás nyomán. Átnézte és előszóval ellátta Erőss Gyula. Budapest, 1897.
Breger János. Dissertatio inaug. med. sistens semiologiam aegroti infantis. Vindobonae, 1841.
Brücke Ernő. Miként óvjuk gyermekeink életét és egészségét? Fordította Faragó Gyula. Budapest, 1892.
Calovino József Ferencz. Dissertatio inaug. med. de tussi convulsiva. Vindobonae, 1825.
Careno. A tehén-himlőről. Francziából ford. Stand. Pest, 1802.
Christ János Nep. Dissertatio inaug. med. de tussi convulsiva. Pestini, 1817.
Costein I. Die Schutz- oder Kuhpocke in den königl. herzoglichen Herrschaft Hungarisch-Altenburg. Ein Lesebuch für den Landmann jener Gegend. Pressburg, 1804.
Csákányi Alajos. Dissertatio inaug. med. Morbi evolutionis organismi. Pestini, 1840.
Csapó József. Kis gyermekek isputálja, melyben különbféle nevezetesebb nyavalyái és külső hibái a kis gyermekeknek és ezek eránt lehető orvoslásnak módjai hűségesen megirattak. Nagy-Károly, 1771.
– Valetudinarium infantile Hungaricum novum, sistens morbos infantium centenos, horumque tutos curandi modos subjunctis instructionibus cautelisque utilissimis centenis. Pestini, 1794.
Cseh (Csuzi) János. Dissertatio inaug. med. de rachitide. Franequerae, 1702.
Csízy Pál. Dissertatio inaug. med.-practica de morbis infantum. Budae, 1838.
Czepecz János Jakab. Dissertatio med.-obstetricia de cura infantum recens natorum. Tyrnaviae, 1776.
Davida Sándor. Dissertatio inaug. medica. Generalia morbis infantum. Budae, 1840.
Dolezsalek Antal József. Utasítás mikép kell világtalan gyermekekkel kisded koruktól kezdve czélszerüleg elbánni. Buda, 1837. (Németül is.)
Domby (gálfalvi) Sámuel. Fontos kérdés, mint kelljen a gyermekeket nevelni. Pozsony és Pest, 1807.

Dövény Pál. A gyermeki rángatózásról. (Orvostudori értekezés.) [De conoulsionibus infantum. Dissertatio inaug. med.] Pest, 1836.
Dubay Miklós. Miért szoptassa az anya önmaga gyermekét? (A »budapesti orvosi kör« által jutalmazott pályamű). Budapest, 1887.
– **Koller Gyula, Bókay János, Dirner Gusztáv, Csapodi István, Bőke Gyula, Ónodi Adolf, Dollinger. Gyula, Laufenauer Károly** és **Faragó Gyula.** A gyermek testi ápolásáról. Budapest, 1891.
Édeskuty Nándor. Dissertatio inaug. med. de variola vaccina.Viennae, 1840.
Eltér József. Dissertatio inaug. De morbillis. Budae, 1838.
Engel József. De morbillis. Dissertatio inaug. med. Pestini, 1836.
Erőss Gyula. A külső hőmérsék befolyása a csecsemők szervezetére. Budapest, 1884.
– Vizsgálatok ujszülött gyermekek rendes hőmérséki viszonyaira vonatkozólag. Budapest, 1885.
– Koraszülött gyermekek ápolásáról. Budapest, 1892.
– A csecsemők ápolása és gondozása. Budapest, 1894.
– Az ujszülött gyermekek viszonyai a szülőházakban és magángyakorlatban. Budapest, 1894.
Faragó Gyula. Az egészséges baba. Ifju anyák számára. Budapest 1889.
– A beteg baba. Gondos anyák számára. Budapest, 1889.
Farkas Benő. Levelek a komámasszonyhoz. Ismertetése a legszükségesebb tudnivalóknak a kisdedek ápolásáról és életük oltalmazásáról. Komárom, 1896.
Filatow Nil. Klinikai előadások a gyermekkori bélhurutok kór- és gyógytanáról. A csecsemőkorra különös tekintettel. Szerző engedélyével fordította: Politzer Alfréd. Budapest, 1894.
– A gyermekbetegségek kórisméje és tünettana. Therapeutikus útmutatóval. Szerző engedélyével a IV. eredeti orosz kiadásból fordította Demjanovich Emil. Budapest, 1896.
Flór Ferencz. Orvostudori értekezés. Kisdedápolás. [Cura infantum. Dissertatio inaug. med.] Pest, 1833.
Folnegovich Ferencz. Dissertatio inaug. med.-practica de vaccinationis valore. Vindobonae, 1825.
Fux József. Dissertatio inaug. med. de conservatione matrum et neonatorum eorundem. Budae, 1844.
Gelbstein Leopold. Orvostudori értekezés. Csecsemő ápolás. [Dissertatio inaug. med. de cura neonatorum.] Buda, 1844.
Gellei Mihály. Hauptbegriffe über die gefährliche Tödtlichkeit der natürlichen und sichere Gelindigkeit der geimpften Blattern. Neusatz, 1797.
Gerhardt Károly. A gyermekbetegségek tankönyve. A II. teljesen átdolgozott kiadás után magyarra fordították Kétli Károly és Torday Ferencz orvostudorok. Pest, 1872.
Gesztessy László. Orvostudori értekezés. Orvosi szózat az anyákhoz. [Dissertatio inaug. med. De lactatione infantum.] Pest, 1842.
Geyer Sámuel. Dissertatio inaug. med. de tussi convulsiva. Budae, 1837.
Giacich Antal Felix. A kisdedek fölnevelése és halandósága. Az olasz eredetiből ford. Gribovszky Jenő. Budapest, 1883.
Gottvald Gáspár. Orvostudori értekezés. A gyermekek testi nevelése a fogantatástól egész az emberkorig, vagy azon rendtartások előadása, melyek szerént a szülők gyermekeiknek ép testet és abban hasonló lelket szerezhetnek. Pest, 1839.
Gölis L. Antal. A testi gyermeknevelés megjobbítására szolgáló javallatok az első életszakaszokban, némely makacs és hirtelen megölő betegségektől, ártalmas

szokásoktól és visszaélésektől és veszedelmes ruházatoktól védő intésekkel együtt. A kezdő anyák számára ..... után németből fordítá a II. kiadás szerint Horváth József. Pest, 1830.

Granichstaedten Zsigmond Mihály. Dissertatio inaug. med. practica sistens icterum gravidarum et neo-natorum. Viennae, 1825.

Gross Ferencz Xav. Dissertatio inaug. med.-practica de tussi convulsiva. Vindobonae, 1830.

Grósz Albert. Az ujdonszülöttek szemlobjáról. Népszerü oktatás szülésznők számára. Budapest, 1883.

– **Gyula.** A gyermekek alkoholismusáról orvosi szempontból. Budapest, 1899.

Gyuricsics Sándor. Dissertatio inaug. med. de tussi convulsiva. Pestini, 1847.

Györky Lajos Márton. Synopsis physiologiae infantis ad paediatriam adplicatae. Specimen inaug. med. Pestini, 1837.

Haidenreich János Lajos. Von der Nahrung ganz kleiner Kinder und einigen Arten von Convulsionen, nebst einigen Mitteln dieselben zu verhüten und zu heilen. Wien, 1799.

Hainiss Géza. A védhimlőoltás (vaccinatio) kézikönyve. Orvosok és orvostanhallgatók számára. Budapest, 1895.

Haiszler György. Orvosi munkája. I. A főbb hideglelésekről, a pestisről és a hideglelős kiütésekről. Veszprém, 1801. – II. A hosszas nyavalyákról. 1802. – III. A gyermekkor és nőnem nyavalyáiról. 1837.

Hartmann Mihály. Dissert. inaug. med. de morbis primae infantiae. Pestini, 1840.

Héya Mihály. Aranyos kis csecsemőink nemzeti bimbócskáink ápolásának könyve. A magyar faj szaporátlanságára tekintettel írta és a szülőknek, szülésznőknek, a tudós orvosi rendnek figyelmébe ajánlja … Jubileumi, márczius 15-iki emlék. Kispest, 1898.

Hoenig J. R. Lipót. Dissert. inaug. med. de atrophia infantum. Pestini, 1844.

Hoffstaedter G. Márton. Dissertatio inaug. med. de tussi convulsiva. Pestini, 1831.

Horner István. Népszerű oktatás a tehén, vagy védhimlő oltásról. Eger, 1852.

Hőgyes Ferencz. Tapasztalati adatok a szabályos és szabálytalan alsó végtagok fejlődéséről a gyermekkorban. Budapest, 1894.

Hufeland Kristóf Vilmos. Az anyákhoz való jó tanácsa a gyermekek testi neveléseknek nevezetesebb pontjairól az ő életöknek első esztendejekben. Iratott németül 1799. esztendőben, most pedig magyarra fordította és némely megjegyzésekkel s világításokkal a magyar szabásokhoz alkalmaztatva kiadta őri Fábián László. Pozsony, 1802.

– A gyermekek testi nevelése! Jó tanácsok anyák számára a gyermekek testi nevelésének legfontosabb pontjaira nézve, a legelső években. Függelékkel, fiatal házasok számára, a születendő gyermekek iránti előgondoskodást illetőleg. Az eredeti IX. kiadás szerinti fordítást átnézte és előszóval ellátta Poor Imre. Pest, 1865.

Jakab István. Utasítás, mikép kell világtalan gyermekekkel csecsemő koruktól kezdve czélszerüleg bánni. Buda, 1838.

Jansekowich Miksa. Dissert. inaug. med. sistens quaedam circa examen morborum infantum. Budae, 1829.

Joó István. Dissertatio inaug. med. de lactatione infantum. Vindobonae, 1833.

Karácsonyi János. Orvostudori értekezés. Kalászok a gyermekkórjeltan köréből. [Semiotica morborum infantilium in excerptis. Dissertatio inaug. med.] Buda, 1843.

Katona Mihály. Értekezés a veres himlőnek tekintetes nemes Borsod vármegyében 1841-ik év télelő havában s e jelenvaló évben véghez vitt bé-oltása s annak sikere felől. Miskolcz, 1842.
Kende Mór. Az alkoholismus különös tekintettel a gyermek idegrendszerére. Budapest, 1899.
Keresztessy Frigyes Károly. Dissertatio inauguralis phys.-medica de physica juventutis educatione. Budae, 1842.
Kétly Károly. A gyermekhüdés. Paralysis infantilis. Budapest, 1874.
Kis József. Emlékeztetés a himlőbeoltásnak hasznára, az önnön magzatjokat igazán szerető szülőknek vigasztalására. Sopron, 1799.
– Erinnerung über den Nutzen der Pockenimpfung an Eltern und Menschenfreund. Aus dem Ung. übersetzt. Oedenburg, 1799.
Klimko János Kereszt. Dissertatio inaug. med.-practica sistens semiologiam aegroti infantis. Pestini, 1834.
Kolbány Pál. Einleitung zu einer vollständigen Abhandlung über die Kuhpocken, das wahre Schutzmittel gegen Blattern-Ansteckung. Pressburg, 1802.
Kollarits József. Dissertatio inaug. med. de eclampsia infantum. Pestini, 1833.
Koller Gyula és **Schmidt György.** Kórrajzok bonczleletekkel a gyermekgyógyászat köréből, észlelve a szegény gyermekkórházban. Közlik … Előszóval Balassa Jánostól. Pest, 1863.
Kollinsky Ignácz. Dissertatio inaug. med. de atrophia infantum. Pestini, 1835.
Konrád Jenő. Elmebántalmakról a gyermekkorban. Budapest, 1895.
Kovácsy János. De hydrocephalo acuto infantum specimen inaug. Pestini, 1831.
Kováts Mihály. Szükségben való és segedelem-tábla a vízbe fult, megfagyott és holtan születni látszott kisdedekre nézve. Pest, 1798.
Köpf János Nep. A jó édes anya, vagy miként kell a kisdedet okosan ápolni? Orvostudori értekezés. [Dissertatio inaug. de officiis maternis.] Pest, 1844.
Kresz Géza. Utasítás a gyermek táplálása, ápolása és felnevelésére. A szülők figyelmébe ajánlja … Budapest, 1885.
Krieger Lajos József. Dissertatio inaug. med. complectens therapiam tracheitidis infantum. Pestini, 1816.
Krinner József. De prima neonati educatione physica. Dissert. inaug. med. Budae, 1838.
Kugler Leopold. A fölserdülésről értekezik orvosdoctorrá létekor. [Dissertatio inaug. med. sistens pubertatem.] Budae, 1837.
Kuthy Emil. Mi az oka annak, hogy oly sok kis gyermek meghal? Kecskemét, 1883.
Lengyel (przemysli) Dániel. Szülők kötelességei gyermekeik iránt azok születése előtt és a születések utáni első években. Pest, 1861.
Lenhardt József. Dissertatio inaug. med. de commodis ex variolarum insitione. Jenae, 1770.
Löwy Adolf. Dissertatio inaug.-pract. med. diphtheritide. Budae, 1835.
Marikovszky (nagy – toronyai) György. A t. n. Gömör- és Kis-Hont törvényesen egyesült vármegyék rendeinek mély tisztelettel ajánlott a tehén- vagy mentőhimlőnek kiterjesztését tárgyazó a szüléknek, nevelőknek, egyházi és világi előljáróknak szivekre kötött buzgó kérése. Lőcsén, 1804.
Markus Sándor. A tehénhimlőoltás felől uralkodó előitéletek megczáfolását magyar nyelven kiadta ..... Nagy-Várad, 1811.
Marschal Henrik György. A nőtelen és nehézkeseknek, azaz anyáknak és gyermekeknek az ő különös nyavalyájokban és változásaikban való gyógyításokról és gondviselésekről szóló oktatás. A lányoknak, anyáknak és

gyermekeknek orvos-asszonyjok. Vagy a köz- és faluhelyt lakó népnek számára iratott könyv, mely főképpen a faluhelyt levő bába asszonyoknak kedvekért készíttetett, de minden jó anyáknak is az olvasásra hasznos és nékiek mintegy ajándék az ő leányjaiknak férjhez menetelekkor ajánltatik … által. Németből magyarra fordította Geodri János. Kiadta Lange Márton. Kolozsvár és Szeben, 1791.

Matavovszky Ferdinánd. Orvostudori értekezés. A görvélykór, annak lényege fölosztása és gyógymódja a pesti gyermekkórházban tett tapasztalatok után. Buda, 1844.

Mátéfy Ferencz. Orvosi értekezés a csecsemők szoptatásáról. [Dissertatio inaug. pol.-med. de lactatione infantum.] Pest, 1831.

Mauthner Lajos Vilmos. Die Krankheiten des Gehirn und Rückenmarks bei Kindern. Durch Krankheitsfälle aus dem ersten Kinderspitale erläutert. Wien, 1844.

– Kinder-Diätetik. Eine Anleutung zur naturgemässen Pflege und Erziehung des Kindes. Wien, 1853.

– III. verm. Aufl. 1857.

Mayr Godofréd. Dissertatio inaug. med. de variolis vaccinis insitorum. Viennae, 1825.

Medgyessy Pál. Dissertatio inaug. med. de tracheitide acuta infantum sive angina membranacea. Pestini, 1819.

Michailovics Konstantin. Dissertatio inaug. med. de tracheitide acuta infantum. Pestini, 1837.

Minnich Ede. Dissertatio inaug. med. Tussis convulsiva. Budae, 1845.

Mohr Mihály. A gyermek szemének ápolása. Budapest, 1895.

Mükisch István András. Dissertatio inaug. med. de symptomatologiae in morbis puerorum summo valore. Viennae, 1824.

Müller Mihály József. Dissertatio inaug. med. de varioloide vaccina insitorum. Vindobonae, 1823.

Nagy Sámuel. Az oltalmazó himlőről. Irta a komáromi nép megvilágosítására. Komárom, 1801.

Nehrer Ede Antal. Dissertátio inaug. med. de thrombo neonatorum. Vindobonae, 1830.

Neuhold János Jakab. Fundamentomos oktatás, miképpen köllessék a gyermekekkel sat. a két közönséges betegség: úgy mint a himlő és kanyaró előtt, benne és utánna bánnyi. Sopron, 1736. (Németül is megjelent.)

Neustädter Mihály. Kuhpocken-Katechismus oder Anweisung über die Art, die Kuhpocken einzuimpfen. Hermannstadt, 1801.

– Ueber die Kuhpocken-Impfung. Ein paar Worte zur Beherzigung für alle Familienväter in Siebenbürgen. Hermannstadt.1803.

Nyulas Ferencz. Kolozsvári tehénhimlő. Kolozvár, 1802.

Pantelin György. Dissertatio inaug. med. de variola vaccina. Budae, 1832.

Patzek József. Dissertatio inaug. med. sistens vaccinam. Budae, 1835.

Pechány Adolf. A gyermekek szellemi élete. Pozsony, 1894.

Plenck (Plenk) József Jakab. Doctrina de cognoscendis et curandis morbis infantum. Viennae, 1807.

– Lehre von der Erkenntniss u. Heilung der Kinderkrankheiten. Wien, 1807.

Pluhovszky Ferencz. Dissertatio inaug. med. sistens modum infantem neonatum naturae convenienter educandi. Budae, 1836.

Robitsek Károly. Az ujszülöttek szemgyuladása. (Orvostudori értekezés.) [Dissertatio inaug. med. sistens ophtalmiam neonatorum.] Buda, 1841.

– **Móricz.** Dissertatio inaug. med. de ophthalmia neonatorum. Pestini, 1834.

Rosen (rosensteini) Miklós. Az hójagos és veres himlőnek gyógyítására és beoltására való útmutatása. Melyet svéciai nyelvből németre fordított és jegyzésekkel szaporított Murai János András, mostan pedig … a gyermekek nyavalyájáról írt könyvéből kiszakasztván, magyar nyelvre fordított Báti János. Hozzá adván a skárlát hideglelés históriáját ugyan azon auctorból. Kolozsvár, 1785.

– Orvosi tanítás a gyermekek nyavalyáiknak megesmerésekről és orvoslásokról, melyet svéciai nyelven írt … most pedig magyar nyelvre fordított az 1781-dik eszt. göttingai IV. német kiadás szerint G. Domby Sámuel. Pest, 1794.

– Pozsony, 1812.

Rosenbaum Bernát. Dissertatio inaug. polit.-med. de educatione liberorum. Pestini, 1844.

Rothkrepf (Mátray) Ferencz. Orvostudori értekezés a kisdedek förödéséről és mosásáról. Pest, 1836.

Saarosy József. Dissertatio inaug. phys.-pathol. de infante. Vindobonae, 1834.

Sávoly Victor. Orvostudori értekezés. Nézetek a gyermekkórtan köréből. Pest, 1846.

Schaller János Nep. Orvostudori értekezés. Vitázás az uj szülött növeléséről. [Dissertatio inaug. med. de educatione neonati.] Buda, 1840.

Schaubauer Máté. Dissertatio inaug. physiol.-pathol. de pubertate. Viennae, 1827.

Schiff Ernő. A csecsemők hurutos gyomor- és bélbántalmainak mechanikai és diaetetikai kezeléséről. Budapest, 1892.

– Adatok az első életnapok folyamán elválasztott vizelet quantitativ chemiai összetételéhez. Budapest, 1892.

– Ujabb adatok az ujszülöttek haematologiájához, különös tekintettel a köldökzsinór lekötési idejére. (Az u. n. »tartalékvér« vér szerepe az ujszülött szervezetében.) Budapest, 1892.

Schlesinger Ignácz. Dissertatio inaug. med. de atrophia infantum. Pestini, 1839.

Schoepf-Merei Ágost. Jahres-Beitrag zur praktischen Medizin und Chirurgie in Kinderkrankheiten vom Pesther Kinderspital. Enthaltend: allgemeine pädiatrische Grundzüge, eine genaue Darstellung u. Behandlung der akuten Fieber, Entzündungen, Tuberkelsucht, Skrofelkrankheit u. s. w. mit Arzneivorschriften und pathologischen Sektionen, chirurgischen Operationen, mit vollständigen Abhandlungen über die Myo-Tenotomieen an krummen Gliedern, und die Operation des Schielens. Pesth, 1841.

– A pesti gyermekkórház és annak 3¼ évi hatásának rövid vázlatja az általa ingyen orvosolt gyermekbetegségeknek áttekintetével. Pest, 1842.

– Kurze Beleuchtung der Pester Kinderkrankheiten. Pest, 1842.

– Nehány szó általánosan megalapult ártalmas gyermeknevelési hiányok körül magyar szülőkhöz. Pest, 1844.

– A csecsemő kórtól a 15-ik évig terjedő 8576 gyermekkóresetek rendezete orvosi és sebészműtői tapasztalataim áttekintete. Pest, 1845.

– A pesti gyermekkórház 5½ évi müködésének áttekintete. Pest, 1845.

– A gyermekgyógyászat tankönyve. A pesti gyermekkórházban tett vizsgálatai s tapasztalatai nyomán a tudomány ujabb álláspontjához képest, számos kóresettel s kórismei táblákkal ellátva írta … Első kötet. (A fejbántalmak.) Buda, 1847.

Schubert János. Dissertatio inaug. med. de tussi convulsiva. Budae, 1832.

Schulhof Jakab (II). Fiatal nők útmutatója a terhesség és gyermekágyban. A kisdedek ápolása. Budapest, 1877.

– II. egészen átdolg. és bőv. kiad. 1890.

Schurm János. Dissertatio inaug. med. de atrophia infantum. Budae, 1825.

Schuschny Henrik. A csecsemő ápolása. Orvosi tanácsok. Budapest, 1886.

Schwester József Károly. Dissertatio inaug. med. de nutritione neonatorum. Viennae, 1815.
Seth János. Versuch über die Blattern-Impfung und deren wesentliche Vorzüge zur Beförderung dieser wohlthätigen Erfindung. Komorn, 1801.
Siklósy Károly. Orvosrendőrségi értekezés a lelenczházakról. (Orvostudori értekezés.) [Dissertatio inaug. pol.-med. de brephotrophiis.] Pest, 1844.
Spécz Károly. Dissertatio inaug. med. de asphyxia, ophthalmia et aphtis neonatorum. Budae, 1833.
Starovessky Károly Fülöp. Dissertatio inaug. med. complectens pathologiam tracheitidis infantum. Pestini, 1816.
Stein Lipót. Dissertatio inaug. med.-pract. de spasmis infantum. Vindobonae, 1833.
Steiner János. Gyermekgyógyászat orvosnövendékek és orvosok számára. A második jav. és bőv. kiad. után magyarra fordította Schulhof Jakab, Budapest, 1875.
– Tanácsok a gyermek természetszerű testi nevelésére. Ford. K. Beniczk y Irma. Budapest, 1878.
Straub Fridrik. Erläuternde Abhandlungen über Blattern, Schutzpocken u. deren Abarten. Für impfende Civil-Wundärzte und Nichtärzte, besonders Familienväter und Vormünder, die mancher Vorurtheile wegen, die Impfung ihrer Kinder verweigern. Pest, 1829.
Suták Mihály. Dissertatio inaug. med. de thrombo neonatorum. Pesthini, 1831.
Szabó Dávid. Kisgyermekes anyák könyve. A szabolcsmegyei s hajdukerületi orvos-gyógyszerész-egylet pályázati eszközléséből, legközelebb a szabolcsmegyebeli családanyák számára. Nyiregyháza, 1872.
– II. változatlan. kiad., 1873.
– **Endre.** Gyermekisme. Boncz és lélektani alapon. Kolozsvár, 1874.
– **József (III.)** (kolosvári). Vindiciae hominis nascentis. Specimen inaug. sistens necessitatem et momenta in negotio generationis voci naturae suam restituendi auctoritatem. Vindobonae, 1834.
Szathmáry József. A tehénhimlő oltásáról való rövid értekezés leginkább a közrendűek megvilágosítására intéztetve. Buda, 1818.
– Tractatus de inoculatione vaccinae in commodum plebis imprimis, editus per … Ex originali hungarico in latinum translatus. Budae, 1818.
– Kratko pokušenie o kalamlenju kravli boginja. Buda, 1818. (A tehénhimlő oltásról szerb nyelven).
Szegő Kálmán. A gyermek ápolása az első három év alatt. Budapest, 1889.
Szohner József. A gyermekgyógyászat alapvonalai. I. füzet. Pest, 1867.
Szőts (kőrösi) Sámuel. De ophthalmia neonatorum. Vindobonae, 1829.
Tamássy Lajos. Dissertatio inaug. med. de aphthis neonatorum. Pestini, 1820.
Terhes Benjamin. Dissertatio inaug. med. de ophthalmia neonatorum. Pestini, 1822.
Thim József. Himlőoltási útmutató, különös tekintettel a gyakorlati eljárásra. Hatóságok, községek, hatósági, kör-, községi és tiszti vizsgára készülő orvosok számára. Budapest, 1896.
– Az egészségügyi közigazgatás kézikönyve, különös tekintettel a gyakorlati eljárásra. Hatóságok, községek, hatósági, községi-, kör-, pálya-, kórházi, egyleti magánorvosok, gyógyszerészek, tanintézetek stb. számára. Három határidő naplóval. 2 kötet. Budapest, 1897.
Tormay (Krenmüller) Károly. Utasítás a védhimlő oltonyozására. Szegzárd, 1845.
Ullmann Móricz. Hernia umbilicalis infantum. Dissertatio inaug. med. Pestini, 1844.
Váli Ernő. A gyermekek heveny genyes középfül gyuladása. Budapest, 1894.

Valovics Gyula. Gyermekeink érdekében. Útmutatás anyáinknak, miként kell gyermekeinket ápolni. Budapest, 1884.
Váradi Sámuel. A tehénhimlő, avagy a vakczina természetének és terjesztése módjának rövid előadása. A vakczina képével. Bécs, 1802.
Wanyek János. Dissertatio inaug. polit. med. de educatione infantum. Budae, 1841.
Weszprémi (Csanády) István. A kisded gyermekeknek nevelésekről való rövid oktatás, melyben előadatik, miképpen kellessék azokkal bánni születésektől fogva három esztendős korokig. Hozzá-adattak a végin az egészségnek fentartására és a hosszú életnek megnyerésére tartozó szükséges regulák. Kolozsvár, 1760.
Widmann Károly. Dissertatio inaug. med. de hydrocephalo acuto infantum. Viennae, 1841.
Wittmann Lázár. A gyermekápolás rövid kézikönyve, tekintettel a hazai viszonyokra. Budapest, 1876.
Zsidák Ágost. Értekezés a gyermeknevelésről. [Dissertatio inaug. med. de educatione infantum.] Buda, 1844.

1791. A leányoknak, anyáknak és gyermekeknek orvos-asszonyjok, a köz- és falu helyt lakó népnek számára iratott könyv … Kolozsvár és Szeben.
1799. Emlékeztetés a himlő-beoltásnak hasznára. L. Kis József.
– Erinnerung über den Nutzen der Pockenimpfung. L. Kis József.
1802. Kolozsvári tehénhimlő. II. bőv. kiad. Kolozsvár.
– Kuhpocken-Katechismus oder Anweisung die Kuhpocken einzuimfen. Nach der Art des Beckerischen Nothu. Hülfsbüchlein, aus den besten bishero im Druck erschienen, die Kuhpocken-Impfung betreffenden Schriften in Frag u. Antworten abgefasst. Hermannstadt.
1812. Praecepta instituendae vaccinationis pro medicis et chirurgis regni Hungariae. Budae.
1818. Praecepta instituendae vaccinationis … L. 1812.
1838. Utasítás, mikép kell világtalan gyermekekkel csecsemő koruktól kezdve czélszerüleg bánni. Buda.
1867. Von den harten und weichen Geschlechtstheilen. – Der Kopf des Kindes. Pest. (Czimlap nélkül).
1880. Torokgyíkfélék és a diphteritisről. A művelt szülők számára. Nagykanizsa.

V.
Medicina publica.

1. Hygiene generalis et specialis. Prophylaxis generalis. Diaetetica (Makrobiotica). – Statistica.

Alföldi Izidor. Az egészségtan kézikönyve a középtanodák, képezdék és a műveltebb közönség számára. Pancsova, 1885.

Alföldy Dénes. A bor vegyelemzése, különös tekintettel a hamisításokra. Temesvár, 1880.

Ambró János. Irányeszmék a magyar állam területén felállítandó bába-intézetek szervezésénél. Pest, 1871.

– A pozsonyi közkórház és a bábaképezde hiányai. Pozsony, 1880.

Antoninus (Cassoviensis János). De tuenda bona valetudine. Cracoviae, 1535.

Bakonyi József. Adatok a veszteglő intézetek keletkezése, fejlődése és jelen állásáról. Hivatalos forrásból összeszedte .... Kolozsvár, 1858.

Balázs István. A kolozsvári piaczi tej egészségügyi szempontból. Tizenötféle kolozsvári piaczi tej részletes khémiai analizise. (Pályadíjjat nyert mű.) Kecskemét, 1899.

Balló Mátyás. Budapest főváros ivóvizei egészségi szempontból és néhány ásványvíz elemzése. Budapest, 1881.

Balogh Tihamér. Magán-egészségtan (Diätetika). Vezérfonal felsőbb leányiskolák, polgári leányiskolák és tanítónő-képzők számára. Budapest, 1889.

– Uj kiadás 1899.

– Egészségtan. Vezérfonal elemi iskolák számára. Budapest, 1890.

Balsarati Vitus János. De remediis pestis prophylacticis. 1564.

Baráth Ferencz. A prostitutio és befolyása a közegészségi állapotra. Angol forrás után átdolgozva. Pest, 1872.

Barth László. A vasárnapi munkaszünet közegészségi szempontból. Niemeyer Pál nyomán hazai viszonyainkhoz alkalmazva. Budapest, 1876.

Bauer Lajos és **Kármán Samu.** Gyermekhygiene. Útmutató anyák számára a gyermekápolásban. – Átnézte és előszóval ellátta Bókay János. Budapest, 1899.

Baumgarten János Keresztély. Dissertatio politico-phys. de arte decoratoria. (Az emberi test szépségének hátrányára levő dolgokról értekezik.) Lipsiae, 1791.

Bebrich József. Dissertatio inaug. med. de aqua, respectu dumtaxat politico. Budae, 1835.

Bécsi Gedeon. Schule der Gesundheitspflege. Vortrag, gehalten in der IV. Versammlung des südungarischen Lehrer-Vereines. Temesvár, 1872.

Békésy Géza. Az egészség könyve. Mindenkinek érthető tanítás az egészség ápolásáról. Budapest, 1897.

– A gőzzel való fertőtlenítés és eszközei a gyakorlat igényeire tekintettel. Budapest, 1898.

Bél Mátyás. Flos medicinae, scholae Salernitanae etc. Posonii, 1721.

Bencsik Mátyás. De remediis pestis prophylacticis. 1739.

Bene Ferencz. A himlő veszedelme ellen való oktatás. Pest, 1800.

– II. megbőv. kiad. 1801.

Beniczky (K.) Irma. Egészségkönyve. I. rész: Az emberi test. Egészségi szabályok. II. rész: A leggyakrabban előforduló betegségek, azok külső jelenségei s a betegápolás. Dr. Bock, dr. Reclam, dr. Menke s más tekintélyek nyomán. Budapest, 1875.

Berényi Ferencz. Járvány-ügyünkről, az óvintézkedésekre való tekintettel. A családi kör igényeihez alkalmazkodva. Budapest, 1894.

Bock Károly Ernő. Az egészség négy könyve. A magyar nép szükségeihez alkalmazva. Pest, 1859.

– Az iskolás gyermekek testi és szellemi épsége fentartásáról. .... után magyar nyelvre ford. Gönczy Pál. Pest, 1870.

– Egészségtan a nép számára, mely megtanítja az embert az egészség fentartására és helyreállítására. Átdolgozta Izsó Lajos. Budapest, 1874.

– Az egészséges és a beteg ember. A magyar közönség számára átdolgozta Faragó Gyula. Budapest, 1890.

Bodnár Sándor. Védekezés a cholera ellen. Budapest, 1892.

– A difteritisz elleni védekezés. Budapest, 1893.

– Egészségtan. Mesékkel és elbeszélésekkel. Népiskolai használatra. Budapest, 1894.

Bossányi (nagy-bossányi) András. Medizinisch-statistische Relation des Pester Bürgerlichen Kranken- und Versorguns-Instituts beim heil. Rochus 1805/6. S. 1. et a.

Boldini Róbert. Schutz, Verhalten und Heilmittel gegen die Cholera. Pest, 1866.

Botka Imre. Értekezés a mocsárokról, kór-oktani és orvos-rendőrségi tekintetben. [Dissertatio inaug. sistens paludes, respectu aetiologico et pol.-medico.] Buda, 1842.

Buday József. A feketeasszony vagy az oroszországi pestis, annak keletkezése, óvszerei és orvoslása. Budapest, 1879.

Bunzel Gábor. Dissertatio phys.-med. inaug. de animo sanitatis et morbotum. Pestini, 1838.

Buzinkai György. Rövid oktatás, miképen kellessék magunkat isten segítségével jó praeservativák által a pestis ellen védelmezni, vagy a pestisben levő betegeket orvosolni. Irattatott nemes szabad királyi Debreczen városa magistratusa rendeléséből, melyhez toldalékul adattattak, a pestis idejére alkalmaztatott egynehány szép könyörgések. Debreczen, 1739.

Bűben László. Egészségi Kalauz a nép számára. Budapest, 1897.

– II. kiad. 1897.

Büky (felső.pulyai) József. Hivatalbeli oktatás a pestis alkalmatosságával. Uj-Vidék, 1795.

Cadet de Vaux Antal. Azon eszközöknek jelentése, meljek által az árvízben szenvedett lakásoknak egészségtelen volta orvosoltathatik. D. Ferro német fordításából magyar nyelvre áttétetett. Pest, 1789.

– Intézet. Mi módon lehessen azon épületeknek, meljek a víz-áradástúl szenvedtenek, egészségtelenségeket eltávozni. Pest, é. n.

– Uj kiadás. Buda, é. n.

Carro János. Praktische Beobachtungen über die Schwefelräucherungen. Ans dem Französischen übersetzt von Joseph Wächter. Wien, 1818.

Chyzer Kornél. Zemplénmegye közegészségügyi viszonyai 1871-ben, s javaslat azok rendezésére a megyei uj szervezetben. Sárospatak, 1871.

– Jelentés zemplénmegye közegészségi viszonyairól. S.-A.-Ujhely, 1880.

– Emlékirat az 1876-diki XIV-ik t.-cz. értelmében rendszeresített járásorvosi és körorvosi intézmény tárgyában. S.-A.-Ujhely, 1882.

– Orvosügy a községben. A körorvosi intézmény hiányai. S.-A.-Ujhely, 1885.
– Közegészségügyi bajaink összefüggése természettudományi ismereteink hiányosságával. S.-A.-Ujhely, 1886.
– Az egészségügyre vonatkozó törvények és rendeletek gyüjteménye. 1854–1894. Hieronymi Károly m. kir. belügyminiszter megbizásából összeállítva. (Pótfüzet az I. kiadáshoz.) Budapest, 1894.
– **és Niedermann Gyula.** Védekezés a tüdővész ellen. Budapest, 1897.
– Elmebeteg-ügy, iszákosok menedékhelyei és védekezés a tüdővész ellen. Jelentés, melyet külföldi tanulmányútjukról a m. kir. belügyminiszternek benyujtottak … Kiadja a m. kir. belügyminiszterium. Budapest, 1898.
Csapodi István és **Gerlóczy Zsigmond.** Egészségtan. Polgári és felsőbb leányiskolák számára. Budapest, 1889.
– V. kiad. 1898.
– Egészségtan. Népiskolák számára. Budapest, 1890.
– III. jav. kiad. 1895.
Csatáry Lajos. Vasúti és hajózási egészségügy. Budapest, 1885.
Cseh Károly. Egészségügyi levelek egy anyához. Budapest, 1878.
Csatáry Lajos. Vélemény és tervezet az orvos-rendőri és ezzel együtt a kéjelgési ügy szabályozásáról. Budapest, 1877.
Cséri János. Budapest fő- és székváros prostitutió-ügye. Budapest, 1893.
Csernoch János. A halottégetésről. Esztergom, 1887.
Csillag Gyula. Az iszákosság korlátozásáról. Budapest, 1894.
Czizmadia J. Gyula. Egészségtani alapismeretek az egy és két tanitóval biró falusi népiskolák számára. Pozsony, 1897.
Csorba (szakácsi) József. Hygiastika vagyis orvosi oktatás, mit kell tenni az egészség fenntartására és a betegség gyógyítására addig is, míg orvos érkezik. Pesten, 1829.
– Észrevételek az álladalmi egészség rendezéséről hazánkban. Pécs, 1848.
Csurgovich Sándor. Societas conjugalis a parte sanitatis considerata. Dissertatio politico-medica. Pestini, 1826.
Dobrovits M. és **Pávay Vajna G.** Hogyan kell desinficiálni? Pozsony szabad királyi város egészségügyi megbizásából. Pozsony, 1886.
– Hogyan kell dezinficiálni? Különös tekintettel a kolera ellen teendő óvintézkedésekre. II. bővített kiadás. Pozsony-Budapest, 1893.
Donáth Gyula. A modern kulturállamok lakosságának testi elsatnyulása, különös tekintettel Ausztria-Magyarországra. Budapest, 1894.
– Der physische Rückgang der Bevölkerung in der modernen Culturstaaten mit besonderer Rücksicht für Oesterreich-Ungarn. Wien, 1895.
Dubay Miklós. A közegészségügy feltvirágozásának alapföltételei hazánkban. Budapest, 1875.
Duschak Jakab. Observationes geographiae medicinae. Dissertatio inaug med. Pesthini, 1846.
Edelmann Menyhért. Egy kuruzsló üzelmei. Adat Magyarország közegészségügyének jelenkori történetéhez. Nagyvárad, 1898.
Eigenbrodt. A városok tisztítása, lakhelyeink talaja növekedő elrondításának megelőzése érdekében, mint az egészségi rendészet legfontosabb feladata. Magyarra fordította Koller Gyula Budán, 1869.
Elischer Gyula. A halottak elégetéséről. Előadás. Budapest, 1874.
– Über Leichenverbrennung. Ein Vortrag. Budapest, 1874.
Erismann Frigyes. Népszerű egészségtan. Az eredeti II. kiadás után ford. Imre József. Az eredetivel összehasonlította Fodor József. Budapest, 1880.

Fabini Frigyes. Dissertatio inaug. politico-medica de inhumatione mortuorum. Pestini, 1822.
Fabris Girolamo. Sagglo di topografia storico-fisico-medico del litorale Ungarico. Fiume, 1838.
Falkenstein Lipót. Kellő óvintézkedések a cholera ellen. Budapest, 1886.
Falta Marcel. Hogyan óvakodjunk a trachomától, vagyis az egyiptomi szemfájástól, és miféle baj az? Szeged, 1899.
Falusi Mihály. Okos gyermek nevelés példája a köznép használatára, melyben rövideden előadatik, miképpen kell a gyermekeket születésük napjától fogva mind testi, mind erkölcsi tulajdonságaikra nézve hasznosan és okosan nevelni. Pozsony, 1805.
Fanta Adolf. Székesfehérvár város népesedési mozgalmának és közegészségügyének 10 évi története 1865-től 1874-ig. Székesfehérvár, 1875.
Fanzler Lajos. Egészségtan. A legujabb tanterv szerint a polg. és felsőbb leányiskolák számára, valamint magánhasználatra. Budapest, 1888.
Farkas Benő. Védekezés a fertőző járványos betegségek ellen egészség ügyiszempontból. Komárom, 1883.
Fáy Aladár. Közegészségügyi szolgálat a községekben. Budapest, 1899.
Fejér Antal. A józan életnek némely reguláji. Ford. latinból … II. kiadás. Kiadja ujra fia, Fejér Elek. Pest, 1815.
Fekete Gyula. Az iszákosság, annak befolyása a társadalom életrendjére, és az ellen való védelem irányelvei. (A magyar tudományos akadémia által Sztrokay-díjjal jutalmazott pályamű.) Budapest, 1891.
Feleki Hugó. A divat befolyása az egészségre. Budapest, é. n. (1886.)
Felix A. Wie der Teufel das Branntweintrinken erfindet. Ung.-Altenburg, 1859.
Felvinczi György. De conservanda bona valetudine liber scholae Salernitanae. Az Angolországban levő Salernitana scholának jó egészségről való megtartásának módjáról irott könyve. Mely most magyarra fordíttatott és rhythmusokban alkalmaztatott. Lőcse, 1694.
Fényes Elek. Magyarországnak s a hozzákapcsolt tartományoknak mostani állapota statisztikai és geographiai tekintetben. 6 kötet. Pest, 1836–40. (Hazánk egészségügyi viszonyait mellesleg tárgyaló munka.)
Ferro Paskal József. Nähere Untersuchung der Pestansteckung und über Schädlichkeit der Contumazen. Nebst 2 Aufsätzen über Berichte aus der Moldau und Walachei. Wien, 1787.
Fésüs Menyhért. Értekezés az ember testi neveléséről. Buda, 1829.
Fischoff Ignácz. Dissertatio inaug. med. de nocivo influxu vitae urbanae in sanitatem. Budae, 1839.
Fodor József. Az árnyékszék-rendszerekről, tekintettel a hazai és főleg a pesti viszonyokra. Pest, 1869.
– Közegészségügy Angolországban, tekintettel az orvosügyre, orvosi rendészetre és törvényszéki orvosi ügyre, valamint a hazai viszonyokra. (A m. tudom. akadémia által 200 aranyas nagy jutalommal kitüntetett mű.) Budapest, 1873.
– Az egészséges házról és lakásról. Három előadás. Budapest, 1877.
– A közegészségügy. (Hivatalos jelentés a Párisban 1878-ban tartott egyetemes kiállításról). Budapest, 1879.
– Egészségtani kutatások a levegőt, talajt és vizet illetőleg. Budapest, 1880–81.
– Hygienische Untersuchungen über Luft, Boden und Wasser. Braunschveig, 1881–82.
– Néhány készülék egészségtani előadásokhoz és kisérletekhez. Budapest, 1883.
– Hygienische Versuchs- und Vorlesungs-Apparate. Budapest, 1883.

– A lakásviszonyok befolyása a cholera és typhus elterjedésére. Budapest, 1884.
– Egészségtan a középiskolák felső osztályai számára, valamint magánhasználatra. Budapest, 1886.
– II. kiad. 1893.
– A tudományok, az egyetem és a közjólét. Budapest, 1895.
– A tiszti-orvosi kiképzés és minősítés reformja, tekintettel az egészségtudomány és közegészségügy igényeire. Budapest, 1898.
Forgó György. Utasítás az egészségre ügyelő hivatalnokoknak. Pest, 1831.
Fraenkl Jakab Gyula. Specimen inaug. med. Circumcisio respectu medico. Pestini, 1839.
Friedenreich J. Chr. Anweisung, wie man sich vor allen ansteckenden Krankheiten, insonderheit für jetzt grassirenden hitzigen Fleck- und Fäulung-Fiebern verwahren könne. Für solche, die nicht selbst Aerzte sind. Auf Verordnung eines Wohllöbl. Magistrats der k. Freistadt Bistritz und des dazu gehörigen Distrikts. Für hiesige Stadt- und Landleute zum Besten und wohlmeinenden Unterricht entworfen. Bistritz, 1791.
Friedrich Vilmos. Gyárak egészségügyi intézményei, különös tekintettel a hazai közegészségügyi törvényekre. Budapest, 1897.
Fromm Pál. Orvostudori értekezés. A kurúzsok orvosrendészeti tekintetben. [Medicaster respectu pol.-medico. Dissertatio inaug.] Buda, 1841.
– Statisztikai egészségügyi adatok Budapest főváros IV. kerületéről az 1882., 1883. és 1884. években. Budapest, 1885.
Fuchs Ferencz Xav. Ars longaevae vitae per medicam corporis et animae curam, quam quisque sibi debet ex legrationis practicae, praecipiente animae, et corporis culturam etc. Posonii, 1804.
Fuker Frigyes Jakab. De salubritate et morbis Hungariae schediasma. Lipsiae, 1777.
Gaal (Gyulai) Miklós. Anleitung zur Herstellung zweckmässiger Abtritte, Kloaken, Kanäle u. s. w. nach den neuesten Erfahrungen und Verbesserungen, nebst Beschreibung eines neu erfundenen Schlauch-Abtrittes mit freistehenden Schläuchen. Brünn, 1841.
Gallik Géza. Útmutatás a tápszerek, edények, szövetek és egyéb házi czikkek orvosrendőri vizsgálatára. Orvosok, gyógyszerészek,rendőrhatósági közegek s kereskedők számára. S.-A.-Ujhely, 1879.
– II. telj. átdolgozott és bőv. kiadás. Kassa, 1887.
Gärtner Ágoston. A közegészségtan alapvonalai. Orvosnövendékek, orvosok, építészek, mérnökök és közigazgatási hivatalnokok számára. A II. bőv. és jav. kiad. után fordította és jegyzetekkel ellátta Rigler Gusztáv. Budapest, 1896.
Gelléri Mór. Az ipari és gyári alkalmazottaknak betegség esetén való segélyezéséről szóló törvény végrehajtására és életbeléptetésére vonatkozó ministeri rendeletek. A segélypénztárak alapszabályainak mintáival és a legfontosabb kezelési könyvek berendezésére vonatkozó mintákkal. Budapest, 1892.
Gelsen Károly. A mézes hetek egészségtana. Az eredeti mű ötödik kiad. után ford. Baján Miksa. Budapest, 1894.
Gerlóczy Gyula. A közegészségügy szerepe a nemzetgazdaságban. Budapest, 1891.
Goriupp Ferdinand. Syphilismus. Specimen inaug. polit.-med. Pestini, 1831.
Gömöri Dávid. A pestisről való orvosi tanácslás, a melyben miképpen kiki okos értelmének és az orvosi tudomány fundamentomának útmutatása szerint, magának, mind az egészséges testnek megoltalmazásában, mind pedig az dögleletes nyavalyában önnön maga orvosa lehet. Győr, 1739.

Graefe Károly Ferdinánd. Pestis ragadvány ellen óltalom .... orvosi tanácsadása Torgau lakóinak. Németből magyarra fordította egy barátjai s felebarátjai javán törekedő hazafi K. Sz. P. F. Bécs, 1814.

Granville A. B. Egészség-Kathekizmusa, vagy: az egészség fentartására és késő vénség elérhetésére szolgáló egyszerű szabályok, melyeket minden rendű s rangú személyeknek nem lehet elegendőkép ajánlani. A harmadik kiadás után angolból magyarra általtétetett. Kassa, 1836.

Gross Fülöp. De vino specimen inaug. diaetetico-politico-medicum. Pestini, 1830.

Grósz Lipót. Emlékirat a hazai betegápolási ügy keletkezése-, fejlődése- s jelenlegi állásáról; különös tekintettel a betegápolási költségekre. Buda, 1869.

Grünwald Pál. Orvostudori értekezés a gyógyszertári vizsgálatokról. Buda, 1839.

Gurdélyi András. Orvostudori értekezés. Az életrend. [Dissertatio inaug. med. de modis vivendi.] Pest, 1845.

Habersack Ferencz Adolf. Medicina Austro-Viennensis versice exposita sive regulae diaetetico-prophylactico-euphoristae, non solum sanitati conservandae, morbis imminentibus avertendis, et praesentibus per remedia obvia curandis, sed et honestis eruditorum discursibus ommino idoneae, et tam medicis, quam aliis erurditione conspicuis, utilitate aeque, ac jucunditate commendabiles compositae et collectae … Agriae, 1775.

Hartmann Fülöp Károly. Boldogságtan az ember testi életére nézve. Életrendi vezető az életen keresztül. A Schreiber Mór által átdolg. és bővített legujabb kiad. után L. Szabó Antal. Pest, 1864.

Hegedűs János. A nyilvános betegápolás ügye. A nyilvános betegápolás fedezéséről szóló 1898. évi XXI. t.-cz. Az ennek végrehajtása és életbeléptetése tárgyában kibocsájtatott 1898. decz. 21-én 123.000. sz. a. kelt b. ü. m. rendelet s az ennek mellékletét képező a kórházak, gyógyintézetek és üdülőházakról szabályrendelet, nemkülönben az ezen ügygyel összefüggő törvény, rendeletek, kisérve a törvény mint javaslat indokolásával. Budapest, 1899.

Hegyi János K. Dissertatio inaug. sistens morborum epidemicorum et contagiosorum quorundam diagnosin et prophylaxin politico-medicam. Pestini, 1830.

Herbert Tivadar Gottfr. Ein Wort über mögliche Verbesserung der Sumpfluft in den banatischen Ebenen durch eine naturgemässe Pflanzenphysiologie erläutert. Pesth, 1844.

Herczeghy Mór. Népies egészségtan, tekintettel az egészségügyi rendőrségre. Pest, 1866.

– Étude médico-practique sur lés épidemies et sur les moyens curatifs les plus efficaces pour combattre ces fléaux. Budapest, 1874. (Párisban nyomatott.)

Hermann János. Megyei orvosi eljárás. Pécs, 1845.

Héya Mihály. Oktatás halottkémeknek. Balassa-Gyarmat, 1887.

Hlatky Antal. Gesundheitsregeln zum Gebrauche für Schulen u. zur Beherzigung für Jedermann. Mit illuminirten Abbildungen der vorzüglichsten Giftpflanzen, Giftschwämme und eines tollen Hundes. Pressburg, 1826.

Homonay (irmesi) Imre. Szabályok egészség, illem, erkölcs, vallás és más hasznos dolgok tekintetében úri leánykák és finevendékeknek. Életbölcsességi tanácsok, régi, középkori és új történetekkel. Buda, 1855.

Horváth Farkas. Értekezés az árnyékszékrendszerek felett. Budapest, 1875.

– **Sámuel.** Rövid oktatás, miképpen kellessen magunkat a pestis ellen védelmezni, és a pestisben levő betegeket orvosolni. Pest, 1806.

Hőgyes Endre. A veszettség gyógyításáról. Kisérleti és statisztikai tanulmány, tekintettel különösen a Pasteur-féle prophylacticus gyógyításra. Budapest, 1888.

Hoffmann Frigyes. Gründlicher Unterricht wie ein Mensch etc. sein Leben und Gesundheit lang conserviren könne. Dem noch beigefügt ist ein ausführlicher Bericht (pag. 252–309.) von der Natur, Eigenschaft und herrlichen Kraft des ungarischen Weins etc. III. Aufl. Ulm, 1745.

Hufeland Kristóf Vilmos. Az emberi élet meghosszabbításának mestersége. Német nyelvből magyarra fordíttatott, a nehezebb helyeken megvilágosíttatott, alkalmatosság szerént a magyar hazára szabatott, néhol pedig megbővíttetett Kováts Mihály. Pest, 1798.

– II. kiadás. 1799.

– Az emberi élet hosszabbításának mesterségéről írott bővebb munkájának rövid foglalatja, Kolozsvár, 1798.

– Kunšt prodlauženi života lidského na swug naklad wydal Jiřj Palkowič. Dwa dilij. We Wacowe, 1800.

– Ars longaevae et hilaris vitae, (Posonii), 1805.

– Ugyanez szerb nyelven. Buda, 1807.

– Chudožestva k prodolzeniu života čełovjećeskajo s niemeckago na slavenoserbskij dialect prevedeno. Buda, 1807.

– Makrobiotika, vagy az ember életét meghosszabbító mesterség. Két rész. Ötödik megbőv. törv. kiadás. Fordítá és a magyar nyelvre való jegyzékekkel megszaporítá Kováts Mihály. III. magyar kiadat. Buda, 1825.

– Makrobiotika vagy hogyan hosszabbítjuk meg életünket. Klencke átdolgozása nyomán fordította Kemény Fülöp. Budapest, 1887.

Huszty (raszinyai) Zachariás Teophil. Diskurs über die medizinische Polizei. 2 Bde. Pressburg, 1786.

Illés (Edvi-) Pál. Gyermek-Diaetetika az az életrendszabályok fi és nő népnevendékek számára, emlékversekben foglalva. Pápa, 1858.

Institoris (mossóczi) Mihály. (ev. lelkész.) Impunitas vagae Veneris humano generi reique publicae multum noxia. Posonii, 1798.

Ixel Soma. A borsodi orvosgyógyszerész-egyletnek az orsz. közegészségügyi tanács törvényjavaslatára tett észrevételei, illetőleg módosításai. Miskolcz, 1874.

Jakab István. Dühös állatok marását és veszettségét távoztató orvosi közbátorsági rendeletek. H. n., 1836.

– Pestis elleni közbátorsági rend. Ford. németből. H. n., 1837.

Jakubovits Ferencz. A roncsoló toroklob és óvmódja népszerűen fejtegetve. N.-Károly, 1878.

Joachim Vilmos. Der Gesundheitsfreund der menschlichen Seele. Stuttgart, 1842.

Joannes Antal. De tuenda bona valetudine. Krakko, 1535.

Juba Adolf. Az iskolák építése és berendezése Németországban és Svájczban. Budapest, 1898.

Kamenszky István. Orvosi értekezés a magyarországi levegő egészséges létéről általánosan és felelet azon három kérdésre: melyek a köznép közönségesebb nyavalyái Magyarországban? Milyen okokból erednek azok? S micsoda diaetetikai életmóddal lehet elkerülni s megelőzni azokat? Pest, 1825.

Kátai Gábor. Mit kell tennünk a cholera csapásainak enyhítésére? Pest, 1866.

– Kholeraszabályzat egészségügyi hatóságok, orvosok és a közönség használatára. Fordítás Griesinger, Pettonkoffer és Wunderlich tanárok nyomán. Pest, 1866.

Kelemen Miksa. A jövő városa. Budapest, 1894. (A hygienicus városépítésről szól.)

– Die Stadt der Zukunft. Budapest, 1894.

Kéry (Bittner) Imre. Eszmék a közorvostan szabályozására Magyarországban. Pest, 1848. (Koszoruzott értekezés.)
Kessler János Mihály. Dissertatio inaug. med. de morbis hiemalibus feliciter avertendis. Halae Magd., 1744.
Kis József. Egészséget tárgyazó katechismus, vagyis kérdésekbe és feleletekbe foglalt oktatás. A köznépnek és az oskolába járó gyermeknek számára. Sopron, 1794.
– II. megbőv. kiad. 1796.
Klenke Ármin. Gyakorlati szépitészet. Az egészség és szépség természetszerű ápolása. ..... után K.-Beniczky Irma. Budapest, 1878.
Knie Márton József. Clinische Anekdoten über die Sanitäts-Beschaffenheit der königl. Freystadt Szegedin. Pest, 1788.
Kocsis József. Orvostudori értekezés. A halottas házak szükségéről. [Dissertatio inaug. pol.-med. de necessitate necrocomiorum.] Kecskemét, 1844.
Kolmár József. Makrobiotika, hosszu élet tükre. Pozsony, 1897.
Kontur Béla. A jó egészség könyve. Budapest, 1892.
Kovachich (senkviczi) József Miklós. Scholae Salernitanae praecepta conservandae valetudinis. Accesserunt alia diaetetica. Budae, 1821.
Kovács Áron. A külállamok nevezetesebb szárazföldi hadseregei egészségügyi szervezetének ismertetése. Budapest, 1898.
– **István** képviselőnek a prostitutió tárgyában tartott beszéde. B.-Gyula, 1880.
– **Sebestyén Endre.** Javaslat az álladalmi közegészség és orvosi ügy rendezéséről hazánkban. Az orvosi kar választmánya tervezete szerint fogalmazta .... Pest, 1848.
Köleséri (keres-eeri) Sámuel. Tractatus brevis de mediis, quibus vitae ac sanitas conservaretur et prolongaretur. Solnae, 1693.
Kőrösy József. Plan einer Mortalitäts-Statistik für Grosstädte. Wien, 1873.
– Az emberi élet-tartam és halandóság kiszámításáról. Budapest, 1874.
– Welche Unterlage hat die Statistik zu beschaffen um richtige Mortalitäts-Tabellen zu gewinnen? Denkschrift im Auftrage der internationalen statistischen Comission. Berlin, 1874.
– A pestvárosi kolerajárvány 1872 és 1873-ban. Budapest, 1876.
– Pestváros halandósága 1872 és 1873-ban és annak okai. Budapest, 1876.
– Die Sterblichkeit der Stadt Pest in den Jahren 1872–1873 und deren Ursachen. Berlin, 1876.
– Budapest halandósága 1874 és 1875-ben és annak okai. Budapest, 1877.
– Die Sterblichkeit der Hauptstadt Budapest in den Jahren 1874–1875 und deren Ursachen. Berlin, 1877.
– Influence des habitations sur les causes des Décès et sur la durée de la vie. Paris, 1877.
– A fővárosi halandóság kérdéséhez. Önvédelem és felvilágosítás. Budapest, 1879.
– Ueber den Einfluss der Wohlhabenheit und der Wohnverhältnisse auf Sterblichkeit und Todesursachen mit besonderer Berücksichtigung des Auftretens der infectiösen Krankheiten. Stuttgart, 1885.
– Die Sterblichkeit der Haupstadt Budapest in den Jahren 1876–1881 und deren Ursachen. Berlin, 1885.
– Armuth und Todesursachen. Zugleich ein Beitrag zur Methodologie der Statistik. Wien, 1886.
– Die Wiener impfgegnerische Schule und die Impfstatistik. Braunschweig, 1887.
– Die Sterblichkeit der Hauptstadt Budapest in den Jahren 1882–1885 und deren Ursachen. Berlin, 1888.

– Kritik der Vaccinations-Statistik und neue Beiträge zur Frage des Impfschutzes. Denkschrift an den IX. internationalen medicinischen Congress zu Washington 1887. Berlin, 1891.
– Neue Beiträge zur Frage des Impfschutzes. Zweite Beobachtungs-Serie: 1887–88. Referat an den X. internationalen medicinischen Congress, Berlin 1890–91.
– On the Influence of the age of Parents on the Vitalyti of their Children. Budapest, 1891.
– A hevenyfertőző betegedések statisztikája az 1881–1891-iki évekről és az időjárás befolyásának vizsgálata. Budapest, 1894.
– Statistik der infectiösen Erkrankungen in den Jahren 1881–1891 und Untersuchung des Einflusses der Witterung. Berlin, 1894.
– Die Pockenstatistik der Oesterreichischen Staatsbahngesellschaft. Ein Beitrag zur Kritik der Vaccinationsstatistik. Braunschweig, 1896.
– Die Natalitäts- und Mortalitätsverhältnisse ungarischer Städte in den Jahren 1878–1895. (Im Verein mit Gustav Thirring). Budapest und Berlin, 1897.
– Hitfelekezet, vagyonosság és foglalkozása a halálokokra. Budapest, 1898.
– A himlőoltás véderejéről. Négy statisztikai értekezés. Budapest, 1898.
– Budapest székes-főváros halandósága az 1886–1890-iki évben és annak okai. Budapest, 1898.
– Die Sterblichkeit der Hauptstadt Budapest in den Jahren 1886–1890 und deren Ursachen. Berlin, 1898.
– Zur internationalen Nomenclatur der Todesursachen. Kritische Bemerkungen zu Bertillon's Vorschlägen. Berlin, 1899.
Krafft János György. Dissertatio inaug. med. de hygiene. Vindobonae, 1822.
Kresz Géza. Miként lehetne Budapest fővárosát jó egészséges és megbizható tejjel és gyermektejjel ellátni? Budapest, 1883.
– Gyakorlati tapasztalatok a berlini közegészségi kiállításon s utközben és azok értékesíthetése fővárosunkban. Budapest, 1884.
– A tuberculosis és annak pusztítása ellen való védekezés, tekintettel hazánk és a főváros közegészségi viszonyaira. Budapest, 1884.
– Táp- és élvezeti szerek és használati czikkek hamisítása és ennek különösen a fővárosban megelőzéséről kiállított tárgyainak felsorolásával. Budapest, 1885.
– A mentés és első segély szervezése a fövárosban. Budapest, 1885.
– Kanyaró és köztisztaság a fővárosban. Budapest, 1886.
– Állítsunk fertőtlenítő intézeteket a cholera s egyéb ragályos kórok terjedésének meggátlására! Budapest, 1886.
– A cholera és az ellene való védekezés. Budapest, 1892.
– Házi egészségügyi szabályok. (3 rész.) Budapest, 1894.
Kun Tamás. A magyar főorvos tiszti köre. Miskolcz, 1863.
– Magyarország közegészségi és orvosi ügyének rendezése javaslati czikkekben. A tiszti orvosok müködését szabályozó rendeletekkel. Pest, 1869.
Kyr Pál. Sanitatis studium, ad imitationem aphorismorum compositum; item: alimentorum vires breviter et ordine alphabetico positae. Corona, 1551.
Lange Márton. Ueber die Lebensordnung zur Zeit epidemisch grassirender Faulfieber, besonders der Pest. Hermannstadt, 1786.
Lazánszky Tamás. Orvostudori értekezés a veszettségről. [Dissertatio inang. pol.-medica sistens curam prophylacticam hydrophobiae.] Pest, 1836.
Legányi Gyula. Az egészségi ismeretek könyve. Középiskolák számára és magánhasználatra. Debreczen, 1890.

Lendvay Benő. Huszonöt év Márkusfalva életéből. Elbeszélés a magyar nép számára. Kiadja az Országos közegészségi egyesület. Budapest, 1889.
– **Pál.** Közegészségünk miseriái, különös tekintettel a falvakra. Csepreg, 1885.
Lenhossék Mihály Ignácz. Anweisung für die in den k. Freistädten des Königreichs Ungarn bestellten Todtenbeschauer. Ofen, 1827. (Magyar nyelvre is lefordíttatott.)
– Instructio pro mortuorum revisoribus in liberis regiisque civitatibus regni Hungariae constitutis. Budae, 1828.
– Summa praeceptorum in administrando variolae vaccinae negotio per regnum Hungariae quam altiore jussu concinnavit … Budae, 1820.
– Diatribe de recta morum ratione, ut summo tuendae valetudinis praesidio, civibus academicis die 27. Junii 1830. dicavit … Budae, 1830.
Lessius Lénárt. Hygiasticon seu vera ratio valetudinis bonae et vitae una cum sensuum, judicii et memoriae integritate ad extremam senectutem conservandae. Cassoviae, 1726.
Leszner Dezső. Hogyan tanítsuk az egészségtant a népiskolában? Kis-Marton, 1885.
Lévai Izor. Közegészségtan, tekintettel a gyermeknevelésre. Szülők, tanítók és a serdültebb ifjuság részére. II. kiadás. Szabadka, 1888.
Linden Miksa József báró. A sáros, egészségtelen s haszonvehetetlen vizek jobbításáról s ihatóvá tételéről. Kiadattatott németül és magyarra fordíttatott Kassandra kiadójától. Bécs, 1794.
Linzbauer Ferencz Xaver. Statistik des Medizinal-Standes der Kranken- und Humanitäts-Anstalten der Mineralwässer, Bäder, Trink- und Gesundbrunnen von Ungarn. Wien, 1859.
– A magyar korona országainak nemzetközi egészségügye. Az egyes igazgatási tárgyak fejlődésének történetével. Hivatalos adatok nyomán. Pesten, 1868.
– Das internationale Sanitätswesen der ungarischen Kronländer. Pest, 1868.
– Néhány szó a magyar kormányhoz és a parliamenthez a közegészség szabályozása tárgyában. Budapest, 1874.
Lőrinczi Ferencz. A népszerű egészségtan rövid kézikönyve. A népiskolák számára, külföldi szerzők nyomán. Budapest, é. n. (1877.).
– Vezérkönyv a közegészségügyi szolgálat terén. Orvosok, gyógyszerészek, szülésznők, megyei, városi, községi tisztviselők, közegészségügyi bizottsági tagok használatára. Budapest, 1882.
– Függelék a »Vezérkönyv a közegészségügyi szolgálat terén« czímű műhez, orvosok, gyógyszerészek, szülésznők, megyei, városi, községi tisztviselők, közegészségügyi bizottsági tagok használatára. Budapest, 1884.
– A népszerü egészségtan rövid kézikönyve. Budapest, é. n. (1888.).
– Kormányrendeletek és gyógykezelési módozatok a roncsoló toroklob (Diphtheritis) iránt. Budapest, 1890.
– A közegészségügyi közigazgatás kézikönyve. Orvosok, gyógyszerészek, szülésznők, törvényhatósági és községi tisztviselök számára. III. kiadás. Budapest, 1892.
– Hogyan menthetők meg a tüdőgümőkórosok és mikép gátolható meg a tüdővész terjedése? Budapest, 1893.
Lutter József. Dissertatio inaug. pol.-medica de nosocomiis. Pestini, 1840.
Mahler Gyula (pozsonyi származásu)**.** Repetitorium der Hygiene. 2 Thle. II. vollst. neubearb. u. vermehrte Aufl. Leipzig, 1898.
Majer István (kanonok)**.** Egészségtan és életmentő tanácsok a nép számára. Esztergom, 1847.
– III. kiad. Eger, 1885.

Malách György. Matrimonium respectu pol.-medico. Dissertatio inaug. med. Pestini, 1844.
Maleter (Milleter) János. Höchstnöthige Erinnerung, wie sowohl die Bewahrung, als auch die Cur selbst, bei besorgender Contagions-Zeit anzustellen sei: auf Anordnung einer löbl. Gesundheits-Comission allda zum Druck befördert. Leutschau, 1739.
Marikovszky (nagy-tornyai) Gusztáv. Dissertatio inaug. pol.-med. de nosocomiorum utilitate. Vindobonae, 1829.
Markó László. A ragály és védekezésünk. III. kiadás. Miskolcz, 1893.
– A kolera és védekezesünk. II. kiadás. Miskolcz, 1893.
Maszák (Szegedy-) Elemér. A tuberculosis gyógyítása és a sanatoriumok. Budapest, (1897.).
Mátyus István. Diaetetica, ez az: a jó egészség megtartásának módját fundamentosan eléadó könyv. Két darab. Kolozsvár, 1762–66.
– Ó és uj diaetetica, azaz: az életnek és egészségnek fenntartására és gyámolgatására, istentől adattatott nevezetesebb természeti eszközöknek a szerint való elészámlálása, a mint azokra reá kaptak, és eleitől fogva mind ez ideig magok károkra vagy hasznokra vélek éltek az emberek, melyben hat darabokra intézve a maga elébbi diaeteticájának első darabját bővebben kimagyarázta; és sok ide tartozó régi szokásokkal és jeles történetekkel meg-megvilágosította .... Pozsony, 1787–93.
Maxai Mihály. Disputatio inaug. hygiastica do exercitatione corporis firmo sanitatis praesidio. Francof. ad Viadr., 1755.
Mediolanus Joannes. Flos medicinae, sive scholae Salernitanae de conservanda bona valetudine praecepta metrica. In usum adolescentiae edidit et perantiqua versione bohemica illustravit M(atthias) B(el). Posonii, 1721.
Miklós Ödön. Városok csatornázása a hygienia, mezőgazdaság és technika szempontjából. Budapest, 1882.
Mohr Frigyes Sámuel. Gesundheitslehre für die Jugend, nebst einigen pädagogischen Winken. Hermannstadt, 1804.
Molnár János (I) Orvosi törvény. Melyet a két ns. magyar haza hasznára készített … 2 db. Székesfejérvár, 1814–18.
– **Lajos.** Az erkölcsök, a közegészség és a prostitutió. Budapest, 1899.
Munkátsy Miklós. Orvosi értekezés a kórházak elrendeléséről. [Disssertatio inaug. med, de coordinatione nosocomiorum.] Buda, 1834.
Mutschenbacher Béla. Pár szó fővárosi közegészségügy kérdéséhez. Budapest, 1882.
Müller S. Zeitgemässe Mittheilungen bezüglich der Cholera-Epidemie in denen nebst belehrenden u. beruhigenden Erörterungen folgende die hohe Regierung die Gemeinden u. jeden Einzelnen sehr nah berührenden Fragen beantwortet werden, als: ob die Cholera ansteckend sei? Ob und wie man den Ausbruch u. die Verbreitung dieser furchtbaren Epidemie verhüten könne? Ob die bisherigen Massregeln, als: Contumaz-Häuser, Grenz-Cordons etc. zweckmässig seien? Pest, 1872.
Nagy Antal (ügyvéd). Prepisi za likare i ran vračitele kraljestva Ugerskoga. Buda, 1825. (Utasítások orvosok és állatorvosok számára Magyarországon).
– **József.** Népiskolai közegészségi szabályok. Nyitra, 1870.
– Belehrung und Verhaltungs-Maasregeln für die Todtenbeschauer. Neutra, 1871.
– Nyitramegye lakosságának egészségi állapotára károsan ható viszonyokról, ezek megszüntetését czélzó indítványokkal. Nyitra, 1883.

– **(alsó-szopori).** Dissertatio inaug. med. sistens salubritatem et morbis Hungariae. Vindobonae, 1836.
Némethy Károly. A nyilvános betegápolás költségeinek fedezéséről szóló törvény magyarázata. Budapest, 1899.
Niedermann Gyula és **Tormay Károly.** Orvosi statistika. A közgazdasági minister által szervezett statistikai tanfolyamban előadták .... Pest, 1869.
Novák Endre. A közegészség mint közgazdasági tényező az államéletben. II. kiad. Ungvár, 1893.
– **Sándor Ágoston.** A helytartósági rendes orvos viszonyai s kötelességei. Orvosdoctorrá iktatása ünnepélyére irta … [Dissertatio inaug. pol.-med. sistens officia et relationes physicorum in municipiis hungaricis.] Pest, 1842.
Ocsváry Ede. A magyar nemzet szaporatlanságának okai. Ungvár, 1863.
Oertel Honorius Gottfried. Dissertatio inaug. med. de diaeta literatorum. Posonii, 1775.
Oláh Gusztáv. Az elmebeteg-ápolás, különös tekintettel Magyarország elmebetegségügyére. Közalkalmazásban lovő orvosok számára. Budapest, 1889.
– **Gyula.** Magyarország közegészségügyi statisztikája. Az egészségügyi személyzet és a gyógyszertárak statisztikája Magyarországon. Hivatalos adatok alapján. Budapest, 1876.
– Magyarország közegészségügyi viszonyairól. Budapest, 1889.
– A községek feladatai a közegészségügyi szolgálat terén. A községi előljáróságok, a községi- és körorvosok, valamint az egészségügyi hatóságok használatára. Budapest, 1891.
– II. bőv. kiad. 1896.
– A fertőtlenítés kolera idejében. Orvosok, hatóságok, községi előljáróságok- és kolera ellen okszerűen védekezni akaró közönség használatára. Budapest, 1892.
– II. kiadás. 1893.
– Az ember és az egészség. Budapest, 1899.
Osváth Albert. A jó egészség. Belügyminiszter úr megbizásából. Budapest, 1890.
Palóczy László. A tehénhimlő beoltása terjesztésének elővitelére a felsőbb rendelések hagyomásához képest a megyebéli tisztviselők, orvosok, szülők és a városok s helységek előljárói számára. T. N. Borsod vármegye által kidolgoztatott közönséges rendszabás és utasítás. Feljegyzette és kiadta … Miskolcz, 1814.
Pásztry Antal. Dissertatio inaug. med. de vita ac modo eam prolongandi. Pesthini, 1832.
Pasiotas. Makrobiotikon balsamon. Pest, 1864. (Uj-görög nyelven és betükkel.)
Patrubány Gergely. Jelentés Budapest főváros tiszti főorvosi hivatalának 1874. évi működéséről. Budapest, 1875.
Pávay Vajna Gábor. A kolera, különös tekintettel az óvó rendszabályokra, fertőztelenítésre és Pozsony közegészségügyi viszonyaira. Pozsony, 1884.
– A kutyakérdés ügyében. Pozsony, 1886.
– Védekezés a tüdővész ellen. Népszerü előadás. Pozsony, 1898.
Peitsits Constantin. Dissertatio inaug. med.-polit. de pauperum aegrorum cura. Pestini, 1830.
Peterka József Sebestyén. A közönséges szegénysorsu publikumhoz szóló egésséget tárgyazó oktató beszédje, melyet hivataljának a kezdetén világosságra bocsátott … Vácz, 1805.
– A felséges királyi magyar helytartói tanácsnak rendelésein épült közönséges egésséget tárgyazó rendszabásai. Vácz, 1805.

Pettenkofer Miksa. Temetkezési helyek megválasztásáról. Magyarra fordítá Gabrieli Kálmán Pest, 1869.
»Philathes«. Titkos csoda és népszerek a reklám piaczán. Közmüvelődési és egészségügyi tanulmány a nemzetközi sajtó hirdetései és saját tapasztalatai alapján. Budapest, 1885.
Pillitz Vilmos. Tanulmányok a talaj absorptiója fölött. Budapest, 1876.
Piszling Vilmos Ferencz. Népszerü egészségtan … után magyarítá Navratil Imre Pest, 1858.
Pollák László. Javaslat a kéjelkedés szabályozására és a bujakór terjedésének meggátlására. Nagyvárad, 1870.
Poroszkay Ignácz (mérnök)**.** Hasznos volna-e Pest városát körülcsatornázni? Pest, 1866.
Preysz Kornél. A mesterséges ásványvizek, a szikvíz s a természetes ásványvizek védelme. Budapest, 1895.
– A tuberculosis a közegészségügy szempontjából s annak gyógyítása, tekintettel a hazai fürdőinkre. Budapest, 1897.
Pucz Antal. Értekezés a ragadó nyavalyákról, azoktól való őrizkedésről. Pest, 1816.
Rácz Sámuel. Dissertatio inaug. med. de sanitate conservanda. Viennae, 1773.
Raitsits Lajos. Beszterczebánya sz. kir. város egészségügye, különös tekintettel az utolsó évtizedbeli assanáló munkálataira. Beszterczebánya, 1896.
Rebrich József. Dissertatio inaug. de aqua respectu duntaxat politico sumta. Budae, 1835.
Rigler Gusztáv. Az egészségtani vizsgálatok módszerei. Orvosok, orvosnövendékek és gyógyszerészek számára, ugyszintén kézikönyvül a tiszti- és iskolaorvosi vizsgálatra készülőknek. Budapest, 1894.
– A vízről, mint a typhus és cholera okozójáról. Budapest, 1895.
Rosenberg Károly Heinrich. Des Leibes u. der Seele vollständige Gesundheitslehre. Briefe über Erziehung, Beförderung u. Aufrechthaltung eines möglichst glücklichen Zustandes des Körpers u. des Geistes … Ein unentbehrliches Handbuch für Gebildete überhaupt, u. für Aerzte, Aeltern und Erzieher insbesondere. 4 Bde. Wien, 1846–47.
Rosner Mátyás. Disputatio publica de generatione et corruptione. S. 1., 1660.
Rózsay (Rosenfeld) József. Népszerü értekezés az ivóvíznek egészségi szempontból s nehány szó a pesti vízvezetésről. Pest, 1864.
Ruttkay Sándor. Egészségi és illemszabályok. Losoncz, é. n. (1886.)
– Egészségi, erkölcsi és illemszabályok. II. bőv. kiadás. Losoncz, é. n. (1887.)
– XIII. kiad. Budapest, 1898.
Salamon József. Milyen levegőben alszunk és milyenben kellene aludni, hogy egészségünkre szolgáljon. A dr. Oidtmann hasontárgyú röpirata felhasználásával. Kolozsvár, 1882.
Schermann Adolf. Test- és egésztan, középiskolák, tanítók, szülők és a művelt közönség használatára. Budapest, 1876.
– V. jav. kiadás. Budapest, 1891.
Schimko J. Gottlieb István. Die physische Restauration der civilisirten Völker, oder das Nothwendigste über Gesundheit, Nahrungsmittel, Getränke, physische und geistige Kraft. Olmütz, 1836.
– Die für Geist u. Körper höchst verderblichen Wirkungen des Branntweins in Beziehung auf Sittlichkeit, Gesundheit u. Wohlstand. Olmütz, 1845.

Schluga János Ker. Anzeige und Erklärung der Entstehungsart der Ursachen, Kennzeichen, Vorbeugunsu. Heilungmittel jetzt herrschender Saburral und Faulungsfieber etc. Pressburg, 1798.
Schraud Ferencz. Vorschriften der inländischen Polizey gegen die Pest und das gelbe Fieber aufgestellt von … Wien, 1805.
Schröder József. Victus sanitati consentaneus. Specimen inaug. med.-polit. Budae (1840).
Schützenberger Endre. Az egészség- és gyógyításügy helyes szervezése községek számára. Különös tekintettel a jelen viszonyokra, s az egészségügyi szolgálat államosítására. Budapest, 1894.
Schwab Keresztély Joachim. Remedia tam praeservativa, quam curativa contra luem postiferam in Hungaria grassantem. Leutschoviae, 1710.
– Kurzer u. höchst-nöthiger Unterricht, wie sowohl die Bewahrung als auch die Cur selbst bei jetziger Contagionszeit recht anzustellen. Leutschau, 1710.
Schwartzer (babarczi) Ottó. Közigazgatási elmekórtan. Budapest, 1896.
Segner János András. Vom Böckelund geräucherten Fleische. Göttingen, 1736.
– **Mihály.** Dissertatio inaug. med. de principium sequentium tuenda valetudine. Jenae, 1734.
Seredi József. Dissertatio inaug. histor.-med. sistens mentem legum mosaicarum circa sanitatem publicam. Viennae, 1816.
Seuler Lukács. De conservanda bona valetudine liber scholae Salernitanae. Coronae, 1696.
Sigmund (ilanori) Károly Lajos. Zur Pest- und Quarantainefrage. Bemerkungen mit Beziehung auf die Schrift (des Max Heine) »Beiträge zur Geschichte d. orientalischen Pest.« Wien, 1848. (Címlap nélkül.)
Sikor Margit. Babos uram betegsége vagy a pálinka hatása. (A »Jó könyvek« 250 frankos pályázatán díjnyertes elbeszélés.) Budapest, é. n. (1884).
Skollanics József Ferencz. Perdemissa reflexio super benigno mandato regio, die 20. Maii an. 1767. emanato, in puncto averruncandae luis per Hungariae regnum in annos ferre singulos grassantis. Posonii, 1767.
– Benigmun Normativum regium in re saninatis anno 1770. emanatum. Posonii, 1770.
Smith Edward. A tápszerek. Az eredeti negyedik kiadása után ford. Hőgyes Endre. Átvizsgálta Fodor József. Budapest, 1877.
Sófalvi József. Oeconomia vitae humanae, azaz: az ember életét igazgató bölts regulák, ford. francziából. Kolozsvár, 1777.
Soltész János. Egészségtudomány. Nemzeti oskolák számára. A helv. hitv. Tiszán-inneni egyh. kerületi kormány rendeléséből. Sáros-Patak, 1839.
– Elemi iskolák számára. 1846.
– Egészségtan. Népiskolák számára. II. jav. kiad. 1861.
Spiess J. S. Az evés-ivás mestersége vagy útmutatás, mihez tartsa magát az ember evés-ivás közben, hogy egészséges, vidám, hosszú, erős életét fenntarthassa. A magyart illető egykét jegyzékei mellett fordította Somogyi Csizmazia Sándor. Pest, 1830.
Stocker Lőrincz. Ofnerischer Pest-Schild, oder gründlich kurz verfasste Deduction von Beschaffenheit der an. 1709. u. 10. fast durch das ganze Königreich Ungarn grassirenden pestilenzialischen Seuch. Wien, 1711.
Stöhr Ágoston. Lelkipásztorkodási egészségtan, különös tekintettel a közegészségügytanra. A II. ered. kiad. után ford. a veszprémi növendékpapság »Pázmány köre«. 2 rész. Budapest, 1884–85.

Struve Keresztély Ágoston. A gyenge élet meghosszabbításának és a gyógyíthatatlan nyavalyák huzásának a mestersége. Fordította a tehénkilisekről való tanítással, s sok tudósok értelmeivel megbővítve Kováts Mihály. 3 rész. Pest, 1802.

– Az egészség barátja az öregségben, avagy arra való oktatás, mint lehessen megtartani az egészséget, az életet meghosszabbítani s vigan tölteni az öregségben. Magyarázta Bérczy János. Pest, 1806.

Szabó József (IV.) Az ivóvíz kérdése Budapesten. Három előadás. Budapest, 1877.

Szalárdi Mór. A közárvaház és a gyermekhalandóság Magyarországon. Budapest, 1879.

Szántó József. Egészségügyi kalauz, vagyis Magyarország összes orvosai és gyógyszerészeinek statisztikája, czím- és névkönyve, valamint az összes hazai kórházak és mindennemű egyéb gyógyintézetek hivatalos kimutatása czím és fennállási év szerint. Budapest, 1882.

Széchenyi Kálmán gróf. Eszmetöredékek a közegészségi ügyről. Sopron, 1883.

Székely János. Mit tehet, mit kell tennie a tanitónak az iskolai és közegészség javítása érdekében Budapest, 1883.

Székhalmi Sz. M. és E. A. G. Jó tanácsok Népünk anyagi és szellemi jóllétének előmozdítására. Pest, 1872. (Egy népszerű egészségtan.)

Széll Lajos. Életmentés és egészségtan. Elemi és polgári iskolai tankönyv. Budapest, 1884.

– Vezérkönyv az életmentés és egészségtanhoz. Budapest, 1884.

Szendeffy Aladár. Hogyan védekezzünk a difteritisz ellen? Oktatás a nép számára. Budapest, 1893.

Szentkereszti Dániel. Dissertatio medica de conservanda sanitate. Regiomonti, 1693.

Szilvássy János. Közegészségügyi szolgálat a községeknél és törvényhatóságoknál, gyakorlati útmutatásokkal ellátva, törvényhatósági, községi és körorvosok számára. Budapest, 1885.

Szohner József. Női egészségtan, vagy alapvonalai egy általános egészségi ápolásnak, különös tekintettel a női egészségre. Baja, 1859.

Szotyory (szotyori) József. Diététikai rövid kátékhezis, melyet az Erdély országi reformatum méltóságos fő consistorium rendeléséből, a városi alsóbb és falusi oskolák számára olvasó kézikönyvnek írt. Kolozsvár, 1830.

– II. megjobbított kiad. Maros-Vásárhely, 1831.

Tarnay István. A rosz pálinkák hátrányai és a magyar munkásital előnyeinek ismertetése, különös tekintettel az emberiség egészségügyi érdekeire. Budapest, 1886.

Taub. A tanító mint az egészség őre. Fordította Holzmann Ignácz. Pozsony, 1894.

Tersánczky József. Községi orvos czíme alatt. Útmutatás az egészség és élet védelmére. Az epés kórgyógytan, a közegészségügyi rendőri rendszabályok elveire és a büntető tőrvényre alapítva. Nagy-Kanizsa, 1858.

– A nép orvosa. Egészségügyi intézkedések az egészség előmozdítására és megőrzésére, esetleg a háborgatott egészség helyreállítására, az egészség, az orvosrendészet és a kórgyógytan szerint. Nagy-Kanizsa, 1881.

Thim József. Egészségügyünk jelen viszonyai és a reform. Budapest, 1895.

– Népszerű közegészségtan. A művelt közönség számára. Pozsony, 1898.

Thomas Ernő Ferdinand. Somnium de Aesculapio iter faciente per i. regnum Hungariae. S. 1. et a.

Tissot M. P. A néphez való tudósítás, miképen kelljen a maga egészségére vigyázni. Mostan hazánk állapotjához alkalmaztatva magyar nyelvre fordíttatott nagy-tornyai Marikovszki Márton. Nagy-Károly, 1772.

– A tanuló és beteges emberekhez való tudósítása, tudniillik, hogy miképen kellessék az egészségnek fenntartására és visszaállítására vigyázni. Németből a hazai nyelvre fordította P. J. S. (Peterka József Sebestyén.) Pest, 1810.
Tisza Kálmán miniszterelnök mint belügyminiszter jelentése a törvényhozás mindkét házához az ország közegészségi viszonyaira vonatkozólag az 1877-ik év második felére és az 1878. évre. Budapest, 1882.
– belügyminiszter jelentése a törvényhozás mindkét házához az ország közegészségi viszonyaira vonatkozólag az 1880. évre. Budapest, 1884.
– Ugyanaz az 1882. évre. 1885.
Toldy (Schedel) Ferencz. Diaetetika elemei. Hallgatói számára. Buda, 1830.
– Két könyve az egészség fentartásáról. II. jav. kiad. Pest, 1851.
Tormássi Lajos. De dignitate diaetetici in curandis hominum morbis. Viennae, 1812.
Tormay (Krenmüller) Károly. Statistische Bemerkungen aus dem Sanitätsberichte für die Stadt Pest vom Jahre 1852. Pest, 1853.
– Medizinische Topographie der Stadt Pest, mit besond. Beziehung auf die meteorologisch-sanitätischen Verhältnisse des Jahres 1853. Pest, 1854.
– A közegészség állapota Pest szabad királyi városában 1858-ik évben. Pest, 1859.
Tóth József (II.) Népszerű egészségtan, összefüggésben az embertannal. Kézikönyvül néptanitók és tanitóképezdék számára. (Jutalomra méltatott pályamű.) Székes-Fehérvár, 1876.
– II. kiad. 1887.
Török János. Életrendi kalauz a nép számára. Üdvös tanácsokkal az élet föntartására, megszilárdítására s tekintettel a czélszerű betegápolás és életmentés általános szabályaira. (300 forintnyi jutalomra méltatott pályamű.) Pest, 1867.
Uffer G. J. Versuch einer Darstellung der Cholera-Morbus im Allgemeinen, mit besonderer Rücksicht auf ihre im Jahre 1817. aus Bengalen hervorgegangene epidemische Form, und die Entstehung, Verbreitung, Erkenntniss und Stellung derselben, wobei auch die ihrem weiteren Vordringen entgegenzustellenden sanitätspolizeilichen Sicherungsmittel berücksichtiget werden. Pest, 1831.
Urs Nándor rendőrkapitánynak beadványa a főváros tekintetes tanácsához az élelmezés, illetőleg az egészséges piaczi viszonyok létesítése tárgyában. Budapest, 1887.
Vargyas Endre. Egészségtan. Egy tanitóval biró falusi népiskolák számára. Budapest, 1895.
Vásárhelyi Sámuel. Az egészséges hosszú életről való szabad elmélkedések, melyeket minden egészségeket szeretőknek praeservativául ajánl … Kolozsvár, 1792.
Verebély József. Az ember rendes mibenlétét ismertető boncz-, élet- és egészségtani vázlatoknak tankönyve kisdedóvók, elemi tanitók számára. Budapest, 1873.
Victor Antal. Alimenta respectu med.-polit. Dissertatio inaug. med. Budae, 1844.
Viola József. Diaetetik für einen Regenten. Jassy, 1833. (Megjelent azon évben oláh nyelven is.)
Wachsmann András. Dissertatio inaug. med. de genuinis sanitatis conservandae fundamentis. Halae Magdeburgiae, 1722.
Wallfisch Ferencz. Az egészség megóvása. Népszerű egészségügyi értekezés. Budapest, 1896.
Walter Gyula. A népiskola és az egészségügy. Esztergom, 1885.
Wegmann Ercolani. A holttestek elégetése mint a legokszerűbb temetkezési mód. Irta és az emberi józan értelemnek ajánlja … Német eredetiből fordította Balázs Sándor. Budapest, 1874.

Wein János vízvezetéki igazgató jelentése a Dunafolyam és a balparti vízvezeték vizsgálata alkalmával 1874–75-ben szerzett adatokról. Budapest, 1877.
Weisz D. A prostitutio kérdése Budapesten. Budapest, 1878.
Weiszberg Zsigmond. Az emberi egészség megóvásáról, vagyis a jövő gyógyászatról. Budapest, 1891.
Weszprémi (Csanády) István. Pannoniae luctus etc. Cui in fine recenter accesserunt: I. Consolationes adversus terrores mortis ad mentem Drelincourti … II. Az egészségnek fenntartására és a hosszu életnek megnyerésére tartozó regulák. III. Tudós Weszprémi István élete leirásának rövid kivonása, rézbe metszett epitaphiumával. Posonii, 1799.
Winterlich József. Gesundheitskunde. Der mit Kohlensäure imprägnirte Wein unter dem Namen des inländer Champagners bekannt, als Praeservativ und Heilmittel der Cholera … Schemnitz, 1831.
Zalay Pál. Halottkémi kalauz. Gyakorlati útmutatás a hivatalos szabályrendelet alkalmazására és megértésére; a szabályrendelet hivatalos szövegével. Orvosok és képesített halottkémek használatára. Budapest, 1877.
Zelizy Dániel. Miről szól a közegészségi törvény? Debreczen, 1876.
Ziegler András (lelkész)**.** Disp. med. IV-a de sanitate corporis humani. Wittebergae, 1606.
Zimmermann Jakab. Egészség s rögtöni esetek gyógytana elemi tanitók s a nép boldogulását szívén viselő minden honfiak számára. Pest, 1845.
– Népszerű egészségtan, nép és vasárnapi iskolák számára. Pest, 1856.
– Populäre Gesundheitslehre für Volksund Sonntagsschulen. Pest, 1856.
– Egészségtan. Népiskolák számára. II. kiad. Pest, 1872.
– Gesundheitslehre für Volksschulen. II. Aufl. Pest, 1872.
Zsoldos János. Diaetetika vagy az egészséget fenntartó, és a betegségtől tartóztató rendszabások. Győr, 1814.
– Egészség regulái … versekbe foglalta Zsoldos J. Győr, 1817.
– II. kiadást a Tudományos Gyüjtemény intézete hasznára ajánlja … – Pest, 1818.
– Az egészség fentartásáról való rendszabások (diaetetika), az oskolák számára készítette …, versekbe foglalta Fodor Gerzson. S.-Patak, 1818.
– Constitutio rei sanitatis in Hungaria partibusque adnexis. Tom. I. ab A. 1656–1818. (Papae), 1819.

1572. Artzney u. Ordnung wider die Ungerische neuve Krankheit. Augsburg.
1617. Schola Salernitana, »De conservanda valetudine.« Leutschoviae.
1680. Utilissima cautela tempore pestis. Tyrnaviae.
1691. Utilissima cautela tempore pestis, in qua praescribuntur certae regulae ac praecepta, juxta quae unus quisque hominum status se debeat, et possit dirigere. Nuper expensis I. Camerae Hungaricae Posoniensis in lucem data. Nunc denuo jussu, et sumptibus emin. et rever. principis ac dni dni Leopoldi s. r. e. cardinalis a Kolloniz, episcopi Jaurinensis, etc. pro communi bono recusa. Viennae.
1739. Kurtze Anleitung zur Erkanntnuss und Vertilgung des gegenwärtig-besorglichen Pest-Übels, aus hohen Befehl der römisch-kayserl. u. königlichcatholischen Majestät in Sanitäts Sachen verordneten Hoff-Comission, denen Pest-Sorgern an die Hand gegeben im Jahre … Pressburg.
– Brevis Instructio omnibus et singulis regni nostri incolis ex sincero corde delata, variisque remediis tam praeservativis, quam curativis referta quibus vel ad evitandam vel ad depellandam Pestiferam luem et ditiores et egentiores fructuose

uti poterunt. Medicinae hunc in usum non solum recentes et probatae, verum etiam cum singulari industria praeparatae justoque pretio venales (quod pretium clare sub finem hujus instructionis appositum est) habentur in pharmacopoca seu apotheca collegii Cassoviensis Soc. Jesu. Cassoviae.

- Instructio practica de officio parochorum et aliorum curatorum tempore pestis expositorum, cum appendice medica anno 1739. Budae.

– Ordo tempore pestis observandus. Tyrnaviae. (Ezen czímmel is: Informatio pro curatoribus animarum qui se gerere debent quando ad contagiosos vel peste infectos vocantur).

1770. Angliai országban lévő Salernitana scholanak jó egésségről való meg tartásnak módgyáról irott könyv, melyet nemes és hires ángliai Salernitana schola irtt volt régen deák nyelven, azután pedig magyarra fordíttatott és rythmusokba alkalmaztatott. Kolozsvárt.

– Mariae Theresiae decretum de regulamento sanitatis. S. 1.

1776. Angliai Salernitana Scholanak … L. 1770.

1786. Ueber die Lebensordnung zur Zeit epidemisch grassirenden Faulfieber, u. besonders der Pest. Hermannstadt.

1792. Az egészséges hosszu életről való szabad elmélkedések, melyeket minden egészségeket szeretőknek praeservativául ajánl egy felebarátja boldogíthatásában magát gyönyörködtető orvos. Kolozsvár.

1794. Egészséget tárgyazó katechismus a köz népnek és az oskolába járó gyermekeknek számára, vagyis kérdésekbe és feleletekbe foglalt oktatás. Sopron. – 1796.

1796. Egészséget tárgyazó katekizmus. L. 1794.

1804. Ars longaevae vitae per medicam corporis, et animae curam, quam quisque sibi debet ex lege rationis practicae, praecipiente animae, et corporis culturam ita: ut naturae physicae instinctus, ac Stimulus jucunditatis, voluptatis, ac sensualis cuiusque utilitatis, semper naturae moralis instinctui, et stimulo honestatis subiici debeat vi ejusdem legis moralis; ne character dignitatis hominis laedatur, velut entis rationalis. Jussu et impensis exc. ill. ac. rev. dni. Franc. Xav. Fuchs episc. Nitriensi. Posonii.

1805. Ars longaevae hilarisque vitae. (Posonii).

1815. A józan életnek némely regulái. L. Fejér Antal.

1819. Constituta sanitatis in Hungaria partibusque adnexis. Jaurini.

1826. Utasítás a magyarországi szab. kir. városokban rendelt halottkémek számokra. Budán.

1827. Anweisung für die in den k. Freistädten des Königreichs Ungarn bestellten Todtenbeschauer. Ofen.

1828. Utasítás a magyarországi szabad királyi városokban rendelt halottkémek számokra. Buda. (Németül is).

– Instructio pro mortuorum revisoribus in liberis regiis civitatibus regni Hungariae constitutis. Budae.

1830. Utasítás az egészségre ügyelő hivataloknak … hogy a cs. k. austr. Tartományoknak határai a cs. Orosz birodalomban dühösködő járvány-epekórságnak berontása elől bátorságba tétessenek és beronthatása esetében elterjedése meggátoltasson. Buda.

– Instruction für die Sanitäts-Behörden u. für das bei den Contumaz-Anstalten verwendete Personale, zum Behufe die k. k. österr. Staaten von dem Einbruche den in kaiserl. russ. Reiche herrschenden epidemischen Brechruhre (Cholera

morbus) zu sichern u. im. möglichen Falle des Eindringens ihre Verbreitung zu hemmen. Auf allerhöchsten Befehl verfasst. Ofen.

1831. Kivonatok ama uj javallatbul, mely a pestisre ügyelő rendtartás eránt szerkesztetett a cs. kir. tudományok számára. Buda.

– Későbbi rendszabások, melyek a pestis ellen intézett 1770-dik esztendei felséges parancsolatokhoz toldalékul szerkesztettek. Budán.

– Tanács a cholerában ingyen adatik. M.-Vásárhely.

– Tudósítás: I. Melyhez magokat a községek előljáróinak olyan esetekben tartaniok kell, ha a napkeleti epemirigy avagy más ragadó nyavalya, közel uralkodik, vagy pedig magok helységekben kiüt. II. A rendtartó politikus biztosokra nézve, kiknek kötelességek azokban a helységekben, a hol az epemirigy, avagy más ragadó dögleletes nyavalya kiütött, a szükséges foglalatosságokat kiparancsolni. III. Az orvosokra és seborvosokra nézve, kik a dühösködő napkeleti ragadó epemirigyek, avagy ehhez hasonló dögleletes nyavalyának gyógyításával foglalatoskodnak. IV. Utasítás a ragadós pestises nyavalyáknak előforduló tisztítás módja felől. Pest.

– Utasítás az egészségre ügyelő hivatalok, nemkülönben a pestismentő intézeteknél felügyelő személyeknek számára (a budai, 1830-diki kiadás, Leo, Bernstein, Czigler, Schubert és Hahnemann gyógymódjaikkal bővítve ns. Pest vmegye rendeléséből ujra nyomatott). Pest.

– Utmutatás az egészségre ügyelő hivatalok és a contumáciák mellett szolgáló személlyekre nézve: hogy lehessen az austriai monárchia határ-széleit mególtalmazni, hogy a Muszka birodalomban ország-szerte uralkodó (epidemica) cholera betegség bé ne jöhessen, vagy, ha bé találni jőni, elterjedhetését meggátolni. Kolosvárt.

– Anweisung nach welcher sich die Vorsteher der Gemeinde in jenen Fällen zu verhalten haben, wenn die morgenländische Brechruhr .... in der Nähe herrscht. Pesth.

– Verhaltungs-Regeln, welche sämmtlichen Bewohnern der kön. Freystadt Pesth im Allgemeinen empfohlen werden. Pesth.

– Für den Nichtarzt: Kurzer Unterricht wie er sich gegen die morgenländische Brechruhr zu verwahren und was er bei dem ersten Anfalle dieser Krankheit bis zur Ankunft eines Arztes zu thun habe. Nebst einem wichtigen Anhange für praktische Aerzte enthaltend eine neue Heilmethode dieser Krankheit. Pesth.

– Sprawa pre zachowani zdrawa. Nagy-Szombat. (Az egészség fentartásáról tót nyelven.)

– Extractus novi projecti ordinis publicae securitatis adversus pestis contagium pro Caesareo-regiis provinciis. Budae.

– Supplementales dispositiones ad Regulamentum adversus pestem de anno 1770. Budae.

1836. Dühös állatok marását és veszettségét távoztató orvosi közbátorsági rendeletek. Budán.

– Medicinisch-politische Anordnungen, dem Bisse toller Thiere und der Wuthkrankheit vorzubeugen. Ofen.

– Egészség kathekizmusa, vagy az egészség fentartására és késő vénség elérhetésére szolgáló egyszerű szabályok. III. kiadás után angolból magyarra általtétetett. Kassa.

– Instructio pro mortuorum revisoribus in liberis regiis civitatibus regni Hungariae constitutis. Budae.

– Medico-politicae ordinationes quibus rabidorum animalium morsui et morbo rabioso occurendum. Budae.

1837. Pestis elleni közbátorsági rend a cs. kir. austriai tartományokban. Budán.
1839. Dühös állatok marását és veszettségét távoztató orvosi közbátorsági rendeletek. Buda.
– Egészségtudomány. Nemzeti oskolák számára a helvét hitvallásu tiszáninneni egyházi kerületi kormány rendeléséből. S.-Patakon.
1844. Das Hauskreuz, oder was vom Branntweintrinken zu halten sei? Kurz und erbaulich zusammengefasst in ein Gespräch, so auf einem Dorfe in Deutschland vorigen Winter wirklich gehalten worden ist. Zur Lehr und Wahrung für Jung und Alt, für Reich und Arm und zu Nutz und Frommen für Jedermann. Kronstadt.
1845. A pálinkáról. Buda.
1846. Egészségtan. Elemi iskolák számára. A helvét hitvallásu tiszáninneni egyházkerületi kormány rendeléséből. S.-Patakon.
1855. Utasítás, miként óvakodjunk és meneküljünk orvosi segély érkezéséig a cholerától dr. Bastler Antal cholera-óvszercseppei által. Pesten.
1869. Fiume és környékének tájrajza. Természettudományi, orvosi, statisztikai stb. tekintetben. Emlékül a magyar orvosok és természetvizsgálók 1869-ben Fiume városában tartott XIV. nagygyülése tagjainak. Pest.
– Topografie von Fiume und Umgebung, vom naturwissenschaftlichen, historisch-statistischen und sanitären Standpunkte. Gedenkgabe für die XIV. Versammlung ungarischer Aerzte und Naturforscher, herausgegeben auf Kosten der Stadt Fiume. Wien.
– Topografia storico-naturale, statistica e sanitaria della Citta e del Circondario di Fiume. Strenna pel XIV. Congresso dei Medici e Naturalisti Ungheresi publicata e spese della Citta di Fiume. Vienna.
1876. Halottkémi szolgálat kézikönyve, a képesített és a hatóságilag megbízott, orvostudori vagy sebészi oklevéllel nem bíró halottkémek használatára. Budapest.
1882. Szabályzat a vasuti egészségügyi vonatok számára. Kiadja a m. kir. honvédelmi ministerium. Budapest.
1882–85. Egészségügyi szolgálati szabályzat a m. kir. honvédség (ill. a cs. és k. hadsereg) számára. Kiadja a m. kir. honvédelmi ministerium. Budapest.
1886. A mi nem egészséges. Egészségi tanácsadó. Német eredetiből jogosított fordítás. Budapest.
1887. Galon ifj. »Megárt!« Az egészségtan kis kátéja. Rövid útmutató, miként lehet az emberi testet káros behatásoktól megóvni s az életet okszerű módon a végső határig meghosszabbítani. I. és II. kiad. Budapest.
– Közegészségügyi törvényünk a gyakorlatban. Saját tapasztalatai után megírta Paracelsus Redivivus dr. Szeged.
– Halottkémi szolgálat kézikönyve, a képesített és a hatóságilag megbizott, orvostudori vagy sebészi oklevéllel nem biró halottkémek használatára. II. átdolgozott kiad. Budapest.
– A vízvezeték és a csatornázás kérdése Aradon. Arad.
1891. Eljárás a hullák körül a temetkezésről és a temetőről. Nagy-Kanizsa.
– Az 1888. évi mintájú tábori főzőedények szerkezetére stb. vonatkozó utasítás. Kiadja a m. kir. honvédelmi miniszterium. Budapest.
1893. Utasítás a fertőtlenítésre a m. kir. honvédség számára. Kiadja a m. kir. honvédelmi miniszterium. Budapest.
1894. Veridicus dr. Az egészségügyi közigazgatási reformjáról. Budapest.
– Utasítás az egészség ápolására az altiszti és legénységi iskolák használatára. Kiadja a m. kir. honvédelmi miniszterium. Budapest.

1895. Utasítás az egészségügy-statisztikai beadványok szerkesztésére. Kiadja a m. kir. honvédelmi miniszterium. Budapest, 1895.
1896. Szervezeti, szolgálati és személyzeti szabályzat a m. kir. honvédegészségügy számára. Kiadja a m. kir. honvédelmi miniszterium. Budapest.
– II. kiadás 1898.
1898. Részletes óvintézkedések a ragályos betegségek terjedése ellen. Szülőknek, iskolaszékeknek, óvoda-igazgatóságoknak és lelkészi hivataloknak ajánlja. P. dr. Budapest.
– Életboldogság. Egészségi, erkölcsi, illem- és életszabályok. Esztergom.
1899. Óvintézkedések, részletes, a ragályos betegségek terjedése ellen. Szülőknek, iskolaszékeknek és lelkészi hivataloknak ajánlja P. dr. Budapest.
- Gyermekek öröklése. Egy szó társadalmi és közgazdasági bajaink orvoslásának kérdéséhez. Irta –y. Budapest.
Év nélkül (Sine anno). Rövid utasítás arról a) Miképpen kelljen magát megmenteni ezen most hazánkban elhatalmazott kegyetlen betegségtől, egyszersmind arról b) Mit kellessen azon esetben ha ezen nyavalya valakit meglepne, addig tselekedni, mig valami orvosi személy nem érkezik. H. n.
– Kleiner Gesundheits-Katechismus für Schulen zusammengetragen und abgefasst von einem Schullehrer. S. 1.
– Instruction für nichtärztliche Todtenbeschauer auf dem Lande. Hermannstadt.

2. Medicina forensis.

Ajtai K. Sándor. Az államorvostan tanítása és tanulásáról. Egyetemi beszéd. Budapest, 1877.
Attomyr J. Theorie der Verbrechen auf Grundsätze der Phrenologie basirt. Leipzig, 1842.
Barta Ágoston. Orvosi értekezés. A felnőttek erőszakos halálozása fajai, különösen melyek az életre szükséges külingerek megfosztásából vagy feleslegéből származnak. Orvostörvényszéki szempontból. [Dissertatio medico-forensis sistens species mortis violentae apud adultos.] Pest, 1844.
Belky János. A törvényszéki orvostan alapvonalai, különös tekintettel az új magyar büntetőtörvénykönyvre iromány példákkal. Budapest, 1880.
– Törvényszéki orvostan. Kézikönyv törvényszéki birák, valamint jog- és orvostudományi karok hallgatói számára. A holttest jelenségeiről és a személyazonosságról szóló részt kidolgozta Genersich Antal. Budapest, 1895.
Bene Ferencz. Elementa politiae medicae. Budae, 1807.
– Elementa medicinae forensis. Budae, 1811.
Bobor Lajos. Dissertatio inaug. med. forensis de judicio medici forensis saepe dubio. Pestini, 1846.
Bük József. Methodus visa reperta instituendi. – Mire kell a visum repertumban vigyázni? (Magyar és latin nyelven.) Debreczen, 1802.
Büky (felső-pulyai) József. Dispositiones medico-politicae. S. 1., 1795.
Canestrini Antal. Monita med.-politica ad non paucos, eosque potissimum habitatores ruris. Cassoviae, 1776.
Casper J. L. és **Liman C.** Kétes elmeállapotok a törvényszék előtt. Budapest, 1878.
Csatáry Lajos. Törvényszéki orvostan, különös tekintettel a büntetőtörvénykönyvre. Nagyvárad, 1858.

– Orvosi rendőrség. Pest, 1863.
– A törvényszéki orvostudomány gyakorlati kézikönyve, különös tekintettel a legujabb szabályrendeletekre orvosok, jogtudorok s tanulók számára. Budapest, 1873.
– Uj olcsó kiadás. 1888.
Czakó Kálmán. Bonczolati eljárás törvényszéki és kórtani esetekben jegyzőkönyvi példákkal Genersich Antal utasításai nyomán. Budapest, 1874.
Dobsa Ferencz. Dicat et vocet hocce tenioris ingenii sui specimen, instar prolusionis, seu qua fragmenta quaedam ad politiam medicam spectantia et quidem ex philosoph. histor. naturalibusque principiis deducta. Jenae, 1804.
Ehrengruber Károly. Dissertatio inaug. medicae forensis de violenta sexus sequioris violatione. Budae, 1841.
Elsass Náthán. De legibus Mosaicis ad politiam medicam spectantibus. Dissertatio inaug. med. Budae, 1837.
Eltér József. Törvényszéki orvostan (medicina forensis) orvosok, seborvosok, birák és törvénytudósok számára. Pest, 1842.
Fekete Gyula és **Salgó Jakab.** A gyermekkorban levő bűnösök. Budapest, 1896.
Felletár Emil és **Jáhn. József.** A törvényszéki chemia elemei. Budapest, 1897.
Földváry Elek. Törvényszéki orvosszakértői eljárás. Budapest, 1889.
– II. kiad. 1896.
Frommhold Károly. Törvényszéki orvostan alapszabályai. Pest, 1843.
Gallik Géza. Útmutatás a tápszerek, edények, szövetek és egyéb házi czikkek orvosrendőri vizsgálatára. Orvosok, gyógyszerészek, rendőrhatósági közegek s kereskedők számára. S. A.-Ujhely, 1879.
– II. teljesen átdolg. és bőv. kiad. Kassa, 1887.
»Gladius.« A Tisza-Eszlári ügy ismeretlen hullája. Orvosi szakvélemény a közzétett bonczlelet alapján. Budapest, 1882.
Henke Adolf. Törvényszéki orvostudomány, melyet előadási kézikönyvvül és törvényszéki orvosok és jogtudósok használatára kiadott ..... A tizedik öregbített és javított kiadás után a pesti m. kir. egyetembeli orvosi kar iskolai használatára fordítá ifj. Bene Ferencz. Pest, 1843.
Hoffmann E. lovag. A törvényszéki orvostan atlasza. Fordították Ajtai K. Sándor István és Krausz Arthur. Budapest, 1899.
Hueber János György. Dissertatio inaug. med. de pulmonibus natantibus. Erlangae, 1763.
Inländer Jakab. Dissertatio inaug. med-politica sistens veneficia. Budae, 1841.
Joachim Vilmos. Törvénykezési orvostan rövid vázlatokban. Irta orvosok és jogászok számára. Pest, 1854.
– II. kiad. 1862.
Kecskeméti Lajos. Kétes elmeállapotok a törvényszék előtt. A beszámítás és a rendelkezési klipesség tana. Casper-Liman és egyéb források nyomán. Kecskemét, 1875.
Kelen József. A nemi élet elfajulásai. Tanulmányok a szerelem kicsapongásairól, a kéj gyilkolásról, sexualis bűntettek és kegyetlenségekről. Budapest, 1896.
Kenyeres Balázs. Megfigyelési minták orvosszakértői jegyzőkönyvek szerkesztéséhez. Hatósági orvosok számára. Budapest, 1896.
Kindl Pál. Orvostudori értekezés a mérgezésekről orvostörvényszéki tekintetben. Buda, 1843.
Koermendi János. Dissertatio inaug. med. sistens quaedam ex medicina forensi ..... Viennae, 1767.

Kováts Mihály. Medicina forensis, vagy orvosi törvénytudomány a táblabiró, biró, ügyvédő, törvénytudó, törvénytanuló, orvos, tanuló orvos uraknak számokra. Számos hazai példákkal megvilágosíttatva, némely hazai tudós orvosoknak dicséretes emlékezetekkel megdíszesíttetve és toldalék szótár. Pest, 1828.

Kövér Gábor és **Trstyánszky Károly.** Útmutatás a mérgek kikeresésére és a vérfoltok felismerésére orvostörvényszéki vegyvizsgálatoknál. Otto Gyula és Róbert vegytanárok nyomán vegyészek, orvosok, gyógyszerészek, birák s jogászok számára közlik ..... Pest, 1871.

Krafft-Ebing R. báró. A bünügyi lélektan alapvonalai. A német birodalom büntető törvénykönyve alapjára fektetve orvosok és jogászok számára. Magyar nyelvre ford. Rákosi Béla. Budapest, 1876.

– A törvényszéki elmekórtan tankönyve. Ford. és előszóval ellátta Babarczi Schwartzer Ottó. Budapest, 1886.

– A magy. tud. Akadémia engedélye folytán megjelent II. ujra átdolg. magyar kiadás. Budapest, 1891.

– Psychopathia sexualis. A visszás nemi érzések különös figyelembe vételével. Orvos-törvényszéki tanulmány. A VIII. kiadásból fordította Fischer Jakab. Budapest, 1897.

Lenhossék Mihály Ignácz. Institutio circa med.-legalem cadaverem humanorum investigationem pro physicis, medicis, et chirurgis regni Hungariae. Budae, 1829.

– Útmutatás az emberi holttest törvényes orvosi vizsgálására a magyarországi physikusok, orvos-doktorok és seborvosok számára. Buda, 1829.

– Anleitung zur gerichtlich medicinischen Untersuchungen menschlicher Leichen für Physiker, Aerzte, und Wundärzte des Königreichs Ungarn. Ofen, 1829.

Marikovszky (nagy-toronyai) Gusztáv. Törvényes halotti vizsgálat bonczolás s orvosi látlelet szabálya. Rozsnyó, 1844.

Moravcsik Ernő Emil. Kétes elmeállapotok a törvényszék előtt. Budapest, 1894.

– A gyermekkorban levő büntetésekről. Budapest, 1896.

Orgovány (fogarasi) Mihály. De controversa pulmonum in declarandis infancidiis aestimatione. Trajecti ad Viadrum, 1771.

Ossikovszky József. Arsenkéneg mint méreg, s annak szerepe törvényszéki kérdésekben. Budapest, 1880.

Perliczy János Dániel. Sacra Themidos Hungariae, e medicina illustrata, sive de ratione decidendi, casus forensis, dubiis physicis et medicis obnoxios, manuductio, juri Hungarico, judiciisque provincialibus, comitatensibus et civitatensibus, praecipue, actionibus fiscalibus adcomodata. Budae, 1750.

Plenck (Plenk) József Jakab. Elementa medicinae et chirurgiae forensis. Viennae, 1781.

– Editio II. 1786.

– Anfangsgründe d. gerichtl. Arzneiwissenschaft u. Wundarzneikunst; aus d. Latein v. F. X. v. Wasserberg. Wien, 1782.

– … IV. Aufl. 1802.

Rácz Sámuel. A borbélyi tanításoknak első darabja. Az anatomiáról, physiolog. patholog. m. medicáról, chirurgiáról és bábaságról. Második darab: A törvényes orvosi tudományról és az orvosi policziáról. Pest, 1794.

Rund Bernát. Orvosi jegyzőkönyvek boncz- és látleletek, figyelemmel a legujabb orvosrendőri és orvostörvényszéki eljárásmódra. Budapest, 1877.

Sailer Károly Vilmos. Dissertatio inaug. med. de pulmonum subsidentium experimenti prudenti applicatione. Halae Magdeb., 1728.

Salgó Jakab. Kétes elmeállapotok törvényszék előtt. Budapest, 1893.

Sáy Sándor. Arsenicum respectu med.-forensi. Dissertatio inaug. med. Budae, 1838.
Schaffer Károly. A hypnotismus élettani, gyógytani és törvényszéki szempontból. Budapest, 1895.
Schemberger András. Prodromus juris medici. Neostadii Austr. 1690.
Schmidt Ferencz. De forensibus judicum et medicorum relationibus. Pestini, 1797.
Schraud Ferencz. Aphorismi de politia medica. Auditorum commodo concinnavit. Pestini, 1795.
– De forensibus judicum et medicorum relationibus. In vicem introductionis ad medicinam forensem disserit. Pestini, Posonii, Lipsiae, 1797.
– Elementa medicinae forensis. Pesthini, 1802.
Schwartzer (babarczi) Ottó. Die Bewusstlosigkeitszustände als Strafausschliessungsgründe im Sinne der neuesten deutschen, österreichischen und ungarischen Strafgesetzgebung. Tübingen, 1878.
– Die transitorische Tobsucht. Eine klinisch-forensische Studie. Wien, 1880.
– Törvényszék-elmekórtani levelek. Budapest, 1887.
Sikor József. Törvényszéki orvostudomány jogászok és orvosok számára. Több jeles szerzők, nevezetesen Taylor, Henke és Schürmeyer nyomán írta .... Pest, 1871.
Szép György. Dissertatio inaug. med. forensis de morbis simulatis. Viennae, 1839.
Szigethy Károly. Törvényszéki orvostani mikroskopiai és a vele kapcsolatos vizsgálatok módszerei. Orvosok és orvostanhallgatók számára. Budapest, 1895.
Taylor Alfréd Swaine. Az orvosi jogtudomány elvei és gyakorlata. Fordította Balogh Kálmán. 3 kötetben. I. kötet. Orvosi tanusítás, hullákra vonatkozó kérdések és mérgezés. Pest, 1869.
– II. kötet. Sebek és testi sértések, önelégés, fuladás. 1870.
– III. köt. Terhesség és szülés, tőrvényesség és apaság, gyermekgyilkosság, nemi erőszak, elmeháborodás, életbiztosítás. 1871.
Torkos János. Dissertatio inaug. med.-forensis de renunciatione lethalitatis vulnerum ad certum tempus haud adstringenda. Gottingae, 1756.
Tormay (Krenmüller) Károly. Rövid útmutatás a törvényszéki orvosnak. Irta Krenmüller Károly. Szegszárd, 1844.
Török János. Az állam-orvostan alapvonalai. Kezdő s gyakorló orvosok használatára vázolta … (Pályamű.) Sárospatak, 1873.
Veith. Törvényszéki állatorvostan. Községi orvosok, állatorvosok, községi előljárók számára … után kivonatban szerkeszté Posgay János. Pest, 1855.
Vietoris Dávid. Dissertatio inaug. med. de officio medici in foro politico versantis in genere. Jenae, 1763.
– Recusa Eperjesini, 1776.
Walter Ferencz. Dissertatio inaug. med. sistens tractatum brevem med.-forensem de arsenico. Budae, 1847.
Weiss Sándor Adalbert. Dissertatio inaug. med. sistens quaedam de lite: »An vita foetus illi matris, in casu ancipite subordinanda sit?« Vindobonae, 1823.
Winckler József. A mirenyről orvosrendőri tekintetben. (Orvostudori értekezés). [Dissertatio inaug. med. de arsenico, respectu medico-forensi.] Buda, 1845.
Zenger C. W. Das gerichtlich-chemische Verfahren bei Vergiftungen durch Arsenik. Neusohl, 1860.

1829. Utmutatás az emberi holttest törvényes orvosi vizsgálására a magyarországi physikusok, orvos-doctorok és seb-orvosok számokra. Buda.

– Anleitung zur gerichtlich-medicinischen Untersuchungen menschlicher Leichen; für Physiker, Aerzte u. Wundärzte des Königreichs Ungarn, sammt einer tabellarischen Uebersicht der Vergiftungszufälle, des Leichenbefundes, der chemischen u. naturhistorischen Eigenschaften der gewöhnlichsten Gifte. Ofen.
– Institutio circa med.-legalem cadaverum humanorum investigationem pro physicis, medicis et chirurgis regni Hungariae. Budae.

1850. Instruction für die öffentlich angestellten Ärzte und Wundärzte in den k. k. Staaten, wie sie sich bei gerichtlichen Leichenschauen zu benehmen haben. Kronstadt.

VI.
Historia medica.

Historia medica. Biographiae. Orationes memoriales.

Ábel Jenő és **Vári Rudolf.** Scholia vetera in Nicandri Alexipharmaca. Adiecta sunt Scholia recentia. Budapest, 1891.

Abonyi József. A fogászat Hippokrates korában. Budapest, 1899.

Adami Pál. Beiträge zur Geschichte der Viehseuchen in den k. k. Erbländern. Wien, 1781.

– Untersuchung und Geschichte der Viehseuchen in den k. k. Erbländern. Wien, 1782.

– Bibliotheca Loimica. Vindobonae, 1784. (Valentics Fr. Miksa orvosi dissertatio gyanánt kiadta »Reflexiones pathologicae super chronologiam pestium omnis aevi memorians« előszóval. Vindobonae, 1784. Szinnyei.)

– **Márton.** Trostlied über den Todesfall des H. David Spilenbergers. Leutschau, 1684.

Adler Herman. A gyógytani rendszerek Paracelsustól korunkig. (1. füzet.) Pest, 1846.

Amatus Lusitanus. In Dioscoridis Anazarbei de medica materia libros quinque enarrationes eruditissimi doctoris Amati Lusitani medici ad Philosophi celeberrimi, quibus non solum officinarum Septasiariis sed bonarum etiam literarum studiosis utilitas adfertur, quum passim simplicia graece, latine, italice, hispanice, germanice et gallice proponantur. Cum triplice indice. Argentorati, 1554.

Antal János (lelkész)**.** Néhai orvos Gecse Dániel életrajza, emberszereteti intézete és annak rövid felvilágosítása. Maros-Vásárhely, 1840.

Bakody Tivadar. Almásy Balogh Pál felett tartott emlékbeszéd. Budapest, 1876.

Balogh (almási) Pál. Hahnemann. Emlékbeszéd, Pesten jul. 28. 1844. Buda, 1844.

Balogh Kálmán. Megemlékezés Bernard Claude fölött. Budapest, 1880.

Báthori Gábor (helv. hitv. superintendens)**.** Néhai orvos-doctor tek. nemes és nemzetes Cseh Szombati József úr sírhalma. Pest, 1815.

Batizfalvy Sámuel. Emlékbeszéd Muraközi Rózsay József, a m. tud. Akadémia külső tagja felett. Budapest, 1889.

Bódogh (nemes-bikkesi) Mihály. Dissertatio inaug. med. de philosophematum omnis aevi, ac imprimis recentissimi in theoriam medicam influxu. S.-Patakini, 1817.

Bókay János. A pesti szegénygyermekkórház története 1839–1883-ig. Budapest, 1884.

Brigelius János Ádám. Dissortatio inaug. hist.-chem.-medica sistens tentamen de veterum alosanthos, Chaldeorum borith, Hebraeorum neter, Arabum bevrek, Graecorum nitro, Hispanorum soda, tamquam analogis Hungarorum sziksó, seu natri Pannonici. Viennae, 1777.

Bruck Jakab. Semmelweiss Ignácz Fülöp. Budapest, 1885.

Chalupka Rezső. Bártfa-fürdő történetének vázlata. Eperjes, 1897.

Chenot Ádám. Historia pestis Transylvaniae annorum 1770, 1771. Opus posthumum jussu regio edidit et praefatus est Franciscus Schraud. Budae, 1799.

Chiakor György. Epistola de morbo et obitu Stephani Regis Poloniae. Claudiopoli, 1587.

Chyzer Kornél. A magyar orvosok és természetvizsgálók vándorgyüléseinek története 1840-től 1890-ig. A Nagyváradon 1890. aug. 16–20-ig tartott XXV., jubiláris nagygyülés alkalmára, az állandó központi választmány megbizásából írta … S.-A.-Ujhely, 1890.
Cornides Péter. Orvostudori értekezés a keleti dögvész történettani vázlatáról. Pest, 1839.
– Conspectus historicus pestis orientalis. Dissertatio medica. Pest, 1839.
Crato János. Epistola ad Joan. Sambucum de morte imperatoris Maximiliani II. nunc primum edidit Chr. God. Gruner. Jenae, 1781.
Cseresnyés Sándor. Radélinak orvostudományt hallgatott nemes ifju barátjának hamvai felett. (Költemény.) Pest, 1816.
Csernanszky Sámuel. Dissertatio inaug. med. de medicinae apud Ebraeos et Aegyptios conditione. Halae Magdeb., 1742.
Csiszár Sámuel. Az orvosi tudomány és az orvos egy halotti beszédben Pataki Sámuel felett. Kolozsvár, 1824.
Demkó Kálmán. A magyar orvosi rend története. Tekintettel a gyógyászati intézmények fejlődésére Magyarországon a XVIII. század végéig. (100 arannyal jutalmazott pályamű). Lőcse, 1892.
– Budapest, 1894.
Detsinyi Lipót. Mózes törvényhozási éptana, s a későbbi héberek gyógytudományának rövid vázlata. [Dissertatio historico-medica de mosaicae legislationis diaetetica, nec non de medicina hebraeorum tardiorum.] Orvostudori értekezés. Buda, 1847.
Déván Károly. Dissertatio inaug. med. sistens historiam cholerae morbi in processu extraneo incl. comitatus Posoniensis grassantis. Budae, 1832.
Dézsi Lajos. Pápai Páriz Ferencz. Budapest, 1899.
Doleschal Gábor. Életem, eszményeim s negyvenkét éves orvosi gyakorlatom. Miskolcz, 1882.
Draut János Ferdinánd. Die Geschichte der Blattern-Impfung mit dem Impfstoffe von der arabischen Pocke chronologisch-synchronisch u. ethnographisch dargestellt. Wien, 1829.
Duka Tivadar. Emlékbeszéd Grote Arthur a magy. tud. Akademia kültagja felett. Budapest, 1889.
– Semmelweiss on childbed fever, its frevention and treatment. Hertford, 1892.
– Emlékbeszéd Rádzsa Rádzsendralála Mitra akad. k. tagról. Budapest, 1892.
– Emlékbeszéd Sir Spencer Wells a magy. tud. kültagja felett. Budapest, 1899.
Elsass Náthán. De legibus Mosaicis ad politiam medicam spectantibus. Dissert. inaug. med. Budae, 1837.
Enyedi István. Dissertatio inaug. de medicina Hippokratis mechanica. Halae Magd., 1719.
Fábri Pál. Antiquitates medicinae Aegyptiacae. Wittenbergae, 1756.
Fanta Adolf. Székesfehérvár város népesedési mozgalmának és közegészségügyének 10 évi története 1865–1874. Székesfehérvár, 1875.
Farkas Ignácz. Bemerkungen zur Kronologie der Hebammenkunst im Grossfürstenthum Siebenbürgen. S. 1., 1803.
Fejes János. Memoriam Petri Madács, medicinae doctoris inclyti districtus Kishontensis Physici ord. ne occidat, cui aeternitas debeatur posteritati tradere voluit intimus defuncti cultor … Neosolii, 1807.
Fekete Lajos. A gyógytan története rövid kivonatban. Pest, 1864.
– A magyarországi ragályos és járványos kórok rövid történelme. Debreczen, 1874.

Finály Zsigmond. Ueber die wahre Bedeutung des Aussatzes in der Bibel. Sendschreiben an Se. Hochwürden Herrn Leopold Löw, Oberrabiner in Szegedin. Szegedin, 1866.
Gartemann János. Claudius Galenus. Dissertatio inaug. med. Pestini, 1833.
Gensel János Ádám. Historia pestis Hungaricae et Viennensis enni 1711. (Miscellanea naturae curiosorum). S. 1. et a.
Goedri János. Egy, sok próbára kitétetett; sok országokat megjárt; sok tudományokban jártas; és sok nehézségeket meggyőzött érdemes orvos-doktornak, t. i. néh. Kaposi Molnár Ádám úrnak az utolsó ellenségen, az halálon vett győzedelméről való rövid halotti tanítás, mellyet: novembernek 8. napján 1870. eszt. történt halála után a Bolonyai Szász és Magyar templomban el-mondott. Mostan pedig Molnár Sándor kinyomtattatott. Pozsonban, 1793.
Greiszing József. Dissertatio inaug. med. sistens vaccinae-historiam. Vindobonae, 1823.
Grosse János. Ignaz Philipp Semmelweiss, der Entdecker der Ursache des Kindbett-Fiebers. Leipzig u. Wien, 1898.
Grósz Emil. A nagyváradi szemgyógyintézet 50 éves története. Budapest, 1886.
Guszmann Rudolf. Graf Stefan Széchenyi in Privat u. Irrenhause zu Döbling. Pest, é. n.
– Gróf Széchenyi István a döblingi magántébolydában. Németből ford. B. J. Pest, s. a.
Hahnemann Emléke. Költemények Garay János, Császár és Vörösmartytól. Budán, 1844.
Heidenreich János Lajos. Historica astheniae scorbuticae in multis gremialibus locis inclyti comitatus Aradiensis anno 1803 graviter saevientis, jussu ejusdem i. comit. conscripta et congesta. Temesvarini, 1803.
Hammer Antal. Geschichte der Pest, die von 1738 bis 1740 im Temesvarer Banate herrschte. Ein aus glaubwürdigen Quellen geschöpfter Breitrag zur Geschichte dieses Landes. Mit einer Planskizze und topogr.-hist. Beigabe. Temesvár, 1839.
Henisch György. Aetiologia, semojetica, et therapeutica morborum acutorum et diuturnorum Aretaei Cappadocis, Graece et Latine edita etc. Augustae Vindelicorum, 1603.
Herbert Henrik. Die Gesundheitspflege in Hermannstadt bis zum Ende des XVI. Jahrhunderts. Hermannstadt, 1885.
Herczeghy Mór. Memoiren aus dem Reisetagebuch eines ungarischen Arztes, mit besonderen Hinblick auf Oesterreich-Ungarn wie es war u. provisorisch ist. Wien, 1850.
Hippokrates Aphorizmái. Ford. s a magyar orvosok és természetvizsgálók negyedik nagygyülésének ajánlá Wachtel Dávid. Temesvár, 1843.
– Aphorismái. Magyarra fordította s rövid jegyzetekkel világosította Töpler Károly. Sopron, 1847.
Hirschler Ignácz. Megemlékezés Graefe Albrechtről. Pest, 1877.
Horner István. Gyászbeszéd Keszlerffy József orvostudor felett. Eger, 1858.
Hőgyes Endre. Emlékbeszéd Balogh Kálmán felett. Budapest, 1890.
– Emlékbeszéd Markusovszky Lajos m. tud. Akad. tiszt. tagról. Budapest, 1896.
– Emlékkönyv a budapesti királyi magyar tudomány-egyetem orvosi karának multjáról és jelenéről. Magyarország ezredéves fennállásának ünneplése alkalmából. Budapest, 1896.

Hyrtl József. Antiquitates anatomicae rariores, quibus origo, incromenta et status anatomes apud antiquissimae memoriae gentes, historica fide illustrantur. Vindobonae, 1835.

– Einst u. Jetzt der Naturwissenschaft in Oesterreich. Eröffnungsrede des 32. Versammlung deutscher Naturforscher u. Aerzte in Wien am 16. Sept. 1856. Wien, 1856.

– Vergangenheit u. Gegenwart des Museums für menschliche Anatomie an der Wiener Universität. Wien, 1869.

Intze (nagy-baczoni) Mihály, (esperes). Hazáját híven és serényen gyógyító szerelmes orvos néhai med. doctor Zoltán József felett halotti prédikáczió. Kolozsvár, 1763.

– (orvos). Dissertatio inaug. med.-historica de nupera peste Coronensi in magno principatu Transylvaniae grassante. Pestini, 1822.

Ipolyi Arnold. Magyar mythologia. Pest, 1854.

Issekutz László (I). Ode viro clarissimo etin arte medica versatissimo Josepho Wohlleben, dum onomasticum diem celebraret 1789. Cibinii, s. a.

Jannsen Harry. Epikuros tana az élvezetről. Budapest, 1895.

Janny Gyula. Emlékbeszéd Lumniczer Sándor felett. Budapest, 1894.

Jendrássik Jenő. Emlékbeszéd, melyet néhai Schordan Zsigmond cs. k. tanácsos, orvostudor s az élet és fensőbb boncztan nyug. egyetemi tanára felett 1862. őszutó 3-án az egyetemi nagy díszteremben tartott. Buda, 1862.

Jeszenszky (nagy jeszeni) János. Oratio de Martino Biermann design. profess. medic. extraord. Wittenb. 10. nov. omnium luctu desiderato publice dicta actaque. Wittebergae, 1595.

– In Aureli Celsi caput 26. lib. 7. Calculi vesicae manu demendi rationem tractans commentarius. Wittebergae, 1600.

– Andreae Vesalii, examen observationum anatomicarum. Hannoviae, 1607.

Kamenszky István. Ode Magn. Dno Michaeli a Lenhossék, calendis Januarii 1827. Vacii, s. a.

Kátai Gábor. Emlékbeszéd Bugát Pál felett. Pest, 1868.

Kaufmann Dávid. Az érzékek. Adalékok a középkor physiologiája- és psychologiájának történetéhez. Héber és arab forrásokból. Budapest, 1884.

Klug Nándor. Emlékbeszéd Jendrassik Jenő akad. r. tagról. Budapest, 1892.

– Emlékbeszéd Ludwig Károly Frigyes Vilmos m. tud. akad. külső tagról. Budapest, 1897.

Koppi Sándor. Elegia Magn. Dno. Ferd. Car. Stipsics, illustri patriae viro anno 1806. die 30. Maji. In theatro pathol.-therapeutico. Budae, s. a.

– Oratio qua Magn. Sp. ac Clar. Dno Samueli Rácz, medicinae ornamento 24. Febr. ann. 1807. fatis functo parentavit. Budae, s. a.

– Oratio qua Spect. ac. Clar. Dno Josepho Cseh-Szombathy anno 1815. die 2. Februarii fatis functo viro eximiae scientiae … anno eodem die 21. Februarii in ecclesia reformatorum qua in aug. Vindobonensi universitate graduato parentavit. Pestini, s. a.

Korányi Frigyes. Emlékbeszéd Skoda József felett. Budapest, 1882.

Kovács Sebestyén Endre. Emlékbeszéd néhai idősb Bene Ferencz volt egyetemi tanár és igazgató, cs. kir. tanácsos. felett. Pest, 1858.

Laszlovich Ágost Károly. Dissertatio med. variolarum et vaccinae historiam illustrans. Pestini, 1838.

Lauschmann Gyula. Adatok a magyarországi járványok történetéhez, tekintettel Székesfehérvár városára. Székesfehérvár, 1898.

Ledniczky István. Iktatási értekezés a kórágyi intézet eredetéről és előmeneteléről. [Dissertatio inaug. de primordiis atque incrementis institutionis clinicae]. Pest, 1834.
Lenhardt József. Gesammelte historisch-medicinische Schriften. 3 Bde. Quedlinburg, 1790.
Lenhossék Mihály Ignácz. Alexio Ágoston chirurgiae doctori et in reg. scient. univ. Hungarica artis obstetriciae et ophthalmoiatriae publico ordinario professori, regniae Hungariae oculistae XV. Kalend. Nov. 1809. porrecto exequias solvit. Pestini, 1810.
– **József.** Emlékbeszéd Csausz Márton orvostudor, cs. kir. tanácsos és a leiró boncztan nyilv. rendes tanára felett. 1864. sz. András hó 2-án az egyetem dísztermében. Buda, 1864.
– Emlékbeszéd Broca Pál külső tag felett. Budapest, 1882.
– Emlékbeszéd Davis J. B. felett. Budapest, 1885.
Lindenmayr Imre P. Hippocrates homo, philosophus, medicus. Budae, 1832.
Linzbauer Ferencz Xaver. Codex sanitario-medicinalis Hungariae ab incunabulis Regni usque ad nostra tempora, studio et opera ..... congestus. Tom. I–III. (sect. 1–5.) Budae, 1852–61.
– A magyar korona országainak nemzetközi egészségügye. Az egyes igazgatási tárgyak fejlődésének történetével. Hivatalos adatok nyomán. Pesten, 1868.
– Das internationale Sanitätswesen der ungarischen Kronländer. Mit der Entwickelungsgeschichte der einzelnen Verwaltungs-Gegestände. Auf Grund ämtlicher Daten. Pest, 1868.
Lissoviny Sámuel Dániel. Dissertatio inaug. med. Epitome historiae variolarum. Viennae, 1772.
Loigk Antal és **Werloschnig (pernbergi) János.** Historia pestis, quae ab anno 1708. ad 1713. Transylvaniam, Hungariam, Austriam, Pragam et Ratisbonam depopulabatur, per epistolas etc. conscripta et Austriae medicis enarrata. Styriae, (1715).
Losy Pál. Orvostudori értekezés az orvosi tudomány korszakairól. [Dissertatio inaug. de medicinae periodis.] Pest, 1839.
Lumniczer Sándor. Emlékbeszéd Balassa János felett. Pest, 1872.
Maizner János. A magyar orvostudományi irodalom 1770-ig. Kolozsvár, 1885.
Mangold Henrik. Medizinischer Bericht über die Wandersammlungen der ungarischen Naturforscher und Aerzte in Pest, Maros-Vásárhely und Pressburg. Historisch und kritisch dargestellt .... Pest, 1867.
Meissner Pál T. Justus Liebig, Doctor der Medicin u. Philosophie, Professor der Chemie etc. analysirt von P. T. Meissner. Frankfurt am Main, 1844.
Mihálkovics Géza. Emlékbeszéd Henle Jakab, a m. t. Akadémia kültagja fölött. Budapest, 1887.
– Emlékbeszéd Lenhossék József felett. Budapest, 1893.
Moller Godofréd. Midőn Teként. Ns. és Nemz. Hermann András uram, Cardinalis Csaky Imre ö Eminentziája orvos doctora, Leidenfrost Mária Örsébethet, Kastenholtz János András uram hagyatott özvegyét, keresztyén szokás szerént, magának kedves házastársul, Sopronban a. 1726. d. 8. Jan. eljegyezné, kötelességétül viseltetvén, igy akara üdvözleni G. M. Posonban, 1726.
– **Károly Ottó.** Disputatio medica a Hippocr. sect. III. aphorism. XXI. Altdorfi, 1694.
Monau (Monavius) Frigyes. Hieronymi Fabricii de Aquapendente opusculum de totius animalis integumentis edit. S. 1. 1618. et Regiomont, 1642.
Müller Frigyes. Geschichte der siebenbürgischen Hospitäler bis 1825. Wien, 1856.

Nagy József. A cholera Nyitramegyében 1831-től 1874-ig. Nyitra, 1876.
Neichel Károly. Dissertatio inaug. med. sistens pollincturiam cadaverum humanorum, juxta antiquos et recentes. Pestini, 1821.
– Honoribus Dni Ignatii Stáhly. Dum diem nominis pridie calendas Augusti celebraret. Pestini, 1816.
Nendtvich Károly. Frivaldszky Imre életrajza. Pest, 1872.
Novák Lajos. A szegény gyermekek sorsa az ó-kori társadalomban. Budapest, 1879.
Orlay János. Dissertatio inaug. med. sistens doctrinae de viribus naturae medicatricibus historiam brevem, expositionem vindicias. Duporpati, 1807.
Papp Gábor. Jász-Nagykun-Szolnok vármegye közkórházának története. Szolnok, 1898.
Pertik Ottó. Pasteur emlékezete. Budapest, 1896.
Pollák Henrik. Dissertatio inaug. historico-med. Systemata medicinae a Paracelso ad nostra tempora. Fascicul. II. Pestini, 1846.
Poor Imre. Sauer Ignácz emléke. Pest, 1871.
– Emlékbeszéd Flór Ferencz felett. Pest, 1873.
Purjesz Ignácz. Adatok a Szent-Rókus közkórház alapításához. Budapest, 1896.
– **Zsigmond (idősb).** Az Ebers-féle orvosi Papyrus. Tanulmány az orvostudomány története köréből. Az Ebers által közölt adatok felhasználásával. Budapest, 1876.
Puskás Ferencz. Borszék története. Budapest, 1882.
Rakita Alajos. Dissertatio inaug. polit.-med. de historia vaccinae in Hungariae. Pestini, 1846.
– A himlőoltás története Magyarországban. Pest, 1846.
Ratzinger György. Az egyházi szegényápolás története. A II. kiadás után fordította a budapesti növendékpapság magyar egyházirodalmi iskolája. 2 kötet. Budapest, 1886.
Révész Imre (lelkész)**.** Méliusz Péter emlékezete. Debreczen, 1873.
Richet Károly. Az ördöngösök hajdan és napjainkban. Tanulmány. Francziából ford. Erdélyi Béla. Nagyvárad, 1880.
Róthschneck V. Emil. A debreczen-biharmegyei gyógyszerész-testület és az általános magyarországi gyógyszerész-egylet III. kerület, IV. járás gyógyszertárai, testülete és egyletének története alapításuk óta. Debreczen, 1882.
– Pótlék és helyreigazítás a »Debreczeni és biharmegyei gyógyszerésztestület s az általános magyarországi gyógyszerészek egylete 12 járása, gyógyszertárai, testülete és egyletének története alapításuk óta« című műhöz. Debreczen, 1884.
Rózsay (Rosenfeld) József. Emlékbeszéd, melyet néhai Schlesinger Ignácz volt orvostudor, szülészmester, sz. kir. Kőszeg városának tisztel. főorvosa, a m. kir. egyetemi orvoskar tagja .... felett budapesti kir. orvosegyesület 1861. márcz. 23. tartott rendkivüli gyülésében tartott … Pest, 1861.
– A gyógyászat a hébereknél és a zsidó orvosok a középkorban. Pest, 1862.
– Tanulmány a régi zsidók orvostanához. Budapest, 1875.
– Emlékbeszéd, melyet néhai Grósz Fülöp és Hermann Adolf volt kórházi főorvosok fölött arczképeik 1875. jun. 13. a pesti izr. kórházban történt leleplezése alkal-mával tartott. Budapest, 1875.
– Emlékbeszéd néhai Kovács Sebestyén Endre lev. tag fölött. Budapest, 1879.
Rupp Nep. János. Beszéd, melyet a magyar kir. tudományegyetem orvosi kar fennállásának százados ünnepén 1871. május 13-án az egyetem dísztermében mondott. A királyi alapítónak, Mária-Thereziá-nak arczképével és egy történelmi pótlékkal. (Adatoka magyar kir. egyetem orvosi kar százados történetéhez). Buda, 1871.

Russ János Kristóf. Unsterbliches Denkmal auf Andreas Löw, Physikus in Oedenburg, in einer kurzen Rede. Regensburg, 1710.
Sabiz (taubenspergi) József. Dissertatio inaug. med. de habitu germanorum antiquo, et structura corporis aevi moderni. Viennae, 1737.
Schédy Sándor (idősb). A magyarországi gyógyszerészet rövid története. Budapest, 1897.
– A magyarországi gyógyszerész-egylet huszonötévi története. Budapest, 1897.
Schemmel J. Fr. Die berühmtesten Aerzte und ihre zwölf Cardinalheilmittel in der Heilkunst. Ung.-Altenburg, 1850.
Schrand Ferencz. Geschichte der Pest in Sirmien in den Jahren 1795. und 1796. Nebst einem Anhange, welcher die Geschichte der Pest in Ostgalizien, Vorschriften der Pestpolizei und Ideen über die Ausrottung einiger ansteckenden Krankheiten enthält. 2 Theile. Pesth, 1801.
– Historia pestis Szirmiensis annorum 1795 et 1796. Jussu regio scripsit … Tomi III. Budae, 1802.
– Georg. Stahli chir. doct. et univers. Hung. prof. VII. kal. Novembris mortuo parentat. Pesthini, 1803.
– Nachrichten vom Scharbock, welcher im Jahre 1803. in mehreren Gespannschaften von Ungarn beobachtet wurde nebst Beiträgen zur Geschichte des brandigen Ausschlages, welcher in Ungarn Pokolvar genannt wird. Pesth, 1804.
– Nachrichten vom Scharbock in Ungarn im Jahre 1803. nebst Vorschriften der Medizinischen Polizey für nicht ansteckende Volkskrankheiten und Beiträgen zur Geschichte des brandigen Ausschlages, welcher in Ungarn Pokolvar genannt wird. Wien, 1805.
Schulek Vilmos. Az egyetem története 1890/91-ben. Budapest, 1891.
– Notes historiques sur la chinique d'Ophtalmologie de l'Universite Royale Hongroise de Budapest. Depuis son origine jusqu'à. nos jours. 1801–1899. Budapest, 1899.
Schuschny Henrik. A reformatio és korának befolyása az orvostan fejlődésére. Budapest, 1880.
Schwartz János Theophil. Dissertatio inaug. med. complectens theses medicas theoret.-pract. e I. Aphorismo Hippokratis deductas. Halae Magd., 1714.
Schwimmer Ernő. Die ersten Anfänge der Heilkunde und die Medizin im alten Aegypten. Berlin, 1876.
– Emlékbeszéd Hebra felett. Budapest, 1881.
– Rendszerek és divatok az orvosi tudományban. Budapest, 1887.
Segner János András. Programma I. et II. de fonte Pliniano. Göttingae, 1737.
Seredi József. Dissertatio inaug. histor.-med. sistens mentem legum mosaicarum circa sanitatem publicam. Viennae, 1816.
Sonntag Mihály. Dissertatio inaug. med. de caussis impotentiae in sexu potiori ex doctrina Hippocratis, veterumque medicorum. Cum programmate Neubaueri. Jenae, 1774.
Staub Móricz. A biologiai tudományok és módszerük történeti fejlődése. Budapest, 1894.
Stocker Lőrincz. Ofnerischer Pest-Schild, oder gründlich kurz verfasste Deduction von Beschaffenheit der an. 1709 u. 10 fast durch das ganze Königreich Ungarn grassirenden pestilenzialischen Seuch. Wien, 1711.
Stricho Gyula. A Budapesti Önkénytes Mentő Egyesület története 1887–1897. Budapest, 1897.
Sugár Fábiusz. Orvosi Napló Magyar és Erdélyország orvosai használatára. I. és II. évfolyam. Pest, 1859–60. (Ennek egy része, mely külön is megjelent (1861.): Az

orvosok s az orvosi tudomány Magyarországban a legrégibb időktől fogva századunk elejéig.)
Szepsi (Macer János György). Archidoxae Philippi Theophrasti Paracelsi. Cracoviae, 1569.
Szikszai Vazul. Oratio funebris de vita et morte Joannis Viti Balsarati. Wittebergae, 1576.
Szilágyi Ferencz. A szerelmes orvos, lerajzolva egy halotti tanításban; mellyet néh. Pataki Sámuel ur utolsó érdemlett tisztességtételére írt és elmondott 1804. szeptembernek 30. napján. Kolosváratt, 1805.
Szotyory (szotyori) József. A marosvásárhelyi országos polgári gyógyintézet eredetének s felállításának rövid és igaz történetirása. Maros-Vásárhely, 1833.
Tamássy Károly. A gyógyszerészet története. Hiteles okmányok után. Debreczen, 1883.
Thanhoffer Lajos. Az állatorvosi tudomány és állatorvosi tanintézetünk története. Az állatorvosi szakoktatás hazánkban való megkezdése százados emlékünnepére. 1887. febr. 6-ára. Budapest, 1888.
– Emlékbeszéd Du Bois-Reymond külső tagról. Budapest, 1899.
Thann András. Trauergedicht zu Ehren des weyland H. David Spielenbergers. Leutschau, 1684.
Tihanyi Mór. Az ókori görögök gyógyászati ismeretei; Az orvosi tudomány és orvosi rend fejlődése Hippokrates előtt. Budapest, 1897.
– Hippokrates élete és működése. Budapest, 1898.
– Platon és Aristoteles hatása az orvosi tudomány fejlődésére. Budapest, 1899.
Trajánovits Ágoston. Az orvosgyógyszerészet ó- és ujkori fejlődése s hanyatlása, tekintettel különösen a hazai gyógyszerészetre. Sarkad, 1874.
Trnka (krzowitzi) Venczel lovag. Historia febrium intermittentium, omnis aevi observata et inventa illustriora med. ad has febres pertinentia complectens. Vol. I. de febribus inter mittentibus. Vindobonae, 1775.
– Commentarius de tetano, plus quam ducentis clinicis medicorum observationibus, nec non omnibus hactenus cognitis adversus tetanum remediis instructus. Vindobonae, 1777.
– Historia leucorrhoeae omnis aevi observata medica continens. Pars I. Vindobonae, 1781.
– Historia amauroseos omnis aevi observata medica continens. 2 Partes. Vindobonae, 1781.
– Geschichte der Wechselfieber. Aus dem Latein. I. Bd. Helmstädt, 1781.
– Historia ophthalmiae omnis aevi observata medica continens. Vindobonae, 1783.
– Historia febris hecticae omnis aevi observata medica continens. Vindobonae, 1783.
– Geschichte des hektischen Fiebers, welche alle von jeher gemachte medicinische Beobachtungen enthalt. Aus. dem Lateinischen übersetzt. Leipzig, 1784.
– Historia cardialgiae omnis aevi observata medica continens. Vindobonae, 1785.
– Oratio funebris in exequiis Michaelis Schoretics praxeos clinicae prof. ab regia scient. univers. Pestiensi celebratis dicta a .... Pestini, 1786.
– Historia rachitidis omnis aevi observata. Vindobonae, 1787.
– Historia tympanitidis omnis aevi observata medica continens. Vindobonae, 1788.
– Geschichte der englischen Krankheit. Aus dem Latein, mit Anmerkungen. Leipzig, 1789.
– Geschichte des schwarzen Staars. Aus dem Latein. übersetzt von G. P. Mogalla. I. Thl. Breslau, 1790

– Historia haemorrhoidorum omnis aevi observata medica continens. 3 Volcus. Operis posthumi editionem procuravit Franciscus Schraud. Vindobonae, 1794–95.
Uhl Károly (lelkész)**.** Über die frühern Schicksale u. den jetzigen Bestand des Bürgerspitales u. der dazu gehörigen Kirche zum h. Ladislaus in Pressburg. Pressburg, 1830.
Valentics Ferencz Miksa. Memoria epidemiarum et pestium omnis aevi chronologice proposita. Vindobonae, 1784. (Adami Pál »Bibliotheca Loimica«-ját tartalmazza a kiadó előszavával. Szinnyei.)
Viszánik Mihály. Leistungen u. Statistik der k. k. Irrenheilanstalt zu Wien seit ihrer Gründung im Jahre 1784. bis zum Jahre 1844. Wien, 1845.
Wagner János. Emlékbeszéd néhai Sauer Ignácz, kir. tanácsos, a gyak. belgyógyászat tanára az egyetemen, felett. Buda, 1871.
Weszprémi (Csanády) István. Succincta medicorum Hungariae et Transilvaniae biographia. Centuria I. Lipsiae. 1774. Centuria II. Pars prior. Viennae, 1778. Pars posterior. Ibid. 1781. Centur. III. Decas I. et II. Ibid. 1787.
– Magyarországi öt különös elmélkedések. I. … II. … III. … IV. … V. A magyarországi szőlőtőkében nőtt és nevelkedett aranyról, avagy VI-dik elmélkedés a magyarországi régi orvos-doctorokról. Pozsony, 1795.
– Pannoniae luctus etc. Cui in fine recenter accesserunt: I. Consolationes adversus terrores mortis ad mentem Drelincourti … II. Az egészségnek fenntartására és a hosszu életnek megnyerésére tartozó regulák. III. Tudós Weszprémi István élete leirásának rövid kivonása, rézbe metszett epitaphiumával. Posonii, 1799.
Zágonyi Gábor. Dissertatio inaug. med. de inventis hujus saeculi in arte salutari novis. Trajecti ad Rhenum, 1764.
Zedlitz L. Balneographisches statistisch-historisches Hand- und Wörterbuch. Leipzig, 1834.
Zelizy Dániel. Megemlékezés Kátai Gábor. felett. Debreczen, 1878.
Ziffer Károly. Az izraeliták körülmetélése történeti és orvosi szempontból. Budapest, 1880.

1816. Einige Worte über das Leben Paul von Kolbany's. Pressburg
1824. A közszeretet fájdálma, a néhai Sáros-Pataki Pataki Sámuel ur, … sírhalmánál, két halotti beszédekben. Kolosvárt, május 9-dik 1824. Kolosváron.
1830. Névnapi Szoborján, mellyet T. T Bugát Pál urnak tanítványi háladatosságból emeltek az ifjantz sebészek. Pest.
1832. Schmerz-Gefühle am Sarge des ermordeten Herrn Constantin v. Haberle, Professors an der k. ung. Universität zu Pest von Franz D … Ofen.
1885. Bethesda budapesti betegápoló és diakonissa képzőintézet története Budapest.
Év nélkül (Sirre anno). Schlesinger Zsimond bánki sebész tiszteletére szenteli a vándor Aes kulap 1837. (Komárom.)

VII.
Scripta periodica.

1. Scripta periodica regularia.

Aesculap. Organum Pharmaciae. Megjelent 8 évfolyamban. 1883–1890. Szerkesztő-tulajdonos Rácz Károly.

Államorvos. A közegészségi, közigazgatási és törvényszéki orvosgyakorlat közlönye. Mellékletül a »Gyógyászat« folyóirathoz megjelent 1869-től 1876-ig időhöz nem kötve, 1876–87-ig pedig havonként. Ekkor megszünt.

Állategészség. Folyóirat állategészségügyi ismeretek terjesztésére. Megjelent 3 évfolyamban. 1897–1899. Szerk. Rácz István.

Állategészségügyi Értesítő. Megjelent 6 évfolyamban. 1894–1899. Kiadja a földmivelésügyi m. kir. minisztérium.

Állategészségügyi évkönyv. Megjelent 12 évfolyamban, 1888–1899. évente. Szerk. Hutyra Ferencz.

Anzeiger aus Heilbad Buziás. Megjelent 3 évfolyamban hetenkint. 1897–1899. Szerk. és társtulajdonos S. Marton János.

Bába-Kalauz. Mejelent 6 évfolyamban havonkint. 1894–1899. Szerkesztette Dirner Gusztáv.

Balaton-Füred, Keszthely. Fürdőszaki hetilap. Szerkesztő és kiadó Bajcsay Mihály. Megjelent hetenként csütörtökön, Keszthelyen. II. évfolyam 1871. (Első évfolyama »Balaton-Hévizi Napló« czím alatt jelent meg).

Balaton-Füredi Napló. Megjelent 3 évfolyamban a fürdői időszak alatt kedden és pénteken. Szerk. és kiadta Tihanyi Viszhang. 1861–1863.

Balaton-Hévizi Napló. Fürdőszáki hetilap. Szerk. Bajcsay Mihály. Megjelent hetenként csütörtökön; I. évfolyam 1870. máj. 26-tól aug. 28-ig. (Második évfolyama »Balaton-Füred, Keszthely« czím alatt jelent meg).

Balneologiai Értesítő. Megjelent 6 évfolyamban havonkint. 1894–1899. Szerkesztette Preysz Kornél. Németül is: »Balneologische Rundschau« czímmel.

Betegápolás. Megjelent 4 évfolyamban havonként. 1896–1899. Szerk. és kiadták Weszely István és társa.

A budapesti kir. Orvosegylet Évkönyve. Szerkesztették: 1874. évre Stiller Bertalan. Budapest, 1875. 1875–78-ra Kétli Károly, 1876–79. – 1879–1886-ra Réczey Imre, 1880–87. – 1887–90-re Ángyán Béla, 1888–91. – 1891 és 92-re Pertik Ottó, 1892–93. 1893–94-re Székács Béla, 1894–95. – 1895–96-ra Bäcker József, 1896–97. – 1897–99-re Imrédy Béla, 1898–900.

A budapesti kir. orvosegyesület gynaekologikus szakosztályának évkönyve. Szerkeszti 1896. óta Temesváry Rezső. Németül is: »Sitzungsberichte der gynaekologischen Sektion der kgl. ungar. Ärztevereins zu Budapest«. (Leipzig.)

A Dentista. Megjelent 3 évfolyamban havonként. 1891–1893. Szerkesztő Sussmann Zsigmond.

Egészség. Folyóirat egészségtani ismeretek terjesztésére s a közegészségügy érdekeinek előmozdítására, Kiadja az orsz. közegészségi egyesület. – Megjelent 13 évfolyamban 2 havonként. 1887–1899. Szerkesztették: 1887–1890-ig Fodor József, Kauser József, Téry Ödön és Tóth Lajos; 1891–93-ig Fodor

József és Csapodi István; 1894–96-ig ezekkel együtt Frank Ödön; 1897–99-ig Csapodi István, Frank Ödön, Rigler Gusztáv.

Egészségi Tanácsadó az ember és a háziállatok bajaiban. Az egészség eszközeiről és szükségben a lehető önsegedelemről alapos ismereteket terjesztő folyóirat. Megjelent 4 évfolyamban minden hó 1-én és 15-én. 1864–1869. Szerk.-tulajd. Pethe Zsigmond. A III. évf. »Közhasznú folyóirat az ember életét, egészségét és jólétét érdeklő ismeretek terjesztésére; továbbá a házi orvoslás és az állatorvoslás biztosabb módjainak ismertetésére« mellékczímmel. – A IV. évf. »Az ember házi és állami élete körén« mellékczímmel.

Egészségi és Életmentési Tanácsadó magyar családok számára. Az egészség fenntartásának s a rögtöni életveszélyek elhárításának módjairól. Megjelent havonként. I. évfolyam 1875. Szerk. Kelen József.

Egészségi és hasonszenvi Közlöny. Megjelent három évfolyamban. 1876–1879. Szerkesztette Dudits Miklós; főmunkatárs Novotny Frigyes.

Egészségtani Lapok. Megjelent 3 évfolyamban. 1876–1878. Szerk. és kiadótulajdonos Kodolányi Antal; főmunkatárs Hammersberg László.

Egészségügyi Értesítő. Kiadja a m. kir. belügyminisztérium. Szerkeszti 1893 óta Preysz Kornél. Megjelenik németül is.

Az Élet. Népszerü egészségtani, életbuvárlati és társadalmi közlöny. Megjelent 2 évfolyamban havonként kétszer. 1878–1879. Szerkesztő-kiadó Dudits Miklós. I. évfolyama a »Hasonszenvi Közlöny« havi melléklappal.

Életmentés és Egészség. Megjelent hetenként 1875-ben. Szerkesztő és laptulajdonos Dudits Miklós; főmunkatárs Merényi S.

Értekezések a természettudományok köréből. Kiadja a magyar tudományos akadémia III. osztálya. Pest, 1867–1899. füzetenkint. (Az egyes értekezéseket lásd a szerzők nevei alatt.)

Értesítő a kolozsvári orvos-természettudománytársulat gyűléséről. Megjelent 24 évfolyamban. 1876–1899. Összeállítják I–VII. Hőgyes Endre; VIII–XXIV. évfolyamot Klug Nándor. (A XIV. évfolyamnál az összeállító neve elmaradt.)

Fizikai és diétetikai gyógyítómódok közlönye. Gyakorló orvosok számára. Szerk. Palócz Ignácz. Budapest, 1899. novembertől megjelent havonként.

A fővárosi kórházak évkönyvei. 1874–1899.

Fürdői Lapok. Heti közlöny a gyógy- és fürdőhelyek, fürdői társasélet és természettudományok köréből a nagy közönség számára. Megjelent 1868 máj. 18-tól szept. 21-ig. Szerk. Felletár Emil; társszerkesztők és kiadótulajdonosok Chyzer Kornél és Orzovenszky Károly.

– Fürdészeti heti közlöny a hazai gyógyhelyek érdekeinek előmozdítására. Szerk. Kovách Imre; kiadótulajd. Schédy István. Megjelent a fürdő idény alatt minden vasárnap. 1874 máj.–szept. Budapesten.

– Megjelent 6 évfolyamban havonként kétszer. 1894–1899. Szerkesztő és kiadótulajdonos Bosányi Béla.

Gyakorló Orvos. Megjelent 10 évfolyamban minden hó 1-sején. 1890–1899. Szerk. és kiadótulajdonos 1890–97-ig Roth Adolf, segédszerkesztő 1895–98-ig Mosonyi-König. 1898–99. felelős szerkesztő Stadler Károly, főmunkatárs Oláh Gyula. – Minden hó 15-dikén német nyelven is megjelenik: »Der practische Arzt« czím alatt. Tartalma a magyar kiadásával nem egészen azonos.

Gyógyászat. Az orvostudomány hazai és külföldi fejlődésének, különösen a gyógygyakorlatnak közlönye. Megjelenik 1861 óta hetenként szombaton. Szerkesztették: 1861–1874-ig Poor Imre; 1874–1886-ig Dulácska Géza előbbivel együtt; 1886 óta Schächter Miksa. Kiadták: 1884–1886-ig

Dulácska Géza; 1886 óta Schachter Miksa.Társszerk.: 1861–1865-ig Nékám Sándor; 1873–1878-ig Kövér Gábor. Főmunkatárs 1886 óta Szénásy Sándor. Melléklapok: 1869–1888-ig »Államorvos«; 1888 óta »Honvédorvos«; 1898 óta »Medikus«.

Gyógyszeres értekezések, melyeket a kir. magyar tudományos mindenességben tek. Schuster János királyi oktató vezetése alatt a magyar nevendék gyógyszeresek kiszabott készítményeik előállításakor közönségesen elmondottak. Pest, 1829–30.

Gyógyszerészek Naptára. Szerk. a »Gyógyszerészi Hetilap« szerkesztősége 1865–67-ig. 1868-ra szerkesztette Schédy Sándor … 1873. Pesten.

Gyógyszerészeti almanach. Megjelent 6 évfolyamban, Budapesten, 1895-től fogva évente. A magyarországi gyógyszertárak hiteles adatok alapján összeállított névjegyzékével. Szerk.: Chyzer Kálmán.

Gyógyszerészi Értesítő. Megjelent 6 évfolyamban havonként kétszer. 1894–1899. Szerkesztő-tulajdonos Lukács István.

– **Hetilap.** A gyógyszerészeti tudományok fejlődésének közlönye. Megjelenik 1862 óta hetenként csütörtökön. 1862–1898. Szerkesztették 1862–1894-ig Schédy Sándor; 1894 óta K. Karlovszky Geyza. Kiadótulajdonosok: Schédy Sándor és K. Karlovszky Geyza. Főmunkatárs 1882–1887-ig Csurgay Kálmán. Társszerkesztő 1892–1893-ig Lukács István.

Gyógyszerészi Hirlap. Szerk. és kiadó Lang A. Ferencz. Megjelent minden hó 15-én és 30-án. 1848 aug. 15 –nov. 15., Nyitrán.

– **Hiradó.** Megjelen 5 évfolyamban havonként ingyen. 1895–1899. Szerk. és kiadótulajd. Moder Dezső.

– **Közlöny.** Megjelent 16 évfolyamban. 1884–1899. Szerkesztők és kiadók: 1884–1892-ig Csurgay Kálmán; 1892 óta K. Karlovszky Geyza. Segédszerkesztő 1892-ben Kende István.

Hasonszenvi Közlöny. Alapos ismereteket terjesztő folyóirat a homoeopathiáról. Megjelent 2 évfolyamban minden hó 1-én és 15-én. 1864–1865. Szerk.-tulajd. Horner István. Ekkor megszünt és a Pesten 1866 elején megjelent »Hasonszenvi Lapok«-ba olvadt.

– Alapos ismereteket terjesztő folyóirat a homoeopathiárol. Szerk.-tulajd. Horner István. Megjelent minden hó 1-én és 15-én. 1864. jul. 1.–1865. decz. 15. Gyöngyösön. Ezzel megszünt és a Pesten 1866 elején megjelent »Hasonszenvi Lapok«-ba olvadt.

– A magyar hasonszenvi ügypártolók társulatának lapja. Megjelent 4 évfolyamban minden hó 1-én és 16-án. 1876–1879. 1878 és 79-ben mint az »Élet« havi melléklapja. Szerkesztette Dudits Mikós.

– **Lapok.** Ismeretterjesztő havi folyóirat a homoeopathia köréből. Megjelent 9 évfolyamban minden hó 15-én. 1866–1874. Szerkesztette: Szontagh Ábrahám 1866–69.; Argenti Döme 1869–70.; Balogh Tihamér 1870–73.; Bakody Tivadar 1873–75-ig. A 3. évf. »A homoeopathia hazai és külföldi vívmányainak közlönye« mellékczímmel. – A 6. évf. »A homoeopathia, kórboncz- és kórélettan köréből« mellékczímmel. Kiadótulajd. Szontagh Ábrahám, később a m. hasonszenvi orvosegylet.

Házi Orvos. Közérdekü ismeretterjesztő hetilap a magán- és közegészségügy köréből. Megjelent 1. évfolyama 1874-ben hetenként egyszer csütörtökön. Szerk.-tulajdonos Széll Lajos. A II. évfolyam »Közegészségi Lapok« czímmel jelent meg.

Homeopathia. Megjelent 5 évfolyamban havonként 1895–1899. Főszerkesztő Bakody Tivadar; felelős szerk. Balogh Tihamér.

Hosszu élet. Megjelent 4 évfolyamban. 1880–1891. Szerk.-laptulajdonos Lőrinczi Ferencz.

Ifjuság és Egészség. Megjelent 2 évfolyamban. 1898–99. Megjelenik minden hó 15-én. Iskola- és egészségügyi folyóirat. Szerkesztő Gerlóczy Zsigmond; közreműködnek: Aujeszky Aladár, Rigler Gusztáv, Schuschny Henrik és Waldmann Fülöp.

Jó Egészség. Megjelent 2 évfolyamban Fiumében havonként kétszer. 1893–1894. Szerk. Richtmann Mór.

Klinikai Füzetek. Megjelent 9 évfolyamban havonként. 1891–1899. Szerkesztette Donáth Gyula.

Kórházi Szemle. A hazai kórházak, gyógygyakorlat és orvosi irodalom közlönye. Megjelent 2 évfolyamban havonként Pozsonyban. 1865–1866. Szerk.-tulajdonos ifj. Zlamál Vilmos; főmunkatársak: Gotthardt és Kanka trk. A II. évf. »Orvosi Szemle« czímmel jelent meg.

Közegészségügyi Lapok. Egészségügyi és életmentési ismeretterjesztő folyóirat. Orvos- és mivelt nem-orvos közönség számára. Szerk.-tulajdonos Széll Lajos; főmunkatársak: Kelen József és Tóthfalusy Gyula. Pesten, megjelent minden hó 1-én és 15-ik napján. II. évf. 1875. (I. évfolyama »Házi Orvos« czímmel jelent meg 1874-ben.)

Közegészségügy és Törvényszéki Orvostan. Megjelent mint az »Orvosi Hetilap« melléklete 2 havi számokban 1869–1899-ig. Szerkesztette Fodor József.

Közegészségügyi Kalauz. Megjelent 21 évfolyamban. 1879–1899. Szerk.-tulajd. Lőrinczi Ferencz. 1880 óta a »Magyar Gyógyterem« melléklappal.

– **Lapok.** Egészségügyi és életmentési ismeretterjesztő folyóirat. Orvos és mivelt nem-orvos közönség számára. Megjelent 7 évfolyamban hetenként kétszer. 1874–1879. Szerk.-tulajdonos Széll Lajos; főmunkatársak: Kelen József és Tóthfalusi Gyula. (I. évfolyama »Házi Orvos« czímmel jelent meg.)

– **Szemle.** Megjelent 4 évfolyamban havonként. 1890–1893. Szerkesztette Oláh Gyula.

A közkórházi orvostársulat évkönyvei. Szerkesztették: 1894-ben Gerlóczy Zsigmond, 1895-ben Gerlóczy Zsigmond és Mohr Mihály; 1896 és 97-ben Szentgyörgyi Jordán Ferencz; 1898 és 99-ben Terray Pál és Nékám Lajos. Budapest.

Magyar bába-kalendarium. Magyarország okleveles bábáinak hivatalos névjegyzékével. Szerkeszti Dirner Gusztáv. Megjelent: 1896–1899. évente.

Magyar Fogászati Szemle. A stomatologusok (fogorvosok) orsz. egyesületének hivatalos közlönye. Megjelent 3 évfolyamban. 1897–99. Minden hónapban egyszer. Szerkesztik: Bauer Samu és Fürst Károly.

A magyar fül és gégeorvosok egyesületének évkönyve. 1894–1899. Szerk. Polyák Lajos. Megjelenik német nyelven is. »Jahrbücher der Gesellschaft der ungarischen Ohren und Kehlkopfärzte« czimmel.

Magyar Fürdőlapok. Megjelent 2 évf. 1877–78 áprilistől-szeptember végéig. Szerkesztette Lőrinczi Ferencz; kiadta Zilahy Sámuel.

Magyar Gyógyterem. Megjelent 1880-tól fogva mint a »Közegészségügyi Kalauz« melléklapja. 1880–1899.

Magyar Orvosi Archivum. Megjelent kéthavonként 9 évfolyamban. Szerk. 1892–97.: Bókay Árpád, Klug Nándor és Pertik Ottó; 1898–99.: Bókay Árpád és Pertik Ottó. 1893–95. németül is »Ungarisches Archiv für Medizin« cz. alatt.

A magyar orvosi könyvkiadó társulat könyvtára. Pest (Budapest), 1864–1899.

Magyar Orvosi Revue. A külföldi orvosi irodalmat közvetítő s orvostársadalmi folyóirat. Gyakorló orvosok számára. Megjelent 3 évfolyamban, havonként 2 számban 1897–1899. I. évf. szerk. Mahler Gyula; a II. évf.-tól Mahler Gyula és Bodon Károly.

Magyar Orvosi és Természettudományi Évkönyvek. Több orvosok s természettudósok munkálkodásával kiadja és szerkeszti Schoepf Auguszt orvostudor. Havi folyóirat. Buda, I. évf. (I. kötet, 1. füzet). Több ebből nem jelent meg; 1844-ben azonban mint »Magyar Orvos-Sebészi és Természettudományi Évkönyvek« ujra föltámadt.

Magyar Orvos-Sebészi s Természettudományi Évkönyvek. Szerkesztő és kiadó: Schoepf Auguszt orvostudor. Megjelent havonként 1844. és. 1845-ben, Pesten.

Magyar orvosok és természetvizsgálók vándorgyüléseinek munkálatai. Szerkesztették: I. (Pest, 1841.) Bugát és Flór. – II. (Pest, 1842.) Bugát Pál és Flór Ferencz. – III. (Beszterczebánya, 1843.) Bugát és Flór. – IV. (Temesvár, 1844.) Bugát és Flór. – V. (Kolozsvár, 1845.) Szőcs József és Brassai Samuel. – VI. (Pécs, 1846.) Hölbling Miksa. – VII. (Kassa-Eperjes, 1847.) Halász Gejza. – VIII. (Sopron, 1863.) Halász G. – IX. (Pest, 1864.) Szabó József. – X. (Marosvásárhely, 1865.) Rózsay J. közreműködésével Szabó J. – XI. (Pozsony, 1866.) Rózsay J. közreműködésével Kanka Károly és Rómer Flóris. – XII. (Rimaszombat, 1868.) Batizfalvy Sámuel és Rózsay J. – XIII. (Eger, 1869.) Rózsay J. közreműködésével Kátai Gábor és Montedegói A. Ferencz. – XIV. (Fiume, 1870.) Poor Imre és Rózsay J. – XV. (Arad, 1872.) Rózsay J. – XVI. (Herkulesfürdő, 1873.) Horváth György. – XVII. (Győr, 1875.) Fehér Ipoly. – XVIII. (Előpatak, 1876.) Gerlóczy Gy. és Dulácska G. – XIX. (M.-Sziget, 1877.) U. a. – XX. (Budapest, 1880.) U. a. és Kurtz. – XXI. (Szombathely, 1881.) Gerlóczy, Dulácska és Müller K. – XXII. (Debreczen, 1883.) Szabó J., Frivaldszky és Staub M. stb. – XXIII. (Buziás, 1887.) Staub M. és Schächter M. – XXIV. (Tátrafüred, 1888.) U. a. – XXV. (Nagyvárad, 1889.) Schächter M. – XXVI. (Brassó, 1892.) Schächter M. és Lakits F. – XXVII. (Pécs, 1894.) Lakits és Prochnow J. – XXVIII. (Budapest, 1896.) U. a. – XXIX. (Trencsén, 1897.) U. a.

A magyar szent korona országai balneologiai egyesületének évkönyve. Megjelent 1891–1899. Összeállította Löw Sámuel egyesületi főtitkár.

Mathematikai és természettudományi értekezések, vonatkozólag a hazai viszonyokra. Kiadja a magy. tud. akadémia mathematikai és természettudományi állandó bizottsága. Pest (Budapest), 1861–1899 füzetenként.

Mentők Lapja. Megjelent 2 évfolyamban 1889–90 havonta egyszer. Szerkesztette Burián Aladár.

Nő- és gyermekgyógyászat. Melléklet az »Orvosi Hetilap«-hoz. Megjelent havonként 1864.

Odontoskop. Magyar fogászati folyóirat. Megjelent 9 évfolyamban kéthavonként. 1892–1899. Szerk.-tulajd. Iszlay József.

Oktató Háziorvos. Megjelent 4 évfolyamban. 1882–1885. Szerk. és kiadótulajd. Bruck Lipót; főmunkatárs Major Antal.

Orvos-Gyógyszerészi Értesítő. I. évf. 1886. Szerkesztő és kiadó-tulajdonos Telegdi Béla; főmunkatárs Muldini Károly.

Orvos-Irodalmi-Közlöny. Megjelent 3 évfolyamban kéthavonként. 1893–1895. Szerkesztette Purjesz Ignácz. I. évfolyama »Orvos-Irodalmi-Útmutató« czímmel jelent meg.

Orvos-Természettudományi Szemle. Megjelent 16 évfolyamban havonként kétszer 1875–1890. A biharvármegyei orvos-gyógyszerész és természettudományi egylet közlönye. Szerkesztették: Barlanghy V. Adorján 1875. jul. 1-től – 1875. okt.-ig; Hajdu Gyula 1875. okt. 1. – 1876-ig; Bodor Károly 1876–1890. I. évf. »Természettudományi Szemle« címmel.

Orvosi Hetilap. Megjelent 43 évfolyamban hetenkint vasárnap 1857 óta. Szerk. Markusovszky 1857–89.; Hőgyes Endre és Antal Géza 1889-ben; Hőgyes Endre 1890–99. Főmunkatárs 1862–89. Balogh Kálmán. Mellékletei: 1864–69 »Szemészet« és »Nő- és gyermekgyógyászat«; 1869–1899 »Szemészet«; 1869–97 »Közegészségügy és törvényszéki orvostan«; 1894–99 »Ujabb gyógyszerek és gyógymódok«; 1898–99 »Gyermekgyógyászat«.

Orvosi Heti Szemle. Megjelent 14 évfolyamban. 1886–1899. Szerk. és kiadták: Flesch Nándor és Holtai Manó; 1895 óta csak Flesch Nándor.

Orvosi Szakközlöny. Megjelent 4 évfolyamban havonként kétszer. 1896–1899. Szerk. és kiad. Aschner Arthur.

Orvosi Szakvélemények. Megjelent 4 évfolyamban havonként kétszer. (I. évf. 1896 – IV. évf. 1899.) Szerk. és laptulajd. Lőrinczi Ferencz.

Orvosi és Gazdasági Tudósítások. A cs. és kir. felség engedelmével. H. n., 1803.

Az Orvosi és Természettudományok mezején megjelent könyvek teljes lajstroma. Mellékletül a »Gyógyászat« című folyóirathoz. Havonként kiadja Pfeifer Ferdinand könyvkereskedése Pesten, 1862. jan.–szept.

Orvosi Szemle. A gyógygyakorlat, orvosi irodalom és hazai kórházak közlönye. Szerk.-tulajd. ifj. Zlamál Vilmos; főmunkatársak: Gebhardt, Kanka, Koller, Korányi, Láng és ör. Zlamál. Megjelent évnegyedenként 1866., Pozsonyban. Első évfolyama »Kórházi Szemle« címmel jelent meg.

Orvosi Tár. Havonként kiadták Bugát Pál és Schedel Ferencz. Minden kötethez egy kőnyomatu arczkép. Buda, 1831–1833-ig 12 kötet.

– Kiadják Bugát Pál és Flór Ferencz. Uj folyamat. Megjelent hetenként vasárnap. Pesten, 1838–1848.

Orvosi Zsebnaptár. Szerk.: 1870–74 Stiller Bertalan, 1875–79 Hochhalt Károly, 1880–85 Duhay Miklós, 1886–99 Faragó Gyula.

Orvosok Zsebnaptára. Megjelent évenként. Szerkesztette 1873–96 Purjesz Zsigmond, 1897–99 Purjesz Ignácz.

Országos Orvos-Szövetség. Megjelent 2 évfolyamban (1898–99) minden hó 15-én. Felelős szerkesztő Jendrássik Ernő; segédszerkesztő a II. évfolyam áprilisi számától kezdve Győry Tibor. Az országos orvosszövetség tulajdona és hivatalos lapja.

Sebészet. Megjelent 6 évfolyamban. 1894–1899. Szerk. és kiad. Kertész József.

A »Stefánia« szegény gyermekkórház egyesület évkönyve. Szerkesztette 1852–1882 id. Bókai János; 1883–1899 Bókay János.

Szemészet. Megjelent mint az »Orvosi Hetilap« melléklete havonként 1864–1899-ig. Szerkesztették: Hirschler Ignácz 1864–84-ig; Schulek Vilmos 1884–1899.

Szt.-Laszló Társulati Értesítő. Megjelent 4 évfolyamban évenkint legalább kétszer. (1888–1891.) Szerkesztette és kiadta az Igazgatóság.

Szt.-Lukácsfürdő. Megjelent 12 évfolyamban (1888–1899.) minden hó első napján. Felelős szerkesztő Bosányi Béla.

Szülésznők Lapja. Megjelent 7 évfolyamban havonként kétszer. 1893–1899. Szerkesztette Breitenfeld Ferencz; szerk. és kiadótulajd. 1895 óta Temesváry Rezső.

Természet-Gyógyász. Az észszerű élet- és gyógymód közlönye. Népszerű utasítások az emberi testnek valódi és természetes ápolásáról egészséges és beteg állapotában. Szerk. Ungerleider Jónás hasonszenvi orvos. Megjelent Nyiregyházán, havonként kétszer, 1. és 15-én. 1874.

Természetszerű Gyógyeljárás. Megjelent 6 évfolyamban havonként. 1894–1899. Szerk. Vaisz Lajos.

Természettudományi Szemle. A biharmegyei orvos-gyógyszerész egylet közlönye. Szerk. Barlanghy V. Adorján, okt. 1-től Hajdu Gyula. Megjelent havonként kétszer Nagyváradon. 1875.

Vegyészet és Gyógyszerészet. A vegytan, gyakorlati gyógyszerészet s a vele rokon természettudományok általános közlönye. Szerk.-tulajdonos Felletár; társszerkesztő Nékám Sándor. Megjelent minden hó 1-én és 15-én. 1863-ban, Budán.

Védhimlőoltás. Megjelent 4 évfolyamban évnegyedenként. 1896–1899. Szerk.-tulajd. Intze Béla.

Domaci Lekar. (A házi orvos.) Havonként jelent meg szerb nyelven Pancsován, 1871- és 72-ben.

Der Honvédarzt. Organ für das Sanitätswesen des Landwehr u. die Interessen der Landwehrärzte. Monats-Beilage zur »Ungarischen Mediz.-Chirurg. Presse.« Eigenth., Herausg. und Redacteur Heinrich Mangold. 1870. jan.–decz.

Pester Medizinisch-Chirurgische Presse. = Ungar. Med.-Chir. Presse.

Ungarische Medizinische Presse. Megjelent 3 évfolyamban hetenként. 1896–1899. Szerk. Tuszkai Ödön.

Ungarische Medizinisch-Chirurgische Presse. Megjelent 35 évfolyamban, az első hat évben havonta kétszer, azóta hetenkint (1865–99). 1871-ben czimét »Pester med.-chir. Presse«-re változtatta. – Szerk. 1865–78 Mangold Henrik, 1871-től vele együtt Hertzka Károly; 1878–93 Löw Sámuel; 1893–96 okt. 1-ig Tuszkai Ödön, azóta Török Lajos.

Unsere Gesundheit. Zeitschrift für Gesundheitspflege. Herausgeg. von Alexander Szana. Megjelent 2 évfolyamban (1898–99.) évente 10 füzetben Temesvárott.

Verhandlungen des Vereins für Natur- und Heilkunde. Pressburg, 1869–70.

Zeitschrift für Natur- und Heilkunde in Ungarn. Mit gleicher Berücksichtigung für Naturforscher, Sanitätsbeamte, Aerzte, Wundärzte und Pharmaceuten. Herausg. und redigirt von David Wachtel, k. k. Kameralarzte. Megjelent hetenként egyszer 1850–1860. Pesten.

2. Scripta periodica per occasionem. Referata, expositiones, catalogi, statuta, protocolla, almanach, etc.

Balló Mátyás. Budapest székes-főváros vegyészeti és tápszervizsgáló intézetének évkönyve. Budapest, 1895.

Batizfalvy Sámuel. A budapesti sebészi és orthopaediai magángyógyintézet működésének eredménye. Megjelent évenként. Pesten, 1859–75.

Biringer Ferencz. Kimutatás a nyitramegyei közkórház 1885. évi betegforgalmáról. Nyitra, 1886.

– A nyitramegyei orvos-gyógyszer.- és természéttudományi egyesület 1895-iki évkönyve. Nyitra, 1896.

Brunner Ferencz. Összeges áttekintése azon betegek-, elmekórosok-, szülők- és aggoknak, kik a királyi Pestváros »szent Rókus« című kórházában s a vele összekötött aggápoldában 1849–50-dik katonai évben ápoltattak. Pest, é. n.
– Summarische Uebersicht der im Militär-Jahre 1850–51. im Bürgerspitale zum »heil. Rochus« in Pesth behandelten Kranken, Irren u. Wöchnerinnen u. in dem, mit demselben verbundenen Versorgungshause verpflegten Armen. S. 1. et a.
Bugát Pál és **Flór Ferencz.** Magyarországi orvosrend névsora. I. év. 1840-re. Pest, 1840.
Bukovszky Gy. Budapest központi fertötlenítő intézetének évkönyve. Budapest, 1892.
Büchler Ignácz. Jelentés a kolozsvári tudomány-egyetem Máchik Béla tanár vezetése alatt álló belkórodájának működéséről az 1872–73-dik tanévben. Kolozsvár, 1874.
Chyzer Kálmán. Gyógyszerészeti almanach. A magyarországi gyógyszertárak hiteles adatok alapján összeállított névjegyzékével. Budapest, 1895(-től évente).
Csatáry Lajos. Évi jelentés az országos közegészségi tanácsnak 1868/69-ik működéséről. Buda, 1869.
– U. a. 1874/75. évről. Budapest, 1876.
– Évi jelentés a magy. kir. államvasutak orvosi szakaszaiban 1871. év január 1-től 1871. év deczemb. 31-ig gyógykezelt betegekről. Budapest, 1872. (Németül is.) Évenként megjelent.
– Jelentés a párizsi 1878. évi nemzetközi egészségügyi és orvostörvényszéki congressusokról, tekintettel saját viszonyainkra. Budapest, 1878.
Dérer Mihály. Jegyzőkönyv a selmeczi gyógyászati és természettudományi egyletnek 1881. évi január hó 29-én tartott közgyüléséről. Selmecz, 1881.
Déván Károly. Évi jelentés a pozsonyi magyar kir. országos kórháznak 1872-dik évi működése eredményeiről. Pozsony, 1873.
Dolezsal W. Verzeichniss aller in Pest practicirenden Doctoren der Medicin und Chirurgie, dann der Zahnärzte nebst Angabe ihrer resp. Wohnungen. Herausgegeben von … Pest, 1837.
Dulácska Géza. Kimutatás és munkálatok a barakkórház VIII. orvosi osztályáról 1878–1884. Budapest, 1885.
Eckstein Ferencz. Relatio officiosa generalis de nosocomiis pro nobili insurgente militia Hungarica anno 1809. erectis et administratis. Budae, 1810.
Engländer Mór és **Herz Vilmos** magán gyógyintézete mell- és altesti betegek számára … Pest, 1853.
Frank Ödön. A Millenniumi közegészségi és orvosügyi kongresszus tárgyalásai. Budapest, 1898.
– Az országos közegészségi egyesület évkönyve. H. n., 1898.
Frimm Jakab. Értesítő a gyenge elméjüek és nehézkórosak nevelő és ápoló intézetéből. Budapest, 1884.
Ganz A. Kranken-Ordnung im Etablissement des Herrn .... in Ofen. Ofen, 1862.
Genersich Antal. Jelentés a kolozsvár-kocsárdi vasutvonal építésekor a munkásoknál előfordult megbetegedésekről. Kolozsvár. 1875.
Gerlóczy Gyula. A magyar orvosok és természetvizsgálók törvényjavaslata a győri és előpataki nagygyülések megállapodásai alapján, továbbá a közegészségi tanács, a biharmegyei orvos-gyógyszerész és természettudományi egylet bizottsága, Kátai Gábor, úgyszintén Karika Antal által készített és Tisza Kálmán belügyminiszter ő nagyméltósága részéről előterjesztett közegészségi törvényjavaslatok felhasználásával. Budapest, 1876. (75.)

– **Zsigmond.** Az 1894. szept. 1–9. Budapesten tartott VIII. nemzetközi közegészségi és demographiai congressus munkálatai. Összeállította … Budapest, 1896.
Glatter Ignácz Ede. Jahresbericht über die biostatischen und Sanitätsverhältnisse des Pest-Piliser Comitates f. d. J. 1857. Pest, 1859.
– Sanitätsbericht für März, April, Mai und Juni 1858. Pest, 1858.
Goldzieher Vilmos. A budapesti ált. rendelő gyógyintézet 1884-ről szóló jelentése. H. n., 1885.
Grósz Gyula. A pesti izr. hitközség Bródy Adél gyermekkórházának az 1898. évről szóló jelentése. Budapest, 1899.
– **Frigyes.** Erinnerung an die Naturforscher-Versammlung in Pressburg von 26. August bis 2. September 1865. nebst einem alphabetischen Verzeichniss der anwesenden Herren Aerzte und Naturforscher. Pressburg, 1865.
Győry (nádudvari) Albert. Aerztlicher Bericht aus dem provisorischen Krankenhause in der Leopoldstädter Cavallerie-Caserne in Wien 1862. Verfasst vom ordinirenden Arzte … Wien, 1863.
Haffner Mihály. Versuch eines Vorschlags an den löbl. Magistrat, und das Publicum der k. f. Stadt Pest zur Errichtung, Einrichtung und Unterhaltung eines zweckmässigen Kranken-Spitals. Eine Localschrift. Pest, 1793.
– Pest városa Nemes Tanácsának és Közönségének szólló Projectum egy alkalmatos Betegek Ispotálynak felállítására, beszerzésére és tartására. Pest, 1793.
Halász (dabasi) Géjza. Az első magyar általános biztosító társaság életbiztositási osztályánál az orvosi eljárásra utasítás, ügymenet, bizonyítványok a hely népességi s egészségi viszonyainak statistikai összeállítása. Pest, 1860.
Hanko József. Torda városának helyiratai a magyar orvosok és természetvizsgálók V. nagygyülésének emlékére. Kolozsvár, 1844.
Hartleben K. A. Verzeichniss der medicinischen und naturwissenschaftlichen Bücher, die bei K. A. H. in Pesth zu haben sind. Pesth, 1829.
Hauszmann Alajos. Tervmagyarázat és indokolás a főv. közkórházak építési terveihez. Budapest, 1881.
Hoffmann Károly. Összeges áttekintete azon betegek-, elmekórosok-, szülők- és aggoknak, kik a királyi Pestváros »Szent Rókus« czímű polgári kórházában s a vele összekötött aggápoldában 1848–1849-ik katonai évben ápoltattak. Pest, é. n.
Hollán Adolf. A pozsonyi m. kir. orsz. kórházban 1876. évben ápolt összes betegeknek táblás kimutatása. Pozsony, 1877.
Hölbling Miksa. Baranya vármegye orvosi helyirata. Pécs, 1845.
Hyrtl József. Abschiedswort an die in Wien versammelten Naturforscher u. Aerzte im J. 1856. Wien, 1856.
– Ämtlicher Bericht über die 32. Versammlung deutscher Naturforscher und Aerzte zu Wien im September 1856. Wien, 1858.
Illés (Edvi-) László. Magyar- és Erdélyország összes gyógyszerészeinek névtára. Vácz, 1874.
Kézmárszky Tivadar. Jelentés a m. tudomány-egyetem szülkórodájának 1869–70. tanévi működéséről. Pest, 1871.
Klimó Menyhért. Terve egy felállítandó országos elmekórintézetnek. Orvostudori értekezés. Pest, 1843.
Knöpfler (zarándi) Vilmos. A marosvásárhelyi országos kórház alapításának és fejlődésének rövid vázlata. Marosvásárhely, 1882.
Korányi Frigyes. A budapesti k. m. tud. egyetemi II. belgyógyászati kóroda épülete. Budapest, 1882.

Kovács József. A budapesti kir. magy. tud. egyetem I. sebészeti kóroda épülete. A 1882–83. évi berlini egészség és mentésügyi kiállítás alkalmából a vallás- és közokt. magyar kir. miniszter megbizásából leírta … Budapest, 1883. (Németül is.)
Kresz Géza. Az 1885. országos kiállítás nehány csarnoka egészségügyi szempontból. Budapest, 1886.
– A VI. nemzetközi közegészségügyi s demografiai congressus kritikai méltatása. Budapest, 1887.
– Die Budapester freiwillige Rettungs-Gesellschaft. Budapest, 1888.
– A B. Ö. M. E. új központi állomása. Budapest, 1891.
– Die neue Centralstation der Budapester Freiwilligen Rettungsgesellschaft. Budapest, 1891.
– La societé volontaire de sauvetage de Budapest. Budapest, 1891.
– The Voluntary Salvage Society of Budapest. Budapest, 1894.
– A Rima - Murány – Salgó - Tarjáni Vasmű Részvénytársaság bánya és gyári munkás személyzete egészségügyi viszonyainak ismertetése. Budapest, 1896.
Lumniczer Sándor. Jelentés a Pest város szt. Rókus közkórház II. sebészeti osztályának 1868. évi működéséről. Pest, 1870.
Luprecht Ferencz. Rede bei Gelegenheit, da zu dem neuerbauten Krankenhause bei den W. W. E. E. Klosterfrauen des h. Elisabeth-Ordens in der Wasserstadt der k. k. Hauptstadt Ofen der Grundstein gelegt wurde, den 9. Sept. 1804. Ofen, 1804.
Mangold Henrik. Magyarország gyakorló-orvosainak névkönyve. Pest, 1864.
– Beteg- és dijazási napló, gyakorló orvosok számára. Pest, 1870.
Mauthner Lajos Vilmos. Erster Jahresbericht über die wissenschaftlichen Leistungen der k. k. Klinik fur Kinderkrankheiten im St.-Annen-Kinderspitale im Jahre 1850–51. Wien, 1851.
Müller Kálmán. Az 1885. évi országos orvosi és közegészségügyi congressus tárgyalásai. Budapest, 1886.
Nagy József. Közegészség évi jelentés Nyitramegyéből. Nyitra, 1864–1884 évente.
Navratil Imre. Kimutatás a sz. Rókushoz cz. kórház gégebeteg osztályáról 1868. évi május 12-től 1869. évi decz. 31-ig. Pest, 1870.
– A fővárosi Baraque-kórház sebészeti osztályának 1874. decz. 1-től 1876. decz. 1-ig terjedő kimutatása. Budapest, 1877.
Ónodi Adolf. A német orvasoknak és természetvizsgálóknak 60. nagygyülése. Gégészeti szakoszt. H. n. 1888.
Pávlovits Simon. Zombor város közegészségi állapota 1884. évben. Zombor, 1885.
Pesti Alfréd. Magyarország orvosainak évkönyve és különleges czímtára. Budapest, 1890–99 évente.
Pfeifer Ferdinand. Az orvosi és természettudományok mezején ujonnan megjelent könyvek teljes lajstroma. Mellékletül a »Gyógyászat« cz. folyóirathoz, havonként kiadja … I. sz. 1862. jan. Pest, 1861.
Pintér Elek. Jegyzőkönyv a selmeczbányai gyógyászati és természettudományi egyletnek, 1871-ik évi márcz. 24-én délután 5 órakor a városi tanácsteremben tartott közgyüléséről. Összeállította .... egyleti titkár. Selmecz, 1871.
Piskovics Nep. János. Az 1841–42-ik katonai évben sz. k. Pest városa sz. Rochus polgári kórházban orvosi segélyt nyert betegek, elmekórosok, szülők s ebben létező agg-ápoló intézete állapotjának summás áttekintése. Pest, é. n.
– Summarische Übersicht der im Militärjahre 1841–42. im Bürgerspitale zum heil. Rochus in Pest behandelten Kranken, Irren u. Wöchnerinnen; u. in dem mit demselben verbundenen Versorgungs-Hause verpflegten Armen. Pest, s. a.

Popper J. Évi jelentés a miskolczi nyilv. közkórház 1865. évi működése eredményéről. Pozsony, 1866.
Révész Gyula. Évi jelentés a magy. é. k. vasut betegsegélyző egylete 1882., 1883., 1884. évi működéséről. Budapest, 1883., 1884., 1885.
Rózsaffy Alajos. A fővárosi m. kir. államrendőrség főorvosi hivatalának jelentése az 1883–1887. évről. Budapest, 1889.
Rózsay (Rosenfeld) József. Sanitätsbericht über das Zwangsarbeitshaus und der Armenversorgungsanstalt in Pest 1850–1859. 10 Hefte. Pest, 1850–59.
– 1861/62-ik évi orvosi jelentés a pestvárosi agggyámoldáról (Elisabethineum) s értekezlet az aggok emésztési bajairól. Pest, 1863.
– Budapest főváros »Erzsébet«-hez czímzett aggápoldájában és kényszerdologházában 1873–75. évben ápolt betegekről szóló orvosi jelentés. (3 füzet.) Pest, 1873–75.
Schwarczl József. Nosocomium civium Pestiensium ad Sanctum Rochum … descripsit. Pestini, 1834.
Schwartzer Ferencz. A budai magán elme- és ideggyógyintézet tudósítója és tizenkét évi működésének eredménye. Buda, 1864.
– Bericht über die Wirksamkeit der Privat Irren- und Nerven-Heilanstalt in Ofen von ihrer Eröffnung den 1. Jänner 1851. bis letzten Decz. 1863. Ofen, 1864.
– Jelentés a budai magán-, elme- és ideggyógyintézet működéséről 1865. évben. Buda, 1866.
Steinitzer Lajos. Az aradi magánkórház 1880. évi működése. Arad, 1881.
Sugár Fábiusz. Orvosi napló Magyar- és Erdélyország orvosai használatára. I. és II. évi folyam. Pest, 1859–60.
Szegő Kálmán jelentése abbáziai gyermekszanatóriumáról az 1897. és 1898. években. Budapest, 1899.
– Bericht über das Kindersanatorium in Abbazia in den Jahren 1897 und 1898. Budapest, 1899.
Székely Ágoston. A budapesti kir. magy. tudomány-egyetem orvoskari tanártestülete könyvtárának jegyzéke. Hőgyes Endre tanár dékánsága alatt, Klug Nándor tanár könyvtárnok felügyelete mellett összeállította … Budapest, 1895.
Szenes Zsigmond. Böke Gyula egyet. tanár 1885. évi ambulatoriuma. Budapest, 1886. Ugyanaz németül. Az 1887. évről magyarul és németül. 1888.
Tanárky Árpád. A szegzárdi közkórház évkönyve 1892–1895-re. Szegzárd, 1896.
Temesváry Rezső és **Török Lajos.** A budapesti kir. orvosegyesület könyvtárának betürendes és szak-katalogusa. Budapest, 1896.
Thuróczy Károly. Kimutatás a nyitramegyei közkórház 1881. évi betegforgalmáról. Nyitra, 1882. – 1882. évről. 1883. – 1883. évről. 1884. – 1884. évről. 1885.
Tomcsányi Imre. A szatmármegyei orvos-gyógyszerész egylet évkönyve. 1869–1871. Nagy-Károly, 1872.
Tomm Béla. Titkári jelentés a bihartordai járásbeli orvostudorok körének működéséről. Budapest, 1887. és 1888.
Tuszkai Ödön. Arztlich-pharmaceutischer Almanach Ungarns. II. Aufl. Wien, 1899.
Unger Géza. Jelentéstétel a m. kir. tud.-egyetem bőr- és bujasenyvi kórodájának 1876–77. tanév alatti működéséről. 1877–78.
Vajda Ferencz. A rimamurány-salgótarjáni vasmű-részvénytársaság salgótarjáni gyári és házi személyzet egészségügyi viszonyainak kimutatása. Budapest, 1885.
Walthier Ádám és **Weiss Sándor.** Kimutatás az aradi magánkórház 1877. évi betegforgalmáról s működéséről. Arad, 1878.
Weiss Sándor. Kimutatás az aradi magánkórház 1878-ik és 1879-ik évi működéséről és betegforgalmáról. Arad, 1879.

Windisch Leopold. Gründliche Darstellung der Einrichtung des bürgerlichen Krankenhauses in der königl. Freistadt Pesth. (Pest), 1829.

1829. Gründliche Darstellung der Einrichtung des bürg. Krankenhauses in der k. Freistadt Pest. Pest.

1840. Néhai orvos Gecse Dániel, emberszerető intézete és annak rövid felvirágoztatása. Kiadta az intézeti bizottság. M.-Vásárhely.

– Nyilatkozat egy testgyakorló iskoláról, mely részvény uton mindkét nembeli ifjuság számára Pesten felállíttatott. Pesten.

– Statuten der Ödenburger Kranken-Anstalt für arme Handwerksgesellen und Dienstboten. Oedenburg.

1842. Instructionen für das bürgerliche Krankenspital der königl. Freystadt Pest zum heil. Rochus. Pest.

– Statuta regiae societatis medicae Buda-Pesthiensis. – Budapesti kir. orvosegylet alapszabályai. Pestini.

1843. Alapszabályai az ő cs. és kir. fensége Mária Dorottya főherczegnő pártfogása alatt álló pesti szegény gyermekkórház egyesületnek. Pest.

– II. kiad. 1855–57.

– Statuten des unter dem obersten Schutze … der … Erzherzogin Maria Dorothea stehenden Pesther Armen-Kinder-Spitalvereins. Aus dem Ungarischen übersetzt. Pesth.

– II. Ausg. 1855. – III. Ausg. 1857.

1844. Verzeichniss der anerkannten besten Schriften der neueren Zeit über Medicin, Chirurgie u. Geburtshülfe, welche, nebst vielen anderen in der Buchhandlung von Carl Geibel in Pest vorräthig gehaltenen Werken. Pesth.

1848. Az erdélyi orvosok 1848. szeptember 4., 5. és 6. napjain tartott gyülésének tanácskozási kivonata. Kolozsvártt.

1857. A pesti szegény gyermekkórházi egylet alapszabályai. L. 1843.

– Statuten des Pester Armen-Kinder-Spital-Vereins. L. 1843.

1858. Segédi munka- és kórház-járulékkönyvecske a polgári mészáros czéhtől Pesten. Pest.

– Gesellen Arbeits- und Spital-Auflagen-Büchel von der bürgl. Fleischhauer-Innung in Pest. Pest.

1859. Bericht über das Pester Israeliten-Spital für das Jahr 1858. Pest.

– Statuten des Pestofner kaufmännischen Vereines für Krankenpflege und für Pensionen. Pest.

1860. Statuten des Pestofner Concordia Krankenpflege- und Leichenvereines. Ofen.

1865. Javaslat a közegészségügyi és orvosi ügy rendezésére hazánkban, mely a m. orvosok és természetvizsgálók pesti nagygyülése által tétetett. Pest.

1866. A magyar hasonszenvi orvosegylet alapszabályai. – Statuten des Vereins homöopathischer Aerzte Ungarns. Pest.

– Javaslat a gyógyszerészi rendszer tárgyában Magyarországra nézve. – Entwurf einer Apotheker-Ordnung für Ungarn. A pesti gyógyszerészi testülettől. Pest.

1867. A budapesti királyi orvos-egylet tagjainak névsora 1866–67-ben. Pest.

– Medicinischer Bericht über di Wanderversammlung der ungar. Naturforscher und. Ärzte zu Pest, M.-Vásárhely und Pressburg. Pest.

1868. Napló gyakorló orvosok számára. Pozsony.

1870. Bars-hontmegyei gyógyászati és természetbaráti egylet alapszabályai. (Kiadták Vietorisz Sándor egyleti elnök, Szirtey György egyleti jegyző.) Pest.

– A debreczeni orvos-gyógyszerészegylet alapszabályai. Debreczen.
1873. Évi jelentés a pozsonyi országos kórháznak 1872. évi működési eredményeiről. L. Déván Károly.
1874. Magyarország s a hozzákapcsolt részek gyógyszertárai. Budapest.
1876. Értesítő a kolozsvári orvos-term. tud. társulatról. Kolozsvár.
– Tiszti főorvosi jelentés 1874-ről. Budapest.
1880. Gyógyszerészeti üzletek könyvvitele, tekintettel a kettős könyvviteli módszer alkalmazására. Kiadja az ált. magyar gyógyszerészegylet. Budapest.
1881. A pozsonyi természettudományi és orvosi egylet közleményei. Uj folyam. 1875–1880. (Németül is.) Pozsony.
1883. Tudósítás a kőrösbányai kórházról. Déva.
– A magyar szent korona országai vörös-kereszt egyletének 1882. évi jelentése. Budapest.
1886. A budapesti általános rendelő gyógyintézetnek II. jelentése 1885–1886.
1888. Erzsébet kórház 1884–1887.
1891. Verhandlungen des Vereins für Natur und Heilkunde zu Pressburg Jahrg. 1887–1891. Pressburg.
1892. Szabályzat a gyógyszerész-gyakornok és gyógyszerész-növendékek kiképzése tárgyában. – Uj tartalom: I. Szabályzat a gyógyszerész-gyakornok kiképzése tárgyában. I. A gyakornoki idő. 1. §., 14. §. – II. A gyakornoki vizsgálat. 14. §., 23. §. – III. Segédi idő. 24. §., 28. §. – II. Szabályzat a gyógyszerész-növendékek egyetemi kiképzése tárgyában. I. Felvétel. 1. §., 6. §. – II. A tanfolyam tartama és tárgyai. 7. §., 9. §. – III. Elővizsgálatok. 10. §., 24. §. – IV. Szigorlatok. 25. §., 28. §. – V. Gyakorlati szigorlat. 29. §., 34. §. – VI. Elméleti szigorlat. 35. §., 42. §. – VII. Dijak. 43. §. Gyógyszertudorság. Budapest, 1892.
1893. A közp. járvány-bizottság jelentése az 1892. évi choleráról.
1894. Tiszti főorvosi hivatal jelentése a choleráról. Budapest.
– Description de l'institution des médicins de la police d'Etat Royale Hongroise à Budapest, ville capitale et résidence. (A székesfővárosi m. kir. állami rendőrség rendőrorvosi intézményének ismertetése.) Budapest.
1895. Belügyminiszteri jelentés az ország közegészségi viszonyairól 1891–95-ről. Budapest.
1896. Budapest vegyészeti és tápszervizsgáló intézetének évkönyve. Budapest.
– Útmutatás az ujonnan építendő betegápolóházak és csapatkórházak tervezésére. (Az 1895. évi XXXIX. t.-cz. 4. §-ához.) Kiadja a m. kir. honvédelmi miniszterium. Budapest.
– Utasítás a m. kir. honvéd-közkórházakban való élelmezésre. Kiadja a m. kir. honvédelmi miniszterium. Budapest.
1898. A pozsonyi m. kir. állami kórház 1897. évi kimutatása. Budapest.
Év nélkül. (Sine anno). Napi Közlöny a magyar orvosok és természetvizsgálók Budapesten tartott III-ik nagygyüléséről. Budapest.
– Törvények, mellyekre azon betegek figyelmezni tartoznak, a kik a kassai közönséges kórházban a Szent Háromságnál menedéket keresnek. Kassán.
– Napi Közlöny a magyar orvosok és természetvizsgálók Budapesten tartott XX. nagygyüléséről. Budapest.

VIII.
Medicina veterinaria.

Adami Pál. Beiträge zur Geschichte der Viehseuchen in der k. k. Erbländern. Wien, 1781.
– Untersuchung und Geschichte der Viehseuchen in den k. k. Erbländern. Wien, 1782.
– Vorsichten und Mittel wieder die Viehseuche. Wien, 1800.
Am - Pach (grünfeldi) János György. Praktische Lehre von dem Heerdekrankheiten oder Seuchen der grösseren nützlichen Haussäugethiere. Ein Handbuch für öffentlichen Unterricht und zum Privatgebrauch für Physiker, Kreischirurgen, Thierärzte und Ökonomen. Pest, 1819.
– Die Lungenfäule, die Lungen- und die Milzseuche des Hornviehes, ihre Erkenntniss Heilung und Vorbauung, durchaus nach eigenen Beobachtungen. Pest, 1819.
– Über den sogenannten Milzbrand oder die Karfunkelkrankheit der grösseren nutzbaren Haussäugethiere. Nebst einer Vergleichung dieser Thierkrankheit mit dem ansteckenden Typhus der Menschen. Pest, 1820.
Azary Ákos. A házi állatok részletes kór- és gyógytana. Budapest, 1897.
Balásházy János. Gyüjtemény a juhtenyésztésről, melly magában foglalja … ezen gyenge szerkeztetésű állati-nem veszedelmes nyavalyájinak gyógyítását; a többek köztt a métely betegségnek bizonyos orvoslása módját. 2 köt. Kassán, 1827.
– Ujabb kiadás 1833.
– Az okos gazda, vagy gazdasági tudomány kérdések és feleletekben. Toldalékkal: a marhaorvoslásról. Pest, 1830.
– A nagyobb házi állatok nevezetesebb nyavalyáiról, azoknak orvoslásáról, némelly orvosszereknek erejéről és tulajdonságairól. Pesten, 1830.
Balogh Kálmán. Der Klauenschlauch des Schafes (sog. Klauendrüse, sinus cutaneus, Klein.) Histologisch untersucht in dem physiolog. Institute der k. k. Universität zu Pest. Wien, 1860.
Baumeister W. Rövid alapos útmutatás a szarvasmarhatenyésztés üzletéhez mezei gazdák, mint szarvasmarhatenyésztők, baromorvosok, tinóborjú-intézetekrei felügyelők stb. számára; ford. Wirágh József. Buda, 1845.
Bayer József. Állatorvosi sebészet. Ford. Alexander Lajos. N. Várad, 1893.
Békessy László. Állatgyógyászati zsebnaptár 1876. évre állatorvosok és gazdák számára. Debreczen, 1875.
– Állatgyógyászati tárczajegyzék életrendi eljárással számozva. Debreczen, 1886.
Boehm Károly. Der homöopathische Pferde-Arzt. Eine Darstellung der wesentlichsten Erfordernisse für Gesundhaltung des Pferdes, so wie die Grundsätze u. Lehren der Homäopathie, mit ausführlicher Angabe ihres Verfahrens zur Heilung der Krankheiten des Pferdes. Pest, 1855.
– Der homöopathische Rindvieharzt, oder Darstellung der wichtigeren Krankheiten des Rindviehes, desen Ursachen, Erkennung und Heilung nach homöopathischen Grundsätzen. Pest, 1857.
– Der homöopathische Schafarzt, oder Darstellung der wichtigeren Krankheiten der Schafe, deren Ursachen, Erkennung und Heilung nach homöopathischen Grundsätzen. Pest, 1860.

– Der homöopathische Thierarzt, oder Darstellung der wichtigeren Krankheiten der Pferde, Rinder, Schafe, Schweine und Hunde, deren Ursachen, Erkennung und Heilung nach homöopathischen Grundsätzen. II. Auflage. Pest, 1862.
– Közhasznú hasonszenvi állatorvosi könyv vagy népszerű oktatás, mely szerint a nem-orvos is a házi állatok legtöbb nyavalyáját, sokfélekép tapasztalt hasonszenvi gyógyszerekkel egyszerű, biztos és majdnem költségtelen módon maga orvosolhatja. Pest, 1864.
Bornemissza Zoltán. Gazdasági állatgyógyászat. Gyakorlati útmutatás a házi állatok belső és külső betegségeinek gyógykezelésére. Gazdák és állattulajdonosok számára. II. kiad. Ungvár, 1894.
Chorin Károly Zachariás. Dissertatio inaug. med. de morbillis animalibus. Vindobonae, 1829.
Cseh (Boehm) Márton. Lovak orvosságos szép uj könyvecskéje, melyben sokféle próbált experimentumok és orvosságok találtatnak, kiket török, magyar és német országokban lakó fejedelmek és nagy uraknak udvarokban egyben szedegetett, leirattatott … által, mely németből magyarra fordittatott. Lőcse, 1656.
– Másik kiadás 1676.
– Ein neues Buch von bewehrten Rossarzneyen, darinnen allerhand stattliche Experiment und Arzneyen; wie die in Türkeyen in Ungarn, und Niederlanden etc. zu Hauffen gesammlet und getragen jetzo zum Zwölften mahle mit mehreren Kunststücken verbessert im Druck verfertiget. Leipzig u. Frankfurt, 1697.
– Lovakat orvosló könyv, mely irattatott … által, ki a törököktől elfogattatván, Konstantinápolyból kiszabadulván, a Brandenburgi főherczegnek főlovászmesterévé lett, most pedig nemzetéhez való buzgó indulatjából kinyomattatott Kiss István pesti könyvárus és ó-budai könyvkötő által. Pest, 1797.
– Ujra nyom. 1822.
Cserszky Antal és **Sztankó János.** A marhadög leirása. Debreczen, 1829. (Czímlap nélkül.)
Csokor János. Lehrbuch der gerichtlichen Thierheilkunde. Wien, 1899.
Dászkál György. Lóisme, tekintettel a bonczélettanra, a fajtan- és fogtanra, küllemtanra, patkolástanra, bel- és külbetegségek megismerésére és gyógykezelésére. A II. jav. kiadást sajtó alá rendezte Erdődi Pál. Kecskemét, 1898.
Dely Mátyás. Állatorvosi jó tanácsok. Saját tapasztalása nyomán. Budapest, 1876.
– Állatorvosi jó tanácsok. II. könyv. A beteg-állat-gyógytan, szülészet és hullavizsgálat. Saját tapasztalása nyomán. Budapest, 1877.
– Állatorvosi jó tanácsok. Állatorvosok és gazdák számára. I. Az állat és élete. II. A beteg állat; gyógytan, szülészet és hullavizsgálat. III. Sertéstenyésztés. IV. A beteg sertés orvoslása. Budapest, 1898.
Dogossy Gáspár. Gyakorlati óvszerek a keleti marhavész s általában az állati betegségek ellen. Saját tapasztalatai nyomán. Vácz, 1880.
Dubravszky Róbert. A magyar közigazgatás szervezete és az állategészség-rendőri igazgatás. Budapest, 1889.
– Az állategészségügyi rendeletek gyüjteménye. Budapest, 1895.
Eisenmayer Sándor. Törvényszéki állatorvostan. Állatorvosok és gazdák számára. Pest, 1866.
– **és Göbel Coelestin.** Állatgyógyászat avagy a lovak, szarvasmarhák, juhok, kecskék és sertések s egyéb hasznos háziállataink betegségeinek megismerése és gyógyítása. Állatorvosok, falusi gazdák és gazdatisztek számára. Pest, 1862.

– IV. kiadás. Budapest, 1885.
Engelbrecht Károly. A szarvasmarha, ennek fajta és külemtana, fogisméje, tenyésztése, takarmányozása, hizlalása, patkolása, a tej és sajtgazdaság belső és külső, szórványos és járványos betegségei és gyógyításuk. Tanuló és gyakorló gazdák számára. Pest, 1872.
– A gazda mint állatorvos a szükségben, vagyis táblázatos kimutatása a lovak, szarvasmarhák, juhok, sertések és kutyáknak leggyakrabban előforduló külső és belső, szórványos és járványos betegségeinek és orvoslásának. Keszthely, 1874.
– A gazdasági állatboncz- és élettan. Tanuló és gyakorló gazdák, állattenyésztők és állatorvosok számára. Budapest, 1875.
Erdélyi Mihály. Über die Drüsenkrankheit der Pferde. Wien, 1813.
– II. Aufl. 1834.
– Grundlinien der Nerven- u. Gefässlehre der Haussäugethiere, insbesondere des Pferdes Als Handbuch für angehende Thierärzte bearbeitet-. Wien, 1819.
– Grundlinien der Eingeweidelehre der Haussäugethiere insbesondere des Pferdes. Als Handbuch für angehende Thierärzte. Wien, 1819.
– II. Aufl. 1831.
– Versuch eine Zoophysiologie des Pferdes und der übriger Haussägethiere, nebst einer Skizze der vorzüglichsten österr. Pferde-Racen und Gestüte. Als Handbuch für angehende Thierärzte und Oekonomen bearbeitet. Wien, 1820.
– II. Anfl, 1830.
– Darstellung der Zahnalters. Wien, 1820.
– Grundlinien der Knochenlehre des Pferdes. Wien, 1819.
– II. Aufl. 1834.
– Grundlinien der Muskellehre des Pferdes mit Berücksichtigung der Abweichungen bei den übrigen Haussäugethieren für Thierärzte u. Ökonomen bearbeitet. Wien, 1829.
– II. Aufl. 1838.
– Anleitung zur Pflanzenkenntniss oder Botanik für den Landwirth, Thierarzt u. s. w. Wien, 1835.
Fekésházy György. Marhadögről és az ellen való orvosságról némely jegyzések Fekés Györgytől. Pest, 1787.
– Von der allgemeinen Viehseuche und von dem Arzneimittel, sammt einigen zum besten des gemeinen Mannes abzielenden Anmerkungen. (Von Georg Fekesch.) Pest, 1787.
– Némely jegyzései az házi állatokban termő ismeretes férgekről mint sok nyavalyáknak, sőt még marhadögnek első főbb okairól, a juhokról és házi baromfiak neveléséről. Pest, 1789.
– Entdeckung der Urkeime vieler Seuchen, nämlich von Ungeziefern, und Würmern der Hausthiere, dann von Schaafkrankheiten und etwas von gefliegelten Thieren. Pressburg, 1790.
– Arzneimittel wider die allgemeine Vieh-Seuche, dann vollständiger Unterricht von dessen Gebrauch u. Nutzen. Pest, 1791.
– Fekésházy Györgynek hathatós orvossága a marhadög ellen, azzal való élésnek módja és haszna. Pest, (1791).
– Buvár, vagyis Fekésházy Györgynek különös rövid elmélkedése a marhadögről, annak eredeti okairól és tulajdon orvosságárul, ugymint az ugynevezett katonaporrul, annak csinálásárul, erejérül, hasznáról és véle élésnek módjárul, nemes Magyar Hazának boldogulásáért világosságra bocsájtott. Pest, 1794.

– Barmok orvossának, Fekésházy Györgynek marha-dög ellen tulajdon orvosságáról és annak hasznos erejérül hiteles bizonyságok. Pest, 1794.
– Buvár, oder Georg Fekésházy's besondere kurze Betrachtungen über die Viehseuche ihre vorzüglichen Ursachen u. eigentlichen Arzneyen, nämlich: über das sogenannte Soldaten-Pulver (katona por), dessen Verfertigung, Wirkung, Nutzen und Art es zu brauchen; zum grösseren Glück und Vortheil meines geliebten Vaterlandes herausgegeben. Übersetzt von Joseph v. Katona. Pest, 1813.
Fodor József (uradalmi számadó)**.** Tapasztaláson alapult radnóthi útmutatás a szopóbárányok hasmenése ellen. M.-Vásárhely, 1839.
Fröhner Jenő. Állatorvosi gyógyszertan. Fordította és a magyar gyógyszerkönyvhöz alkalmazta Rácz István. A magyar országos állatorvosegyesület segélyezésével. Budapest, 1892.
Fugger Márk. A lovak neveléséről írt könyve, melyet Wolstein Amadeus János orvosdoctor Bécsben, cs. kir. barmok ispotályának doctora, az 1578-ik esztendőben költ editio szerint némely jegyzésekkel együtt és második résszel megtoldva ékesebb német nyelven kiadott, most pedig Tolnay Sándor magyarra fordított és kir. privilegium alatt kibocsátott. Két kötet. Bécs, 1786.
Galambos Márton. Gyógyszertan állatorvosok és mezei gazdák számára több százra menő magyar vény-(recept) példával ellátva. Pest, 1871.
Genersich Sámuel. Behlerung für das Publicum der königl. Freistadt Leutschau in Hinsicht der hier sich geäusserten u. der in der umliegenden Gegend von allen Seiten sich äussernden Rindvichseuche. Leutschau, 1829.
Günther Fr. Ágost. Hasonszenvi (homoeopathikus) állatorvos. Vezérkönyv, mikép lehet lovak, szarvasmarhák, juhok, kecskék, sertések és kutyák betegségei esetén hasonszenvi gyógymód által gyorsan, biztosan és olcsón segíteni. A homoeopath. gyógyszerek készítésének rövid megismertetésével. »Der homöopathische Thierarzt« VIII. bőv. és jav. kiadása után írta s saját költségén kiadta Náray Imre ügyvéd. Arad, 1857.
– Hasonszenvi állatorvos. Vezérkönyv gazdák és lótulajdonosok számára, mikép lehessen a lovak, szarvasmarhák, juhok, kecskék, sertések s kutyák betegségeit hasonszenvi gyógymód szerint gyorsan és olcsón orvosolni. A hasonszenvi (homoeopathikus) gyógyszerek lajstromával és azok külön készítési módjának megismertetésével. XII. jav. és bőv. kiad. után Náray Imre beleegyezésével írta Remény Arthur. Pest, 1868.
Gyarmati Sándor. A falusi baromorvos. Csalhatatlan útmutatás, miként és mely szerekkel lehessen a földmivelőnek ép és egészséges marhát birni s nevelni, ennek betegségeit megismerni s kigyógyítani. A szarvasmarha, juhok, lovak és sertések betegségeiről s gyógyításáról való orvosságok előadásával. Tapasztalás után összegyüjtötte. Kassa, 1832.
Hanák Mihály. A marhadög elleni rendszabályok. Eger, 1850.
Hátsek Ignácz. Magyarország állategészség-rendőri szervezetét, állattenyésztését és gazdasági szakoktatását ábrázoló térkép. Budapest, 1885.
Hauer Miksa. Magyarország állategészségügy-rendészete. Az érvényben levő törvények, kormány-rendeletek, miniszteri elvi jelentőségű határozatok, felsőbb királyi birósági döntvények, minisztertanácsi és III. foku (miniszteri) itéletekből. Közigazgatási tisztviselők, tiszti állatorvosok, községi előljárók, vágatási biztosok és hasznos háziállat-birtokosok használatára. Zsolna, 1893.
Havas Ignácz. Hivatalos jelentés a marhapestist enyhítő bánásmódról. H. n., 1839.
Hoffner József. Dissertatio veterinario-med. de influxu zooiatriae in anthropoiatriam. Pestini, 1828.

Hutyra Ferencz. Kórboncztani diagnosztika, utasítással a házi állatok bonczolására. Budapest, 1888.
– A házi állatok fertőző betegségeinek oktana. Budapest, 1888.
– Állategészségügyi évkönyv. Budapest, 1888–1899 évente.
– Útmutatás a marha- és vágóhidi szemle megejtésére. Vágóhidi biztosok számára. Budapest, 1889.
– Állatorvosi belgyógyászat. 3 kötet. 1894–98.
Hübner György. Hasonszenvi háziállatorvos. Gyakorlati tanácsadó, melynek segélyével a lovak, szarvasmarhák, juhok, sertések sat. minden betegségeit orvosi segély nélkül biztosan lehet gyógyítani. Függelékkel: Az állat-szülészetről. Baumeister után. Számos évi tapasztalatai után írta … Pest, 1865.
Hüge Ferencz. Orvosságok marhák betegségei ellen, melyeket … hasznosaknak találván, t. n. Bihar vármegye közönségesekké tett. H. n., 1800.
Jakab István. Oktatás a marhadögről. Ford. németből. Buda, 1836.
– Marhavész elleni új gyógymód. Ford. németből. Buda, 1839.
– **László.** Útmutató a ragadós állati betegségek elleni védekezésben. Kolozsvár, 1890.
– II. kiad. Budapest, 1893.
Janosch István. Fünfzig jährige durchaus erprobte Erfahrungen über die Zucht, Pflege, Wartung, Krankheitsheilung und Benutzung aller Haus und Nutzthiere. Aus dem Nachlass das ungarischen Viehhändlers … gesammelt, geordnet und herausgegeben in 4 Theilen von Christoph Mayer, geprüften Thierarzte. Leipzig, 1833–34.
Király (Szathmáry) György. A barmokról Ausztriában tett rendelések, melyek az 1729-ik és 1730-ik esztendőkben uralkodott marha döginek alkalmatosságával az uraságok majorosainak béadott tudósitásokból szedegettettek és mind a megoltalmazásra, mind a gyógyításra készíttettek .... Német nyelvből .... által magyar nyelvre fordíttattak s maga különös jegyzéseivel is megnagyobbíttattak. Eger, 1760.
Klima Sebestyén. Die Rinderpest heibar. Pest, 1852.
Knobl M. Praktische Anleitung. Ein unentbehrliches Handbuch für Pferdebesitzer, womit Jedermann besonders äussere Krankheiten leicht und sicher heilen kann. Auf mehrjährige Erfahrung gegründet und herausgegeben. Pest, 1866.
Kocourek Ferencz. A lótaknyosságról. Németből fordította Hodoly Elek. Sátoralja-Ujhely, 1875.
Kósa (nemesnépi) Károly. A marha pestisnek szembetünőbb s állandóbb ösmertető jelei, támadásának okai, természete és czélszerű orvoslása rövid rajzolatban. Rozsnyó, 1839.
– Orvosi hivatalos jelentés a marha pestisnek Nagy- és Kis-Veszverésen történt beoltásáról Sz. Jakabhava 26-án 1839-ik évben. Rozsnyó, 1840.
Kovácsy Béla. Sertéstenyésztan. Kézikönyv gazdasági tanintézeti hallgatók, sertéstenyésztők … és állatorvosok részére. Kassa, 1899.
– **és Monostori Károly.** A sertés, annak tenyésztése és hizlalása. Kézikönyvül sertéstenyésztők, hizlalók, mezőgazdák és állatorvosok számára. Kassa, 1890.
– A ló és tenyésztése. Kézikönyv lótenyésztők, lókedvelők, állatorvosok, és mezőgazdák számára. II. jav. kiadás. Kassa, 1892.
Kováts Antal. Adsertiones veterin.-med. adnexo tractatu de morbis epizooticis. Viennae, 1782.
König János. Gestütskunde zum Gebrauche für Pferdeliebhaber, Ökonomen, Thierärzte etc. und als Lehrbuch zu Privat Vorlesungen. 2 Theile. Pest, 1829.
Krausz Károly. Gazdasági állataink erdőnyavalyája. Budapest, 1884.

Lackner György. Két neme a birkanyáj járványnak, azok megismerése, óvszere és gyógyítása a birkatenyésztők számára több évi saját tapasztalása után gyüjtötte … Pest, 1863.
– Zwei Heerdekrankheiten der Schafe, deren Erkennen, Verhüten und Heilen. Für Schäfereibesitzer nach eigener vieljähriger Erfahrung veröffentlicht von .... Pest, 1863.
Lahner Ferencz. Die Rindvieh-Pest, oder der Schlüssel zur Behandlung derselben, wodurch ausführlich gelehret wird, wie die Seuche in jeder Jahreszeit sicher verhütet und geheilet wird. Mit einem Fingerzeig auch auf die Schaaf-Pest aus einem noch in Manuscript befindlichen Werke. Neutra, 1839.
Lange Márton. Ueber die häufigen Viehseuchen in Siebenbürgen und von den vorzüglichsten Mitteln, solchen abzuhelfen. Hermannstadt, 1790.
– Az Erdélyországban gyakorta uralkodó marha-dögéről és annak eltávoztatásának jelesebb eszközeiről. Ford. Gödri János. Kolozsvár, 1791.
Lánghy István. Az értelmes gyakorlati és gondos disznótenyésztő gazda és orvos. Magában foglalja a disznók természethistoriáját … Sok értelmes s gyakorlott gazdáknak és orvosoknak tapasztalásokkal teljes munkáikból öszve szerkesztetett és a magyar gazdák, gazdasszonyok és disznókereskedők hasznára kiadott … Pest, 1830.
– Az értelmes gyakorlott és gondos szarvasmarha-tenyésztő gazda és orvos. Pest, 1831.
– Az értelmes gyakorlott és gondos baromfi-tenyésztő jó gazdasszony és orvos. Pest, 1831.
Leibitzer János. Lótenyésztés … A lófajták leirása, a mének és kanczák kiválasztása, hágatás: a lovak nevelése és tartása; a lónyavalyák és azok gyógyítása … Pest, 1825.
– A marhatartás vagy gyakorlati oktatás a nevezetesebb fajták ismeretére, nevelésére, tartására …; a marha hizlalására, a marha gyógyítására sat. Földes urak, tisztek, marhatartók számára, sok évi tapasztalás, vizsgálat és oktatás szerint kiadá .... Pest, 1835.
– Méhe-, selyembogár, disznó- s baromfitenyésztés, vagy alapos útmutatás a méhekkel, selyembogarakkal és szedres kertekkel bánásra; úgy szinte arra, mint lehessen a disznóknak és baromfiaknak legjelesebb fajtáit megismerni, ezeket kellően táplálni, szaporítani, gazdailag használni, hizlalni s betegségeiket megismerni s gyógyítani. Pest, 1835.
Lencsés József Antal. Dissertatio de lue bovilla, quae nunc in Hungaria late patente horridum suum virus cum ingenti damno dominorum ac colonorum fere pari in et extensione in pecus cornutum exerit. Pestini, 1838.
Lenhossék Mihály Ignácz. Introductio de lue pecorum pro dominiis chirurgisve. Budae, 1836.
Liebbald J. T. Ueber die zweckgemässeste Methode die Schafe von den Blattern zu sichern. Wien, 1816–19.
Magyary Ferencz. A keleti marhavész terjedésének beoltás és állati biztositó-egyletek általi gátlása. Pest, 1862.
Marikovszky (nagy - toronyai) Gusztáv. A szarvasmarhadög leirása. Rozsnyó, 1831.
Mayer Ferencz Antal. Vollständiger Unterricht, wie Nachtigallen, Kanarienvögel, Finken, Lerchen, Gimpel, Zeisige, Stieglitze, Meisen, Rothkelchen, und Tauben zu fangen, zu warten, vor Krankheiten zu bewahren und von denselben zu heilen sind. II. verb. Aufl. Pesth, 1813.

– IV. durchgesehene verb. und verm. Aufl. 1821. (Az első kiadás Bécsben jelent meg. Szinnyei.)
– Gründliche Anleitung die verschiedenen Arten der Hunde u. Katzen zu erziehen, vor Krankheiten zu bewahren, u. von denselben zu heilen. Pest u. Wien, 1803.
– Der wohlfeiles geschwind u. sicher heilende Pferd- und Vieharzt … V. Auflage. Pest, 1821.

Monostori Károly. Vezérfonal az állatorvosi tiszti vizsgán. Az általános és részletes állattenyésztéstan főbb tételei. Szigorlatra és tiszti vizsgára készülő állatorvosok és gazdák számára. Budapest, 1889.
– Könyv az egészséges állatok gondozásáról és a betegek ápolásáról. Az állattenyésztő és állattartó mezőgazda érdekeire való tekintettel. Budapest, 1893.
– Állatgyógyászat. Kézikönyv az állatok külső és belső betegségeinek felismeréséről és gyógyításáról. Az állattenyésztők és állattartók szükségleteihez mérve. 100 reczepttel. Budapest, 1896.
– A lóhus. Népszerü ismertetés. A közéletmezés, lótenyésztés és állatvédelem érdekeire való tekintettel. Budapest, 1897.
– Könyv az egészséges állatok gondozásáról és a betegek ápolásáról. Budapest, 1899.

Morzsányi Sándor (idősb) Marhavész elleni óv- és gyógymód titka: vagyis a paczalvész, lépfene, fekélylob, rovarbaj, tüdővész, vértályog, sárgaság: mint marhavészt okozó s legveszedelmesebb nyavalyák ellen használt, de kül, s legközelebb már Magyarhonban is bebizonyult biztos óv- és gyógyszer Andersse-féle »Lekvár« s azzal járó folyadékszerek mikénti használatának utasítása, a fennebb elősorolt nyavalyák előjeleinek s kórrohamainak megismerése, úgy a keletkezés oka, valamint a kórodai gyógymód alkalmazásának fontos leirása. Több külhoni orvosok s szakértő tekintélyek egybevágó tapasztalatai alapján szerkeszté s közli a titkos szerek birtokosa. Pest, 1863–1868.

Möller Henrik. Állatorvosi szemészet. II. ujonnan átdolg. kiadás. Fordította Plósz Béla. Budapest, 1894.

Nádaskay Béla. A hasznos házi állatok leiró boncztanának kézikönyve. A helyből mozgás müveletére való különös tekintettel és a bonczolási eljárást tárgyaló függelékkel. Budapest, 1877.
– II. teljesen átdolg. kiad. 1892–93.
– Állati szülészettan köréből szükséges tudnivalók. Budapest, 1889.

Nagy Antal (ügyvéd)**.** Prepisi za likare i ran vračitele kraljestva Ugerskoga. Buda, 1825. (Utasítások orvosok és állatorvosok számára Magyarországon.)
– **József.** A keleti marhavész, marhadög, – marhapestis – paczal aszály (Löserdürre). Komárom, 1863.
– Vychodny Úpad lychwi. Komárom, 1863.
– **Sándor (II.)** Állatvédők törvénykönyve. Az állatvédelemre és állategészségügyre vonatkozó törvények és rendeletek betüsoros gyüjteménye. Budapest, 1898.

Oeffner József. A himlőnek a juhokban való béoltásáról írt oktatása; melyet … magyar nyelvre fordított Szőts András, kolozsvári physicus. Kolozsvár, é. n.
– Commentatio de inoculationis variolarum in oves factae usu aliorum propriisque experimentis comprobato. Pesthini, 1803.

Pap Ignácz. A szarvasmarha élet-, kór- és gyógytani tekintetben. A hazánkban uralkodó marhadögöt tárgyazva saját tapasztalatai után. Veszprém, 1842.

Parkher György. A gyorsan és bizonyosan gyógyító lóorvos, háznál, útban és mezőn. Egy gyakorlati könyvecske különösen tisztek, gazdák, állatorvosok, lókedvelők, lovászmesterek és kocsisok számára. A XVII. londoni kiadás német fordítása után magyarra fordította Etédi Gedő János. Kolozsvár, 1845.

Patellani Luigi. Delle Prinzipali Razze di Cavalli e Pecore in Ungheria. Milano, 1837.
Pilger Frigyes. A marhatartásról, melyben megírja: I. Hogy kelljen marhákat választani, vásárolni és szaporítani. II. Azokat táplálni, tartani és nemesíteni. III. Oltalmazni, betegségeket megesmérni, elhárítani és megjavítani. A tanulóknak és gazdáknak számokra fordította D(eáky) F(ülöp) S(ámuel). Pest, 1809.
Pivonkay Antal. A rohamos húgykőbajnak orvoslása szarvasmarháknál, saját tapasztalata nyomán írta … Győr, 1865.
Powis Richard. Der neueste englische Hufschmied, oder Prüfungen und Errfahrungen über die Zwechmässigkeit der neuesten in England erfundenen und daselbst üblichen Hufeisen, Nach Massgabe der verschiedenen Beschaffenheit der Pferdehufe, sowohl für kranke und gesunde Pferde; nebst der vorzüglichsten Krankheiten und Fehler der Pferdehufe; auch Angabe der Mittel sowohl diesen Kranheiten und Fehlern vorzubeugen, als auch solche zu heilen, von … zwei Zugaben über dieselben Gegenstände, nach Richard Lavrence, Veterinär-Chirurgen zu Birmingham. Aus dem Englischen übersetzt. Pesth, 1817.
Preisz Hugo. Tanulmányok a sertéspestis és sertésseptikaemia okaira vonatkozólag. Budapest, 1897.
Rácz István (II.) A baromfiak fertőző betegségeiről. Budapest, 1894.
Ragány István. Útmutató az állategészségügyi, illetve az élő állatok és állati nyerstermények szállításánál követendő eljárásra nézve. III. kiadás. Átdolgozta … Budapest, 1895.
Rákos Béla. A sertésorbáncz és annak oltása. Állatorvosok, gazdák, állatorvosi és gazdasági tanintézeti hallgatók számára. Kassa, 1889.
Reischer Endre. Juhtenyésztés és gyajuismeret, a juhbetegségek ismeretével és gyógyításmódjával. Pest, 1864.
– II. jav. kiad. Budapest, 1878.
Rohlwes János Miklós. Baromorvos könyv. Német nyelven készítette … Magyar nyelvre fordította szabadon egy a bécsi cs. főiskolában gazdasági tudományokat tanuló magyar hazafi. Bécs, 1814.
– Magyar nyelven másodszor kiadta Pethe Ferencz. Kolozsvár, 1827.
– Közhasznú baromorvosi könyv, vagy népszerű útmutatás, lovakat, szarvasmarhát, juhokat, kecskéket, sertéseket, kutyákat fölnevelni, ápolni, táplálni, betegségeiket megismerni és orvosolni. Egy toldalékkal … pályadíjnyertes munkájának XVIII. javított kiadása után Prély István. Pest, 1854.
– Občinski žwinuračitel etc. Vunemskom jeziku vandano pro Joanu Nik. Rohlves etc. Na horvatski jezik preneseno po Aleksi Vanczass. (Közönséges baromorvoslásköny stb. Német nyelven kiadá … stb., horvát nyelvre fordítá Vanczass.) Zagrab, é. n.
Rohr Konrád. Der Kurschmied in der Noth, oder Alles in einem. Agram, 1796.
Rónaky Kálmán. A községi előljáróság és a nép legszükségesebb tudnivalói az állategészségügyi törvényről. Kérdések- és feleletekben. Pécs, 1890.
Röll M. F. Az állati járványok, tekintettel az osztrák és német törvényhozásra. Állatorvosok és orvosok számára. Ford. és az állatjárványi magyar törvények- és rendeletekkel bővítette Rózsahegyi Aladár Budapest, 1881.
Ruffy Pál. A házi állatok okszerű táplálása. Kulcs a takarmányfélék emészthető tápanyagtartalmának kiszámításához. Wolf Emil nyomán … Léva, 1888.
– II. jav. és bőv. kiad. Budapest, 1888.
Schmid Pál. Die vollkommene Viehzucht, oder gründliche Anleitung zur richtigen Zucht, Wartung, Fütterung, Veredlung und Heilung des Rindviehes, der Pferde,

Schafe, Schweine u. s. w. Das neueste Haus- und Hülfsbuch für Viehbesitzer und Viehzüchter. 2 Thle in 1 Bände. Kaschau, 1835–37.
Schmidt G. F. A juh fajai, betegsége, gyógymód, stb. Pest, 1848.
– **J. G.** Thierärztliches Rezeptbuch oder Auswahl der wirksamsten und zuverlässigsten Arzneymittel und Operationen in den innerlichen und äusserlichen Krankheiten der Pferde, des Hornviches, der Schaafe, Schweine und Hunde. Nebst einer Anweisung gegen welche Krankheiten dieselben theils als Vorbeugungs-, theils als Heilungs-Mittel anzuwenden sind. Pesth, 1819.
– Von der Zucht, Nachzucht, Pflege und Wartung der Hunde, ihren Krankheiten, und den sichersten Heilmittel dagegen. Nebst einer kurzen Naturgeschichte derselben. Pesth, 1819.
Schönbauer József. Orvostudori értekezés az ebdühről. Buda, 1838.
Schrader és **Schmalz.** Gondos és tapasztalt juhorvos, vagyis leirása a juhok nyavalyáinak és azok gyógyításmódjának, tekintettel a merino és nemesített juhokra. ..... szerint. Kassa, 1835.
Schulhof Károly. Dissertatio inaug. med. exhibens generalia de morbis brutorum. Pestini, 1835.
Sextus Platonius. Artzney-Buch von Vöglen, wilden u. zahmen Thieren, wie man dieselb in der artzney für allerhandt krankheiten brauchen sol, gantz lustig, nutzlich, und gut gemeinen hausshaltern, auch allen liebhabern der artzney, zu lesen und zu wissen jetzt erstmals verteutscht durch Georgen Henisch von Bartfeld. Basel, 1574.
Sind báró. A lovak orvoslásáról. Ford. Németh Mihály. Kassa és Pozsony, 1818.
Sorge C. E. Mittel gegen die Hungersnoth unserer Hausthiere für den Winter 1834. u. 1835; und Mittel gegen Krankheiten, welche in heissen Jahreszeiten vorzukommen pflegen. Pest, 1834.
Sproch József. A marha dög és férges juh dögről, azoknak orvoslása módjáról, úgy nemkülönben seregesen járó járvány nyavalyáknak gyógyításáról és óvásáról. Buda, 1844.
Szabó (negyedi) Alajos. A zürichi nemzetközi állatorvosi congressus és annak végezményei hazánk viszonyaihoz alkalmazva írta … Pest, 1868. (Címlap nélkül).
– A háziállatok boncztana, tekintettel az élettanra. Budapest, 1877.
– **Vazul.** Figyelmeztetés a marhavész ügyében. Nagy-Szeben, 1869. (Címlap nélkül).
Szász Ferencz M. A gyakorlott vadász, vagy ismertető a vadászat körében. Általános észrevételekkel a vizsla oskolázás, – kopó-agár – közönségesebb ebnyavalyák és vadjaink természetére nézve vadászi szempontból. N.-Szeben, 1842.
Szathmáry Károly György. A barmokról Ausztriában tett rendelések. Eger, 1860.
Székely Ádám gróf. A marhák körül való austriai rend-tartás, mely is az 1729. és 1730. esztendőben uralkodott marha-dög alkalmatosságával az uraságok gondviselőjök, tisztartójok által bé-adott tudósításokból szerkesztetett egyben. És hogy egyszersmind az ennekutánna előfordulható marhadögben mint praeservativa, azaz: megelőző, mind a curaló, azaz orvosló eszközökkel miként kelljen a marhák körül bánni. Az dicsőségesen uralkodó császári felség által, az uraság és szegénység hasznára kiadatott; nyomtatott Bécsben … Most ujabban németből magyarra fordítván gróf B. J. Székely Ádám által. Szeben, 1763.
Szick György. A juh himlőről és ennek beoltásáról, mely által ezen dögleletes nyavalyának pusztító ereje elvétethetik, sőt a juhhimlő az egész országból kiirtathatik … munkájából Magyar- és Erdélyország hasznára alkalmaztatta Márton József. Bécs, 1808.

Szind báró. A lovak orvoslásáról. Magyarra fordította Német Mihály. Pozsony, 1796. – Ujra nyom. 1818.

Szokolay István. Az állategészségügy rendezése. Az 1888-ik VIII. törvényczik s az 1888-ik évi 40,000 számú végrehajtási rendelet alapján. A törvény s a végrehajtási rendelet szövegével, magyarázatokkal, az állatbetegségek ismertetésével és szakutasításokkal. Megyei s állami tisztviselők, községi előljáróságok, jegyzők, földbirtokosok, bérlők, mezei gazdák, orvosok, stb. számára. II. kiadás, kiegészítve az összes ujabb törvényekkel, rendeletekkel, minist. utasításokkal 1889. évtől 1897. év végéig. Budapest, 1898.

Tátray J. és **Torma J.** Az egészséges és beteg állatok ápolása. Állattenyésztők és állattartók számára. Budapest, 1892.

Tennecker Seyfert. A lókereskedés minden titkaival, kereskedési fortélyaival és a lószépítési mesterségekkel. Kézikönyvül mindazoknak, kiknek minden hivataluk a lókereskedés, vagy a kik csak itt-ott adják el munkás lovaikat, valamint azoknak is, kik kereskedésre vagy maguk hasznára vásárolnak lovakat, a dolgoknak mindkét részről haszonnal leendő folytatása végett; valamint továbbá mindazoknak is, kik magoknak a lókereskedésről hasznokról bővebb esmeretséget kivánnak. Tehát lótenyésztőknek, lókereskedőknek, lovastiszteknek, istálló- s lovászmestereknek, ménesi előljáróknak, baromorvosi tanítóknak, ló-orvosoknak, orvos-kovácsoknak, mezei gazdáknak s minden lókedvellőnek és lóbirtokosnak, a kik ezen tárgyról tanítani, vagy taníttatni akarnak, Kamkeli Krell úrnak, néhai porosz istállómester és lókereskedőnek alaptételei szerint kiadta … Második megjobb. kiad. után magyarra fordítva. Pest, 1833.

Thanhoffer Lajos. Négy közlemény a m. kir. állatorvosi tanintézetből. Budapest, 1876.

– A tenyészbénaságról. Kórszövettan vizsgálat alapján. Budapest, 1882.

– Az állatorvosi tudomány és állatorvosi tanintézetünk története. Az állatorvosi szakoktatás hazánkban való megkezdése százados emlékünnepére. 1887. febr. 6-ára. Budapest, 1888.

Tolnay Sándor. Barmokat orvosló könyv, melyet a közjónak hasznára kibocsátott … Pest, 1795.

– Von der Nothwendigkeit und dem Nutzen der Thierarznei besonders für Ungarn. Eine akademische Rede bei Antritt seines Lehramtes gehalten von … Pest, 1787.

– Artis veterinariae compendium pathologicum de cognoscendis, de curandis animalium epidemico-contagiosis, et praecipuis sporadicis morbis. Cum adnexis formulis et tabellis edidit … Pestini, Posonii et Lipsiae, 1799.

– A lovak külső szép vagy rút termetek s hibái megesmeréséről és azoknak belső és külső betegségeik orvoslásáról. Pozsony és Pest, 1804.

– Buda, 1816.

– Uměni hogenj lichwy kniha ručnj o poznánj a hogenj obecně nakazytedlných a zwlásstných osobytných nemocech lichwy spřjdawkem formul, a tabule wydana od A. F. nynj do slowenčiny z nařjzenj sl. stolicy tuřcanske přeložena skrz Martina Pán. W Baňské Bystřicy, 1808.

– Oktatás a marhadög megelőzéséről és orvoslásáról. Buda, 1816.

– Belehrong über Verbeuguns- und Heilmittel der Seuchen. Ofen, 1816.

– Institutiones de praecavendis ac curandis luibus. Budae, 1816.

– Praktisches Handbuch der Erkenntniss und Heilung der Seuchen, Kontagionen und der vorzüglichsten sporadischen Krankheiten der Rinde, Pferde, Schafe und Schweine, und der Hundswuth. Aus dem Latein. von Joh. Jos. Wilh. Lux. Nebst einer vorangehenden Abhandlung: wie ein Thierhospital mit einer

populären viehärztlichen Anstalt in jeder grossen Stadt ohne Kosten der Regierung zu errichten sei. Neueste Aufl. Leipzig, 1817.
Torkos Kristóf idősb. Bemerkungen über die Drehkrankheit der Schafe und andere Krankheiten mit beigesetzten Mitteln, wie denselben vorzukommen und abzuhelfen sei. Pressburg, 1807.
– Bemerkungen über die Krankheiten des Hornviehes, mit beigesetzten Mitteln, wie denselben vorzukommen und abzuhelfen sei. Nebst einem Anhange von dem Vorwerke des Federviehes. Pressburg, 1807.
Tormay Béla. Lófogtan vagy a ló életkorának meghatározása. Pest, 1862.
– Állatgyógyászati vázlatok. Debreczen, 1871.
– Nádudvari uram az állategészségügyi törvényről a legszükségesebb tudnivalókat esteli beszélgetések alkalmával megismerteti. Budapest, 1889.
– A szarvasmarha és tenyésztése. I. rész. A szarvasmarha külsője. III. javított és bővített kiadás Budapest, 1892.
– **(Krenmüller) Károly.** A fogakról, különösen a hasznos házi emlős állatokat tekintve, azoknak életkorok megismerése végett. Irta Krenmüller Károly. Pest, 1831.
– Von den Zähnen in besonderer Rücksicht auf die nutzbaren Haussäugethiere, zur Bestimmung ihrer Alters. Von Carl Krenmüller. Pest, 1831.
Veith. Törvényszéki állatorvostan. Községi orvosok, állatorvosok, községi előljárók számára .... után kivonatban szerkeszté Posgay János. Pest, 1855.
Vesmás (széki) Márton. Erdélyi méhes kert, avagy a méheknek testecskéjeknek és tagocskájoknak, természeteknek, nyavalyájoknak, azok ellen való orvosságoknak és a vélek való dajkálkodás módjának lerajzoltatása. Mellyet részszerént sok tudós méhészeknek irásaikból, részszerént pedig bizonyos tapasztalásokból, a gyengéknek hasznokért egybeszedegetett és csekély magyar versekbe foglalt. Kolosváratt. 1774.
Wagenfeld. Általános baromorvoslási könyv, vagyis alapos és népszerű oktatás, mely a tenyésztőt a házi állatok betegségeinek könnyű megismerésére s a legegyszerűbb és legolcsóbb módoni orvoslására tanítja. Ford. a VI. kiadás szerint Mihálka Antal. Pest, 1846.
– III. jav. és bőv. kiadás. 1861.
– Alapos útmutatás a ló betegségei gyógyítására. Hasznos kézikönyve lovassági tisztek, lovászmesterek, lótenyésztők, barmászok s általában a lókedvelők számára. Egy toldalékkal a lovak vasalásáról. Magyarítá Bajnok Antal. Pest, 1850.
Waldinger Jeromos. Ueber die Kohle als Heilmittel bei verdächtigen Pferdedrüsen. Wien, 1811.
– Ueber Nahrungs- und Heilmittel der Pferde. Wien, 1811.
– Therapie der grösseren Hausthiere. Wien, 1813.
– Wahrnemungen an Schaafen, um über ihr Befinden urtheilen zu können. Wien, 1815.
– Specielle Pathologie und Therapie, oder Anleitung, die einzelnen Krankheiten der nutzbarsten Haussäugethiere zu erkennen und zu heilen. Für angähende Thierärzte und Landwirthe bearbeitet. III. Aufl. mit Bemerkungen und Zusätzen von M. Erdélyi. Wien, 1833.
Wolstein Amadeus János. A marhavészekről való könyv, melyet a paraszt embereknek kedvekért német nyelven írt … Ford. Tolnay Sándor. Bécs, 1784.
– II. kiad. 1786.
– Knyga od Marvinskih Bolestih za sellyane od … z Namacskog u Slovenski Jezik po Marku Lukichu, Ramarno Csovicsjeg, i Marvinskog Likarstva Likaru u Bécsu

Pritiskano Slovamu Plemenitog Josipa od Kurzbek. 1784. (Marhavészről horvát nyelven.)
– A marha-dögről való jegyzések. Azaz: oktatás, miképpen kellessék a dög-nyavalyákat megismerni s eltávoztatni, a megszökött marhákat orvosolni, s minémű ítélettel lehetünk a barom-állatok megölettetésérül a dögleletességnek idein. Ford. Tolnay Sándor. Bécs, 1784.
– A barom-veszélyről tanító hasznos könyv, melyet a paraszt embereknek kedvekért a. m. kir. helytartó-tanács parancsára magyarítva kiadott … Pozsony, 1785.
– A megromlott és különféle nyavalyákban sínlődő, mint pedig a sértő eszközök által megsebesített állatoknak orvoslásáról és gyógyításáról való oktatás, melyet a szükséges és felette hasznos orvosságokról … írt. Magyarra ford. Szekér Károly. Bécs, 1785.
– Das Buch von Viehseuchen für Bauern. Pressburg, 1785.
– A barom-állatok seb-gyógyítása tudományáról írt könyvek, melyeket … német nyelven kiadott, most pedig Tolnay Sándor nemzetének közhasznáért, tulajdon költségével magyar nyelven kir. privilegium alatt kibocsátott. Bécs, 1785.
– Knižka o Nakaženj (Padu) Dobytka pro Hospodaru Sedlaku od … Pressburg, 1785. (A marhavészről tót nyelven.)
Wopperer János (lovassági százados)**.** Kurze Abhandlung von den in- und äusserlichen Krankheiten und sonstigen Beschädigungen, welche denen Pferden bei der Armee, im Feld und Quartieren am gewöhnlichsten zustossen … II. verb. Aufl. Pest, 1799.
Würth Lajos. Dissertatio inaug. veter.-med. de influxu zoojatriae in anthropojatriam. Pestini, 1828.
Zech László lovag. Das Pferd im gesunden und kranken Zustande. Ein unentbehrliches Handbuch für jeden Pferdebesitzer, insbesondere für Offiziere der k. k. Armee. Pest u. Wien, 1858.
Zlamál Vilmos. A keleti marhavész (százrétű aszály). Több évi szigorú vizsgálatok és számos tapasztalatok után írta … Pest, 1841.
– A lónak lábai (végtagjai) és kóros állapotukban különös tekintettel a sántítás mindenféle nemeire s annak orvoslására. Állatorvosok, gazdák, kovácsok s lókedvelők számára. Buda, 1849.
– Népszerű oktatás a marhavész elhárításáról, megismeréséről s orvoslásáról. Nagy-Várad, 1850.
– Különös kór- és gyógytan a házi állatok belső betegségeiről. Pest, 1853.
– A hasznos házi állatok járványos nyavalyái. Pest, 1853.
– Állatgyógyászat különös tekintettel az embereknél előforduló, az állatokéhoz hasonló betegségekre. Műveltebb osztálynak, különösen papok s tanítók, mint a nép tanácsadóinak számára. Pest, 1859.
– Barmászat avagy a hasznos házi állatok betegségeinek megismerése és orvoslása; különös tekintettel a gazdasági állatok okszerű tenyésztésére. Pest, 1861.
– A keleti marhavész, több évi szigorú vizsgálatok s számos tapasztalatok után … Pest, 1862.
– A marhavész és annak oltása mint az egyedül biztos szer a marhavész szelidítésére s végképeni kiirtására. Pest, 1863.
– Részletes állatkór- s gyógytan, különös tekintettel a járványos kórokra s az állatorvosi rendészetre. Állatorvosok, valamint tiszti orvosok s műveltebb gazdák számára. Budapest, 1877.

1760. A barmokrul Austriában tett rendeletek. Eger.

1763. A marhák körül való austriai rendtartás. L. gróf Székely Ádám.

– Oesterreichisehe Vieh-Ordnung. Aus denen V. herrschaftlichen Wirthschafteren wegen anno 1729. u. 1730. grassirten Viehes Umfall eingereichten Berichten gezogen, u. mit so wol Praeservir- als Courir-Mitteln eingerichtet, zum Nutzen deren Herrschaften u. Unterthanen in künftig sich ereignenden Seuchen, oder so genannten Vieh-Stäuppen zu gebrauchen, von einer landesfürstlichen hohen Obrigkeit herausgegeben. Hermannstadt.

1792. Patikai Lukátsnak egy meglett, próbált és okos szántövető embernek oktatásai a lovaknak, szarvasmarháknak, juhoknak és sertéseknek betegségeiről s azoknak gyógyításáról. A »Szükségben segítő könyv« olvasóinak. Pest és Buda.

1796. A szarvasmarha nyavalyáival való bánásnak módja. H. n.

1801. Az erdélyországi gazdaságbeli tárház, melyben mind a mezei, mind a házi gazdaság külömb-külömb tárgyainak jobbítására, mind pedig az emberek és barmok egészségben való megtartásokra, nemkülönben sok közönséges nyavalyájokból leendő meggyógyításokra próbált hasznos eszközök találtatnak. Kolozsvár.

1805. Handbuch des Reiters zum Behuf der Offiziere bei der Kavallerie von der nöthigen Kenntniss der Pferde, von ihren gewöhnlichsten Krankheiten, den einfachsten u. wohlfeilsten Mitteln dagegen nebst der Erklärung der üblichsten u. nothwendigsten Operationen bei der Pferdekur. Pesth.

1807. A hamar és ócson gyógyító lóorvos, avvagy értekezések a lónak szépségeiről, hibáiról, nyavalyáiról s azoknak gyógyításárúl és a lovaknak gondviselésérül, kivált az uton. Megtoldva hasznos oktatásokkal a szarvasmarháknak nyavalyáiról s azoknak gyógyításáról s kivált a marhadögrül. Külömbféle jó könyvekbül magyarra tetette, saját költségén kiadatta. Pest.

1816. Oktatás a marhadögnek megelőzéséről és orvoslásárúl, melyhez amaz országos, ragadós és egynehány kóborló nyavalyáknak gyógyítása is járul, melyek a lovakat, juhokat és sertéseket pusztítják. Buda.

– A marhadögről. 1836–1837.

– Belehrung über die Vorbeugung und Heilmittel gegen die Seuchen des Hornviehes. Ofen.

1828. Taschenbuch für Rossärzte, Hufschmiede u. Pferdeliebhaber, oder gründliche, durch dreissigjährige Erfahrung erprobte Anweisung, alle Krankheiten der Pferde sicher und schnell zu heilen. Neueste Auflage. Kaschau.

1831. Kutyapatika eborvos. Németül írta egy orvos, magyarul egy nemorvos. Kutyabagoson éppen most. (Kolozsvár).

1833. Falusi baromorvos. Csalhatatlan útmutatás, miként és mely szerekkel lehessen a földmivelőnek ép és egészséges marhát birni s nevelni, ennek betegségeit megismerni s kigyógyítani … Kassa.

1834. Marhatartás, vagy gyakorlati oktatás a nevezetesebb fajták ismeretére, nevelésére, tartására, a fejés használatára, külömbféle sajtok készítésére; a marha hizlalására; a marha gyógyítására … Földesurak, tisztek, marhatartók számára sok évi tapasztatás, vizsgálat és oktatás szerint. Pest.

1835. Gondos és tapasztalt juhorvos. L. Schrader.

– Tapasztaláson épült disznótenyésztés és orvoslás, azaz a disznók tartása, malaczaik fölnevelése, könnyű és olcsó hizlalás módja, betegségeik s nyavalyáik ösmertető jelei, gyógyítása, a leölt disznó minden részének haszonvétele … Egy disznós gazdától. Kassa.

– Sichere und untrügliche Verfahrungsart: … 4. Guter Rath bei der gegenwärtig herrschenden Viehseuche u. andern verschiedenen Krankheiten des Hornviehes nach alter u. neuerer Art zu helfen; 5. Schutzmittel gegen die gegenwärtig an manchen Oertern grausam herrschenden Blattern; 6. Zwei erprobte Schutzmittel gegen die Ansteckung der Schafpocken. Pest.

1836. Közönséges baromorvosi könyv, vagyis alapos és mégis könnyen érthető oktatás, mely szerint minden birtokos a marhája nyavalyáit legegyszerűbb és legolcsóbb módon, maga és minden baromorvos segítsége nélkül, könnyen megesmérheti és gyökeresen meggyógyíthatja. Kiadta egy nagytapasztalásu baromorvos. Kassa.

– Tapasztaláson épült disznótenyésztés és orvoslás, azaz a disznók tartása, malaczaik felnevelése, könnyű s olcsó hizlalás módja, betegségeik s nyavalyáik ösmertető jelei, gyógyítása stb. Egy disznósgazdátul. Kassa.

– Oktatás a marhadögről, uradalmak, seborvosok, falusi birák stb. számára. Budán.

– Oktatás a mezei gazdák számára: mikép kell a barommal életrendileg czélszerűen bánni. Buda.

– Belehrung über die Thierseuchen für Dominien, Wundärzte, Ortsrichter etc. Ofen.

– Unterricht über ein zweckmässiges diätetisches Verfahren mit dem Vieh für den Landmann. Ofen. (Ugyanez horvát, tót s román nyelven.)

– Instructio de lue pecorum, pro dominiis, chirurgis, locorum primoribus etc. etc. Budae.

1837. Oktatás a marhadögről: Buda.

– Oktatás a mezei gazdák számára: miképp kell a barommal életrendileg czélszerűen bánni. Buda.

– Instructio de lue pecorum. Budae.

1839. Gyógymód a marhavész ellen. Buda.

1840. Orvosi hivatalos jelentés a marha pestisnek Nagy- és Kis-Veszverésen történt beoltásáról sz. Jakab hava 26-án 1839-ik évben. Rozsnyón.

1841. Lótenyésztés vagy gyakorlati oktatás a lóiskolák készítéséről, a régiek megjavításáról, a ménesek helyeztetéséről s a hozzá tartozó legelők elosztásáról. A ló fajták, a lovak nevelése és tartása, a lónyavalyák s azok gyógyítása. A lókereskedés haszna és titkai. Gondolatok a dijért történt lófuttatásról. Tapasztalások vizsgálatok és oktatás szerint. Pest.

1848. A juh, annak fajai, betegségei, gyógymód, orvos- és óvszerek, takarmányozás, gyap és gyapkezelés. Legjobb angol források után. Pest.

1880. A kutyabetegségekről és azok czélszerű gyógyításáról. Irta egy gyakorlott vadász. Nagy-Kanizsa.

1882. Állategészségügyi intézkedések a budapest-kőbányai sertéspiaczon. A piacz változatos története; visszatekintés a sertéstenyésztésre és sertéskereskedésre Magyarországban. Budapest.

1894. A ló szerkezete és belső szervei. Ábrákban rövid szöveggel. Nádaskay Béla előszavával. Budapest.

– A ló szerkezete és belső szervei. Ábrákban rövid szöveggel. Előbeszéddel ellátta Nádaskay Béla. II. átdolg. kiad. Budapest.

1895. Szarvasmarha szervezete és belső szervei. Rövid szöveggel magyarázott rajzokban bemutatva. Előbeszéddel ellátta Nádaskay Béla. Budapest.

1897. Szolgálati utasítás a m. kir. honvéd-állatorvosok és honvéd-gyógykovácsok részére. Kiadja a magyar királyi honvédelmi minisztérium. Budapest.

1898. Utasítás a pályázók orvosi megvizsgálására nézve a honvéd (katonai) nevelő és képzőintézetekbe való felvétel alkalmával. Kiadja a m. kir. honvédelmi minisztérium. Budapest.

Év nélkül. (Sine anno.) Bewährte Arznei-Mittel für das Rind-Vieh u. Schweine. Guten Leuten zum Besten. Getreu nach dem Original. Fünfkirchen.

IX.
Varia.

1. Glossaria. Encyclopaediae.

Agnethler Mihály Theophil. Stephani Blancardi Lexicon Medicum denuo recognitum varilsque accessionibus locupletatum. Halle, 1748.

Bajnok Antal. Nomenclator pharmaceutico-chemicus continens nomina praeparatorum chemicorum officinalium tam nova, pure chemica, quam synonyma antiqua et trivialia. Medicorum et pharmacopolarum usui. Pestini, 1850.

Balogh Kálmán. Orvosi műszótár. Antal Géza, Árkövy József, Belky János, Bókay Árpád, Fodor József, Liebmann Mór, Mihálkovics Géza, ifj. Purjesz Zsigmond, Rózsahegyi Aladár, Tóth Lajos és Vidor Zsigmond közreműködésével szerkesztette … Budapest, 1883.

Barts József. Orvos-gyógyszerészeti műszótár. Budapest, 1884.

Blancard István. Lexicon medicum, denuo recognitum, variisque accessionibus locupletatum curante M. G. Agnethleri. Halae, 1748.

Bugát Pál. Természettudományi szóhalmaz. Összegyüjté és szószármazási elvekkel vegyité ..... Latin-magyar rész. Buda, 1843.

– **és Sehedel Ferencz.** Magyar-deák és deák-magyar orvosi szókönyv, az »Orvosi Tár« első két kötetéhez. Kiadák … Pest, 1833.

Csere (apáczai) János. Magyar Encyclopaedia. Azaz minden igaz és hasznos bölcsességnek szép rendben való foglalása. Ultrajectum, 1653. (helyesebben 1655. Szinnyei.)

– Ujonnan kiadatott Győrben, 1803.

Fürst János Mihály. Compendium chimico-medicum. Viennae, 1752.

Hackelt Endre és **Szirtey György.** A szükségesb orvosi műszavak deák-német-magyar zsebszótára. Szerkesztették .... A »Gyógyászat« czímű folyóirathoz mellékletül kiadta Poór Imre. Pest, 1863.

Henisch György. Enchiridion medicinae. Basiliae, 1573.

Karlovszky K. Geyza. A gyógyszerek magyar tudományos-, népies- és tájelnevezései, latin jelentésökkel együtt. Gyakorlati kézikönyv gyógyszerészek használatára. Budapest, 1887.

Kovácsy János. Encyclopädisches Vademecum clinicum, enthaltend die Diagnostik u. Therapie zahlreicher in das Gebiet der Medicin, Chirurgie, und Augenheilkunde einschlagender Krankheitsformen, nebst einem reichhaltigen Repertorium arzneilicher Vorschriften mit besonderer Berücksichtigung der in neuester Zeit entdeckten Medikamente. Leipzig u. Pest, 1846.

Kováts Mihály. Három nyelvű fejtő természethon titoktan orvostudományi műszótára, azaz Onomatologia, physiographica, chemica, jatrica, triglotta, philologica. Buda, 1845–48.

Linzbauer Ferencz Xaver. Codex sanitario-medicinalis Hungariae ab incunabulis Regni usque ad nostra tempora, studio et opera … congestus. Tom. I–III. (Sect. 1–5.). Budae, 1852–61.

Mahler Gyula (pozsonyi származású)**.** Therapeutisches Lexikon. Für prakt. Aerzte u. Studierende der Medicin. Leipzig, 1899. (Olaszra is leford.)

Nékám Sándor és **Poor Imre.** A szükségesb orvosi műszavak deák-német-magyar zsebszótára. Szerkesztették … Melléklet a »Gyógyászat« című folyóirathoz. Pest, 1861.

Rácz (K.) Károly. Gyógyszerészeti-reálencyclopedia. Gyógyszerészeti tudományos magyarázó szótár. Összeállította … Függelék a legujabb gyógyszerekről. Budapest, 1885–1891.

Schlotterbeck Pál. Dissertatio inaug. med. sistens nomenclaturam morborum omnium et symptomatum praecipuorum synonymicam ab Hippocrate ad nostra tempora usque. Pestini, 1836.

Schulek Sándor. Vegytani készítmények. Magyarra fordította némely készítményekkel és vegytani szótárral bővítette Donogány Jakab orvosnövendék. Pest, 1851.

Vajda Péter. Növénytudomány. Magyar-latin füvésznyelv és rendszerisme. Orvosok, gyógyszeresek, kertészek stb. számára. Pest, 1836.

Váli (nedeliczi) Mihály. Házi orvos szótárocska, azaz betü szerént magyarul szólló orvos könyvecske. Győr, 1797.

Zedlitz L. Balneographisches statistisch-historisches Hand- u. Wörterbuch. Leipzig, 1834.

1797. Házi orvos szótárocska, azaz betü szerént magyarul szólló orvos könyvecske. Győr. L. Váli Mihály.

1862. Orvos-gyógyszerészi műszó-gyüjtemény. Gyűjtötte és kiadta az »Orvosi Hetilap« szerkesztősége. Pest.

2. Miscellanea.

Adler C. W. A tanító mint orvos. A kiadó engedélyével a negyedik német, eredeti kiadás után fordították s kiadják Losonczy László és Mikler Sámuel. N.-Kőrös, 1878.

Adolphus Keresztély Mihály. Dissertatio academica de equitationis eximio usu medico, in academia Lipsiensi 1713 proposita. Lipsiae, 1744.

Agnethler Mihály Theophil. Laurent Joann. Nep. Reen, Gesanco-Westphalus m. d. Plagii litterarii in regiae Fridericianae parnasso graviter accusatus, convictus atque Hallensium musarum decreto condemnatus. Halle, 1750.

Ajkay (ajkai) Lajos. Dissertatio inaug. medico-philosophica theseos dignitatis culturae medicae. Viennae, 1840.

Ajtai András. Dissertatio med. theoretica de medicinae et doctrinae moralis nexu. Halae, 1714.

Ambró (adamóczi) Ignácz Romuald. Theses inaug. medicae. Viennae, 1776.

– Panegyricus dum a. 1778 die divae Theresiae sacra primus physici ordinarii munus praetorio civitatis ad senatum populumque Neoplantensem de laudibus medicinae dictus. Accedit encomium medicinae ad hymnum ex Erasmo Rotterdamo per Helium Eobanum Hessum versu redditum. Pestini, 1778.

Antoni Sámuel (lelkész)**.** De medicina affectuum. Jenae, 1694.

Apostolovits János. Dissertatio inaug. med.-philos. exhibens modum, quo affectus animi in corpus humanum agunt generatim. Halle, 1757.

Arányi (előbb **Lóstájner) Lajos György.** Rudnó és lelkésze 1844. és 1845-ben, meg még valami, többi közt a mai magyar zsidó is, közrebocsátá részrehajlatlanul Rudnó baráti és ellenei fölvilágosítására. Pest, 1846.

Auerbach Miksa Ede. Dissertatio inaug. med. philosophico-physiologica sistens praerogativas hominis jure naturae. Pestini, 1829.

Augustin Sámuel. Prolegomena in systema sexuale botanicorum. Dissertatio inaug. med. Viennae, 1777.

Bach Antal. Dissertatio inaug. med. de dignitate medici vere talis. Pestini, 1816.

Balassa János. Dissertatio inaug. medico-politica de juvene medico. Viennae, 1838.

– Székfoglaló beszéd, melyet okt. 9-én 1843. a pesti orvosi kar termében fényes gyülekezet előtt tartott. Pest, 1843.

Baliga Sámuel. Dissertatio inaug. med. de propositionibus variis medicis. Göttingae, 1735.

Bakody Tivadar. A hasonszenvészet jogigényei a tudomány és emberiség érdekében. Pest, 1868.

Balogh József. A jó praktikus. Melyről az orvosdoktori rang megnyerésekor érkezett. [Dissertatio inaug. politico-medicinalis de bono practico medico.] Pest, 1830.

– **(almási) Pál.** A visszaigazításra való feleletnek visszaigazítása. Feleletül prof. Bugát Pál urnak a magyar nyelv ügyében. Pest, 1831.

– Az olasz tudósok congressusa Velenczében 1847. Előadatott a magyar orvosok és természetvizsgálók gyülésében szept. 24. 1863. A haladás barátainak figyelmébe ajánlva. Pest, 1863.

– **(almási) Tihamér.** Párhuzam a homoeopathia és allopathia közt. Válasz a »Gyógyászat« 1864-ik évfolyamának 41–44-dik számaiban megjelent »Tanulmány a hasonszenvészet ismertetésére« czímű értekezésre. Pest, 1865.

Baronyay József. Általános elvei a köznépi orvostudománynak. Szerzé és orvos-doctorrá emeltetésekor közrebocsátá ..... Pest, 1834.

Barra (homoród-almási) István. Természetirati értekezés a három természetország lényei rokonságáról és párhuzamos fejlődéséről. (Orvostudori értekezés). [Dissertatio inaug. physiographica de affinitate elementorum individualium trium naturae regnorum et parallela eorundem evolutione.] Pest, 1833.

Bartha Károly. A természet-világ folyásáról orvostudorrá való felavatásakor értekezett. Buda, 1834.

Beke Kristóf. A betegeknek és haldoklóknak lelki vigasztalására és épülésére szolgáló kézi könyv, melynek hasznát vehetik azok is, kik a betegekkel bánnak. Ford. s néhány toldalékkal megbővítette B. K. Buda, 1826.

Bene Ferencz. Az orvosi tudománynak rövid rajzolatja, melyet hallgatóinak hasznokra készített. 2 köt. Buda, 1812–13.

– Kurzer Abriss des medizinischen Unterrichtes für Civil- und Landwundärzte zur Grundlage für seine Vorlesungen entworfen. 2 Bände. Ofen, 1813.

Boeckelmann János Frigyes. Medicus romanus servus, sexaginta solidis aestimatus ex editione M. G. Agnethler. Halae, 1746.

Braun Miksa. A nemzés korlátozása. Orvosi tanácsok a conceptio (fogamzás) elhárítására. Budapest, 1893.

Brown Ede. A brief account of some travels in Hungaria, Servia, Bulgaria etc. with fig. of habits. and remark plan. London, 1673. (Megjelent német és hollandi nyelven is.)

Brühl Károly Bernát. Einige Worte über die wissenschaftliche Stellung, Bedeutung und Tragweite der Zoologie, insbesondere im Cyclus der medicinischen

Wissenschaften, gesprochen zur Eröffnung der Universität Pest im Winter-Semester 1858/59. Pesth, 1858.
Buresch Ferencz. Medicina pastoralis, seu institutiones medicae in usum sacerdotum curatorum. Fasc. I. (Leopoli). Pest, 1861.
Buzinkai György. Theses inaug. med. XXXV. varii argumenti. Franequerae, 1733.
Csanády István. Medizinische Philosophie und Mesmerismus. Leipzig, 1860.
– II. Auflage. 1864.
Csajághy István. Orvostudori értekezés a rokonszenvről. [Dissertatio inaug. med. de sympathia.] Pest, 1836.
Csapó József. Orvosló könyvecske, mely betegeskedő szegény sorsú ember számára és hasznára készült. Pozsony és Pest, 1791.
Csatáry Lajos. Tréfás rímek. Irta és elmondta: a Marchal-társaság poétája. Budapest, 1899.
Czapovszky András János. Theses inaug., quas .... publicae disquisitione submittit. Tyrnaviae, 1777.
Darányi János. Orvostudori értekezés. A növények életéről. Pest, 1845.
Debreczeni B. András. Disputatio theologica de peste et eius remediis. Debrecini, 1662.
Detsi Sámuel. *Ἰατρός φιλσόφος ἰσόδεοςhος* est: medicus philosophus deo aequalis effatum Hippocraticum commentatione academica illustratum. Trajecti ad Viadr., 1777.
Deutsch Mór. Medicus. Dissertatio inaug. Budae, 1833.
Dudits Miklós. A hasonszenvi gyógyászatnak alkalmazása a közéletben, nemorvosok használatára, különös tekintettel azon határvonalak kijelölésére, melyen túl nemorvosnak gyógyítani nem helyes. Budapest, 1874.
– Hasonszenvi háziorvos, nemorvosok számára. Különös teltintettel azon határvonalak kijelölésére, melyen túl nemorvosoknak gyógyítani nem helyes. II. jutányos kiadás. Budapest, é. n. (1877.)
Dunay Mátyás Antal. Araeon. Dissertatio inaug. med. Pestini, 1843.
Elischer Gyula. A hölgyek némely rossz szokásairól. Budapest, 1895.
Fejérpataky László. Magyarországi városok régi számadás könyvei. Budapest, 1885.
Fischer Dániel. Epistola invitatoria eruditis Pannoniae dicata, quoad Acta Eruditorum Pannonica res et eventus naturales ac morbos patrios exponentia edenda perhumaniter invitantur. Brigae, 1732.
Fleischer Theophilus. Dissertatio inaug. medica ostendens institutum clinicum praecipuum esse scholam in quae medici suam in re medica obtineant culturam. Vindobonae, 1841.
Fodor József. A szellemi túlterhelésről. Rectori beszéd. Budapest, 1894.
Foit Márton. Disquisitio medica de motu in corpore humano vero medicinae principio, vitae medio, sanitatis fine. Halae Magd., 1734.
Forgó György. Organona a gyógyművészségnek, vagy Hahnemann Sámuel homoeopathiája. Pest, 1830.
Francisci András. Hypocrisis in medicina. Regiomonti, 1701.
– Quinquagena positionum e medicina. Regiomonti, 1703.
Frank József. A nemorvosokat az. orvosok megismerésére és kiválasztására vezérlő útmutatás. Németül … magyarul pedig és némely hazánkban és hasznavehető megjegyzésekkel megbővítve közhaszonra kibocsátódott Felső-Őri Fülöp Sámuel orvosdoktor által. Miskolcz, 1814.

– **Lajos Frigyes.** Az orvos mint házi-barát, vagy egy orvosnak az atyák- s anyákhoz intézett barátságos oktatásai, minden gondoltatható nyavalyákról akármely korban. A III. német kiadás szerint fordítva Horváth József által. Pest, 1829.
– II. megjav. kiadás 1830.
Fuker Frigyes Jakab. Dissertatio inaug. medica. Generalia medicinae Tyrnaviae. Tyrnaviae, 1773.
– Krankengeschichten und Kurarten. I. Heft. Kaschau, 1800. (Ezen első füzetnél több nem jelent meg.)
Garzó Gyula (lelkész)**.** Felelet a dr. Kovács István megyei főorvos úr röpiratára. Gyula, 1874.
Gebhardt Xavér Ferencz. Útmatatás az orvosi gyakorlásra, vagy bevezetés a beteg ágya mellett való orvosi tanításra. Pest, 1827.
Gensel János Ádám. Theses philosophico-med. sacrae caesareo-regiaeque majestati Josepho I. Romanor. imp. dicatae pro suprema in philosophia et medicina laurea consequenda. Patavii, 1703.
Gerlach H. Gyermektelen szerelem. A fogamzás megakadályozásának módja. A ki gyermeknek életet ad, anélkül, hogy nekik egészséget és jóllétet, szabályos nevelést, gondatlan gyermekséget és rendezett életföltételeket szerezhetne, az galádul és könnyelműen cselekszik. Fordította: Nádas Mihály. Budapest, 1894.
Giacich Antal Félix. Lezioni mediche per i naviganti. Terza edizione. Fiume, 1875.
Glatter Ignácz Ede. A zsidók biostatikai viszonyai. Pest, 1846.
– Über die Lebens-Chancen der Israeliten gegenüber den christlichen Confessionen. Biostatische Studie. Wetzlar, 1856.
– Die biostatischen Verhältnisse der griechischen Serben in Ungarn. S. 1. et a.
Grósz Emil. Az egyetemek magántanári intézménye. Budapest, 1896.
Gruber János. Theses inaugurales medicae. Viennae, 1777.
Gruby Dávid. Sociétés et Materiel de Secours pour les Blessés Militaires. Paris, 1884.
Grünhut Ede. Dissertatio inaug. med. sistens officia medici erga aegrum. Budae, 1841.
Guggenberger Károly. Orvostudori értekezés. A vallás és gyógyászat kölcsönös viszonyaikban. Pest, 1844.
Gurovits Tamás. Dissertatio inaug. de abusu in medicina. Pestini, 1842.
Gyarmathy Sámuel. Continuatio praelectionum haenianarum. Viennae, 1782.
Haberland János Godofréd. Dissertatio inaug. med. de medico felici et infelici. Erford., 1689.
Haberman János. Calendarium Christvs Vrvnk Születése után 1632. Esztend: Az melly Bissextilis. Figyelmetessen az Magyar és Erdélyországi Meridianusra irattatott … által. Kolosvarat, é. n.
– A Calendarium és Sokadalmak után külön czímlappal: Prognosticon Astrologicum Az az stb. Haberman János es Avenarivs János tudos Doctorok által. Colosvárat, é. n.
Haidenreich János Lajos. Medicina Aradiensis, quam connotavit et descripsit … Temesiae, é. n.
– Medicina Aradiensis, tractatus de morbis in Dacia frequentioribus et de singulari eos tractandi methodo. Pestini, 1783.
– Jedermann sollte sein eigener Arzt sein. Aus dem Taschenbuch für Freunde der Gesundheit. Ofen, 1784.
Hambacher János. Dissertatio inaug. med. de chirurgo insonte. Vittembergae, 1710.
– **Sámuel.** Notitia indolis et usus medici scaturiginum Ruschbachensium. Posinii, 1778.

Hauke Antal. Orvostudori értekezés. A XIX. század gyógyászatja. [Medicina saeculi XIX. Dissertatio inauguralis.] Pest, 1842.
Hedwig János. Aetiologiae chymicae dissertatio prima de calore et causa sanitatis ad rationes chymicas. Lipsiae, 1756.
Helmholtz Hermann. Népszerű tudományos előadások. Fordította b. Eötvös Lóránd és Jendrássik Jenő. Budapest, 1874.
Herczeghy Mór. Memoria scientificolitteraria con prefazione del viaggiatore ungherese dottore M. H. durante il suo soggiorno in Pavia nel Juglio ed Agosto 1853. Milano, 1853.
Heuffel János. Dissertatio inaug. med.-botanica de distributione plantarum geographica per comitatum Hungariae Pestiensem. Pestini, 1827.
Hoffinger János György. Vermischte medizinische Schriften. I. Band mit des Verfass. Bild u. 3 Kupfer Tafeln. Wien, 1791. – (Tartalma: 1. Selmecz város orvosi helyirata. 2. A selmeczi bányászok közt előforduló gyakori betegség leirása. 3. A selmeczi bánya számára felállítandó kórház tervrajza.)
Hoffmann Vilmos. Értekezés az orvosi tudomány ujabbkori előmeneteleiről. Pest, 1846.
Homonay (irmesi) Imre. Az emberi lélek és testnek rendkivül való jelenései vagy különös tulajdonságok és ritka történetek gyüjteménye. Németből ford. … Kassa, 1830.
Horvátovszky Zsigmond. Flora Tyrnaviensis indigena. Pars prima. Quam cum annexis thesibus etc. pro consequenda suprema medicinae laurea et juribus ac privilegiis eidem adnexis … universitatis publicae disquisitioni exponet … Tyrnaviae, 1774. (Kétséget nem szenved, hogy ezen mű Winterl tollából került ki. Szinnyei.)
Hőgyes Endre, … Mann Jakab, … Szabó Dénes. Felső oktatásügy Magyarországon. Az 1896. ezredévi orsz. kiállítás alkalmára a vallás- és közoktatásügyi miniszter megbízásából írták: … Budapest, 1896.
Hrivanszky L. Dankrede gehalten als die Cholera-Seuche in Pesth nachgelassen hatte. Pesth, 1831.
Hudelist Ignácz János Nep. Theses medicae. Viennae, 1776.
Huszthi (családi nevén **Szabó) István.** Dissertatio med. de subjecto sanitatis, et ejus divisione in elementa. Lipsiae, 1694.
– Dissertatio phys. experimentalis de corporibus, illorumque principiis et affectionibus. Halae Magd., 1695.
Hyciek Adalbert Szaniszló. Dissertatio inaug. botan.-med. sistens systematicam botanicam. Pest, 1842.
Ivánchich Viktor. Dissertatio inaug. med. Musica medica. Pestini, 1834.
Ivanovics András. Specimen inaug. med. de magnete. Pestini, 1834.
– Hasonszenvészeti gyógyrendszer (homoeopathia). Pécs, 1837.
– **András P. M.** Hiteles bizonyítványok a dühös ebek által marott és részint már a kezdő víziszonyban szenvedő betegek gyógyítása felől. Debreczen, 1870.
Jendrássik Jenő. A m. k. tudományegyetem élettani intézetének leirása. Budapest, 1877.
Jenovay Károly. A mentő himlő áldott találmány. Magyarázza két egyházi beszédben a jótevő mentő himlő közönségesebb gyakoroltatásának előmozdítására. Pest, 1830.
Jeszenszky (nagy-jeszeni) János. Dena paradoxa physico-medica. Wittebergae, 1595.
– II. kiad. 1599.
– De sympathiae et antipathiae rerum naturalium causis disquisitio singularis. Wittebergae, 1599.

– Programma de ortu et progressu medicinae. Wittebergae, 1600.
– Decanus collegii medici in academia Wittebergensi benevolo lectori. S. d. Wittebergae, 1600.
– Philosophiae et medicinae solide studiosis salutem dicit. Wittebergae, 1600.
– De rustico Boemo cultrivorace historia. Pragae, 1607.

Joachim Vilmos. De scientiis propaedeuticis in praxim medicam. Dissert. inaug. Budae, 1839.

Jordan Tamás. Consilia medica. Francofurti, 1588. – Ibid. 1610.

József királyi herczeg. Előszó Kneipp Sebestyén összegyüjtött előadásainak magyar kiadásához. Budapest, 1895.

Justh Ferencz. Ein Wort über die Homöopathie. Leutschau, 1828.

Károlyi Sámuel. Elemi növény-boncztan, vagy a növények egyszerű részei. Orvostudori értekezés. [Dissertatio inaug. med. de anatomia micrologica plantarum.] Pest, (1844.).

Kátai Gábor. Ismeretterjesztő az orvosi és természeti tudományok köréből. Budapest, 1874.

Kazintzi Sámuel. Dissertatio inaug. med. de odio. Vindobonae, 1832.

Kempelen János András Kristóf. De cometis malorum nuntiis. Venetiis, 1748.

Keresztesi Pál. Dissertationes med.-theolog. de utilitate ac necessitate medicinae. Franequerae, 1725.

Klein Bálint. Drei neue Pestlieder. Hermannstadt, 1678.

Klement Mihály. Dissertatio inaug. med. de venatione morbifica. Von der krankmachenden Jägerei. Halae Magd. 1739.

Kmetty István. Szeszélyes orvos, vagy gyógyászi rendelmények a szenvedő és vigadó emberiség számára. Pest, 1858.
– II. kiad. 1858.

Knezevich István. T. T. Csausz Márton orvos-tudor urnak, midőn a boncztudomány nyilv. professorává tétettnék, hálás örömmel a sebészi tudománynak észképi részének magyar hallgatói nevében énekli K. I. Pétsett, 1835.

Knogler János Kristóf. Theses inaugurales miscellaneae. Basileae, 1655.

Knöpfler (zarándi) Vilmos. Dissertatío inaug. psych.-med. de influxu musicae in corpus et animam. Vindobonae, 1840.
– Természettudomány és gyakorlati élet. Pest, 1863.
– Az élet és az ember. Marosvásárhely, 1871.

Kóczi Jonathán Bálint. Dissertatio inaug. med. de generibus plantarum. Tyrnaviae, 1776.

Kolosvári Sámuel. (I.) Tentamen systematici seu brevis descriptio methodica subtilium fluidorum et elasticorum, quae Gas, vel varii aeris nomine hodie venient. Trajecti ad Rhen., 1775.
– **(II.)** Theses inaugurales pro doct. submittit … Tyrnaviae, 1777.

Koppi Sándor. A bölcs orvos. Pest, 1810.
– Dissertatio fontes generales merita medicorum dijucandi sistens. Pestini, 1817.
– Elegia quam inclytae facultati medicinae regiae scient-univers. Pestinensis in tesseram grati animi anno 1807. mense Augusto praesentat. Budae, s. a.

Koppy Sándor. Dissertatio de homoeopathia. Judicio eruditorum philosophicorum committit. Pestini, 1858.

Kotzi Ignácz Bálint. Dissertatio inaug. med. de generibus plantarum. (Winterl előádásai után.) Tyrnaviae, 1776.

Kovách Lajos. Orvostudori értekezés az öngyilkosságról. [Dissertatío inaug. med. de autochiria.] Pest, 1842.

Kováts Mihály. Állati mágnesség mérő serpenyűje. I. Serpenyű. Kisérlet az állati mágnesesség ál-baját az egészség és lélektudomány törvényeiből kimagyarázni. Szerzé Eschenmayer K. A. Ford. toldalékkal megbővítve … – II. Serpenyű. K. M. megvizsgálja és megczáfolja Eschenmayer .... állati mágnesességéről való munkáját és a toldalékot. Pest, 1818.

Krammer Ferencz. Dissertatio inaug. enumerans species hungaricas ranunculi Linnaei. Pestini, 1844.

Krupinski András. Theses inaug. medicae. Viennae, 1772.

Kun Tamás. Orvostudori értekezés. A homoeopathia mint áltan vázlatokban. Pest, 1843.

Lalangue Ker. János. Medicina ruralis. S. 1., 1776.

– Vračtva ladanjska za potrěboču mužev i siromakov horvatskoga orsaga 1. rész. Zágráb, 1776. (Népszerű orvosi könyv a falunépe és betegek számára.)

Landány Károly Ferencz Vincze. Dissertatio inaug. med. de sanguine nobili. Vom adelichen Geblüt. Halae Magd., 1745.

Láng Adolf Ferencz. Örömzengzet a magyar orvosok és természetvizsgálók Pesten tartott nagygyülésére. Pest, 1841.

– An Ungarns Aerzte und Naturforscher bei ihrer ersten Versammlung in Pest den 29., 30. und 31. Mai im J. 1841. Pest, (1841.)

Laurenti József. Specimen medicum exhibens synopsim reptilium emendatam. Viennae, 1768. (Ezen mű részben Winterl Jakabnak tulajdoníttatik. Szinnyei.)

Lefevre György M. D. Die Wunderkraft der Wärme, oder populäre Winke, sich vor Erkältung, Husten, Rheumatismus und Schwindsucht zu bewahren und sich von diesen Krankheiten auf die leichteste Weise zu befreien. Nach der II. Ausgabe des engl. Originals übersetzt und mit Anmerkungen versehen von einem praktischen Arzte. Leipzig und Pesth, 1845.

Lengyel (przemysli) Dániel. Orvosi tanácsadó városon és falun. Pest, 1861.

– II. jav. és bőv. átdolg. kiadás. Budapest, 1888.

Lenhardt József. Medicinische Wahrheiten und Erzählungen zum Unterricht und Vergnügen bei müssigen Stunden. Dessau, 1782–83.

Leutsch Albert báró. Megbetegedés és üdülés. Természettörvényi szempontból. Népszerűen előadva … Németből ford. Rózsaági Antal. Pest, 1859.

– Erkranken und Genesen. Von naturgesetzlichem Standpunkte betrachtet. Populär dargestellt von … III. verm. Aufl. Pest, 1859. – Kaschau, 1861.

– Betegség és felüdülés a természeti törvények szempontjából tekintve. Népszerű modorban írta … Vagyis: azon elvek, melyeket a tátrafüredi természeti gyógyintézetben képvisel a szerző. Komárom, 1862.

Liedemann Márton. Versuch einer Lösung der Aufgabe: Wie lassen sich frühzeitige Todesfälle mit der Güte der göttlichen Regierung vereinigen? Leutschau, s. a.

Lippich Ferencz Vilmos. Adversaria medico-practiea. Patavii, 1836.

Lischovini András Ferencz. Hypocrisis in medicina. Regiomonti, 1701.

List Sámuel. Theses inaug. pro summis in medicina honoribus. Tyrnaviae, 1777.

Lovász Imre. Nevelést tárgyazó értekezések. I. A tanuló gyermekeken gyakoroltatni szokott testi fenyítékről psychologiai és orvosi szempontból tekintve. II. Nevelési elvek. (Ez utóbbi Matternak »A törvényeknek a szokásokra s a szokásoknak a törvényekre való befolyásáról« írt s a franczia akadémia által 10,000 franknyi rendkivüli megkoszoruzott pályamunkájából fordítva.) Pest, 1836.

– II. kiadás. 1844.

– Mit tartsunk a homoeopathiáról? Dr. Kraus, Most, Caspari és Hufeland német munkáik után (főkép) a nemorvosok számára közrebocsátotta … Pest, 1838.
Lumnitzer István. De rerum naturalium adfinitatibus. Dissertatio inaug. med. Posonii, 1777. (Winterl előadásai után.)
Majláth János gróf. Der animalische Magnetismus. Regensburg, 1852.
Manardus János. Medicinalis epistolae. Paris, 1528. – Argentorati, 1529. – Basil., 1540. –Lugd., 1549. – Venetiae, 1557.
– In artem Galeni medicinalem luculenta expositio. Basiliae, 1529.
– Editio II. 1563.
Margitay István. De medicina organica ope empiriae rationalis construenda disserit … Budae, 1837.
Margó Tivadar. Darwin és az állatvilág. Pest, 1869.
Markovitz Mátyás. Dissertatio de discrimine lucis atque tenebrarum, vitae et mortis. Jenae, 1733.
Markusovszky Lajos. Orvostudori értekezés. Az orvos mint nevelő. Pest, 1844.
Márton (mándi) Gábor. Dissertatio inaug. med.-practica de medico ad lectos aegrorum. Vindobonae, 1841.
Maternia Cilano György Keresztély. Dissertatio med. de corruptelis artem medicam hodie degravantibus. Altonae, 1740.
Mátyás Mihály. Orvosi zsebkönyv. Gyakorló orvosok és orvostanhallgatók számára. Kolozsvár, 1886.
Mauksch János Dániel. Dissertatio inaug. med. de partibus plantarum. Tyrnaviae, 1776.
Mayer Lajos Ernő. Theses medicae. Viennae, 1771.
Mayoor Zsigmond. Dissertatio inaug. med. Problematica de mascula sobole procreanda. Allorfii, 1723.
Meissner Pál. System der Heilkunde aus den allgemeinsten Naturgesetzen gefolgert. Wien, 1832.
Merkel Emil. Orvostudori értekezés. A zene orvosi tekintetben. [Musica respestu medico. Dissertatio inaug. med.] Buda, 1843.
Mészáros Rupert Ignácz. Dissertatio inaug. med.-botan. de coniferis Hungariae. Pestini, 1839.
Moller Godofred. Dissertatio inaug. med. de aëre fodinarum metallicarum noxio. Vom unterirdischen bösen Wetter. Halae Magd., 1730.
– **Károly Ottó.** Disputatio inaug. de divino in medicina. Altdorfii, 1696.
Molnár János (I.) Paraenesis ad auditores chyrurgiae in lyceo regio academico Claudiopolitano habita … quum primum sua collegia ordiretur anno 1791. Claudiopoli, 1793.
Monau (Monavius) Frigyes. Dissertatio inaug. Lanx satura rerum medicarum. Tubing., 1622.
Mráz Lajos. Gyógygyakorlati kalászok tekintetes Zemplén megyei kórház nevezetesb eseteiből. Buda, 1843.
Müller Clotár. Hasonszenvi házi és családi orvos a hasonszenvi gyógyászat tanainak és alapelveinek előadása a betegségek biztos gyógyítására. A legujabb kiadás szerint fordítva s értekezésekkel bővítve Lutze Arthur és Reichenbach Lajostól. Függelékkel a házi állatok legfontosabb betegségei és ezeknek hasonszenvi orvoslása felől. Irta Böhme Károly városi állatorvos Lipcsében. Pest, 1863.

– **Móricz.** Rechtfertigung des Dr. Josef v. Bakody in Raab gegenüber die grundlosen Angriffe zweier dasiger Aerzte, mit gerichtlich beglaubigten Belegen. Leipzig, 1832.
Nagy (páthi) Gáspár. Értekezés az orvosi hitelről. (Orvostudori értekezés.) [Confidentia in medicinam. Dissertatio inaug. med.] Buda, 1838.
– **József.** Enchiridion medicinae pastoralis. Quod usibus curatorum animarum congessit … Comaromii, 1855.
– **(borosnyai) Márton.** Dissertatio inaug. med. de potentia et impotentia animae humanae in corpus organicum sibi junctum. Halae Magd., 1728.
– De potentia et impotentia animae humanae in corpus organicum sibi junctum. (Ob und wie weit die Seele in den menschlichen Cörper würcke.) Disquisitio philos.-med. in qua animae in producendis modibus voluntariis potentia, spontaneis vero impotentia, secundum philosophiae sanioris et medicinae rationalis principia, explicatur ac demonstratur. Halae Magdeburgicae, 1729.
Navratil Imre. Emlékkönyv … egyetemi nyilvános rendes tanár 30 éves tanári működésének jubileumára. Budapest, 1897.
Nemes Imre. Az emberi test és szellemi viszonyának bölcsészete. Nagyvárad, 1877.
Némethi Sámuel. Az orvoslás mesterségéről. H. és é. n.
Neuhold János Jakab. Exercitatio clinica de inunditatione capitis a sufflaminato refluxu maris microcosmici, ubi occasione hujus argumenti, pauca quaedam de infantibus suppositiis germanice Wechselbalg aliaque satis curiosa interseruntur. Jaurini, 1730.
– Observationes pathol.-therapeuticae, horis subsecivis conscriptae, quarum nunc primam decadem ampl. academiae nat. curios. etc. speciminis loco exhibet. Altdorfii, 1733.
Ott Ferencz Endre. Útmutatás a betegségek olcsó és mégis biztos orvoslására, annak bebizonyításával, hogy a patikák többnyire nélkülözhetők és azok kevesbítése az országra, emberiségre, az orvosi rend s művészetre nézve hasznos. Ford. Horváth József, Hontmegye r. főorvosa. Pest, 1845.
Oláh Gyula. Tanulmány a hasonszenvészet ismertetésére. Buda, 1865.
– A hasonszenvészet értéke. Felelet Balogh Tihamér »Párhuzam a homoeopathia és allopathia közt« czímű művére. Pozsony, 1867.
Orosz Ádám. Homoeopathia. Eger, 1841.
– **Antal.** Schoderiana. Rövid leirata kétszáznál több igen érdekes, részben bonyolult kóresetnek, valamint Schoder János, orvostudor úr, delejzetes gyógymodora által e kóresetek gyógylata folytán elért eredményeknek. Hasznos és vígasznyujtó leltárul mindennemű betegek számára összegyüjté s betegekre nézve érdekes jegyzetekkel együtt kiadá … Bécs, 1850.
– Schoderiana, oder kurzgefasste Beschreibung von mehr als 200 sehr interessanter … Krankheitsfälle … II. verb. u. verm. Aufl. Wien, 1850.
– Recueil abrégé par ordre chronologique de maladies traitées au moyen du magnétisme appliqué par Mr. Jean Schoder, et d' après sa Methode l'apperçu pathologique des resultats obtenus. Vienne, 1851.
– Der Magnetiseur Dr. Johann Schoder und sein heilvolles Wirken in Wien. Zum Troste und zur Aufrichtung der heilbaren Kranken jeder Gattung, in verschiedenen constatirten und von den Geheilten selbst öffentlich bestättigten Heilungsfällen dargestellt. Ofen, 1852.
Oroszhegyi (Szabó) Józsa. Az ód és életdelejség közéleti értéke. Fölvilágosítás és utasítás minden értelmes embernek, mit kelljen a természethatányról hinni; miképen közéleti kényletekre és egészségi czélokra fölhasználni; nevezetesen

ideges kórokat általa egyszerűen és sükeresen gyógyítani. Szorgalmas tanulmányozás és tapasztalat után írta … Pest, 1858.
Ottmayer Mihály. Dissertatio inaug. med. sistens generalem ideam hominis. Pestini, 1822.
Palatini János Jakab. Theses inaug. medicae. Viennae, 1777.
Palócz Ignácz. Az egészség megóvása és a betegségek gyógyítása. Budapest, 1898.
Páriz (Pápai) András. Dissertatio inaug. med. de vero et necessario medicorum arcano. Francofurti ad Viadrum, 1732.
– **Ferencz.** Pax corporis; azaz emberi testnek belső nyavalyáinak okairól, fészkeiről, s azoknak orvoslásának módgyának való tracta. Melyet mind élő tudós tanítóinak szájokból, mind a régieknek tudós irásokból, mind pedig maga sok betegségek körül való tapasztalásokból summásan öszveszedett az házi-cselédes gazdáknak és gazdasszonyoknak, kik városokban és falukon laknak, és sok ügyefogyott szegényeknek hasznokra, mennyire lehetett értelmessen, világossan magyar nyelven kiadott … Kolozsvár, 1690. – Másodszor kiadott … Lőcsén, 1692. – Ez harmadszori kiadással … egész könyvvel bővített … Kolozsvár, 1695. – Lőcsén, 1701. – Mostan pedig ujabban az auctor fia Papai Pariz András m. d. inspectiója, s némely helyeken tett igazítása alatt, sokaknak várásokra világra bocsáttatott. Kolozsvár, 1747. – 1759. – 1774.
Parschitius Miklós. Conclusionum medicarum disquisitio prima. Regiomonti, 1652.
Patacsich D. Dissertatio inaug. med. sistens erronea quaedam de medicina et medicis hominum judicia. Pestini, 1819.
Pataki Sámuel. Theses medicae … pro specimine inaug. Trajecti ad Rhen., 1758.
Pávai Vajna Gábor. Az orvosi kamarák érdekében. Pozsony, 1888.
Peitsits Constantin. Rukovoditele … Buda, 1834. (Az elvesztett egészség visszaszerzésére vezető kalauz. Szerb nyelven).
Perliczy János Dániel. Dissertatio inaug. med. de naturarum diversarum indagine medica, sub schemate systematis diversarum machinarum inter se connexarum feliciter instituenda. Trajecti ad. Rhen., 1728.
Peterka József Sebestyén. Értekezés az orvosi tudomány kezdetéről, annak díszéről és a polgári társaságba való hasznos befolyásáról orvosoknak és nem-orvosoknak a számára. Pest, 1824.
– A díszes nőtelenségről és annak megtartása módjáról. Pest, 1824.
Petőcz Mihály. Neue Theorie der Heilkunde. Pressburg, 1819.
– Ansicht des Lebens. Ofen, 1834.
Petz Lipót. Predigt bey Gelegenheit der wegen der Cholera veranstalteten Bussandacht, geh. im ev. Bethause A. C. in Oedenburg am 8. Febr. 1834. Oedenburg, 1834.
Pfeiffer Lajos. Panegyricus divis Cosmae et Damiano artis medicae tutelaribus in academica S. Sigismundi basilica coram S. P. Q. A. propositus, dum i. facultas medica universit. Budensis eisdem tutelaribus suis annua sacra solemni ritu faceret. Anno 1778. die 27. mensis Julii. Budae, s. a.
Pick L. Das Wort, zur Stiftung des neu zu errichtenden Hospitals in den Herzen unserer Mitbürger als Monument. Steinamanger, 1858.
Piday János Nep. Dissertatio inaug. med, sistens praeliminaria lepidopterologiae. Pestini, 1823.
Plecker Frigyes. Dissertatio inaug. med. de dignitate scientiae medicae. Dissertatio inaug. med. Patavii. 1833.
Plenck (Plenk) József Jakab. Physiologia et pathologia plantarum. Viennae, 1794.

Polák Ignácz. Dissertatio inaug. med. sistens breve viarium pro prophanis asphyxiis succurentibus. Viennae, 1820.

– **Károly.** Recensio plantarum phanerogamarum in com. Castriferrei Hungariae hucusque inventarum. Specimen inaug. med.-botan. Budae, 1839.

Pósa Gábor. A homoeopathia ügyében töredékek, …-nak nagy-atádi Czindery László urhoz, tek. Somogy vármegye első alispánjához írt leveleiből. Pest, 1834.

Pserhofer Sámuel. Ueber die theoretische und praktische Beziehung zwischen Religion und Medicin. Pápa, 1841.

Rácz István (I.) Planematologia Jatrices seu diatribe medica, praecipuos errorum in medicina omnis aevi fontes critice sistens, et examinans; item, quo pacto ab illis, in curandis hominum morbis, cavendum sit, philosophice indigitans, – quam annuente inclyta facultate medica regiae scientiarum univ. Hungaricae Pestinensis … submittit … Pestini, 1816.

– **Sámuel.** Ἰατριχαί παραινέσεις χ. Τ. Λ. Μεταφρασδεῖσαι εἴς τήυ ἡμώυ διάλεχτου παρά Γέωργιοῦ Ἰσαυυοῦ Ζαβίρα. Ἐυ Πεστά, 1787.

– Oratio ad sodales Marianos; die 17. Martii 1782. Budae, s. a.

– Editio III. Pestini, 1794.

– Orvosi praxis. Két rész. Buda, 1801.

Radniczky Ignácz. Specimen inaug. med. sistens experimenta quaedam, quibus constitit, eas partes esse praeditas, quibus Hallerus cum aliis quibusdam omnem sentiendi facultatem cum irritabilitate denegat. Vetero Pragae, 1756.

Rakita Alajos. Logujabb orvosi házibarát vagy az önorvos. Értelmes tanácsadó, mint kell a kisebb bajokat csupán háziszerekkel gyógyítani; nagyobbaknál pedig, orvos nemlétében, a legszükségesb segedelmet nyujtani. Egy közhasznú népkönyv két toldalékkal. Az első magában foglalja a legpróbáltabb háziszerek tárát betűrendben. A második rövid utasítást a női szépség fentartásáról és ápolásáról. Richter F. után írta, bővítette és a magyar nép természetéhez alkalmazta R. A. Szeged, 1856.

Rakovecz Elek. Dissertatio inaug. sistens brevem mineralogiae conspectum historicum. Vindobonae, 1836.

Ramagde Hopkins Ferencz. Die Auszehrung heilbar! oder Entwickelung des Prozesses, den Natur und Kunst einzuleiten haben, um diese Krankheit zu heilen; und Empfehlung einer ganz neuen und einfachen Heilmethode. Nach dem Englischen von F. Shmit. II. Verb. Aufl. Pesth, 1836.

– A tüdővész gyógyítható, vagy azon folyamatnak kifejtőztetése, melyet a természetnek és művészetnek kell választani ezen nyavalyának meggyógyítására, egy uj és egyszerű gyógymódnak ajánlása mellett. Angolból átfordíttatott Hohnbaum K. által. Magyarázta Némethy József. Pest, 1836.

– II. kiadás. 1842.

Rang Ferdinand. Dissertatio inaug. med. theoriam siderogeniae et siderojatricae sistens. Pestini, 1819.

Rapos József. A nevelészet és gyógyászatnak egymáshoz való viszonyáról. Budapest, 1874.

Raulin József. Beobachtungen aus der Arzneykunst, worinnen man Anmerkungen findet, die das Vorurtheil, so man von dem Gebrauch der Milch in der Schwindsucht hat, zu bestreiten suchen. Nebst einer Abhandlung über die Bestandtheile der Luft in ihrem natürlichen und widernatürlichen Zustande, oder als Ursachen der Krankheiten betrachtet. Aus dem Französischen übersetzt … von Daniel Christian Burdach. Leipzig und Pressburg, 1776.

Renard J. K. und Wittmann F. G. Auserlesene medizinisch-praktische Abhandlungen der neuesten französischen Literatur. I. und II. Bd. 1. Abth. Pest, 1817–18.

Réthy Pál. Szegényeket ápoló és kórintézet falállításáról Békés-Csabán. Szarvas, 1847.

Retteg Ferencz Lőrincz. Rationes seu decas relationum annuarum medico physicarum, ad inclytam universitatem commitatuum Pest, Pilis et Solt articulariter unitorum competenti tempore porrectarum ab eorumdem ordinario-physico. Budae, 1807.

Reussius Dávid. 15 Predigten, über die Seuche der Pestilenz vor den Haubt Obern in der Bergstadt Cremnitz im 80-ten Jahre als die Seuche regierte. Nebst Sermon von weiland Thomas Froelichii zu Kaschau. Leipzig, 1581.

Richter F. Legujabb orvosi házibarát vagy az önorvos. Értelmes tanácsadó, mint kell a kisebb bajokat csupán háziszerekkel gyógyítani; nagyobbaknál pedig, orvos nemlétében, a legszükségesb segedelmet nyujtani. Egy közhasznú népkönyv, két toldalékkal. Az első magában foglalja a legpróbáltabb háziszerek tárát betűrendben. A második rövid utasítást a női szépség fentartásáról és ápolásáról … után írta, bővítette és a magyar nép természetéhez alkalmazta Rakita Alajos. Szeged, 1856.

Rigler Zsigmond György. Dissertatio inaug. botan. syngynesiae divisionibus. Budae, 1778.

Rosenberg Károly Heinrich. Fortschritte und Leistungen der Homöopathie in und ausser Ungarn nebst einer Darstellung ihrer Grundsätze von ihren gegenwärtigen wissenschaftlichen Standpunkte und Hinweisung auf die Vortheile, die daraus für Staat und Staatsbürger resultiren. Ein Wort für seine Zeit. Leipzig, 1843.

Róth Albert. Dissertatio inaug. polit.-med. de influxu sexus sequioris in vitam et statum. Pestini, 1841.

– **Sámuel.** Generalia biostaticae. Dissertatio inaug. polit.-med. Pestini, 1821.

Rozgonyi (rozgonyi) Gábor. Orvostudori értekezés. Töredék az orvosi hitelről. [Dissertatio inaug. med. sistens quaedam circa confidentiam medicinae.] Pest, 1833.

Sadler József. Dissertatio inaug. med. sistens descriptionem plantarum epiphyllospermarum Hungariae et provinciarum adnexarum atque Transsylvaniae indigenarum. Pestini, 1820.

Sambucus János. Icones medicorum. Antverpiae, 1574.

– Editio V. Amstelodami, (1615).

Schächter Miksa. Az emberi akarat szabadságáról. Budapest, 1889.

– A gyakorlati orvostan haladása, kiadta többek közreműködésével … Budapest, 1889–1894.

– Az igazságügyi orvosi tanácsról. Budapest, 1897.

Schiller Sámuel. Opfer des Herzens Gott dargebracht, für die Befreiung von der verheerenden Seuche der Brechruhr. Eine Dank-Predigt, gehalten am … 4. Dec. 1831. … zu Harkau. Oedenburg, s. a.

Schimko J. Gottlieb István. Systematicus officiorum medici conspectus. (Dissertatio inaug.) Viennae, 1817.

– Das Hahnemann'sche System (die homöopathische Heilmethode) in mathematischer und chem.-geolog. Hinsicht betrachtet und widerlegt. Wien, 1828.

– Le Système de Hahnemann considéré et examiné sous le point du vue mathematique et chimic.-geologique. Petersbourg, 1829.

Schlesinger Ignácz. Medizinische Topographie der königl. Freistädte Pesth und Ofen. (Eine von der löbl. mediz. Fakultät gekrönte Preisschrift.) Pest, 1840.

Schoepf-Merei Ágost. Die umstimmenden Einwirkungen und die Krankheiten des Körpers und der Seele während und nach der Ueberschwemmung von Pesth. Leipzig, 1839.

Schordann Zsigmond. Dissertatio inaug. med. de medicina populari. Pestini, 1817.

Schraud Ferencz. Primae lineae studii medici. Quas auditorum suorum commodo duxit … Pestini, 1794.

Schreiber Moses. Dank-Predigt nach überstandener Cholera-Gefahr. Gehalten in hebräischer Sprache. Ins Deutsche übersetzt von Moses Eisner. Pressburg, 1832.

Schreier Norbert. De sensu communi dissertatio logico-metaphysica. Viennae, 1778.

Schubert Lajos. Physiographia avium. Dissertatio inaug. Budae, 1841.

Schulek Vilmos. Klinikai feladatok. Ünnepi beszéd a budapesti kir. tud. egyetem alapító ünnepén. Budapest, 1891.

Schwarz Ede. Reise der österreichischen Fregatte Novara um die Erde, in den Jahren 1857., 1858., 1859 … Medizinischer Theil. I. Bd. Wien, 1861.

Schwimmer Ernő. Emlékirat a budapesti kir. egyetemen a bőr- és bujabántalmak oktatásának rendszeresítése tárgyában. Budapest, 1881.

Scotti Antal. Die Religion und Arzneikunde in ihren wechselseitigen Beziehungen, dargestellt von … Mit einer Vorrede und einigen Bemerkungen nach dem Italienischen herausgegeben von J. Mich. v. Lenhossék. Wien, 1824.

Segner János András. De natura ac principiis medicinae dissertatio inaug. Jenae, 1730.

– Disputatio de praxi medicinali secundum theoriam instituenda. Göttingae, 1741.

– Sendschreiben an einem Freund, in welchem die Ursachen angeführt werden, warum er Denjenigen nicht antworte, die bisher seine Crisin angefochten haben. Göttingae, 1742.

Senff (Sinapi) Mihály Alajos. Absurda vera, sive paradoxa medica. Genevae, 1697.

Serpilius Kristóf. Religio medici vere christiani. Regensburg, 1710.

Sipos Károly. Orvostudori értekezés. A föld szine változásai. Buda, 1837.

Soltész János. Népszerű orvostan. (Medicina popularis.) Miveltebb nemorvosok számára. Sáros-Patak, 1851.

Spécz József. Anrede bei Gelegenheit der feierlichen Grundsteinlegung des neuerbauten Ofner Kaiserbades. Gehalten am 17. Mai 1842. Pesth, s. a.

Spindler Pál. Observantium medicinalium centuria. Francofurti a. M. 1691.

Spitzer Hermann. Dissertatio inaug. med. de chirurgiae ad medicinam relatione. Pestini, 1833.

Steer Márton. Dissertatio inaug. phil.-med. examinans quonam idiomate libri medici sint conscribendi? Viennae, 1824.

Stephanovits Tamás. Dissertatio inaug. med. de officiis medici. Budae, 1835.

Sternheim Károly. Uebersicht der Flora Siebenbürgens, den neuesten Forschungen gemäss nach Prof. Endlichers genes plantarum in natürliche Familien geordent. Wien, 1846. (Dissertatio inaug.)

Stipsics Károly Ferdinand. Idealis institutorum facultatis medicae Pesthiensis adumbratio. Pesthini, 1791.

Stockinger Tamás. Dissertatio inaug. Medicus. Budae, 1838.

Störck Antal báró. Orvos könyv, melyet az ausztriai német tartományokban levő tábori és falusi borbélyok számára német nyelven írt. Maga nemzete hasznára pedig magyar nyelvre fordított Milesz József. Két kötet. Bécs, 1778.

– Orvosi tanítás, melyet az ausztriai borbélyok számára 1776-ik esztendőben német nyelven kiadott, mostan pedig magyarra fordított Rácz Sámuel. Buda, 1778–80., és orvosságok, melyek ebben az orvosi tanításban javasoltatnak 96 lapon.
– Orvosi praxis. Kiadta Rácz Sámuel. Két részben. Buda, 1801.

Szanik Aurél György. Tractatus de monesia. Dissertatio inaug. med. Pestini, 1844.

Szápáry Ferencz gróf. Ein Wort über animalischen Magnetismus. Leipzig, 1840.
– Katechismus des Vital-Magnetismus zur leichteren Direction des Laien-Magnetiseurs zusammengetragen während seiner zehnjährigen magnetischen Laufbahn nach Aussagen von Somnambulen u. vielen Autoren. Leipzig, 1845.
– Die magnetische Lehre der neuen Schule in Fragen und Antworten nach den Vorlesungen des F. Sz., von einem seiner Hörer. Regensburg, 1845.
– Sz-s Magnetismus von anno 1850. I. Grundton (zur Harmonie der Wissenschaften). II. Aries. Graz, 1850.
– Miagnétisme et magnétothérapie. II. édition revue et augmenté d'une 3e partie sur le gyromagnetisme, et ornée de 2 dessins allegoriques. Paris, 1854. (Az első kiadás 1853-ban jelent meg. Szinnyei.)
– Handbuch der Magnétothérapie. Aus dem Französ. übersetzt v. Wallenstedt. Berlin, 1855.
– Table-Morving. Somnambulisch-Magnetische Traumdeutung beurtheilt. Paris, 1854.
– Auszüge aus den Protokollen der Heil-Fische und Heil-Federn einiger Magnetisch-Kranken des Grafen F. Szapáry. S. 1. et a. (A »Table Moving« folytatása.)
– Das Tischrücken. Geistige Agapen. Psychographische Mittheilungen der Pariser Deutsch-Magnetischen Schule. Paris, 1854. (A »Table Moving« folytatása.)
– Die Magnetische Lehre in Fragen und Antworten. Regensburg, 1855.

Szeli Ábrahám. Dissertatio inaug. med. de damnis gravioribus, orinudis eorumque genesi. Altorfii, 1750.
– **Károly.** Theses inaug. med. pract. Viennae, 1778.

Szemián Pál. Az öngyilkolás orvosi tekintetben. (Orvostudori értekezés). [Dissertatio inaug. med. sistens autochiriam obtutu medico.] Buda, 1839.

Szépessy József. Dissertatio inaug. med. de dignitate medicinae. Budae, 1836.

Szepsi W. András. Döghalál ellen való orvosság. (Praedicatio.) S.-Patak, 1662.

Szibenliszt Mátyás. Dissertatio inaug. med. sistens anatomiam et physiologiam piscium generalem. Budae, 1841.

Szilágyi (székely-földvári) Miklós. Dissertatio inaug. med. de sympathia. Viennae, 1824.

Sziller József Lajos. Dissertatio inaug. med. sistens diversa officia medici. Viennae, 1834.

Szirmay András Ignácz. Dissertatio inaug. med.-zoologica sistens: pisces aquarum Hungariae. Vindobonae, 1840. (Magyarország halainak megismertetését Reisinger tanár monographiájából kiírva és megrövidítve adja. Szinnyei.)

Szoboszlai József. A farsangot követő nyavalyákról. Németből ford. … Bécs, 1800.

Szohner József. Az allopathia és homoeopathia közti viszony, vagy a hasonszenv vázlata levelekben közfelvilágosítás érdekében. Baja, 1860.
– Czáfolata Argenti tdr. »A különféle betegségek homoeopathiai – hasonszenvi – gyógyítása« czímű magyar művének, vagyis a homoeopathia tiszta szemüvegen vizsgált alakja. Baja, 1862.

Szombathelyi (vihnyei) Gusztáv. Dissertatio inaug. med. sistens compendium medicinae unicum munere medici. Vindobonae, 1837.

Tallar György. Visum repertum anat.-chirurgicum, oder gründlicher Bericht von den sogenannten Blutsaugern, Vampier in der Wallachey, Siebenbürgen u. Bannat. Wien, 1784.

Talyga István (tanító)**.** Huszonöt háziorvosság az ifju házas férfiak számára, a kik a házassági boldogsággal ellenkező dolgokat eltávoztatni s a magok felesége szeretetét és hűségét megnyerni s megtartani törekszenek. Németből magyarra fordította … Rév-Komárom, 1826.

Tarsótzky Maté. Az öszporhonukról. (Orvostudori értekezés). [Compositae. Specimen inaugurale botanico-medicum.] Buda, 1839.

Tauszk Ferencz. Válasz »Sic itur ad astra!« czímű röpiratra. Budapest, 1896.

Tegző (árkosi) Benedek. Philosophiae et medicinae elogium. Patavii, 1639.

Teutsch András. E naturali atque medica scientia positiones miscellaneae. Wittenbergae, 1690.

Thanhoffer Lajos. A földmivelési, ipar- és kereskedelmi miniszterhez jelentése külföldi utazása alatt tett tapasztalatairól. Budapest, 1877.

Thomas István Vilmos. Questio academica nervorum capitis augeri, an inminui debeat. Viennae, 1783.

Toepler János Károly Ágost. Dissertatio inaug. philos.-med. de ratione et experientia duobus medicinae fundamentis. Vindobonae, 1823.

Tognio Lajos. Fölszólítás Magyar- és Erdélyország orvosaihoz s természetvizsgálóihoz. Pest, 1841.

Tormay (Krenmüller) Károly. Tolnamegye orvosi hely népirata. H. n., 1846.

Tóth Pápai Mihály. A keresztségnek orvosi szemekkel való megvizsgálása. H. és é. n.

Tóthfalusi Miklós. Az orvos viszonyairól. (Orvostudori értekezés). [Dissertatio inaug. med. sistens relationes medici erga aegros, societatem et socios, adumbrans simul methodum qua medicus se excolere ac perficere posit.] Buda, 1839.

Töltényi Szaniszló. Versuch einer Kritik der wissenschaftlichen Grundlage der Medicin. I. II. Bd. Wien, 1838. – III. Bd. 1839. – IV. Bd. 1840.

Török Lajos gróf. Neue durch Erfahrung bewährte Theorie der Heilkunde, nach kosmopolit. - physiolog. - chemischen Grundsätzen. Kaschau, 1803.

Trangus Illés. Dissertatio inaug. med. de sanatione divitum difficili. Halae, 1731.

Trempacher Mátyás. Dissertatio inaug. med. Budae, 1837.

Vajda Péter. A férfiasság. Mint kell a hímerőt vagyis férfiui tehetséget kifejteni, gyakorolni s visszaszerezni. A hajdan s jelenkor tapasztalásai szerint ifjak és férfiak számára írta … Kassa, 1835.

Varga János (II). A babonák könyve. (A magyar orvosok és természetvizsgálók által 300 forint díjjal jutalmazott pályamű.) Arad, 1877.

Vedrődi Viktor. Röpirat a gyógyszerészi gyakornokok kiképeztetéséről. Debreczen, 1889.

Verebély József. Delejtű. Az orvosi tudomány homályaiban a művelt közönség számára. Pest, 1863.

Vering H. J. Compendium medicinae pastoralis, quod in usum parochorum ruri degentium, secundum Vering, propriis observationibus locupletatum edidit Andr. Hackel. Cassoviae, 1843.

– Lelkipásztorsági gyógytan kézikönyve … után fordítva és alkalmazva Grünwald Pál által. Pest, 1844.

Veszely József. Erinnerungen aus dem magnetischen Schlafe. Pest, 1852.

Virchow Rudolf. A tudomány szabadsága modern államban. Fordította Bakody Árpád. Budapest, 1878.

Viszánik Mihály. Ill. ac Clar. Dno Joanni Nep. Raimann, dum universalis nosocomii director, ac una ad inclytum regimen Austriae inferioris consiliarius denominatur, piissimi discipuli, gratitudinis perennis testimonium perhibent. Viennae, die 23-a.Augusti anno 1820. S. 1. et a.

Voigt György. A tanácsadó orvos, mint hív barát. Oktatás az egészség megtartására, a betegségek meggyógyítására egyszerű háziszerek által. Hív és közönséges útmutató mindazok számára, kik magokat akarják tanítani, vagy nem mindjárt nyerhetnek orvosi segedelmet. .... szerint Padavértei (Vajda Péter). Lipcse, 1834.

– II. kiadás. Pest, 1834.

Wallassek Vincze. Ode an Herrn Gregor Kapdebo von Baraczháza, als derselbe den Verfasser aus einer gefahrvollen Krankheit rettete. Temesvár, 1810.

Werbancsics János. Az ifju. orvos. (Orvostudori értekezés). Buda, 1845.

Wolff András. Ueber einige erhebliche Hindernisse der Gesundheit in Siebenbürgen. Hermannstadt, 1793.

Zay Sámuel. Falusi orvos pap, vagy oly orvosi útmutatás, melynél fogva leginkább a falukon uralkodni szokott nyavalyák orvosoltatnak. Melyet minden valláson lévő pap uraknak, seborvosoknak és értelmes házi gazdáknak készített a kiadó … Pozsonyban, 1810.

Zborovszky Ágost. Notio terminorum technicorum in scientia medica occurentium philologice deductorum. Dissertatio inaug. med. Pestini, 1836.

Ziffer Károly. Népszerű orvosi tanácsadó vagy házi lexicon az egészséges és beteg emberről. Két kötetben 250 ábrával és 16 táblával. Budapest, 1881.

Zimmermann J. G. Von der Erfahrung in der Arzneikunst. Agram, 1802.

Zipser Keresztély A. Die Versammlungen ungarischer Aerzte und Naturforscher mit besonderer Beziehung auf die am 4. August 1841 zu Neusohl abgehaltene dritte Versammlung. Neusohl, 1846.

– Oedenburg und die achte Versammlung ungarischer Aerzte und Naturforscher im August des Jahres 1847, Zusammengestellt von … Pest, 1863.

1662. Speculum physiognomicum. Opera Astrophyli Tyrnaviensis. Tyrnaviae.

1718. Dank-Gebet wegen erlangten Friedens, nebst herzlichen Seufzern um Abwendung der Schädlichen Pestilenz und Misswachses. Kronstadt.

1746. Medicus Romanus Servus, sexaginta solidis aestimatum, ex editione M. G. Agnethler. Halae.

1762. Gyász-ruha, azaz: Olly igaz megtérést mutató köntös, mellyben fel kell öltözni mind azoknak, valakik amaz három közönséges Isten itéletinek, ugy-mint: Döghalálnak, éhségnek és fegyvernek idején magoknak vagy szabadulást, vagy boldog kimúlást kivánnak. H. n.

1767. Ode auf den Namenstag, des Herrn Karl GottliebWindisch.Von F. P. Pressburg.

1779. Selecta authorum in medica, & suprema grammatices classe praelegi solitorum. Cassoviae.

1789. A keresztségnek orvosi szemekkel való megvizsgálása. Pozsonyban.

– Apollo und Merkur, oder das Schicksal der Aerzte. Pest.

1790. A keresztségnek orvosi szemekkel megvizsgálása … H. n.

1792. Gratiarum actio Sámueli Rácz med. dris, ac professori in signum sinceri, et veri grati animi testimonium eidem domino personaliter praesentata per quarti anni med. candidatos a. 1792. Pestini.

1798. Ueber das Brownische System. Ofen.

– Ein Wort für die leidende Menschheit auf Veranlassung der jüngst in Absicht eines in … Ofen neu zu erbauenden, der itzigen Volksmenge zulänglichen, und zweckmässig einzurichtenden Krankenhauses erfiossenen Allerhöchsten Hof-Entschliessung. An das Publikum. Ofen.

1799. Aliquid de systemate Browniano seu fragmenta. 1. De scientia, et talentis Brownii. 2. De principiis systematis Brownii. 3. De medicis Brownianis. 4. De medicis Autibrownianis. Opposita anonymo autibrowniano, cujus scriptum hunc titulum gerit: Ueber das Brownische System. Ofen, Univers. Schr. 1798. Vacii.

– Gratiarum actio Dno Sámueli Rácz, in regia scient. universitate professori, oblata a physiologiae auditoribus anno 1799. die 21. Augusti. Pesthini.

1802. Plan zu einer ungarischen Gesellschaft für Naturkunde und Medizin. Pest.

1805. Néma-orvos, azaz együgyű és hasznos házi könyvecske; mely a falusi cselédes gazdáknak s gazdasszonyoknak és orvosok nélkül szűkölködő betegeskedőknek segedelmekre és vigasztalásokra irattatott S** E** által. Pozsony és Pest.

1807. Prandia Jani in culina Aesculapii per Bacchum parata anno 1805. MagnoVaradini.

1810. Falusi orvos pap. L. Zay Sámuel.

1811. Bibliotheca Bölönyana, oder eine sehr zahlreiche Bücher-Sammlung aus dem theologischen, juridischen, medizinischen, philologischen etc. Fache; in deutscher, lateinischer, französischer, italiänischer, spanischer, engländischer, niederländischer, griechischer, ungarischer, böhmischer, illirischer, türkischer, arabischer etc. Sprache. Wien.

1812. Néma orvos, azaz együgyű és hasznos házi könyvecske a falusi gazdának minden betegségek ellen orvos nélküli segedelmére. Pozsony és Pest.

1813. Néma orvos. L. 1805., 1812., 1818.

1814. Dankgebet zum öffentl. Gebrauch der evang. Kirchen … wegen der Befreiung Burzenlandes von dem im October 1813 ausgebrochenen, unter Gottes gnädigen Beistande mit dem 16. April 1814 gänzlich gehobenen Pestübel. Kronstadt.

1818. Néma orvos, azaz együgyű és hasznos házikönyvecske, mely a falusi cselédes gazdáknak és gazdasszonyoknak, és orvos nélkül szűkölködő betegeskedőknek segedelmökre és vigasztalásokra iratott. Pozsony.

1825. Statuten des philanthropischen Vereins, welcher … in der priv. Stadt Steinamanger, zum Wohl der leidenden Menschheit die Errichtung eines Krankenhauses beabsichtigt. Steinamanger.

1831. Törvények, melyeket azon betegek figyelmezni tartoznak, a kik a kassai közönséges kórházban a szentháromságnál menedéket keresnek. Kassán.

– Statuten der Oedenburger Kranken-Anstalt. Oedenburg.

1832. A Jászberényben felállítandó kórház és az arra való felügyelés eránt kidolgozott észrevételek. Pest.

1835. A tanácsadó orvos mint hív barát, oktatás az egészség megtartására, a betegségek meggyógyítására, egyszerű házi szerek által. L. Voigt György.

– Bemerkungen zum antihomöopathischen Reichstag in Nürnberg. Agram.

– Der neueste Hausarzt nach den Grundsätzen der Naturheilkraft, oder Belehrung sich bei Abwesenheit des Arztes in den häufigsten und gefährlichsten Krankheiten durch den Gebrauch der einfachsten Mittel schnelle Hilfe zu verschaffen, und insbesondere durch die innere und äussere Anvendung des kalten Wassers die Gesundheit zu erhalten, den Krankheiten vorzubeugen und die vorhandenen vollkommen zu heilen. Nebst einer Anweisung zur Selbstbereitung der darin vorkommenden Mittel und einer Diätik. Pest.

1836. Diaetetika dohányzók számára, vagy tapasztalaton alapult oktatás, mikép lehessen úgy dohányozni, hogy az ember egészségének ártalmára ne lehessen. Egy toldalékkal, mely nehány dohány- és burnótpáczokat foglal magában azok kedvéért, kik mellök gyöngesége miatt a természetes dohány szívását el nem viselhetnék. Embertársai javára kiadta egy praktikus dohányzó. Kassán.

– Száz uj csuda, vagy természeti és mívbeli ritkaságok, csudák, rémletes és borzasztó esetek rakhelye. Hasznos mulattató minden rendű olvasók számára. A természet és művészség megyéjében találkozó ritkaságok; iszonyú természetjelenések, földrengések, tűzveszélyek, éhségek, ragályok, vízárok s egyéb nyomorok; emlékezetes utazás- és vadászkalandok, borzasztó harczjelenések; iszonyú halálnemek, szörnyű boszulatok, rémletes vétkek, emberi szörnyek, despoták, tyrannok életrajzai … II. bőv. kiadás egy kötetben. Pest.

– Sieben und zwanzig auserlesene Legenden, von Heiligen Gottes, welche zur Zeit ausgebrochener Seuchen die Kranken pflegten, oder überhaupt in menschlichen Leiden sich theilnemend erwiesen; auch solcher, welche die Kirche Christi als Festpatronen verehrt. Gross-Wardein.

1837. Auditur et altera pars! Eine freimüthige critische Beleuchtung der, in dem Beiblatte zur Agramer politischen Zeitung. Nr. 93. den 21. Nov. 1835 enthaltenen Ansichten, Thatsachen u. Urtheile gegen die homoeopathische Heilmethode. Agram.

– Oekonomischer u. popular-medizinischer Universal-Rathgeber. Eine Encyclopädie der vorzüglichsten Lehren, Vorschriften u. Mittel zur Erhaltung des Lebens u. der Gesundheit der Menschen, der nutzbarsten Thiere, sowie zur Beschützung aller für die Bedürfnisse, die Bequemlichkeit und das Vergnügen der Menschen bestimmten Einrichtungen, Producten, und Waaren. Von mehreren Gelehrten und Hausvätern verschiedener Länder ausgearbeitet. III. verb. Aufl. S. 1.

1846. A kir. budapesti sebészek egyletének alapszabályai. Pest.

– A budai nyugdij és betegápoló egyesület alapszabályai. Pest.

– Statuten des Pensions- und Krankenpflege-Vereins für Ofner-Pesther Handlung-Individuen. Pest.

1847. A csodaorvos és házibarát, vagy a tapasztalt tanácsadó kétes esetekben. Nélkülözhetetlen kézikönyv minden rendű háztartásban, részint öntapasztalásaiból, részint másokéiból összeszedte s kiadta Pr. dr. R. N. J. t. n. Borsodvármegye táblabirája. Bécs.

1848. Az kolera pestisről iratott szomorú versek, mely Magyarországban uralkodott 1831-dik esztendőben. Budán.

1850. Személyes oltalom. Orvosi tanácsadó, a nemzőrészek mindazon betegségeiben, melyek önfertőzés, nemi ösztön túlságos élvezete s ragály által származtak; gyakorlati észrevételekkel, a kora tehetetlenségről, női magtalanságról s ezek gyógyításáról. Pest.

1854. Von der Gesundheit und Schönheit des Menschen. Erfahrungen einer achtzigjährigen Frau. Pest.

1855. A pesti szegény gyermekkórházi egylet alapszabályai. L. 1843.

– Statuten des Pester Armen-Kinder-Spital-Vereins. II. Ausgabe. Aus dem Ungarischen übersetzt. Pest, 1857.

1869. Egy nemorvos nézetei a homoeopathia gyakorlati előnyei s az országban lehető elterjedése felett. Pest.

– Ansichten eines Laien über die praktischen Vorzüge der Homoeopathie u. ihrer möglichen Verbreitung im Lande. Pest.

1879. Szabályzat a m. kir. honvédorvosi tisztikar kinevezésére, előléptetésére és minősítvényi táblázatainak szerkesztésére vonatkozólag. Kiadja a m. kir. honvédelmi minisztérium. Budapest, 1899.

1881. Szabályzat azon pályázók orvosi megvizsgálására, kik mint tengerészjelöltek, stb. növendékek, hajó-, gép- vagy zenesuhanczok felvétetni óhajtatnak stb. Kiadja a m. kir. honvédelmi minisztérium. Budapest.

1894. Utasítás a honvéd-törzsorvosi előléptetésekre törekvő I. oszt. honvéd-ezredorvosok vizsgáinak megtartására. Kiadja a m. kir. honvédelmi minisztérium. Budapest.

1895. Sic itur ad astra! – Adatok a magyar plagisator működéséhez. Budapest.

– A fogamzás elhárításának haszna és veszélye. Irta G. A. Budapest.

1896. Szervezeti, szolgálati és személyzeti utasítás a m. kir. honvédorvosok ismétlő tanfolyamai részére. Kiadja a m. kir. honvédelmi minisztérium. Budapest.

1897. Utasítás a honvéd egyévi önkéntes segédorvos helyetteseknek és gyógyszerészeknek elméleti és gyakorlati kiképzésére és vizsgáira. Kiadja a m. kir. honvédelmi minisztérium. Budapest.

1899. Tréfás rimek. L. Csatáry Lajos.

Év nélkül. (Sine anno.) Laurum A pollinis ab inclyto medicorum ordine … Duo Davidi Gömöry medicinae candidato in alma salana solenni ritu collatam fortunatam precabantur cives hungarici 1734. mense Januario. Janae.

– Ode Magn. Spect. ac. Clar. Dno Samueli Rácz, magnorum in patriam meritorum viro anno 1805. die 16. Augusti. Budae.

– Ditsérő versek n. é. szemorvos Réz József urról, a midőn a pesti királyi universitásban az orvosi facultástól a fődoctori méltóságra felemeltetett volna: Augustus holnapnak 30. napján 1791-dik esztendőben. H. n.

– Die Unentbährlichkeit geschickter Ärzte wurde als … Herr Johann Siegmund Kreysel aus Bartfa in Ungarn auf der Jenaischen hohen Schule den 19. Junius 1741. den medicinischen Doctor-Hut … erhielt in gegenwärtigen Zeilen glüclcwünschend erwogen von dessen allda studirenden Landsleuten. Jena.

3. Curiosa.

Albrecht J. F. A némberek titkai, anyák és hajadonok oktatókönyve. A nőnemi tisztulás első beállásáról; a tisztulás időszakának nyavalyáiról, a fehérfolyás kiválásáról, a nőnem rendeltetéséről, a páros életről, a házas felek viszonyairól, a terhesek, szülők, gyermekágyasok élet-rendéről. Illedelemmel előadva. Magyarra fordítva, ujra átdolgozva és megbővítve Szilágyi Miklós által. Kolozsvár, 1851.

– Az ember és neme, vagy egészséges gyermekek nemzését és az erő s egészség fenntartását czélzó, az érzéki szerelem, természetczél, nemi élv vezetése, fogamzás, valamint a gyengült nemző-képesség helyreállítását és az önfertőzés következményeinek, a magömlés és fehérfolyásnak gyökeres gyógyítását tárgyaló legujabb tapasztalatok. – Függelék. Egy jó anyának szavai, melyeket férjezett leányához intéz. Pest, 1862.

– Uj olcsó kiadás. Budapest, 1874.

– A nemi betegségek alapos gyógyítása. A kankó, bujafekély vagy bujakór által ragályos, e betegségek felismerése és önkezelésű gyógyítási módja. Számos vénymintával. Az eredetinek XII. kiadása után. Budapest, 1894.

– Az ember és neme. Orvosi tanácsok a nemi szerelemről, a nemi élvezet vezetéséről, egészséges gyermekek nemzéséről, a fogamzásról, valamint a fogamzás elhárításáról, a terhességről és önmegtartóztatásról. Az eredeti mű XXIX. kiadása után fordította Nádas Mihály. Budapest, 1894.
– Az ember és neme. Physikai szerelem, a természeti rendeltetés, a nemi élet szabályozása, a fogamzás, a terhesség és az önmegtartóztatásról. Egészséges gyermekek nemzése, valamint a nemzőképesség fantartása és visszanyerése czéljából. Fordította Baján Miksa. Budapest, 1894.
– A nemi közlekedéstől való tartózkodás következményei. Budapest, 1895.
Baján Miksa. Növény-atlasz. Kneipp Sebestyén »Vizkurám« cz. könyvéhez. Az összes, e könyvben tárgyalt és még ezeken kívül több a néptől használt gyógyító-növények leirása és természethű ábrázolása. I. és II. kiad. Szövegét fordította … Kempten, 1893.
– Kneipp-naptár 1894. évre. A betegségek gyógyítására. Kneipp Sebestyén plébános és néhány orvos barátjai hozzájárulásával szerkesztette … Budapest, 1894.
– A gyomor- és bélbetegségek és azok alapos gyógyítása természetes gyógymód alapján. Függelékül: A fogak és száj ápolása. Hazai és külföldi tudósok nyomán. Budapest, 1894.
Bajkay Endre. Az állati vagy életmagnetismus (delejesség tudománya), mint bizonyos gyógymód. Saját fián tett tapasztalatok után közli az emberiség érdekében. (Különösen ajánlván a t. t. papságnak, hogy e tárgygyal megismerkedvén, előforduló esetben hiveiket tanácsolhassák és segíthessék.) Pest, 1852.
Bauer J. P. Der Mensch in Bezug auf sein Geschlecht, oder Aufsätze über Zeugung, Befruchtung, Enthaltsamkeit, Beischlaf, Ehe u. a. ähnliche Gegenstände. Nach den neuesten Werken der französischen Aerzte bearbeitet. – II. Aufl. Pesth, 1820.
– V. Aufl. Pest, Wien u. Leipzig, 1857.
Becker G. W. Tanácsadó az elhálás előtt, alatt s után, azaz rövid utasítás, miként kelljen az elhálást, vagy nemi közösülést úgy gyakorolni, hogy az egészségnek ne ártson, és szép, egészséges és erős gyermekeket lehessen nemzeni. Egy toldalékkal, melyben a nemet s az ember nemzését illető titkok magyaráztatnak. Németből fordítva Horváth József által. Pest, 1829.
Blűmel A. F. Der praktische Frauenarzt. Anleitung um die bei dem weiblichen Geschleckte am häufigsten vorkommenden Krankheiten durch einheimische Heilpflanzen und bewährte Hausmittel ohne Arzt gründlich heilen zu können. Pressburg, s. a.
Böttger Gottwald Móricz. Csalhatatlan szer a veszett kutya marása (víziszony) ellen, ezernyi tapasztalások és orvosi bizonyítványok által helyben hagyva. Nyilvánosította németül … magyarázta J. A. M. A. Pest, 1834.
Csipkés (Komáromi) György. Pestis pestisse, azaz oly egynehány együgyű tanítások, melyekben a pestisnek természete, okai, tulajdonsági, minémüségi, munkái stb. a szentirásból megmutogattatván és felőle megindult, ma is fenforgó villongások eligazíttatván, az köz vélekedés szerint rettenetessége megkisebbíttetik és nem oly szörnyűnek lenni mint az, mint ez világ alítja együgyűképpen megtaníttatik. Debreczen, 1664.
Curtis J. L. A nemző képesség és időelőtti csökkenésének okai, valamint oktatások annak tökéletes visszaállítására. Mindazoknak ajánlva, kik mértéktelen kicsapongás, titkos bűnök és ragály következményeiben szenvednek. Azonkívül oktatások a házasság czéljairól és kötelességeiről, valamint gyógyeljárás a

közösülési képtelenség és terméketlenség körül a legujabb kiadás nyomán a szerző eszközlése folytán magyarra fordította, egy gyakorló orvos. London. 1869.
–Orvosi kalauz a házasságban. Útmutatások a családi élet erkölcsi czéljairól s törvényes örömeiről, valamint az előforduló physikai nehézségek mikénti elmozdításáról. Továbbá mind a két nembeli házasok s nem házasok számára szánt fontos s üdvös tanácsok s figyelmeztetések. Magyarra fordította egy gyakorló orvos. Pest 1869.
Dánföldi J. J. A titkos betegségek. Budapest, 1874.
Derzsi József. Élet könyve, mint állandó házi orvos, vagyis egyedül biztos, könnyű és ingyenes, mindenki által érthető, szükség esetén önmagára, és övéire azonnal alkalmazható gyógymód. Budapest, 1896.
Eiber Antal. A nemi élet titkai és veszélyei. Értekezés a nemzés-, terhesség-, önfertőzés-, magömlés-, sápkór-, fehérfolyás-, közösülési tehetetlenség-, női magtalanságról stb. ez utóbbi betegségek óv- és gyógymódjaival. Pest, 1867.
– VII. kiad. Budapest, 1878.
Ernst L. Önsegély. Orvosi tanácsadó minden nemi betegségekben, melyek önfertőzés stb. következtében keletkeznek. Budapest, 1874.
– XXVI. kiad. 1893.
– Die Selbsthilfe. Aerztlicher Rathgeber bei allen Krankheiten der Zeugungstheile etc. Budapest, 1874.
Fazekas Dániel. Ki akar egészséges lenni? Budapest, 1893.
– A természetes gyógyítási mód. Az orvosi tudomány reformálásának érdekében. Budapest, 1896.
– II. bőv. kiadás. 1899.
Fischer Dániel. Tentamen pneumatologico-physicum de mancipiis diaboli seu sagis. Wittebergae, 1716.
Frauenhold Theophil. Die Geheimnisse des schönen Geschlechts. Ein freundlicher Rathgeber für unsere Frauen und Mädchen, die die Schönheit und Gesundheit des Busens, die Reinheit und Zartheit der Haut, die Frische und Blüthe des Teints erhöhen und erhalten wollen. Nach vieljähriger Erfahrung herausgegeben von .... Kaschau, 1834.
Kneipp Sebestyén. Gyermekápolás egészséges és beteg napokban. Javaslatok. Magyarul írta és kiadta Huszár Károly. Székesfehérvár, 1891.
– Vízkurám, 30 esztendőnél tovább próbálva és írva, a betegségek gyógyítása és az egészség föntartására. Irta és kiadta Huszár Károly. Székesfehérvár, 1891.
– II. bőv. kiad. Budapest, 1892.
– vízkurája, szükséges tanácsadó mindennemű betegség, u. m.: Angol betegség, aranyér, álmatlanság, bőrsenyv, búskomorság, csipőfájdalmak, vértolulás, csontszenv, csúz, diphtheritis, delirium tremens, dugulás, erőtlenség, fagydaganat, fehérfolyás, fülfájás-zugás, görvélykór, gyomorhurut, gerinczbaj, hólyaghurut, influenza, idegláz, köszvény, légrekedés, mirigydaganatok, magömlés, orbáncz, orrvérzés, rekedtség, szemlob, sorvadás, sérv, üszök, vérköpés, vizeleti nehézségek, vízérdag, vízkórság, zuzódás stb. ellen. – A Kneipp-féle vízgyógymód alapján írta: Asklepiades. Budapest, 1891.
– Igy éljetek! Tanácsok és utasítások egészségesek és betegek számára. Ford. Jacziga Lajos. Esztergom, 1891.
– Hogyan éljünk! Életrendi tanácsadó az egészség fentartására. Fordította Ilosvai Hugó. Budapest, 1892.
– Vízkurám. 35 évi tapasztalat alapján a betegségek gyógyítása czéljából és az egészség megóvására. Szerző arczképével. Az erodetinek XLII. kiad. után ford. Baján Miksa. Budapest, 1893.

– Testamentum! Hagyatékom egészséges és beteg embereknek: A vízgyógyászat módja minden betegségben. Ötven éves tapasztalatai nyomán művei záradékául. A Wörishofenben szokásos vízalkalmazások. Budapest, 1895.
– összegyüjtött előadásai. A betegségekről és azok gyógyításáról. Budapest, 1895.
– Vízkurám, melyet több mint 35 éves tapasztalat alapján kipróbáltam, a betegségek gyógyítása és az egészség megóvása czéljából: Ford. Baján Miksa. Az eredeti mű LII-iki, jubileumi kiadása után javította és átdolgozta Kelen József. II. bőv. kiadás. Budapest, 1896.
Koch Károly. A nemzés minősítése. Orvosi tanácsok a tetszés szerinti megtermékenyítésre. (Fiu-e vagy leány?). Budapest, 1894.
Kuhne Lajos. Az új gyógyító tudomány, vagy a betegségek egységéről szóló tan és az ezen alapuló egységes, orvosság és sebészi műtét nélküli gyógyítás. Tan- és tanácsadó könyv egészségesek s betegek számára. Az eredetinek VIII. kiadása után forditotta Cserey Adolf. Szombathely, 1895.
Lani György. Disputatio physica prima secunda et tertia de stillicidio sangvinis ex interniti hominis cadavere, praesente occisore. Wittebergae, 1667.
Mackenzie. Nincs többé aranyér! Tapasztalatok az aranyér eddig ismeretlen mivolta és eredete körül az egyetlen bánásmód közlésével, mi a szerint a legbiztosban, teljesen, ártatlanul s a leggyorsabban gyógyítathatik és előztetik. Angol után németből magyarítva. Pest, 1842.
Magnus H. C. Tisztítsátok a vért! Felhívás minden emberhez ...., hogy vértisztítás által minden más gyógykezelés nélkül, egészségüket tökéletesen helyreállítsák. X. kiadás után németből. Kolozsvár, 1875.
Mattei Cesare gróf. Uj vade-mecum az uj és valódi útmutató mindazok számára, kik maguk magukat akarják gyógyítani az electrohomöopathiával. Magyarra ford. Kőfalvi Vidor. Szombathely, 1884.
Millot. Csodák csodája! csalhatatlan felfedezés. Miként lehet tetszés szerint fiút vagy leányt, szellemdús és szép gyermekeket nemzeni. Bevezetés a nemzés nagy titkaiba. Dr. Rubempré s más párisi orvos után francziából fordítva. Boncztani ábrákkal. Pest, 1868.
Mondat Fr. Die Zeugungsunfähigkeit beider Geschlechter und die sichersten Mittel, sie zu heilen. Aus dem Französischen. Pesth, 1833.
Palócz Ignácz. A természetes gyógymód kézikönyve. Megbecsülhetetlen tanácsadó mindenkinek az egészség megóvására és a betegség megszüntetésére. Budapest, 1897.
Péczely Ignácz. Útmutatás a szemekbőli kórisme tanulmányozásához. Budapest, 1880.
Reméle Nep. János. A csodaorvos. Bécs, 1846.
Retau O. Az önmegóvás. Az idegrendszer és a nemzőszervek önfertőzés és kicsapongások által okozott betegségeinek, valamint a tehetetlenség önkezelés által való alapos gyógyítása. Függelékül: a vízgyógymód alkalmazása. Az eredetinek LXXXI. kiadása, után fordította Baján Miksa. Budapest, 1893.
Richard R. Megifjodása a meggyengült idegrendszernek, vagy alapos gyógyítása a titkos ifjúkori bünöknek és kicsapongásoknak. Sok betegségi történettel ellátva és az idegélettan legujabb fölfedezései szerint orvosok és betegek számára. A német VI. javitott kiadás után fordítva. Pest, 1864.
– Uj olcsó kiad. Budapest, 1874.
Schenk S. Lipót. A nemi viszonyokra gyakorolt befolyás. Budapest, 1898.
– Einfluss auf das Geschlechtsverhältnis. Magdeburg, 1898. (Lefordíttatott magyar, angol, orosz, portugal és japán nyelvre.)

Sernest. Das Wunderrecept oder sicheres Mittel zur Verlängerung des Lebens, u. zur Erhaltung u. Befestigung der Gesundheit. IV. Auflage. Pressburg, 1842.

– Csudarecipe, avagy biztos óvszer az élet hosszabbítására és az egészség föntartására és megszilárdítására. Találtatott … irományai közt. Németből fordítva. Pozsony, 1843.

– II. kiad. Pest, 1857.

Siklósy Károly. A természetes gyógymód vagy a betegségeknek gyógyszer nélkül életrendi szabályok szoros megtartása általi gyógyítása, a Schrott által alapított s utóbb tökélyesített rendszer alapján és pontos leírása a korunkban roppantul elterjedt görvély-kórnak (Scrophula) és bujasenyvnek, azok pontos gyógyításával együtt. Pest, 1863.

– II. kiad. 1865.

Váradi Gyula. Egertől Wörishofenig és vissza. Utirajzok, különös tekintettel Wörishofenre és a Kneipp-féle gyógymódra. Eger, 1893.

Wedeler F. W. Ajándék jegyesek s uj házaspárok számára, vagy a házasélet titkai. Tapasztalt tanácsadó mind a két nembeliek számára, a házasság előtt és után. Buda, 1864.

1803. Beispielsammlung von Scheintodten nebst einigen Beiträgen zu Rechtfertigung des Volksglaubens, als könnten die Todten spucken. Wohlmeinende Winke zur Warnung u. Beherzigung. Hermannstadt.

1834. Legujabb felfödözés mint lehessen némely csekély gyógyszer kellő használata s kellő magatartás mellett csupán az édes kútvíz által az önfertőztetés következéseit, az akarat ellen való éjjeli magömléseket és a fejérfolyást legalaposabban megorvosolni s a férfiuság elgyengült erejét visszaszerezni. A VI. megjobbított német eredeti kiadás után magyarosítá egy emberbarát, a budapesti természetvizsgáló egyesület tagja. II. kiadás. Pest.

1852. Legujabb és legbiztosb fölfödözés, mint lehessen némely csekély gyógyszer használata s kellő magatartás mellett csupán az édes kútvíz által az önfertőztetés következéseit, az akarat ellen való éjjeli magömléseket és a fejésfolyást legalaposabban megorvosolni, s a férfiuság elgyöngült erejét visszaszerezni. XVIII. megjobb. eredeti német kiadás után magyarosítá egy emberbarát. Pest.

– Bujasenyv orvos nélkül – népszerű tanácsadó a két nem számára, minden ragály fertőzet ellen magukat lehetőleg biztosítni, vagy ha az megtörtént, egészségüket gyors és alkalmatlan uton ismét visszanyerni. Kolozsvár.

1861. A háziorvos, vagyis 500 legjobb háziszer 145 betegség ellen, milyenek: a köhögés, nátha, főfájás, cholera, gyomorgyengeség, gyomorsavany, gyomorgörcs, hasmenés, aranyér, hypochondria, szorulás, köszvény, csúz, szűkmellűség, sorvadás, nyálkásság, vizelletrekedés, hugykő, giliszta, kólika, bujasenyvek, gümőkór, szembetegségek, ájulás, szédülés, fülzugás, süketség, szívdobogás, álmatlanság, bőrküteg, stb. Ezenkívül útmutatás, miként kell élni, hogy 100 éves kort érjen el az ember, a hidegvíz csudagyógyerejéről és Hufeland házi és úti gyógyszertára. A XI. kiadás után magyarította dr. L. Pest.

1863. Ámor és Hymen. A szerelem és házasság lefátyolozott titkai. Nélkülözhetetlen tanácsadó szerelmesek, jegyesek s uj házaspárok számára. Németből a II. kiad. után. Pest.

– II. jav. kiad. Kecskemét, 1864.

1864. Ámor és Hymen. L. 1863.

1876. Ámor és Hymen.

1889. Tisztítsátok a vért! Felhivás minden emberhez, különösen azokhoz, a kik gyomorgyengeségben, főfájásban, roszbüzű lélegzésben, erőtlenségben, szűkmellűségben, puffadásban, emészthetetlenségben, dugulásban, aranyérben, köszvényben, bénulásban, búskomorságban stb. szenvednek, hogy vértisztítás által minden más gyógykezelés nélkül, egészségüket tökéletesen helyreállítsák. Kolozsvár.

1890. Vade-mecum az electro-homeopathia terén. A két félteke népei számára. Mattei gróf hagyatéka. Az olasz eredeti VIII. kiadás után fordítva. Budapest.

1892. Kneipp-féle öntések, pólyák, fürdők és mosások. Pontos útmatatás a Kneipp-féle vízgyógymód helyes használatához. Budapest.

1896. Ámor és Hymen, vagy a szerelem könyve. Jegyesek és házasoknak irott tapasztalati útmutató. Budapest.

Supplementum.

Kézmárszky Tivadar. Klinische Mittheilungen aus der I. geburtshilflich-gynaekologischen Universitäts-Klinik in Budapest. Über die Jahre 1874–82. Mit kurzer Übersicht über die Jahre 1869–74. Herausgegeben von .... Stuttgart, 1884.*)

Schwimmer Ernő. Die idiopathischen Schleimhautplaques der Mundhöhle. Wien, 1878.

– Zur Therapie der Variola vom Standpunkte der Micrococcuslehre. Leipzig, 1880.

– Die neuropathischen Dermatonosen. Leipzig u. Wien, 1883.

– Hautkrankheiten. Leipzig, 1884.**)

– Die Grundlinien der heutigen Syphilistherapie. Hamburg, 1888.***)

*) ad pag. 121.
**) » » 127.
***) » » 130.